

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنییری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌همه‌د شه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

دیوانی

سیرزا خه‌لیل منه‌ووهری کاکه‌یی

دیوانی

میرزا خلیل منہووری کاکہیی

۱۸۷۸-۱۹۲۳ ی ز.

لہ کۆکردنہوہ و لیتکۆلینہوہی

ہەردەوێڵ کاکہیی

پیشہکی

فہلہ کہ دین کاکہیی

بەرگی یەکہم

شیعر بە کوردی

کتیب: دیوانی میرزا خلیل منہووری کاکہیی ۱۸۷۸ - ۱۹۲۳ ی ز. - بەرگی یەکہم
لہ کۆکردنہوہ و لیتکۆلینہوہی: ہەردەوێڵ کاکہیی
پیشہکی: فہلہ کہ دین کاکہیی
بلاوکرۆہی ئاراس - ژمارہ: ۴۴۱
دەرہینانی ہونہری ناوہوہ: ئاراس ئەکرہم
ہلہگری: شیرزاد فہقی ئیسماعیل
سەرپەرشتیی چاپ: ناوہرہمانی حاجی مەحموود
چاپی یەکہم، ہەولێر - ۲۰۰۶
لہ کتیبخانہی گشتیی ہەولێر ژمارہ (۶۵) ی سالی ۲۰۰۶ ی دراوہتی

بوانان کوردان

پیشەکییەکی کورت بۆ دیوانی مەلا خەلیل منەووەر

نووسینی: فەلەکەدین کاکەبی

۱

بوانان کوردان، واتە: بخوین کوردان. وانا، بەزاری گۆران، واتە: خویندی، یا خویندن. زاراوەی (وانە) لەوتیوە هاتوووە.

دیارە مەلا خەلیل خەمی خویندنی کوردیشی، خواردوووە. لە چواربەنەکانیدا، بەزاری ماچۆ، دەلیت:

فری نووسنام شعر وە کوردی
کەردەنم بە بیان ئەحوال رابوردی
نە دەمای مەرگم بمانۆ یادگار
بوانان کوردان نە رووی رۆژگار

واتە:

زۆرم نووسیبووە شیعەر بە کوردی
بارودۆخی رابردووم بە بیان کردوووە
تا دوای مەرگم بە یادگاریی بمانیتەووە
بخوین کوردان لە رووی رۆژگارا

مەلا خەلیل کتیبە و لەکوێ و کەسەری لەم جیبهانەدا داووە، کەس بەئەو دیوا ئاوا بوو، بابەتیکە ناگەرێتمەووە سەری، چونکە لە دوو جێگە بەتێر و تەسەلی باسی هاتوووە، چ لە وشەکە کاک هەردەوێل کاکەبی لەم چاپەدا، یا لە پیشەکی چاپی یەکەمی بەشیک لە بەرھەمەکانی شاعیر، لە ئامادەکردنی شادروان مستەفا نەریمان و کاک هەردەوێل، سالی ۱۹۸۴.

لەو دوو بابەتەدا شتیکی وەها بۆ من نەماوەتەووە تا دەربارەی ژياننامە مەلا خەلیل بدویم، ئەو نەبێ کە لە منداکییەووە گویم لە ئاوازی ناوی بوووە، و شیعەرەکانی بەرگویم کەوتوون، و دەسختە جوانەکە بەر لە پەنج و چەند سال، لە تویی چەندین دەسختە

دیکە بە من پیشان دەدا، و دەیانگوت: ئاوەها فیر بە، بەو جۆرە بنووسە. شادروان مەلا عەباس (کە لە چەندین جێگە لەم کتیبەدا ناوی هاتوووە، و شاگردیکی مەلا خەلیل بوو)، هەروەها شادروانی باپم، هانیان دەدام تا وەکو مەلا خەلیل بنووسم. ئەوئەندەش شیعەرەکانیم دەخویندەووە، ئیتر خەریک بوو لە شیعەریشدا لاسایی بکەمەووە.

چەند سالی هەرەتی گەنجیتیم کەوتە داوی هۆزینەووەی شیعری کلاسیکی کوردی و، تەنانەت چەندین پارچە شیعەر بلاوکردهووە. بەلام خۆشەختانە زوو تێگەیشتم کە من شاعیر نیم، و ناتوانم بێم بەشاعیر، و گورج وازم لە شیعەردانان هێنا.

مەبەستم ئەوێه کە شیعەر و داستان و پەند و باس و خواسی مەلا خەلیل بەناخی ژبانی کۆمەلایەتی و کەلتووڕیما نا چوو بوو. ئیمە خەلکی کاکەبی، لە هەر کوێ بیان، کەم و زۆر ئاشنایی شیعەر و پەندەکانی بووین، دەمانخویندەووە، و دەمانگێڕایەووە. لە مالا و کۆر و کۆمەلە ناوایییەکانی کاکەبی و ئەوانە ناو شارەکانیش، لە کاتی کادا رادیۆ و تەلەفزیۆن نەبوو، هەندێ شەوگاریان بەگێڕانەووەی داستان و مەتەل و شانامە (زاری گۆران / هەورامی)، یا شیعەر و پەندی کەسانیکی وەکو مەلا خەلیل، بەسەر دەبرد.

لە پەنج سال بەملاووە ئەو دابو نەریتە نەدەما، و مەلا خەلیل خەریک بوو لە یاد بچیتەووە، بەتایبەتی کە بەرھەمەکانی کۆنەکرا بوونەووە و لە چاپ نەدرابوون.

هەول و کوششی کاک هەردەوێل کاکەبی و، هاوکاریی بەپیتزی شادروان مستەفا نەریمان، یادی مەلا خەلیلی ژیاندهووە. بەم چاپە تازەییە، هەردەوێل، خزمەتەکە بەدوا ئەنجام دەگەینیت، ئەوئە لەم کتیبەکی کە لەبەردەستدایە، شاکاریکی جوان دەخاتە سەر گەنجینە ئەدەبیاتی کوردستان، و چەندین پارچە شیعری دیکە مەلا خەلیل، دوای ماندوو بوون و رەنجی زیاد، دەدۆزیتەووە، بۆ یەکەمین جار بلاو دەکاتەووە.

ئەم بەرھەمە نوێیە هەردەوێل و، چاپکراوەکانی دیکە دەربارەی فۆلکلۆری کوردی و ناوداران، و بەرنامە تەلەفزیۆنییەکی و چالاکییەکانی، بەگشتی، جۆگە لە یەکە دەرژیتە ناو دەریای کە لەپوور و ئەدەبیاتی نەتەووەی کوردەووە، جێگە ریز و ستایشە.

جگه له وهی که تائیسستا له سه رژیان و شیعری مهلا خه لیل نووسراوه، هیتشتاش بیری و بوچوون و شتیوازی ده برپینی شاعیر لیکۆلینه وهی فراوانتر، هه لده گرتیت.

ئه ز، لیره دا، بواری ئه وه م نییه تا لیکۆلینه وه یه کی هه مه لایه نه بخه مه به رده ست. ئه وه ی هه یه (هه ر ئه وه نده ش ما وه م هه یه) چه ند سه ر دیرتیک، به سه ر پیتی، ده ربیرم. تکام وه هایه له وه زیاتر ته ماشای ئه م چه ند دیره نه کرتیت، که له مه به دا وه، دئی.

هه ندی جار ده بیستم که ئایا به ر له ۱۹۵۸ له که رکوکدا شاعیری کورد هه لکه وتوه؟! مهلا خه لیل منه ووه ر (۱۸۷۸-۱۹۲۳) له گه ره کی (چای) که رکوک له دایک بووه، که ئه و سه رده مه زۆریه ی جینشینانی گه ره که که کاکه یی و کورد بوونه و کۆمه لیک جووله که ش تیییدا ژیاون، سه ره رای تورکمان. هه رچه نده، له به ر باری کۆمه لایه تی، مهلا خه لیل چه ندین جار له که رکوک وه بو دپهات یا شاری کفری و تاوغ و دووز و هی تر، چوو، به لام هه میسه گه را وه ته وه ناو شاری که رکوک. له شیعره که ییدا ده لئی:

(خلیل) جانشین ماوای که رکوک و

گیرۆده ی زولفی یاری نه و بوو که ن

له چه ندین جیگه، به دیرژی، باسی ژبانی خۆی و باری کۆمه لایه تی کورد و تورکمان و خه لکی دیکه ی که رکوک و ئه و سه رده مه ده کات.

که وایه، به لای منه وه، جگه له نازناوه کانی دیکه ی، ده شی به مهلا خه لیل بلتین: شاعیری که رکوک. ئه و، له هۆنراوه کانییدا، وشه و رسته ی تورکمانیش، دینیتته وه، سه ره رای عه ره بی. که سیش له هه جووی شاعیر رزگاری نه بووه، نه کورد، نه تورکمان، نه عه ره ب، نه عوسمانلی، نه ئینگلیز (دوای داگیرکردنی عیراق)...

به شیوه ی هه جوو په خنه ی توندی له باری کۆمه لایه تی ئه و سه رده مه، گرتوه. لایه نگری هه ژار و سته مدیده و زۆرلیکراوان بووه، توانج و په خنه ی توندی له ده سته لاتداران و چاوته نگ و فیلکارانی گرتوه.

له شیعری کوردیا که م که س ئه وه نده ی مهلا خه لیل به گژی ده سه لاتی ده ولته تی عوسمانلی و، زۆرداری و سته می ئه و ده ولته ته ده ره قی ره شوووت و چه وساوه کانی میلله تی کورد، چوو. (عیسا ئه فه نی)ی، که کارمه ندیکی عوسمانلی بووه، کردوو به سومبلی سته مکاری و خۆین مژین.

هه ره ها هه یج شاعیریکی کورد نابینم وه کو ئه م شاعیره هه جووی هه ندی په فتار و دابونه ریتی عه ره ب بکات. زۆریان لی بیتزار بووه.

دانوله ی له گه ل عه ره بدا نه کولا وه. دوای دامه زرانندی ده ولته تی عیراق، به ر له زیاتر له هه شتا سال، شاعیر هه جووی ئینگلیز و «ئه عزای مه جلیس» ده کات، که به مانای په خنه یه له سه ر زالبوونی ده سه لاتی عه ره بی! له باره ی (چای) و (قاوه) و هه ندی دابونه ریتی ئه و سه رده مه دیسان په خنه له کۆمه لگای عه ره بی ده گرتیت.

ئه و په گه ز په رست نه بووه، دژی عه ره ب نه بووه له به ر ئه وه ی عه ره بن، به لکو له ناخیا دژی ده سه لاتی زۆرداری و دابونه ریتی ناشیرین بووه.

له رووی کۆمه لایه تیه وه سینگ فراوان و نازادیکخواز و لایه نگری هاوژیانی ناشتیبانه بووه. له وه سفی هه ندی به زم و شایی ناو که رکوکدا باسی تیکه لایه یی کورد و تورکمان و خه لکی دی ده کات، ته نانه ت باسی (ئیسقیل)ی جووله که دینیتته وه، که به شداری شایی کوردان بووه.

مهلا خه لیل په خنه ی له دووبه ره کی و چه ند به ره کیی میلله تی کورد گرتوه، ده لیت ده بی هه ول بده ی قهومی کورد به ک بخه یین. ئه و، سئ که س: خۆی و جووتیار و کورد) له به دبه خته کان و زۆرلیکراوان ده زانیت.

چه ند به ره کی کورد خه می گه وه ی مهلا خه لیل بووه. ده لیت:

(فرقة الاکراد گشت چه نام یه کا

بیه ن وه دوژمن گشت ده س وه چه کا)

واته: کۆمه لای کورد، هه موو له ناویه کا دوژمنی یه کترن و، چه کیان له یه کدی راکیشاوه. که س له په خنه ی ده رباز نابج، ناوی (کاکه یی)یش (ده با) له کاتیکدا خۆی کاکه یی بووه. واته: په خنه گرتیکی به ئینساف بووه.

لیره دا نه خشه یی کوردستان تا چپای (حه مرین) ده کیشی و ده لئی:

(ئا دمای عه شره ت گه رمیان تا سه رین

گردین نه جه نگه ن تا جه وه ل حه مرین)

ئه مجا داوا ده کات له کورد تا واز له وه له لومه رجه به یین، ده لیت:

کوشندهی یه کتر دهبا وهس بۆ وهس
بورازدی وهیهک بودی هانا رهس
خه لیل مونهوهر چه داخ ئی کاره
دلش هوناوهن چه حال بیزاره
په ریشان ماچۆ ئه شعار پر بهند
بی هوش و نهزان، نه کۆش په سه ند

ئهو، پرووده کاته خه لکی کورد و ده لکی که یه کتر کوشتن به سه، هه ستان ده ست له مل بکه ن
و، پشتی یه کتر بگرن. به لام مه لا خه لیل بیزاره و هه ناوی پر له خوینه، چونکه هه رچه نده
په ند و ئامۆژگارییان ده کات، سوودی نییه، هه موو «بی هوشن / نا هوشیارن»...
ئهو له کاتی کدا یه که شاعیر، له چه ندین جیگه ی تر، باس له سته م و زۆرداری
عوسمانلی ده کات:

له ده ست عوسمانلی گشت په ریشانین
گشت سه ر به قو پر و چاو به گریانین
وه کو پیشووتر گوتم: شاعیر، (عیسا ئه فه ندی) کارمه ندیکی عوسمانلی له تاوغ
(داقوق)، به ره مزی سته می عوسمانلی داناوه، تا پاره یه ک ده لیت:
(عیسا ئه فه نی) به د زا ته ن به دفه ر
چه زو لم و زۆرش عاله م بیه ن که ر
جاری مه ستانو چه خه لک (سه رانه)
جاری (خه رج) و (باچ) جاری (که رانه)

شاعیر، هه ردو دیوی بارودۆخه که ده بینیت، له سه ری که وه نا کوکی و چه ند به ره کیی
نیوان میله ته تی کورد، له سه ری کی دیکه وه سته م و زۆرداری ده سه لاتی داگیر که ران. باس له
(شای کوردان) ده کات که به ده سته ی شای ئیران و شای تورکه وه، زه لیل بووه. ده لیت:

ئه ر شای ئیرانه ن ئه ر شای تۆرانه ن
هه ر دۆش زه والی شاهی کوردانه ن

مه لا خه لیل، لیره دا، ئامازه به دابه شکردنی کوردستان له نیوان دوو ئیمپراتۆریه تی
عوسمانلی و ئیرانی ده کات.

له روویه کی دیکه وه، شاعیر، ره خه له باری کۆمه لایه تی و داب و نه ریتی ئهو سه رده مه
ده گرتت که چون زۆرداران «به جۆشن» بۆ کوشتنی هه ژاران، و ده پرسیت ناخۆ تاکه ی ئهو
خه لکه «هه راسان» بن و، ده لکی:

من (میرزا خه لیل) شعره ن سه رمایه م
بۆ قه وم عادیان له را لانا یه م

به ختی چه ئه زه ل سییا چاره بو
له عننه ت بکه ر لیش با ئاواره بو

په ی شیخ و ئاغه مه به وه نوکه ر
چه باتی ئوجره ت مه پاچۆت جگه ر

چه نی نه زانان مه به ر وه هام لۆش
نه کا چه ئاخه ر تالاو بکه ی نو ش

شاعیر، لیره دا، به لێن ده دا له ریگه ی خۆی لانه دات که پشتگیری خه لکه، (قه وم
عادیان)، خه لکی ره ش و رووت و بی په نا و، ئامۆژگارییان ده کات تا نه بن به «نوکه ر» ی
زۆرداران، چونکه له جیاتی ده سخرده رگیان ده ردیتن.

مه لا خه لیل، وه کو بلیتی، به ئاگادارییه وه، په یامی ئازادیخوازی و هوشیارکردنه وه و
به رخۆدانی (به شیهوی خۆی) گرتووه ته ئه سته و. له م په یامه دا پرگاری نه ته وه یی و پرگاری
کۆمه لایه تی کردووه به یه ک. له سه ری که وه ئامازه به زه لیل بوونی (شای کوردان) به ده سته ی
(شای ئیران) و (شای تۆران / تورک) ده کات، له سه ری کی دیکه وه به گرتی داگیر که رانا
ده روا، له لایه نی سیته مه وه خه می نا کوکی نیو کورد ده خوا و هه ول ده دات یه کیان به خات
و، هه ژار و چه وساو هکان به ئاگا دیتن، مه بادا بن به (نوکه ر) ی زۆرداران ناخۆ.

ئه گه ر داستانه شیعه ریبه کانی بخوینینه وه ده بینن، شاعیر، هه میشه لایه نگری ره نجدی ده
و به شخوراو بووه، وه کو داستانی (چاوشه کان).

لیره دا ئامازه به تاییه ته ندییبه کی دیکه ی مه لا خه لیل ده کم، ئه ویش به ره و توانایه تی
له وینه کیشانی دیه نی رو داوه کۆمه لایه تیبه کانی ئهو سه رده مه. وه کو بلیتی به کامیرا

وینەى دەكیشى، بەلام له جياتى زۆمى كاميرا، وشە و رسته بەكاردیتى.

هەندى داستانى، بەزمانى رۆژنامهگەرى ئىمپرو، رېپورتاژى جوان و پوخت و پر له مانا و هيمان، وەكو لەم بەرھەمانەدا هاتوو:

(ميرزا و چاوشەكان، داستانى كوخوا حەسەن گلابادى، داستانى گورگە هارەكە، داستانى سەفەرە، داستانى جەنگى نيوان داودە و تالەبانى و هيتەر...)

له وەسفى ژيانى خۆى و پيشەكانيشيدا، بەھەمان جوانى، وینەى سەردەمى كۆمەلايەتى ئەو سەردەمى كيشاوە، وەكو لەم بەرھەمانە: (هەجووى دىيى عەرەبكوپى، دەمەتەقپى نيوان چايى و قاو، گلەبى له قەوم و خویش، پارەى پەتبارە و... هيتەر).

ئەمما (داستانى كوشتنى سەيد ئەحمەد بەرزنجە) لىكۆلینەوئى تايبەتیی دەوى، له شىوئى بۆچوون و بىروپراى مەلا خەلیل لەمەر باری كۆمەلايەتیی شارى (سليمانى) لەو سەردەمەدا، و، هەلوئىستى هەندى چين و توئىزى خەلك و، نەخشە و پيلانى دەسەلاتداران لەو كارەساتەدا.

شاعیر، ریزی تايبەتیی بۆ شارى سليمانى هەبوو، له چوارینەكانيدا دەلیت:

شارى سليمانى شارى شيرانەن
جاگەى ئەكراد و شارى شىخانەن
نە موئكى غەيرە و نەهين عوسمانلى
شارى پيران و پاشاى بابانەن
ئارۆ زەمانەى دەور ئینگلیزەن
نېكان وەبیزەن نانېك عەزیزەن

واتە: له سەردەمى ئینگلیزدا دەورى پياوچاكان نەماو، رۆلى ناپاكان هاتە پيش.

له بارەى دارۆخانى سیستەمى كۆمەلايەتى و ئابوورى كۆن و، هاتنە كایەوئى دەورائىكى دیکە، شاعیر له هۆنراوئى (پارەى پەتبار) هدا بەتیزبىنى و هۆشيارى دەبىنى كە سیستەمى پارە له ئابووریدا بەئىجگارى جیگەى (مقایضه) دەگرتتەو، ئیتەر له مامەلەى بازاردا له جياتى (سەر بەسەر) و گۆرپنەوئى ئەم كالا بە ئەو كالا، وردە وردە (پارە) بەكاردین. ئەوئى كە برێك پارە، یا (سەرمايە) بنیتتەوئى، دەسەلاتى كۆمەل دەگرتتە دەست، مەلا خەلیل هەجووى (پارە) دەكا كە «مەرد بەنامەرد كەر و نامەردان وەمەرد كەر»، واتە: بارو بەها كۆمەلايەتییە كۆنەكان ژیر و بان و سەرەو قولانج بوونە.

شاعیر ئاگادارى دەوربەر و بارودۆخى سیاسى و كۆمەلايەتى سەردەمى خۆى بوو. له هاتنە ناوئى (چاى) كە خواردنەوئى، لەگەل هاتنى ئینگلیز لەم ولاتانەدا بوو بەنەریت، بەوردى دەگرتتەو، كە چۆن (چاى) خەرىكە جیگەى (قاو) بەگرتتەو، یا هیچ نەبى بى بەهاوتای له كۆز و كۆمەلدا. له چەند پارچە شیعردا، چۆنەتى لىنانى (چاى) و كولاندنى و داب و نەرىتى خواردنەوئى، بەجوانى وینە دەكیشیت.

قەلەمى شاعیر، وەكو زۆمى كاميرا، كون و قوژبنە ناديارەكانى كۆمەل روون دەكاتەو و بۆ ئىمپروئى بەجى دىلێت.

گالته بەمەجلیسى ئەو سەردەمى عیراق دەكا و دەلیت:

ئەعزای مەجلىسمان گشت پشقل فرۆش
هیچ نەزانان مەخووران بەجۆش

شاعیر، هەجووى نەزانى و دواكەوتووبى كردوو، و، هانى خویندن و فیربوون و زانستى داو. جارىكیان زبى دەبى و، ئاغای گوند داوای لى دەكات بچیتە لای تا له گرتتەكەى تى بگات... مەلا خەلیل ناچیت، بەلكو بەشاعر وەلامى دەداتتەو، دەلى كە بۆبە ناچیت بۆ لای ئاغە چونكە له جياتى ئەوئى (خەلات)ى بكات، دەيكات بە (نۆكەر)ى خۆى. وەختیک ئاغە دووبارە له شاعیر دەپرسیت:

چى دەوى؟! شاعیر یەكسەر داوای كردنەوئى مەكتەبى لى دەكات. دەلیت: «ئەگەر بتەوى دەوران پراى، گەورە خانووبەك بۆم بىنا بكە، تا بیکەم بە مەكتەب (قوتابخانە) بۆ مندالان، بەرەوانى فیربان بكەم»

٤

شاعیر، ئاگادارى هەلومەرجى ئەو سەردەمى كەركوك تا تاوئ (داقووق)، خورماتوو، قادر كەرەم، سليمانى و بەغدا و دوورتر بوو، جگە له ئاگادارى گشتى بەر له جەنگى جیهانىیەكەم (١٩١٤-١٩١٨) و داوای جەنگ و كاردانەوئى لەسەر كۆمەلێ كوردەوارى. هەموو ئەوانە له هۆنراوئى كانى رەنگ دەدەنەو.

له پيشەكانيدا رنجى كيشاوە، بەهۆبانەوئى گەراو و خەلكى دیو و، چاکتر ناسیوئى و ئەزمونىكى دەولەمەندى له لا كۆبووئەوئى. شارەزای پيشەكانى خۆى بوو: هەللاجى، فیشەك هەلسن (تفەنگ سازى)، چەرخەچى، گۆزەگەرى و هى تر. لەبەر بارى ژيانى

ناچار بووه، ناو به ناو، پیشه بگۆریت. له پیشه کانی دیکه ش شارهزا بووه و دهستی تێوهرداون. جارێکیان کابرایه ک سکالای بۆ دیتنی که (کلاش چن) به لینی خۆی نه بردۆته سهرو، کلاشه که ی بۆ نه دووربووه. مهلا خهلیل ده بیته (واسیته) و ده چیهته لای کابرای کلاش چن و داوای لێ دهکات تا زووترین کات کلاشه که بدووریتهوه و، مۆله تی بۆ دادهنێ! لهو سهردهمهش (واسیته واسیته کاری) هه بووه!

هه ندی باسی نه ته وه پهروه ری شاعیرمان کرد، پێویستیش ناکات، لێره دا، باسی خواپهرستی و دینداری بکهین، چونکه له شیعره کهیدا به چاکی رهنگ ده دادهوه. مهلا خهلیل پهیرهوی رتیبازیکه سۆفیگه ری و عیرفانی کردوه.

له وه سفی سروشت و بۆچوونی ته سه وف و عیرفاندا، شاعیر له شیعری جه لاله دین روومی (مهوله وی) و، سه ید عه بدولپه حیم (مهوله وی تا وه گۆزی) یه وه، خۆی به نزیک زانیوه. بهر له سه د و چهند سال، به جوانی وه سفی جه ژنی نه ورۆز دهکات و، داوا له کورد دهکات یادی بکه نه وه.

دۆستایه تی له گه ل شادپه وان شېخ هه سه نی قه ره چوار، له سه ره چاره ی رتیبازه سۆفیگه رییه که یه وه هه لده قولیت.

شاعیر، دۆستایه تی و په یوه ندی نزیکی به گه وه پیاوانی ته و ناوچانه ی که رکوک و ده وره بهر هه بووه، وه کو گه وه کانی هه مه وه ند، به تایبه تی شادپه وان فه قی قادری هه مه وه ندی شاعیر، هه ره ها گه وه کانی ته و سه رده مه ی زهنگه و داوده و بنه ماله ی شیخی خانه قای که رکوک و که سایه تی دیکه.

هه مه شه رووی له خه لکی کوردستان کردوه تا یه ک بگرن و، یه کتر نه شکین. به زمانی خۆی ده لێ: «یه کتر مه شکین»، واته: یه کدی مه شکین. ده مینیته وه دوو لایه نی گرنگی شاعیر، ته ویش:

۱- ره خه ی کۆمه لایه تی، که تیبیدا هه لکه وتوه و، خاوه نی شیوازی تایبه ته ندی خۆیه تی.

۲- شیوازی هه جوو (داشۆرین)، که شیوازیکی تایبه ته نده به مه لا خه لیل، تیدا لاسایی که سی نه کردۆته وه و، کهس تا ئیستا لاسایی پێ ناکریته وه.

تایبه ته ندی هه جوو له وه دایه که هه تا هه تایه به مۆرکی که سایه تی شاعیر ده مینیته وه. له ته ده بی کوردیدا سن شاعیری هه جوو هه لکه وتوونه، به پیتی زنجیره ی میژووی ژیا نیان:

۱- شیخ رهزای تاله بانی (۱۸۳۵-۱۹۱۰)، که زۆر بایه خی پێ دراوه و، له سه ری نووسراوه و، دیوانه که ی چه ندین جار چاپ کراوه ته وه.

۲- مه لا خه لیلی مونه وه ره (۱۸۷۸-۱۹۲۳) که ئیجگار که م باسی کراوه، یه که م جار سالی ۱۹۸۴ هه ندی پارچه شیعی له دیوانیکدا چاپ کراوه، ته و ئیستا سه رجه می به ره مه کانی له کۆی ته م کتیبه دا به چاپ ده گات.

۳- ته حمه دی ناله بند (۱۸۹۱-۱۹۶۳)، له ناوچه ی ئامیدی و دهۆک ژیاوه، ته مه ییش زۆر که م باس کراوه، سه رجه می به ره مه کانی سالی ۱۹۹۸ ی ز. له دهۆک له پینج بهرگدا چاپ کران و، یه که م بهرگی دیوانه که ی له باره ی ستایشی ئایینی و خواپهرستی و، نیشتمانپه روه ری و وه سفی سروشته، دوا بهرگی به ته واوی جیاوازه، که هه جوو نامه یه کی خه ست و تونده، هه ندی پارچه ی ده چیه ته وه خانه ی (ته ده بی رووت)، واته: سیکسییه، هه یج شاعیریکه دیکه ی کورد ناگاته پله و پایه ی له و بواره دا.

هه ندی شاعیری کلاسیکی دیکه، ناو به ناو شیعی هه جوو ئامیزیان داناه، به لام شیوازی هه جوو به سه ر به ره مه کانیانا زال نه بووه و، نه یان کردوه به ئامازه ی سه ره کی، وه کو ته و سن شاعیره گه وره یه کردوویانه.

شیخ رهزا و، مه لا خه لیل و، ته حمه دی ناله بند، هه ره که شیوازی تایبه ته ندی خۆی له هه جوو (داشۆرین) دا هه یه، به ته واوی له یه ک جیاوازن، ته ویش به سن زاری کوردی: سوورانی، ماچۆ، بادینی. هه رسیکیانیش له وه دا هاو به شن که: هه جووی کوردییان به ئاستیکه بهر زه یان دووه.

لێره دا ماوه ی به راوردم له نیاوانا نییه، ته وه نده ده لیم که مه لا خه لیل و ته حمه دی ناله بند پێ به شن له بایه خ پیدان و لیکۆلینه وه، به ئومیدی ته وه ی که لیکۆله ریکه هه ژا په یدا ببێ و، قوتابخانه ی هه جوو (داشۆرین) ی ته و سن شاعیره بکات به بابه تیکه به پیتی ته ده بی. وا ده بینم که خه ریکه دلنیا بم رۆژتیک له رۆژان ته و زانایه په یدا ده بیته. بۆ من ته نیا ته م ئامازه یه ده مینیته وه.

سەرەتایەکی

دەقەری گەرمیان کە دەکەوتیتە باشووری کوردستانەو بە دەیان زانا و سوارچاک و کەلەمێرد و پیاو ماقوول و شاعیر و نووسەر و هونەرمنەندی کوردی تێدا هەلکەوتوو، هەریەکە لەمانە بە پیتی توانا خزمەتی گەل و نیشتمانیان کردوو، بە شێ لەمانە لە لاپەرە پرشنگدارەکانی ناو دارانی نەتەووەکەماندا تۆمار کران و مێژووی شایەتییان بۆ دەدا، بەلام زۆریە زۆریان ناویان لە ریزی ناو داران نادیارن، ئەمە جگە لە کەمتەرخەمی و خەم نەخواردن و نەخوێندەواری دەگەریتەووە بۆ ئەوێ ناوچەکە لە رووی ئابوورییەو دەوڵەتمەندە و زەویزارەکەشی بە پرشت و بە پیت و بەرەکەتە، بۆیە ناحەزان و دوژمنانی کورد چاویان لێ بریو و درێندانە هێرشیان کردۆتە سەر و لە پاش شەڕو شۆڕ و کوشتاریکی زۆر داگیریان کردوون، گوند و مالهەکانیان کاول کردوو و دار و بەردیان بەسەر یەکەو نەهێشتوو، هەرچی مەرۆمالات و داراییشیان هەبووی تالانیان کردوو، تەنانەت بیستان و مەزراکانیشیان سووتاندوو، خەلکەکەشیان ئاواره و دەربەدەر کردوو، جا لەگەڵ ئەم مالتوێرانی و کوێرەوهریبەدا گەلێ ئاسەواری مێژوویی و کەلتوور و سامان و کەشکۆلی بەنرخمان بەر نەمان کەوتوو و ناوی ئەو شۆڕە سوارانەش کە دانەر و خاوەنی ئەو بەرەمانەن لەگەڵیاندا شوێنەواریان لەناوچوو، ئەم زەرەر و زیانەش بووەتە سەرباری ئەو هەموو رووداوە دلتەزینانەیی کە بەسەر نەتەووەکەماندا هاتوو.

جا ئەگەر هەول بەدری و کۆشش بکری و لەم و لەو پرسسیار بکری و کون و کەلێن پیشکرتی، بێ گومان ئەم راستییەمان بۆ ئاشکرا دەبی، لەوانەیشە زۆر لە بەرەمی شاعیرانی نەناسراویشمان بەرچنگ کەوی. ئیمە بە پشتیوانی خوا و بەهیممەتی پیاوچاکانی ئەدەبەدۆستەو توانیمان بە شێکی کۆک لە بەرەمی شاعیرێکی چەوساوێ ونبووی ئەم دەقەرە کۆ بکەینەو و لە تاق و سەنوقە کۆنە رزبەکاندا رزگاریان بکەین ئەویش شاعیرێ چەوساوێکان خەلیل منەووەری کاکەیییە، جا لە پاش گەلالە و تاوتوێکردنیان وا بەچاپمان گەیان و خستمان بەر دەستی خوێنەرانی ئازیزەو، لە پیتاوی زیندووکردنەو و گەشەکردنی کەلتووری نەتەوویییمان.

ئومێدەوارین بەم کۆششەمان توانیبتیمان کەلێنیک لە ئەدەب و کەلەپووری کوردیمان پێ کردبیتەو.

لە هەر هەلە و ناتەباییەکی داوای لێبووردن دەکەین.

هەردوویێل کاکەیی

چۆن بەرەمەکانی شاعیرمان بە دەست هێنا...؟

* لە سەرەتای هەفتاکانی سەدەیی رابردوووە کەوتینە خولبای کۆکردنەوێ بەرەمەکانی شاعیر چونکە لەو و پیتیش لە زاری دیدە سألەکانی ئاواوییەکەماندا (تۆیزاوە) ناو ناو و بەرەمی شاعیرمان بەرگویی دەکەوت و خولبای بەرەمەکانی بووین، بۆیە بە ئاواوییەکانی خۆمان لە سنووری (داقووق) دا بۆ ئەم مەبەستە گەشتیکمان ساز کرد و چەند پارچە شیعریکی شاعیرمان لە دیدە سألە وریا و ئەدەبەدۆستەکان بە دەست هێنا و هەندێ شارەزاییشمان لە سەرگوزەشتەیی پەیدا کرد... هەرەها چەند کەشکۆل و دەستنووسیکیشمان دۆزییەو کە بەرەمی شاعیریان لە ئامێزدا.

* لە سالانی (١٩٧٧ - ١٩٧٨ ی.ز) دا چەند پارچە شیعریکی شاعیرمان لە ئیزگی رادیوی کوردی بەغدا بلاو کردوو... خوالێخۆشبوو مامۆستا مستەفا نەریمان کە ئەم شیعیرانە بەرگویی دەکەوی، دەکەوتیتە سۆراغمان، تومەز ئەویش لە رینگای مامۆستا ئەحمەد محەمەد ئیسماعیلەو دەستنووسیکی شاعیرێ بە دەست هێناو، لە رۆژی (١٩٧٨/٧/٣١ ی.ز) لە مالتی ئیمەدا لە شاری کەرکوک بە نامادەبوونی چیرۆکنووس فەهمی کاکەیی هەول و کۆششەکەمان کرد بە یەک و لە سالی (١٩٨٤ ی.ز) بۆ یەکەمجار بە دوو قۆلی بەرەمەکانیمان بە ناوی (شاعیرێ چەوساوێکان) هەو بە چاپ گەیان، بەلام مخابن گەلێ هەلە هەمەجۆری تێدا کەوتوو، چونکە بەندە لەو سەردەمدا سەرباز بووم و لە مال و شارەکەم دوورکەوتبوومەو، جا مامۆستا نەریمان نووسینی پێشەکییەکی و ساغکردنەوێ شیعەرەکان و سەرپەرشتی لە چاپدانی گرتە ئەستۆی خۆی، وا دەردەکەوی کاک نەریمان لە شیوە زاری ماچۆ (گۆران) شارەزایییەکی ئەوتۆی نەبوو کە بتوانیت هەموو وشەکان بخاتە سەر رێنووسی کوردی و ساغیان بکاتەو، بۆیە وەکو خۆی لە دیوانەکەیدا ئاماژەیی بۆ کردوو ناچار بوو پەنا بەریتە بەر بەرێزان: مامۆستا مەلا عەبدوڵکەرمی مودەریس و کاک فاتیح و کاک محەمەدی مەلا کەرم بۆ ساغکردنەوێ هەندێ لە بەرەمەکانی شاعیر... جا لە کاتی روونووسکردن و لە چاپدانییدا گەلێ هەلە و کەموکوری لە دیوانەکەیدا بەرچاو دەکەوی.

* شایانی و تنە لە پاش چاپکردنی دیوانەکی خۆشەختانە چەند کەشکۆل و دەستنووسیکی تری کۆمان بە دەست هێنا کە بەرەمی بلاونەراوێ شاعیریان لە ئامێزدا گرتوو و خۆی لە (٢٠٠٠) خشت دەدات، بۆیە ئەو مان بەچاک زانی سەرجم ئەم

شيعرانه و ئهوانه‌ی له چايدراون پيياندا بچينه‌وه و له پاش گه‌لاله و تاوتوتوکردنيان سه‌رله‌نوێ به‌شيوه‌به‌کي پوختتر له چاپيان بدهينه‌وه و بيانخه‌ينه به‌رده‌ستی خوێنه‌رانی تازيز، له پيئاوی بووژانه‌وه و بزوتنه‌وه‌ی که‌لتووری نه‌ته‌وه‌که‌مان... بئى گومان ئه‌مه‌ش هه‌ر هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی شاعير نين، ده‌توانين بلتين هيشتا زۆر له شيعره‌کانی ماون و به‌رده‌ستی ئيمه نه‌که‌وتوون و چاوه‌روانی کوکردنه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ن، جا ئه‌و به‌ره‌مه‌مانه يان: له کون و قوژين و سه‌ندووکه‌ پزبوه‌کاندا که‌وتوون و ديلن، يان: به‌هۆی شه‌روشه‌ر و داگيرکردنی کوردستان له لايه‌ن بيگانە و دوژمنانه‌وه ته‌فروتوونا بوون و به‌ر نه‌مان که‌وتوون.

ئهو ده‌ستنووسانه‌ی که به‌ده‌ستمان هيتاوان نه‌مانه‌ن:

* ده‌فته‌ری ژماره يه‌ک: ئەم ده‌ستنووسه (که‌شکوڵه) ده‌سخه‌تی شاعيرمان (خه‌ليل منه‌ووه‌ره)، قه‌واره‌که‌ی (١٣×١٩سم) ه و بریتيه له ٢٤٤ لاپه‌ره‌ی بچوووک و به‌قه‌له‌م مه‌ره‌که‌بی ره‌ش و مۆر و سوور له‌سه‌ر کاغه‌زی زه‌ردی حکومه‌تی له شاری (کفری) له مانگی جه‌مادی يه‌که‌می سالی ١٣٢٦ی.ک نووسراوه، ده‌ستنووسه‌که ئەم شيعرانه‌ی له ئاميزدا گرتوه: (داستانی کوخا حه‌سه‌ن، ياخي‌ر الحافظين، پارهی په‌تياره، داستانی چاوه‌شه‌کان و کوخا عه‌بدوله‌رحماني ده‌لوئي، موناجات، ده‌رويش مه‌نشووری، له فيشه‌که‌ه‌لوه‌س، داستانی شه‌هيدبوونی سه‌بيد ئه‌حمه‌دی به‌رزنجی)، جگه له‌م به‌ره‌مه‌مانه‌ی شاعير به‌ره‌مه‌ی شاعيرانی تريشی تيدايه‌ وه‌کو: (سه‌ما و زه‌مين، ته‌لقين کاکه‌بی، کاغه‌ز بو‌فه‌قی ئه‌حمه‌دی شاعير عه‌جه‌م)، هه‌روه‌ها شيعری شاعيريشماني تيدايه‌ به‌تورکی وه‌کو: (داستانی کوخا حه‌سه‌ن، تورکی کيتابی، سلاحيه‌ رده‌يف يوز باشيلکه)، ئه‌مه ئه‌و که‌شکوڵه‌يه که مامۆستا ئه‌حمه‌د محمه‌د ئيسماعيل دابووی به‌مامۆستا مسته‌فا نه‌ريمان.

* ده‌فته‌ری ژماره دوو: بریتی بووه له (١٠١) لاپه‌ره‌ وه‌کو شاعير خوئی ده‌لی:

ئه‌ر ته‌عه‌ددا که‌ران وه‌ره‌ق کيتاب

سه‌د و يه‌ک په‌ره‌ن شماره و حيساب

به‌لام بيست و پينج په‌ره‌ی لي و ن بووه و رزاهه، ته‌نيا ٧٦ لاپه‌ره‌ی لي ماوه‌ته‌وه، قه‌واره‌که‌ی (١٨×١٣سم) ه، له سالی ١٣١٣ی.ک له کفریدا شاعير به‌ده‌ستی خوئی نووسيوه‌تی وه‌کو ده‌لیت:

تاريخ کيتاب (مجموع الأشعار)
چه سه‌نه‌ی سيزده و سيسه‌د و هه‌زار
رۆژ په‌نج شه‌مه نه وه‌خت ئي‌گوار
بيست و هه‌فت ماه (ذی الحجه)ی نازدار
(کاتب الحروف) که‌مينه‌ی که‌مه‌تر
خه‌ليله‌ن ئيبن خه‌در منه‌ووه‌ر
هه‌ر که‌س نه‌زانۆ نام و نيشانم
ساکن به‌له‌د کفري مه‌کانم

ناوی ده‌فته‌ره‌که‌ی ناوه (مجموع الأشعار) چونکه هه‌لبه‌ژاره‌ی سی و پينج شاعيري تيدا کوکردۆته‌وه، هه‌ر خوئی به‌شيعر پيشه‌کی و پاشه‌کی بو نووسيوه و ده‌لیت:

چه له‌فظ دور سه‌نج سی و په‌نج شاعير
نووسنام نه‌فهرده‌ نوسخه‌ی نه‌وادير
وه چه‌هار ئه‌لفاظ قيرائه‌ت که‌ران
فارس و عه‌ره‌ب کرمانج و گوژان
به‌حس ئه‌شعارش چون گوڵستانه‌ن
په‌ی موتاله‌عه‌ی ده‌ست دۆستانه‌ن
ته‌رجه‌مه‌ش که‌رۆم په‌ری رۆزگار
ئيسم شه‌ريفش (مجموع الأشعار)

ئەم ده‌ستنووسه لای مامۆستا مه‌لا عه‌بدوله‌که‌ريمی موده‌ريس پاريزراوه، ئه‌ویش له کاک نه‌جمه‌دين فه‌تاحی هه‌مه‌وه‌ندی به‌ده‌ستی هيتاوه، له ٢٧/٨/١٩٧٨ی.ز خواليخوشبوو مامۆستا فاتیحی مه‌لا عه‌بدوله‌که‌ريم هه‌ر هه‌موو شيعره‌کانی مه‌لا خه‌ليلی به‌رپنوسوی کوردی تۆمار کردوه و پيش ئه‌وه‌ی ديوانه‌که‌ی له چاپ بدريت ناردوويه بو مامۆستا مسته‌فا نه‌ريمان، له پاش کوککردنی ده‌ستنووسه‌که‌ی کاک فاتیح که‌وته لای مامۆستا نازاد ده‌لو، ئيمه‌ش له رۆژی ٢٢/١/٢٠٠٣ی.ز دا له‌مان وه‌رگرت و هه‌نوکه لای ئيمه پيچراوه‌ته‌وه.

ده‌سنوسه‌که‌ی شاعير به‌ره‌مه‌ی ئەم (٣٥) شاعيره‌ی تيدايه: (شه‌مس ته‌بريزی، نيعمه‌توڵلا فارس، شيخ نيزامی، خانای قوبادی، مه‌لا وه‌له‌دخان، فه‌قی عه‌بدولقادر،

عهبدال، غولام رەزا، حەكاك، مەلا پیرە، شەم، حەریقی، مەحاک، عارف، فەتھی، ئەحمەد ناغا، ویسال، سیاو، سەید فەتاح، نالی، نەزیری، كەمتەربین، حەسەن كەنۆش، مەلا فەنائی، رەنجووری، محەمەد ناغا، غەمناکی، ئەسەربینی، داود، شیخ عەتار، زەن شای ئێران، مەلا ئەحمەدی كۆر، شیخ سەعدی، حافز، كاتب الحروف خەلیل مەنووەر).

* دەفتەری ژمارە سی - بە دەست و قەڵەمی شاعیر مەلا سەبید عەباس حیلمی (۱۸۸۲ - ۱۹۶۶ ی ز) نووسراوه، قەوارەكەى (۹,۵×۱۶سم) ه، لەپێشەوه هەندى پەرهى لى ون بووه، (۶۵) لاپەرهى لى ماووتەوه، مێژووى پیتوه ديار نییە، لە رۆژى ۱/۱۰/۱۹۸۶ ی. ز. كاك فەرەیدوون مەحمود عەزیزى كاكەبى پێشكەشى كردین، ئەم بەرھەمانەى شاعیرى تێدايە: (شاعیر سكالای خۆى لای ناغە رۆستەمى كاكەبى دەكا و دەردە دلى خۆبى لەلا هەلدەرپێژى، داستانى رەشگى، داستانى گورگە هارەكە، يا خَيْرَ الحافظين).

* دەفتەرى چوارەم: هەمىسان دەسخەتى مەلا سەید عەباسى حلىمى، قەوارەكەى (۱۲,۵×۱۵سم) ه، لە پيش و پاشەوهى بەر فەوتان كەوتوو، تەنیا ۱۸ لاپەرهى لى ماووتەوه، بەحبرى رەش و سوور نووسراوتەوه، هەمان بەرھەمى تێدايە كە لە دەستنووسى ژمارە سێدا هاتوو.

* دەفتەرى ژمارە پینج: دەسخەتى شاعیرى مىللى سەید وەهاب (۱۹۲۸ ی. ز) كورى سەید فەتاحى كاكەبى، شەوى دووشەممە ۷ شوبات سالى ۱۹۵۴ ی. ز. بەحبرى سەوز تۆمارى كردوو، قەوارەكەى (۲۱×۳۱سم) ه و ۱۹ لاپەرهیه، ئەم بەرھەمانەى تێدايە: (شاعیر سكالای خۆى لای ناغە رۆستەمى كاكەبى دەكا...، يا خیر الحافظین، پارەى پەتیارە، داستانى رەشگى، داستانى نیرە گورگە هارەكە)، لە سالى ۱۹۷۸ ی. ز. ئافرهتێكى ئەدەبى دەستى كاكەبى بەدیاری بۆى هینان.

* دەفتەرى ژمارە شەش: ئەم دەفتەرە هەمىسان دەسخەتى سەید وەهابى كاكەبى، مێژووى نووسینەوهى پیتوه نەماوه، وەكو خۆى پیتی وتین لە دەرووبەرى سالى ۱۹۴۰ ی. ز. دا تۆمارى كردوو، دەستنووسەكە زۆر شى و پەرپووتە، لە پيش و پاشەوهى زۆرى لى ون بووه، قەوارەكەى (۱۵,۵×۱۹,۵سم) ه، تەنیا ۱۶ لاپەرهى لى ماووتەوه، هەر ئەو بەرھەمانەى تێدايە كە لە ژمارەى پینجدا هاتوون، سەید وەهاب خۆى لە سالى ۱۹۷۷ ی. ز. دا ئەم دەستنووسەى بەدیاری پێداين.

* دەفتەرى ژمارە حەوت: ئەمیان (كەشكۆلە)، قەوارەكەى (۱۱×۱۸سم) ه، تەنیا ۲۴ لاپەرهى لى ماووتەوه، هەر لاپەرهیهكى ۱۴ خشتى گرتۆتە ئامیز، لە سالى ۱۳۱۹ ی. ك. بەرامبەر بە ۱۸۸۹ ی. ز. بەخەتێكى خۆش و رەوان نووسراوه، ناوى نووسەرەكەى پیتوهى ديار نییە، ئەم بەرھەمانەى شاعیرى تێدايە: (نامەى شاعیر بۆ شیخ حەسەنى قەرەچىوار، نامەى مېرزا خەلیل بۆ وەستای كلاشكەر، ئاخىر زەمانەن، شەھنشاھ سالار علیست، ئەى برادەر حەیف سەنا، نامەیهكى مېرزا خەلیل)، هەرودەها شاعیرى ئەم شاعیرانەشى تێدايە: (گرىبانى، ئەحمەد، شەوقى).

* دەفتەرى ژمارە هەشت: ئەمیشیان كەشكۆلە، قەوارەكەى (۱۱,۵×۱۸سم) ه، تەنیا (۳۵) لاپەرهى لى ماووتەوه، هەر لاپەرهى (۹-۱۳) خشتى تێدايە، وا دەردەكەوى كەشكۆلەكە فرەى لى ون بووبى، لە سالى ۱۳۱۷ ی. ك. بەرامبەر بە ۱۸۹۷ ی. ز. تۆماركراوه، ناوى نووسەرەكەى پیتوه ديار نییە، دوور نییە لەگەڵ ئەو لاپەرانەدا رۆشتووبى كە فەوتاون، ئەم بەرھەمانەى شاعیرى لە ئامیز داى: (پاشماوهى شاعیرەكەى فارس بەقال، پاشماوهى شاعیرى ك بۆ مەلا فەرەج بەتوركى نووسراوه، یوسف پاشان حەقنە - بەتوركییه، سكالای بۆ یوسف پاشا بەتوركییه، نەفس تەسۆبە نەزەر قلیدم بەتوركییه، نامەى مەلا خەلیل بۆ عەزیز ناغا، مامەى غەمخوارم، بۆ كوڤخانى من ئامام بەجۆش)، هەرودەها بەرھەمى ئەم شاعیرانەشى بەخۆوه گرتوو: (شیخ رەزا، حافزى شیرازی، گریبانى، مەولەوى، ئەمین مەحاکى داودى).

* دەفتەرى ژمارە نۆ: هەمىسان (كەشكۆلە) قەوارەكەى (۱۱,۵×۱۸سم) ه، ۱۱۰ لاپەرهى لى ماووتەوه، هەر لاپەرهیهكى بریتىیه لە ۱۴ خشت، دوو پەرهى تریشى تێدايە لەگەڵ رەنگ و قەوارەى پەرهكانى ئەم كەشكۆلەدا جیاوازه، وا دەردەكەوى هى كەشكۆلێكى تری و لەناوچووبى، بەهەر حال ئەم كەشكۆلەمان لە سالانى ۱۳۱۶ - ۱۳۱۹ ی. ك. تۆماركراوه، ناوى نووسەرەكەى پیتوه ديار نییە، ئەم بەرھەمانەى شاعیرى تێدايە: (پارچە شاعیرى دوور و درێژە بەتوركى باسى تاوانێك دەكات لە كاتى خۆیدا لە شارى كەرکوك پرووى داوه، سەرورم مېرم ئەفەندم - بەتوركییه، بۆ خزمەتى ئوستاد سالىخ خرە، چیرۆكە شاعیرى فۆلكلۆرىیه - بەتوركى دارپێژراوه، سەیدم چۆقدەن بەنى یاد ئیتمبۆرسەن نە عەجەب؟! - بەتوركییه، ئیستەدم شوهرەتن سەلمان ناغان سنحواتلە - بەتوركییه، ئەى برادەر بەن ئەفعالى ئیتدم قبول - بەتوركییه، داستانى جەنگى نېوان داوده و تالەبانى، سێ چامە شاعیر بەتوركى، مەعلووم بۆ چەللات كوڤا ئیبراھیم، زبان

کۆتاهم، مه‌علووم بۆ چه‌لات ناغه‌ی زه‌مانه، میرم دیاری، پارچه‌ی شیعریکی تورکی، شیخ پرکه‌مال، پینج پارچه‌ی شاعر به‌زمانی تورکی، دوو چامه‌ی شیعری فارسی، حاتمه‌ی سیفاتم، قیل نه‌زهر ئه‌ی تالب دین بو‌فه‌نا دنیانی کۆر، هه‌روه‌ها به‌ره‌می ئه‌م شاعیرانه‌شی تیدایه: (گریانی، شه‌وقی (سه‌ید ئه‌مین)، میرزا ئه‌فه‌ندی، سالح ده‌ردوونی، عه‌لی، شیخ ره‌زا).

* ده‌فته‌ری ژماره‌ ده: ئه‌م ده‌سخه‌ته‌ قه‌واره‌که‌ی (۱۲×۹سم)ه، ۲۶ لاپه‌ره‌ی لێ ماوه‌ته‌وه، هه‌ر لاپه‌ره‌ی ۱۴ خشته‌ی شیعری له‌ ئامیز دایه، ئه‌میشیان زۆری لێ ون بووه، به‌ده‌ستی شاعیر خه‌لیل منه‌وهر له‌ سالی ۱۳۳۳ی.ک نووسراوه، ئه‌م به‌ره‌مانه‌ی شاعیری تیدایه: (یاره‌ب به‌رحه‌ق، سه‌یدان دین- بۆ سه‌ید وه‌له‌ده‌ ئه‌فه‌ندی، پارچه‌ی شیعریکی تورکی، که‌رۆن شکایه‌ت په‌ری هه‌مفه‌ردان، کارگه‌چی ئوستاد، قه‌ومه‌ل براگه‌ل گۆشده‌ن وه‌ ده‌نگم).

* ده‌فته‌ری ژماره‌ یانزه: ئه‌م ده‌ستنووسه‌ قه‌واره‌که‌ی (۱۱،۵×۹سم)ه، ته‌نیا ۱۰ لاپه‌ره‌ی به‌ر نه‌مان نه‌که‌وتوه، هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کی ۷ خشته‌ی لێ تۆمار کراوه، له‌ سالی ۱۳۳۵ی.ک به‌ده‌ست و قه‌له‌می مه‌لا خه‌لیل تۆمار کراوه، ته‌نیا ئه‌م شاعرانه‌ی له‌ داویندایه: (یا ده‌ست وه‌ دامان مه‌ردی دۆم بییام، ئوستادی دو‌پشوناس).

* ده‌فته‌ری ژماره‌ دو‌انزه: ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌ قه‌واره‌که‌ی (۱۳×۸،۵سم)ه، ته‌نیا ۲۰ لاپه‌ره‌ی لێ ماوه‌ته‌وه، هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کی نزیکه‌ی ۱۴ خشته‌ی لێ نووسراوه، زۆر په‌رپووت و هه‌ژاره، میژووی تۆمارکردنی نادیاره، به‌قه‌له‌می شاعیر میرزا خه‌لیل نووسراوه، به‌داخه‌وه ده‌ستنووسه‌که‌ زۆری لێ ون بووه، ته‌نیا داستانه‌ی شیعریکی لێ ماوه‌ته‌وه، بریتیه‌ی له‌ ۲۷۸ خشته‌ی شاعر، باسی جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م ده‌کا، ئه‌م ده‌فته‌ره‌ و ئه‌وانه‌ی ژماره‌ ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ له‌ کاک محه‌مه‌د سالح کوری عه‌بدو‌للا فه‌قوونی کاکه‌یی به‌ده‌ستمان هه‌یناون.

* ده‌ستنووسی ژماره‌ سیانزه: ئه‌م ده‌فته‌ره‌ که‌شکۆله‌ قه‌واره‌که‌ی (۱۸×۱۱سم)ه، بریتیه‌ی له‌ ۱۶ لاپه‌ره، چه‌ند پارچه‌ی شیعریکی میرزا خه‌لیل و ئه‌م شاعیرانه‌ی تیدایه: (مه‌لا فه‌تۆش، شیخ ره‌زا، مه‌لا زه‌ینه‌ل، یه‌سوساوک)، له‌ به‌رواری ۵ی موچه‌ره‌م ۱۳۴۷ی.ک به‌قه‌له‌می شاعیر محه‌مه‌د چۆیانی که‌ساس له‌ شاری که‌رکوک نووسراوه‌ته‌وه و پیتشکه‌ش به‌مه‌جید سه‌مین باشچاوه‌ش کراوه، ئیمه‌ش له‌ سالی ۱۹۷۱ی.ز دا له‌ سه‌ید

بوره‌ان ۱۹۱۱ - ۱۹۷۶ی.ز کوری سه‌ید ره‌شید سه‌ید حوسین ئیبراهیمی به‌ده‌ستمان هه‌ینا.

* ده‌فته‌ری ژماره‌ چواره‌ده: مامۆستا محه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی له‌ گۆفاری (نه‌وشه‌فه‌ق)ی ژماره‌ ۴ی ته‌مموزی ۲۰۰۳ی.ز بابه‌تیکه‌ی بوخت و به‌پیزی ده‌رباره‌ی ئه‌م که‌شکۆله‌ بلاوکردۆته‌وه له‌ گه‌ل چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌ به‌ره‌می هه‌ندی له‌ و شاعیرانه‌ی که‌ له‌ که‌شکۆله‌ که‌دا هاتوون و ناویشی لێناوه (که‌شکۆلی گه‌رمیان) قه‌واره‌که‌ی (۱۷×۱سم)ه، جگه‌ له‌وه‌ی زۆری لێ که‌وتوه نزیکه‌ی ۲۶۰ لاپه‌ره‌ی لێ ماوه‌ته‌وه، به‌ره‌می ئه‌م شاعیره‌ گه‌رمیانیه‌ی له‌خۆ گرتوه. بۆیه‌ ئه‌و ناوه‌ی لێناوه: (میرزا خه‌لیل، شیخ ره‌زا، گریانی، شه‌وقی / سه‌ید ئه‌مین)، که‌شکۆله‌که‌ هه‌نوکه‌ لای خۆی پینچراوه‌ته‌وه، ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چۆ ئه‌م ده‌سخه‌ته‌ زۆر له‌ ده‌سخه‌تی ژماره‌ ۹ ده‌چی و دوور نیسه هه‌ردووکیان ده‌سخه‌تی یه‌ک نووسه‌ر بن له‌ رۆژی ۱۰/۱/۲۰۰۵ی.ز چوومه‌ خزمه‌تی مامۆستا محه‌مه‌د و ئه‌و په‌رانه‌ی بۆ کۆپی کردین که‌ ئه‌م به‌ره‌مانه‌ی خه‌لیل منه‌وهری له‌ ئامیزدایه: (یا غه‌وس گه‌یلان، یا شاه مه‌ردان، خه‌ندانم زویید، دوو هه‌فته‌ سالان، برای ئه‌ییام، له‌یل بی وه‌فا، شیرین ئه‌رمه‌ن، شیرین جه‌مالت، یاران وه‌بج غه‌م، سه‌ید به‌نامه‌ن، پرسه‌نامه، خه‌ندانم جه‌مه). بۆیه‌ زۆر سوپاسی ده‌که‌ین و داوای له‌ش ساغی و سه‌رکه‌وتنی بۆ ده‌خوازین.

* لای سه‌ید قودره‌ت کوری مه‌لا عه‌باسی حیلمی دانیشتیوی ئاوابی (تۆزاهه) ده‌ستنووسیکی باوکی له‌ لایه‌ ئه‌و داستانه‌ی شاعیری تیدایه‌ که‌ له‌ ده‌سنووسی ژماره‌ ۳دا هاتوون، جگه‌ له‌م به‌ره‌مانه، شانامه‌ی حه‌وت له‌شکریشی تیدایه، به‌زمانی کوردی به‌شپوه‌ زاری ماچۆ (گۆران) دا‌پینژراوه، له‌ سه‌ره‌تای چله‌کانی سه‌ده‌ی رابردوو نووسراوه‌ته‌وه و پیتشکه‌ش به‌ مام عه‌بی مه‌لا حوسین کراوه، زیاتر له‌ جاریک داوام لێ کردن بۆ ئه‌وه‌ی له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی لای خۆمان به‌راورد و تاوتووبیان بکه‌ین به‌لامه‌ مخابن ئاره‌زووه‌که‌مانی به‌جی نه‌هه‌ینا، به‌هه‌ر حال سوپاسی ده‌که‌ین.

* هه‌روه‌ها له‌ملا و له‌ولا هه‌ندی پارچه‌ی کاغه‌زی په‌راگه‌نده‌شمان به‌ده‌ست هه‌یناوه، که‌ به‌ره‌می شاعیریان تیدا تۆمار کراوه، ئه‌مانه‌ش سوودی تایبه‌تی خۆیان هه‌بوو.

چی دهربارهی خلیل منهوهر بلاوگراوه تهوه؟

* خوالیخویشبوو ماموستا جه میل بهندی رۆژبه یانی له گوڤاری (دهنگی گیتی تازه) - ژماره ۱۳ی سالی ۳ - پیکهوتی ۱۹۴۶/۱/۲۸ی ز. دا - له ژیری ناویشانی (له بوئیه کانی داوده مهلا خلیل پیره مهوه نی) دا - ده لیت: (خلیل کوری محمه مه د منهوهر) ه، خه لکی دتی (پیره مهوه نی) ناو داوده یه به (خلیل منهوهر) به ناوبانگه، به لام سهید عه باسی کاکه یی پیتی وتم، ئەم شاعیره له هۆزی کاکه ییه، ئەمه ش مۆره که یه تی:

شاعیر ئافاق (محمه د خلیل)

مونه زیر په حمه ت زات (رَبّ الجلیل)

ئەم بوئیه به تورکی، فارسی، عه رهبی، کوردی هه لبه سستی هه یه، زۆر به ی ژبانی له (کفری) رابردووه، له پاشا چووه ته (خانقین) و له وی له سالی ۱۳۱۷ی. ک دا ئەمری خوی کردووه، ئەمه ش پارچه شیعریکی شاعیره:

شیرین شیریندا... شیرین شیریندا

شیرین سه رتا پای شیوه ی شیریندا

ئەمه ش دوا خستی شیعره که یه:

خوسره و سه رنگین فه رهاد ئەویندا

(عه ودال) وهی نه کۆس جان شیریندا

ئەمه یه که م سه رچاوه یه که دهرباره ی شاعیر بلاوگراوه تهوه، به لام ئەم هه لانه ی تیدایه:

* میرزا خلیل - له هۆزی داوده نیبه و کاکه ییه.

* میژوی کۆچکردنی ۱۳۱۷ی. ک نیبه که به رامبه ر ۱۸۹۷ی. ز. به لکو له سالی ۱۹۲۳ی ز دا مردووه.

* پارچه شیعره که ش هی شاعیر عه ودالی داوده یه. نه ک خلیل منهوهر.

* خوالیخویشبوو ماموستا عه لئه دین سه ججادی ده لی: مه لا خلیل کوری محمه مه د منهوهری داوده یه له سالی ۱۸۹۷ی. ز دا مردووه - پروانه (میژوی ئەدهبی کوردی - به رگی / ۲، سالی ۱۹۷۱ی. ز. ل ۵۹۰، وا ده رده که وی له سه رچاوه ی پیشوو که لکی وه رگرتووه بۆیه له ناوی باوکی شاعیر و میژوی کۆچ کردنی و هۆزه که ی که وتۆته هه له وه.

* له دوو ژماره ی ۵، ۶ی گوڤاری (قرداشلق - الاخاء) ی عه رهبی و تورکمانی سالی ۱۹۷۱ی. ز دا - خوالیخویشبوو ماموستا (مووسا زه کی مسته فا) به تورکمانی به ناویشانی (له شاعیره ونبووه کافانان) باستیکی دوور و درێژی دهرباره ی شاعیرمان نووسیوه و چند پارچه شیعریکی تورکمانی شاعیری بلاوگرتووه، جیتی سهیره نووسه ر بپرای بپر ناماژه ی بۆ ئەوه نه کردووه که ئەم شاعیره کوردیکی کاکه ییه و به ره می به کوردیش هه یه، له سالی ۱۹۷۷ی. ز دا به نده و نووسه ر کاک هاشم عاسی کاکه یی چوینه خزمه تی ئەم نووسه ره تورکمانه که خه لکی (کفری) بوو، له که رکوک له پشت (به هوو) ی ئیستا داده نیشت، پروانیمان له سه رجیگا که وتووه و زۆر ناساغه، به هه رحال له پاش سلاو و چۆن و چاکی هه والی ئەو ده ستنووسه مان لی پرسی که ئەو وه کو سه رچاوه له باه ته که یدا که لکی لی وه رگرتوون، له وه لامدا فه رموی که له لای نه ماوه و ون بووه.

* خوالیخویشبوو ماموستا مسته فا نه ریمان له ژماره ۱۶ی گوڤاری به یان / ۱۹۷۴ی. ز. باه تیکی بلاوگرتووه به ناویشانی (شاعیری ده ستی گه رمیان خلیل منهوهر)، له گه ل چند نموونه به ک له به ره مه کانی شاعیر، ئەمیش به هه له دا چووه که وتوویه تی، شاعیر له هۆزی (داوده) یه.

* ماموستا (موحسن به هجه ت شاکر) له کتیبی (چند نموونه به ک له ئەدهبی تورکمانه کانی عیراق) که له سالی ۱۹۷۷ی. ز دا له چاپی داوه، تیایدا به تورکمانی باه تیکی له برگی (شاعیری جه ماوه ر) دا دهرباره ی خلیل منهوهر نووسیوه و پشتی به سه رچاوه تورکمانیه که ی پیشوو به ستووه و زانیاریه کی نوی له سه ر نه نووسیوه.

* ئیمه ش که ئەم باه تانه مان به رچاو که وت ئەوه مان به چاک زانی له سالانی ۱۹۷۷ - ۱۹۷۸ی. ز دا چند چامه شیعریکی شاعیر له گه ل کورته به ک له ژبانی بۆ ئیزگی کوردی به غدا ره وانه بکه ین، ئەوانیش پیاوانه بۆ چند جاریک به ناوی خۆمانه وه په خشیان کرد.

* ماموستا (محمه د ئەمین هه ورامانی) له رۆژنامه ی هاوکاری ژماره ۲۵ی رۆژی ۱۹۷۸/۵/۸ی. ز به ناوی (خلیل منهوهر) وه باه تیکی بلاوگرتووه له پاش ئەوه ی نووسه ری ئەم پیشه کییه، کورته یه له ژبان و چند پارچه شیعریکی شاعیری له ئیزگی کوردی به غدا په خش کرد، نووسه ری ناوبراو له و سه رده مه دا له ئیزگه دا به رنامه ی هه بوو، جا نووسه ر له نیوان ئەو نامانه ی ئیمه و باه ته که ی مسته فا نه ریماندا که له گوڤاری به یان بلاوی کردبووه که وتۆته گومانه وه (ئایا ئەم دوو خلیل منهوهره هه ر یه کن یا دووانن) داوی ئەوه شی کردووه که له م باسه بکۆلریته وه.

* دواى ئەوھى لە سەرھەتاي سالى ۱۹۷۸ى. ز لە گەل مامۆستا مستەفا نەريماندا ئاشناييمان پەيدا کرد لە رۆژنامەى ھاوکارى ژمارە ۲۵ى رۆژى دووشەممە ریکەوتى ۱۹۷۸/۵/۸ى. ز بە دووقۆلى (لە دوو خەلیل منەووەر دۆستەو بەنگەوازیک) مان بلاوکردهو و داوامان لە خوتنەران کرد ئەوھى شتیک دەربارەى شاعیر دەزانى يان: بەرھەمى لە لایە بۆمانى رەوانە بکات، بەلام هیچمان بەدەست نەگەشت.

* مامۆستا نەريمان دوو کۆزى دەربارەى خەلیل منەووەر گىراو بەکەمیان لە رۆژى ۱۹۷۸/۳/۲۸ى. ز لە بارەگای کۆمەلەى رۆشنبیری کورد لە بەغدا، دوو مەشيان لە ۱۹۷۸/۳/۳۱ى. ز لە بارەگای یەكیتی نووسەرانی کورد لقی سلیمانی، لەم دوو کۆرەدا وتوویژ و قسەبەگى زۆرى لەسەر کرا و لە رۆژنامەى (العراق) ژمارە ۶۳۹ى رۆژى ۱۹۷۸/۵/۸ى. ز لەسەریان نووسراو بەدلى بيسەر و خوتنەران بوون.

* لە پاش چاپ و بلاوکردهوھى کۆمەلەى بەرھەمەکانى ئەم شاعیرەمان لە سالى ۱۹۸۴ى. ز دا بەناونیشانی (شاعیری چەوساوەکان)، لە لایەن نووسەرانیەو چەند رەخنە و بابەتیک دەربارەى شاعیر لە گۆفار و رۆژنامە کوردیەکاندا بلاوکردهوھى لەوانە:

* مامۆستا محەمەد عەلى قەرەداغى - لە ژمارەى ۷۴۳، ۷۴۴، ۷۴۵ى رۆژنامەى ھاوکارى سالى ۱۹۸۴ى. ز لە بابەتەکانیدا رەخنەى لە کتیبەگە گرتوو و ھەولئى ئەوھى داو چەند وشە و رستەبەگى ھەلە راست بکاتەوھ.

* مامۆستا فەرەیدون پینجوتینى لە رۆژنامەى ھاوکارى ژمارە (۱۱۷۵) سالى ۱۹۹۰ى ز بابەتیکى بلاوکردهوھى بە ناونیشانی (چۆن باوەر بکەین خەلیل منەووەر لە سالى ۱۸۷۸ى ز ھاتۆتە دنیاو؟)، نووسەر لە بابەتەکیدا گومانى لە مێژووى لە دایک بوونى شاعیر ھەبە، ئومیدەوارین لێرەدا توانیبیتمان نووسەر لەو دلە پاوکى و گومانەدا رزگار کردبیت.

* لە ھەشتاکانى سەدەى رابردوودا نووسەر مامۆستا عوسمان ھەورامى کورتە بابەتیکى دەربارەى ژبانى شاعیر لە رۆژنامەى ھاوکارىدا بلاوکردهوھى، بەداخەوھ ژمارەگەيمان لانەماوھ تا دەستنیشانی ژمارە و مێژووەگەى بکەین.

* دکتور حوسین محەمەد عەزیز - لە گۆفارى (ئىستا) ژمارە ۲۰ى سالى ۱۹۹۹ى. ز، بابەتیکى بلاوکردهوھى بەناونیشانی (سەرنجى دەربارەى ناسنامەى ئاینى و نەتەوھى خەلیل منەووەر)، نووسەر لە بابەتەکیدا گومانى لەوھ دایە گوايە شاعیر لە ھۆزى داودەبە و بەئینیش کاکەبى.

* کاک ھاشم عاسى کاکەبى - لە رۆژنامەى (کەرکوکى ئەمرو)دا - ژمارە ۲ى سالى ۲۰۰۳ى. ز بابەتیکى بەناونیشانی (میرزا خەلیل منەووەر کەرکوکى) یەوھ بلاوکردهوھى و پا و سەرنجى خۆشى دەربارەى بابەتەگەى (د. حوسین محەمەد عەزیز) دەربەرپوھ و تووبەتە کاکەبیبە نەک داوھ.

* مامۆستا ھەياس مەحمود کاکەبى لە گۆفارى (رامان) ژمارە ۳۱ى کانوونى دووھم سالى ۱۹۹۹ى. ز بابەتیکى بەناونیشانی (خەلیل منەووەر شاعیری زیندووى گەرمیان) ھوھ بلاوکردهوھى، نووسەر بەزۆرى سوودى لە دیوانە چاپکراوھەگەى بىنیوھ و لە شیعەرەکانى کۆلیوھتەوھ.

* مامۆستا محەمەد عەلى قەرەداغى - لە گۆفارى نەوشەفەق ژمارە (۴)ى سالى ۲۰۰۳ى ز دوو چامە شیعری بلاونەکراوھى بوئى بلاوکردهوھى.

* نووسەرى ئەم بابەتەش ناوھ ناوھ لە گۆفار و رۆژنامەکاندا بەرھەمى شاعیری بلاوکردهوھى لەوانە:

- گۆفارى کاروان ژمارە ۷۱ى سالى ۱۹۸۹ى. ز.

- کتیبى شاعیران و ناودارانی کاکەبى / ۱۹۹۰ى. ز - ھەولیر.

- رۆژنامەى ھاوکارى ژمارە ۱۸۵۳ لە ۱۲/۱۳/۱۹۹۳ى. ز.

- گۆفارى نەوشەفەق ژمارە ۱۱ى شوباتى ۲۰۰۴ى. ز.

- گۆفارى بانەرۆژ ژمارە ۱۶ى تازارى ۲۰۰۵ى. ز.

- رۆژنامەى باسەرە ژمارە ۹۴ى ۱۶ى ئادارى ۲۰۰۵ى. ز.

* ھەروھە چەند نووسەرێكى تریش لێرە و لەوئ شتیان دەربارەى شاعیر بلاوکردهوھى، بەلام بەداخەوھ ئەو سەرچاوانەمان لە بەردەستدا نییە.

* لە رۆژى ۱۰/۹/۲۰۰۴ى. ز لە لایەن رۆشنبیرانى کاکەبیبەوھ کۆرپکیان بو سالى رۆژى شاعیر لە ئاوابى (عەلیسەرا)دا بەست، لە کۆرەگەدا چەند بابەتیکى جۆراوجۆر دەربارەى ژبان و بەرھەمەکانى شاعیر لە لایەن چەند نووسەر و رۆشنبیریکەوھ خوتنراپەوھ لەوانە جگە لە بەندە: (ھاشم کاکەبى، نەوزاد حەمەخورشید، سامى رفعت) و چەند کەسێكى تریش، ھونەرماندى دەنگخۆش ھیلال نازم سەلیم وارانى بەچەند گۆرانیبەگ کۆرەگەى زیاتر رازاندەوھ، رۆژنامەى باسەرە لە ژمارە ۷۰ى رۆژى ۱۵/۹/۲۰۰۴ى. ز دا بابەتیکى دەربارەى کۆرەگە بلاوکردهوھ.

* سدیق سهفی زادهی بۆره‌که‌یی له نامهی سه‌ره‌نجامدا به‌رگی/ ۲، که له سالی ۱۹۹۷ی.ز له تهران به‌چاپی گه‌یاندووه، کورته‌یه‌ک له ژیان و چهند به‌ره‌مه‌ی شاعیری بلاوکردۆته‌وه گوايه له ده‌سنووسیتی کۆندا به‌دهستی هیناوه، به‌لام له راستیدا له کتیبی شاعیر و ناودارانی کاکه‌یی وه‌ری گرتووه که له سالی ۱۹۹۰ی.ز له هه‌ولیر له چاپمان داو، به‌لگه‌یشمان ئه‌وه‌یه که ته‌نیا وشه‌یه‌ک زانیاری نوێی نه‌خستۆته‌وه روو، یان هه‌یچ نه‌بێ بۆ نمونه چامه شاعیریک یان ته‌نیا خشتیتی له به‌ره‌مه‌کانی بوێژی بلاو نه‌کردۆته‌وه که لای ئیمه‌دا بلاونه‌کراپیتته‌وه، هه‌روه‌ها سه‌یر له وێه ناوی شاعیری به‌ (پیر خه‌لیل) هیناوه، وای زانیوه کاکه‌یی ئیستاش هه‌روه‌کو سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کۆچی و ده‌وره‌ی وشه‌ی (پیر) بۆ رێژینان بۆ هه‌ر ناوداریک به‌کارده‌هین، ئیمه‌ ئه‌وه ته‌نیا بۆ روونکردنه‌وه ده‌لێن له‌گه‌ڵ رێژمان بۆ کاک سدیق.

* له رۆژی ۶/۳/۲۰۰۵ی.ز دا له لایه‌ن حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان ئیداره‌ی هه‌ولیر - ناوه‌ندی رۆشنییری به‌ناوی (خه‌لیل منه‌وه‌ر) هه‌و له ئاوی تۆزاهه‌ کرایه‌وه.

سه‌رگۆزه‌شته‌ی شاعیر

شاعیرمان ناوی (مه‌مه‌د خه‌لیل) کوری خدر منه‌وه‌ره، ناوی دایکیشی خانزاد خانمه، منه‌وه‌ر ناوی دایکی باوکیه‌تی، واته: دایه‌ گه‌وره‌یه‌تی باوکی شاعیر به‌ (خدر منه‌وه‌ر) ناسراوه، چونکه خاتوو منه‌وه‌ر به‌ بیه‌ژن کۆشی و هه‌تیوی به‌خێوی کردووه، له پاشاندا منه‌وه‌ر بووه‌ته نازناوی بنه‌ماله‌که‌یان بۆیه شاعیر شانازی پێوه‌ کردووه و کردوویه به‌ نازناوی خۆی، دوو برایشی هه‌بووه (خه‌لیل و ئه‌لیاس)، زووتر له‌ کورده‌واریدا ئه‌م ناوه دووقۆلیبانه باوبوه‌وه‌کو (مه‌مه‌د ئه‌مین، مه‌مه‌د سالح، مه‌مه‌د عه‌لی، مه‌مه‌د فه‌ره‌ج)... هتد ده‌با ئینجا بزانی شاعیر خۆی ده‌رباره‌ی ناوه‌که‌ی چی ده‌لێ؟

زار مه‌حجوبم چه‌ لای خاس و عام

(مه‌مه‌د خه‌لیل) مه‌نشوو به‌ نه‌غام

واته: (به‌لای خه‌لکیه‌وه په‌ریشان و به‌حه‌یا و شه‌رمم، ناویشم (مه‌مه‌د خه‌لیل) ه و به‌نه‌فامیش ناسراوم)، لێره‌دا شاعیر وه‌کو سۆفیه‌کان خۆی شکاندۆته‌وه و له زانیی و خۆ به‌زل زانی دوور خستۆته‌وه.

یان ده‌لێ:

(کاتب الحروف) که‌مینه‌ی که‌مه‌تر

(خه‌لیل) ه‌ن ئین خدر منه‌وه‌ر

واته: (نوسه‌ری ئه‌م شیعره خه‌لیل کوری خدر منه‌وه‌ره، که‌وا له خوارووی گشت که‌مینه‌یه‌که‌وه‌یه).

هه‌روه‌ها شاعیر له خوا ده‌پارپیتته‌وه و ده‌لێ:

به‌خشه‌ گونای ئی به‌نده‌ی ئه‌حقه‌ر

(خه‌لیل) مه‌خه‌دوم (خدر منه‌وه‌ر)

واته: (خوايه له‌ گوناه‌ی ئه‌م که‌مینه‌یه (خه‌لیل خدر منه‌وه‌ر)ی خزمه‌تگوزار به‌خشه. یان:

رۆژی بی مه‌سه‌وود موباره‌ک ئه‌خته‌ر

فه‌ر وه‌ستی وه‌ مال (خدر منه‌وه‌ر)

واته: رۆژیکی به‌خته‌وه‌ر بوو که‌ چاره‌نوسم که‌وته‌ مالی (خدر منه‌وه‌ر).

ده‌رباره‌ی له‌ دایکبوونی شاعیر مامۆستا مووسا زه‌کی مسته‌فا که‌ نوسه‌ریکی تورکمانه له‌ گۆفاری (قه‌رداشلق - الاخاء)ی عه‌ره‌بی و تورکمانی ژماره‌ ۵، ۶ی سالی ۱۹۷۱ی.ز دا باه‌تیتی به‌تورکمانی ده‌رباره‌ی شاعیر بلاوکردۆته‌وه و تپایدا و توویه‌تی له‌ سالی ۱۸۶۳ی.ز له‌ دایک بووه، به‌بێ ئه‌وه‌ی ده‌ستنیسانی هه‌یچ سه‌رچاوه‌یه‌ک بکات، جا مامۆستا مسته‌فا نه‌ریمان پشتی به‌و سه‌رچاوه‌یه‌ به‌ستووه و له‌ پێشه‌کی دیوانه‌که‌یدا هه‌مان میژووی بۆ له‌ دایکبوونی به‌په‌سه‌ند زانیوه.

مام حه‌مه‌ی ده‌رویش عه‌لی ۱۹۱۲ - ۱۹۸۱ی.ز، که‌ یه‌کیکه‌ له‌ زانا ئاینیه‌کانی کاکه‌یی که‌رکوک، زۆر جار به‌شه‌وانی زستان له‌ کۆری شه‌ونشین و دیوه‌خانه‌کاندا شیعیر و شانامه و داستانه‌ فۆلکلۆرییه‌ کوردیه‌کانی به‌ئاوازه‌وه‌ ده‌خوینده‌وه، له‌ سالی ۱۹۷۷ی.ز دا له‌ دیدارپێکدا پیتی وتین: (وه‌کو له‌ دیده‌ ساله‌کان گویم ئی بووه‌ خه‌لیل منه‌وه‌ر له‌ ۱۹۲۳ی.ز له‌ ته‌مه‌نی ۳۸ سالیدا کۆچی دوا‌یی کردووه)، واته: له‌ سالی ۱۸۸۵ی.ز له‌ دایک بووه. به‌پیتی ده‌ستنوس و به‌ره‌مه‌کانی شاعیر وا ده‌رده‌که‌وی بوێژمان له‌ سالی ۱۸۷۸ی.ز دا له‌ که‌رکوک له‌ گه‌ره‌کی (چای)دا هاوتۆته‌ دنیا، ئه‌وه‌تا له‌ سالی ۱۳۲۶ی.ک به‌رامبه‌ر به‌ ۱۹۰۸ی.ز له‌ داستانه‌ شیعره‌که‌ی کۆخا حه‌سه‌ن گه‌لابادیدا ده‌رباره‌ی ته‌مه‌نی خۆی ده‌لێ:

به‌زات بیچوون (حیّ ذوالجلال)

ته‌ئریخ عومرم یاوان وه سی سال

واته: (شاعیر قه‌سته‌م به‌خوای بی‌ نه‌زیر و مه‌زن ده‌خوا و ده‌ئیی: (ته‌مه‌نم گه‌یشتوتته ۳۰ سال).

هه‌روه‌ها شاعیر جارێکی دی له‌ سالی ۱۳۳۶ ی ک. به‌رام‌به‌ر به‌سالی ۱۹۱۸ ی. ز. ده‌بارهی میژووی له‌ دایکبوونی به‌راشکا‌و‌بیه‌وه له‌گه‌ل‌ خۆیدا ده‌ووی و ده‌ئیی:

ته‌ئریخ عومرت یاوان وه چل سال

دیت وه دیدهی ویت دوو ژهن و دوو مال

واته: (میژووی ته‌مه‌نم گه‌یشتوتته چل سال، له‌و ماوه‌یه‌دا دوو ژن و دوو مال‌م به‌چاوی خۆم بینیه‌وه).

لێره‌دا وا بۆمان ده‌رده‌که‌و‌یت شاعیرمان له‌ سالی ۱۸۷۸ ی. ز. دا له‌ دایک بووه نه‌ک ۱۸۶۳ ی. ز. یان: ۱۸۸۵ ی. ز. له‌ به‌دبه‌ختی و چاره‌ کلتۆلی شاعیر هیتشتا منداڵ بووه باوکی ئەمری خوا ده‌کات، خاتوو خانزادی دایکی به‌بیته‌ژنکۆشی به‌ختی ده‌کات، له‌سه‌ر نه‌ریتی ئەو رۆژگار له‌ شاری که‌رکووکدا نراوه‌ته به‌رخویندن بۆ ئەوه‌ی له‌گه‌ل‌ خویندن و زانیاریدا ئاشنا بیت، له‌ ته‌مه‌نی ۸ سالیدا دایکیشی ده‌مری و خۆی و جه‌لیل و ئەلیاسی برای بی‌ که‌س و باوان ده‌مینه‌وه، بۆیه له‌ سالی ۱۸۸۶ ی. ز. دا روو ده‌که‌نه شاری مووسل و له‌ ئاوابی (وه‌رده‌ک) (۱) ده‌گیرسینه‌وه، جا شاعیر له‌ ته‌مه‌نی ۴۲ سالیدا ئەو رۆژه ره‌شانه‌ی ژبانی خۆی دیتته‌وه یاد و ده‌ئیی:

ئەوه‌ل‌ مه‌حرووم بيم چه‌ سایه‌ی (تاته) (۲)

په‌ی دایه‌م کیانای یاس وه‌ خه‌لاته

دووهم مه‌ئيووس بيم چه‌ خزمه‌ت دایه

بی باوان مه‌ندم هه‌ر رۆ چه‌ لایه

واته: (له‌ ره‌حم و به‌زه‌یی باوکم بی‌ به‌ش بووم و ناخۆشی و پرسه‌ش بوو به‌نسبیبی دایکم، ئینجا دایکیشم مرد و له‌ سۆز و خۆشه‌ویستی و په‌روه‌ده‌ی دایک دوور که‌وتته‌وه، هه‌ر رۆژی له‌ شوینیکدا بی‌ که‌س ده‌ماینه‌وه).

خه‌لیل منه‌وه‌ر له‌ پاش سی‌ سال‌ خۆی و براکانی هه‌میسان مال‌ ده‌گوینه‌وه بۆ شاری که‌رکووک و له‌ گه‌ره‌کی چای جینگیر ده‌بن و ده‌چنه‌ خزمه‌تی خوالی‌خۆشبوو (مه‌لا سه‌مه‌دی

پیروه‌یس) (۳)، بۆ به‌ده‌سته‌پینانی زانیاری و وانه‌ی ئاینی، له‌ سالی ۱۸۹۱ ی. ز. دا له‌ که‌رکووک نه‌ماوه و کۆچی کردۆته‌ شارۆچکه‌ی کفری له‌وێ چووه‌ته‌ نزیک مالی (باوه ئەحمه‌دی) (۴) کاکه‌یی و نیشته‌جی بووه.

شاعیرمان گه‌لی وێژه‌ی جۆراوجۆری له‌ پاش به‌جی ماوه‌ وه‌کو خۆی له‌م کۆیله‌ شیعره‌دا وتوویه‌تی:

فری نویسنانم شیعیر وه‌ کوردی

که‌رده‌نم به‌یان ئەحوال‌ رابوردی

نه‌دمای مه‌رگم بمانۆ یادگار

باوانان کوردان نه‌رووی رۆژگار

واته: (فره‌ شیعرم به‌کوردی هۆنیوه‌ته‌وه و تیاياندا ژبان و گوزه‌رانی رابردووی کۆمه‌لم‌ خستووته‌ روو، با له‌ پاش مه‌رگم بۆ یادگاری بمینیتته‌وه و نه‌ته‌وه‌ی کوردیشمان به‌دریژایی رۆژگار بیخویننه‌وه).

جگه‌ له‌ زمانه‌که‌ی خۆی تورکی و فارسیشی به‌چاکی به‌نوسین و ئاخافتن زانیوه و شیعیریشی به‌و زمانانه‌ وتوو، به‌ره‌مه‌کانیشی به‌م نازناوانه‌وه‌ داناوه: (خه‌لیل منه‌وه‌ر، خه‌لیل، میرزا خه‌لیل، مه‌للا خه‌لیل، میرزا) وه‌کو له‌م شیعراوه‌دا به‌رچاو ده‌که‌وی:

(خه‌لیل) هه‌م وه‌ی ئەشک دوو دیدهی ئەسرین

وه‌ی هه‌سه‌ره‌ت که‌شی وه‌ی دل‌ه‌ی غه‌مین

(خه‌لیل) خه‌یالت پر خه‌وف و بيمه‌ن

خدیده‌ر نه‌ سه‌به‌ر خودا که‌ریمه‌ن

(خه‌لیل) جانشین ماوای که‌رکووکهن

گیرووده‌ی زولفی یاری نه‌بووکهن

(کاتب الحروف) می‌رزا خه‌لیل

په‌ی غه‌در چاوه‌ش یه‌که‌جار زه‌لیل

یه (میرزا) واتهن پهی همه گاوآن
تا ویش دوور گئیرو چه رای خهراوان

(خهلیل منهوهر) چه داخ ئی کاره
دلش هوناوهن خهیلئ بیتراره

یه گفتهی بهندهی فهقر زهلیلهن
کاتب الحروف (مهلالا خهلیل)هن

من (میرزا خهلیل) دیوانهی دهلیم
دوعاگۆی دهولتهت بابۆی سهی عهلیم

خهلیل منهوهر له ژیانیدا سئ ژنی هیناوه (مهنیجهی کچی ئەحمەد یهسوو، نارنج
کچی تهلعت کاکهیی، حنیف خان)، له تافی لاوتیتیدا دهکهوئته ئهوینی (مهنیجهی
کچی عهبدولی سهوزالی) یهوه، بهلام ئەم خانمهی بهنسیب نابئ ئینجا کچیکی تری خویش
ویستوووه ناوی (گولناز) بووه له چاره کلۆلی شاعیر ئەمیشی بهنسیب نهبووه، جا له
شعیرتکدا بهقهده و بالایدا ههلهدهدا و دهلیئ:

لهیلئ گولنازهن... لهیلئ گولنازهن

ئیسیم شهریفش ماچان گولنازهن

سهدای چون بولبول سوب خوشئاوازهن

پهی سهیران گول ههه چه پهروازهن

... هتد.

له ئەنجامدا لهگهڵ (مهنیجهی کچی ئەحمەد یهسوودا) زه ماوهندی گیتراوه، جا که
مهنیجه خانی بهبووکی بۆ دئ له شعیرتکی دوور و درێژی تهپ و پاراودا زۆر بهجوانی
ستایشی دهکا و دهلیئ:

مهنیجه خانی... مهنیجه خانی

مهعلومهن نهعام مهنیجه خانی

عاقل و دانا ههم خویش زبانی
تهشریف ئاوهردی وهلای عهبدالت
مهلالا بی چهیران شوعلهی جهمالت
... هتد

به رهه می ئەم ژنهیتانهی دوو کور و کچییک بووه، یهکی له کورهکانی ناوی (نووری)
بووه، ئەوی تریشیان ههه بهزکماکی ئیفلیج بووه و ناویشیمان بۆ روون نهبووهوه، وهکو
دهلیئ:

وهئهمر قودرتهت ههیی بی زهوال

زه نان فهوت مهوت مهندنه سه مندال

ئینجا دهبارهی سۆز و خویشهویستی جگههگۆشهکانی لهگهڵ خویدا دهوئ و دهلیئ:

سهرمایهیی عومرت ئی سه ئهولادهن

زه پرهی خاترت وه ئهوشان شادهن

یه کییشان ئیمان یهکی دینتهن

یه کییشان قیبلهی سه رزهمینتهن

له دهروبهری سالی ۱۹۱۴ ی. ز دا ئەم ژنهی له شاری کفریدا فهرمانی خوا بهجی
دههینئ، مردنی ئەم ژنهی زۆر کاری تی کردوووه، چونکه سئ کۆرپهیی له پاش بهجی مابوو
که یه کیکیان شیرخۆر بووه، بۆیه دهچیتته سهه گلکۆکهی و شین و شهپۆرتیکی بهتینی بۆ
ساز دهکات و دهلیئ:

بالا بهرزم پۆ... بالا بهرزم پۆ

یاری چهه سییا بالا بهرزم پۆ

ئهبرۆ وهک کهوان (مهنیج) نامم پۆ

چهه دیدهی ئاهوو خویش کهلامم پۆ

گلینهی چاوان نهوجوانم پۆ

دایهیی هه تیمان سه ئه تفالم پۆ

ههروهها له سهه شینهکهی دهروا و به فرمیسکی گهش و عهتری بۆنخویش گۆرهکهی
ئاویشین دهکا و دهلیئ:

خوښی دهوئ، بهلام ئەم نهیخواستوو له بهرتهوهی له ته مه ندا له خه لیل گه لئ گه وره تر بووه، جا ده رباره ی ئەم نافرته ته ش ده لئ:

گیای بهخت من بییهن سه په لکه
مه عشووقم هه مین مام ئەحمه د وه لکه

یان:

چهند مه عشووق هه نی په ی من زه روورهن
به عزی چه نزدیک به عزی چه دوورهن

ههروه ها ژنیکی بیوه ژن هه بووه به ناوی (په ری کچی جاسم) ناویک بووه، خاوه نی سی مندال بووه، خه لیل منه ووه ریش سی مندالی هه بووه، ویستوو یانه ئەم ژنه ی لئ ماره کهن، بهلام ئەم له بهرتهوه ی سی مندالی بووه پی پی رازی نه بووه بویه له داستانیکا که بۆ سه یید رۆسته م ناغای کاکه یی نووسیویه تیایدا وتوو یه تی:

په ی شه خسی هه نی بیم وه موشته ری
چه (عه لیسه را) نامۆژن (په ری)
بالا چون به یداغ سوورته له نگه ری
سه ئایل دارۆ په ی رهنج بیوه ری
وارسش نییه ن سه تفل زه لیل
وه ناخیر په ری دریا وه خه لیل
ئی چوار ئا چوار جه معهن مه بۆ هه شت
دهک خه لیل ئیقبال بهختت بۆ بهرگه شت
مه گهر (سه ی رۆسته م) نیمه ی ئەملاکش
وه دالیه و خه رمان وه ئاب و خاکش
بیه خشۆ وه نه ت ته مامی یه کسه ر
په ری نه فه قه ی نان هه شت نه فه ر

واته: له دپی (عه لیسه را) دا بووم به داخوازیکه ری نامۆژن په ری که ژنیکی که له گه ت و بالا بهرزه، بۆ نه گبه تی و رهنج بیوه ری سی مندالی هه یه و له بهر بی که سی زه لیل بوون، به ناخیر په ری درا به خه لیل، ئیمه چوار و ئەوانیش چوار ده بین به هه شت، دهک خه لیل یاخوا بی بهخت بی، مه گهر سه یید رۆسته م ناغا نیوه ی مولکه که ی به بیستان و خه رمان و

ئه سرین دوو دیده په ی مه زار به ردم
مه زار یارم ناوړشین که ردم
وه گزک که ردم مووژه ی هه ردۆ چه م
مالام گلکۆی یار به بی زیاد و که م
خاک مه زارش وه گوللا و بۆ وه ش
که ردم موعه تته ر گردین وه بی غه ش

شاعیر له ئەنجامدا ئەوه به چاک ده زانیت له شاری کفری بگوژیته وه و بگه ریته وه ناو خزم و خویشکه ی خو ی وه کو له لاواندنه وه ی ژنه که یدا ده لئیت:

بیکه س خه ده نگئ په ی یانه م شانا
پریش جه رگ جه ریم منش هاست ته نها
جه ریم کۆچش که رد کۆچ یه کجاری
چه م که رد لیلا و هونا و بی جاری

ههروه ها ده لئ:

چه ماوای (کفری) هیچ که سیم نییا
به یۆ وه فه ریاد بکه رۆم ئەحیا
ئانه خاستره ن نی شار کۆچ که ری
په ی نام (کاکه یی) یان زود هانا به ری
چونکه قه وم و خویش نه رووی ته نگانه
په ری لئ قه وممان برا و باوانه

به لئ شاعیرمان ده گه ریته وه ناو خزم و که سوکاره که ی و له ئاواپی (عه ره بکۆی) ده گبرسیته وه، له وئ خاتوو (نارنجی کچی ته لعه ت کاکه یی) ده ده نی و ده بیته هاوسه ر و هاوژیانی، به داخه وه باری نه گبه تی له کۆلی نابیته وه له پاش چه ند سالیک ئەمیشیان ده مرئ، بویه وتوو یه تی:

ته ریخ عومرت یاوا وه چل سال
دیت وه دیده ی ویت دوو ژهن و دوو مال

له پاش مردنی ئەم ژنه ی هه مین کچی مام ئەحمه د وه لکه عاشقی مه لا خه لیل ده بی و

ئاو و خاكییهوه پیت ببهخشی بۆ نان و نهفهقهی ئەم ههشت كهسه مهگه ر ئەوسا بهشیان بكات.

له ئەنجامدا ژنیکی بیوهژنی تورکمان دهخوای بوناوی (حهنیف خان)، ئەم ژنهش کچیکی نهخۆش و دهغهزاری ههبووه، بهداخهوه باری نهگبهتی و بهدبهختی له کۆلی ناییتهوه و له پاش سالیك ئەم ژنهشی کۆچ دهکات، شاعیر بهپێچهوانهوه بهمردنی دلخۆش بووه و شیعریکی دوور و درێژی بۆ نووسیوه و تبایدا بهتوسهوه بهکۆل بۆی دهگری و دهیلاوینیتهوه، له شیعرهکهدا وا دهردهکهوی ئەم ژنهی زۆر تهمهیل و نهکارا و بخۆر بووه وهکو دهلی:

تورکمان تهراڵ ئیش پارێزم رۆ
خهفۆک خاویر خهفت و خێزم رۆ
خهياتی نهزان تهون بێزارم رۆ
گوزهران سهخت ژار مارم رۆ

یان:

چهوساوه (حهنیف) کهردهنش وهفات
رهوشه نابییهن لیم سهحرا و سهربیسات
ههروهها دهلی:

هامسههرا نۆخهی چهی بهخت زهریف
یه چۆن خهلاس بیم چه دهست (حهنیف)
شاعیر لهسهه شیعرهکهی دهروا و دهلی:

خاس خۆشیم دی من چه سایهی تۆ
لهعنهت چه بابۆ ههم چه دایهی تۆ
دهردی دای وه نهه (حهنه) ژهن گیانه
منت کهرد وه پهن قههوم و بێگانه

دارودهستهی پژیعی عوسمانی ههمیشه خهریکی زولم و زۆر و بهرتیل خواردن و خهرج و باج و سهراوه و درگرتن و گێچه لکردن و ستهمکاری بوون، لهولایشه خۆیان بهچاکترین موسلمان و بهجیگری پیغه مبههه و خهلیفهکان داناوه، بۆیه خهلیل منهوهر زۆر جار هێرشیان دهکاته سههه و دهیان شوهرتیهوه و داوای مافی ههژاران و چهوساوهکانیان لی

دهکات وهکو لهه شیعرا نهدا ئەم راستییهمان بۆ دهردهکهوی:

وهسیه تم ئیادهن چه لای خاس و عام
کهس وه (فیس قرمز^٥) نهواچۆ ئیسلام
نه حهرف^٦ ئینساف نه مهیل مروهت
نییهن چه لاشان سیلهی مهرحه مهت

واته: (وهسیه تم ئەمهیه بۆ دۆست و پیاوچاکان کهس بهتورکه عوسمانییهکان نه لێن موسلمان، چونکه نه قسهی راستیان ها بهلاوه نه یش رهحم و ئینسافیان ههیه).
یان:

زومرهی زابتان ساحیب شمشیرن
چه نام بازاردا وه فهقییر فیترن
غه نیم فه للاح بی دهسه لاتهن
زبکر و فیکرشان ههه باقیاتهن
خۆ باقییاتشان نمه بۆ تهمام
دهک پرووسیا بان چه (یوم القیام)
داد چه زابتان سهرمهست رهشوهت
خائینان دین دهولتهت و میللهت

واته: (ئهفسه رهکانی عوسمانی خاوهنی هیز و شمشیرن، له ناو بازاردا زولم و زۆر له ههژارهکان دهکهن، چینی جووتیارهکان زۆر بی دهسه لاتهن، ههه خهریکی زبکر و ویردن، بیر و هزریان ههه لای خوایه، داد له دهستی ئهفسه ره سهرخۆشه بهرتیلخۆرهکان که خیانهت له ئاین و دهولتهت و میللهت دهکهن، له خوام دهویست روورهش و شههه زاری قیامهت بن).
دیسان دهلی:

له دهست عوسمانلی گشت پههیشانین
گشت سهه بهقور و چهه بهگریانین
زه بتییهی عهسکهه ئهوه ند غه ددارهن
پهی تالانی خه لک دایم نه کارهن

واته: (له دهستی عوسمانییهکان هه موو سهه بهقور و چاو بهگریان و پههیشانین، ئەفسه رهکانیان زۆر زالم و ناله بارن، هه همیشه بۆ تالانیکردن له کاردان).

(عیسا ئه فه نی) (٧) به د زاتهن به د فه پ
چه زولم و زورش عالم بیسه کهر
جاری مهستانو چه خه لک سه رانه
جاری خه رج و باج جاری که رانه

واته: (عیسا ئه فه نی ئه وه نده بی فه پ و خراپه، خه لکی له زولم و زوی که پ بوون،
جاری سه رانه و باج، جاری خه رج و که رانه لهم و له و ده سینتی).

ههروه ها له به ره به یانی جهنگی جیهانی به که مدا که له سالی ١٩١٤ ی. ز پرووی داوه،
سو پای عوسمانییه کان به رامبه ره به هیزه کانی ئینگلیز شکستیان هینا و شکان، ناچار
هه ره که سیکیان بگرتایه که مووی ریش و سه ری ره ش بوایه ده یان کرد به سه ریا ز و ره وانیه
به ره کانی جهنگیان ده کرد، بویه ناویان ناوه ره شگیر، ئه مه له کاتی سه فه ربه ردا، جا هه ر
که سیک به رتیلی بدایه به ره لالا ده کرا، ئه وه ش پاره ی نه دایه گورج ره وانیه سه ریا زی
ده کرا، بویه شاعیرمان لهم باره به وه به تورکی و توویه تی:

پاره ویرانه ره جومله عاف ئولسون
پاره ویرمیان قورعه قاف ئولسون

واته: (ئهو که سه ی پاره به به رتیل بدات له سه ریا زی عاف ده کری، ئه وه ش به رتیل
نه دات ره وانیه سه ریا زی ده کری).

شاعیر له سه رده می عوسمانییه کان له سه ره تای ده ستپی کردنی جهنگی جیهانی
به که مدا، رۆژی ری بی ده که ویتته گۆرستانیک و ده چیتته سه ر گۆرپیک و پرووی ده می ده کاته
مردووه که و ده رده دللی خوی بو هه لده ریژی و ده لئی:

چه شه پ و خه ته ره ته مام بیباکی
خۆزگه م وه حالت ئه سیر خاکی
له حاف گلکۆت کی شانی وه سه ر
وه هیچ مه زانی والی و (٨) عه سکه ر
مه شریق تا مه غریب جیهان بی وه نار
سوزیان وه له هه ب سیغار و کیبار

خه لکان په شیو حال چه مه ری و کۆسه ن
میلله ت ئینتیزار ئه میری دۆسه ن
مردووه که ش به م جو ره وه لامی ده داته وه:

ئه نکیر و مونکیر (٩) گونا هم نو بسا
ئیتستام خاستره ن چه حوکم عیسا

واته: (خۆزگه م به خۆت که له شه پ و مه ترسی بی باکی، پیخه فی گلینه ت کی شاو ه
به سه ردا و بی په روای له پاریزگار و سه ریا زه کان، وا سه رتاسه ری جیهان له خۆره لاته وه
تا خۆرنشین، گه و ره و بچووک به کلپه ی ناگر سووتا ون، خه لکی په شیو حال و کۆس
که و توون، میلله ت چا وه پروانی میریکن تا به فریا یان که وئی و له نه هامه تی و کویره وه ری و
مالویرانی و ناواریه یی رزگاریان بکات، جا مردووه که ش له وه لامدا و توویه تی: (ئه نکیر و
مونکیر گونا هه کانیان تو مار کرد، به لام ئیتستام له حوکمی عیسا به لاوه چاکتره).

یان ده لئی:

خۆ حوکم رۆمی نه عام دییاره ن
مه غدووران پامال ده ور غه دداره ن

واته: (بو خه لکی پروون و ئاشکرایه که تورکه عوسمانییه کان زور زالم و سته مکارن،
هه میسه مافی هه ژاره کانیان پیشیل کردوه).

شاعیر نه ک ته نیا دژ به رژی می عوسمانی بووه به لکو دژ به ئینگلیز و لایه نگری چه وساو ه
و ناواره و هه ژاران بووه و به رگری لی کردوون، هه ر له به ره ئه مه یه نازناوی (شاعیری
چه وساو ه کان) مان پی به خشبوه، ئه م شیعرا نه ی خواره وه به پروون و ئاشکرا ئه م پراستییه مان
بو ده چه سپین:

ئه ر شای ئیرانه ن، ئه ر شای تورانه ن
هه ر دۆش زه والی شاهی کوردانه ن
چه لای شای تورکان ئینساف نه مه نده ن
خودا وه ند نامووس غیره تش سه نده ن

واته: (پاشای ئیران و پاشای توران (تورکیا)، هه ردوو کیان دژ به میره کانی کوردن و
ده یانه وئی له ناویانه رن، له لای پاشای تورکیا ئینساف و به زه یی نه ماوه، خوا غیره ت و
نامووسی بو نه هیشتووه).

ئەمەش ئەو دەگەنەن بەدریژایی میژوو پزئیمە یەک لە دوای یەكەکانی ئێران و تورکیا
هەمیشە خەربکی پیلانگێری بوون دژ بەمیللەتی کورد.
یان دەلتی:

زەمانە ی زەندیق دەور ئینگلیزەن
پارە لە پدەر یە کجار عەزیزەن

ئەم شیعرە ی لە سەردەمی ئینگلیزەکاندا وتوو، واتە: (هەنووکە سەردەمی ئینگلیزە بێ
باوەرەکانە، بۆیە پارە و پوول گەلتی لە باوک ئازیزترە).
یان:

ئارۆ زەمانە ی دەور ئینگلیزەن
نیکان وە بێزەن، نانیک عەزیزەن
دە جار داد چە دەس تاییفە ی شەریر
زولم و تەعەددا ئەکەن وە فەقیر

واتە: (ئەمرۆ پزۆی ئینگلیزەکانە بۆیە تاقمی خراپەکان هان لە ریزی پیشەووە و
خۆشەویست، دەستە ی چاکەکانیش پشتگوێ خراون و کەس هەوالبیان لێ ناپرسێ، دە جار
داد، لە دەست دەستە ی شەرخوازەکان، زولم و زۆر لە هەژارەکان دەکەن).
یان:

پەری سستە مکار مەبەر بەنۆکەر
چە باتی ئوجرەت مەپاچۆت جگەر

واتە: (مەبەر بەنۆکەری پیاوی زالم و سستە مکار، چونکە لەجیاتنی پاداشت خوینت
دەمژێ).
یان:

بێ عەدل و عادل یە کسەر مونا فیق
سەرداران بە خیل سەر جەر دە ی سابیق

واتە: (هەر هەموو سەردارەکانمان چا و چنۆک و ئاغای جەر دە و ناپاست و دوو روون).
یان:

خەلیل چە راستی گەر قییمە شکەرەن
گوفتە ی راست ماچۆ نەزد ئەغیاران

واتە: (ئەگەر خەلیل لە پێناوی هەق و راستیدا پارچە پارچەش بکری، ملکەچی بێگانە
نابێ و هەمیشە بەتوندی دژیان رادەووستی).

جا بۆیە شاعیر هەمیشە بەدەستی چەوسپنەر و بکوژ و سستە مکار و زالم و
بەدرەوشتەکان ئاوارە و دەریەدەر کراوە و نان براو بوو و لە دۆست و خزم و کەسوکاری
خۆی دوورخراوەتەو و زیاتر لە جارێکیش بەند کراوە وەک لەم کۆپلە شیعرەدا رووی دەمی
دەکاتە یەزدان و دەلتی:

هەتا کە ی بەدەست فیرقە ی ئەغیاران
مەبۆم بە کۆچەر مەحرروم نە یاران؟
تا کە ی بەگوفتە ی گرو ی سستە مکار
ببۆم ئاوارە نە سارا و کۆسار؟
تا کە ی بەدەست ناکەس نا بەچە
نان بریا ببۆم بێ سفرە و خوانچە؟
یا رەب هەتا کە ی ئی رەنجەر پزۆی
مەوینیم لایق پە ی برا پزۆی؟

واتە: (خوایە هەتا کە ی بەپیلانی دوژمنان بێم بە کۆچەر و لە دیدەنی دۆست و یاران بێ
بەش بێم؟ ئە ی هەتا کە ی بەقسە ی دەستە ی سستە مکاران ئاوارە ی دەشت و کیتو بێم؟،
بەدەستی ناکەس بەچەش نان براو و بێ خوان و خوانچە بێم، خوایە هەتا کە ی رەنجەر پزۆی و
برار پزۆی بێم پزۆی رەوا دەبینی).
یان دەلتی:

یا رەب کەس وینەم پشت شکیا نە بۆ
و دەس زالمەن دەس بەستیا نە بۆ

واتە: (خوایە کەس بەوینە ی من بەدەستی زالم دەست بەستیا و پشت شکیا نە بێ).
خەلیل مەووەر مرۆقی چاوتیتر و دلایای خۆش ویستوو بۆیە وتوو بەتی:

(میرزا) تامەندەن نی رووی پزۆگارە
پە ی مەرد سەخی خزمەتگوزارە

واتە: (تا میرزا لەم پزۆگارەدا دەژی، بۆ پیاوی چاوتیتر خزمەتگوزارە). لە هەمان
کاتیشدا دژ بە چا و چنۆک و داوین پیس و دز و درۆزن و پیاو خراپ و هەتیوچە بوو، بۆیە

همیشه له ږنگای شیعره کانیه وه ناموژگاری خه لکی کردوه تا لهو نهرېته خراب و پروپوچانه دوور بکه ونه وه وه کو له م شیعرا نه پیدا تم هه قیقه ته مان بو پروون ده بیته وه:

یاران هیچ که سې به کام نه یوان
وه چه فتی و دروغ دزدی رای کاروان
یه کردار پیشه ی پیاو راستگو نییېن
هر چه ند لای دزدان وه خاس باو بییېن

واته: (نازیزانم هیچ که سیک به کرده وهی خراب و دروغ دزی و ږنگه گرتن له کاروان نه گه یشتو ته تاوات و ناکامی خوئی هه رچه نده تم کرده وانه به لای ږنگرانه وه باوه و به چاکیشی ده زانن، به لام پیشه ی مروقی خاوین و راستگو و هه قپه روه ر نییېه).

یان:

هر که سې به د وات خار مه یو نه راش
هر که سې خاس وات یار مه یو نه راش

واته: (هر که سیک خراپه بلتیت، خراپه ی دیتته ږی، چاکیش بلتیت چاکه ی دیتته ږی)،
تمه له م په نده فارسییه وه وه رگیراوه: (نیک کونی با خود کونی - به د کونی با خود کونی).

یان:

ئینسان چه رای راست مه بو چالاک بو
همه میشه پاک و هم دامن پاک بو

واته: (ده بی مروث له پیتاوی چاکه و راستیدا همه میشه ملکه چ و خاوین و داوین پاک بی).

یان ده لئ:

گهر چه می پیس بو په ی کوری خاسه ن
گهر زوانی به د بو قابیل مه قاسه ن

واته: (نه گهر چاوی پیس بو بو کویری چاکه، زمانیش بو خراپه وتن به کار هات شایسته ی برینه).

شاعیرمان ناموژگاری نه وهی نه و ږنگاره و نه مرومان ده کا بو نه وهی نه بڼه دارده ستی بیگانه و دوزمنی سه رسخت و نه بڼه ناحه زی یه ک وه کو ده لئ:

یه کتر مه شکندی په ری نه غیاران
نه ک که روژتان په ند په ی واته ی سالان

واته: (بو خاتری بیگانه پشت له یه کتر مه کنه و مه بڼه ناحه زی یه کتر، نه گینا شه رمه زار و ریسوا ده بن).

شاعیر دهر یاره ی ږتلیتینان له دراوسې و توویه تی:

چه نی هامسایان نه که ی کینه و جهنگ
فهردا مه وانات ناکه س که چ له نگ

واته: (له گه ل دراوسیدا به ربه رکه کانی و شه ر نه که ی، نه گینا له ناو کومه لدا ناوت به خراپه دهر ده چی).

شاعیر میرزا خلیل هه ستی نه ته وایه تی و نیشتمانپه روه ری به هیز بووه، نه وه تا له چامه شیعری کدا داوا له هوز و تیره کانی کورده واری سه رتاسه ری کوردستان ده کا تا به دل و به گیان ده ست له ناو ده ست بن به یه ک و هاریکاری و ده ستباری یه ک بده ن و له روژی ته نگانه شدا فریای یه کتر بکه ون، هه روه ها له و روژگارده ا به شیتویه کی هونه ری ده ستنیشانی سنووری باشووری کوردستانیشمان بو ده کات که چیای حه مرینه وه کو ده لئ:

ئا دمای عه شرت گه رمیان تا سه رین
گردین نه جهنگه ن تا (جه و دل حه مرین)
خه ده نگ مه شانان وه رووی یه کترین
هم به یه ک ماچان قسه ی تالترین
کوشته ی یه کترین ده با وه س بو وه س
بورازدی وه یه ک بودی هاناره س

واته: (نه و دوایی هوزه کانی گه رمیان و کویتستان هه ر هه موویان تا (چیای حه مرین) قسه ی خراب به یه کتری ده لئین و له گه ل یه کدا ده جهنگین، ئیتر با شه ر به س بی، به دل و به گیان پشتی یه کتری بگرن و له کاتی ته نگانه شدا فریای یه ک بکه ون).

هه روه ها له سه ر کویره وه ری و مالویرانی و ناواره بی خوئی و تیکرای کورد رووی ده می ده کاته باره گای په روه ر دگار و ده لئ:

خواپه هه تا که ی مه ویم هه راسان
دهر به دهر شاران وه ده س ناکه سان؟

یا رهب ههتا که ی دهروومان خوون بو
گرۆی خاسانت دیل و زه بوون بو؟

واته: (خوایه ههتا که ی به پیلانی ناکهسان به دلی پر له خویناوییه وه در به دهر و ئاواره ی
شاران بین و دهسته ی چاکانیش دیل و زه بوون بن؟).
یان دهلی:

شاری سلیمانی شاری شیرانه ن
جاگه ی ئه کراد و شاری شیخاننه ن
نه مولکی غهیره و نه هین عوسمانی
شاری پیران و پاتشای بابانی

بو به هار و جهژنی نه ورۆزیش شیعرێکی زۆر جوانی داناوه، ئه مهش چهند خشتیکه له و
شیعره:

کوچ کهرد زمستان، ئانه وه هارنه
فهل گولزار و هم میر غوزارنه
یادی نه ورۆز و جهژنی قورباننه
عید کاوه ی نه بهرد قهومی کوردانه
یادی فه ره ی دوون مه ردی نه ههنگه ن
یادی سواران شیرانی جهنگه ن
جهژنی مه ل و قوش درهخت باخانه ن
رۆی ساز و سه متوور دیده مه ستانه ن
هه ره مه لی نه غمی مه واچۆ په ی ویش
زام زامداران ساړیژ مۆ نه ئیش.

واته: (وا به هار ته شریفی هینا و زستانیش به فر و سه رما و سۆله ی خو ی پینچایه وه و
کوچی کرد، وه رزی گولزار و میرغوزار هاته پیشه وه، بیره وه ری جهژنی نه ورۆزه که
به خه بات و قوربانی هاتوته کایه وه، جهژنی کاوه ی نه بهرد و نه ته وه ی کورده، یادی
فه ره ی دوون و جهنگاوه رانی نه بهرده، جهژنی په له وه ر و درهخت و دار و ده وه نه، رۆژی
خو شی و ژه نینی ساز و سه متووری چاومه ستانه، له خو شیدا هه ره مه لی ئاوازی بو خو ی
دهلی، برینی بریندارانی پی ساړیژ ده ی).

شاعیر له به ره مه کانیدا که لکی له په ندی پیشینانیش و درگرتوه ئه مهش چهند
نمونه یه که له و په ندانه:

* نه گه وه باخان بکه ری وه جاخ
نه ناوه جاخان بکه ری چراخ

- واته: پیای زالم به دۆست نابی و هیواش له مرۆفی هیچو بوچ ناخواری.

* حه رفی کافیه ن ئه ره که سی که س بو

- واته: بو مرۆفی ژیر و زانا ته نیا وشه یه ک به سه، بو نه زانیش هه ره بلتی.

* هه نی کافیه ن (خه لیل) نه وانۆ

قه در زه ره خاس زه رگه ره مه زانو

- واته: خه لیل ئیتر به سه و هیچ مه لی، قه دری زیری چاک ها به لای زیرینگه ره وه.

* هه دیه ی فه قیر خورمای بی چنچک

ئه جر ئه بی جوو جک دالده وه بنجک

- ئه مه په نده یه کی هه ژار به کاری دینی که برواته لای گه وه ره یه کی خو ی و داوا ی
کاریک، یان شتیکی لی بکات.

* بیباکی له له وم هه م تیروتانه

کرده ی عالمه برده ی ئه مانه

- واته: خه لکی ده یکا و ئه وان ده یخون، ئه مه به یه کیکی ده لیتن نه کارا و حازری خو ری بی.

* هیچ گه وه ره ویت مه دهره له سه نگ

چاوش له حه شرا ناسینی تفه نگ

- واته: قسه ی خو ت به فیرۆ مه ده.

شاعیر له سه رده می عوسمانیه کاندای دوو جار گیراوه و فریدراوه ته گرتووخانه وه یه که م
جار له ۲۴ ی شه وال سالی ۱۳۱۲ ی. ک به رامبه ره به ۱۸۹۴ ی. ز به پیلانی چهند ناحه ز و
پیاوخراییتک شه و رۆژیتک له شارۆچکه ی کفریدا به ند کراوه، له به ندیخانه دا شیعرێکی
زۆر جوان و رازاوه ی به ناو نیشانی (غه مباره ن ئیمشه وه) وه هۆنیوه ته وه، ئه مهش چهند
خشتیکه له و شیعره:

غه مباره ن ئیمشه وه... غه مباره ن ئیمشه وه

مورغ دل بی عه بش غه مباره ن ئیمشه وه

رہوشہ نی چہ شمم غوبارہن ئیمشہو
عیشرہ تم سہر تہوق زہنارہن ئیمشہو
تہن مہحبوس بہند دیشوارہن ئیمشہو
مہسکہ نم حوجرہی پر نارہن ئیمشہو
مہر (خہلیل) خوین و فہوارہن ئیمشہو
وہی تہور زہلیل و زگارہن ئیمشہو

واتہ: ئہمشہو خہمبار و دلتہ نگم بہرچا وہ کانیشم لیلہ و خوشیشم لی ہہراسان بوہ،
خۆم لہ ژووری بہندیخانہی ناگریندا دەبینم، خہلیل بہم جۆرہ خوینی دەجۆش و خہمبار
زویرہ).

ئینجا دەلی:

وہ کەردہی ئہلہست جہببارہن ئیمشہو
بہواسیتہی قہوم بہدکارہن ئیمشہو
وہ دەستی موفتی غەددارہن ئیمشہو
مہزلووم بیتکەس و بی یارہن ئیمشہو

واتہ: (بہفەرمانی خوا و بہہۆی بہدکار و بہدەستی موفتی غەددارہوہ وا ئہمشہو بی
کەس و مہزلووم، بی یار و یاوہر لہ بہندیخانہدا سەقامگیر بووم).

تا دەلی:

تہئریخ شہووال بیست و چارہن ئیمشہو
دوازده و سیسەد و ہہزارہن ئیمشہو

واتہ: ئہو شہوہی لہ بہندیخانہدا بوہ لہ بہرواری ۲۴ی شہووال سالی ۱۳۱۲ی ک.
بوہ. جاریکی تریش لہ کاتی (سەفەر بہر)دا لہ دیتی (عہرہ بکوئی) گیراوه و رەوانہی
بہندیخانہی (داقووق) کراوه بہو نیازہوہ بیکن بہسہرباز و رەوانہی بہرہکانی جہنگی
بکەن، لہ پاش شہو و رۆژتیک نازاد کراوه، لہ داستانہکە ی (سەفەر بہر)دا ئہم پراستیہمان
بۆ ئاشکرا دەکات، ئہمەش چەند خشتیکە لہو شیعەرہ:

چہ (عہرہ بکوئی) پەیدا بی مەحشەر
ئایل و ژەنان خاک مەکەرد و سەر

ریشوہت و رەجا ہیچ ناما وہ کار
بەغەیر چہ رۆ رۆی فہریاد و ہاوار
زایەلہی مەحبوس پەشتوی خەراو
کیشیا شہرہ و کوننہ و جام و ئاو

تا دەلی:

من ہم پەریشان ئہحوال مۆکەرہر
بیداد بی ئیمدا بی چارہی ئہفقەر
عیسا ئہفہندی بہرلواچہ قار
میرزا خہلیلش چہ بہند کەرد قورتار

واتہ: (لہ عہرہ بکویدا بوہ بہرۆژی حەشر، ژن و منال خاکیان دەکرد بەسہرا، جگہ لہ
ہاوار و گریان نہ ریشوہ و نہیش رەجا بەکەلک نەدەہات، حال و گوزہرانی بہندیہکان
زۆر خراب و دژوار بو، خەلکی بہکوندہ و جام ئاویان بۆ دەبردن، بہندہی بی کەس و
ہەژاری بی چارەش لہگەلیاندا حال پەشتو بووم، عیسا ئہفہنی لہ ئہسپی قین داہەزی و لہ
بہندیخانہ رزگاری کردم).

شاعیر بہشتوہ زاری (ماچۆ/ گۆران) شیعیری نووسیوہ و سوودی لہ ئایہتہ پیرۆزہکانی
قورئانیش وەرگرتوہ و لہ بہرہمەکانیدا رەنگ دەدەنہوہ، ہەر وہا لہ ہندی شوتندا بۆ
پازانہوہی بہرہمەکانی شیعیری تورکی یان عہرہی تیتہہلکیش کردوون، ئیمہ بہپیتی
توانا ئہو شیاعرانہمان لہ پەراوتزدا شی کردۆتہوہ، زۆریہی بہرہمەکانی لہ بابەت:
«کۆمەلایہتی، داشۆرین (ہەجو) دولگہ، دلداری، نەتہواہیہتی، نزا و موناجات، داستانہ
شیعر، میژوو، پەند، دوور بینی و پیشبینی و تیبینی) دەخولینہوہ. لہ روانگہی ژیان و
پەرور دەیشہوہ باہەخی داوہ بہخوورہوشتی پاک و پەیوہندی کۆمەلایہتی وەکو لہم
شیاعرانہدا ئامۆژگاری خەلکی دەکات تا لہ نەریت و رەوشتی خراب دوور بکەونہوہ و
دەلی:

مال دنیا پیچەن گەوج نەودئ پەریش
نەکەردئ پەریش دل بہکترین ریش
دوور بہر چہ بوہتان یەکار وہ تو چیش؟
مەکەر گیزہ گیز پە ی پیسی وەک میش

ویت وه هامراز قوماربازانه کھی
یانه و ئایلت وه بی نازنه کھی
مارزه کناچت ته مهن دراز بو
زوو بدهش وه شوو با سه رفراز بو
چه نی کهچ بینان مهوهر وه راویار
مه دوت وه دهم گورگ ویش مه دوت پیوار

ئهمهش به کورتی واتای شیعه کانه: (مالی دنیا هیچو پووچه له پیناویدا دلی کهس
نازار مهده و له بوختانیس دور کهوه، چونکه رهوشتیکی ناشیرین و ناله باره، په یمانی
دوستایه تیش له گهل مرؤقی قوماربازا مه بهسته، چونکه نه ربتیکی خراپه و مال و
مندالت ده خاته سهر ساجی عهلی، نه گهر کچی عازهبیشت هه بو که داخوازیکه ری هات
بیدهره شوو، له گهل په یمانشکینیش ئوغر مه که، دور نییه له ریگاوباندا گورگانخوردت
بکا).

میرزا دهریاری بی قیمه تی و پاره زوری (تَضْحَمُ) له م کۆپله شیعه دا وتوو یه تی:

پاره وینهی سهنگ ته مام بسیاره
فه قیر و زهنگین تالیب وه پاره
ئیسنا هه رکه سی یه کجار هه ژاره
وه هه زار لیسه ره نماچو پاره

واته: (پاره ههروه کو چه و زیخ زوره، فه قیر و هه ژار له هه لپه ی پاره دان، نه وه ی نه مرؤ
زور هه ژار بی به هه زار لیره نالی پاره).

به لام میرزا خه لیل خوی هه رگیز به دوا ی پاره و پوولدا نه گه راوه و به چاویکی
سووکیشه وه لیتی روانیوه وه کو ده لئی:

سازنده ی سه گسار سفله ی بی وه فا
شه رت بو په ی تو نه دهرؤم جه فا

واته: (نه وه ی تو ی هینا وه ته کایه وه سه گسار و سپله و بی وه فایه، مه رج بی له پیناوت
جه فا نه کیشم و خوم ماندوو نه که م).

یان:

من چه نه وانهم نامشان دیپاره
ئه سلنه موحتاج نیم وه ئاچه و (۱۰) پاره
واته: (من له ریزی نه و که سانهم که ناودارن، هیچ پیوستیم به پاره و دراو نییه).
یان: رووی دهمی ده کاته پاره و پوول و ده لئی:

تفوله چاره ی ئیجاد که رت بو
کی میازهن دایم ره نجبیه رت بو

واته: (تفوله و که سه ی که تو ی دروست کرد، ده ک ره نجبیه رت بو).

شاعیر پیاوکی به ئاین و له خواترس بووه، بو به زور جار به دهم دوعا و نزاوه له خوا
ده پارته وه و ده لئی:

ئیمانم هه نه ن خودا وه ند یه که ن
محهمه د ره سوول بی ره یب و (۱۱) شه ککه ن
(ختم المرسلین) گشت پیغه مبه رهن
(شافع الأمة) روژ مه حشه رهن
خولاسه چه نور (رسول الامین)
خهلق بی (ذی روح) سه ما تا زه مین
حه ق به ویش واتهن (لولاک لولاک)
(یا رسول الله ما خلقت الافلاک)

واته: (ئیمانم هه یه خوا یه که، بی گومان محهمه د پیغه مبه ریش دوا پیغه مبه ره، له دوا
روژیشدا هه ر خوی ره چاچی سه رجه م موسلمانانه، خوا له نووری خوی گیانله به ران و
ئاسمان و زهوی دروست کردوو، هه ر خوا خوی فه رموو یه تی: محهمه د نه گهر له به ر خاتری
تو نه بوایه ئاسمانه کانم نه ده هینایه کایه وه).

شاعیر له شیعه ری کدا حه زره تی عه لی و ئیمامی عومه ری کردوو به هاوتای یه ک و
ده لئی:

یا (حه ق)، یا (عومه ر) په ری عه دل و داد
یا (عه لی) په ی ده فع عه دو که ر ئیجاد
یا (مه هدی) و (مه سیح) زوود بکه ر ئیزهار
ره و اجده ن وه دین نه بیی موختار

واته: (خودایه حه زره تی عومهر بۆ عه دالهت و عه لیش بۆ راوانانی دوژمن بینه کایه وه، یان مه هدی و مه سیح زوو ئاشکرا بکه تا رهواج بدهنه ئاینی پیغه مبهری هه لێژاره).

شاعیر پیاویکی هه ژار و دهستنه رۆ بووه، هه میسه به کاسبکاری و ره نجبه ری و گوژه کاری و چه خماخسازی و کتیب و شانامه خویندن گوژه رانی کردووه و منداله کانی به خیتو کردووه، وه کو خۆی له م شیعرا نه دا و توویه تی:

مه واچان میرزا بی ماله ن هه ژار

ئانه هه ژاره ن نه زان و به دککار

- واته: (ده لێن میرزا خه لیل نه دارا و هه ژاره، هه ژار و بی نه وا ئه و کسه به که نه زان و خرابکاره).

یان:

برا من فه قیر کاسب و ره نجبه ر

خه ریک وه تا قم فیشه ک پرکه ر

زوو تر چه خماخسازی به گونده کانا ده گه ران بۆ پرکردنی فیشه ک و چاک کردنه وه ی چه کی جو را و جو ر، بۆ به له و شیعره دا ده لێ: (براینه به نده هه ژار و کاسب و ره نجبه رم، پیشه بيشم چه خماخسازی به).

تا ده لێ:

چهند رۆژن به نده غه م بار و خه سته ن

که رده نم سه فه ر فیشه ک هور به سته ن

واته: (وا چهند رۆژیکه خه م بار و نه خو شم، بۆ فیشه ک پرکردن ئو غرم کردووه).

له چامه شیعریکی تورکمانیشدا ده لیت:

به نیدم بیر کاسب ساحب عه یال

سعه تم فیشه ک چیلق ئیدی حه لال

هه مده خی (موللا) ئیدم ساحب قه لّم

ئاشنای عه ره ب و رۆم و عه جه م

حوسن خه تمواریدی میقدار حال

(قسه خوان) ئیدم جیهانده ماهو سا

هه ر عه شایر ده گیزه ردم ده مبه ده م
قه بز ئیده ردم نه قد و نه رزاق و دره م
سیواریدی به نه ی هه ر ساحب که ره م
ئۆلمش ئیدم عالم ئیچه ره موخته ره م
ره زم رۆسته م ئۆقیو ردم ناز ئیله
هه فت له شکر جه نگی ئاوازیله
جومله عالم سه یر ئیده ردی یوزه مه
یه غلیو ردی خه لق به نم ئاوازه مه
(قره العین) عه شایر ئۆلدم ئه وه ل
جه مع ئه موال زه خایر ئۆلدم ئه وه ل
شوهره تم ئافاقه دو شدی بی ده لیل
بارک الله ئافه رین ئه ی (میرزا خه لیل)

واته: (من کاسبکاریکی خاوه ن مال و مندال بووم، پیشه بيشم به حه لالی چه خماخسازیم ده کرد، مه لایه کی قه لّم به ده ست بووم، ئاشناییم له گه ل عه ره ب و عه جه م و تورکدا هه بوو، ده سخه تیشم خو ش بوو، به شه وان هه میسه کتیبم بۆ خه لکی ده خوینده وه، جار به جار ده چووم به سه ر هۆزه کانا ده گه رام و پاره و بژیم کو ده کرده وه، هه موو که سییک منی خو ش ده ویست و له ناو خه لکیدا ریزم هه بوو، به سوژه وه شه رو شو ری رۆسته می زالم ده خوینده وه و به دنه گ و ئاوازیسه وه شانامه ی شه ره کانی حه وت له شکر م ده گتیرایه وه، خه لکی ده هاتن و ده بوونه ته ماشاکه رم، به ده موچاو و روخسارما ده روانین و ده گریان، بیوومه بیلبله ی چاوی هۆزه کان و پاره و پوولیتیکی زۆرم کو کرده وه، ناوبانگم له جیهاندا بلا بووه و ده یانوت یاخوا هه ر بژی و خوا بتپاریزی ئه ی میرزا خه لیل).

له ناوه رۆکی چامه شیعریکی تر دا وا ده رده که وه ی شاعیر له پیشه ی تفه نگی سازی و فیشه ک هه لوه سی بیزار بووه، چونکه گولله ده بیته هوی مردنی مرۆف... بۆ به بۆ یه کجاری ده ستی لێ هه لگرتووه، ئه مه ش چهند خشتیکه له و شیعره:

له فیشه که هه لوه س... له فیشه که هه لوه س

یاران ته وه بۆ له فیشه که هه لوه س

یان:

که ره سەم گرد کرد تەلخەک و تەرمەس
لە عەشایردا مەگیلام وە قەس
خەلک لە خزمەتە دەس وە بانێ دەس
ئاوازی کارم بەرز بی چون جەرەس

واتە: (ئێستر تەوبە بی فیشەک هەلنەووستم، کەرەستەکانم تەلخەک و تەرمەس
کۆکردووە و بەسەر هۆزەکاندا دەسوورامەو، خەلکی لە خزمەتە پراوەستا بوون، ناوبانگی
خۆم و پیشەکەم وەکو زەنگ زراپەو).

شاعیر دەربارە ی رەنجبەری و کشتوکالیش و تەوبەتی:

وہ بی نان و ئاب... وە بی نان و ئاب
رەنج دوازدە ماہ وە بی نان و ئاب
پاک درو کەردم چە تەمووز و ئاب
چە تاو گەرما سووچبام وەک کەباب
قرچەم کۆمەل کەرد وە سەد ئاخ و داخ
بەردم وە خەرمان وە شەغره و ولاخ
قرچەم گێرە کەرد وە پاگیترە و چان
شەنکەردم پاخوا بی سەبر و وچان

واتە: (رەنجی سالتیکم بەبی نان و ئاو لە مانگی تەمووز و ئابدا دروونە کرد، لە تاو
گەرما بووم بەکەباب، بەسەد ئاخ و داخ قرشەم کۆکردووە و بەهۆی شەغره و ولاخ گویزەمەو
سەر خەرمان، بە چان و پاگیترە قرشەم گێرە کرد و بەبی وچان پاخوام شەن کرد).

یان دەلی:

زمستان شووم... زمستان شووم
راش چە نەمان بەست زمستان شووم
هێمانی تۆم نەکەردەن وە شووم
نە یەو نە گەنم مشتتی نە دارۆم
نەز وە لای کئی دەخالەت بەرۆم
پەنج قزناخ گەندم قەندەهار بارۆم؟

پەیدام کەرد گەندم پر کیسە یە جاو
چە لای مام سەلیم بی پارە و حەسا و
بلێ وە لای کئی باری جفتی گاو
تا تۆمشکەری نەزمی بەراو؟

واتە: (وا زمستانی بی فەر ریتی لی بەستین، خۆ هیشتا نە ئەرزم کیتاڵو و نەیش تۆوم
کردووە، مشتتی گەنم و جۆبشم نییە، نازانم پەنا بەرمە لای کئی تا قسناختی گەنمی
قەندەهاریم بداتی؟، ئەو لای مامە سەلیم پر بەتوورە کە یەکی جاو گەنم بە دەست هینا،
ئە ی برۆمە لای کئی بۆ جووتی گا تا لە زەویبەکی بەراو تۆوی کەم)؟

وا دردەکەوی شاعیرمان لە پاش جووتکردن و دروونە و گێرە و شەنکردن چەند
پیاویکی چە کداری ئاغا هەلدەکوتنە سەر جێزە گەنمە کە ی و لە پاش فەردەشکردنی زۆریە ی
گەنمە پاکراوەکە بۆ خۆیان دەبەن، بۆیە ئەمیش پەست دەبی و بەراشکاویبەو دەلی:

کاتیکم زانا ئامایە چەند کەس
شەحنە ی خۆ پەسەن، فەراش چەک وە دەس
چەند خادەم زک شوور چەندی مل قەوی
هەر کەس وە قوربان ئاغای ویش مەوی
دەور گەندم داشان وینە ی قەلەرەش
خولە و حوسە کۆر چەنی وەلە رەش
چارته ی سەغیرم کەردشان بەش بەش
پە ی ویشان بەردشان مەردان پر غەش
دیتەر چۆن نەبۆم بە کۆچەر شاران
چۆن نەبۆم هەزار بە دەس بە دکاران

واتە: (کاتیکم زانی چەند کەسیک لە شەحنە و نۆکەر و چە کداری سک شوور و مل
قەوی لە لام ئامادە بوون هەریە کە یان دەست بە سینگەو دەبوونە قوریانی ئاغای خۆیان،
خولە و حوسە کویر و وەلە رەش لە چەشنی قەلەرەش دەورە ی گەنمیان دا، ئەو فیلبازانە
شکارته بچکۆلانە کە میان دابەش کردووە و بۆ خۆیانیان بردو ئیتەر چۆن بە دەستی بە دکاران
بە کۆچەر و ئاوازی شاران و هەزار نەبم)؟

شاعیر لە شیعی دووربینی و پیشبینیدا دەستیکی بالایی هەبوو، بۆ نمونە هەندی شت

و کهرهسته و نامییری پیشکوهوتوو که لهو رۆژگارهدا نهبووه و کەس بییریشی به لایانا نهچوو، ئەو ژیرانه دەسنیشانیان دەکات که هەندێ لهوانه ئەمڕۆ بهرچاو دهکەون و به کاریان دیتن، یان: باسی هەندێ رووداوی داها تووی کردوو که خەلکی ئەو رۆژگارە گەمەیان پێ هاتوو و به لایانهوه رهواجی نهبووه، تەنانەت به کفریشیان زانیوه، وهکو لهم شیعرا نه دا وتوو یه تی:

مزگهفت بێ مهلا ویرانه مهبو

پهڕی به یانقوش وه لانه مهبو

واته: (مزگهوتەکان به بێ مهلا و ویرانه دەبن و دەبنه شویتن و هیتلانهی کوندهبوو).

به لێ ئیمه بینیمان به عسییهکان له کوردستاندا به ههزاران گوند و مزگهوت و تهکیه و په رستگا و گومهزی پیاوچاکیان له گهڵ زهویدا تهخت کرد، جا نهک ته نیا بوون به هیتلانهی کوندهبوو به لکو بوون به هیتلانهی مار و موور و جانه وه ریش.

یان ده لێ:

دائیره ی شاهان وه هه رراج مه بو

ته لای بوزرگان وه تاراج مه بو

واته: (تهخت و فرمانگه ی شاکان هه رراج و زیری گه و ره پیاوانیش تالان ده کری)، جا نهک ته نیا خو یان و فرمانگه کانیان نه مان، به لکو ناوی شایش له سه ر زمان نه ما و کەس به کاری ناهیتنی و ناوی تر شویتنی گرتوه وهکو: سه رکرده، سه رۆک، سه ردار، سه رگه و ره، هه ره ها له م ئاخرو ئۆخره دا بینیمان له عیراقدا نهک ته نیا ما ل و سه روه ت و زیر و پا ره و پوولی گه و ره پیاوان تالان کرا به لکو هی هه زاران کەس تالان کرا و به فیرۆ رویش ت، تەنانەت ئەو تالان و پرۆیه بانک و فرمانگه کانیشی گرتوه.

یان ده لێ:

تۆپ و ته بیاره تفهنگ زۆر مه بو

په رێ مه وت مه رگ بێ قسوور مه بو

واته: (تۆپ و فرۆکه زۆر دەبن و بۆ کوشتن و برین بێ نهنگ دەبن).

یان:

کو ره و کناچه وه مه لا مه بو

هه ردۆ لا زانا وه یه کلا مه بو

واته: (کوڕ و کچ دەبنه خویندهوار و زانیاری به دەس دیتن و له بیروباوهڕ و هه لسوکه و تا ده بنه یه ک).

هه ره ها ده لێ:

ئا وه خته ده وری عارفان مه بو

ده وری سنعات و عاقلان مه بو

نه زان پر جه فا بێ شوهره ت مه بو

زانا نه شادی نه راحه ت مه بو

وا نیاری لای عام به ره وا مه بو

سه دای خه به رات وه ک هه وا مه بو

نه قلش په ی شاران وه ئاسان مه بو

قاسدان په ریش وه ره هوان مه بو

ئه سپ و مادییان گشت وه بیتز مه بو

په ری راویاران گشت به یه تیز مه بو

ئه سپ ئاهه نی خه یلی باو مه بو

نه گه رما و سه رما وه بێ خا و مه بو

واته: (رۆژگاری دێ دانایی و زانیی و پیشه سازی باوی ده بێ و خه لکی له خو شی و پشوودانا ده بن، گرووی نه زانان بێ ناو و هه میشه له نا ره حه تی و ماندوو بوونا ده بن، خوینده واری به لای هه موو خه لکییه وه ره واجی ده بێ، دهنگی راگه یان دنی هه و اله کان چه شنی با به خیرایی ده گهن و گو تیزانه وه شیان له شو تینیکه وه بو شو تینیکی دی، یان له شار تیکه وه بو شار تیکی تر زۆر ئاسان ده بێ و پۆسته چیه کانیش به خیرایی ده یگه یه نن، ئه سپ و ما یین بێ هیتز ده بێ و ریتبواره کان بیتز یان لێ ده بیتته وه و به کاریان ناهیتن، ئه سپی ئاسن دیتته مه یدان و له سه رما و گه رما باکی نابێ و به لای مرۆقه وه ره واجی ده بێ).

یان ده لێ:

نرخ وارده نی فری به رز مه بو

چه لای مه ردمان شه را و فه رز مه بو

واته: (نرخ خوارده مه نی گه لێ به رز ده بێ، خوارده وه ی شه را بیس به لای خه لکییه وه زۆر ئاسایی ده بێ)، که خوارده وه ی به لای کاکه بی و تیکرای موسلمانه وه نا ره وایه.

زووتر له ناو كورده واريدا قژ برين به لاي نافرته تانه وه موده نه بووه و زوريش نه نگ و شوورهي بووه، پياو انيش هرگيز به سهر په تي له ماله وه دهر نه ده چوون، جا شاعير له م باره يه وه ده لي:

ژنان وه بي پرچ قاچاش باو مه بو
ميردان بي (مپزه) بي (كلو) مه بو

واته: (به لاي ژنانه وه قژ هيشتنه وه باوي ناميني و پياوه كانيش به بي كلو و سه روپيچ، به سهر په تي ده سوورينه وه).

پيره ميتردي نهمر^(۱۲) ۱۸۶۷-۱۹۵۰ ي ز له م باره يه وه شايه تي دده ا و ده لي:

جاران نه يانوت وا وا ليكراوه
له سهر لي قه ومان پرچي براوه
ئيستا له با تي نه و به ند و باوه
به بي شوورهي پرچ برين باوه

خه ليل منه وهر به م خسته كو تايي به شيعره كه ي ده هيني و ده لي:

واته ني (خه ليل) وه يادگار مه بو
رؤيه ك مۆ يه ك يه ك گشت ناشكار مه بو

واته: (رؤييك دي فرمايشه كاني خه ليل يه ك له دواي يه ك هه ره موويان ناشكارا ده بن و به يادگاريش ده مينه وه).

شاياني وتنه گه لي له شاعيراني تريشمان هه ن پيش ميرزا خه ليل پيشبيني و نوقلاننه يان له داهاتوو داوه ته وه له وانه:

ئي ل به گي جاف^(۱۳) ۱۴۹۳-۱۵۵۴ ي. ز تيبيني ده كا و ده لي:

گه لي دل م به تنگ ده بي
سه داي توپ و تفه نگ ده بي
شه ري سه ربا ز به شه نگ ده بي
هه روا بووه و هه روا ده بي
ده ور ده وري ره زا ده بي
له دواي ره زا غه زا ده بي

له دواي غه زا قه زا ده بي
مه رد م ده ست به نزا ده بي
هه ر وا بووه و هه ر وا ده بي

حاجي قادري كو بي^(۱۴) ۱۸۱۵ - ۱۸۹۲ ي. ز له م باره يه وه وتوويه تي:

خاكي جزير و بو تان، يه عني ولاتي كوردان
سه د حه يف و سه د مخابن ده يكه ن به نه رمه نستان
وا ريگه تان ده به سري عي لاتي جاف و بلباس
گه ر مردوون له گه رمين مه منووعه بچنه كوستان

هه روه ها ده لي:

وه لاهي ثومه بيللا، ته لاهي نه م به لايه
هه ر هيني پيده زانن ئي قليمي كرده تو فان
تو فاني ناو نيبه هيچ، ده رچي له كيتوي جوودي
به حري تفه نگ و تو په، ئينسانه به حري عومان

ديسان ده لي:

نه م قيسسه به ي كه كردم ناگاته چه ند سالي تر
نه م حاله ته ده بين يه ك يه ك به چاوي خو تان
حال ئيستتيكه وه هايه مه گه ر خودا به سووكي
تتيكيان بدا وه ئيللا دووره له عه قلي ئينسان

مه لا عه باس حيلم ي كا كه يي^(۱۵) ۱۸۸۲ - ۱۹۶۶ ي. ز كه يه كتيكه له قوتاياني ميرزا خه ليل، نزيكه ي چل سالي پيش به رپابووني جه نكه پر خويناوييه دريترخايانه كه ي نيواني عيراق و ئيران له پارچه شيعر تكدا پيشبيني نه و شه رهي كردووه و ده لي:

داخل مۆ وه يه ك عه جه م و نه عراب
سه يل خوون راهي مه بو وينه ي تاب
گوفتارم له ذيذ نه نگوور و روتاب
مه زه ن په ي ده ماخ ياران خو شتاب

هه روه ها له به روا ري ۱۳/۵/۱۹۵۳ ي. ز دا - ده لي:

حازرهن داوای عهجه م و عه ره و
له شکر تامادهن به دهوان و دهو

شاعیر له مهیدانی ئەقیننی و دلداریدا ئەسپی خۆی تاوداوه و چەند پارچە شیعریکی
جوانی بەسەر تازیزه کهیدا ههڵداوه و ستایشی کردووه و ههکو لهم شیعرا نه دا و توویه تی:

له یلی گولنازهن... له یلی گولنازهن
ئیسیم شهریفش ماچان گولنازهن
سه داش چوون بولبول سوب خوش ناوازهن
په ی سهیران گول هه ره چه په روازهن
کالای کراسش چیت نازنازهن
توحفه ی قافلای شار شیرنازهن
په وش و له نجش وه غه مزه و نازنه
شوخن سهرکه شهن و پنه ی شه هبازنه

یان:

ئیران تا توران رومات سه راسه ر
فیدای بالات بۆ سه ول ناز په روه ر
های نه و شه عشه عه ی پیروزه ی خالت
مه لای بی حهیران شوعله ی جه مالت
یان له شیعریکی تر دا و توویه تی:
چه کورده مالان... چه کورده مالان
میرزام په ندی دیم چه کورده مالان
شه خسی زه ر جه مین زه ر ستوون بالان
غه زاله ی خۆتهن پیروزه خالان

یان دهلی:

کناچه کوردهن خاوهن خهت خاله ن
دهم نوقل و نه بات دوو لیموش کاله ن
په روه رده ی سارای نام کوردستانه ن
په پوه له ی په نگین نام گولزارانه ن

پرچش لوول و خام چه نی زولفانش
په خش و هردهن چون حه ی وه بان مه مانش

هه روه ها دهلی:

ده خیلهن ئە ی یار به ندهت وه یادکه ر
وه یه ک ئیلتیفات ده روونم شادکه ر
نمه ز په ری چیش په وسه بی مه یلی
بی مه یلیت وهس بۆ کنا هۆ له یلی؟

مه لا خه لیل له بهرئه وه ی هه میشه لایه نگری هه ژاران و پیاوچاکان بووه و ئاره زوی له
چاکه و پیاوه تی بووه و قسه یشی له کهس قبوول نه کردووه و هه ر کاریکی نارپه و و
چه وتیشی بینیبی ده ستبه جی به شیعره وه هیرشی کردۆته سه ر و هه جوی کردووه، جا هه ندی
له به درپه وش و ناله باره کانی لای سه ید رۆسته م ئاغا له دیتی (عه ره بکۆی) دژ به خه لیل
منه ووه ر وه ستاون، گوایه هانی جووتیاره کانی داوه دژ به ئاغای ناوبراو، ئاغایش که ئەمه
ده بیستی یه کتی له پیاوه کانی ده نیترئ به دوا یا تا له پیشیدا ئاماده بیت، به لام شاعیری
نه فس به رز و ده روون پاکی به جه رگمان مه لا خه لیل رازی نابیت و به توندوتیژی وه لامی
ئهو نۆکه ره ده داته وه و ده لی:

گه ر نمه ناسیم ها په نه ت واچی
مه لا خه لیلیم په ی من چیش ماچی؟
داخم له جیاتنی که ری خه لاتم
مه که ریم ئەبله چونکه چه لاتم

واته: (ئه گه ر نامناسیت وا بیت ده لیم، من مه لا خه لیلیم ئەوه توچی ده لیتی؟، له
جیاتنی ئەوه ی خه لاتم بکه ی ده ته وی بکه ی به نۆکه ری خۆت چونکه له لاتم).
کابرای نۆکه ره ده گه ر پته وه لای ئاغا و وه لامی شاعیری پی راده گه یه نی، ئەویش دووباره
ده نیترئ به دوا یا، که ئاماده ده بیت و لیتی ده پرسنی شاعیر ئەوانه به درۆ ده خاته وه و کتوپر
به توور په بییه وه به م شیعره وه لامی ده داته وه:

گه ر وه ته مانی ده وران برانی
په ریم بیناکه ر یه ک گه وره خانی

که‌ریش وه مه‌کته‌ب په‌ری ئه‌تفالان
ده‌رۆم ته‌علیم‌شان فری وه په‌وان
گه‌ر ئه‌تاوی ئاغا سه‌ی رۆسته‌م
واز چه‌نهم باوهر مه‌ژنه‌وه به‌سته‌م

- واته: (ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی ده‌وران برانی، خانوبه‌کی گه‌وره‌م بۆ ئاماده‌که تا بیکه‌م به‌قوتابخانه و مندالانی تیدا ناشنای خوینده‌واری و زانباری بکه‌م، ئه‌گه‌ر ناتوانی ئاغا سه‌ید رۆسته‌م ئه‌وه به‌رۆکم به‌رده و گوێ له قسه و شیعرم مه‌گره).

وا ده‌گپینه‌وه ئاغا سه‌ید رۆسته‌م داخوازییه‌که‌ی به‌جی ده‌هینی، ئه‌ویش وانه به‌مندالانی گوندی (عه‌ره‌بکۆیی) ده‌لێته‌وه، ئه‌م قوتابخانه‌یه بۆ ماوه‌ی سالییک به‌رده‌وام بووه، مه‌لا خه‌لیل وا هه‌ست ده‌کات دۆستایه‌تی و په‌یوه‌ندی نیوان خۆی و ئاغا رۆسته‌م به‌ره به‌ره به‌ره و کالبوونه‌وه ده‌چۆ و ئیش و گوزهرانی به‌گوتیه‌ی دلێ ناسووری بۆیه له چامه شیعره‌که‌ی (شه‌حه و نۆکه‌رانی ئاغا) دا و توویه‌تی:

فرزنده (منه‌وه‌ر) نی عان و ده‌وران
نه‌بۆ ملکه‌ج گـرۆی زۆرداران
(خه‌لیل) نی مه‌نزل ئانه کۆچش که‌رد
په‌ی (تۆپزئاوا) (١٦) بوخچه و پێخه‌ف به‌رد

له ناوه‌رۆکی ئه‌و چامه شیعره‌ی سه‌ره‌وه‌دا وا ده‌رده‌که‌وێت شاعیرمان مه‌لا خه‌لیل له ئاغا و گزیر و نۆکه‌ره‌کانی فره په‌ست و زویر بووه گوايه شکارته‌که‌یان فه‌رده‌ش کردووه و زۆربه‌شیان بۆ خۆیان بردووه، ئه‌وه‌ی راستی بۆ ئاغا رۆسته‌م پیاویکی پیاوانه و سه‌ر راست و چاوتیتر بووه، شاعیر بۆ ماوه‌ی سه‌ی سال لای ماوه‌ته‌وه و زۆریش ریزی لی گرتووه و خۆشی و بستووه، له ئیشوکاری رۆژانه و هه‌ر کیشه‌یه‌که‌شدا رای وهرگرتووه و راوێژی پێ کردووه، به‌لام چاوچنۆک و شوڕباخۆرانی ده‌وربه‌ری هه‌میشه‌ بۆ پیلانیان گێراوه، تا له ئاغا دووری بخه‌نه‌وه ته‌نانه‌ت فه‌رده‌شی جێزه گه‌مه‌که‌شی هه‌ر فروفیل و بیانو بووه تا زویری بکه‌ن و له گونده‌که‌دا نه‌مینی، چونکه ئه‌م فروفیل و هیج کرده‌وه‌یه‌کی ناره‌وای لێیان قبوول نه‌کردووه، ئه‌و تا قمه‌ که‌له‌که‌بازانه مه‌به‌ستیان ئه‌وه بووه، ئه‌م له ئاغا دوور بخه‌نه‌وه، تا به‌ئاره‌زووی خۆیان له پشت په‌رده‌وه هه‌لسوکه‌وت بکه‌ن و له مالی ئاغا بخۆن، جا شاعیر له پاش کۆچکردنی بۆ دینی تۆپزاه له چامه شیعریکدا به‌راشکاوییه‌وه ده‌لی:

سه سال من کاتب ئاغا رۆسته‌م بیم
زه‌خیره و ئه‌رزاق به‌کجار بۆ غه‌م بیم
چون حونظه یاوا وه پای هه‌شت و هه‌فت
تالعم چه لای ئاغا رۆسته‌م خه‌فت
مه‌یلش ساوغ (١٧) بی چه‌ی به‌نده‌ی زه‌لیل
ناچار کۆچم که‌رد وه لای (سه‌ی خه‌لیل)
یه‌ک سال و نیمه‌ن هام له خزمه‌تش
مه‌منون ئیحسان لوتف و هیممه‌تش

واته: (سه‌ی سال نووسه‌ری ئاغا رۆسته‌م بووم، له لایه‌ن زه‌خیره و ئازووقه‌وه بۆ خه‌م بووم، که‌ نرخه‌ گه‌نم به‌رزبووه و قسناخی گه‌یشه‌ته‌هوت و هه‌شت، به‌ختم له لای نوست، مه‌یلی له به‌نده‌ی داماو سارد بووه‌وه، ناچار کۆچم کرد بۆ لای سه‌ید خه‌لیل له ئاوابی تۆپزاه‌دا، وا سال و نیویکیشه‌ له خزمه‌تیدام، زۆر سوپاسی چاکه و لوتف و هیممه‌تی ده‌که‌م).

شاعیر شیعری له‌سه‌ر بابته‌ی (ته‌رجیع به‌ند) یش نووسیوه وه‌کو له دیوانه‌که‌یدا له‌م شیعرا نه‌ به‌رچاو ده‌که‌وی: (شاعیر و مه‌نیجه‌ خانی دل‌داری، مه‌لا خه‌لیل هه‌ر بۆ گه‌پ هه‌جوی ژنان ده‌کات، داستانی چاوه‌شه‌کان و کۆخا ئه‌وره‌حمانی ده‌لۆبی، نامه‌ی میرزا خه‌لیل بۆ به‌ندکراو عه‌لی ئاغای ته‌رجیلی له به‌ندیخانه‌ی که‌رکووک، داستانی کۆخا حه‌سه‌ن سلیمان غه‌فوور گه‌لابادی، هه‌جوی حه‌کیم محه‌مه‌د نووری) و چه‌ند شیعریکی تریش.

وه‌کو ده‌زانین زووتر ئامیتری رادیۆ و ته‌له‌فزیۆن و سه‌ته‌لایت نه‌بووه و زانیاری ته‌کنه‌لۆژیای راگه‌یاندن نه‌هاتبووه گۆری، جا به‌شه‌وان پیاوه‌کان هه‌موو شه‌وی له دیوه‌خاندان کۆ ده‌بوونه‌وه و چرایشیان له‌مپایه‌ک یان: قوتیله‌یه‌کی نه‌وتین بووه، دانیشتوان باسی کشتوکال و مه‌رومالات و زه‌ویوزار و فرۆشتن و کپینی دانه‌وتیله و ئازهل و میوه‌یان کردووه، هه‌ر کیشه و گیروگرفتیکیشیان هه‌بویه به‌ده‌م چا یان قاوه خواردنه‌وه باسیان کردووه و چاره‌یان بۆ ده‌دۆزییه‌وه، له پاشاندا حیکایه‌تخوان حیکایه‌تی ده‌گێرایه‌وه، ده‌نگخۆش ده‌ستی ده‌نایه‌ بناگۆتی و مه‌قامی ده‌خویند، شاعیر شیعریان شانامه‌ی ده‌خویند... هتد.

جا میرزا خلیل وەکو له پیتشا ئاماژەمان بۆ کرد له بواری شیعەر و شانامە خویندن له دیوێخانە کوردییەکانی دەقەری گەرمیاندا دەورێکی بالاوی بینیوه، هەمیشە بوو تە گۆلی ناو دیوێخان و بەلای سەرەک هۆزەکان و خەلکییەوه فرە خۆشەویست بوو و زۆریش رێزیان لێناوه، له گەرمیاندا کەم دیوێخان هەبە میرزا خلیل منەووەر سەری پێدا نەکردبێ و بەدەنگە پر جۆشەکە شیعەر، یان شانامە فیڕدەوسی بە شیبۆزاری ماچۆی (گۆزان) ی تێدا نەخویندبیتەوه، بە دەم شیعەر خویندنه و هیشەوه تەمبوور (تەمبیر) شی ژەنبیوه، بۆ ئەوی زباتر زەوق و شەوق بەدانیشتوان بدات و سەرنجیان بۆ لای خۆی راکیشی، زۆر جار شیخ و ئاغا و کۆخا دێبەکان له پاداشتی ئەو ماندوو بوونە خەلاتیان کردووه، له ئەنجامدا هەستی کردووه کەوا ئەو داستان و چیرۆکە ئەفسانە و بیانە بەلای خەلکییەوه سواون و رەواجیان نەماوه، بۆیه وتوویەتی:

شەرت بۆ لەی دما تا وە رۆژ مەرگ

(شەهنامە) خوانی من بکەرۆن تەرک

واتە: (مەرج بێ لەمەوپاش تا ئەو رۆژە دی دەمرم دەبێ جارێکی تر شانامە نەخوینم).

یان دەلێ:

تەوبە ی نەسووچی باوەرۆن وە دەم

هەنی تەرک کەرۆن (شەهنامە ی رۆستەم)

واتە: (دەبێ لەمەو دوا تەوبە ی نەسووچی بکەم و ئیتر شانامە ی رۆستەم نەخوینم).

هەر ئەو حیکایەت و چیرۆکانە بۆ شاعیر بوونە تە هەوینی بەهەر و پالی پیتو ناون تا شارەزایییەکی چاکی له دارشتنی چیرۆکە شیعەر (داستان) پەیدا بکات و رێگایەکی تر بدۆزیتەوه تا جەماوەرەکە ی گۆی بیست و چەشە ی ئاواز و خویندنه وە ی شانامەکانی بیوون رازیان بکات و لیبی نەتۆرین وەکو و تمان خەلکی له بیستنی شانامە و چیرۆکە ئەفسانەکاندا بێزار و وەرپس بیوون، بۆیه شاعیر زیرەکانە بری چیرۆکە شیعەر بەناوی (داستانە) وە تۆمار دەکات، بەلام داستانەکانی ئەم هیچیان ئەفسانە نەبوونە بەلکو پروداوگەلێکی راستەقینە بوون، یان ئەوەتا خۆی تیا یاندا ژباوە و کاریان تی کردووه، جا وەکو پەیا مینیر بە خەلکی رایگە یاندووه و تیا یاندا هێرش دەباتە سەر زالم و ستەمکار و خوینرێژ و خۆفروش، خۆشبهختانە لەم بەرهەمانە ی چەند داستانێکیان له کەشکۆل و دەستووسەکاندا بەدەست هێناوه له وانه: «داستانی شەهید بوونی سەید ئەحمەدی بەرزنجی،

داستانی جەنگنامە ی سەفەر بەر (چیرۆکی شەری جیهانی یەکەم)، داستانی رەشبگیر (سەفەر بەر)، داستانی جەنگی نیوان داووه و تالەبانی، داستانی گورگە هارەکە، داستانی چاوەشەکان و کۆخا عەبدولرەحمانی دەلۆبی، داستانی کۆخا حەسەن سلیمان غەفووری گەلابادی، میرزا له داستانە شیعەرێکدا سکالای خۆی لای ئاغا رۆستەمی کاکەبی دەکا و دەردە دلێ خۆی لەلا هەلدەرێژێ، جا سەر جەم ئەم داستانە شیعەرە له رووی مێژوویی و وێژەیی و رۆشنبیری و کۆمەلایەتی و کەلتووری و زمانەوانییەوه گەلێ سوود بەخشن، بەتایبەتی له بواری مێژوودا، شاعیر له رێگای ئەم چیرۆکە شیعەرەوه فرە شتی شاراوەمان بۆ روون دەکاتەوه کە لا پەرە بێگەر دەکانی مێژووی نەتەوه کەمان لیبی بێ بەشن وەکو ئەو باسانە ی لەم داستانانەدا هاتووه: (داستانی جەنگی سەفەر بەر، داستانی رەشبگیر، داستانی شەهید بوونی سەید ئەحمەدی بەرزنجی له سالی ۱۹۰۸ ی. ز. دا).

ئینجا شاعیر داستانە شیعەرەکانی خۆی له دیوێخانەکاندا بۆ دانیشتوان بە شیبۆییەکی کاریگەر بەسۆزەوه خویندووه تەوه و بەتەواوی سەرنجی خەلکی بۆ لای خۆی و داستانەکانی راکیشاوه، ئەمەش زیرەکی و هوشیاری شاعیر دەگەینێ له بواری بەهەر و داھینان و دارشتنی چیرۆکە شیعردا، دەتوانین بڵین له شاعیرەکانی کەرکوک ئەمیان زیاتر با یەخی بەلایەنی مێژوو و باری کۆمەلایەتی داوه.

شاعیر کە دیتە سەر باسی پارە، یەک یەک ئەو پارە و پوولانەمان بۆ دەژمیریت کە لەو سەردەمەدا رەواجیان هەبووه وەک: (قەمەری، قران، لیرە، مەجیدی، تاران، غروش، بیتچو، جفتە، چەرخ، روع مەجیدی، مەتالیک، ئاقچە، پەنجپارە، مەنقور).

هەر وەها جۆری چەکەکانی ئەو رۆژگارە ی شمان بۆ دەژمیریت وەک: (ئینگلیزی، فەهیر، مەسقۆف، مارتیلی، ماوژەر، پینجتیر، یەکتیر، سیتیر، هورتمان، مەعدەل، حوسکە، مەکەزی، قەپاغلی، عرووسی، وەرۆەر، بەگلک، شمشیر، خەنجەر).

شاعیر لەگەڵ زۆریە ی بوژانی دەقەری گەرمیانی ئەو سەردەمەدا دۆستایەتی هەبووه، یان شیعریان ئالوگۆر کردووه، بەتایبەتی ئەم شاعیرانە: (فەقی قادری هەمەوند، سالح دەردوونی، گریانی، مەلا عەباسی حیلمی، مەلا زەینەل، مەلا فەتۆش، مەحمەد چۆانی کەساس، سەید ئەمین شەوقی) ... هتد.

میرزا خلیل دیوانە شیعەرێکی بەزمانی تورکی هەبە و له لامان پیتچراو تەوه، خوا یار و یاوەر بێ ئەگەر تەمەن بواری دا و بۆمان لوا ئەوه له داھاتوودا له بەرگی دووهم بە چاپیان دەگەین.

شاعیرمان له ۱۰/۹/۱۹۲۳ی. ز دا له شارۆچکەى خانەقین کۆچى دوايى کردوو و له مهزارگهى پاشا کۆپرى سپاردهى گل کراوه، خوا له گوناھى خوش بىت و بهبهههشتى بهرىنى شاد بکات.

چۆن شیعەرەکانمان پێکخست...؟

له دیوانهکهدا شیعەرەکانمان به پێى بابەت ریز کرد، واتە بابەتى ئاینى به جییا و هى دلداری به جییا و داستانه شیعیریش به جییا... هتد.

بۆ ئه وهى خۆینهرى ههژا ههر شیعیرێكى بوى به ئاسانى بیدۆزیتته وه، پارچه شیعیرى وایش ههیه بۆ دوو لا، یان زیاتر دهگونجی، به پێیویستیشمان نه زانى له ههر بابەتیکدا په پیره وى ههجا بکهین چونکه ههر چامه بهک ناو نیشانى بۆ دانراوه.

ههرده و پیل کاکه یی

په راویزه کان:

(۱) وهردهک: گوندێكى کاکه یی نشینه، سهر به شارۆچکەى (نهمردوود)ه له دهقهرى (موسول)، دهکهوینته سهر رۆخى ئاوى غازر، له جیگایهكى خوش و دلگیردايه.

(۲) تاته: باوک.

(۳) مهلا سه مهده ۱۸۳۹ - ۱۹۱۵ی. ز کورى پیر وهیس خویله زادهیه، یه کیکه له زانا ئاینیهه پایه بهرزه کانی ئه و پۆژگارهى کاکه یی.

(۴) باوه ئه حمه دى کاکه یی، دانیشتوى شارى کفرى بووه، پیاویکی پیاوانه و به ئاین، خاوهنى تهکبه و وه جاخ بووه، له ده زمانگه رى میلی کورده واریدا دهستینکی بالای هه بووه، یه کیکه له پیاو ماقوولانى کفرى، له شوپشه کهى ئیبراهیم خانى ده لۆدا به شداری کردوو، تا هه نوکه نه وه کانی له ویدا ماون.

(۵) فیس قرمز: تهقیلهى درێژى سوور له بهر هگنى ساویا و، تهقیلهى تورکان.

(۶) حهرف: لێره دا مه بهست له وشهیه.

(۷) عیسا ئه فه ندى ئه فسه ریکى عوسمانیهه کان بووه، کابرایه کى زالم و چهوسینه ر بووه، زۆر غه درى له خه لکی کردوو، به تايبه تى له سنوورى (داقووق)دا، بۆیه شاعیر له بهر هه مه کانیدا زۆر هیرشى کردۆته سهر.

(۸) والى: پارێزگار.

(۹) ئه نکیر و مونکیر (نه کیر و مونکه ر): دوو فریشته ن له سه ر گۆرى مردوو ئاماده ده بن و پرسیار له مردوو که ده کهن و له کار و کرده وى سهر دنیای ده پرسن.

(۱۰) ئاقچه: سککه، دراو، پارهى ورده له ئاسن.

(۱۱) رهیب: گومان.

(۱۲) دیوانى پیره میترد - محمه د ره سوول هاوار - چاپخانه ی (ئه لعانى) - به غدا - ۱۹۷۰ی. ز (ل/۲۵۹).

(۱۳) دیوانى ئیبل به گى جاف - کۆکردنه وه و شیکردنه وه ی سدیق بۆزه که یی (سه فى زاده) - تاران/ ۱۳۶۰ی خورشیدی به رامبه ر ۱۹۸۱ی. ز.

(۱۴) دیوانى حاجى قادری کۆبى - لیکۆلینه وه ی سه ردار حه مید میران و که ریم مسته فا شاره زا - پێداچونه وه ی مه سعود محمه د - هه ولێر / ۱۹۸۶ی. ز.

(۱۵) کۆمه له شیعیرى مه لا عه باس حیلمی کاکه یی - هه رده و پیل کاکه یی - کۆی کردۆته وه و پێشه کى بۆ نووسیوه - به غدا / ۱۹۸۴ی. ز (ل/ ۱۷۳، ۲۷۳).

(۱۶) تۆبز - ئاوا (تۆبزاوه): ئاوا ییسه کى کاکه یی نشینه، سه ر به قه زای (داقووق)ه، له سالى ۱۹۰۳ی. ز به زه برى تۆبز دروست کراوه.

(۱۷) ساوخ: سارد.

شيعره كاني شاعير

نهوينداری

چه كورده مالان

چه كورده مالان... چه كورده مالان
ميرزام رهندي ديم چه كورده مالان
شه خسي زه رجه مين زه رستوون بالان
غه زاله ي خوتهن پيرورزه خالان
سه ر و كلافچه ي تورمه ي زه رين تاب
پيشانيش وينه ي پر بهرق ئافتاب
گوش و گوشواره ي ته لاي له عمل ناب
مه ر تاوس وه تاج (شاي ئه فراسياب) (*)
كه تفه ين به و گيسووي قه تراني زه ركش
مه ر كه مهنده وه كه تف بازووي (سياهه خش)
نيمچه ئه گريجان ميقرارز پر نه خش
وه بان گوناي گولگونون بييه ن په خش
جه مال به و جيلوه ي جان ستانه وه
ئه برزووان وه قه وس قه هره مانه وه
بال برژانگان وه عه ينانه وه
مه گه ر باده ي به زم كه يانينانه وه
ئه نف قه له مكه ش ئوستاد به زدان
دهم دورج سه ده ف كه وه هري نيشان
دوو له بان سورخ چون له عمل رومان
زنج گول توپ رهنك خونچه ي ئه رخه وان
ساق كه ردنش شاهان كه رد بي هوش
(به هرام) له به هرش بي وه نه د پوش

(*) تاوس: په له وه ريكی رهنگامه ي ئيسك سووكه ، كلاويكي قووتی جوانی ها به سه ره وه و بوی بووده ته
(تاج) ، شاعیر لیته دا گواره كانی نازیزه كه ی شویهانده وه به تاجی ئه و په له وه ره و ئافراسیاب شا ، ئه م
شایه له سه رده می كه یانیه كانی ئیراندا پاشای (توران) بووه .

چاه غه بغه بش چون میسك مه دا سوش
بلووری نیسبته دوو بال باهووش
كه ف حه نای قمرمز سینه سیم ساف
به بیان نه جم ئاسا شه وق مه دۆ شه ففاف
كه مه ره بند باریك شكه م نه رم و ساف
خالان هاله دان نه ده وران ناف
گه نج عیسمه تش رشته ي كردگار
زرانیان چون پشت سه مه ك نه بیحار
نه یجه ي پاو ده ست چون دانه ي ئه نار
وه حه نای گول رهنك ناخوون چون گولنار
خولاسه نازدار یه ك نازك به ده ن
وه رهنك چون (شیرین) شه هزاده ي ئه رمه ن
وه شیوه ي له یلای ، عامری مه سكه ن
وه بالآ وینه ي (زوله یخای یه مه ن)
(خه رامان چین) خه جه له چه لاشه ن
(گولئه ندام) كه نیز پابؤس پاشه ن
(سنه و به ر) حه یران شوعله ي بالاشه ن
(گولشاد) ئاسان به رگ والاشه ن
(شاخنه بات) شاگرد له نجه و لارشه ن
(هومه یلا) وه دین پر خومارشه ن
(ته همینه) حه سره ت ئینتیزارشه ن
(گولچیهره) سه رمه ست وه رفته ارشه ن
عاشقان په ی دین ئه و ئه لوه داشه ن
سه بییادان په ریش هه ر واوه یلاشه ن
عالم گشت حه یران زولف سیاشه ن
(خه لیل) تا مردن هه ر له سه وه داشه ن

بۆ كچه كوردېك

كناچه كوردەن خاوەن خەت خالەن
دەم نوقل و نەبات دوو لیمۆش كالەن
پەروردهی سارای نام كوردستانەن
پەپوولەى پەنگین نام گولزارانەن
پرچش لوول و خام چەنى زولفاناش
پەخش وەر دەن چون حەى وە بان مەمانش
دگان مروارى بالاش چون چنار
خۆ لەبش ناسك گوناش گول هەنار
رووى سینهش تازە دوو مپوه دارۆ
رەهرەوان دین چە دین برمـارۆ
گوشوارەى شیرین بەند كەردەن نەگۆش
عاشق نەشەوقش بادەى مەرگ كەرد نۆش
وہختى چە يانە بەرمەشۆ وە دەر
شوولەى ئافتاو كز مەبۆ نە سەر
گەر دلش تەنگ بۆ بلۆ وە گولزار
بى مەى سەرخۆش مۆ هەزار وە هەزار
گەر بەیۆ بلۆ وە نام زەماوەن
دل هەزاران مەدۆ نە پاوەن
هەنى من چەنى نەبۆم سەرنیگوون
نە عەشقش چەنى دل نەبۆ بەهون؟
ياران من چەنى بە (مەجنوون) نەبۆم
وېل و ئەراگیل زوخ دەروون نەبۆم؟
ياران من چەنى جەرگ بيمار نەبۆم
بى دەوا و دار و دل ئازار نەبۆم؟
(خەلیل) تا زندەن چە رووى رۆزگار
مەكەرۆ خزمەت پەپوولەى نازدار

میرزا بەسەر ئازیزە كەیدا هەلەدا

دوو هەفتە سالان... دوو هەفتە سالان
زوبید نە تەئریخ دوو هەفتە سالان
غونچەى نەورەسەن زەرستوون بالان
غەزالەى خۆتەن پیرۆزە خالان
سەر وەكلافچەى تورمەى زەرین تاب
پیشانیس وینەى بەرق ئافتاب
گۆش وە گۆشوارەى تەلای لەعل ناب
مەگەر مەنیجەى شایى ئەفراسیاب
كەتفەین بەو كلاف قەترانى زەرکەش
مەر كەمەند وە كەتف بازووى سیاووخش
نیمچە ئەگریجان میقرازی پر نەخش
وە بان گونای گولگوون بییەن پەخش
جەمال بەجیلووى جان ستانەو
ئەبرۆوان وە قەوس قەهرەمانەو
خەدەنگ موزگانان وە عەینانەو
مەر تیر نەتەرکەش كەیانیانەو
ئەنف قەلەم كەش ئوستاد یەزدان
دەم دورج سەدەف گەوهەرى نیشان
دوو لەب حەمراتر چە غونچەى رومان
زنج تۆپ گول تۆپ لەعل ئەرغەوان
ساق گەردنش چوون مینای بەللوور
كارخانەى ئوستاد نەقاشى فەغفوور
عەتر چای غەبغەب چوون میسك كافوور
رایحەش ماما شای شیرین دەستوور
سینەى سیم ساف ئالای زەر نیگار
دوو بەیان كمال پەژیدەى جەببار

(ظفر أبيض) په نجه قه له مكار
 كهف هه نناي قرمز نالاي سفيد تار
 خالان مونه ققه ش شكه م نهرم و ساف
 گرتنه داييره چه دهوران ناف
 له ته شبيه چون قورس قه مهردان شه فاف
 شووره تش مه نشوور چه قاف تا وه قاف
 كه مه ربه ند باريك سيمين ناله تنه
 گهنج عيسمه تش رسته ي قودره تنه
 ته له سيم حيكمه ت سفيد چوون به تنه
 زانوون چوون پشت ماهي نه شه تنه
 رجه ين مقه ووه س زيباي زه رستوون
 په نجه زهر د و هنگ چوون توک له يموون
 ناخوون رهنگ به سته وه هه نناي گولگون
 چنه د كه س چوون مه جنوون و تيل كه رد وه هاموون
 خولاسه نازدار يه ك نازك به دهن
 وه رهنگ چوون شيرين شه هزاده ي نهرمه ن
 وه شيوه ي له يلى عامري مه سكه ن
 وه بالا وينه ي زلي خاي يه مه ن
 خه رمان چين خه جل چه لاشه ن
 گولهن دام كه نيز پابوس پاشه ن
 سنويه ر هيران شوعله ي بالاشه ن
 گولشاد هه راسان به رگ والاشه ن
 مه نيجه هه سره ت وه ديدار شه ن
 گولچيه ره هه مه ست وه ره فتار شه ن
 عموم عالم نينتيزار شه ن
 (خه ليل) تا مه رده ن رو رو ي يار شه ن

شاعير و مه نيجه خاني دلداري

مه نيجه خاني... مه نيجه خاني^(۱)
 مه علومهن نه عام مه نيجه خاني
 عاقل و دانا هه م خووش زباني
 سه نكين و سالار هه م سام گراني
 ته شريف ناوهردي وه لاي عه بدالت
 مه لابي هه يران شوعله ي جه مالت
 روژي بي مه سهوود موباره ك نه خته ر
 فه ر وه ستي وه مال (خدر منه ووه ر)
 (تيران) تا (توران) رو مات سه راسه ر
 فيداي بالات بو سه ول نازيه روه ر
 هاي نه و شه عشه عه ي پيروزي خالت
 مه لابي هه يران شوعله ي جه مالت
 (تيران) تا (توران)، (هه له ب) تا (هه جه م)
 جيهان گهردي كه م من وه خاتر غه م
 گشت ربيع مه سكوون بده م له قه له م
 هه متاي حوسن تو نمه وينم وه چه م
 سه د ته حسين له عه قل فيكر و كه مالت
 مه لابي هه يران شوعله ي جه مالت
 (هسته موول) وه ي ته خت سه ر ته خت بالات
 (ته هران) وه ي به يان قه نه نديل والات

(۱) شاعير نهم شيعره ي له سه ر بابه تي (ته رجيع به ند) نوو سيوه .

جا ناخو مه نيجه خاني ميرزا خه ليل چه ندي جوان و شو خوشه نگ بووي وا نه وهنده شار و شاروچكه
 و گوند و لادتي جوانكيه ي به رامبه ري خسته و ته تاي ترازووه وه، جا بلتي واي...؟، به هه ر حال زور
 به شاره زايي شيعره كه ي دارپژاوه، وا ده رده كه وي له ناو و شويني شار و شاروچكه و گونده كاني ولات
 و ده روه ي ولات شاره زايي هه بووه نه مه ش زيره كي و وربايي شاعير ده نويي.

(مووسل) وهی عهینان سورمه‌ی توور مالات
(کرماشان) وهی بهرگ زه‌ریافت ئالات
(میسر) فیدای ره‌نگ، پر شه‌وق لالت
مه‌للا بی‌هیران شوعله‌ی جه‌مالت
(به‌مه‌ن) وهی نه‌ده‌ب ریژه‌ی ریژ باریت
(عه‌فه‌ج) وهی دندان ریژه‌ی مرواریت
(ده‌غارا) وهی نام نه‌ عام دیاریت
(به‌غداد) وهی له‌نجه شیرین نیگاریت
(هه‌ولیر) وهی ته‌ریخ دوو هه‌فته سالت
مه‌للا بی‌هیران شوعله‌ی جه‌مالت
(که‌رکووک) وهی ماران گیسووی که‌مه‌ندت
(شاره‌زویل) وهی شه‌ده‌ی شاهان په‌سه‌ندت
(ئه‌سفه‌هان) وهی قه‌ند سه‌ر قه‌مچ به‌ندت
(به‌سره) وه فیدای گول‌خونچه‌ی ره‌ندت
(به‌دره) وهی هه‌یکه‌ل ئاو‌پزای بالت
مه‌للا بی‌هیران شوعله‌ی جه‌مالت
(مه‌نده‌لی) وهی تاق نه‌و تاق دیدت
(سلیمانی) وهی برۆی قه‌له‌م که‌شیدت
(چه‌مچه‌مال) وهی زولف سیا چه‌میدت
(کفری) وهی نه‌و توول تازه ره‌سیدت
(بازیان) وه قوریان دوو لیمۆی کالت
مه‌للا بی‌هیران شوعله‌ی جه‌مالت
(به‌رنجه) وهی به‌رز به‌رزی ده‌ماخت
(تاوغ) وهی گۆنای شه‌م شه‌وچراخت
(خورماتوو) وه فیدای بالایی قازاقت
(هه‌له‌ب) وه قوریان سیلسیله‌ی چاقت

(شه‌مه‌سه) وه زرنکه‌ی زه‌ببو زه‌لالت
مه‌للا بی‌هیران شوعله‌ی جه‌مالت
(حیلله) و (مه‌رکه‌ز)، (مونتفه‌ک) و (شام)
(بوخارا) و (شیراز) تا (بیت‌الحرام)
(به‌لخ) و (هیندوستان)، (قه‌نده‌هار) مه‌قام
قیمه‌ت بالایی توومه‌کو^(۲) ته‌مام
عالم گشت مه‌لوول په‌ری ویسالت
(خه‌لیل) بی‌هیران شوعله‌ی جه‌مالت

(۲) نه‌کو: له ده‌سنووسیتکدا نووسراوه (ناکا) که هه‌مان واتا ده‌به‌خشی.

شیرین نهرمه ن دیم

شیرین نهرمه ن دیم... شیرین نهرمه ن دیم
شیرین شههباز شوخ نهرمه ن دیم
شاهین شهشدانگ سهول سهمه ن دیم
نازدار نازکیش ناسک بهده ن دیم
تهووار تهپلان گیسو کهمه ن دیم
جهیران جهلد خیز کهرکووک مهسکه ن دیم
جهمین شوعلهی شوق زلیخا یه مه ن دیم
کوشندهی مهجنوون دوجهیل وهته ن دیم
پیشانی چون نهجم سوب چه سهحر دیم
بالا بهوینهی توول عهعههر دیم
تهبروان چون قهوس ههفتهی هیلال دیم
ناسک خهرامان خاس خهت و خال دیم
عهین نمونهی عهین حور جهننهت دیم
وه ناز چهرخنای وه سهده مننهت دیم
مژان تیر تیژ فیتنه نهنگیز^(۱) دیم
باعیس وه کوشتهی شاه پهرویز دیم
نهف نهلفوار^(۲) قهلهم نیسهبت دیم
کهشیدهی ئوستاد رشتهی قودرهت دیم
دهم قووتی مهعجون دهوای دهردان دیم
سهبیاد سهیدگیر نه سهر ههردان دیم
دندان مرواری ریزهی سهدهد دیم
چوون دوپ بارگهی شاه نهجهف دیم

(۱) فیتنه نهنگیز: نازاوهچی.

(۲) نهف نهلفوار: لووتی دریزی ریکوپیتک.

لهب پهپرهی قاقم مهرجانی رهنگ دیم
زنج خال نه شکل نهقش فهپرهنگ دیم
چای غهغهب نهتهرز داللهی^(۳) سهحر دیم
گهردن چوون شیشهی بهللوور زهر دیم
جفتی بهی چه تهرز لیموی نهسفر دیم
هم زهرده هم سفید لهعل نهحهمر دیم
سهدر (ابيض)ی چوون نوقتهی عاج دیم
خهزینهی خهیال کهرده تاراج دیم
کهف حهننای قرمز هم سپی تار دیم
سهر پهنجهش نه تهرح سورخی گولنار دیم
پهنجهی دهس و پا قهلهم کهشید دیم
بالاش سهول ساف عالم نه دید دیم
خالان پر نهقش شکهمش ساف دیم
زهررووتی نهلوان داییرهی ناف دیم
تهلیسم گهنجش غونچهی نهرگس دیم
رجلهین زهر ستوون هم مقهوهس دیم
زانووان نه تهرح بهت شهتانه دیم
خیتام ئیلهام خال و خهتانه دیم
سهرتاپا بی عهیب حوری نهندام دیم
میرزام وات شهخسی چوون گولهندام دیم
نهسپردهی بارگهی ئیمام رهزا^(۴) بو
مهحفووز چه ئافات جوملهی قهزا بو

(۳) دالله: رابهرد.

(۴) ئیمام رهزا: هم زاته ناوی عهلی کوری موسای کازمه ۷۷۰ - ۸۱۸ی. زهشتهمین ئیمامی شیعهیه، نارامگاکهی له شاری (مهشهده) که پایتهختی خوراسانه له ئیران، بویه بهئیمام رهزای خوراسان ناسراوه.

شیرین جه مالت

شیرین جه مالت... شیرین جه مالت
ماشائەللا چه شهوق شیرین جه مالت
ئافه رین چه نه زم کۆی نوخته ی خالت
دوو شوعله ی شوعاع له بان لالت
پیشانی چون به در چه رخ هه فته مین
یا نوور قودرەت (رب العالمین)
ئەبرۆوان چون قهوس فیتنه گای ئەبیام
یان کاف که مەند گورگین به هرام
مژانان وه نیش مه ودا ی جگه رپر
یا تیغ بران کۆنگای دەر وون در
عهینه ی چون جهیران سەر ده لیلە ی رەم
یا زات ئەلکه ریم سولاله ی مریه م
بی نیش ساخته ی سونع بی هه متا
که شیدەن چون مه د حەرف بیسمیلا
له ب له عل یاقووت رومان ئەحمەر
کیشوهر چه مه عده ن به خشا وه قه یسه ر
سینه سفید ساف سافتر چه سه ده ف
ئەبیه ضتر چه دور بارگه ی شای نه جه ف
زبان په رە ی گول خاتونانە ی کۆ
چه ریزه ی رازش قه ند مه بو کۆکۆ
زهنه ق ته لای توپ شاهان په سه نده ن
جای زهنه ق هارووت، مارووت تیش وه نده ن
گه ردن شیشه ی زه ر مائلوهر د ساف
مه ملوون چه عه تر رایحه ی کلاف

تا خه یلی ئەبیام وه ی ته ور نازدار بو
سالم چه ئەنفاس فه رق به دکار بو
عمووم عاله م په ریش بریان بو
سه رمه شق ده فته ر حه بس زبندان بو
یا شائی نه مام شوخ شا په سه ند
وه شهوق بمانۆ تا هه زارو هه ند
شه رت بو تا (میرزا) ی زار زبان بام
مه دداح ئەوساف سه ول زه مان بام

ورشه‌ی سینه‌ی ساف تورفه‌ی لیمۆی زه‌رد
 شه‌وق سه‌بز خاڵ نیلی لاجیوه‌رد
 باغه‌بان چه باغ نه‌دارۆ خه‌به‌ر
 دوو تازه توففاح چه‌نۆ گرتنه‌ن به‌ر
 كه‌س نه‌زانۆ شپپوه‌ش چ كارهن
 سیفهن، شه‌مامهن یان ده‌ست ئه‌فشارهن
 كه‌مه‌ریه‌ند باریك شكه‌م سیم و ساف
 چه‌نی عه‌تر ناف یاوان به‌مه‌ساف
 تهن وه تۆی خه‌فتان شاهه‌نشاهه‌وه
 موسته‌غرق وه نوور ماشائه‌للاوه
 كولاھ كه‌چ نییان وه پرووی فه‌رقه‌وه
 مه‌تقووشه‌ن وه به‌رق رزق و به‌رقه‌وه
 قامه‌ت وینه‌ی سروو عه‌ره‌ر توول بیزان
 قیامش قووه‌ی قیامه‌ت خیزان
 له‌معه‌ی نوور چه شه‌وق چاره‌ش مه‌وارۆ
 (بَيْنَ اللّٰه) شیرین په‌رییان دارۆ
 ناف، ناف جه‌یران جه‌رده‌ی پای هه‌رد
 مه‌ملوون چه عه‌تر حوققه‌ی مائلوه‌رد
 جه‌مراپی رجه‌ین وه جه‌ننای شاران
 زیاتر چه حومر غونچه‌ی به‌هاران
 سه‌رتاپا بی عه‌یب وه‌ی ته‌ور مه‌خلووقه‌ن
 ره‌سید زومره‌ی كۆی (لَا يَذُوق) ه‌ن
 یا ره‌ب به‌حورمه‌ت بی هه‌متایی ویت
 به‌فه‌زل و كه‌ره‌م په‌هنه‌مایی ویت
 چونكه‌ ئه‌و حورمه‌ شوخه‌ن دل‌به‌ره‌ن
 هه‌ر عیوضی چه عیوض ئه‌عزاش خاسته‌ره‌ن

ئه‌سپرده‌ی ئایه‌ی ئین یه‌كادو (*) بۆ
 مه‌حفووز چه ساحر سیحر و جادوو بۆ
 باشقه‌ی مه‌حبوویان سلیمانی بۆ
 نازدار عه‌زیز قه‌یس (ثانی) بۆ
 غه‌مناکم غه‌مبار لپویای لپوه
 لپوه‌ی شپپوه‌ی شه‌وق شای شیرین شپپوه

(*) ئین یه‌كادو: ده‌سنیشانه بۆ ئایه‌تی (وان یكادُ الذین كفروا لیزلقونكك بأبصارهم لما سمعوا الذکر
 ویقولون أنه لمجنون) ئایه‌تی (۵۱) سووره‌تی القلم. خه‌لكی ئه‌م ئایه‌ته بۆ چاوه‌زار و ئیره‌بی
 به‌کار دێن.

میرزا و شاعیریکی تر بۆ ژنیکی شاعر دهنوسن

شاعیریکی دهوروبه ری کفری به ناوی عه لی شاعیریکی بۆ خاتوو جهمه ناویک داناوه به بۆنه ی کۆچکردنی هاوسه ره که ی، له ناوه رۆکی شاعیره که دا وا ده رده که ویت ئه م خانمه فره خان و مان و شوخوشه نگ بووه، بۆیه له شاعیره که دا ستایشی ده کات و له جوانی و ناسکیشدا به هاوتای خاتوو مه ربه می عه زرای داناوه، و پیرای ئه مه ش خۆی به هاوبه شی خه م و په ژاره ی زانیوه و بۆی دلته نگ بووه، که شاعیره که ده که ویتته به رچاوی میرزا خه لیلی ئاشنایه وه ئه ویش له سه ر هه مان کیش و سه روا چامه شاعیریکی ره نگین بۆ ئه و خانمه ده هۆنیتته وه، وا دیاره ئه و ژنه نه رمونیانه زۆر سه رنجی ئه م دوو شاعیره ی بۆ لای خۆی راکیشاوه بۆیه به و جوژه مشووری بۆ ده خۆن و شاعیری به سه ردا هه لده دن، ده با پیکه وه چاوی به و دوو به ره مه دا بگپین و بزانی چۆن هه ست و نه ستی خۆیان به رامبه ر ئه و ژنه کۆسکه وتوووه ده رده برن.

ئه مه ده قی شاعیره که ی عه لیه که له ده ستنوسه که دا به هه لده دراوه ته پال میرزا خه لیل:

چه ی شوعله ی شه مه

چه ی شوعله ی شه مه ... چه ی شوعله ی شه مه
ته به ره که لا چه ی شوعله ی شه مه
شوعله ی پر مونییر به در چارده مه
چه ی شوعله ی پر شوق ماه دوو هه فته مه
چه ی ئاهووی قه تار ده لیله ی ره مه
چه ی ئیسیم شه ریف مه نشوور وه (جه مه)
لا ته شبیه وینه ی دایه مه ربه مه
هه رچه ند که ریش مه دح هیمان پیتش که مه
گیروه رده ی قه زای ره بلعاله مه
سه ردارش مه رده ن ده روون ماته مه
جو دایی ره فیتیق یه کجار سته مه
ئازیه تبارهن خدی وه غه مه

یه (عه لی) واتهن په روانه ی شه مه
ته عزییه دارهن به ته ره له (جه مه)
ئه مه ش ده قی شاعیره که ی میرزا خه لیل منه ووهره:

خه ندانم جه مه

خه ندانم جه مه ... خه ندانم جه مه
گولّ غونچه ی گولّ باغ خه ندانم جه مه
سه رتیپ سه ردار ره ندانم جه مه
فه رح به خش کۆی زیندانم جه مه
ئه ی خاس خاسان خالّ خاسم جه مه
ئه ی گه وه ره دور ئه لماسم جه مه
بانووی پر که مالّ په رویتزم جه مه
شیرین ساحیب شه و دیتزم جه مه
له یلیتی عامری له یلاخم جه مه
سه رتاپا لیباس قه لاخم جه مه
گولّه ندانم چین پر سامم جه مه
ئه دپۆش ده ور به هرامم جه مه
زلیخای یه مه ن زولّف عه مبه ر جه مه
گفتوگۆی که لام چوون شه ککه ر جه مه
نازدار ناسک نازه نین جه مه
شه هزاده ی شه شدانگ شای ئه رسین جه مه
شوعله ی ستاره ی سیوه یلم جه مه
قاتل مه جنوون دو جه یلم جه مه
سه وزه ی واشه چه م ئه سمه رم جه مه
ئه گریجه ی پر م جه مه (*)

(*) ئه و شوینه ی نوخته مان داناوه له ده ستنوسه که دا سواوه و ناخوینتریتته وه.

پیشانی چوون نه جم سه حرم جه مه
 نه برۆ رشتتهی سونع نه کبهرم جه مه
 برژانگان قهوس خه تهرم جه مه
 عهینان غه زال نه ختهرم جه مه
 دههن سهر حوققهی گه وههرم جه مه
 دندان سه دهه فکار نه نوهرم جه مه
 نه نف قه لثم کیش نه حمهرم جه مه
 زنج پر خال سورخ نه سفهرم جه مه
 چای غه بغه ب پر مسک عه نبهرم جه مه
 گهردن چوون شیشهی گه وههرم جه مه
 سهدر ساحیب مه م سه مههرم جه مه
 شکم تاهووی جهرد ته تهرم جه مه
 ناف خانهی پر عوود مه جمهرم جه مه
 رجهین مقه وهس دل بهرم جه مه
 سهوزه هم بالا عه رعه رهن جه مه
 دوو نه برۆش نووک تیژ خه نجه رهن جه مه
 مه علومهن (میرزا) په روانهی شه مه
 ههر شه م شه مشهن نه داخ (جه مه)

لهیل بی وهفا (۱)

لهیل بی وهفا... لهیل بی وهفا
 لهیل بی بهینهت بی مهیل و وهفا
 پر خه شم و پر قار پر جهور و جهفا
 کس دوو رۆژ نه کهرد له سایهت سهفا
 یاشا کۆس که فۆ وه ناو باوانت
 رۆله نهوینی خه ییر له داوانت
 شه ریهت شه هدت وه دايم شوۆر بو
 ههفت سال چوون یهک رۆژ دوو چاوت کۆر بو
 زویخاوان جاری بان بهرگت بو
 مه رگ من شاتر دمای مه رگت بو
 زیانت لال بو دس و پات رهق بو
 قهزا پهی مه رگت نازل چه حهق بو (۲)

(۱) شاعیر ناو نیشانی شیعه ره کهی به فارسی وا دارپژاوه: (هجو نفرین کردن میرزا صاحب جمال را) واته: میرزا هه جووی نهوینداره کهی دهکا.

(۲) به داخه وه ده سنووسه که لیتره به دو اوه لیئی ون بووه، له گه لیدا پاشماوهی شیعه ره کهش بهر نه مان که وتوو، وا ده رده که وی نهوینداره کهی په میان شکین بووه، بو به جوۆه هه جووی دهکا.

خۆشەويىستى

يارى ئازىزم ديدە قىلىپ ترانى
وھچى وپت چەمن دادەن پەنھانى؟
مەپۆشى كالا ھەر رۆ چە يەك رەنگ
خەناو شادىتەن ئەي قامەت قەشەنگ
بەندەت نە ياد شى يا مەيلىت نەمەند
يا قەوم و خىشت خار نە راگەت شەند؟
خۆ زامم پىر ئىش ھوونەن ناسوورەن
پەرى بالاي تۆ عەيىنم بى نوورەن
(سەن گىل عەزىزم مەن بىمارم چۆق
مەلھەم ئەيلە جان مەن تىمارم يۆق)^(۱)
(ئۆلمە ۋەفاسىز يارم ھەر سەن سەن
سەندەن ئىراق كىم سە گۆرمەرم مەن مەن)^(۲)
ھەنى با ۋەس بۆ يارى نە ۋە نەمان
با بىت مروت تۆ بدەر شىفام
ماچ گۆناكەت يان: لىيوى ئالت
پەرىم دەۋاھەن قەستەم بە خالت
(خەلىل) جان شىن ماۋاي (كەركووكەن)
گىرۆدەي زولفى يارى نە ۋە بووكەن

بۆ گولنازى دلخوازى لە (سەلاھىيە) (*)

لەيلى گولنازەن... لەيلى گولنازەن
ئىسىم شەرىفش ماچان گولنازەن
سەدەش چون بولبول سوب خۆش ئاوازەن
پەي سەيران گول ھەر چە پەروازەن
كالاى كىراسش چىت نازنازەن
توھفەي قافلەي شار شىرازەن
رەۋش و لەنجەش ۋە غەمزە و نازەن
شۆخەن سەركەشەن ۋە يەنى شاھبازەن
سەفەي ئەندام چون پەرى قازەن
مەرى بانوۋى بى عەيب شار (بەنغازەن)
چون نەخل و شمشاد بالاش درازەن
مەرى جىھانئەفرووز يا (قەمەرناز)ەن
نەمچە ئەگرىجان قەطع مىقرازەن
مەرى تورپەي نىشان بازوۋى قەيتازەن
ئەبرۆۋان قەوس شۆخ تىر ئەندازەن
زەوج موژگانان رىشەي دل گازەن
ئىشارەي عەينەين تىر ۋەققازەن
كارىگەر چە دل ھەم بى ئىجازەن
خالانىش پىر نەقش عەجايىب سازەن
مەرى بانوۋى تەعريف خان و نىيازەن
خولاسە نازدار يەك پەرى رازەن
رازش لە سەمتوور فەوج سەروازەن

(۱، ۲) ئەم دوو خىستەي بەتوركى داپىتزاۋە ۋە دەفەرمىن: (ئازىز بى ۋەفا مەبە ھەر تۆ يارى دلگرمى ۋە لە تۆ زىاتر كەسم خۆش ناۋى، دە ۋەرە بەداۋ ۋە دەرمان گەلە بىرەنەكانم سارىتەكە).

(*) سەلاھىيە (صلاھىيە): ناۋى مەركەزى شارى كىرىيە لە سەردەمى رېژىمى عوسمانىيەكاندا.

مەحبوبەى حەنين نازك دلتوازەن
سەرتاپا بى عەيب حورى مەجازەن
(خەلىل) دىوانەى شوخ سەرتەفرازەن
پەى مەدح دلبەر ھەر لە پيشسوازەن

نامەى شاعىر بۇ يارەكەى

دەخىلەن ئەى يار بەندەت وەباد كەر
وہ يەك ئىلتىفات دەر وونم شاد كەر
نەز پەرى چىش پەوسە بى مەىلى
بى مەىلىت وەس بۇ كنا ھۆ لەىلى؟
ناز و لەنجەكەت فرى شىرىنەن
ھا ئەجزا و دەرمان زام و برىنەن
توخوا بەلەنجە ياخود نازەكەت
ياخود بەقشاژ و دىدە بازەكەت
ياخود بەسۆز و قسە و رازەكەت
ياخود بەدوو حەى بى ئىجازەكەت
ياخود بەچىن چىن پرچە خاوەكەت
يا بەكەمەرە و زەر كالاوەكەت
ساكنى بدەر وە ئىش پر جوش
تاكە زامانم بىانى خاموش
دلم چە خوونەن مەكەرەم لۆمە
چە عەشق تووہن قامەتم كۆمە
گەر چەمم كەفۆ وە دوو چەم تو
ياخود بەكولم و لىو و دەم تو
ياخود بەسىنە و جووتە مەم تو
مەبۆم چواردە سال زو بەزوو چەنو
(خەلىل) ساكن بەر ئىلحاح خەسارە
يارت وىش مەىو ئارۆ يان سارە

وه سهر سهراوی (*)

نارۆ راگهه كهفت وه سهر سهراوی
دیم نهونه مامی باوان خهراوی
دیده پر سورمه قهتران سیاوی
مه مان چون هه نار بالا لاولاوی
خۆ خالی گوناش شیرین بی ئه وه ند
مه واتت نه قشش کیشان خودا وه ند
دهههه چون قوتی لووت کیشیای قه له م
قامهت چون شمشاد شرینهه په رچه م
دهستش نه رم و شل باهوو پر خر خال
دگان مرواری گهردن پر له خال

(*) ئەم چامه شیعره مان له رۆژی ۱۳/۷/۱۹۷۴ ی. ز له پووری کافیهی کچی حه مه ئاغای خوبه له کاکه بی له شاری سلیمانی به دهس هینا، ههروه ها له ۲۵/۹/۱۹۸۵ ی. ز دا هه مان شیعرمان له خاله ره حیم مه نهی پینه دۆزیش وه رگرت که خه لکی دیتی عه ره بکۆبی بو، که می جیاوازی له نیتوانیادا هه بوو... کامیافان به لاره په سه ندر بوو ئه وه مان لیره دا تۆمار کردوو. شیعرێکی فۆلکلۆریش به م ناو نیشانه وه هه یه مه قامبێژه میلیبیه کانی ده فه ری گه رمیان له ته ک ناوازی ئایی - ئاییدا ده یلێنه وه که به م جو ره ده ستپێده کات:

میرزام سهراوی... میرزام سهراوی
نارۆ راگهه كهفت وه سه سهراوی
دیم که نیشتهوی ته رک تهراوی
کونه ش پر مه که رد باوان خهراوی
کونه ش پر مه که رد چه ده ریای بی په ی
په نجه چون شمشال قامهت وینه نه ی
په نجه ی شمشالی مه که رد وه ئاودا
مه داش وه زولفان خه یاته ی خاودا

... هتد. بروانه ل/ ۴۸ ی هه لێژاردیه که له هۆنراوه ی فۆلکلۆری ناوچه ی گه رمیان - بهرگ/ ۱. ه.
کاکه بی ۱۹۸۵ به غدا.

به وینه ی ئاهوو ناسک به ده ن بی
خاوه ن ناموس و ناز و ده م خه ن بی
ئاشنانه ده ستوور په ری لاش لوام
وه ره سم ئه ده ب په نه ش دام سه لام
جه وا بیدا ده رده م سه لام وه بان چه م
به کسه ر فارغ بی دل چه ئیش و خه م
واتم: ئه ی په ری وه سه ر گه ردت بام
فیدای دوو دیده و لیمۆی زه ردت بام
تۆ سه ره ی کاکه ت مه رچه مه تی که ر
وه ته نها ماچی رزگارم بکه ر
یا خود باوه ره خه نجه ری نوک تیز
جه رگم پاره که ر وه گشت توانا و هیز
دۆستانه ئاسا ئاما وه که ره م
واتش فه رمانت وه بان سه ره م
من یار تووه نان مه گیره خه تام
خوا یار بو هه ردوو مه یاویم وه کام
دیده و ده م و مه م سینه ی مه رمه رم
سو قاته ن په ریت هه م خشل و زه رم
هیلالی چوارده م رۆحی شیرینم
پیشکesh وه تووه ن یاری دیرینم
گیس و ئه گریجه په رچه می خام
گرد په ری تووه ن جه رگ و هه ناوم
چه ی گه تگو گۆدا به ئه مر خودا
به دکاری ئاما ئیمه که رد خودا
خۆزگه به دکاران چه نه زه ل وهرین
وه سه رشان ماما به د چه به دته رین

چونکه بهد توخم بهدی مهشانو
ههنى وهسهن خوا با بهد نهمانو
(کاتب الحروف) میرزا خه ليلم
پهري ئا شوخه فرى زه ليلم

دووربینی و پیشبینی

میرزا خلیل - بهم جوړه پیشبینی له تاینده دهکا که ده لیت:

رؤیهک مۆ مهردان وه ناخاس مه بۆ
چه لاشان ئه ديان وه په لاس مه بۆ
مزگهفت بى مه لا ويرانه مه بۆ
پهري به يانقوش وه لانه مه بۆ
چه لای دهرويشان دهف بيتناز مه بۆ
سؤفى نه رای دین وه ئیغماز مه بۆ
سه یید سهر سهوز وه جامباز مه بۆ
وه بى کهرامات بى ئیعجاز مه بۆ
حاکم و ملوک وه هاشا مه بۆ
فه قییر هه ژاران به پاشا مه بۆ
خانه دان چه راه بهد ئه توار مه بۆ
گرۆی یار و دۆست وه ئه غیار مه بۆ
دائیره ی شاهان وه هه راج مه بۆ
ته لای بوزورگان وه تاراج مه بۆ
خاوهن دیوه خان تار و مار مه بۆ
به ختیش فره وان سیا تار مه بۆ
مهردم چه رای حهق بى باوهر مه بۆ
دز و درۆزن به یاوهر مه بۆ
تۆپ و ته ییاره تفهنگ زۆر مه بۆ
پهري مهوت مه رگ بى قسوور مه بۆ
کوړه و کناچه وه مه لا مه بۆ
ههردؤلا زانا وه یهک لا مه بۆ
کوړه و کناچه وه هامدهم مه بۆ
بى خهوف نه راگه ی شای بى غه م مه بۆ

تا وهخته دهوری عارفان مه‌بو
 دهوری سنعات و عاقلان مه‌بو
 نه‌زان پر جه‌فا بی شوهرت مه‌بو
 زانا نه شادی نه راحت مه‌بو
 وایاری لای عام به ره‌وا مه‌بو
 سه‌دای خه‌به‌رات وهک هه‌وا مه‌بو
 نه‌قلش پهی شاران وه تاسان مه‌بو
 قاسدان په‌ریش وه ره‌هوان مه‌بو
 ته‌سپ و مادیان گشت وه بی‌ز مه‌بو
 په‌ری‌راویاران گشت بی هی‌ز مه‌بو
 ته‌سپ تاهه‌نی خه‌یلی باو مه‌بو
 نه‌گه‌رما و سه‌رما وه بی‌خاو مه‌بو
 هه‌م وه‌ش ده‌ماغ و هه‌م تی‌ژ با‌ل مه‌بو
 وه بی‌وه‌رده‌نی پهی را زال مه‌بو
 نرخ وه‌رده‌نی فری‌به‌رز مه‌بو
 چه‌لای مه‌ردمان شه‌را و فه‌رز مه‌بو
 زینا وه به‌ر پا فه‌ره‌وان مه‌بو
 بی‌شه‌رم و حیجاب وهک حه‌یوان مه‌بو
 ژه‌نان وه بی‌پرچ قاچاش باو مه‌بو
 می‌ردان بی می‌زهر بی‌کلاو مه‌بو
 ته‌ختیاران عه‌بله‌گشت بی‌نام مه‌بو
 به‌چه‌هه‌م ژیر و هه‌م پر فام مه‌بو
 واته‌نی خه‌لیل) وه یادگار مه‌بو
 رو‌یه‌ک مو‌یه‌ک یه‌ک گشت تاشکار مه‌بو.

دولگه

پرسه‌نامه (*)

عه‌بدات غه‌مین... عه‌بدات غه‌مین
 عه‌بدات عه‌زیز برای دل غه‌مین
 مه‌حزرون مه‌حرووم سنف ماته‌مین
 فرزنه‌ند نازدار ته‌و سو‌فی ته‌مین
 وه‌نه‌ت مه‌علووم بو‌جو‌شیا جه‌رگم
 سه‌رواز که‌رد زیخا و وه بان به‌رگم
 فه‌وت پده‌رت جه‌رگم شکاوا
 هه‌ناسه‌ی سه‌ردم وه فه‌له‌ک یاوا
 ته‌ر سه‌دکه به‌عه‌ین چه‌لات ته‌ریک بیم
 وه په‌ژاره‌ی غه‌م زاتت شه‌ریک بیم
 چه‌تو‌زیاتر من خه‌فه‌تبار بیم
 چه‌تو‌زیاتر ته‌عه‌زیه‌دار بیم
 دنیای بی وه‌فا... دنیای بی وه‌فا
 فه‌ریادم چه‌ده‌ست دنیای بی وه‌فا
 زه‌وقش زه‌ققوومه‌ن مه‌تاعش جه‌فا
 که‌س تا سه‌ر نه‌که‌رد چه‌سایه‌ش سه‌فا
 یه‌ک ده‌می زولمات ده‌می پر نوورده‌ن
 یه‌ک ده‌می ویران ده‌می مه‌عموورده‌ن
 گاه‌ی چه‌خه‌نده گاه‌ی گریانه‌ن
 گاه‌ی پو‌شیده گاه‌ی عوریانه‌ن

(*) شاعیر سه‌رده‌سته‌ی شیعه‌رکه‌ی به‌فارسی و انوسیبوه: «تعزیت نامه» جناب مرحوم صوفی امین

خردز، واته تازیه‌نامه‌ی خوالیخو‌شبوو جه‌نابی سو‌فی ته‌مین که‌ر دز».

شاعیر ته‌م نامه شیعه‌ری بو‌یه‌کی له‌کوره‌کانی سو‌فی ته‌مین ناردووه.

گاهي سۆزهى بهرز زمستان مهبؤ
 خاتر شکستهى دهست بهستان مهبؤ
 گاهي کييل بهزم گولستان مهبؤ
 گاهي تهکيه گاي کوي مهبستان مهبؤ
 گاه تالع نه بورج ئەسعهد مهنمانؤ
 گاه دوو شهش وه بهخت حاته مهنشانؤ
 گاهي چه شاديش عهد و مهنوونه
 گاهي دؤستانش فهوت و نيگوونه
 گاه چراغ چهشم گشت عاليه مينه
 گاهي نه فراه تگاي رووي سهر زه مينه
 گاه (کامل القلب) زومرهى خاسانه
 گاه ناشي و نه فام خود نه ناسانه
 گاهي ئەهل دين شهرع شهريفه
 گاهي ئەلخه نناس هه ربوله ريفه
 چند شاهان نه تهخت سه رنيگوون که رده
 چند نامداران توون وه توون به رده
 لازمه شينئ بکه رين په ريش
 چونکه چه غوربهت بييهن جگه ريش
 خاس و عامم رؤ... خاس و عامم رؤ
 با بؤي مه علومى خاس و عامم رؤ
 ساحيب ديرايهت پر فه هامم رؤ
 ته دبير ته فسير رووي ئە ييامم رؤ
 پيران پر هؤش توور مه قامم رؤ
 زال کيه ياني نه وهى سامم رؤ
 غه مين غه مناک په ريشانم رؤ
 مه حرورم مه کان کرماشانم رؤ

ئە فلان توون فه هم سه رئه نجامم رؤ
 ئە رستوي ئافاق لوقمان نامم رؤ
 ده بيار دهوران مه عنا سه نجم رؤ
 ره مال پمووز کؤگاي گه نجم رؤ
 به حر مه عرفهت پر خيسالم رؤ
 ساحيب ئە دهه و پر که مالم رؤ
 مه حرورم ديدار گشت خویشانم رؤ
 مه حرورم مه کان کرماشانم رؤ
 زينهت مه جليس کيبارانم رؤ
 هامنشين بهزم بوزرگانم رؤ
 مه علوم مه نشور کفري شارم رؤ
 جاي مه لجا و ئوميد ئيفتيخارم رؤ
 له فز دور ئاسار شه که که ر يتزم رؤ
 سؤفي سه ومه عهى سه حهر خيتم رؤ
 نه زع نه زرگه ي گيان کيشانم رؤ
 مه دفوون مه کان کرماشانم رؤ
 خه وف خوداوه ند نه دل زبكرم رؤ
 په ي رؤژ مه حشه ره نه فيكرم رؤ
 غه ريب شاران دوور ولاتم رؤ
 وه بيکه س مه رده ي بي ده سه لاتم رؤ
 خريد و فروخت ساحيب دوکان رؤ
 مه حرورم مه غفور جه ننهت مه کان رؤ
 بي قهوم و بي خویش بي ياسينم رؤ
 عارف دهوران سه ر زه مينم رؤ
 جنازه ي مه دفوون بي ئە غرازم رؤ
 حه رهم و تيفلان وه بي نازم رؤ

چیش که روڻ بابو ستارهت چهفتهن
 لاشه‌ی شیرینت وه بی ناز کهفتهن
 ساقی جام مهرگ گرته بی وه دس
 چونکه مهینوش بیت نه‌کیشات نه‌فَس
 خوداوه‌ند چه سر کییانا ته‌جمل
 وهی ته‌ور نه‌وییمان چه روژ ته‌زهل
 ته‌مام سه‌ر زه‌مین نه‌گیلائی وه کام
 ئاخر له‌عه‌جه‌م عومرت بی ته‌مام
 به‌ئی ئه‌ی یاران ساحیب عه‌قل و هوش
 مه‌جلیس نشینان گوژداران گوژ
 هیچ مه‌بن وه ته‌نگ دنیا‌ی مه‌کرژهن
 شادی مه‌بن پیش په‌نج و دوو روژهن
 هه‌ر که‌سه‌ی که وهی، دنیا دلشاده‌ن
 ئاخر په‌شیمان په‌نجش وه باده‌ن
 که‌س زه‌وق دنیا‌ش نه‌که‌رده‌ن ته‌مام
 عاقیبه‌ت مه‌رگه‌ن ئاخر سه‌ره‌نه‌نجام
 (کاتب الحروف) به‌نده‌ی ته‌سیله‌ن
 شاعیر ده‌وران (میرزا خه‌لیل)هن

پرسه و کوچکردنی شاعیری نهمر

فه‌قی قادری^(۱) هه‌مه‌وه‌ندی

دنیا‌ی بی وه‌فا... دنیا‌ی بی وه‌فا
 فه‌ریادم چه ده‌ست دنیا‌ی بی وه‌فا
 زه‌وقش زه‌ققومهن مه‌تاعش جه‌فا
 که‌س تا سه‌ر نه‌که‌رد چه سایه‌ش سه‌فا
 چه‌ند مه‌شایخان ساحیب موعجیسات
 چه‌ند مورشید عیلم ته‌هل ئیظاعات
 وه‌کوژی یاران یه‌که‌سه‌ر په‌یا په‌ی؟
 (شه‌داد) و (نه‌مروود) هه‌م (حاته‌م ته‌ی)
 وه‌کوژی (مه‌جنوون) لیوه‌ی پووست وه‌دۆش
 به‌رگ غه‌م چه داخ عه‌شق (له‌یلا) پووش
 هه‌ر ماما و مه‌شی وه‌هه‌رده‌ی چوژدا
 وه‌تازار مه‌ده‌دا ده‌ست وه‌که‌پوژدا
 (فه‌ره‌اد) شه‌هزاده‌ی بوژه‌ند ئیقبال بی
 په‌ی خال (شیرین) زه‌وقش ئیبطال بی
 به‌رئاوهرد چه بیخ که‌وه‌ گرانش
 قوژنه‌نگ ویش بی وه‌هه‌وونی گیاناش

(۱) شاعیر له‌پیشه‌کی شیعه‌که‌بدا نووسیویه: (دَر بیان عزای فقی قادر) - واته: ده‌باره‌ی ماته‌مینی
 فه‌قی قادر، ئەم زاته شاعیریکی ناسراوه‌ ناوی عه‌بدولقادر کوری ره‌سوول کوری جوامیری
 هه‌مه‌وه‌ندییه، له‌سالانی ۱۲۴۶ - ۱۲۴۷ی.ک له‌دایک بووه‌ و له‌سالانی ۱۳۰۷ - ۱۳۰۸ی.ک
 مردووه، به‌ره‌مه‌ شیعه‌ریه‌کانی به‌شپه‌ه‌ زاری ماچۆ (گوژان) دارشتووه، دیوانه‌که‌ی له‌لایه‌ن
 مامۆستایان مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پرس و فاتیح عه‌بدولکه‌ریم له‌چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق
 - ده‌سته‌ی کورد له‌سالانی (۱۹۸۰ی.ز) له‌چاپ دراوه، ئەم شاعیره‌ له‌گه‌ل میرزا خه‌لیلدا
 دۆستایه‌تی هه‌بووه.

نمەز كۆن (بەھرام) نەدپۆشى كەرد
 (گولەندانم) نە چىن وە زۆرش ئاوەرد؟
 كۆن (سینوود) كە ملووك وە تام ئەو دى
 (گولەلابى) پەرى چەند؟^(۲)
 كوا (سەنعان) بەو تەوق بەو زىنھارەو
 بەو بەستتەى زىنار دۆست بىتزارەو؟
 (جانى) و (جالینۆس)، (جاماس) و (لوقمان)
 (ئەرسىتۆ) كە كىم پىر حىلم و حالزان
 چە كۆن (ئەفلاتون) دىدە پىر ئەندۆ
 مەگرەوا چە داخ نالەى ستەمكۆ
 (موهەندیس)^(۳) چەنى (ياسفى كامىل)^(۴)
 دەستوور نىك بەخت تەى كەردەى مەنزىل
 وەزىران پاك شاھان مەنشوور
 (أبو ذوالجمن)^(۵) شاپوور گەنجوور
 سا كۆن عارفان ئاگا بىن چە كار
 (مىر نەوین رەنگ)^(۶)، (شەورەنگ عەبىبار)^(۷)
 چە كۆن ئەسحابان بىگەرد چو مینا
 (رىزان) و (عەتار)، بو عەلى سىنا
 چە كۆن شوغەراھان خاس كۆبى خىردمەند
 (فىردەوسى)، (حافز)، (نیزامى) نەزم بەند

(۲) ئەم نىو خستە لە دەسنوسەكەدا هەندىكى لى سواو بەو بۆمان نەخویندراپەو و نوختەمان داناو.

(۳) موهەندیس: ئەم ناوەمان بۆ ساخ نەكراپەو.

(۴) ياسفى: هەمىسان بۆمان ساخ نەكراپەو.

(۵) أبو ذوالجمن: نازناوى شاپوورە كە ویتەگرى شىرىن و خوسرەو بوو.

(۶) مىر نەوین: نازناوى خوسرەوى پەرویزە.

(۷) شەورەنگ: شەودىز، ناوى ئەسپەكەى خوسرەو شاھە، دەلێن گواپە بەشەوى تارىك نەدەبىنرا،

شىرىنى ئەرمەن شەوېك بەدزى خوسرەووە بەسواری ئەو ئەسپە بۆ دىدەنى چووتە لای فەرھاد لە كىبوى بىستوندا.

(قائائى) مەنشوور، (شەمس) و (نەسىمى)
 سىر وەرزان سىر ئايەى قەدىمى
 (عورفى) و (جەللابى)، (كىتابى)^(۸) و (مەبلى)^(۹)
 سەنا گۆى (شىرىن)، (زولەيخا) و (لەبلى)
 فامدار و بى فام چوار قورنەى جىھان
 تىفلان شىرخۆر عاقل و نادان
 گەدا و پادشا، مالددار و بى مال
 پادشا و دەرویش پىر قامەت دال
 نە دەور ئادەم تا وەى ئەوققاتە
 نوقم بىن نە خاك رەفتتەى نەھاتە
 خسوسەن سەرمەشق نوسخەى نەوادار
 فىردەوسى ئەلفاظ (فەقى عەبدولقادىر)
 ... بەدىدارش بى
 (وسال) و (سەعدى) ئىنتىزارش بى^(۱۰)
 ... (حافز) شاگرد لەفظش
 (ئەرسىتۆ) حەيران ...^(۱۱)
 ... هەراسان فىكرەت فامش
 نە روبع مەسكوون مەشهور بى فامش^(۱۲)
 ... بى ئىدراك شوهرەت ئەشعارى^(۱۳)
 بەو لەفزز دوپ سەنج بەو نامدارى
 رۆژى نى دنىەى دەنى نەبى شاد
 خەرمەنەى خەمان هېچ نەدا وە باد
 (يوسف) وار نەقەيد زىندان گرفتار
 (بىژەن) وار نەبەند توركان بەدكار

(۸) كىتابى: ئەم ناوەمان بۆ ساخ نەكراپەو.

(۹) مەبلى: بۆمان ساخ نەكراپەو.

(۱۰)، (۱۱)، (۱۲)، (۱۳) ئەو شوتىنەى خال دانراون لە دەسخەتەكەدا كوێر بوونەتەو و بۆمان ساخ نەكراپەو.

ئاخىر وەفات كەرد ئەو عالى جەناب
 ئەو سۆفى مەرحوموم (مؤلف الكتاب)
 رۆح پرفتووح شوعەراى زەمان
 پەرواز كەرد پەرى دەروازەى جىنان
 ئى دەور غەددار بى شەرت و وەفا
 وە هېچ (ذى) رۆحى نەكەردەن بەقا
 بەحوكم ئايەى تەفسىر قورئان
 مەعلومەن (كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَان) (١٤)
 يەنى فانىيەن (ذى روح) زەمان
 (وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ الرَّحْمَان) (١٥)
 بەروح مەغفور (فەقى) ى رەحمەتى
 (فَادْخُلِي فِي عِبَادِي، وَأَدْخُلِي جَنَّتِي) (١٦)
 نەو كەردەى خاسان (ئەهل سالخون)
 (لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) (١٧)
 تەعداد بۆنەو جەمەع سولەحاي لەتيف
 نازل بى پەيشان ئى ئايەى شەرىف
 (عَفَى اللَّهُ عَنْهُ مَنِ يُؤْمِرُ الْقَيْيَمَ
 بِشَفْعِ لَّهِ سَيِّدِ الْأَنَامِ) (١٨)
 نە (يَوْمَ السُّؤَالِ) مەحشەر و مىزان
 عەفو بۆچە دەرگاھ رەھىم و رەھمان

(١٤) ئەمە ئايەتى قورئانە، بروانە سورة الرحمن - ئايەتى / ٢٦.

(١٥) ئەمە دەسنىشانە بۆ ئەم ئايەتە قورئانە: (وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) سورة الرحمن - ئايەتى / ٢٧.

(١٦) ئەمە ئايەتى قورئانە - بروانە سورة الفتح - ئايەتى / ٢٩ و ٣٠.

(١٧) ئەمەش ئايەتى قورئانە - بروانە سورة البقرة - ئايەتى ٣٩ و ٢٦٢.

(١٨) بى گومان ھەر كەسىك لە رۆژى ئاخىرەتدا بەشەفاعەتى سەيدلئەنام (مەھمەد -د.خ-) بگەوى ئەوە خواى مەزن بەبەھەشتى شاد دەكات، لە قورئانى پىرۆزدا لە چەند ئايەتتىكدا باسى ئەمەى كەردووە كە ھەر كەسى بەر رەھم و بەزەبى پىغەمبەر نەكەوى ھەرگىزاو ھەرگىز بەھەشت نابىنى.

لاواندەنەوى شاعىر

بۆ مەنيجەى ژنى لە شارۆچكەى كفرىدا(*)

بىكەس خەدەنگى پەى يانەم شانا
 بېرىش جەرگ ھەرىم منش ھاست تەنھا
 ھەرىم كۆچش كەرد كۆچ يەكجارى
 چەمەم كەرد لىلاو ھوناو بى جارى
 ياران بەيدىوھ بوىندى ئەحوال
 پەرى من ھاستەن كۆرپە سە ئەتفالى
 شەو ھەتا سەبا، سەبا تا ئىوار
 ھەر سە ئايلىم مەگرەوان وەزار
 چە ماواى (كفرى) ھىچ كەسىم نىيا
 بەيو ھە فەرىاد بگەرۆم ئەھىيا
 ئانە خاستەرەن نى شار كۆچ كەرى
 پەى نام (كاكەبى) يان زود ھانا بەرى
 چونكە قەوم و خىش نەپۆى تەنگانە
 پەرى لىقەومان برا و باوانە
 ياخوا كەس وىنەم دل برىن نەبۆ
 يانەش ھەك يانەم پىر گىرىن نەبۆ
 ياخوا كەس وىنەم بى وەتەن نەبۆ
 بى دۆست و مەحبوب وە بى ژەن نەبۆ

(*) شاعىر ئەم شىعەرى لە كاتتىكدا وتووە مەنيجە خانى ژنى لە كفرىدا دەمرى، جا ئەو بەپەسەند دەزانى بگەرپتەوھ ناو ھۆزەكەى (كاكەبى) تا خزم و قەوم و قىلەى بەفرباى بگەون و دەستى يارمەتى و بەزەبى بۆ درىژ بگەن و ژنىكى بۆ بخوازن بۆ خزمەتكردى خۆى و پەروەردەكردى ھەر سى جگەرگۆشەكەى.

بەبۆچوونى ئىمە ئەم شىعەرى لە دەوروبەرى سالى ١٩١٣ى. ز دا وتووە، چونكە لە دەوروبەرى سالى ١٩١٤ى. ز دا لە دىي (عەرەبكوپى) لە دەقەرى (داقووق) لە ناو ھۆزەكەى نىشتەجى بووە.

ياخوا كهس وینهم مات مهلوول نهبو
 مهحزوون و حهزین وه بی پوول نهبو
 یارهه كهس وینهم بی دهستبار نهبو
 دهريهدهر شاران دهس بهدكار نهبو
 یارهه كهس وینهم پشت شكيا نهبو
 وه دهس زالممان دهس بهستيا نهبو
 یاران بهختهكهه تا كهی لار مهبو
 هه تا كهی چه نام زریبار مهبو؟
 داخو بهختهكهه تا كهی تار مهبو
 بیزار چه خانه نه كووسار مهبو؟
 تا كهی تالعم مهیل وه خار مهبو
 ویل و ئهراگیل دوور نه یار مهبو؟
 (خهلیل) هه تا كهی بهرگ قهلاخ مهبو؟
 بهش و نهسیبش داخ و ناخ مهبو؟

جاریکی تر شیوهن

بو مردنی مهنیجهی ژنی له کفریدا(*)

بالا بهرزم رۆ... بالا بهرزم رۆ
 یاری چهه سییا بالا بهرزم رۆ
 ئهبرۆ وهک كهوان (مهنیج) نامم رۆ
 چهه دیدهی ئاهوو خووش كهلامم رۆ
 یاری قسهزان وهش دهماخم رۆ
 یاری گیس زیرین گولی باخم رۆ
 ساحیب ئهگریجه و لهنجهولارم رۆ
 بولبول وهش ئاواز نام گولزارم رۆ
 گلینهی چاوان نهوجوانم رۆ
 ههلال و هامسهه شیرین زوانم رۆ
 دایهه ههتیمان سه ئهتفالم رۆ
 بی باوه و دایه ههه بی بالم رۆ
 ئاهووی خوتهنی نام کوانم رۆ
 بی خالۆ و مامه بی باوانم رۆ
 نه سههر گلکۆی یار وه سهه دایه بهرز
 ههههسه مهوارنۆم چه سهه ههزار تهرز
 ئهسرین دوو دیده پهه مهزار بهردم
 مهزار یارم ئاورشیتین کهردم
 وه گزک کهردم مووژهی ههردۆ چهه
 مالام گلکۆی یار بهبی زیاد و کهه
 خاک مهزارش وه گوللا و بو وهش
 کهردم موعهتههه گردین وه بی غهش

(*) ئهه شیعهری لهسهه نارامگای مهنیج خانی ژنی هونیههتهوه.

دی وهسن نازیز ویت مه‌که‌ر پاوهن
 سه‌رت ورداره چ وه‌عه‌دی خاوه‌ن؟
 وه بیخ تو شادیم تورشه‌ن تالاوه‌ن
 کالای پو‌شاگم گشتش سیاوه‌ن
 وه‌رده و وه‌رده‌نیم چون زهر ماره‌ن
 نه دوربت فری دل بی‌قهراره‌ن
 جه‌رگ و هه‌ناوم سه‌د زام چه تو‌شه‌ن
 به‌ده‌نم په‌ی تو زووخا و فرۆشه‌ن
 زووخ زام ویم مه‌که‌ری نو‌شم
 بیخ هازه‌نان چمان سه‌رخو‌شم
 نازیز یه‌ک ده‌فعه سه‌رت ورداره
 به‌تیغ ده‌بان جه‌رگم که‌ر پاره
 یاخود چه مه‌زار خاو به‌تال مه‌که‌ی
 به‌لاروله‌نجه روو چه مال مه‌که‌ی
 به‌لک و یانه‌که‌م پر خه‌ندان مه‌که‌ی
 سینه‌ی تاریکم ناوه‌دان مه‌که‌ی
 من (میرزا خه‌لیل) شوعه‌رای زه‌مانم
 بی‌که‌س و هه‌ژار قامه‌ت خه‌مانم
 ئینه ده ساله‌ن هام نه (کفری) شار
 شادیم نه‌دییه‌ن وه سایه‌ی نه‌غیار

بو پیشه‌ساز خورشیدی

کارگه‌چی و شیوه‌نی هه‌نیفی زنی^(۱)

کارگه‌چی ئوستاد... کارگه‌چی ئوستاد
 ئە‌ی ئوستاد (خورشید)^(۲) کارگه‌چی ئوستاد
 (سَلامُ عَلَیْک) مه‌عه‌ریفه‌ت زیاد
 مه‌نشور مه‌علووم (که‌رکووک) تا (به‌غداد)
 باشقه‌ی ئوستادان مه‌رد پر غیره‌ت
 ساحیب نامووس هیممه‌ت و سیره‌ت
 وه‌فا و سه‌فادار نه‌وه‌ی خانه‌دان
 سه‌نه‌تت مه‌شه‌وور نه جومله‌ی جیهان
 ساحیب حورمه‌ت گه‌توگو‌ر په‌واج
 جه‌مع عه‌شایر وه تووه‌ن ئی‌حتیاج
 سه‌خی ته‌بیعه‌ت دانای پر که‌مال
 سه‌رپراف سوخه‌ن رۆژ و ماه و سال
 مه‌رغووب مه‌قبوول (هه‌یاس دورناس)
 په‌سه‌ن دیده‌کار ده‌زگا و دوکان خاس

(۱) له پیشه‌کی هۆنراوه‌که‌دا شاعیر به‌ تورکی نووسیویه: (زه‌نقرده کارگه‌چی ئوستاد خورشید)، واته: بو وه‌ستا خورشیدی کارگه‌چی له ئاوابی زه‌نقر، ئە‌م ئاوابییه ده‌که‌وئینه رۆژئاوای دا‌قووقه‌وه به‌ (۱۵کم)ه، کارگه‌چی: له ناوچه‌ی گه‌رمیاندای بو پیشه‌ی هه‌لاجی به‌کار دئ که هه‌لاجه‌کان فه‌ره‌نجی و په‌سته‌ک و سه‌رکلاو و لباد له به‌رگن ئاماده ده‌کن، ئینجا شاعیر به‌وردی له گو‌شه‌ی کاغه‌زه‌که‌وه ئە‌م دوو خسته‌ی تو‌مار کردووه:

ئوستاد مه‌حموود... ئوستاد مه‌حموود
 (سلام علیک) یا ئوستاد مه‌حموود
 مه‌حفوظ بای (حفظ) پادشای مه‌عبوود
 هه‌ر تا رۆج نه‌ قه‌لب زاتت به‌وجوود

(۲) خورشید کارگه‌چی و سه‌نه‌تکار مه‌حموود له ئاوابی (زه‌نقر) داده‌نیشان و له پیشه‌ی هه‌لاجیدا ده‌ستیکی بالایان هه‌بووه، دو‌ستی گیانی به‌گیانی خه‌لیل منه‌وه‌ر بوونه.

نیازم ئیـدهن چه (رَبُّ الْمُعین)
 بمانی بهشاد نه پرووی سهه زهمین
 عومرت بهشاد و فـهـرح و طهویل بۆ
 دۆستان دلتشادی عهدوت زهلیل بۆ
 بالّ جبـرائیل سـایهـبانـت بۆ
 نوفووس پیران وه قهـلغانـت بۆ
 (یَوْمًا فَيَوْمًا) رهجات رهوان بۆ
 موحتاج دهـرگات جوملهی جیهان بۆ
 مهقبوول مهجلیس جمع میران بای
 مهحفووز نوفووس پیر پیران بای
 تا خهیلئی زهمان عومرت زیاد بۆ
 دوشـمـنت وه بهرق بهلا بهریاد بۆ
 نهوینی زهرهه چهی دنیای فانی
 برانی دهوران وه کامهـرانی
 پرقت بۆ واسع کهسبت مویاح بۆ
 هیمهت پیران وه نهت سفتاح بۆ
 دوغای ئی بهنده وه ئامین ئامین
 قبـوول بۆ چه باب (رَبُّ الْعَالَمین)
 مهعلووم بۆ چه لات ئوستاد نهسیل
 گۆشدهر بهکردار ئی بهندهت (خهلیل)
 مهپرسه نهحوالّ عهد ناعیلاج
 تهنم بهخهدهنگ نهگبهتهن ناماج
 ناو مالّم فروخت سهلت مام چون (حهجاج)^(۳)
 نهوا تفلاّتم بی خهرجی بان تاج

(۳) حهجاج: کابرایهکی سهلتی دهسنهرووی عهـرهـب بووه، له ئاوابی (زهـنـقـری) له دیوهخانهکی سهید وهلهد
 محهمهـد ئاغای کاکهیی قاوهچی بووه، دینی ناوبراو لهگهـل گونده عهـرهـب نشینهکان هاوسنووره.

ئهـمـوال و ئهـشـیـام وه زهرهه تاراج
 یانهی ویم کهردهن وه کارگهی ههلاج
 بهتهقدیر حهق گهردوون گهردان
 ههـرهـمـم فهوت بی مهـندم سهـرگهـردان
 ههـر سـالـئی ژهـنـیـم مهـکهـرۆ وهفـات
 مهـمانۆم زهـلـیـل مات بی دهسهلات
 ئینه سه ماههن غهـم شادیم مالان
 ههـم تهشت و سفهـم کهفت وه دهر مالان
 فریشتهـم وتهن سوورهدت وینهی ساج
 رۆژم رهنگ بهستهن چون دهیجـوور داج
 ئهختیار کهفتم چون خالۆ (عهجاج)^(۴)
 وهختهن سوچده دم وه (کلیسا) و (خاج)
 حهیا و عیسمهتم لوا وه تالان
 موحتاج قاری قهلتاخ سالان
 کافر بوینۆم وهی حالّ حهزین
 ئیمان ئیسلام مهکهـرۆ تهلقین
 سالی یهک دهفعه بهئهـمر سویحان
 (عزرائیل) قاپیم مهکهـرۆ زهمان
 خهزینهی (خوسرهو) پیم مهبهـرۆ شک
 وینهی قومارچی موحتاجم وه (جک)
 چهنی سه ئایل مهـندهنم بیکهس
 بهغهیر چه خودا نییهن فهریاد رهس

(۴) عهجاج: کابرایهکی پیری پهککوتووی عهـرهـب بووه، دانیشتووی دینی (زهـنـقـری) بووه، واته: منیش
 وهکو یابا عهجاج پیر و کهنهف بووم.

واجبهن شیننی بکهروڻ پهی تو
 حهرهه نازدار نهونهمامم ږو^(۵)
 وه سوورته جوان دال کونم ږو
 عاشق وه پلاو خورما و ږونم ږو
 بالا چون کسهنوی نهزانکهرم ږو
 چه عهقل و ئهدهب بی خهبهرم ږو
 بی شهرت و ئهركان بی حورمهتم ږو
 بی شهرم و شعور بهد سوورتهتم ږو
 سوئی سهرلهقین نماو ږوږم ږو
 خهریک ئیبریق جههوه گوږم ږو
 لوتی لوتکه خوږ (تاوغ) شارم ږو
 قاری قومارباو زور بیعمارم ږو
 مهعرفهت قهلیل فام خهفیقم ږو
 مهنشوور وه شیته میم (حهنیفم) ږو
 بی عهقل و کهم زهین بی کهمالم ږو
 فیتنه شهر ئاشووب مال وه مالم ږو
 شیت بی شعور کهله شهقم ږو
 ناپوختهی ناچیز هم مهفرهقم ږو
 نانی ناپلیار هم ناکهسم ږو
 فریشتهی نهگبهت عهسای دهسم ږو
 عاشق وه مونجیح بونبباغم ږو
 بووک بهدنه زهر بهد بوباغم ږو
 وه خواردن خیرا بی کردارم ږو
 ئهحمهق دلرهق نا بهکارم ږو

(۵) شاعیر لیرهوه بهشپوهیهکی کومیدی هه ږوگه مهوگهپ له ږیگای شین و شه پورهوه ههجوی حه نیفی
 ژنی دهکا و تیایدا وا پرونی دهکاتهوه ژنهکهی ته مبهل و بی کاره بووه بویه بهمردنی شاد و دلخوش
 بووه.

پیر په نییر خوږ په نجا سالم ږو
 ساحیب مشکي و هم دهسالم ږو
 بهد خووی بهد کردار بهد نه جناسم ږو
 عاشق وه خورما و سیر و ماسم ږو
 جهنگانهی جلفر هم جهه ربهزم ږو
 لیباس ته پووش زور که رهزم ږو
 سازندهی سالان سهگ میلله تم ږو
 دهلی دیوانه ی دیو سیفمه تم ږو
 چلیس چلماس هه له وه ږم ږو
 مایل وه ئاشووب دهعوا و شه ږم ږو
 موشتاق یورغان هم دوشه گم ږو
 نا دان و نا جنس چون نه شه گم ږو
 تورکمان ته رال ئیش پاریزم ږو
 خه فوک و خاویر خهفت و خیزم ږو
 خه یاتی نهزان ته ون بیزارم ږو
 گوزهران سه خت ژارمارم ږو
 ساحیب نه و کل و کریشانم ږو
 بیکار و کردار په ریشانم ږو
 ره ققاس (رفباز) سوخه ن تیرم ږو
 که لب درنده ی نیهانگیرم ږو
 خاتون خه و خووش خه و قنیاتم ږو
 قهزای سهر و مال عهلاماتم ږو
 چه وساو (حه نیف) که رده نش وهفات
 رهوشه ن بییه ن لیم سه حرا و سهر بیسات
 چه و ږوژ نه عره ته ش نه گوشم بریان
 چمان که مورده ی بهه شت پیم دریان

نوقتهی نهسیحهت نهگۆشم زریان
 پهی ژهن نهواستن گجی پهیم وریان
 چمان نه سهیران (کفرلی) (۶) شارم
 گهشت چایخانه و ناو بازارم
 ئه ژهن دنیا بو وه (حور العین)
 گشت چون هنیفه و ئیمام حوسهین
 تۆهم بو هنی ئه ر بو اچۆن ئاخ
 یا هنی پهی ژهن من بکی شۆن داخ
 پیتشینان واتهن پهی په ند په رداخ
 عهجهب فهدیوهن پهی ساخ و ناساخ
 نه گهوره باخان بکه ری وه باخ
 نه نا وهجاخان بکه ری چراخ (۷)
 هامسه ران ئۆخه ی چهی بهخت زهریف
 یه چۆن خه لاس بیم چه دهست (هنیف)
 (هنیف) ئهرواحت ئالوده ی پۆخ بو
 نامت هه ر وهی ته ور چه نامان یۆخ بو
 روو زهرد دیوان رۆژ مه حشه ر بای
 جا نه زه مه ره ریر نار سه قه ر بای
 دایهت دوملکژهن قایی سه عیر بو
 با بۆت نه مه ئوای (بئس المصیر) بو
 خاس خۆشیم نه دی من چه سایه ی تۆ
 له عنهت چه بابۆ هه م چه دایه ی تۆ

(۶) کفرلی: مه بهست له شارۆچکه ی (کفری) یه .

(۷) ئه م په نده به م جۆره ش وتراوه: (نه کۆنه کانی به باخ که... نه له دوا ی چوون ئاخ که ... نه هه تیبوچه چراخ که) - بروانه په ندی پیشینان - محمه دی خال - چایی دووهم، چاپخانه ی کامه رانی - سلیمان / ۱۹۷۱ ی.ز.

(۸) هه نه: کور تکراره ی ناوی (هنیف) ه.

دهردی دای وه نه م (هه نه) (۸) ژهن گیانه
 منت که هرد وه په ن قه وم و بیگانه
 ئی فه رده نویسنام په ری زه مانه
 بو انیش چه نام گشت دیوه خانه
 یه (خه لیل) واتهن ده روون که بابهن
 تۆیه چی سه رده ست ژهن خه رابه ن

ستايش و نه ورۆز

میرزا موزدەى بەھار و نەورۆز بەخەئكى پادەگەيەنى:

كۆچ كەرد زمستان، ئانە وەھارەن
فەسل گولزار و ھەم مېر غوزارەن
يادى نەورۆز و جەژنى قوربانەن
(عید) كاوهى (*) نەبەرد قەومى كوردانەن
يادى (فەرەيدوون) مەردى نەھەنگەن
يادى سواران شېرانى جەنگەن
جەژنى مەل و قوش درەخت باخانەن
رۆى ساز و سەمتوور ديدە مەستانەن
ھەر مەلى نەغمى مەواچۆ پەى و پش
زام زامداران سارېژ مۆ نەئېش
ھەر گولې پەنگى مەدەرۆ نېشان
عاشق چە پەنگش مەبۆ پەريشان
كەيف وەشەن دلواز وە پەنگا و پەنگش
تازادەن چە خەم دل سىيا تەنگش
توخوا شۆخوشەنگ قامەت عەرەرى
سىنە مەپمەرى ئەبرۆ قەمەرى
باوەرە وە كار يەك زەرە وەفا
برارەم نە چنگ ئى دەرد و جەفا

(*) كاوه: لە ئەفسانەدا ھاىتووە كە كاوهى ئاسنگەرى شۆرشگېر زوحاكى خوتېنېژى كوشت و ستەمكارى لەناو برد و ئازادى بەرپا كرد، نەتەوہى كورد لە ھەموو رووى سەر زەوى لە يەكى مانگى نەورۆزدا بەرامبەر بە ۲۱ى بازار يادى ئەو شۆرشە مەزنە دەكەنەو و بەسەرى سال و جەژنى نەتەواپەتى خۆيانى دەزانن، ئاھەنگى جۆراوجۆر دەگېرن و لەگەل يەكدا جەژنە پېرۆزەش دەكەن، شاعېرىش بەم پارچە شىعەرە ستايشى ئەو رۆژە مەزنە دەكا و دەلې نەك ھەر كورد بەلكو ھەموو ئەوينداران و پەلەوەرە دەنگ خۆشەكان و گولە پەنگاوپەنگە بۆنخۆشەكان و دار و درەختەكانىش بەجەژنى خۆيانى دەزانن و لەو رۆژەدا گەش دەبنەو، گرنگېش ئەوہى كە شاعېر لەو سەردەمەدا وەكو ئەمرۆ يادى نەورۆزى كردۆتەو و، بەجوانى باسى رېشەى نەتەوہى دەكات، كە نېشانەى ھۆشيارى سىياسى و نەتەوہى شاعېرە. نەورۆزى وەكو جەژنى نەتەوہى و جەژنى بەھار وەسف كردووە.

ھەرد و بابلمى وە سارا و كۆسار
پەرى سەيرانگای سەوزايى و گولزار
با شادى و خەنا باوہرمى وە ياد
غەم ئى دنيا بەدەرىم وە باد
تازيز ئەسىرى خال و نەقشى تۆم
چە عەشقت تاويا بەندەت پاسای مۆم
من (ميرزا خەليل) عاشق بەيارم
چە دیدار غار خەيلى بيارم

ستایشی چایی (۱)

وهفای گیزهت بام گیزهت چهند وهشهن
ههر کهس نه نوشتوت تانه سهروهشهن
وهفای گیزهت بام گیزهت وه کارهن
فهقییر دهوله مه ند چه پات ههژارهن
سه ماوهر دم بۆ قۆری چه بانی
میمان عهزیز نوور دیده و گیانی
قۆری سهنگ سوور بان سه ماوهر
خۆ منش کوشتهن دوو دیدهی خاوهر
یه (میرزا) واتش چه پرووی له تیفه
وهش و شیرینهن چای دهس زهریفه (۲)

میرزا خهلیل ستایشی تووتنه کهی دهکات

ئاغا (۱) بتوونم... ئاغا بتوونم
بهسهرت قهسه م مهردی بتوونم
من برای سولحم ماچه چه توونم
ئیمجار بزانه چونهن توونم
یه کجار موعه تتهر خۆراک هه وهس
شاگردهن چه لاش (شاوور) و (۲) (تهوهس) (۳)
(باليسان) (۴) چه لاش نییهن دیاری
خزمه تکارشه (خۆشناو) و (۵) (لاری) (۶)
(ساچاخ) (۷) مووسل، (گولگییری) (۸) عهجه م
وینهی (په رهکان) (۹) له ززه تش نه دم

- (۱) میرزا له شیعره کهیدا ناوی ئه و ئاغایه ی نه هیناوه که ئه م شیعره ی بۆ نووسیوه، تیایدا ناوی جوړهکانی تووتن دههیتن، له ناویانا ته نیا ئه وهی خۆی په سه ند دهکا. شایانی وتنه ئه مه ئه وه دهگه یه نی شاعیرمان ناشنایی هه بووه له جوړهکانی تووتن و ئه شویتانه ی لئی دهچین.
- (۲) شاوور (شاوور): گوندیکه له ناوچه ی (خه لیفان) سه ره به شاری هه ولیره، تووتنی چاکی لی دهرو، تووتنه که یان هه ره به ناوی ئه و گونده وه ناو ده بری.
- (۳) تهوهس: جوړه تووتنیکه ره نک زه ردی ئیرانییه.
- (۴) باليسان: ناوی دۆلئیکه و ناوی گوندیکه له هه مان دۆل له ناوچه ی (خه لیفان)، تووتنه که ی به ناوی گونده که وه ناسراوه.
- (۵) خۆشناو: ناوی هۆزیکه کورده له ده فهری (شه قلاوه) ناوچه که یان به چاندنی تووتن به ناو بانگه.
- (۶) لاری: جوړه تووتنیکه خراب و بی نرخه.
- (۷) ساچاخ: ریشووی زین و مشکه و بۆیه مه، ناوی جوړه تووتنیکه جو تیاره کان گه لاکه ی به باربکی له چه شنی ریشووی مشکه ده برن، ئینجا بۆنی خۆشی لی دهه دن و پیتی ده لئین: (ساچاخ)، زووتر به زۆری له مووسل ناماده ده کرا.
- (۸) گولگییری عهجه م (گولگییری): جووتیاره کان ئه وانیه به کشتوکالی تووتنه وه خه ریکن ده زانن له هه ر بنجیک له تووتنه که دا کام گه لایان له وانیه تر چاکتره، ئه وه به جیا ده برن و پیتی ده لئین (گولگییری)، جا ئه وه به جیا به نرخیکه به رزتر ده فروشن، ئه مه به زۆری له ئیران ئه نجام ده دری.
- (۹) په رهکان: کۆی (په ره) یه، گه لا، واته تووتنه که گه لا گه لا ده برن و ده یکه ن به (ساچاخ)، جگه ره کیشه کان به په سه ند و چاکی ده زانن.

- (۱) له رۆژی ۱/۸/۱۹۷۶ ی. ز، ئه م شیعره مان له سه ید هه یدهر سه فهر دانیشتووی دیتی توپزاوه به ده ست هیتا.
- (۲) ئاخۆ ئه م زه ریفه خانمه چهند شوخ و شیرین بووبی و میرزا خه لیل به ناواته وه بووه چایی بۆ لئینی و ته نیا پیا له چابه کی پیشکه ش بکات؟

نییهن نا پیدان ئەمسالش قاتە
هامجینسش نییهن له دەور (بیتواتە) (١٠)
تووتن (ئێـران) و (توران) دەلیل بان
زەحمەت چون تووتن (میرزا خەلیل) بان

ستایشی کۆخا رەمەزان^(١) ١٨٥٧ - ١٩١٩ ی زی.

دەک یانەت ئاوا (کۆخا رەمەزان)
پەیم کیانای حونتە^(٢) خەیلی وە هەرزان
نە (عەرەب ئاوا)^(٣) یەک خانەبە خاس
پەیم عەتا کەردی وەبێ قسە و باس
(حەلانێ خورما)^(٤) پەیم کەردی رەوان
چەنی (رەوژنا)^(٥) خەیلی وە دەوان
میقداری (ساوەر) هەم (قەرە خەرمان)
بەبێ موقابیل کیانای پەریمان
یا رەب ئەمسالت^(٦) کەم نۆچە دەوران
چونکە پەی فەقییر توووەنی باوان
چە لای (سەی رۆستەم)^(٧) منت زۆر لاوان
ئەویش داش پەنەم چە مال فرەوان
دوعای ئی بەندە وە ئامین ئامین
قبوول بۆچە باب (رب العالمین)
هەر چەندە (میرزا) فەقییر هەژارەن
پەی ئەهل قەرەبە خەزەمەتگوزارەن
چونکی چە نامەرد خەیلی بێزارەن
وە شەب و وە رۆ خەریک کارەن

(١) کۆخا رەمەزان: لەو شیعردا کە هەجوی خانووەکە ی دەکا له دتبی (عەرەبکۆبی)، باسی ئەم زاتەمان کردوو.

(٢) حونتە (حُنْطَة): گەنم

(٣) عەرەب ئاوا: مەبەستی ئاواپی (عەرەبکۆبی) یە کە گوندیکی کوردنشینێ کاکەبیبە له دەقەری (داقووق)، شاعیر ویستوو یەتی ناوەکە ی بکا بە کوردی چونکە وشە ی (کۆبی) تورکیبە.

(٤) حەلانێ خورما: پووشی خورما.

(٥) رەوژن: رۆن.

(٦) ئەمسال (ئەمثال)، نمونە.

(٧) سەی رۆستەم، دەربارە ی ئەم زاتە دواوین لەو شیعردی کە هەجوی خانووەکە ی دەکا له دتبی (عەرەبکۆبی) دا.

(١٠) بیتواتە: گوندیکی هاوینەهەواری زۆر جوانە، هەروەها مەلبەندی شارۆچکەبەکە سەر بەقەزای (رانیە) له پارێزگای سلێمانی.

رۆیشتنی میرزا خه لیل

بۆ خزمهتی خه لیل کارگهچی^(۱)

ئوستای دور شوناس... ئوستای دور شوناس
ئهی (ئوستا خه لیل) دانای دور شوناس
مه رغووب مه قبوول ده زگا و دوکان خاس
مه شهووری چه له فزگشت عه ووام و ناس
باشقهی ئوستادان تفاق پر ئه ساس
مه رد حهق په رست ده رویشی لیباس
دنیا چون به حه رن جه نابت غه وواس
بیراز و غه یبهت مه رد راگهی راس
له فزت جه واهیر دانهی دور ئه لماس
سهخی ته بیعهت بی میسل و قیاس
پارتزبای نه خه شم به دو (ئه لئه ناس)
ئاگاهداریت بۆ زات (خدر ئه لیاس)
دۆستت چه شادی دوشمنت چه یاس
ویت وینهی شیر بای، به دکارت پرواس^(۲)
دوعایی ئامین ئی بهندهی که ساس
نه جات به خشو پیت، شاه جنن و ناس
دارۆن نه خزمهت یهک ئه حوال و باس
یهک ره جا داری ره فیقی ئیفلاس

(۱) شاعیر ناو نیشانی شیعه کهی به فارسی بهم جوړه داریژاوه: (در بیان رفتن میرزا خلیل بخدمت استا خلیل کارکچی برجایی ولی پسر عباس زنقری)، واته: ئاشکرکردنی رۆیشتنی میرزا خه لیل بۆ خزمهتی پیشه ساز خه لیلی کارگهچی بۆ ره جاکردنی وهلی کوپی عه باس زه نقری).
(۲) پرواس: ریتی، له ده سنوسه که دا نووسراوه (پروو رهش) بی گومان ئه میان هه له یه و سه روای شیعه کهش له نگ ده کا.

نامش مه علوومهن (وهلی بن عه باس)
من چه ده ست ئه و بکه ره خه لاس
ده با ئه حوال ئه و بکه م وه ژاناس
وینهی (قه زاته)، (قوچان) و (ئه نشاس)^(۳)

(۳) لیبه وه به یازده که چهنه لاپه ره یه کی بهر فه وتان که وتوووه و له گه لیدا شیعه کهش زۆری لی ون بووه.

میرزا خلیل ستایشی پیشه‌سازه‌کان ده‌کا^(۱)

نام حەق بارن غیـرەت کەن وە یاد
کەفتەنیم نەگیتـر رۆخانەیی (رەشاد)^(۲)
وسـلـتـه بـولـاون وە ئاو و ساوین
پایز پەیدا بی فـیـرـار بی هاوین
باوهم بەقـوـر بان دەست و بوردتان
هجووم هەلمەت کار کوردتان
جەنگ رزق بکەن وە جەخت و تەلاش
پەری ئایلتان پەیدا کەن مەعاش
چە سنعەتکاری ویتان مەکەن سیس
روھۆن وە دوازدەن گەندەم بی وەبیس
ئەویش چون جیوہا لہ کەنوی و بیر
خوون ہندییەن بیر^(۳) قسناخ شەعیر
سا حەولتی بدەن کار شییرانە
بوردی مـہـچەک دۆست و بیگانە^(۴)
لە دەست دریتی ہیچ مەکەن تەقسیر
ئەھل موستەحەق باوہردی وە گیر^(۵)

(۱) ئەم شیعەرە لە سەرەتاوە زۆری لێ بزر بوو، لە دەسنووسێکدا ھەر ئەوەندە لێماوەتەوہ کە لێرەدا تۆمار کراو، شیعەرەکە لە سالی ۱۳۳۵ی ک. بەرامبەر بە ۱۹۱۷ی ز. لە ناوایی (تۆپزاوہ)ی سەر بەقەزای (داقووق) و تراوہ.
(۲) رەشاد: سولتان رەشاد (۳۵) دەمین شای ولاتی تورکیا بوو، لە سالی ۱۹۰۸ی ز. لە پاش سولتان عەبدولحەمید لەسەر تەختی شای دانیشتووہ.
(۳) بیر: وشەیکە تورکییە، واتە: یەک، ژمارە (۱).
(۴، ۵، ۶) شاعیر کە بەخەلکی دەلتی: تا دەتوانن کۆشش بکەن و دەستی دۆست و بیگانە بپرنەوہ - واتە: دزی و تالانی بکەن لە پیناوی خۆشگوزەران و مانەوہی ژبانان بەلام لە مائی کابرایەکی موستەحەق بە دەستی بێن - واتە: لە مائی کابرایەکی دەوڵەمەندی چاوچنۆک... شاعیر ئۆبالی ئەو کارە نارەوایە خستۆتە ئەستۆی خۆی... ئەمە ی تەنیا لە رینگە تەوسەوہ بەگوتی دەسلەتدارانی =

چە دەست دریتی ئەرزاق تەکمیل بو
گوناهش وە مل (میرزا خەلیل) بو^(۶)
چەوساوە (رەشاد) نیشتن نەرۆوی تەخت
ئیدارەیی فەقیر رۆژ رۆژ مەبو سەخت
پەیدا بی نەھات پەیی نەگبەت فەقیر
سەنعەت فەوتیان نان بی وە زەھیر
ئەر تۆ برسی و پرووت دلت بو پر غەم
چ باکش ھەنەن (ئاغات سەیی رۆستەم)^(۷)
ئەر تۆ پەریشان حالت بو رەزیل
چ باکش ھەنەن (ئاغات سەیی خەلیل)^(۸)
ئەر بلی بەمولک (بەمبو) و^(۹) (دلیمان)^(۱۰)
چ پەروا دارۆ (ئاغات سلیمان)^(۱۱)
ئەر تۆ شەب و رۆژ بکیشی جەفا
خەبەر نە دارۆ (ئاغات مستەفا)^(۱۲)

= عوسمانییەکاندا چرپاندووہ کە ژبان و گوزەرانێ خەلکی گەیشتووہ تە رادەبەکی زۆر سەخت و دژوار... بو ئەوہی دارو دەستەیی ئەو رۆژیمە بوگەنە لایە لە ھەزاران و بی نەوایانی ئەو خەلکە رەش و پرووتە بکەنەوہ، ئەگینا خەلیل منەوہر ھەمیشە دزی زالم و زۆردار و جەردە و تالانچی بوو و لە پرویان بەتوندی وەستاوہ.

(۷) ئاغا سەید رۆستەم ۱۸۵۷ - ۱۹۱۹ی ز. کوری سەید محەمەد کوری سەید ئیبراھیم ئاغای کاکەییی، یەکیکە لە سەرەک ھۆزە ناسراوہکانی کاکەیی، لە دبی (عەرەبکۆبی) دادەنیشت.
(۸) ئاغا سەید خەلیل ۱۸۵۶ - ۱۹۳۲ی ز. کوری سەید محەمەد کوری سەید ئیبراھیم ئاغای کاکەییی، سەرەک ھۆزی کاکەیی بوو لە سەرانسەری عیترادا، لە ناوایی (تۆپزاوہ) دادەنیشت.
(۹) بەمبو: (بەمو)، ناوی چیا یەکە لە دەقەری گەرمەسیردا.
(۱۰) دلیم: ھۆزێکی عەرەبە لە دەورو بەری شاری (رەمادی) نیشتەجین.
(۱۱) ئاغا سەید سلیمان ۱۸۷۷ - ۱۹۴۷ی ز. یەکیکە لە سەرەک ھۆزەکانی کاکەیی لە ناوایی (عەلبیسەرای) دادەنیشت لە دەقەری (داقووق).
(۱۲) ئاغا سەید مستەفا ۱۹۰۰ - ۱۹۳۷ی ز. ئەم زاتەش یەکیکە لە سەرەک ھۆزەکانی کاکەیی ئەو رۆژگارە، لە ناوایی (دەللسی گەورە)، ئەم دبیە سەر بەقەزای (داقووق)ی کەرکووکە، دەکەوێتە باشووری کوردستان نزیک بەچپایی حەمرین (جەوہل حەمرین)، ئیستا بە دەستی عەرەبی ھاور دەوہیە.

ئىسلامى فەوتەن شەرىعەت بەتال
 نەمەندەن ئسۈۈل ھەرام و ھەلال
 ئەركان ئايىن موسلمان سوودەن
 سوۋى ھەلال خۆر چە ئاورا مەردەن
 ئەر ئىنساف چە قەلب پادشا مەوى
 بەخت كافران چە واششا مەوى
 ئەو ھەل جەنگ فەتخ و تەماشاشا مەوى
 كەى مىللەت چەنەش گشت حاشا مەوى!
 كەى سەر عەسكەرشان (ئەلېشا) (۱۳) مەوى
 كەى پەردەى نامووس تلىشا مەوى!
 كەى دەست مە سوزيا چون ماشا مەوى
 نە ھەر جا ئاواز (چۆق ياشا) (۱۴) مەوى!
 ھەنى كافىيەن نەسىحەت بەس بۆ
 ھەرفى كافىيەن ئەر كەسى كەس بۆ (۱۵)
 عەقل و مەعرفەت نەكۆ پارە
 (العارفون تكفيهم الاشارة) (۱۶)
 ياران ماجەرەى (خەلىل) بى تەمام
 بەر (محەمەد) بۆ (صلوات سَلام)
 يە (خليل) واتەن مات و غەمىنەن
 ساكن ئەقلىم (كەركووك) زەمىنەن

(۱۳) ئەلېشا: دەسلەتتە تارىخى سەربازى عوسمانى بوو بەنەتەو (جوو) بوو.

(۱۴) چۆق ياشا: بەتوركى يانى: ھەر بۆى، زۆر بۆى.

(۱۵) ئەمە پەندىكى پېشىنانە، شاعىر زياتر لە جارىك لە شىعەرەكانىدا دووپاتى كىردووتەو، واتە:

زانا بەيەك وشە لىت ئەگا، بەلام مەرفى نەزان و گەلخۆ ھەر بۆى بلى...

(۱۶) ئەمەش پەندىكى عەرەبىيە، شاعىر لە چەند شوئىتىكى تىرىشدا بۆ نامۆزگارى ھىناو بەتېبەو،
 واتە: ئەو ھى زانا بى تەنيا ئىشارەتتىكى بەسە.

ستائىشى عەزىز^(۱) و قادر^(۲) رەنجبەر

زىمستان شووم... زىمستان شووم
 راش چە نەمان بەست زىمستان شووم
 ھىمانى تۆم نە كەردەن وە شۆم
 نە يەو نە گەنم مەشتى نە دارۆم
 نەز وە لای كى دەخاالەت بەرۆم
 پەنج قسناخ گەندە ھەر بارۆم؟
 پەيدام كەرد گەندەم پىر كىسە يە جاو
 چە لای (مام سەلىم) (۳) بى پارە و ھەساو
 بلى وە لای كى بارى جفتى گاو
 تا تۆمش كەرى نە زمى بەراو؟
 چەى خەيالە بىم پىر دەروونم دەرد
 ئاما وە گۆشم دەنگ مېردى نە بەرد
 چەند جار وە دەنگ بەرز منش سەدا كەرد
 وەختى لوانا دىم مېردى ھامفەرد
 مەدران نە قاپى (عەزىز) وە دەوان
 وە واتەى شىرىن ئاما وە زوان
 واتش: رەنجبەرم كاك (قادر) سەرقىت
 چەنى جفت قاتر بەرەش پەرى ھىت

(۱) عەزىز: كورى رەمەزان كورى يادگارە (۱۹۰۵-۱۹۴۷)، پىپاۋىكى پىپاوانە و قسەزان و چاوتىر
 بوو، يەككىكە لە قوتابىيەكانى مىرزا خەلىل و پەيوەندى لەگەلدا بەھىز بوو و يەكتىران خۆش
 وىستوو، لە ئاۋابى (عەرەبى) دادەنىشت، بەرپىز مامۆستا ھىمەت كاكەبى (پۆژنامەنووس)
 كورى ئەم زاتە يە.

(۲) قادر رەنجبەر: بەرەگەز داۋدە بوو، جووتىارى عەزىز رەمەزان بوو.

(۳) مام سەلىم (۱۸۳۵-۱۹۶۲ى ز.) كورى قوچاغلى كورى خەمەبە، پىپاۋىكى ناندەر و دل و دەروون
 گەورە بوو، بەنازىبى و جوامىرى ناۋى دەر كىردو، دەستەى رۆشنىبىران و خۆبەرانى خۆش وىستوو
 و دەستى يارمەتى بۆ درىژ كىردوون، بەكۆخا سەلىم ناسراو.

واتم: ئەى (فەقى) دەك يانەت ئاوا
 گەندىمى تۆمى يەك كىسە جاوا
 گشت قزناخى يا دوو قزناخەن
 ئىنە كەى تۆمى ھىستەر ولاخەن؟
 گەر مروەت كەرى دل باری وە ھەم^(۴)
 سە قزناخ گەندىم بەدەرى پەنەم
 منىش تا مەندەن رۆچ چە دەروونم
 خاسىت مەوانۆم وەى دەنگ زەبوونم
 وە گوفتار ئاما ئا مىرد حىلمىن
 واتش: بەو بەرە مەبەر دل غەمىن
 وەختىكم زانا (كاك قادر رەنجدەر)
 ئاما وە دەرگا چون پلنگ ئەژدەر^(۵)
 وات (مىرزا خەلىل) زمىت نە چ جان؟
 زود بگىرە را وەنەم دەر نىشان
 دەك (عەزىز) يانەت بو ئاوا سەد جار
 نىگەھەدارت بو پاتشای كەرەمدار
 (مىرزا) تا مەندەن نى رووى رۆزگارە
 پەى مەرد سەخى خزمەتگوزارە

(۴) دل باری وەھەم: واتە - ئەگەر دل نەرم بىت و بەزەبىت پىمدا بىتەوہ.
 (۵) ئەژدەر: ئەژدىھا بەعەرەبى (تەنن)ى پەن دەلنن، مارتىكى خەيالئىبە گوايە ئاگر لە دەمى دەردەچى...!
 واتە: وەكو پلنگىك لە چەشنى ئەژدىھا لە زارىدا ئاگر بەاویژى.

نزا و شيعرى ئاينى

موناجات به‌دهرگاهی (قاضي الحاجات)^(۱)

(رحمان الرحيم... رحمان الرحيم)
به‌نام يه‌زدان (رحمان الرحيم)
(قادر) و (قه‌ههار)، (وه‌ههاب) و (عه‌ليم)^(۲)
(واجيد) و (ماجيد)، (حه‌كيم) و (حه‌ليم)
(سه‌بوور) و (سه‌تتار) عاليه غه‌يبه
خه‌لقنده‌ی (ذی روح) بی شه‌ک و ره‌يبه
(ساتر العيوب) خاس و عه‌وامه
پازق ده‌هنده‌ی کوفر و ئیسلامه
زينه‌ت به‌خش نوور وه هه‌فت ئاسمانه
(حی لایموت) هه‌م لا مه‌کانه
نیگه‌ه‌دارنده‌ی ماهی و به‌قه‌ره‌ن^(۳)
په‌ونه‌ق نومای ته‌وج چه‌رخ ته‌خزه‌ره
خودای لامه‌کان حه‌یی خه‌للاقه
ئه‌وه‌ل و ئاخه‌ر موعطی ره‌زاقه
خه‌لق که‌رد خه‌للاق (شديد العقاب)^(۴)
(محه‌مه‌د) چه‌ نوور ئاده‌م جه‌ توراب
جه‌ شه‌رافه‌تی نه‌بیی مورسه‌ل
سازا ته‌یر و جین ئینسان و جه‌به‌ل
ئه‌مر که‌رد وه عام مه‌عبوود ئیللاه
په‌ی (أشهد أن لا اله الا الله)

(۱) قاضي الحاجات: ئه‌وه‌ی ئاوات و ئامانجی خه‌لکی به‌جی دینی، واته‌ خوای به‌خشنده و میه‌ره‌بان.

(۲) ئه‌م ناوانه‌ که یادکراون له‌ ناوه‌ جوانه‌کانی خوای مه‌زنه.

(۳) ماهی و به‌قه‌ر: ماهی، ماسی، به‌قه‌ر: مانگا، ده‌سنیشانه‌ بۆ (گا و ماهی)، که‌ گوايه‌ ئه‌رز به‌نده له‌سه‌ر شاخی گایه‌ک و گایه‌که‌ش له‌سه‌ر په‌شتی ماسیه‌ک پراوه‌ستاوه.

(۴) شديد العقاب: ده‌سنیشانه‌ بۆ ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه (أعلموا ان الله شديد العقاب وان الله غفور الرحيم) سورة المائدة الآية ۹۸.

په‌ی شاه‌یدی شان فه‌خر ئه‌نبیا
(محمد عَبْدُ وَرَسُولُ اللَّهِ)
ئیمانم هه‌نه‌ن خوداوه‌ند یه‌که‌ن
محه‌مه‌د ره‌سوول بی ره‌یب و شه‌که‌ن
(ختم المرسلین) گشت پیغه‌مه‌به‌ره‌ن
(شافع‌الأمه) پۆژ مه‌حشه‌ره‌ن
له‌ شه‌ریفی نوور ره‌سوول مه‌ننان
ئه‌نگوشته‌ر ئاما په‌ری (سوله‌یمان)
چه‌ نوور ئه‌و بی حه‌ززه‌ت (عیسا)
مه‌رده‌ی سه‌د سائه‌ ئه‌و مه‌که‌رد ئیحیا
چه‌ نوورش ئاما په‌ی (که‌لیم) ته‌ورات
نازل بی په‌ریش عه‌سای موعجیزات
چه‌ نوور ئه‌و بی (یوسف که‌نعان)
خه‌لاس بی چه‌ ره‌نج می‌حنه‌ت زیندان
چه‌ شه‌ریفی نوور حه‌یب ره‌حمان
خه‌لاس بی (ئه‌ییوب) چه‌ ره‌نج کرمان
چه‌ نوور مه‌حبووب (رحمان الرحيم)
بی وه‌ گولستان نار په‌ی (ئیه‌راهیم)
چه‌ شه‌ریفی نوور سه‌یید سه‌روه‌ر
په‌وشه‌ن بی دوو چه‌شم (یه‌عقووب پیغه‌مه‌به‌ر)
خولاسه‌ چه‌ نوور (رسول‌الأمین)
خه‌لق بی (ذی روح) سه‌ما تا زه‌مین
حه‌ق به‌ویش واته‌ن (لولاک لولاک)
یا رسول الله ما خلقت الأفلاك^(۵)

(۵) واته‌: ئه‌گه‌ر محمه‌د پیغه‌مه‌به‌ر (د.خ) نه‌بوایه‌ ئه‌رز و ئاسمان و ئه‌ستیره‌کان نه‌ده‌بوون، ئه‌م وتاره‌ نه‌ فه‌رمایشی خوايه‌ و نه‌بش هی پیغه‌مه‌به‌رانه، گوناھی له‌ ئه‌ستۆی وتیاری که‌ به‌ناوی خواوه‌ وتویه‌تی.

دنیا فانییهن نه دارۆ به قبا
 فائیدهش نه وی وه (رسول الله)
 وهفات کهرد، په وزهش چه نهرز دا کهرار
 نه هل و به یتش بی نه سیر کوففار
 هه زه مان وه رۆح (احمد المختار)
 درود و سه له وات بچ هدد و شومار
 یا ره بی به حهق شای (خیر الأنام)
 به حهق ئادهم (علیه السلام)
 به مه لائیکان پایه ی عه رش مه قام
 به که پر و به بیان فریشته ی عیظام
 به وه حیی په یغام نه خی جبرائیل
 به حهق نه فخره ی سوور ئیسرافیل
 به مووه کیلی رۆح عیزرائیل چه عام
 به عه شق (میکائیل)، (علیه السلام)
 یا ره ب به حاجه ت چار یار نه بی
 (عومه ر) و (عوسمان)، (بویه کر) و (عه لی)
 یا ره بی به حهق جه میع نه نبیا
 به شه رافه تی سیلک نه تقیا
 به ویرد و ته وحید زومره ی نه سفیا
 به سیدق و ئیخالاس گرۆی نه ولیا
 به شه رافه تی (حه سه ن) و (حوسه یین)
 به جه نگ و غه زای (توحد) و (حونه یین)
 به نه شک دیدی (فاتیمه ی زه هرا)
 به سادق سیدق (خه دیجه ی کوبرا)
 یا ره ب به حاجه ت نه ولاده ی ره سوول
 هه فتاد و دوو تن شه هید مه قتوول
 یا ره ب به حاجه ت نه و (غه وس گه یلان)
 یا ره ب به حاجه ت سی جه زمه ی قورئان

یا ره ب به حاجه ت قیبله گای له تیف
 به شه رافه تی (قودوس) شه ریف
 یا ره ب به حاجه ت مه شریق و مه غریب
 به شه رافه تی ئیسان و یه سرب
 به قیبله ی جه نووب جاگه ی پر و یسال
 به شه رافه تی، بایی دهو شه مان
 به دوازه بورج به سه به عه ی سه ییار
 به عه شق ئیمامان نام هه شت و چوار
 به (بیت المعمور) به حهق (کورسی)^(۶)
 به مووه کیلان حیجاب قودسی
 به ته حت زه مین به عه زیمی عه رش
 به حهق خاک و باد هه م تاب و تاته ش
 به حهق هه دیس نه قده س مه لفظ
 به حهق قه له م^(۷) به (لوح المحفوظ)^(۸)
 به حهق بیست و هه شت نه بی مورسه ل
 به ماه ره جه ب (ربیع الأول)
 به فیرقه ی شیخان هه ر گرۆ و هه ر سه ف
 به شه رافه تی هه فت نه سحاب که هف
 به رۆز جومعه ی ماه ره مه زان
 به حهق ئایه ت ته فسیر قورئان
 به که ففه ی میزان رۆژ عه ره سات
 به ناله ی جه زووع خاسان ده رگات

(۶) کورسی: ده سنیسانه بو (آیه الكرسي) سورة البقرة الآية ۲۵۴.

(۷) قه له م: ده سنیسانه بو نه م ئایه ته قورئانه: (الذي عَلمَ بالقلم) سورة العلق الآية (۴).

(۸) لوح المحفوظ: (اللوح المحفوظ): قورئان، کینایه یه بو نه م ئایه ته پیرۆزه: (وکتبنا له فی الألواح من کل شیء موعظة وتفصيلاً لكل شیء فخذها بقوة وأمر قومك يأخذوا بأحسانها سأوريكم دار الفاسقين) سورة الاعراف الآية ۱۴۵.

به ویرد و تهسبیح^(۹) زیندهدار خهو^(۱۰)
 به تهئریخ سال مانگ و رۆژ و شهو
 بهقهترهئ تهسرین تیفلان مهعسووم^(۱۱)
 بهگریه و نالهئ تهسیر مهزلووم
 یا رهب بهحاجهت فهرز پهنج نهوقات
 به (خدر نهلیاس) زیندهئ سهه بیسات
 به چهرخ سهما و شوعلهئ ستاران
 بهسیدق ئیخالاس تاعهتگوزاران
 به حاجهئ سهیید شهرافه تداران
 به (الله اکبر) سویح و ئیواران
 به شوعلهئ خورشید بهزولمات شهو
 به حهق زاتت (لا موت) و بی خهو
 یا رهب بهعهدهد رهحمهت تهمام
 درود بهر (محهمهد) شای (خیر الانام)
 ببهخشه گونای ئی بهندهئ نهحقهر
 (خهلیل) مهخدووم (خدر منهوهر)

میرزا بو حالی خوئی له خوا دهپارێتهوه

ئیمجار موناجات پهڕی حال ویم
 خوداوهند بهلوتف رهحمی کههرو لیم
 زار و مهحجووبم چه لای خاس و عام
 (محهمهد خهلیل)^(۱) مهنشوور بهنهغام
 یا رهب بهحورمهت سهیید موختار
 مهحفوزم کههري چه شهراهی نار
 بهشق (ئهویهکر)، (عومه ر بن خهتاب)
 ببهخشی گونای (کاتب الکتاب)
 هم بهحاجهجتی (عوسمان) و (حهیدهر)
 نهجاتم دهري چه نار سهقهقر
 ئومییدم ئییدن پادشای غهفوور
 (أسقني من ماء شراباً طهوراً)^(۲)
 نهکههري مهحرووم بهندهئ رووسیاه
 (ولا تقنطوا من رحمة الله)^(۳)
 به زاتت قهسهه پادشای بیچوون
 هیچ خاسیم نییهن نه رووی دههر دوون
 نهگهر لوتف تووم نهبو وه دهستگیر
 جاگهم سازیان چه (بئس المصیر)

(۱) محهمهد خهلیل: وهکو له پیتشا باسمان کرد ناوه راستییبهکهئ شاعیره، ئەم ناوه دووقۆلێیانه له کوردهواریدا باوه وکۆ: محهمهد عهلی، محهمهد ئەمین، محهمهد سالح، محهمهد فههرج... هتد، جا بهدریژایی رۆژگار محهمهدهکهئ سووه و تهنیا (خهلیل)هکهئ بو ماوهتهوه.

(۲، ۳) شاعیر وهکو سوڤییبهکی دلگهرم له خوای مهزن دهپارێتهوه تا له دواپۆژدا رۆژی ناخیرهت له رهحم و بهزهیی خوئی بی بهشی نهکات و شهرابی نهنتههوور، شهرابی پاک و خاوینی خوایی (مهعهوی) نۆش بکات بو ئهوهی بهسهربهستی بهرهو بهههشتی پانویهربن بروات، (ولا تقنطوا من رحمة الله)، ئەمه دهسنیشانه بو ئەم ئایهته: (قل یا عبادي الذين اسرفوا على أنفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله يغفر جميعاً إنه هو الغفور الرحيم. سورة الزمرة) ئایهتی ۵۳.

(۹) تهسبیح: زیکری (لا اله الا الله وسبحان الله)... هتد

(۱۰) زیندهدار خهو: ئەوانهئ که بهشهوان بیدارن و ناخهون، مهبهستی شاعیر لهو سوڤیانهیه که بهدریژایی شهو خهریکی زیکر و ویرد خویندن.

(۱۱) تیفلان مهعسووم، مندالانی بی گوناھ.

به عشق لیوای سولتان سهرمه د
 (تاها) و (محمه مه د)، (یاسین) و نه حمه د^(۴)
 به سه ر مه زه به بان دین (محمه مه د)
 (شافیعی) و (نوعمان)، (مالیک) و (نه حمه د)^(۵)
 چه دنیا و عوقبا بدهر ته و فیکم
 لوتف ویت بکه ر وه هام ره فیکم
 هه ر چه رۆی نه زه ل تا نه به د ته مام
 شه وان تا به رۆژ، رۆژان تا وه شه مام
 هه ر رۆژ به میقدر (علم لم ینزل)
 سه له وات به دیدار گوزیده ی نه فزله
 به عنی (محمد فخر الکائنات)^(۶)
 په نای عاسیان (یوم العرصات)^(۷)
 به حورمه تی ئال^(۸) نه ولاد^(۹) و نه سحاب^(۱۰)
 به خشی گونای خهسته ی مال خه راب
 به عشق تابیعین نه ولیا به نام
 خالق به خشو عیسیانی نه غام
 هه رکه س ئی کیتاب جاری بوانو
 فاتیحه به رۆح ره سوول بکیانو
 هه زاران دروود هه زاران سه لام
 زه ما بهر محمه مه د (علیه السلام)

ستایشی هه زه رت ئیمامی عه لی (د.خ)

(عه لی) که داماد (رسول الله) بوو
 وه سی ره سوول و (وکی الله) بوو
 (أبن عم) پاک زات ره سوول بوو
 هه م شیخ خوداوه ند (حي البتول) بوو
 خه لیفه ی ره سوول هه م له چوار یار^(۱) بوو
 وه ی روتبه ی سابق چه عام (أظهار) بوو
 به چ ته ور تیغش نه بو بران
 په ری غه زای دین قه تل کافران
 هه رکه س چه بابه ت (مسته فا) و^(۲) (حه یده ر)^(۳)
 شه ککی باوه رۆ جاش ها نه سه قه ر
 هه رکه س وه ئیخالاس گیرۆ دینشان
 نه به هه شت مه بو هامقه رینشان
 هه رکه س وه ی گوفتار ئه ر نه بو قانع
 ره حمه ت چه داره ین لیش مه بو مانع
 مه علووم که مورته د رووی سه ر زه مینه ن
 (حَسْبِرَ الدنیا والآخِرینه ن)

(۴) ئه م ناوانه له ناوه جوانه کانی محمه د پیغه مبه رن (د.خ).

(۵) ئه م چواره سه رکه م زه به به کانی موسلمانان سونین که نه مانه ن: (شافیعی کوری محمه دی کوری ئیدریس، نوعمان کوری سایبته به (ئه بو حنیفه) ناسراوه، مالیک کوری نه نه سه، نه حمه د کوری حه نبه له).

(۶) واته: محمه د پیغه مبه ر (د.خ) جیبی شانازیبه بو هه موو بوونیک.

(۷) یوم العرصات: مه یانی حه شر، رۆژی ئاخیره ت، دوارۆژ.

(۸) ئال: خیزان، مه به ست له خیزانی محمه د پیغه مبه ره (د.خ).

(۹) نه ولاد - کووی (وله ده): مه نال، رۆله، مه به ست له نه وه ی محمه د پیغه مبه ره (د.خ).

(۱۰) نه سحاب (أصحاب) - کووی (ساحیب ه)، خاوه ن، یار، دۆست، مه به ست له دۆست و یار و یاوه رانی محمه د پیغه مبه ره (د.خ).

(۱) چوار یار: مه به ست له چوار خه لیفه ی راشیدینه.

(۲) مسته فا: مه به ست له محمه د پیغه مبه ره (د.خ).

(۳) حه یده ر: نازناوی ئیمامی عه لیه.

میرزا نامه‌یکه ک به‌ناوی خانمیکه‌وه بۆ

شیخیکه تهریقته دهنوسی...^(۱)

شیخ پر که مال... شیخ پر که مال
خه لیفه‌ی خاسان زات پر که مال
له‌فز دور ئاسا هم نوورین جه مال
موخلیس ده‌رگای بینای (ذوالجلال)
ئه‌دا که‌رده‌ی ئه‌مر فه‌توای پی‌غهم‌بهر
نه‌واهی به‌خه‌لق چه فی‌عل مونکه‌ر
شه‌مع شه‌وچراغ ره‌ونه‌ق به‌خش عام
مورشید مه‌نشور (مه‌ککه) و (مسر) و (شام)
فهم و فه‌هم فی‌کر خودا‌ونده‌وه
زبان زی‌کر زه‌وق دل په‌سه‌نده‌وه
رؤح نه‌ ته‌مه‌ننای سه‌یر سه‌ماوه
زه‌می‌ر نه‌ زاری ئومه‌ت ره‌جاوه
قامه‌ت به‌قیام خه‌مسه‌ فه‌رزوه
نه‌فس نه‌ وه‌لوه‌له‌ی ترس و له‌رزوه
گوش نه‌ سه‌مع سه‌وت زی‌کر یه‌زدانی
دیده ئینتی‌زار ئه‌مر ره‌ببانی
ساحیب که‌رامات بی‌ شوبه‌هی عه‌یبی
غازی غه‌زاجوی غه‌زاکه‌ی غه‌یبی
(أبو المساکین) لوتف و عینایه‌ت
چراغ عاله‌م نوور هی‌دایه‌ت

(۱) ئه‌م خانمه‌ ناوی (مه‌له‌ک) کچی جادر ناویک بووه، شیعره‌که ته‌نیا له‌ که‌شکۆلی‌کدا هاتوه‌ که له‌ سالانی (۱۳۱۶-۱۳۱۹ی ک.) نووسراوه‌ته‌وه، له‌ شیعره‌که‌دا وا‌ ده‌رده‌که‌وی مه‌له‌ک خان ژنی محمه‌د ناویکه، داوی له‌ شیخ کرده‌وه‌ دو‌عای خیری بۆ بکات تا خوی مه‌زن مندالیکی بی‌ بیه‌خسین.

شهریعت ئه‌رکان تهریقته ته‌له‌ب
حه‌قیقته‌ت په‌زیر پر عیلم و نه‌سه‌ب
(عُلَمَاءُ الْأَسْرَارِ) نوکته‌ گۆی مه‌سه‌ل
دانای دوازه‌ عیلم^(۲) ئاخ‌ر و ئه‌وه‌ل
ته‌علیم ته‌فسیر نایه‌ی قورئانی
وه‌کیل موته‌له‌ق (غه‌وس گه‌یلانی)^(۳)
(مَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ)^(۴) عیلم عه‌داله‌ت
به‌ری چه‌ ئه‌ف‌عال زولم و زه‌لاله‌ت
سوجاده‌ نشین جای ده‌رویشانی
ئومید ئیم‌داد گشت دل‌ریشانی
به‌خشنده‌ی ئه‌رزاق ئه‌ع‌ما و زه‌لیلی
دل‌سۆز دادخواه‌ دو‌عا ده‌لیلی
ئاگاه چه‌ ئه‌حوال بی‌که‌سه‌انه‌ی
شه‌فیق موشفیق که‌م وه‌سه‌انه‌ی
چه‌ند گوم‌رای تاغی ئاوه‌ردی وه‌ دین
شه‌وقت وه‌ست وه‌ رووی هه‌فت^(۵) په‌رده‌ی زه‌مین
موزه‌بیه‌ن سازای جیه‌ان وینه‌ی جام
ته‌رتیب دای ته‌ریق وه‌ دین ئی‌سلام
ده‌ستم دامانت شیخ نوور جه‌مین
بزانه‌ به‌حال زه‌عیفه‌ی حه‌زین
چه‌ند ده‌ف‌عه‌ ئامام وه‌ خاک پایه‌ت
سه‌ر وه‌ سوجده‌ی سر ساوام وه‌ سایه‌ت

(۲) دوازه‌ عیلم: به‌و زانا ئاینیانه‌ ده‌لین که‌ خوتندنی ئاینیان ته‌واو کردی.

(۳) غه‌وس گه‌یلانی (۱۰۷۷-۱۱۶۵ی ز.) شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی، سۆفییه‌کی پایه‌به‌ری

سه‌رده‌می خۆیه‌تی، نازناوی (غه‌وسی گه‌یلانی)یه، رپیازی (قادی) به‌ناوی ئه‌م زانه‌وه‌یه.

(۴) مَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ: ئه‌و شوینه‌ بی‌رزه‌یه‌ که‌ موسا پی‌غهم‌بهر و خدی ئه‌لیاس (خدای زنده‌) به‌دیداری یه‌ک شاد بوون.

(۵) هه‌فت په‌رده‌ی زه‌مین: حه‌وت ته‌به‌قه‌ی زه‌مین.

دهست وه پرووی دامان که مه‌رگیرت^(۶) بۆم
 نه‌ویرم نه‌کسه‌ی هه‌ر له‌ ویرت بۆم
 من واتم دایاخ ئی‌م‌م‌دادم مه‌بی
 جای مه‌جا و ئومید فه‌ربادم مه‌بی
 ئاگای گوزهران رۆژ ته‌نگیم بای
 با خه‌به‌ر چه‌ حال چاک و نی‌کیم بای
 مه‌علووم بۆ چه‌ لات سه‌یید سه‌رمه‌د
 دادمه‌ن چه‌ دهست زه‌وجم (مه‌مه‌د)^(۷)
 رۆژ ره‌وشه‌نیم شه‌وه‌زه‌نگ که‌رده‌ن
 عه‌یش و نۆش من یه‌کجار ته‌نگ که‌رده‌ن
 وه‌ زه‌جر و دشنام ته‌عه‌ددای بسیار
 ئازارم مه‌ده‌دۆ وه‌ له‌یل و نه‌هار
 گاه‌ ته‌فریق چه‌ مال گاه‌ ته‌فریق غه‌م
 هه‌ر رۆژ به‌نه‌وعی ده‌عوا مه‌کو‌گه‌رم
 کافر بوینۆم وه‌ی جه‌سته‌ی جه‌زین
 ئیمان ئی‌سلام مه‌که‌رۆ ته‌لقین^(۸)
 نه‌ وه‌ رۆژ ئارام نه‌ شه‌و خاومه‌ن
 وینه‌ی مارانگاز گلاراومه‌ن
 غه‌یر له‌ شین و زار نی‌یه‌ن ده‌سالتم
 قه‌ریب قه‌یران (یوم‌ المماتم)^(۹)

(۶) که‌مه‌رگیر: زووتر نه‌ریت وا بووه‌ که‌سیکی هه‌ژار لئی بقه‌ومایه‌ ده‌رۆ‌بیشه‌ لای گه‌وره‌یه‌کی خۆی یان ده‌سه‌ل‌ت‌دارتیک و ده‌ستی ده‌کرد به‌په‌شتینه‌که‌یدا تا کاره‌که‌ی بۆ راپه‌رتینی، ئه‌ویش بۆی ده‌کرد.
 (۷) مه‌مه‌د: وا ده‌رده‌که‌وی ئه‌مه‌ میتدی مه‌له‌ک جادر بووبی.
 (۸) ئه‌م خه‌شته‌ شیعره‌ له‌و شیعره‌‌یه‌شدا هاتووه‌ که‌ شاعیر سکالا و ده‌رده‌ دلئی خۆی بۆ ئاغا سه‌ید رۆسته‌می کاکه‌یی هه‌ل‌ده‌رتی.
 (۹) ئه‌م خه‌شته‌ش له‌و نامه‌یه‌دا هاتووه‌ که‌ بۆ شیخ هه‌سه‌نی قه‌ره‌چتواری نووسیه‌وه‌.

رازی بی‌یه‌نم وه‌ مه‌وت مه‌زار
 نه‌ز وه‌ کاملا بکه‌رۆن فه‌یرار
 ئیلتی‌جام ئی‌ده‌ن عیلاج که‌ی ده‌ردم
 سه‌نگ مه‌تاونه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 عاله‌م وه‌ ته‌ریق نه‌که‌ردای مه‌راق
 یه‌خته‌سه‌ر مه‌بی گشت مولک ئی‌راق
 زه‌له‌له‌ی فه‌ساد مه‌خیزا چه‌ عام
 فه‌وت مه‌بی ئاسار ئیمان چه‌ ئی‌سلام
 برا وه‌ برا مه‌که‌رد خیانته‌ت
 حه‌ک مه‌بی ئه‌رکان ئه‌من و ئه‌مانته‌ت
 پر غه‌زه‌ب مه‌بی خودا چه‌ به‌شه‌ر
 نمایان مه‌بی چه‌ مه‌یدان مه‌حشه‌ر
 ها‌عه‌رزت که‌ردم مه‌قسوودم ته‌مام
 ئه‌ختیار به‌تووه‌ن شیخ ساحیب فام
 مورشید موخلیس نه‌ ده‌رگای قادر
 بی‌یاوه‌ وه‌ داد (مه‌له‌ک جادر)

وهلامی شیخ

بو خانوون "مهلهک جادر"

موحیبه^(۱) موخلیس دهرگای خانهدان حال زهلیلیت کـــهردهبیت رهوان کیانایی نامهی پهشیو نهحوالیت ئیزهار سفتهی دهروون زوخالیت یاوا وه تهحقیق وه پوتبهی قبول پسهه ند بی چه لای نهولادهی رهسوول نهماج فاایده نهی بی خهه بهر کاشکه نه رای دین بنویسات دهفتهر پهی چیش پهی ئیمان نیههنی وه تنهنگ پهی جیفهی دنیا ویت کهردهن وه ستهنگ نه تهنخوای گهرتهی دامان پیران کهردی زاری و شین وینهی نهسییران پهی بهدبهختی بهخت هم بار عوسییران پهی شهرمهندهگی دیوان سویحان پهی نا فرهمانی و نادانی و غهفلت پهی تهرک تهوبههی نهسوحی کهردهت مهه ر ثایهی کههلام حهق نهه زانی نهموال و نهولاد بهفییتنهش وانی^(۲) خودا چه نهعمال مهپهه رسو چه نهت نهولاد هیچ نههفعی نهه دهو په نهت

(۱) موحیبه: دۆستدار.

(۲) نهه نیو باله دهسنیسانه بو نهه ئایه ته که دههه رمی: (یا ایها الذین آمنوا إن من أزواجکم وأولادکم عدواً لکم فأحذروهم. وان تعفوا وتصفحوا وتعفروا فإن الله غفورٌ رحیم) سورة التغابن الآیة (۱۴).

تالب بهر بهدین نهولاد هیچ نییهن نامان و بییهن چه دهست بهرشیهن واجبات دین لازمهن واجب غهیر چه دین بادهن بهدنیسا تالب حهق پهستی کهر حهق فهریاد پهسهن غوسسه پهی نهولاد رههنگ و عهه سههن دل مـــاوهر وه تنهنگ پهی بی نهولادی نهجـــرش زیادهن چه روئی ئازادی دایم شاگر بهر پهی تهقدیر حهق بهل خودا تفلیتی پیته کهر رو لایهق^(۳) مه نیسه غههگین وینهی خاسیران حهق (بَعْدَ عُسْرٍ یُسْر)ش^(۴) فهرماوان ئیـــدش فهرماوان حهززهت نهه بی (المؤمنون بلكوی بلكوی)^(۵) نه پهی توئی کار ئارو جاریهن فرهی کهس چون تو دهردش کاریهن نههجه دیسهه چه لای قاریبان (الصبر مفتاح)^(۶) فههه وچیان ههه کهس چه دهرگای خودا کهرو سههه بهک بده خالق پیته مهه دهرو نههجر

(۳) لایهق: له دهسنووسه که دا نووسراوه (لاحیق) بهم جوژه سهروای خشته که لهنگ دههه.

(۴) نهه دهسنیسانه بو نهه ئایه ته پیروژه (فإن مع العسر یسرا ان مع العسر یسرا) سورة الأنشراح الآیة (۵، ۶).

(۵) فهرمایشه کهی حهززهتی مهه مهه د پیته مهههه (د.خ) له بناخه دا وایه (أكثر الناس ابتلاءً الأنبیاء ثم الأمثل والأمثل)، واته پیواچاکانی خوا زیاتر تووشی دهرده سهری و بهلا و مسیبهت دین، ههروهه فهرموویه تی: (المؤمن بلكوی).

(۶) الصبر مفتاح الفرج: واته نارامی و خوراگری کلیلی دهرگای خووشی و بهخته وهریهه، فهرمایشی مهه مهه د پیته مهههه (د.خ).

(ئەيۈوب) سەبرش كەرد بەو شەرەف يابا
ئېستا لېقاي حەق كەردەن بەماوا
يەك يەك ئەنبىيا هەتا ئەوليا
گشت ھەر سابىر بېن سوفلا و عەلەويا
حەيفەن تۆپەرى ئەولاد مەجنونى
خانەتەن ويران ھەم دل مەجنونى
ئەرى ھەي نادان بى خەبەر چە دىن
بىرپىزە بەزار ئەسەرىن ھونىن
بىشە غەمگىن ھەم ویت كەر زویر
پەي كەردەي گونا نىيەنت تەقسىر
دايم نە ھەوا و ھەوەس و سەرور
غافل و كاهىل غرور و مەسرور
مەر خودا پەرى ئەولاد تۆش سازان
بەیتەور مەكەرى بى ھودە پازان
مەر نەشتەفتەنت تۆئايەي قورئان
(وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ (۷)^(۷))
پەي (لەعبدون) گشت ئىجاد كەردەن
ئەمما تۆپەي تفل ئىمانت ھەردەن
خودا تۆش سازان پەي تاعەت ویش
تۆبەجات ناوہرد نە كەم و نە بيش
جوابت چىشەن چە فەرداي حىساب؟
پەي بى تاعەتت چىش مەدەي جەواب؟
رەنگ زەرد و زايف خوار و نا تەمام
چە ھەردو دنييا نمەياوى وە كام
زولمەت قلوبت كەردەن وە دەيجوور
قەسوەت دەروونت دوور كەردەن چە نوور

(۷) دەقى ئايەتەكە وايە: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) سورة الذاريات الآية ۵۶.

گەدای چە ئەنوار پادشای رەحمان
غەنای چە ئەتوار ئەفعال شەیتان
بى تۆشە پەي راه وە پاز مەكۆشى
بى وادە پەي جام دەمساز مەجۆشى
چە (كُل) فیرار كەر مەشغوول خاری
پەي حوب دنييا زار و زگاری
بەرگ مەعریفەت چە ویت دوور كەردى
فیعل شەیتانت وە دەروون بەردى
كەي پەي حال زار ویت كەردى زارى؟
كەي جۆش دای بەدل چە بى قەرارى؟
كەي تەوہي نەسوح بەجا ئاوەردى؟
تەفەككور نەزات خودائى كەردى
كەي سيامت گرت دوو ماھو سە ماھ؟
ویت سەبووكبار كەرد چە بار گوناھ
كەي شەو بیدار بیت تا بەو سوب سەحەر؟
گرەواي بەسسۆز نە دەرگای داوہر
كەي ویت ھوشيار كەرد چە زىكر تەسبيح؟^(۸)
كەي كەردى پر ھیز چە فیعل قەبيح؟
كەي قاپى رەحمەت تۆكەردى فتوح؟
كەي بەجات ئاوەرد (تَوْبَةَ النَّسُوحِ)؟
كەي شەرت و ئەركان نماز و تاعەت
بەتەمام زانای نە پاي عیبادەت؟
كەي بەسەدق دل ئىخلاص كامل
خزور خشووع تۆكەردى حاسل؟
كەي نە راگەي حەق تۆكەردى تەدبیر؟
كەي بەخشای ئىحسان بەگەدا و فەقىر؟

(۸) زىكر تەسبيح: زىكرى (لا اله الا الله وسبحان الله) ... ھتد.

کهی فہرع و ئسوول حقیق ئه نجامی^(۹)
 کهی شرووت شہرت دین ئیسلامی؟
 کہی سوجدهی رکووع قیام و تہکبیر^(۱۰)
 بہ تہمام ئاداش کہردی بی تہقسیر؟
 کہی دوعای وافر و انای سہ سہلہوات
 کہی ئہدا کہردی سہ رفتہ و^(۱۱) زہکات؟^(۱۲)
 کہی دہلائیل و^(۱۳) ہم خہتم قورئان
 کہردی و ہدہدیہ پہی دہفع عوسیان؟
 کہی (صائم الدہر^(۱۴) قیام اللیل^(۱۵)) بیت
 کہی سفتہی تہیر عہشق رای لہیل^(۱۶) بیت؟
 کہی رۆحت فیدای راگہی خاسان^(۱۷) کہرد
 کہی پهنات و ہ لای حہق شوناسان بہرد؟
 کہی سہ شہب و رۆز تہرکت کہرد تہعام^(۱۸)
 چہ ویت بیزار کہرد کہلام و مہنام
 موحببہی موخلیس چینہ زیاد تہر
 کافیہن کافی ہای ئیکتیفاکہر

(۹) فہرع و ئسوول: دہسنیشانہ بو ئہرکانی ئابن...

(۱۰) ئہم نیو بالہ دہسنیشانہ بو پینج فہرزی نوئز.

(۱۱) سہ رفتہ: باجی ئابنی لہ گہنم یا دانہ و تیلہ یا پارہ بہرامبہر بہ ہہر سہریتک.

(۱۲) زہکات: بہشی خودا لہ دارا بیدا.

(۱۳) دہلائیل: دہسنیشانہ بو کتیبی (دلائل الخیرات) سہلہوات بہ دیداری محمہد پیغہمبہر (د.خ).

(۱۴) صائم الدہر: ئہو کہ سہیہ کہ ہموو رۆزانی سال بہ رۆژووہ تہنیا رۆزانی جہنہکان نہ بی.

(۱۵) قیام اللیل: ئہو کہ سانہیہ کہ بہ دیرئیایی شوہ نوئز دہکن تا بانگی بہرہ بیان.

(۱۶) رای لہیل: سؤفیہکان بہ شوہ دلیان خوئش دہ بی چونکہ لہ بہرامبہر خودای خوئان رادہ و ستن و زیکر و عیبادہت دہکن.

(۱۷) راگہی خاسان: رپگہی بیباوچاکان.

(۱۸) ئہم سچ رۆژہ دہسنیشانہ بو ئہو (۳) رۆژہی کہ سہر لہ ئیواران حہزہ تہی عہلی و فاتیمہ و حہسن و حوسہین و کارہ کہرہ کیان نانہکانی خوئان دہہ خشییہ ہمزار و ہ تہبو و دیلہکان و خوئان بی نان دہمانہوہ، جا بریاریان دہدا بہ رۆژووہ بن.

ویت مہ شغوول بکہر بہر مہ ئجوور دین
 پہنا بہر وہ زات پادشای موعین
 ئاداب رسووم شہرع و^(۱۹) تہریقہت^(۲۰)
 بزانش پہی ویت چہنی حہ قیقہت^(۲۱)
 بیخسوس ئہوراد^(۲۲) ہم تہہلیلہ و^(۲۳) زیکر
 تہسبیح و^(۲۴) تہحمید^(۲۵) شوہ بیداری و فیکر
 قاعیدہی قانون یاد سوہحانی
 ہم تہریقہی غہوس^(۲۶) شاہ گہیلانی
 بکہرہش قبوول باوہرہش وہ جا
 پهری فیوضات^(۲۷) بکہر ئیلتیجا
 ہر کس ویش وانۆ چہی دوو دہمانہ
 ئیمانہش نہ سبب ئاخر بزانش
 ہر کس گوریز کہرد ویش نہ کہرد تابع
 رہمہت چہ دارہین لیش مہبو مانع
 تہریقہی حہزہت پیری دہستہ گیر^(۲۸)
 نہجاتن پهری وامہندہی فہقیر

(۱۹) شہرع و تہریقہت و حہ قیقہت: محمہد پیغہمبہر (د.خ) فہرموویہ تی: (الاسلام

والایمان والاحسان)، ئیسلام پہیوہندہ بہ شہریعہ تہوہ، ئیمان بہ تہریقہت، ئیحسان بہہ قیقہت.

(۲۰) ئہوراد: کوئی (وہرد): گوئ، بریتیبہ لہ چہند زیکریتی خوای مہزن، شیخی تہریقہت دہیدا

بہدہر ویش، ئہوراد مہعنای دوعا و نراش دہدا.

(۲۱) تہہلیلہ: بریتیبہ لہ (لا الہ الا اللہ)، لہ پاش نوئز و ئاہتہی کورسی (۳۳) جار دہ خوئندرت.

(۲۲) تہسبیح: واتہ (سبحان اللہ)، لہ پاش نوئز و خوئندنی ئاہتہی کورسی (۳۳) جار دہ خوئندرت.

(۲۳) تہحمید: واتہ (الحمد لله) لہ پاش نوئز و خوئندنی ئاہتہی کورسی (۳۳) جار دہ خوئندرت.

(۲۴) تہریقہی غہوس: رپیازی شیخ عہدولقادی گہیلانی کہ ناسراوہ بہ غہوس (غہوث).

(۲۵) فیوضات: (ث): (الفیوضات الربانیة) ناوی کتیبیکی شیخ عہدولقادی گہیلانیہ کہ بہدہیان

جار لہ چاپ دراوہ، بہ زوری ئہوانہ دہیخوئینہوہ کہ لہ سہر رپیازی سؤفیگہرین.

(ب) - دلجوش ہاوردن بہرہو لای خوا.

(۲۸) پیری دہستہ گیر: پیری تہریقہت.

حوصن حصینهن پهی مهئوای تاریک
 تهریق واسیعهن پهی راگهی باریک
 سر دهستوورهن پهی گهرمای مهحشره
 کهیف و سروورهن چه نوّشای کهوسهر
 پییالان پهری (شَرَاباً طَهُوراً) (۲۹)
 دهلیلهن پهی قورب قهصیرهن چه دوور
 پهردهی نهجاتهن چه شهراړهی نار
 شیفای ههر دهردهن پهری گشت بیمار
 نهجات دههندهی عهزابی قهبرهن
 فهریاد رهسهندهی حیساب و هشرهن
 ناههنگ بیسسات (جَنَّةُ الْمَأْوَانِ) (۳۰)
 نه سایهی تهریق نهجاتمان مهدان
 ههرکو پهی تهریق ویش کهرؤ مهشغوول
 چه دهرگانهی حهق مهکهراش قبوول
 چه ههردؤ دنیا مهبو سهرفراز
 مهواناش نه جهمع زومرهی شاهباز
 نه ما ئادابش بزانه پهی ویت
 عاقل بهر عارف ویت مهوانه شیت
 شرووتش ئیدهن یهک یهک پهیت وچون
 راستهن و تهحقیق ههرچی من ماچون
 نهوهل ئیجتیناب چه موحه پرهمات
 ههم کفر و غهیبهت نههی و مهکروهات
 نه دای کهلیمه ی یا هوو یا نه لالا
 ههم (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

(۲۹) شَرَاباً طَهُوراً: شهراپی پاک و خاوین، شهراپی معنهوی، نهو شهراپه بی گهردهیه که له بههشتدا
 بهبههشتیبهکان ددری.
 (۳۰) جَنَّةُ الْمَأْوَى: یهکیکه له بههشتهکانی خوای گهوره.

ههم (شَهَادَتَيْنِ) (۳۱) بهمهعنا و بهدل
 یهک یهک بهئیخلاس بهسیدق کامل
 دووهم ریازهت (۳۲) بهنیشتهی خهلوته
 ته بهریری (۳۳) نه خهلق پهی دهفع قهسوته
 ههم ته رک کهلام، تهعام و مهنام
 بکهری نه ویت تا یاوی وه کام
 خهتمهی جهلاله ههشتاد ههزارهن
 نه تهریقهی غهوس بهو تهور دییارهن
 به زهر بقلووب مهدهؤ رهفع صهوت
 تا زومرهی لهعین نه ویت کهری فهوت
 بهحزور دل بی ریا و بی عهیب
 ههم بهتهدید و نه دای مهعنا ی غهیب
 نهفی سویاتش (۳۴) تهمام بزانی
 (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بهحس بهحس نهوانی
 (إِلَّا إِلَهَ اللَّهُ وَاحِدٌ أَحَدٌ) (۳۵)
 پادشای بی عهیب (اللَّهُ الصَّمَدُ) (۳۶)
 (لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ) (۳۷) ههر نهوهن
 (وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ) (۳۸)
 یهکتای بی (مثال)، (رَحْمَنُ الرَّحِيمِ)
 (قَهَّارٌ جَبَّارٌ غَفُورٌ كَرِيمٌ) (۳۹)

(۳۱) شَهَادَتَيْنِ: واته (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ).
 (۳۲) ریازهت: نهوانه یه که له خهلوته تا تهنیا گژوگیا و میوه دهخون، ههیه بو ماوهی (۴۰) رۆژ له
 خهلوته دهمینتهوه ههیشه (۱۰) رۆژ له (۲۰) ی رهمزانهوه دهستی پین دهکات.
 (۳۳) ته بهریری: هاشاکردن.
 (۳۴) نهفی سویات: نهسله کهی نهفی (نیسپات)ه.
 (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) پروانه بو نایه ته پیروژهکانی سورة الأَخْلَاسِ (۱، ۲، ۳).
 (۳۹) نه ناوانه، ناوه جوانهکانی خوان.

دانای (کُلُّ حَالٍ)، مه‌حرووم رازهن
 چه مه‌خلووق ویش ئەو بی نیازهن
 سه‌بتهن چه که‌لام سی جزمه‌ی مه‌جید
 (نَحْنُ أَقْرَبُ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ) (٤٠)
 سوووم چه دم‌ای په‌نج فه‌رزهی نماز
 په‌ری سه‌له‌وات بکه‌ره ئا‌غ‌از
 سه ته‌سبیح سه‌له‌وات په‌ری مسته‌فا (٤١)
 ههم سه‌د فاتیحه به‌سیدق و سه‌فا
 سنوونات وتر (٤٢) ههم په‌واتیببات (٤٣)
 ئیشراق و (٤٤) ئەو‌وابین (٤٥) سه‌بعه‌ی مونجیات (٤٦)
 سه‌د (قل هو الله)، هه‌فتاد ئیستیغفار
 ته‌رکش نه‌که‌ری زینه‌هار سه‌د زینه‌هار
 (خَمِيس) و (أَثْنَيْن) بکه‌ره به‌عاده‌ت
 بگی‌یره رۆزه په‌ری سه‌عاده‌ت
 زیکر دائی‌می بکه‌ره (وَأَفْر)
 تا ببۆت نه‌جات چه نه‌فس کافر

(٤٠) بروانه سوورته‌تی (ق) الآية (١٦) که ده‌فرمووی: (وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسَّسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ).

(٤١) مسته‌فا: نازناوی محمه‌د پتغه‌مبه‌ره (د.خ).

(٤٢) سنوونات وتر: (سُنَّ الصَّلَاةِ) له پاش نوێژ سوونته‌تی وتر هه‌یه یا روکعاتیکه یا سن، شه‌ونوێژی پیتی مۆر ده‌کری.

(٤٣) په‌واتیببات: واته سوونته‌تی نوێژ وه‌کو‌هی نوێژکردن، به‌یانی دوو روکعاتی له پێش هه‌یه و نیوه‌رۆش چواری له پێشدا هه‌یه و دوویش له پاش، مه‌غریب و عیشایش هه‌ریه‌که‌یان (٢) ی له پاش هه‌یه و پیتی ده‌لین (مؤکدة).

(٤٤) ئیشراق: له پاش ده‌رچوونی خۆر دوو روکعات نوێژ ده‌کری و پیتی ده‌لین: سنة الأشراق.

(٤٥) ئەو‌وابین: له پاش نوێژی مه‌غریب و له پێش نوێژی عیشا (٦) تا (٢٠) روکعات نوێژ ده‌کری و پیتی ده‌لین: (ئه‌وابین).

(٤٦) سه‌بعه‌ی مونجیات: بریتییه له (٧) سوورته‌تی قورئان (الأخلاق، الفاتحة، قل أعوذ برب الفلق، قل أعوذ برب الناس، آية الكرسي، سورة النصر، قل يا أيها الكافرون (سورة الكافرون)).

نه‌س‌ایح و په‌ند چه سه‌د ئەو ده‌ره‌ن
 ئه‌ر ببۆش به‌یان طوولش نه‌سه‌ره‌ن
 ئە‌ما به‌و پیران تو‌دابیت سه‌و‌گه‌ند
 تا ته‌له‌ب که‌ردیم چه لای خو‌داوه‌ند
 به شه‌رافه‌تی ئی ماه مه‌ولوود
 یاونۆت به‌مه‌قسوود پادشای مه‌عبوود
 به‌و شه‌رته ته‌وبه بکه‌ی چه رای حه‌ق
 نه‌که‌ری ئە‌فعال که‌رده‌ی ما سه‌به‌ق
 ته‌رک بکه‌ی نه‌زه‌ر غه‌یبه‌ت و فه‌ساد
 عومر عافیه‌ت نه‌ده‌ری وه باد
 ئیج‌تیناب بکه‌ی چه (النمیمان) (٤٧)
 تا شاد بی به‌فه‌یز ساحی‌ب مه‌نزه‌ران
 بکه‌ری په‌ره‌ییز نه‌شو‌به‌ه‌ی حه‌رام
 هه‌رگ‌ز نه‌که‌ری بی هووده که‌لام
 لوقمه‌ی حه‌رام هه‌ر که‌س موه‌رۆ
 عیبه‌اده‌ت ئەو چل رۆ مه‌به‌رۆ
 به‌رگ فاخیره هه‌رگ‌ز نه‌که‌ری
 ههم (خِلاف الشَّرع) وه جا ناوهری
 نه‌زه‌ر و غه‌یبه‌ت ههم (ک‌ذب) درۆ
 (وضوء) ههم رۆزه‌ش پیتی به‌تال مه‌بو
 ئە‌عمال ئە‌حسه‌ن مه‌که‌رۆ ته‌بیدیل (٤٨)
 خپ‌رش نه‌یاوۆ که‌ثیر یا قه‌لیل
 گه‌ر هه‌نی تال‌ب ویت که‌ری مه‌وسووف
 باوه‌ره وه جا ئە‌مر بی‌مه‌عرووف

(٤٧) النمیمان: کۆی (نه‌میمه‌یه، بوختان به‌ده‌مه‌وه هه‌له‌سه‌تن.

(٤٨) ئەم خسته‌ ده‌سنیشانه بو ئەم نایه‌ته پیرۆزه: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَقِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ أَنْ الْحَسَنَاتِ يَدْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ) - سورة هود - الآية ١٦.

ههم بکهره نه هی چه نه هی مـونکهر (۴۹)
 تا شاد بی به لوتف خودا و پیغهمبهر
 دایم بدهر گـوش وه ئایه و حـه دیس
 ویت بهری بکهر نه فیعل خه بیس
 ههر فیعلی خوداش پیش بشو چه یاد
 بزآن حـه رامـهن ره نجش ههن وه باد
 نه ههر جا ئهلواط یاخود مونا فیق
 نیشتهن تو نهو جا ویت مه کهر لاحیق
 ختـورات بهد ماوه ره وه دل
 به شوغل دنیا ویت مه کهر خه جل
 چه یاد خودا غافل مه نیششه
 نه وواد و نه زکار بکهر وه پیششه
 بی پهرحه ههرگز مه شو وه بازار
 تا نه بی مه لعوون دهرگای کردگار
 یه قین ههر که سی بی پهرحه پو شهن
 ناهیر دوزخ په ریش وه جو شهن
 به گرمه ی شهیتان نه وه ری فه رب
 تا چه ره حم حـهق نه بی بی نه سیب
 مه کهر وه سه وه سه ی دل تازاری خه لق
 بنیششه عوزلهت ههم بیوشه ده لق
 فهر ماواش حـه بیب حـه یی داوه ری
 په ی نه سحابانش (الفقر فخری)
 (مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِي زِيدَ
 فَلَهُ أَجْرٌ مِائَةَ شَهِيدٍ) (۵۰)

(۴۹) نه خشته شیعه ده نیشانه بو نه ئایه ته: (ولتكن منكم أمةٌ يدعون الى الخير ويأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر وأولئك هم المفلحون) - سورة آل عمران - الآية ۱۰۴.
 (۵۰) نه مه فهرمایشی محمه د پیغهمبهر (د.خ) که فهرموویه تی: (مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِي عِنْدَ فساد =

نه گهر گهره کتهن نه زرت بو قبول
 ویت کهر وه تابع نه ولاده ی ره سوول
 قهول و فیعلشان باوه ره وه جا
 تا نه دهرگای حهق په ریت کهن ره جا
 دوعا قبولهن چه لای لامه کان
 په ی نهو کهس گیره ده سشان به دامان
 دامانشان گیره گه دا یا دارا
 مه واناش نه جه مع (فاتیمه ی زهرا)
 یا چون (رابیعه ی عه دوویه) ی دانا
 نیستیقبال کهرد لیش یه ک سات (بیت الله)
 دامان پیران ههر کهس گرت نه مشت
 خه لاسیش مه بو چه مهینه تان گشت

=أُمَّتِي فَلَهُ أَجْرٌ مِائَةَ شَهِيدٍ).

واته: ههر که سی له کاتی بلا بوونه وه ی خراپه کاری له نیوانی موسلماناندا به ته واوی پیروه ی
 سونه تی محمه د پیغهمبهر (د.خ) بکات نه جری نه وهنده ی سه د شهیدی بو هه یه.

كۆمەلەيەتى

وهسپتنامه و نامۆزگاری شاعیر

یاران گۆش بدهن واچی وهسیه تم
واچی په ریتان پهنه و نه سحه تم
بواندی دهفتهر شیرینی قهندهم
تا کهس نه واتهن من چه خیل مه ندم
هه چهنه بی مالم درازهن دهستم
چه خار دۆستم فرهوان پهستم
بویه داو مه نان بکه ران قهستم
هه م فوو بکه ران نه شه م و ههستم
ئاوری شه مم وه هازهن گهره ن
گریش مه سوزنۆ هه رکه به دفته رهن
کهس حه ده نه دارۆ بلایسه شه به رزه ن
رۆشنائیش په ی دۆست چه هه زار ته رزه ن
یه کتر مه شکندی په ری ئه غیاران
نه ک که رۆتان پهنه په ی واتهی شاران
هه رگه ز مه نشدی غافل چه غارتان
نه ک بکه رۆ قهست چه مال و حالتان
مال دنیا پیچه ن گه وج نه ودی په ریش
نه که ردی په ریش دل یه کترین ریش
دوو بهر چه بوهتان یه کار وه تو چیش؟
مه کهر گیزه گیز په ی پیسی وه ک میش
هه رگه ز په ی دۆستت نه شانی خه دهنگ
فهردا چه نامشان جاگهت مه بو ته نگ
چه نی هامسایان نه که ی کینه و جه نگ
فهردا مه وانان ناکهس که چ له نگ
وانای مورشیدان ئامان سه د ئامان
نه که ی فرهامۆش دهستم وه دامان

ویت وه هامپراز قومار باز نه که ی
یانه و ئایلت وه بی ناز نه که ی
چه نی زناکار ویت هامدوس مه کهر
ویت بی شه رهن و بی ناموس مه کهر
ته مبه ل و کهسلان وه پیشه مه کهر
چه حوجره ی مه لا ئه ندیشه بکه ر
مارزه کناچهت ته مهن دراز بو
زوو بدهش وه شوو با سه رفراز بو
نه ک که رۆت وه په ن به واتهی سال بو
عه رز و نامووست چه سووری کال بو
مه سان فرهوان چه زیتر و تومهن
وه گشت راگه یه رهنج شفت هه رامهن
مه واچ فه قییرم په ریم حه لاله ن
حه ق نییه ن زه هره ن وه راستی تاله ن
مه دهش وه ئالتوون چه ته ماح دوور بهر
با بی مال بو وه پیماوش بدهر
ویت وه نه زان و هه م بی گۆش مه کهر
یانهی کناچهت وه خامۆش مه کهر
چه نی که چ بینان مه وهر وه راویار
مه دۆت وه ده م گورگ ویش مه دۆ پیوار
هه تا مه تاوی دهس چه نام دهس
په ری یه کترین بودی فره یاد رهس
مارزدی دۆزمنتان یارتان که رۆ قهس
نه ک که رۆ قهستان یه ک یه ک وه هه وهس
که چ بین که چ شه رت بارتان مه که ن لار
هه م گه ز مه که ران، وینه ی زه رده مار
وه ختیکتان زانا (خه لیل) بی راویار
ته نها راگه ش گرت په ری نام مه زار
مه رکیشان په ریش گشت دۆستان یار
هه ناسان سه رد سیغار تا کیبار

گلهیی له خزم و خویش

یا رهب پیاو مهرد پروو زهرد نه کهری
میگرد مهرد موحتاج نامهرد نه کهری
نامهرد، نامهردهن نمهبو وه مهرد
مهردان وه دهسشان نه کهری پروو زهرد
یاران هیچ کهسه سی به کام نه یاوان
وه چهفتی و دروغ دزدی رای کاروان
یه کردار پیشه ی پیاو راستگو نییهن
ههر چهن لای دزدان وه خاس باو بییهن
رۆیه مـو دزدی وه بی ناز مـهـبو
گرۆی دروغـزن ئینقرـاز مـهـبو
ههر کهسه سی بهد وات خار مهیو نه راش
ههر کهسه سی خاس وات یار مهیو نه راش
دۆستان حهرف (خهلیل) خه یال مهزانه
چوار فهرد گرفتار داو نه غیارانه^(۱)
یه کهم گرۆی (کوردا) چه یه کتر بیتار
دوهه م گرۆی (یار) سیهه م (فه لاکار)
چواره م (مام خهلیل) بهخت سیاتار
جهرگش بییهن زام وه قهپ سه گسار
(فِرْقَةُ الْأَكْرَاد) گشت چه نام یه کا
بییهن وه دوژمن گشت دهس وه چه کا^(۲)

(۱) خهلیل منه وهر لیره دا دهلی: له م سهرده مه دا چوار دهسته گیرۆده ی دهستی سته مکارانه: (کوردا، پیاوی چاک، جووتیار، میرزا خهلیل).

(۲) دوژمنانی کورد رژیمه کۆنه په رسته کانی یه که له دوا یه کی رابردووی عیتراق دژی کورد بوونه و هه میسه هه ولی نه و دیان داوه هۆزه کانی کورد بدهن به گژ یه کا تا بیهر له یه کگرتن و مافی په وای خوین نه که نه وه، بۆیه شاعیر به هه ناسه ساردیبه وه ئەم شیعه دی وتوو.

(داوده) ی^(۳) ده مان عه دووی (تاله بان)^(۴)
تاله بان عه دووی (کاکه یی)^(۵) زبان
کاکه یی هه رده م وه غه زه و جۆشان
په ی جهنگ و داوا نه پرووی هه ردۆشان
ئا دمای عه شره ت گه رمیان تا سه رین
گردین نه جهنگه ن تا (جهوه ل حه مرین)^(۶)
خه دهنگ مه شانان وه پرووی یه کترین
هه م به یه ک ماچان قسه ی تالتترین
کوشته ی یه کترین ده با وهس بو وهس
بورازدی وه یه ک بودی هاناره س
(خه لیل منه وهر) چه داخ ئی کاره
دلش هونا وهن خه یلی بی زاره
په ریشان ماچۆ نه شعار پر په ند
بی هۆش و نه زان نه کۆش په سه ند

(۳، ۴، ۵) داوده و تاله بان ی و کاکه یی، ئەم سی هۆزه کوردن، ساله های ساله وه کوبرا له ده ورو بهری (داقووق) ده ژین و هاوسنووری یه کن، جار به جاریش له سه ر زه ویوزار دوژمنانی کورد داویانیه به گژ یه کا.

(۶) جهوه ل حه مرین: کیتی حه مرین، ده که ویتته باشووری کوردستان له ده قهری گه رمیاند، خه لکی گه رمیان پیتی ئیژن (جهوه ل حه مرین) نه ک کیتی حه مرین، شاعیر لیره دا به شیوه یه کی هونه ری، یان په مزی ده سنیشانی سنووری باشووری کوردستانی کردوو که (جهوه ل حه مرین) ه.

شاعیر گلهیی له بهختی خۆی دهکا^(۱)

یا رهب ههتا که ی ئی بهندهی بهدبهخت
 تالّش غهرق بۆ چه قوروا سهخت؟
 ههتا که ی بهدهست فیرقهی ئهغیاران
 مهبۆم بهکوچهر مهحروروم نه یاران؟
 تا که ی بهگوفتهی گرۆی ستهمکار
 ببۆم ئاواره نه ساراو کۆسار؟
 تا که ی بهدهست ناکهس نا بهچه
 نان بریا ببۆم بی سفره و خوانچه؟
 یا رهب ههتا که ی ئی رهنجهرۆیی
 مهوینیم لایق پهی برا رۆیی؟
 سه ژهن سه ئایل بهردی وه چیر خاک
 پهی غهه و ئازار منت هاست وه تاک
 چرای رۆشنائیت چه یانهه بری
 حاله بهریاد بی بهرگم بی شری
 ئهوهل مهحروروم بیم چه سایهی تاته^(۲)
 پهی دایهه کیانای یاس وه خهلاته
 دووههه مهئیسوس بیم چه خزمهت دایه
 بی باوان مهندم ههه رۆ چه لایه
 سیتهه مهحروروم بیم من چه سه ئهتفال
 چه ناز و نیعمهت شادی سه عیبال^(۳)

(۱) له رۆژی ۲۲ی ئازاری سالی ۱۹۷۱ی. ز ئهه شیعهرهه مان له قهیرهژنیک بهدهست هینا، تکای ئی کردین ناوی یاد نهکین.

(۲) تاته: باوک: باب، له ههندی جیگه، خوشکی بچوک بهخوشکی گهوره دهئیت: تاته.

(۳) عیبال: ژن و مندال، له کاتی سهفهربههرا گهلی کهس له برساندا گیانی له دهس دا لهوانه ههرسی مندالهکانی (میرزا خهلیل)یشی گرتوه.

خودا با وهس بۆ بادهی تالای تال
 ههه رۆ پهی (خهلیل) مهکیانه زهوال.

مهبهه بهنۆکهه^(*)

په ری ستهمکار مهبهه بهنۆکهه
 چه باتی ئوجرهت مهپاچۆت جگهه
 چه نی نهزانان مهبهه وه هاملۆش
 نهکا چه ئاخه تالاو بکهی نۆش
 چه رووی بهکترین مهکهردی خرۆش
 تاکه وا وهیلات نهژنهفتهه وهگۆش

(*) شاعیر له شیعهه کهیدا داوا له جهماوهه دهکا ههه میسه بهکرتووبن و نهبنه نۆکهه ری پیاوی زالم و ستهمکار، دۆستایه تیش له گهه ل مرۆقی نهزان و گهه مژه نه بهستن، تا دۆرژمن زهفهریان پین نهبا.

دهمه ته قی شاعیر له گه ل مردوویه کدا^(۱)

له رۆژانی جهنگی جیهانی یه کهم که له سالی (۱۹۱۴ ی.ز) بهرپا بووه و خه لکی به هۆیه وه تووشی گه لکی دهرده سهری و ئیش و نازار بووه، جا خه لیل منه ووهر ئه و سته م و مالتویرانییه ی به دل نه بووه بۆیه ده چیتسه گۆرستانیک و رووی ده می ده کاته گۆری مردوویه ک و دهردی دلکی خۆی بۆ هه لده ریژی و ده فهرمووی:

چه شه ر و خه تهر ته مام بی باکی
خۆزگه م وه حالت ته سیر خاکی
له حاف گلکۆ کیشانی وه سهر
وه هیچ مه زانی والی و عه سکه ر
مه شریق تا مه غریب جیهان بی وه نار
سوزیان وه له هه ب سیغار و کیبار
خه لکان په شیو حال چه مه ری و کۆسه ن
میلله ت ئینتیزار ته میری دۆسه ن

مردووه کهش به م جوړه وه لامی ده داته وه:

(نه نکیر) و (مونکیر) گونا هم نویسا
ئیس تام خاستره ن چه حوکم (عیسا)^(۲)

میرزا خه لیل رۆن ده کپی^(۱)

مه کهر به هانه... مه کهر به هانه
خه لال^(۲) وات په ریم مه کهر به هانه
چه مچه یه ره وغه ن نییه ن چه یانه
بخه یزه وه ده و بله بس تانه
ئه گه ر ناوهری وه رده نمۆری
مه بو بنیشیم چون قاز کۆری
منیش وه سورعه ت چه یانگه خه یزام
وه هه له داوان په ی (رهۆن) گه یلام
(لیره) چه ده ستم به وینه ی له ته
لوام وه دیوان ئه و (مه حموود)^(۳) له ته
مه حموی من کیانا وه لای یه ک عه ره ب
سه لام دام په نه ش وه ره سم ئه ده ب
عه می وه ئه هله ن عه له یکش داوه
(تفضل اجلس) له سه ره ئه م چاوه
واتم یا (عه می اش تهری دهن)
وریز بکی شه نیم هۆقه په ی من
عه ره ب دا جه واب:

(یا عه می کراد أنت ما تدری
ما عدنه حوگه عیاره ن^(۴) جدری)؟

(۱) له ۱۹۷۸/۲/۱۶ ی.ز له دپی (عه ره بکۆپی) له خاله ره حیم مه نه ی پینه دۆزم وه رگرت.

(۲) خه لال: مه به ست له ژنه که یه تی، که داوای له شاعیر کردووه رۆن بکپی ت.

(۳) مه حموود: کۆری عه زیز له ته ی کاکه ییه، دانیش تووی ئاواپی (ئه لبو محمه د)، پیاویتیکی پیاوانه و سه ر راست و نانیده و خاوه ن دیوه خان بووه، له دپی ناوبراو بری خه یزانی عه ره ب له هۆزی (ئه له ززه) له ته ک کاکه ییه کاندایا نیشته جین، هه میشه هه ردوو لایان له خه ی و شه ری یه کتردا هاوبه ش بوون.

(۴) عیار: واته هۆقه مان نییه، مه نه که یه پیوه ره.

(۱) له رۆژی ۱۹۷۸/۲/۱۶ ی.ز. له خاله ره حیم مه نه ی کاکه ییمان وه رگرت و فه رمووی (ئه م شیعره هیشتا ماویه تی، من هه ر ئه وه ندیم له بیر ماوه ته وه).

(۲) عیسا (عیسا ئه فه نی): ئه فه سه ریکی تورکی زالم بووه، له ناوچه ی (داقووق) کار به ده ست بووه، خه لکی ئه و ده فه ره ی زۆر چه وساندووه ته وه.

ياران وه بئ غهم^(۱)

ياران وه بئ غهم... ياران وه بئ غهم
 كهى رۆژئ نيشتم وه بئ غوسسهى غهم؟
 كهى پده ريم بى مانه ند رۆسته م
 پر عيلم و پر حيلم عارف و ئه علم؟
 كهى موفته خر بيم نه ساي خالۆ و عه م
 كهى رۆژئ نييام وه شادى قه ده م؟
 كئ دى نه پۆشام ليباس ماتم
 كهى ئيزهار كه ردم خه ندهى شهوق نه ده م؟
 كهى نه بيم وه بال پيروانهى پاى شه م
 كهى رۆژئ رازم نه دام له قه له م؟
 كهى كيشام پهرئ عهرسهى عه يش عه له م
 ستاره م سييان نه چه رخ هه فتم؟
 شه راب شه هدم ليم بييهن وه سه م
 شهوق تايينهى عه ينم بييهن كه م
 سه يل ئه سرينان ديدهى پر چه نه م
 شهوق و زهوق و به زم ره زم كه رده ن ره م
 نه چير دهردان پشتم بييهن خه م
 لووام به مه قام مه فقوود و عه ده م
 نه ده ور تادم تا وه جه مشيد جه م
 كئ چون من دييهن ئى زولم و ستم؟
 يا ره ب تو به عه شق عيساى بن مه ربه م

 نه ده رگاي ره حيم ئه رحه م
 م^(۲)

(۱) شاعير ناوونيشانى شيعره كهى به زمانى توركى وا داناوه: (ميرزا خليل افندى لساندن غزل)،
 واته: ئه م شيعره هى ميرزا خليل ئه فه نييه.
 (۲) ئه و شوپاناهى نوخته مان داناون له ده سنووسه كه دا كوڤر بووه ته وه.

نامهى ميرزا خليل بو سه ييد سه مين...

سه ييد به نامه ن... سه ييد به نامه ن
 سهى سه مين ئيسمت، سه ييد به نامه ن
 به قالى بازار و نه ت غولامه ن
 وه لالا وه بئ تو سه ودا حه رامه ن
 عه قلت پر هو شه ن شوهره ت كه لامه ن
 عه شايير عمووم وه نرخت رامه ن
 چونكه ساحيب عه قل ته مام پر فامى
 سه د حه يف كه شه ربك (مسته فا) نامى
 ماچان مسته فا وه نه ت ئورتاغه ن
 باوجود وه لالا ئه و پياوئ ساغه ن
 چونكه فه قيره ن حيساب سه رسامه ن
 خوتوهى خوتوور خه يالش خامه ن
 گاه له قازانجه ن گاهئ له زه ره
 له عالم وايه مه كه ره و خه ته ر
 چه به يع و فروخت نه دارو خه به ر
 وه كه له ك ئه شيا مه دو نه ده فته ر
 چونكه له ئه زه ل هه ر كوڤر حه ساوه ن
 هه رچى بدهى پيش، ماچو خه راوه ن
 ئه و رۆژ سه ندم ليش يه ك واقيه شه كه كه ر
 بزانه كييمان كه رده نيم خه ته ر
 شه كه ر كيشا په يم به ميزان زه ر
 منيش له خه يال نه بيم با خه به ر
 تاك ته هرانى له كيسه ي ئه حمه ر
 سه په ردم وه نه ش واتم باقيم ده ر

واتش عه زبزم با فكري بكم
 پاره واقبيه (۱) كهى، چوار په نچپاره (۲) كه م؟
 منيش چه و ده مدا شه ربه تم شور بي
 روباي رده فيقم لیباسش بور بي
 خه يالم خه راو زامم ناسور بي
 له دست چه پم (شامار) ه كور بي
 مسته فا دست به رد بور باقى پاره
 گيتر ه ساو بي وه بي ئيشاره
 منيش سه رمه ست بيم چه بادهى ساقى
 ئه ویش دره نگدا قـرووش باقى
 شامار وات خالتو بور بي خه بهرى
 تو يه ك په نچپاره ت مايه له سه رى
 منيش خو حيساب نه كه رد م تازه
 عه جه لهى چاپووك وهك شون جنازه
 مسته فا واتش حيساب بي قه رار
 منيش وه ته عجيل به رشيم چه بازار
 ئيسته پهى حيساب عه قلم مه كه م جه م
 ها له زممه تش سه په نچپاره كه م
 سه ييد سه له وات په رى شه ريكت
 شه ريكت بي هوش له فام ته ريكت
 حيساب بي جوش وهى ته ور گرانه ن
 دوستيش ده ور ده ور چه رخی و قرانه ن
 خولهى مه جیدی برعهى كه وه سه ر
 مه گه ر نيم ليبره بدو نه ده فته ر

(۱) واقیه: هه ر شتيك له شتوازی قاييكي قول، يا پاتيله كه بور پيوان به كار بين.
 (۲) په نچپاره: جوړه پاره يه كى ئه و رۆژگار ه بووه.

فره نسه فيرار له فيكر و فامش
 جار جار بور پويه ئه ر بور ده و امش
 حيسابچى ته مام سه رراف ئه زيه ر
 برنجى به قال ته مام حيسابگه ر
 ده خيله ن چه لاش، مه كه ره گوزه ر
 بنيش له دوكان ته خشام و سه حه ر
 سفتاح سه باح يه ك واقيه شه كه ر
 حيساب مه علووم بووه ز نه ده فته ر

میرزا خلیل داوای قهره خهرمان دهکات (۱)

فراوان سه لام به دیده و به گیان
به خزمهت پاک (کوڅا سلیمان) (۲)
نه وهی (عہلی حوسین) چه (فہککہ) مهکان
دهرد حال من چه لات بو عہیان
له سایه ی خودا هہنہن فیراقم
کوکنه پهی زستان مال و تفاقم
په ری زمستان کوکنه زه خیرهم
نیسک و نوک، میوژ، دوشاب و جیرهم
مهک و سماق یاغ چه نی سوغان
برنج و لویا سابوونی چوغان
هہلوژہ و هورتومان ترخینہ و ساوہر
گشت موکمه له ن پیتم بکه ر باوہر
تفاق و تاقم زه خیرهم جه مہن
داخی گرانم یهک چی زم که مہن
چه مهراقی نه و چاوم له خه و ہن
هام له په ژاره روژم چون شہ و ہن
له عہشایردا ئیسمش عہیانہن
ئیسیم شہ ریفش قہرہ خہرمانہن
له گہنم ئیجاد فہقہت جو نہ بو
هہرکی بخواتی رهنجہ رو نہ بو
گہنم روو کرا پر مروژ نہ بو
لازم بو به ئاش، ئاشش تال نہ بو

(۱) تم شیعره له لایهن ماموستا که مال مه عرووفه وه له روژنامہی (هاوکاری) ژماره ۴۳۲ ی

۱۹۷۸/۷/۱۷ ی. زدا بلاوکراوه ته وه، نه ویش له که شکوئیککی کوژدا به دهستی هیناوه.

(۲) کوڅا سلیمان کوری عہلی کوری حوسینہ دانیشتووی شاروچکهی (فہککہ) بووه له دهقہری شاری
(عیماره) ۱۱، نه و شاروچکه به شوین و جینگای برا کورده فہیلیبه کانی خو مانہ.

سهوز قہر سیلی ته وهق ته کیا بو
چون دانہی برنج ده جار شکیا بو
نهک (قہرہ خہرمان) نه زان که رده بو
تورکان ته مہبہل پهریش مه رده بو
سہر و قون سیا ساحیب ژہنگ نہ بو
هہرکی بخواتی دلش ته نگ نہ بو
له برنج پاکتتـر دانہ دانہ بو
به لئی به شہرتی پر هہ مانہ بو
لازمہن خاتر (خہلیل) فہرز بکهی
نه گہر شک نہ بهی گہری قہرز بکهی
من (میرزا خہلیل) کفری مه کانم
دوعا گوئی ده ولت نه و خانہ دانم

گلهی و هاواری میرزا له دهست خانووهکهی^(۱)

سهیید سهروه... سهیید سهروه
 سیلسیلهی سادات (رهسول) سهروه
 نه تیجهی له قهب (حوسهین حهیدر)
 (کهیکاوس کهی، شاه ئهسکهندهر)
 (جهمشید جهم جام، فه رهیدوون فهپر)
 ساحیب گورز و رهخش نهوهی (زال زهر)
 (ئه رستۆ) ئیدراک (حهکیم لوقمان) بی
 مهنشور مهعلووم وه خانهدان بی
 (حاتهم) دهوران (ئه رستۆ) عقوول
 جای مهلجا و پهناي مسکین و مهلوول
 مهرد موجهیید مهیدان مهساف
 مهعرووف مهذکور چه قاف تا وه قاف
 بابۆ مهزلومان غه مخور عه شیرت
 شییر پر نه زهر پر سام و هه یبهت^(۲)
 مرارم ئییدنه چه (رَبُّ الْمُعین)
 بمانی بهشاد نه رووی سهه زه مین
 عومرت وه شادی و فرهح و طهویل بۆ
 دۆستان دلهشاد عه دوت زه لیل بۆ

(۱) وهختیک شاعیر به کۆس کهوتوو بی له کفریه وه دهگه پیتته وه ناو هۆز و قهوم و خیشه کهی، ئه و رۆژه
 ئاغا سهید رۆسته م که به کۆیک بووه له سه رهک هۆزه به ناوبانگه کانی کاکه بی له مال نابیت، عه لی
 ئاغای کوری به کۆیخا رهمه زان ده سپیترێ خانوویه کی بده نی، ئه میش که تیبی ده چ زۆر نار ههت
 ده بی و ئه م پارچه شیعه ری له سه ره دنوو سیته و تیایدا هیترشێ خهست و خۆل ده کاته سه ره خانووه
 په رپووته کهی و گله بی له ئاغا عه لی و کۆیخا رهمه زان ده کا که ئه و خانووه په رپووت و بی حه وشه بیان
 بی به خشیوه، باسی ئه م سێ زاته مان (سه یید رۆسته م، عه لی ئاغا، کۆیخا رهمه زان) له په راویزی
 شیعه ریکی تر دا کردووه.

(۲) واته: تۆ له شییری ئازا و پرنده ده چی، ئه وهی بتیبینی پر به دل لیت سل ده کات.

چهی (قه ریه کۆبی)^(۳) ئه سیل و ئه ساس
 نه که هفت به ده ستم به ک خانه یه خاس
 چند نه فه ر بار که رد یانه ش به رد وه چۆل
 هیچ نه سیب نه وی وهی به ندهی کتۆل
 وه ئه مر (سه ی عه لی) گه فته ی (ره مه زان)
 هام چه قوناعی قوولنه چون قازان
 خانه ی سرپر و عه قره ب و مارهن
 عه نکه بووت چه نه ش چه ئیستخفاره ن
 موشان موناجات چه نه ش مه وانان
 وه مو لک قه دیم بابۆشان زانان
 دیوار چه قیام ئامان وه قعوود
 دیره گ په ی زه مین مه که ره س جود
 ته مه لش باریک وینه ی یال خه ر
 وه به ک مشت مه بۆ گشت زیر و زه به ر
 خانه یه م گه ره ک چه هار شانه بۆ
 هه وای خۆش له تیف ده رویشانه بۆ
 خانه یه چه ند که س چه پرسیارش بۆ
 له تیفه خانه زۆر کردارش بۆ
 بنیشین تیدا وه بی دهر د و غه م
 دوعای خیر که رۆن په ی (ئاغا رۆسته م)
 ئومیدم ئییدنه ئه ی زات ئه سیل
 خانه یه وهی ته ور به خش وه (خه لیل)
 باعیس چه ئییدنه جگه ر که بابم
 ئیستا من هامسای (سه یید زۆرابم)^(۴)

(۳) قه ریه کۆبی: دبی (عه ره بکۆبی)، که میرزا خه لیل مالی گوتراوه ته وه ناوی.

(۴) سه یید زۆراب: به کۆیک بووه له دانیشتوانی دبی عه ره بکۆبی.

ھەر سووب تا ئىوار بەۋىنەى نازر
 خەرىكم چەنى ھەفت تىپ مامر
 قامىشىۋى دراز گرتەنم وە دەس
 وىنەى پاسەبان نە پىش و نە پەس
 وە زەرب قامىش مەنە مەكەم مامر
 فايدەش نىيەن بەخت ھا لە چامر
 چە دەست مامر نە دارۋن دەرمان
 چمان ھەوش من بىيەن وە خەرمان
 بىم وە دىوانە نە دەست دەجـاج
 ھەفت تىپ وە تەمام چۈن مەبۇ عىلاج
 تىپى پەرى پال سفىد وىنەى ھەور
 مەردە وە مىنقار برماران چە قەور
 تىپى بولبولى تىپى پلەنگى
 تىپى سىاۋەن چۈن عەبد زەنگى
 تىپى زەرد و زاق، زەوال پەى (خەلىل)
 چە زەرب رىقنە ئاۋاتم زەلىل
 تىپى بۆر بەد وىنەى مار شل
 تىپى سورخ چە دەس جنسى مەدا زل
 مەيان پەرى قەسد ئى بەندەى كەمتر
 چۈن موحارەبەى، رەزم (ھەفت لەشكر)
 وە رۆ ئى ھەفت تىپ تا وەعد ئىوار
 ئىحاطە مەدان سىغار و كىبار
 وە ھەى كىش ھەى كىش ھەتا ئىوارە
 فايدەش نىيەن نە دارۋ چارە
 چۈن مەرزە پاس ياكە قوشچى باخ
 تا وەخت مەغرىب ھام چە ئاخ و داخ

وەختى شەو پۆشا بەرگ سىازاغ
 مەبۇ ۋە گىانم ئوتلاغ^(۵)

 ئەدغەم و ئەرقەم بەۋىنەى ماین^(۶)
 بولبول... ..
 بەرگمان زەرى پوول لايىق وە سوورە
 چە دەمەى ئەوان دوو گا و جفتى
 مەيان وە سەرمان بى ئەمر ھەقى
 بەكىشان مادە بەكىشان نىرە
 چۈن قرچە لاشەم مەكەران گىرە
 گىرە مەكەران پاو ئويز و دەس
 تەمام ھەراسان چە گىان بىم وەرەس
 چە دەست مورغان بىيەنم مەلوول
 ئاغائى كارە چۈن مەبۇ قبوول
 مەنە ئەوانىش مەكەرۋن وەشەو
 پەرى ئىسراحت چەم مەنى لە خەو
 مەخرۋن چە وەرم وە تەعجىل و تاو
 وە ھەى كىلچ ھەى كىلچ پەرى تاجى گا
 وە زەرب قامىش چە شەب دەبجوور
 شەرى ئەوانىش چە وىم مەكەم دوور
 چە دەمەى ئەوان سە كەلب سفىد
 مەيان پەرى گىان بەندەى نائومىد
 مەلومۆى سوقان مەكەن بەھانە
 يانەى من بىيەن وە قەساوخانە

(۵، ۶) شىعەرەكە لە دەسنوسىكى شاعىر مەلا سەيد عەباس حىلمى (۱۸۸۲ - ۱۹۶۶ى ز.).
 وەرگىراۋە، بەقەلەمى رەش تۆمار كراۋە، جا ئەو شۆئىنەنى كە نوختەمان بۆ داناۋە لە دەسنوسەكە پىدا
 بەيەكجارى كۆپر بونەتەۋە و بۆمان نەخوتىنراپەۋە.

وهختی که نه‌دین نه نان نه سوقان
نه‌وسا چه‌و دما نه‌و هه‌رسه که‌لبان
میز مه‌که‌ن وه بان یاتاخ (خه‌لیل)
ئاغا ئی عوزره چون مه‌بو قه‌ویل
ئینه وه ره‌ویه‌ی دارایی نییینه
قاعیده‌ی قه‌دیم که‌یانی نییینه
قاعیده‌ی (ئیران)، (توران) ئید نییینه
مه‌رد ته‌ور گرتنه بی حورمه‌ت نییینه
قافلای قاسیدان نه‌داران زه‌وال
وه عه‌هد و په‌یمان وه‌رینان سال
مه‌بوئی سه‌ که‌س دوور چه‌ زه‌ره‌ر بو
ساحیب حورمه‌ت و هه‌م موخته‌به‌ر بو
ئومی‌دم ئیده‌ن ئاغای حه‌ق شوناس
چه‌ی غوسسه‌ی قورسه‌ من بکه‌ی خه‌لاس
تا‌قه‌تم نییینه مه‌ره‌زه پاس که‌م
گشت شه‌وی نه‌خاب شیرین هه‌راس که‌م
قامیشی قه‌وی مه‌گی‌رون وه ده‌س
وینه‌ی پاسه‌بان چه‌ گیان بیم وه‌ره‌س
می‌مان نه‌وازی کار ئاده‌م نییینه
فیشته‌رش لایق سه‌ری روسته‌م نییینه
نه‌جیبی چه‌ زات خانه‌دان په‌یدان
ته‌واضع چه‌ لوتف هیمه‌ت هووه‌یدان
هه‌زاران وینه‌م ئامان وه‌ی سایه
وه بی ئیسترجا یاوان وه پایه
ئومی‌دم ئیده‌ن زات پر ئه‌سیل
عیلاجی بکه‌ر په‌ی (میرزا خه‌لیل)

شایع بو شوهره‌ت په‌ی ده‌نگ دلیران
بو وه داستان (توران) و (ئیران)
بواجان سه‌ردار ئی کاره‌ که‌رده‌ن
ده‌ستی بشکی‌و چه‌له‌ن وه گه‌رده‌ن
لوتفت فره‌وان ره‌حمت پر ده‌وام
(الأمیر منکم باقی والسلام)
من (میرزا خه‌لیل) دیوانه‌ی ده‌لیم
دوعاگۆی ده‌وله‌ت بابۆی (سه‌ی عه‌لیم)

میرزا داوای خهلات دهکا... (۱)

(حاتهم) سیفاتم... (حاتهم) سیفاتم
میر سهرحه دگیر (حاتهم) سیفاتم
سالار سهفدر پروی سهر بیساتم
بهفهرموودهی ویت کوانی خهلاتم؟
من بهندهی کهم فام دهروون زولماتم
مهنزوور ئیحسان کهنهف عهتاتم
توحفهی تهدارهک بهزم بههاتم
(الکریمُ اذا وَعَدَ) وهفاتم
بی زهوق و بی شهوق من بی نهشاتم (۲)
(ذی رُوح) بی رُوح چون تهسوبراتم
تهساس نهگبهت راگهی نههاتم
عهبد فهرمانبهر نه خاک و پاتم
سزاوار جای مووچه و بهراتم
بهفهرموودهی ویت کوانی خهلاتم؟
نه ههر خسوسی پر تهقسیراتم
بی مهئممووریهت بی واریداتم
نه بهر باش کاتیب چه تهحریراتم
نه فهللاح کشت و ساحیب ئیلاتم (۳)
هممیشه مهشغوول مهدح و سهناتم
بهفهرموودهی ویت کوانی خهلاتم؟
بهنده ههلقه گوش هم جان فیداتم
مهزموون ساز فهرد نهزم تهداتم

(۱) شاعیر له شیعه که پیدا ناوی تهو ناودارهی دهستنیشان نه کردووه که داوای خهلاتی لی کردووه.

(۲) نهشات (نهشاط): چالاک و گورج و گول، کهیف و شادی.

(۳) تهم خشته لهو شیعه شدا هاتووه که بز عهلی تاغای داودی نووسیوه.

فهرپراش فهرمان فهرموودهی راتم
غهیر چه یهک دوعا نییهن دهسلاتم
شهرت بو تا نه دهور قووهی حهیا تم
دوعاگوئی دهولتهت تهو عالی زاتم
من (میرزا خهلیل) بی دهنگ و ماتم
مه بو قبوول بو ههرچی که واتم.

بۆ ئەوانەى دانا و ھۆشيارن^(۱)

(داود) پيغەمبەر (عليه السلام)
وات: وه (سولهيمان) نهبيى كيرام
سوئالچى دارۆم وه نه مكه بهيان
زهن فرهن يا مهرد نه ولكهى جيهان؟
ئاما وه جهواب نهبيى سالار
نه دورج دهههه گه وهههه كهرد نيسار
واتش: يا پدهر نوور دوو چه مان
زهن چه مهرد فرهن نه ولكهى زه مان!
پدهر وات: چ تهور فرزه ند دل بهر؟
په ريم به بيانكه چه پا تا وه سهه
(سولهيمان) واتش: ئهى (دورچ عهدهن)^(۲)
بسيار مهرد نه بييام^(۳) ها له ئه مر زه
هه مهردى وه ئه مر زه كه مه به نه ده
ئانه هه مه زه نه تا وه رۆى مه ردهن!
په رى فيكر و راى مونه ججه مهن زه ن!
به لئى وه ئه مرش هيج كه مه مه به ن
نه دل وه شاهان بدهرى قه رار
ئه گه ره كه ببان وه ئاهه ن هه سار
دووهههه ببه گانه مه وانه وه خوئش
سيه وه زه ن ماچه ، بكه ره ئه نديش!

(۱) شاعير بۆ شيعره كهى ئه م ناو نيشانهى دانا وه:

(نصيحت اهل عاقلان)، واته: ئامۆزگارى خاوهنى ئه قل ھۆشان.

(۲) دوو عهدهن: دوو: مروارى، عهدهن: دهسنيشانه بۆ بهههشت (جنة عدن)، واته: داود پيغهمبهرى به مرواربه كهى پيرۆزى پر شهوقى ناو بهههشت دانا وه.

(۳) نه بييام: نوستوو، خهوتوو.

دائيم چهى سه چيز بكه ره هه زه
ئه گه ره نه كهرى مه وينى زه ره!
كه ردهش ته به سسوم (داود) پيغهمبهر
ته حسين كهرد وه عه قل وه ئيدراك پيسه
يه واتهى به نه دهى زه عيف ئه حقه
(خه ليله ن ئيبن خدر منه ووه ر)

پیرۆزی رۆژه‌کانی ههفته^(١)

(جومعه) جه‌مجهمه‌ی جه‌مع ئيسلامه
 رۆژ جومعه نه‌ تهرز (يوم القيامه)
 رۆژ (شه‌نبه) ههر كه‌س، دنياى پهبى وئيش
 دنيا گشت وه‌ ده‌ست شاه‌ بئى ئه‌ندئيش
 (يه‌كشه‌نبه) واحيد ئه‌حه‌د ده‌سته‌گير
 دنيا گشت وه‌ ده‌ست فهرد بئى نه‌زير
 رۆژ (دووشه‌نبه) ههم ته‌داره‌كه‌ن
 پهبى سه‌فه‌ر دوور ههم موباره‌كه‌ن
 رۆژ (سه‌شه‌نبه) ئانه ته‌حقيقه‌ن
 زات حه‌ق به‌وئيش ره‌ززاك پريزقه‌ن
 رۆژ (چوارشه‌نبه) مه‌شو نه‌ راى دوور
 چوار مه‌له‌ك نه‌ عه‌رش دائيم پر چه‌ نوور
 رۆژ (په‌نج شه‌نبه) په‌نج فه‌رزه‌ خوو خاس
 رۆژ په‌نج شه‌نبه بوران لئيباس
 چه‌ى هه‌فت رۆژه‌دا دنيا دى وه‌ جه‌خت
 چه‌ى هه‌فت رۆژه‌دا مه‌بو ئاخو وه‌خت
 يه‌ گه‌فته‌ى به‌نده‌ى فه‌قر زه‌ليله‌ن
 (كاتب الحروف)^(٢) مه‌للا (خه‌ليله‌ن)

(١) شاعير لئيرده‌ا به‌پئى دابونه‌ريئى كورده‌وارى پيرۆزى رۆژه‌كانى هه‌فته‌ى بو‌ روون كردوويينه‌ته‌وه‌، رۆژانى پئنج شه‌مه و هه‌ينى بو‌ زبكر و نوئژ ته‌رخان كردووه‌، شه‌مه و يه‌ك شه‌مه و دووشه‌مه و سئ شه‌مه‌يشى بو‌ مامه‌له و سه‌ودا و بازرگانى داناوه‌، ئوغرى رۆژى چوارشه‌مه‌شى به‌په‌سه‌ند نه‌زانئيه‌.

(٢) حروف: كۆى (حرف)ه: پيت، لئيرده‌ا مه‌به‌ستى شاعير له‌ وشه و خشته شيعره‌كانئيه‌تى، جا نه‌ك ته‌نيا مييرزا خه‌ليل ئه‌مه‌ى كردووبئ به‌لكو زۆريه‌ى شاعيره‌ كلاسيكئيه‌كانى ترشمان زۆر جار له‌ جياتى (وشه) حه‌رفيان به‌كاره‌ئيناوه‌، ته‌نانه‌ت له‌ به‌ره‌مه‌ى فۆلكلۆرى سه‌رزاريشدا ئه‌م ديارده‌يه به‌رچاو ده‌كه‌وئ وه‌كو له‌م په‌نده‌ا هاتووه‌ كه‌ لاي ئيمه‌ى كاكه‌يبى باوه‌: (په‌ى زانا حه‌رفئ بگوو، په‌ى نه‌زان هه‌ر بگوو).

له‌ فيشه‌ك هه‌لوه‌س^(١)

له‌ فيشه‌ك هه‌لوه‌س... له‌ فيشه‌ك هه‌لوه‌س
 ياران ته‌وبه‌ بو‌ له‌ فيشه‌ك هه‌لوه‌س
 ته‌وبه‌ چه‌ سه‌ر ده‌ست پيران ئه‌قه‌ده‌س
 ته‌وبه‌ى نه‌سوحى يا فه‌رد فه‌ربادره‌س
 هه‌نى په‌ى فيعلش نه‌كئيشوئن نه‌فه‌س
 ئه‌گه‌ر مه‌يلم بو‌ ببووم وه‌ قه‌قنه‌س
 ئه‌وه‌ل مه‌غروور بيم مه‌كه‌ردم هه‌وه‌س
 په‌ى جه‌مع پاره ته‌مام بيم سه‌رمه‌س
 يه‌ (شه‌يتان) كه‌رد پئيم يانه‌م بئى ده‌روه‌س
 سه‌ر وه‌ خووم بئى باك بئى ته‌دبير كه‌س
 كه‌ره‌سته‌م گرد كه‌رد (ته‌لخه‌ك) و (ته‌رمه‌س)^(٢)
 له‌ عه‌شايردا مه‌گئيلام وه‌ قه‌س
 خه‌لك له‌ خزمه‌تم ده‌س وه‌ بان ده‌س
 ئاوازه‌ى كارم به‌رز بى چون جه‌ره‌س.

(١) له‌ ناوه‌رۆكى شيعره‌كه‌دا وا بو‌مان روون ده‌بئته‌وه‌ كه‌وا شاعير ماوه‌يه‌ك خۆى به‌كارى فيشه‌ك هه‌لوه‌سى، يان له‌ پيشه‌ى (چه‌خماخچئى)دا خه‌ريك كردووه‌، وا ده‌رده‌كه‌وئ شاعير (فيشه‌ك هه‌لوه‌س)ى به‌كارئ خراب زانئيبئى له‌و رووه‌وه‌ كه‌ خه‌لك به‌گولله‌ ده‌كوژرين بو‌يه‌ بو‌يه‌كجارى ده‌ستى لئى هه‌لگرتووه‌.

(٢) ته‌لخه‌ك و ته‌رمه‌س: ناوى دوو كه‌ره‌سته‌ى فيشه‌ك هه‌لوه‌سن.

چوار خشته کیهان

وه زات نهو کەس، بیکەسەن بیکەس
بەندە بیکەسەن کەس نەدارۆ کەس
مەگەر هەر بیکەس بەیۆم فەریادێرس
بکەرۆم ئازاد چە دەست ناکەس.

بەندە هەژارەن بێ مال و عیال
هەنەم هەتیم سە ساوای ئەتفال
هەنگوین کۆستان چە لام بیبەن تال
گەر هامسا نەبۆ کورەم مۆ بەتال.

یا رەب ئاوا کەر یانە ی هامسایان
هیچ نەوان موحتاج وه دەس نامەردان
نەوانی خەمگین هەردەم دلشاد بان
نە ئاخ و نە ئۆف هەرگەز نەواچان.

فری نویسنانم شیعر وه کوردی
کەردەنم بەیان ئەحوال پابوردی
نە دمای مەرگم بمانۆ یادگار
بوانان کوردان نە پرووی رۆزگار.

هەتا مەتاوی مەکەر خەراییە
بەپیاوی خەرپ ماچان سەگبایە
ئینسان چە رای راست مەبۆ چالاک بۆ
هەمیشە پاک و هەم دامان پاک بۆ.

گەر چەمی پێس بۆ پە ی کۆری خاسەن
گەر زوانی بەد بۆ قابیل مەقاسەن
هەرگەز پیاوی مەرد خەیاڵ خا و نمۆ
کەردە ی بەدکاران وه بێ داو نمۆ.

بێ ئایل خاسەن نە ئایل بەدناو
بێ ژەنی خاسەن نە ژەن خەراو
بیکەسی خاسەن نە خۆتیش ناکەس
دۆست رمووزن خوا نەدۆ وه کەس.

(خەلیل) چە راستی گەر قیمەش کەران
گوفتە ی راست ماچۆ نە زد ئەغیاران
با زالم واچۆ گوفتە ی هەرزه لاف
شیعر و ویر و فام بەرزه و هک کۆی قاف.

دەسیسە و دروغ بەدبەختی ئادەم
گشتش پە ی حەزرت جەناب شکەم
تەمام مەئکولات پەرتیش کەری جەم
فەردا مەواچۆ نەدیەنم وه چەم

لەعەتنامە بۆ پەری پشستە لپشت^(۱)
هەنی کیتاب نەگیروون وه مشت
جە داخ ئی کیتاب ئەتۆ منت کوشت
چەنیم مەکەردی هەم گوفتار زیشت.

(۱) شاعیر کتیبیکی بەنامانەت لە کابرایەک وه گرتوو، کابرا هەموو رۆژی زیاتر لە جارتیک یەخە ی گرتوو و داوای کتیبەکە ی لێ کردوو، ناچار بۆی دەگێرتیەوه و لە داخانا ئەم شیعرە ی بۆ دەنووسی.

مهلا (فه تۆش)^(۲) ساحیب عیرفانهن
ساحیب قه لّم و دور و مهرجانهن
نارۆ داخه کم تهختیار سالانهن
زه عیف و بیهاز به دهن که وانهن

تهوفیق گاوآن^(۳)، تهوفیق گاوآن
دهک وه خیّر نامای تهوفیق گاوآن
خرینهی پشتت وه یهک نه یاوان
بیت وه هامشه ریک رزق ئایله کان.

له دست عوسمانلی گشت پهریشانین
گشت سهر به قور و چه م به گربانین
زه بتیهی عهسکه ره ئه وند غه داره
پهی تالانی خه لک دایم نه کاره

(عیسا ئه فهندی)^(۴) به د زاته ن بیفه ر
چه زو لّم و زور ش عالهم بییه ن که ر

جاری مهستانۆ چه خه لک سه رانه
جاری (خه رج) و (باج) جاری (که رانه)

دادمان چه دست (عیسا ئه فهنی)
ئاوهر د وه سه رمان ماجه را و په نی
ئه فهندی مه ئمور کونه بارگیره ن
هه ر خه ریک تالان بگی ر بگی رنه ن

ئه ر شای ئیرانه ن، ئه ر شای تورانه ن
هه ردۆش زه والّی شاهی کوردانه ن
چه لای شای تورکان ئینساف نه مه نده ن
خوداوه ند ناموس غیره تش سه نده ن.

شاری (سلیمانی) شاری شیرانه ن
جاگه ی ئه کراد و شاری شیخانه ن
نه مولکی غهیره و نه هین عوسمانی
شاری پیران و پاتشای بابانی.

(۲) مهلا فه تۆش کوری حه ویش کاکه بییه (۱۸۶۳ - ۱۹۱۹ ی.ز) گه لّی شیعی به شیوه زاری ماچۆ
داناوه له یه کّی له شیعه کانیدا ده فه رمی.

موترب ئه ز فیدای ساز و سه متوورت
فیدای شمشالّ و کوکی ته مبوورت
هانا موغه ننی به نه غمه ی وهش وهش
په روانه ی ده روون بکه ره سه ره وهش

(۳) تۆفیق کوری ئه حمه د باخه وانه، له دّی عه ره بکوچی داده نیش، گاوآنی گونده که بووه، و
ده رده که وئ میرزا خه لیل له بهر ده سته کورتی بۆ ماوه یه ک یه کّی له کوره کانی بووه ته گاوآنی گوند،
تۆفیق گاوآنی هاتوو له گاوآنییه که دا شه ریکی بووه ته وه.

(۴) عیسا ئه فهنی: ئه فه سه ریکی تورکی زالم بووه، له چه ندین شوینی تر ناوی هاتوو.

شاعیر له بهندیخانه دا (۱)

غهمبارهن ئیمشه و... غهمبارهن ئیمشه و
مورغ دل بئ عیش غهمبارهن ئیمشه و
رہوشه نی چه شمم غوبارهن ئیمشه و
عیشره تم سهر تهوق زهنارهن ئیمشه و
تهن مه حبووس بهند دیشوارهن ئیمشه و
مهسکه نم حوجره ی پر نارهن ئیمشه و
مه ر (خه لیل) خوین و فه وارهن ئیمشه و
وهی تهور زه لیل و زگارهن ئیمشه و
ته عام نه دهه ن چون ژارهن ئیمشه و
ته حقیق له حه یات بیتارهن ئیمشه و
درهخت مه قسود بیتارهن ئیمشه و
نیشانه ی نه گبهت ئیزهارهن ئیمشه و
یه که ی شادی و زهوق رۆژگارهن ئیمشه و؟
عه زاب عه زیم مه زارهن ئیمشه و
فریشه ی فرسه ت پیوارهن ئیمشه و
بلایسه ی دل بهرق به هارهن ئیمشه و
مه دح مه زلوومیم پر شارهن ئیمشه و
زه مزه مه ی ته فریح نه غیارهن ئیمشه و

زه میرم زه بوون پر خارهن ئیمشه و
که شتیم نوقم به حر په ژارهن ئیمشه و
وه که رده ی (ئه له ست) (۲) جه بیارهن (۳) ئیمشه و
به واسیته ی قه وم به دکارهن ئیمشه و
وه دهستی موفتی (۴) غه ددارهن ئیمشه و
مه زلووم بیکه س و بی یارهن ئیمشه و
قیساسشان وهند زۆردارهن ئیمشه و
ئینتیقام چه ی عه بد بیتچارهن ئیمشه و
تالعم نه بورج شه رارهن ئیمشه و
نه جمم نه حسی چه رخ ده وارهن ئیمشه و
بی خاب و راحت قه رارهن ئیمشه و
ئه له م نه جه سته م وه بارهن ئیمشه و
نه غمه ی جه نگانمه م سه د تارهن ئیمشه و
سامیعان ماچان بی عارهن ئیمشه و
ماچان موسته حه ق مه ککارهن ئیمشه و
(جانی شیرازی) جادوگارهن ئیمشه و
(حاجی مه جید به گ) (۵) سه ردارهن ئیمشه و
رۆژ یه کشه نبه قورتارهن ئیمشه و
غه یر له میر باقی سه گسارهن ئیمشه و
ملوکان دوونی و بیتکارهن ئیمشه و
ته ئریخ شه ووال بیست چارهن ئیمشه و
دوازه و سیسه د و هه زارهن ئیمشه و (۶)

- (۲) ئه له ست (الست): ده سنیشانه بۆ رۆژی ئه زه ل که خوا به فریشه کانی فه رموو (الست بریکم، قالوا بلا).
(۳) جه بیار: یه کتیکه له ناوه جوانه کانی خوا.
(۴) موفتی: فه توادر، ئه و که سه ی فه توا ددها.
(۵) حاجی مه جید به گ: کار به ده ستیکه ی ئه و سه رده مه بووه، ئه و شه وه ی که خه لیل منه وهر به ندرکراوه
ئه و به رپرسی به ندیخانه که بووه.
(۶) واته (۲۴ ی شه ووالی سالی ۱۳۱۲ ی ک).

(۱) شاعیر له ده سنووسه که یدا له سه ره تای شیعه رکه به زمانی فارسی و توویه تی: (محبوس شدن ملا خلیل دو رۆز و شب بلا جنحه در شهر کفری این شعر را گفته).

واته: به ندرکنی مه لا خه لیل بۆ ماوه ی شه و و رۆژتیک له به ندیخانه ی شاری (کفری) دا ئه م شیعه رشی هه ر له وئ و تووه. سالی ۱۳۱۲ ی ک. به رامبه ر به ۱۸۹۴ ی ز. به پیلانی چه ند سته مکاریک شه و و رۆژتیک له به ندیخانه ی شاری کفریدا به ندرکراوه. جا دژ به رۆژتیم ئه و رۆژگار که عوسمانییه کان بووه و تاقمی به دکاران ئه م پارچه شیعه ری هۆنیوه ته وه، هۆی به ندرکنه که شی ته نیا ئه وه بووه هه میشه لایه نگری ده سته ی چه وساووه و بی نه وا و هه ژاران بووه.

میرزا خلیل کەشکۆلێک بەناوی کۆمەڵە ھۆنراووە پێشکەش بە ئەمین ناغای
شەریف ھەرەنگیزی ھەمەوێنی دەکات: (۱)

(۱) میرزا خلیل لە ۲۷ی ذی الحجەیی سالی ۱۳۱۳ی ک. بەرامبەر بە ۱۸۹۵ی ز. لە کەشکۆلێکی ۱۰۱ لاپەرەبیدا کە ناوی لێناو (مجموع الأشعار) واتە: کۆمەڵی ھۆنراو، چەند پارچە شیعریکی ھەلبژاردەیی جۆراوجۆری ۳۵ شاعیری کورد و ھەرب و فارسی تێدا تۆمار کردوو، ئێمە لێرەدا لەسەر یەک سێ چامە شیعری ئەو بەیازە بلاو دەکەینەو، یەکەمیان پێشەکییە - کە ناوی لێناو (ھذا بیان شاعیرھای کتاب) - واتە: ئەمە دەرباری شاعیرەکانی کتیبەکییە، دوو میان بەناویشانی (ھذا کتاب مجموع الأشعار) واتە: ئەمە کتیبی کۆمەڵەییە شیعەر، سێیە میان دوا پارچە شیعری دەستنوسەکییە و ناوی لێناو (در بیان خاتمی کتاب گوید) - واتە: دەرباری کۆتایی پێ ھینانی کتیبەکە، لە ئەنجامدا ئەو کەشکۆلە دەستنوسەییە پێشکەش بە ئەمین ناغای شەریف ھەرەنگیزی ھەمەوێندی (کردوو کە دۆست و یاورێکی خۆشەویستی بوو.

ئەم ئەمین ناغایە لە سالی ۱۸۵۴ی ز. لە دینی (چالگە)ی سەر بەقەزای (چەمچەمال) ھاتووێتە جیھان. یەکێکە لە بەگزادە و سەرەک ھۆزە ناودارەکانی ھۆزی ھەمەوێند، سواریکی نازا و جوامیر و بەجەرگ بوو، نان یدە و چاوتیر، خاوەنی دیوخان و قۆناخ بوو، ئارەزووی لە پیاوێتی و چاکە بوو، مەزقە چاوەتەرس و دەستەیی رۆشنبیر و ھەژاران و چەوساوەی خۆش ویستوو و دەستی یارمەتی و بەزەبیشی بوو درێژ کردوون، بۆیە میرزا خلیل منەووەر لەگەڵیدا دۆستایەتی خۆش و بەتەین بوو.

لە سالی ۱۸۸۹ی ز. بەپیلانی رێژیمی عوسمانی لەگەڵ سەدان خێزانی ھۆزەکیدە لە نیشتمان دوورخاوەتەو و پەھەنی ولاتی (لیبیا) کراون و لە شاری (بنغازی) دەستبەسەر کراون، لە سالی ۱۸۹۶ی ز. ھەر ھەموویان بەخاوخێزانەو بەپیاو بەپاوەتەو و لاتەکەیان.

شەریف ھەرەنگیزی باوکی شاعیر بوو و بەرھەمیشی لەپاش بەجە ماو، پیاویکی ناسراوی رۆژگاری خۆی بوو، نامۆزای شاعیر فەقێ قادری ھەمەوێندییە.

* ئەمین ناغا چوار کۆری ھەبوو: (عەزیز ناغا، حەمە شەریف ناغا، داود ناغا، سلیمان ناغا)، ئەمانیش بەشەحالی خۆیان دەم سپیستی و برا گەورەیی ھۆزەکیدەیان کردوو، ئەوێ ئەم کۆرانیی ئیستا لە چەمچەمال و بازبان نیشتەجین.

* لە سالی ۱۹۱۴ی ز. کە جەنگی جیھانی یەکەم بەرپاویو، ئەمین ناغا لەتەک دەیان سوارچاکی ھۆزەکیی چووێتە شەری شەعبەوێ لە ناوچە (بەسەر) دژ بەئینگلیزی داگیرکەر راوستان، لە ۱۸/۴/۱۹۱۵ی ز. لەوێ شەھید کرا و ھەر لەوێش سپاردەیی گۆل کراو، ئەم شەھەر لە ۱۵/۴/۱۹۱۵ی ز. روویداو. سوپاس بۆ مامۆستا قادر حەمە شەریفی کۆرەزای ئەمین ناغا بۆ ئەوێ بری زانیاری دەرباری پاپیری پێشکەش کردین لەگەڵ وێنەکی فۆتۆی ئەمین ناغا کە لە سالی ۱۹۱۴ی ز. لە شاری مووسل گیراوە.

یەکەم: دەرباری شاعیرەکانی کتیبەکە:

ئەر سوئال کەران ئی جەلەد عەزیم
فەرد چەند شاعیر جیش بییەن موقیم؟
جەواب دەرگوفتەیی سی و پەنج شاعیر
نویسیان چەنەش وینەیی جەواھیر
پەیی قاری کیتاب نەبوو دەردەسەر
با نام ئیششان بدیم چە دەفتەر
(شەمس تەبزی) و (نیعمەتوللا)ی فارس
(شیخ نیزامی) دانای دور شوناس
(خانای قویادی) و (مەلا وەلەدخان)
(فەقێ عەبدولقادر) شووعرای زەمان
(عەبدال) پرفەھم (غولام رەزا) و (حەکاک) (۲)
(مەلا پیرە) و (شەم)، (حەریقی) و (مەحاک)
(عارف) و (فەتھی)، (ئەحمەد ناغا) و (وسال)
(سیا) و (۳) (سەیی فەتاح)، (نالی) پرفەمال
(نەزیری) و (کەمترین) (۴)، ھەم (حەسەن کەنۆش)
(مەلا فەناتی) و (۵) (رەنجووری) سەرخۆش
(محەمەد ناغا) و (غەمناکی) ھەژار
(ئەسرینی) و (۶) (داود) (۷) چەنی (شیخ عەتار)
(زەن شا)ی ئیران، (مەلا ئەحمەد کۆر)
(شیخ سەعدی شیراز)، ھەم (حافز) مەشھوور
(کاتب الحروف) خەلیل منەووەر
ئینە سی و پەنج بەو جە دەفتەر
میزان کەردم دەرک وە عەین زاھیر
مەزموون فەردان سی و پەنج شاعیر

(۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷) سەرگۆزەشتەیی ئەم شاعیرانەمان بۆ ساخ نەبوو (حەکاک، سیا، کەمترین، مەلا فەناتی، ئەسرینی، داود).

یهک یهک نا مهوزوون نوسخه‌های نادر
 نمه‌بۆ هه‌متای فەرد (فه‌قی عه‌بدولقادر)
 فه‌ریادم په‌ری شووعه‌رای زه‌مان
 هاوارم په‌ری به‌گه‌زاده‌ی وه‌نان
 بیه‌دادم په‌ری سا‌حایب ته‌ئلیف
 فه‌غانم په‌ی مه‌رگ ئوستاد ته‌سنیف
 سیوای شوغل خه‌یر موضه‌ره‌ر نه‌بی
 حه‌رف که‌لیمش موکه‌ره‌ر نه‌بی
 هه‌ر وه‌ یه‌ک ئه‌لفاظ موکه‌ره‌ر نه‌بی
 (شیخ سه‌عدی) چون ئه‌و موکه‌ره‌ر نه‌بی
 یا په‌بی په‌حمه‌ت بی حه‌دد و حیساب
 عه‌تا که‌ر به‌رۆح (تالیف الکتاب)
 یادگاریش مه‌ند به‌عد ئه‌ز خود ئه‌پیام
 به‌ر محه‌مه‌د بۆ سه‌لالت و سه‌لام

دووه‌م - نه‌مه‌ کتیبی گو‌مه‌له‌یه‌ شیعه‌:

ئیه‌تیدا به‌نام (قادر قه‌ییوم)
 باریم وه‌ قه‌له‌م ئه‌شعار مه‌نزووم
 چه‌ له‌فظ دو‌ر سه‌نج سی و په‌نج شاعیر
 نویسنام نه‌ فەرد نوسخه‌ی نه‌وادیر
 وه‌ چه‌هار ئه‌لفاظ قیرائه‌ت که‌ران
 (فارسی) و (عه‌ره‌ب)، (کرمانج) و (گۆران)
 به‌حس ئه‌شعارش چون گو‌لستانه‌ن
 په‌ی موتاله‌عه‌ی ده‌ست دۆستانه‌ن
 ته‌رجه‌مه‌ش که‌ردم په‌ری رۆزگار
 ئیسم شه‌ریفش (مجموع الأشعار)
 ئومید هه‌ن چه‌ لای فیرقه‌ی سه‌روه‌ران
 چه‌ نه‌قس و قسوور، کاتب عاف که‌ران

چونکه‌ فه‌هم و فیکر ئه‌و بییه‌ن لیوه
 دوچاره‌ن وه‌گیی‌ر دۆلاب^(۸) بیه‌وه^(۹)
 یا مه‌بۆ نیگه‌ون به‌حر ئاده‌م خوار
 یا غوته‌ مه‌دۆ له‌نگه‌ر په‌ی که‌نار
 بیه‌زیان وه‌ نه‌ش عه‌یش شادی و که‌یف
 هه‌رکه‌س عاقله‌ن مه‌واچۆ سه‌د حه‌یف
 قامه‌ت ئه‌لفش ته‌قدیم بی وه‌ دال^(۱۰)
 خه‌ریک نه‌گه‌رداب غه‌مخانه‌ی خه‌یال
 (خه‌لیل) خه‌یالت پر خه‌وف و بیمه‌ن
 خدی دهر نه‌سه‌بر خودا که‌ریمه‌ن
 چه‌ کار گه‌ردوون مه‌گی‌ره‌ حه‌ره‌ج
 (الصَّبْرُ خَيْرُ مَفْتاحِ الْفِرْجِ)
 یه‌ کـردار شه‌نه‌ن ده‌وران بی پۆ
 یه‌کی شاد که‌رۆ^(۱۱)، یه‌کی په‌نجه‌رۆ
 وه‌ یه‌کی مه‌دۆ زه‌ر و مال و گه‌نج
 وه‌ یه‌کی مه‌دۆ غه‌م و ده‌رد و په‌نج
 گاه‌ گاه‌ وه‌ شاهان مه‌دۆ ته‌خت و تاج
 گاه‌ گاه‌ وه‌ نانێ مه‌که‌رۆ موحتاج!
 وه‌ شه‌خسێ مه‌دۆ مه‌رتبه‌ی شاه‌ی
 وه‌ شه‌خسێ مه‌دۆ فه‌قر و گه‌داه‌ی
 وه‌ شه‌خسێ مه‌دۆ کناچه‌ی بیکر
 وه‌ شه‌خسێ مه‌دۆ فیراق و فیکر

(۸) دۆلاب: چه‌رخ، خه‌په‌ک، که‌له‌کباز.

(۹) بیه‌وه: بیه‌هژن، مه‌به‌ست له‌ چه‌رخ‌ی گه‌ردوونه‌ (پۆژگار).

(۱۰) واته‌ پشتی کۆم بووه‌وه‌.

(۱۱) که‌رۆ: ده‌کا، له‌ ده‌سنووسیکدا نوسراوه‌ (مه‌کۆ) که‌ هه‌مان واتا ده‌دا.

(تہرستو) فامان مہکەرۆ لئوہ
 وہ شەخسێ چون من مەدەرۆ بئوہ
 ھەر یەک وہ پەنگی مەکو گرفتار
 داییم خدیشەن دەوران غەددار
 (خەلیل) چە دەوران مەکەرە گوفتار
 قانیع بەر بەحەق بکەر ئیستیغفار
 کوئا کەر چە لەفز گوزەشتە ی کەلام
 بەر محەممەد بو ھەزاران سەلام.

سیبەم - کوئای پیھتانی کتیبەگە:

بە تەوفیق (حەق) (۱۲)، (عەلیم) و (۱۳) (جەببار) (۱۴)
 یاوا بەئەنجام (مجموع الأشعار)
 بەعیززەت ویت یەگانە ی مەعبوود
 دەرج کەر نە کیتاب جاذیبە ی دروود
 چون عەبد ئەحەقەر سائیل دەرگام
 سەواب بئحەد وەنەم کەر ئینعام
 ھەم بەر سامیعان (قاری الکتاب)
 عەتا کەر پییشان ئەجر بئ حیساب
 ھەم پە ی موئەللیف نوسخە ی خویش ھەنجار
 عەتا کەر یا رەب رەحمەت بئ شومار
 تەئریخ کیتاب (مجموع الأشعار)
 چە سەنە ی سێزەدە و سێسەد و ھەزار (۱۵)
 رۆز پەنج شەممە نە وەخت ئیوار
 بیست و ھەفت ماھ (ذی الحجۃ) ی نازدار

(۱۲، ۱۳، ۱۴) حەق، عەلیم، جەببار: لە ناوہ جوانەکانی خوی بەخشنەن.

(۱۵) واتە: رۆژی پینج شەممە (۲۷ ی ذی الحجە ی سالی ۱۳۱۳ ی. ک بەرامبەر بە سالی ۱۸۹۵ ی. ز. لە تۆمارکردنی کەشکۆلە کە بوو تەوہ.

(کاتب الحروف) کەمینیە کەمتەر
 (خەلیلەن ئیبن خەدر منەووەر)
 ھەر کەس نەزانۆ نام و نیشنام
 ساکین بەلەد (کفری) مەکانم
 تەمام بی کیتاب کربا عەتر نامیز (۱۶)
 پە ی (ئەمین ئاغای شەریف فەرەنگیز)
 ئەسڵش حەرف (ھێ و میم و واو و نوون) (۱۷)
 مەزانۆ کونیەش ئەھل عارفوون
 یا رەب تا وہ سەر نە ساییە دەولت
 قەرار دادەش کە ی پە ی فەتخ و نەسرەت
 ئەعداش سەرنیگوون دۆستانش دلشاد
 کیتاب مەذکور موبارەکش باد
 تەمەننای بەندە ی موذنیب و حەزین
 قبوول بو چە لای (رب العالمین).

(۱۶) عەتر نامیز: گولۆ پینداکراو.

(۱۷) ھێ و میم و واو و نوون: واتە (ھەمەوہن).

ئاخر زهمانهن... ئاخر زهمانهن
 (طایف الملوک) دهوور زهمانهن
 نیزاع عهشرهت جوملهی جیهانهن
 رهستاخیز سهخت (رۆم) و (ئیرانهن)
 هاوسی وه هاوسی مهکوخیانهت
 نه مهندهن ئهرکان ئهمن و ئهمانهت
 فرزه ند وه بابو بی موراعهتهن
 رهعیه وه سهردار بی ئیتاعهتهن
 شیخان بی شعور مهللا موقلاجی
 دهویش کهم زیکرهه وه ناعیلاجی
 بی فرقهه چوون^(۱) یهک بهین ژهن و مهرد
 ئهر مهرد باجو گیان ژهن مهواچو دهرد
 یا حهق یا (عومهه) په ری عهدل و داد
 یا (عهلی) په ی جهنگ دوشمن کهر ئیجاد
 وهرنه دین باتل ئیسلام پامالنه
 نیشانهی (سوفیان) چهرخ (دهججالهه)
 ئه مسال به تهقدیر شای بی خورد و خهو
 لووام به (مووسل) من چهنی (خوسرهه)^(۲)
 ههه په ی دیدهنی (عهباس بهشارهت)^(۳)
 ههه په ی زیارهت ههه په ی توجارهت
 واتش... ..^(۴)

... ..

(۱) چوون له دهسنووسهکاندا نووسراوه (چو) که کور تکراره ی (چوون) ه، واته: وهک، وهکو.
 (۲، ۳) خوسرهه، عهباس بهشارهت ئهه دوو زاته دۆست و یاوه ری شاعیر بوونه.
 (۴) دهسنووسه که لیرهه بری په ری لئ بزربوهه و له گه لیا پاشماوه ی شیعه دهکش له ناوچوهه، جا مه گه ر
 خوا بزانی چهندی لئ فهوتارهه.

کوخی ئاوی (تهله غار)^(۳)...^(۴)

عهلی تیت دهلی:

په ری کوخی من نامام به جوش
 (ههه) لوا په ی شاخ زه ره که رد چه گوش...^(۵)
 چی ش که روژن چه دهست بهخت قه چه ی حیز
 دادمهه ن چه دهست ئهه (خدر عهزیز)^(۶)
 ماچی مال وه کیل شه حنه ی خه رمانه
 تازه برا پشت کوخا خه مانه^(۷)
 نازان ئیشان چ کار که ردهه ن پیه
 جئ له قم که ردهه ن چه مه کان ویم
 من کوخا نه دئی (مه مه ده عهلی)^(۸) بیه
 پشت تایفه بیه نه عام به لی بیه

(۱) عهلی تیت: کوری ئه حمه د کوری محیدین کاکه بییه، له به ری (ئه حمه وه کویر) ه، ئهه بنه ماله یه
 به ره چه لهک ده چنه وه سهه هۆزی (زهنگهه)، زۆریه یان له کهر کووک داده نیشن.
 (۲) عهلی خدره لهک، کابرایه کی کاکه بی بووه له دانیشتوانی ئاوی (تهله غار)، به تیره (لهک) بووه.
 (۳) تهله غار: ئاوی بییه که ده که ویتته خوارووی شاروچکه ی (تازه خورماتوو) وه له دهقه ری گه رمیانی
 کهر کووک به (۶-۷ کم) ه، له نیوان دئی (عوزیز) و (جوده بیده) یه، له سالی ۱۹۶۳ ی ز. دا
 عه ره به کان داگیران کرد، تا هه نوو که به دهستی ئهوانه وه یه.
 (۴) سه ره دهستی شیعه ده که فهوتارهه، چونکه به یازده که گه لی په ری لئ ون بووه.
 (۵) ئه مه په نده واته: کهر چوو بز خوی شاخ دروست بکات، هه ردوو گوئی نایه بانی.
 (۶) خدر عهزیز سه یفه لی کاکه بییه و به تیره (لهک) ه هه ره له میژا باو پاییری بوونه به کاکه بی، نه وه کانی له
 کهر کووک و دهوویه ری نیشته جین.
 (۷) کوخا خه مان: ناوی محیدین زهنگهه یه، له تافی لای ته بییه وه بووه ته کاکه بی و ئیتر له ناویانا
 ماوه ته وه، نه وه کانی به ناوی (ئه حمه وه کویر) ی کور بییه وه ناسراون، به ره به کیه یان له کهر کووک و
 دهوویه ری دا قوق نیشته جین.
 (۸) مه مه ده عهلی: ناوی گوندیکی تاله بان بییه، سهه ره قه زای (دا قوق) ه، له سه ره تایی شه سهه کانی
 سه ده ی رابردوو چۆل کرا.

دهماغم وه بورج ههفتهم ياوا بى
 نه تەششـريف من ئەو دى ئاوا بى
 جاگەى غەربان موسافر كەش بيم
 چه شوومى خەمان من تالغ رەش بيم
 ئەو بى وه باعيس نام و نيشنام
 ئەو برى تەرتيب ناو ديوهـخانم
 نام كوـخاييم تەرك بى نه زمين
 بيم وه پووش برنج چه لاي (عيزهدين)^(۹)
 ئەر رۆژى چه دەور دنيا بمان
 شەرت بوـكوخايى چه نەش بستانم
 دايم ئى فيكره مەكەرد وه دل غەم
 پيچ مەوارد وه دەرد چون مار ئەرقەم
 ئاخـر (عەلەتيت) خوا غەزەب گرت ليش
 فيتنه كەرد وه پا وه دلەى تەشويش
 شاديش شيويا غەزەب كەرد خەيال
 چه پشت يانەى ئەو (محە)^(۱۰) بهـقال
 لۆدەى دروست كرد وه قور و كەسەك
 ئيمجار بيبين وه سەر (عەلەى خدره لەك)
 ئاما بهـگوفتار مەرد بى هەمتا
 واتش: (عەلەتيت) شووم پر خەتا
 كى واتەن وه نەت فيتنه كەى وه پا
 چه پشت يانەم كەرى لۆدەى كا؟
 باوهر وه خەيال توـئەقربايى
 دەنگم دەرنەچى له ناو ئاوايى

(۹) عيزهدين: كورى شىخ قادرى تالەبانبىه، ئاغاي دىي تەلمەغار بووه.

(۱۰) محە: كورتكراوى (محەمد)ه، كورى خدر مەحمووده، يەكئىكه له دانىشتوانى دىي (تەلمەغار)، ناسراوه به (محە بهـقال).

پياو خاس بەر مەرد بى رەزا
 مەكەرە وه پائى فيتنه و قەزا
 وەرنه وه يەزدان پادشاي يەك رەنگ
 عاقلت ئەكەم وه حوسكەى تەهنگ
 (عەلەتيت) واتش تەقسير مەكەرە
 وەسەن من كاس بيم چەنە مەدەرە
 (عەلى) ئيد شەفت دەسدا وه تەهنگ
 چەنى (عەلى تيت) نيا بيناى جەنگ
 خرۆشا وه قار چون مار ئەرقەم
 حەملەدا پەرى تەهنگ ماردەم
 (عەلەتيت) چون دى تەرسا فراوان
 لەرزا چون بىد نە رووى سەراوان
 پر تاف پادا نەكەردش دريغ
 تەهنگ حوسكە دەركەرد نە توى چيغ
 قىمەت تەهنگ پەنجما تومەن بى
 ئالەت نامش يەكسەر رووبەن بى
 بى شيش و بادام قايش برىا بى
 خەزىنە و دۆلش تەمام دريا بى
 پاش ماشە ناپىك چه يەك ژەنيا بى
 قوئاغش وه زەرب سىرم چنيا بى
 رۆغەنش دريان بەياتە و بەز بى
 گشت شون جەرش چه ميخ گەز بى
 بوياغ هەفت دى سازندە و ئەحمەق
 هەرودخت شەرفرۆش توورە و كەللەرەق
 بەست نە رووى كەمەر ئاورزەن فيشەگ
 ئاما پەرى جەنگ ئەو مەرد وه تەهنگ

چه یه‌کلا (عه‌له) (۱۱) وه‌قار خرۆشا
 ه‌مله‌دا په‌رئ فیتنه‌ی (ته‌له‌غار)
 بی وه چکا چاک نه مه‌یدان جه‌نگ
 ه‌ر یه‌ک چه یه‌کلا ده‌ستدان وه تفه‌نگ
 له بگی‌ر بگی‌ر چریکه‌ی هاوار
 مه‌خلووق جه‌م ئاوه‌ر چه بان دیوار
 سه‌یر که‌ردن وه‌ی جه‌نگ شاهین و بازه
 ناگاه چه یه‌کلا ئه‌و (وه‌له نازه) (۱۲)
 خرۆشا وه قه‌هر شادی که‌رد به‌تال
 تاودا وه (نايله) (۱۳) ساحیب زولف و خال
 فاش نا جایز ئاوه‌ردش وه کار
 بی وه زه‌لزله نه دیتی (ته‌له‌غار)
 له فی‌زاع ژهن چریکه‌ی هاوار
 نه شه‌ققه‌ی تفه‌نگ شلپه‌شلپ دار
 چه (قه‌لای خه‌مان) (۱۴) بی وه زه‌لزله
 (خدر) و (به‌خشی) (۱۵) هاتن عه‌جه‌له
 (خدر) سه‌یر که‌ردش شی نه رووی غه‌زه‌ب
 چه قه‌هر غیره‌ت دندان گرت وه له‌ب
 تاودا وینه‌ی باد ئه‌و مه‌رد رووی جه‌نگ
 ه‌لق (عه‌لی تیت) فیشارا وه چه‌نگ

(۱۱) عه‌له: کورت‌کراوه‌ی (عه‌لی) یه، مه‌به‌ست له عه‌لی تیتته.

(۱۲) وه‌له نازه: (وه‌لی نازه)، کوری عه‌لی له‌که، ناوی دایکی (نازه) یه بۆیه وا ناسراوه، یه‌کیکه له دانیشتوانی ته‌له‌غار، نه‌وه‌کانی له ئاوابی تۆپزاوه و عه‌لیسه‌را و عه‌ره‌بکۆبی و خۆرز نیشته‌جین له ده‌قهری (داقووق) دا.

(۱۳) نايله: ژنیکه له دانیشتوانی ئاوابی ته‌له‌غار.

(۱۴) قه‌لای خه‌مان (قه‌لای خه‌مه) شوپنه‌واریکی سه‌ریازی کۆنه ها به‌سه‌ر گردیکه‌وه، ده‌که‌ویتته خوارووی دیتی ته‌له‌غار له ناوچه‌ی (نازه خورماتوو) دا.

(۱۵) به‌خشی برای (خدر) و کوری عه‌زیز فه‌یسه‌لی کاکه‌بییه.

خرۆشا چون شی‌ر ده‌سدا وه خه‌نجهر
 وات: وه (عه‌له‌تیت) یه‌هوودی خه‌یبه‌ر (۱۶)
 وه سایه‌ی (ئسقیل) (۱۷) پارهی بی شومار
 چۆن ده‌مت راس بی نه دیتی (ته‌له‌غار)
 به‌رشی چه یادت ره‌نج زه‌ممانی
 وه‌حه وه‌حه‌ی ده‌شت نان گاووانی
 کئی چه گاووانی بی وه ئاغه و به‌گ
 ویت مه‌که‌ی (گونره‌ش) (۱۸) وه سه‌ر ئیمه‌ی (له‌ک)
 نا لایق په‌ی تۆره‌ویه‌یی کۆخا
 ده‌م بوزرگی وارده‌نش پۆخا
 ساکه ئیدش وات نه‌کی‌شا نه‌فه‌س
 ریش (عه‌لی تیت) پی‌چنا وه ده‌س
 ده‌سدا وه خه‌نجهر نییا له ریشش
 نه‌و ده‌م (عه‌لی تیت) خراب بی ئیشش
 خه‌نجهر سونگی جاران مه‌که‌رد سه‌ر
 ئه‌و رۆژ په‌رئ به‌خت چه‌واشه‌ی چه‌مه‌ر
 هه‌رچه‌ندی قووه‌ت مه‌دا وه خه‌نجهر
 بی وه گری‌ی دل نه که‌ردش به‌جه‌ر
 هه‌ر چه‌ند مه‌سائیش شه‌شدانگ شاتر
 حیه‌تش ره‌ق بی، نه‌گرتش خاتر

(۱۶) یه‌هوودی خه‌یبه‌ر: ده‌سنیشانه بۆ شه‌ری قه‌لای خه‌یبه‌ر که له سالی ۷ کۆچی له نیوان موسلمانان و جووه‌کاندا رووی داوه، له ئه‌نجامدا موسلمانه‌کان به‌سه‌رۆکایه‌تی ئیمامی عه‌لی (د.خ) سه‌رکه‌وتوون و قه‌لای خه‌یبه‌ریان داگیر کردووه.

(۱۷) ئسقیل: بابایه‌کی جوو بووه.

(۱۸) گونره‌ش: ئه‌مه ره‌وانبێژییه‌کی کوردییه (خۆی لیمان کردووه به‌گونره‌ش)، به‌یه‌کیکی ده‌لین سینگ راپه‌رینی و خۆی به‌زل بزانی و فیشال بکا.

چوون تووک تهگه زۆر زبر و رهق بی مهواتت تهلیسم (دپوئه زرهق) (۱۹) بی چه و ده مـدا (خدر) لوا وه گـثری چهنـد ژن چاپووک هات وه ناوبـثری کهردشان رهجا پهی شووم خه بیس چه ژیر چنگش (عهلی) بوی سیس (خدر) گرته بيش بهوینهی (شهوه) (۲۰) سهندن چه دهستش فیتتهی (چاوکهوه) - (۲۱) چون چه ریش برین نه و نه دی زهره به لئ نۆشش کهرد چهنـد قهـبزه خهـنجهر بی به او هیلا به سهـده زاری و شین ههره م سهراش شی وه لای (عیزه ددین) یه کایهک وه شین سهـر وه خاکه وه به بانگ فهـریاد ستهـمناکه وه واتشان یا شیخ هانا سهـده هانا داد برهس فهـریاد نهـمهنـد تووانا

(۱۹) دپوئه زرهق (دپوی شین): له نهریتی کورده واریدا وا ده زانن ئه هریمن (شهیتان) و دپو و درنج و جنۆکه شه پانیه کان رهنگ و بهرگیان شینه بۆیه و توویانه (شهیتانه شینه).

(۲۰) شهوه: فریشتهی ئه هریمن و شه پخواز، له کورده واریدا ئه فسانه یهک هه بووه گوايه (شهوه) خزی به شیهوی ژنیکی دراوسێ ده گۆزی و دئ مندالی ساواى تازه له دایکبوو ده خنکینی و بئ گیانی دهکات، جا ههر ژنیک مندالی بوایه خزم و که سوکاری له دهوری کۆ ده بوونه وه و وتووێژیان له گه لدا ده کرد و ته شیشیان ده دایه دهست و خوریان پئ ده رست، ئه مه پتیبان دهوت (ئیشکگرتن) تا دهوت شه و و رۆژ وایان ده کرد بۆ ئه وهی ژنه زه یستانه که خهوی لئ نه که وهی نهک نه خوازه لالا (شهوه) زه فه ری پئ به ری و کۆرپه که ی بخنکینی.

(۲۱) چاو که وه = (چاو شین): زووتر له کورده واریدا نهریت و ابو ههر مرۆفیکى چاو شینی پیست شلی کۆسه یان به شووم و خراپ ده زانی، جا چه زیان نه ده کرد له گه ل ئه و جوژه که سانه دا هه ل سوکه وت و مامه له و سه ودا بکه ن ته نانه ت چه زیشیان نه ده کرد له ریویانیشدا بئین به تووشیا نه وه.

ئه و (خدر عه زیز) چوون (رۆسته م) (۲۲) خوړی ریش (عه له تیت) وه خهـنجهر بری نامووس بی پامال نه دپئی (تهلمه غار) با ئه و دانشی ئیمه مه که یه یان بار ساکه ئید شنهفت ئه و شیخ زه مان وات: شوړیا خوړان ته کیه ی (تاله بان) چهنـد مهـرد مهـنشووور هوریزن وه کار تیـیان ههـلـبـدهـن تا وه (تهلمه غار) من شکات پرس نیم بۆ نا عیلاجی تیـیان ههـلـبـدهـن شهـق کرمـانجی به سهـد رهـزالت تایفه ی نهـحمهـق طهردشان کهردن وه دشنام و شهـق وه زهـجر و دشنام تهـعهـدداى زهـلیل چه دپئی (تهلمه غار) کهردشان ره زیل یه (خه لیل) واتهن شوعه رای رۆزگار په ری (عه له تیت) کۆخای (تهلمه غار)

(۲۲) رۆسته م: کوړی زال کوړی سام کوړی نهریمانه، له شانامه ی فیرده و سیدا به پاله وانیکى نازا و که له میرد ناوی هاتوه.

نامه‌ی میرزا خلیل بۆ سهید حه‌سه‌نی^(۱) قه‌ره‌چیاوار...

* شاعیر له پاش ئه‌وه‌ی یه‌کێ له منداڵه‌کانی ده‌مری و ژنه‌که‌ی بۆ جگه‌رگۆشه‌که‌ی گه‌لی خه‌مبار و نارچه‌ت ده‌بی، ئه‌وه‌ی به‌چاک زانیوه شیعریک بۆ شیخ حه‌سه‌ن بنووسی و تیایدا داوای لێ بکات له‌ خوای مه‌زن بۆیان بپارێته‌وه تا سه‌بووری و ئارامی به‌خۆی و خێزانه‌که‌ی ببه‌خشی و خه‌میان بره‌وینیتته‌وه، به‌داخه‌وه شیعره‌که له‌ پێشه‌وه‌ی هه‌ندیکی لێ ون بووه، ئه‌مه‌ش ده‌قی پاشماوه‌ی شیعره‌که‌یه:

ساحیٔب که‌رامات (مَحْرَمَ الْأَسْرَار)
موخلیس سادق نه‌ ده‌رگای جه‌بار
خه‌وف حه‌ق نه‌ ویر زیکر حه‌ق زبان
وارس خاسان خه‌لیفه‌ی زه‌مان
ده‌ستم دامانت قوتب پرووی دنیا
بزانه‌ به‌حالی عه‌بد رووسییا
زه‌عیفه‌ی مه‌زلیوم مه‌غدوور به‌نده‌م
فه‌له‌که‌زده‌ی ده‌هر دڵ په‌راگه‌نده‌م
غه‌مین و غه‌مناک بی شه‌وق و زه‌وقم
چون مورغ مه‌حبووس گه‌ردن چه‌ ته‌وقم
ته‌ن زه‌خم زوخالی زه‌ده‌ی زه‌لیلم
چون گومکه‌رده‌ی راه‌ نییه‌ن ده‌لیلم

(۱) سه‌ید حه‌سه‌ن قه‌ره‌چیاواری کوری شیخ عه‌بدوڵکه‌ریم به‌رنجی کوری شیخ عه‌بدوڵقادر کوری شیخ حوسین قازانقایه کوری شیخ مه‌حموودی کلیسه کوری شیخ ئیسماعیل ولیانییه که ناسراوه به‌غه‌وسی دووهم، ناوی دایکی فاته‌مه‌ خانی کچی شیخ عه‌بدوڵقادی قه‌ره‌ حه‌سه‌نییه.

شیخ حه‌سه‌ن له‌ سالی ۱۲۶۴ی ک. به‌رامبه‌ر به‌ ۱۸۴۷ی ز. له‌ شاری که‌رکووکدا هاتووته‌ جیهان. سوڤیه‌کی به‌ناوبانگی کوردی ده‌قه‌ری گه‌رمیانی که‌رکووک، مروڤتیکی له‌ خواترس و راستگۆ و هه‌قه‌ره‌ره‌ر بووه، له‌ پێگای نایه‌وه‌ گه‌لی خزمه‌تی کۆمه‌لی کردووه، له‌ سالی ۱۳۲۴ی ک. به‌رامبه‌ر به‌ ۱۹۰۶ی ز. له‌ قه‌زای (قادرکه‌رم) له‌ ته‌مه‌نی ۶۰ سالییدا کۆچی داوی کردووه و هه‌ر له‌ ویش سپارده‌ی گۆل کراوه.

هه‌ر سووب تا ئیوار شین و زاریه‌ن
واوه‌یلا و رۆڤۆی بی قه‌ره‌راریه‌ن
یه‌ک فه‌ردی نه‌ دیم نه‌ ده‌وره‌ی زه‌مان
زیبا به‌وینه‌ی (یوسف که‌نعان)
چونکه‌ فه‌رمووده‌ی خوداش له‌سه‌ر بی
مه‌قتوول مه‌غدوور سنه‌ به‌شه‌ر بی
نه‌وساوه‌ فرزند که‌رده‌نش وه‌فات
تاریک بییه‌ن لیم سارا و سه‌ر بیسات
غه‌یر له‌ شین و زار نییه‌ن ده‌سالاتم
(قَرِيبَ قَرِيبَانَ يَوْمَ الْمَمَاتِ)
فه‌م و عه‌قل و هۆش چه‌ لام که‌رده‌ن رهم
زه‌ین زایه‌له‌ی ده‌رکم بییه‌ن که‌م
عالمه‌ بیزار بی چه‌ شه‌و نالینم
خاکسته‌ر نشین سه‌نگ چه‌ بالینم
ئومیدم ئیده‌ن به‌تاک یه‌کته‌ن
دووهم به‌جه‌ناب زات (شیخ حه‌سه‌ن)
یا شیخ بۆ به‌عشق (غه‌وس گه‌یلانی)
به‌حاجه‌تی زات شیخ ولیانی^(۲)
به‌ نایه‌ی که‌لام جوژه‌ قورئانی
به‌عشق سوورته‌ (سَبْعُ الْمُثَانِي)^(۳)
چونکه‌ ئه‌ولاده‌ی (رَسُوْلَ اللَّهِ) هی
چه‌ قاپی خودا ره‌جا ره‌واهی
به‌عشق ره‌سوول حه‌یب سویحان
ره‌جا که‌ر نه‌ باب پادشای یه‌زدان

(۲) شیخ وه‌لیانی: ناوی شیخ ئیسماعیل ولیانییه، باپیره‌ گه‌وره‌ی شیخ حه‌سه‌نی قه‌ره‌چیاو، ناسراوه

به‌شیخ ولیانی و غه‌وسی دووهم.

(۳) سَبْعُ الْمُثَانِي: ده‌سینشانه‌ بۆ سوورته‌ی (الفاتیحه) که‌ بریتیه‌ له‌ ۷ ئایه‌ت.

(زه عيفه) ى مه زلووم ببو دلگوشاد
هم نه جات غه م هم حاصل مراد
يه (خه ليل واتهن مات و غه مبارهن
دوعا گو ى مورشيد (قهره چيوارهن) (٤)

نامه ى مه لا خه ليل

بو سهيد وه لهد ناغاي (١) كاكه ى - له ناوايى زهنقر

سه ييدان دين... سه ييدان دين
ساحي تب نه سه بان دانايان دين
نه ولاده ى (عه لى) مهردان مه تين
كو گاي شه ره فناك پر سيدق و يه قين
ئه سل و نه سه ب پاك چون شه مس ئه نوهر
(صحيح النسب) ئه ولاد (حه يدهر)
مه نشوور مه علوم نه سه ب قه ديمان
خانه دان زادن زات نه جيبان
ساحي تب شه رت و شو ن ئه ركان كو ههن
مه عرووف و مه ذكوور تا هه زار و ههن
نيازم ئي دهن چه (رب المعين)
بانن به شاد نه رووى سه ر زه مين
عومرتان به شاد، فه رح و طه ويل بو
دوستتان دلشاد عهد و زه ليل بو
بال جبرائيل سايه بانان بو
نوفوس مهردان وه قه لختان بو

(١) سهيد وه لهد ١٨٥٠-١٩١٧ ى ز. كور ى سهيد محمهد كور ى سهيد ئيبراهيم ناغايه، به كي كه له
سه رهك هوزه كاني ئه و سه رده مه ى كاكه ى له كه ركوك و ده ور به رى، له ناوايى زهنقر داده نيشت،
پياويكي به تايين و له خواترس بووه، وريا و گورجوگوئل، ئازا و چاونه ترس بووه، له جيهادى
موقه دهس كه له سالى ١٩١٥ ى ز. له شعيبه رووى دا به شدارى كردووه، ئه فسهر بووه له سوپاى
عوسمانى به پله ى (نه قيب).

سهيد وه لهد خوينده واربييه كى زور چاكى هه بووه، جگه له زمانه كه ى خوى عه ره بى و توركى و فارسى
زور به چاكى زانيسوه، ئاره زووى له خويندنه وه ى كتيب و ديوانى شاعيره كان كردووه به تاييه تى
(مهوله وى، خواجه حافز و سه عدى شيرازى) بو به ده سته ى روشن بيران و ئه ده بدوستانى خوش
ويستووه و له گه ل خه ليل منه و وه رى شاعيره شدا دوستايه تيبه كى به تينى هه بووه.

(٤) قهره چيوار: ناواييه كه به به رى چه پى (رؤخانه) وه، به لاي خورناواى شاروچكه ى (قادر كه ره م) له
ده قهر ى گه رميانى كه ركوكدا.

چه ره فاهیههت وینهی (ئهسکه ندهر) ببه خشی ئه رزاق گهنج و سیم و زهر چه لای دانایان هیچ نییهن هونهر مه تاوؤ ئه و رۆ گاو و ره نج بهر بکه رۆ ئی حسان نه راگه ی یه زدان وه جه میع فه قیر موحتاج و عوربان ئیم رۆ هونه رهن سقله تی کارهن خهیر به ک درههم دووسه ده زاره ن ئیم رۆ هونه رهن په ی خهیر و ئی حسان ئه ر که سی غیره ت نه که رۆ نوقسان ئینه گرانی (سه فه ره به لکه ن) عوسمانلی چه نی ره عیه وه رکه ن ئینه گرانی جیهاد و^(۹) شه رهن کییه گرانی هه یی ئه که به رهن^(۱۰) کییه گرانی (ئین که نعه انهن)^(۱۱) گرانی به شهر ئه هل توغیانه ن به عزئی فه للاح هه ن دیم وه دیده ی ویم باوه ر بکه ر پیم (والله العظیم) زه خیره ی هه فت سال چه یانه ش جه مه ن شین و زاریشه ن ماچو یه که مه ن طه مع جو شیان چون به حر قولزوم^(۱۲) ئه رکان ئیمان ئیسلام که رده ن گوم

(۹) جیهاد: کوشش، جهنگ کردن له پیناوی ناین.

(۱۰) واته: ئیراده ی خوی له سه ره.

(۱۱) ئین که نعه ان: ده سنیشانه بو ئه و گرانییه ی که هه وت سالی خایاند له سه رده می هه زه ته ی یوسف

په یغه مه ره و عه زیزی مه سر دا.

(۱۲) قولزوم: ناوی ده ربای سووره.

طه مع ئیسلامش که رده ن خوارزار طه مع مه رکه زش به خشا به کوففار حیرس و نه فس وه ی ته ور دلش که رده سییا چه ره حم و شه فه قه ت ئه و بییه ن جییا وه نه وعی طه مع که رده نش ئه غوا نه په ی ئه للاح هه ن نه (عَبَادَ اللَّهِ) نه خه وف خالق، نه ترس مه رده ن هیه چش نه دنیا وه دل ناوه رده ن ئوم یدم ئی ده ن یاران ئه سیل غیره تی که ران په ی (میرزا خه لیل) هیممه ت و شه فه قه ت باوه ردی وه کار کارئ بکه ران په ری رۆزگار چه به ین عاله م ببو شوهره تدار بمانو داستان په ری یادگار و اچان سه ییدان ئی کاره که رده ن ده ستی بشکی و چه له ن وه که رده ن هه ر که س بگیرو ده ست فه قیران سه ر بوله ند مه بو چه قاپی پیران حالدار و بی حال زیاد بو ئه ر نوقسان هه ر که س به میقدار ویش که رۆ ئی حسان مه سطورهن ئایه ت وه ئیعلام موین (لا یضیع الله أجر المحسنین)^(۱۳) په ری فه قیران ببی ره هنما ضایع نه بو نه راگه ی خودا

(۱۳) ئه م نبی باله ده سنیشانه بو ئه م ئایه ته پیرۆزه: (قالوا أءانت لأنت یوسف قال أنا یوسف وهذا أخي قد من الله علينا إنه من يتق ويصبر فإن الله لا يضيع أجر المحسنين) سورة يوسف - الآية ۹۰.

حرف مطه ووهل ههزار ههزاره
(العارفون يكفيهم الأشاره)
عهرضه زهليلم وهى تهور بى تهمام
مروهت مهند پهيتان (باقي والسلام)

نامه‌ی مه‌لا خه‌لیل

بۆ جه‌نابی ئه‌مین ئاغای هه‌مه‌وه‌ندی^(۱)

ئیبته‌یدا به‌نام یه‌کتای (ذوالجلال)
ببچوون ببباک سه‌یی (لایه‌زال)
نامه‌ی مه‌هجووری خه‌سته‌یی خه‌جلان
به‌خزمه‌ت پاک سه‌رکرده‌ی وه‌ننان
یه‌عنی جه‌نابی (ئه‌مین ئاغای وه‌ن)^(۲)
(زال) زه‌ر عقوول (ئه‌رستۆ) سوخه‌ن
(پیله‌ته‌ن) هونه‌ر (لوقمان) مه‌عریفه‌ت
تاج نه‌ فه‌رق سه‌ر (وکی النعمه‌ة)
ئاغای عالیجاه‌قه‌دیم خانه‌دان
(عظیم الشان) هه‌م عالی مه‌کان
نه‌تیجه‌ی نه‌سه‌ب به‌گزاده‌ی وه‌ننان
زات ئه‌کایر مه‌نشوور زه‌مان
ساحیب عه‌شه‌ره‌ت هه‌م دیوه‌خانه‌ن
چوار فه‌سله‌ نه‌ فیکر ته‌رتیب خوانه‌ن
(ئه‌سکه‌نده‌ر) ئه‌توار (نه‌وشیروان) عه‌دوول
جای مه‌لجا و ئومید مسکین و مه‌لوول
ساحیب ده‌س و برد چابوک سواره‌ن
ره‌سم بوزورگی‌یش نه‌ عام دیاره‌ن

(۱) شاعیر له ناوونیشانی شیعه‌که‌دا به‌فارسی نووسیویه‌تی (نامه‌نوشتن ملا خلیل بخدمت امین

ئاغای هموندی)، واته: نامه‌ی مه‌لا خه‌لیل بۆ خزمه‌تی ئه‌مین ئاغای هه‌مه‌وه‌ندی.

ئه‌مین ئاغای کوری شه‌ریف فه‌ره‌نگیزه ۱۸۵۴-۱۹۱۵ی ز. یه‌کیکه‌ له به‌گزاده و سه‌ره‌ک هۆزه‌کانی
هه‌مه‌وه‌ند له ده‌قه‌ری چه‌مچه‌مالدا، له شوتینیکی تر باسما لیتوه کردووه، له شیعه‌که‌دا وا
ده‌رده‌که‌وتت شاعیر گه‌لی نامه‌ی شیعی بۆ ئه‌م زاته نووسیوه، به‌لام ئیمه‌ ته‌نیا ئه‌م نامه‌یه‌یمان
به‌ده‌سه‌یناوه.

(۲) وه‌ن: کورته‌کراوه‌ی ناوی (هه‌مه‌وه‌ند).

چون (حاتهم تهی) سه‌خاوه‌ت دارهن
 نهر میهمان یه‌کئی ته‌گهر هه‌زارهن
 فه‌رق نییهن چه لای تاغای بی ته‌ندیش
 چ پادشا بو، چ گه‌دا و ده‌رویش
 مه‌شغوولهن وه که‌یف زه‌وق و سه‌فاوه
 وه لا‌قرتی و سه‌یر وه بی جه‌فاوه
 بو‌قاوه و قلیان جغاره و چاهی
 چون به‌زم دیوان که‌یخوسره و شاهی
 نه یه‌ک لا ساقی پییاله وه که‌ف
 هه‌ی بنۆش بنۆش چه مابه‌ین سه‌ف!
 سه‌دای نه‌غمه خوان^(۳) سه‌متوور و ره‌باب
 تاواز تاهه‌نگ جه‌رگ مه‌کو که‌باب!!
 نه چه‌ند جا شو‌عه‌ی فه‌نهر و فانووس
 جه‌نگی سواران مدران وه جاسووس
 مارتلی وه ده‌ستان ده‌ست وه بان ده‌ست
 گهردن که‌چ حزوور تاغای زه‌به‌ر ده‌ست
 یا ره‌ب تا وه سه‌ر عومرش طه‌ویل که‌ی
 دوستانش دلشاد عه‌دوش زه‌لیل که‌ی
 (یوماً فیوماً)^(۴) روتبه‌ش که‌بیر بو
 به‌نده‌ی ئاستانه‌ش میرو و وه‌زیر بو
 تا ده‌ور ته‌ییام نامش دیار بو
 فریشه‌ش نه خاب غه‌فلته‌ت بیدار بو
 دو‌عای (گه‌نجه‌لعه‌ره‌ش) پیش نیگه‌هدار بو
 شه‌وکه‌تش مه‌حفوظ دیده‌ی به‌دکار بو^(۵)

(۳) نه‌غمه‌خوان: گۆرانیبیژ، ده‌نگخۆش.

(۴) یوماً فیوماً: رۆژ له پاش رۆژ.

(۵) واته: پله‌وپایه‌ت بی چاوی بی.

یا ره‌ب وه حاجه‌ت ره‌سوول سه‌روه‌ر
 (قاضی الحاجات) رۆی ده‌شت مه‌حشه‌ر
 تا ته‌رز قه‌ره‌اره‌ن وه پشت ماهی
 پایه‌ش بو‌لنه‌ند که‌ی وه پادشاهی
 مه‌ستوور به‌یداغ غه‌وس گه‌یلان بو
 مه‌حفوظ نوفووس شاه مه‌ردان بو
 تا خه‌یلئ ته‌ییام حوکمش ره‌واج بو
 شاهان عالم وه‌نه‌ش موحتاج بو
 (بَعْدَهُ) ئیده‌ن ئیراده‌ی مه‌قال
 وه باب عوظماش نویسام عه‌رز و حال
 وینه‌ی به‌نده‌گان قه‌دیمی غولام
 (من غَیْر حَدا) کیانانم سه‌لام
 نه دار دنییا هاتا‌کسه‌ زینده‌م
 من ده‌ست بو‌س تو‌م نه هه‌ر جای ته‌هم
 تاغای به‌حورمه‌ت (تاها) و (یاسین)
 بمانی به‌شاد نه پرووی سه‌ر زه‌مین
 هه‌ر چه‌و رۆژه‌وه تاغای عالیشان^(۶)
 ته‌شریفت به‌رش له (کفری) مه‌کان
 نار ئیفتیراق دل که‌رده‌ن بوریان
 دایم مه‌شغوولم وه غوسسه‌ی گریان
 په‌رئ مولا‌قات دیده‌نی دیدار
 ئینتییازه‌نان وه له‌یل و نه‌هار
 چه‌ند ده‌فعه‌ کاغه‌ز به‌نده‌ی دل که‌باب
 مه‌کیانوۆ په‌ریت نمه‌یو جه‌واب
 چونکه‌ من جه‌واب نامه‌م بییهن که‌م
 مه‌پیچم وه غه‌م چون پیچ ته‌رقه‌م

(۶) عالیشان: پایه‌به‌رز.

نامه‌ی میرزا خلیل بۆ بهندکراو

(عەلی ئاغای تەرجیلی) له بهندیخانە‌ی کەرکووک^(۱)

عیید قوربانەن... عیید قوربانەن
میرزام! زەلزەلە‌ی عیید قوربانەن
زەمزه‌مە‌ی تەسبیح کەرپر و بەیانەن
وہ ئەمر فەرمان حەیی سووچانەن
عوشرەت عامەن شاہی جلووسەن
(عەلی) چە‌ی شادی قەید مەحبوسەن
لە شەہر (کەرکووک) جۆش سەیرانەن
زەمزه‌مە‌ی (ذی زۆج) عالەم عەیانەن
جامبازە‌ی ئەسپان عەرسە‌ی مەیدانەن
عالەم پەرئ سەیر (کەرکووک) حەیرانەن
زیرە‌ی مۆزیکە و سەدای خورووسەن
(عەلی) چە‌ی شادی قەید مەحبوسەن

(۱) ناوێشانی شیعەرە کە بە فارسی وا نووسراوە: (نامه نوشتن ملا خلیل بر سر علی آغای ترجیلی بمحبوسخانه ککووک در عید قوربان).

واتە: نامە‌ی مەلا خلیل بۆ عەلی ئاغای تەرجیلی لە بەندیخانە‌ی کەرکووک لە پرۆژێ جەژنی قورباندا. عەلی ئاغای کورێ نامیق ئاغای کورێ عومەر ئاغای تەرجیلی، لە ساڵی ۱۸۹۰ی ز. لە دێی (تەرجیل)ی سەر بەشاری کەرکووک لە دایک بوو.

عەلی ئاغای کورێکی پیاوانە و نازا و چاوتیر بوو، ئارەزووی لە سواری ئەسپ و ڕەمبازیکردن و کەیف و سەفا بوو، دەستە‌ی ھونەرمەندان و شاعیرانی خۆش ویستوو، دۆستی گیانی بەگیانی میرزا خلیل بوو، خۆی و عومەر ئاغای برای ۱۸۸۸-۱۹۵۴ی. ز. ھەمیشە لایەنگری شیخ مەحمودی حەفید و دژ بەرژیمی عوسمانی و ئینگلیز بوو، لە ساڵی ۱۳۳۵ی ک. بەرامبەر ۱۹۱۶ی ز. کوژراوە.

عومەری برای چەپکی شیعری بەتورکی لە پاش بەجی ماوە لە ساڵی ۱۹۹۷ی ز. لە لایەن مامۆستا ئەحمەد قوشچی ئۆغلوووە لە کەرکووک لە چاپ دراوە.
سوایس بۆ یونس حەسەن ئاغای تەرجیلی کە ئەم زانیاریانە‌ی پێداین.

سەبەب چیش قەتەن جەواب کاغز؟
ئەلبەت چەنی من بییەنی عاجز
یا قەطع بییەن مەحەبەت جارن
یا مەللا نییەن نە گۆشە‌ی شارن^(۷)
کاروانچی بریان پەرئ شوومی بەخت
پۆستە ھەلگیریان وہ ئەمر دەولەت
تەئمین^(۸) بە، ئیمە ئەمین عاجز
دایم مەکیانین پە‌ی ئاغای کاغز
ئاغای چە ئیمە کەرد سەرف نەزەر^(۹)
ئیمە بئ عارین مەپرسین خەبەر
ئینە خاس شوھرەت نیکنامی نییەن
قانون خواجا و غولامی نییەن
یا ھەر کەس بشۆ وہ جاگە‌ی بەعید
چە خزمە تکارش مەپرۆ ئومید
وہ (عەزیز ئاغای)^(۱۰) مەخسوس بۆ سەلام
بەر^(۱۱) ئەھل قەومان یە کایەک تەمام
جەواب کاغز وہ جەخت و دەوان
وہ بال تەیر بۆ بکیانە پەیمان.

(۷) خستە شیعریکی فۆلکلۆری ھەبە لە مانای ئەم خستەوہ زۆر نزیکە ئەمەش دەقە کە یە تی:

یا قاقەز قاتەن یا مەللا مەردەن

یا چە من خاستر وہ دەستت کەفتەن

(۸) تەئمین: دلتیا، لە دەسنووسێکدا نووسراوە: تەحسین.

(۹) سەرف نەزەر: پشتگۆی خست، لە یادبردن، بەجی ھێلان.

(۱۰) عەزیز ئاغای: کورێ ئەمین ئاغای شەریف فەرەنگیتری ھەمەوہ ندیبە.

(۱۱) بەر: بۆ.

مەيدان مەساف (موسەللا)ى قەدىم^(۲)
 عالەم مەجۈشۈۋە بى تىرس و بىم
 زەلزەلەى ئاشووب غەلغەلەى عەزىم
 بىرقەى بەرپراق شوعەلەى زەر و سىم
 مەواچى شوعەلەى شەمع و فانووسەن
 (عەلى) چەى شادى قەيد مەحبووسەن
 لە مەحەللەى (چاى)^(۳) تا (قەلەى ئەسغەر)^(۴)
 عالەم مەجۈشۈۋە چون رۆژ مەحشەر
 كەنىيز و زەنان ماشەئەللا وەسەر
 عەرەر قامەتان شوخ لەب شەككەر
 جۈش خال خاسان ئەتلەس^(۵) مەلبووسەن
 (عەلى) چەى شادى قەيد مەحبووسەن
 مەحەللەى (قۆرىه)^(۶) سەر تا وە قەدەم
 توركمان و عەرەب يەھوددى و عەجەم
 سەغىر و كەبىر مەجۈشۈۋە ھەم
 رەستاخىيز مەبۇ بە بى زىياد و كەم
 (لا تشبىه) ماچى مولك عەرووسەن
 (عەلى) چەى شادى قەيد مەحبووسەن

(۲) موسەللاى قەدىم: موسەللاى كۆن، گەرەككىك بوو لە شارى كەركووك، بەر شەقام و گۆرەپان
 كەوتوو، دەكەوۋىتە ژوورى گۆرستانەكەى موسەللاو، موسەللاى ئەمىر كەوتوو تە ژوورى ئەو شوپن
 و ئاسەوارەو.

(۳) مەحەللەى چاى: گەرەكى چاى، گەرەككىكى كۆنە لە شارى كەركووك، بناخەى ئەم گەرەكە لە كاتى
 خۆيدا كاكەبى دايمەزاندوو و لەوئى و لە دەوروبەرى ئىمام ئەحمەد (خان ئەحمەد)ى كاكەبى
 نىشتەجى بوونە.

(۴) قەلەى ئەسغەر: قوللەكە دەكەوۋىتە باشوورى كەركووك بەجەند كىلۆمەترىك لەسەر رۆخى شەقامى
 كەركووك-بەغدا، پىتم و ايه لە كاتى عوسمانىيەكاندا وەكو سەنگەرىك بۆ سەربازەكان نامادە كراو.

(۵) ئەتلەس: ناوى جۆرە قوماشىكە.

(۶) قۆرىه: ناوى گەرەككىكە لە شارى كەركووك.

دەبدەبەى دەھۆل زورناى سەد ئاواز
 (تەمىرە) و (قانوون)، (سەمتوور) چەنى (ساز)^(۷)
 نەغمەى خوۋشخوانان رەقسان رەققاز
 جۆق جۆق نازداران، پۆل پۆل بازى باز
 دەستوور سوپاى شای كەيكائوسەن
 (عەلى) چەى شادى قەيد مەحبووسەن
 ئەسپاب ئەساس سورخ و دىز و زەرد
 زومرەى مەحبووبان نوختەى خال بىگەرەد
 بالا عەرەر توول، جەمىن لاجىوورد
 عاشقان پەرىش مەدان^(۸) ئاھ سەرد
 ئىسلام و يەھوود گەبر و مەجوسەن
 (عەلى) چەى شادى قەيد مەحبووسەن
 ئالائى و^(۹) نىزام^(۱۰) تەنگ وە دەستان
 چە دەور قشلى تاپوور مەبەستان
 تەوق بەيداغان رەنگ رەنگ ئاراستان
 تەعلیم عەسكەر ھۆ ھۆ سەرمەستان
 سەداى گرمەى تۆپ كەرەنا و كووسەن^(۱۱)
 (عەلى) چەى شادى قەيد مەحبووسەن
 جۆق جۆق جاھىلان ھەلەى^(۱۲) رەشەلەك
 زىرپەى پۆبلەى ژەن مەشۈۋە فەلەك

(۷) تەمىرە، قانوون، سەمتوور، ساز: ھەر چوارىان نامىرى مۇسىقان.

(۸) مەدان: دەن، ھەلكىشان، لە دەسنووسىكدا نووسراو: مەدۆ.

(۹) ئالائى: ئالائى، بەشىك لە لەشكرى توركان.

(۱۰) نىزام (نىظام): دەسنىشانە بۆ سوپا و لەشكرى بەرپۆبەرانى دەولەت، (رژىم).

(۱۱) كەرەنا و كووس: ناوى دوو نامىرى مۇسىقان.

(۱۲) ھەلە: شايى.

زرمه‌ی تهننگان مه‌شۆ وه سه‌مه‌ک^(۱۳)
 نه‌ عه‌رش عه‌زیم سه‌یر مه‌کو مه‌له‌ک!
 زومره‌ی به‌ندییان ماتو مه‌ئیبووسه‌ن
 (عه‌لی) چه‌ی شادی قه‌ید مه‌حبووسه‌ن
 (خه‌لیل) هه‌م وه‌ی ئه‌شک دوو دیده‌ی ئه‌سرین
 وه‌ی سه‌سه‌ره‌ت که‌شی وه‌ی دل‌ه‌ی غه‌مین
 بێ سه‌یر و سه‌یران له‌ (کفری) زه‌مین
 دوور له‌ ئه‌قربا و گو‌شه‌ی غه‌م نشین
 (عه‌لی ئاغای ته‌رجیل) فه‌ممه‌ش قامووسه‌ن
 چه‌یفه‌ن چه‌ی شادی قه‌ید مه‌حبووسه‌ن.

نامه‌ی میرزا خه‌لیل بو عه‌زیز عه‌لی ئاغای^(۱)

ئاغای (حاته‌م) وار... ئاغای (حاته‌م) وار
 ره‌ئیس عه‌شه‌ره‌ت خان (حاته‌م) وار^(۲)
 (ئه‌فلاتوون) ده‌ور (لوقمان) فامدار
 مه‌نشووور مه‌علووم ده‌ور پۆزگار
 مه‌رد شو‌جاعت دانای بێ نه‌زیر
 هه‌منشین به‌زم والی و هه‌م ئه‌مییر
 (حاته‌م ثانی) ره‌ئیس زه‌ر به‌خش
 رو‌سته‌م داستان ساحیب گورز و په‌خش
 پشت و په‌نای قه‌وم نه‌ جاگه‌ی ته‌نگی
 سه‌ردار سه‌فدر سالار جه‌نگی
 ته‌ژدیهای ده‌وران پر ته‌سل و ئسوول
 جای مه‌لجاو ئومید مسکین و مه‌لوول
 عاله‌م دو‌عاگو‌ی سفره و خوانته‌ن
 (باب العشایر) دیوه‌خانتنه‌ن
 جو‌امه‌رد جه‌مع جو‌مله‌ی جیهانی
 مه‌علووم ئافاق رووم و ئییرانی
 (عه‌ره‌ب) چه‌نی (تورک)، (کورد) و (تاله‌بان)
 (مُشْبَعُ)^(۳) چه‌ رزق زاد سفره و خوان
 یا ره‌ب ئی شه‌وکه‌ت دايم تا سه‌ر بۆ
 (عه‌لی ئاغای زاده) دوور له‌ زه‌ره‌ر بۆ

(۱) عه‌زیز کوپری عه‌لی ئاغای کورپی عه‌باس ئاغای کورپی ناسر ئاغای داودبیه، براه‌کی هه‌بووه به‌ناوی
 (که‌ریم ئاغای) وه، له‌ ئاوی (زندانه‌ی سه‌ر به‌قه‌زای کفری دانیشتوووه، وا ده‌گێڕنه‌وه زۆر ئاره‌زووی
 له‌ شیع‌ر و شانامه‌ بووه، بۆیه دۆستایه‌تی له‌ گه‌ل شاعیردا به‌تین بووه.

(۲) خان: مال، دیوه‌خان، واته‌ شاعیر عه‌زیز ئاغای له‌ رووی به‌خشین و چاو‌تیربیه‌وه به‌رامبه‌ر به‌حاته‌می
 ته‌ی داوه له‌ قه‌له‌م.

(۳) مُشْبَعُ: تیر، تیرخواردن.

(۱۳) سه‌مه‌ک: ماسی، واته‌: زرمه‌ی تهننگ ده‌گاته‌ گا و ماهی.

چه پشت (عهلی)، (عزیز) ئیجاد بی
 (عزیز) چه (عهلی) قه درش زیاد بی
 ئومید ئیمداد هه ی بۆن وه هیممهت
 (أبو المصاکین) مهرد پر غیرهت
 (يَوْمًا فَيَوْمًا) روتبهت که بیر بۆ
 بهندهی ئاستانهت میرو و وه زیر بۆ
 بالّ جبرائیل سایه بانته بۆ
 (أنا فَتَحْنَا) (٤) وه قه لّخانت بۆ
 به شادومانی عومرت طه ویل بۆ
 دۆستانته دلّشاد عه دوت زه لیل بۆ
 نهوینی زهره ر چه ی دنیای فانی
 برانی دهوران وه کامه رانی
 وه نهت مه علوم بۆ ئاغای که ره مدار
 گۆش دهر به کردار ئی بهنده ی غه مبار
 پادشای شاهان به ردهن مه زاقم
 فه لهک دان وه باد رزق و تفواقم (٥)
 ئه مسالّ زمستان نییهن زه خیره
 ترخینه و ساوهر ئه رزاق و جیره (٦)
 نه (باغ) نه (سوغان) نه (دووز) نه سمامق
 گومانم نییهن بنه ی وه بهر فاق (٧)
 ساحیب کولفهت ئه هل و عه یالم
 یهک (حَبَّةُ أَرْزَاقٍ) نییهن چه مالم

(٤) أنا فَتَحْنَا: دهسینشانه بۆ ئه و ئایه ته ی که دهفه رمی: (أنا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا) - سورة الفتح
 الآية ١.

(٥، ٦، ٧) لهو نامه یی که بۆ سه عید ئاغای نووسیوه ئه م سنی خشته هه ن، مانه وه یانمان به په سه ند زانی
 بۆیه له ههردوو چامه که دا وه کو خۆی هیشتمانه وه.

له که سه ب مایه بی ده سه لاته م
 نه فه للاح کشت و (٨) ساحیب (٩) ئیلاته م (١٠)
 نه بهر باش کاتیب چه ته حریراته م
 ویل سه ره گه رده ان بی واریداته م
 هه میشه مه شغوول مه دح و سه ناته م
 مه نظور ئی حسان هه دیه و خه لاته م
 چه ند رۆزه ن به نده غه مبار و خه سته ن
 که رده نم سه فه ر فیشه ک هوریه سته ن
 به لکه م چه مایه ش وه ده وان ده و
 مه جمه ع بکه رۆن به عزّی حونتته و جه و
 مه بۆ چه خزمهت روخسه تم ده ری
 شه رت (حاته می) به جا باوه ری
 تۆیش وینه ی حاته م که ره م با شومار
 بکه ری خه لات ئی بهنده ی غه مبار
 منیش تا زینده م هه ر های له ویرم
 چه مه دح که رده ت نییهن ته قسیرم
 له گشت دیوه خان ئاغه و سه روه ران
 نه جه مع مه جلیس میرو و به گله ران
 ئیسمت به وینه ی شه هنامه ی رۆسته م
 بکه رۆن به فله رده بوانۆن وه ده م
 من (میرزا خه لیل) سوخه ن له زیزم
 عه بد دو عا گۆی (عبدالعزیز) م

(٨، ٩) کشت: چاندن، تۆو وه شاندن (کشتوکال)، ئیلات: ره و نه ند، ئه وانه ی ده چنه بانه مه ر.

(١٠) ئه م خشته له و نامه یی که له ناودار ئیک داوای خه لات دهکا هه میسان هاتوه هیشتمانه وه یان به
 په سه ند زانی.

نامه‌ی میرزا خلیل بۆ به‌ندکراو سه‌عید^(۱) ئاغای

داوده له به‌ندیخانه‌ی (کفری) دا

مه‌علووم بۆ چه لات ئاغه‌ی زه‌مانه
مه‌نشوور مه‌علووم قه‌وم و بیگانه
چالاک عه‌رسه‌ی رۆژ مه‌یدانی
شکه‌ست شوهره‌ت شای (تاله‌بانی)
مه‌رد سه‌ف شکه‌ن مه‌نشوور ته‌بیام
(فلامه‌رز) یه‌ل نه‌سل (زال) و (سام)
سه‌خی چون (حاته‌م) دانا چون (لوقمان)
هامنشین به‌زم والی و بوزرگان
نیازم ئی‌ده‌ن چه (رَبُّ الْمُعین)
بانی به‌شاد نه‌ پرووی سه‌ر زه‌مین
ئینه‌ چه‌ند سه‌اله‌ن شه‌فه‌تم نامت
دوشمن مه‌له‌رزۆ چه زۆر و سامت
ئیسیم سه‌خائیت ده‌نگدا وه‌ هۆشم
فه‌تحت وینه‌ی زه‌نگ زریا نه‌ گۆشم
واتم دریغا که‌ی مه‌بۆ (جاری)؟
ئه‌ر وه‌ سه‌ه‌رداده‌ن ئه‌و وه‌ راویاری
بشووم به‌خزمه‌ت ئاغای زه‌مانی
چه‌ند رۆژ وه‌ ته‌رتیب شه‌رت مه‌همانی
بزانتۆم چ ته‌ور چ نامم‌دارتیوه‌ن؟
چه نه‌سل کامین شه‌ه‌رباریتوه‌ن؟

(۱) سه‌عید ئاغا ۱۹۰۸-۱۹۷۵ی ز. کوری محه‌مه‌د کوری خو‌رشید داوده‌یه، ناوی هه‌قیقی (حه‌مه سه‌عید)ه، له ئاوابی (دوراچی) دانیشتیوه، پیاویکی ئازا و که‌له‌می‌رد، کوردی‌په‌روه‌ر بووه، هۆی به‌نده‌که‌شی به‌هۆی ئه‌وه‌وه بووه چونکه‌ لایه‌نگری شو‌رشه مه‌زنه‌که‌ی شیخ مه‌حمودی هه‌فید بووه.

(دایم المدام) یه خه‌یالمه‌ بی
یه فیکر و خه‌یال مانگ و سالم بی
ئاخر که‌ره‌مدار بینای که‌ره‌مکه‌ر
لوتف که‌ره‌م که‌رد (اللهُ اکبر)
شوکر سه‌لامه‌ت وه‌ دینت شاد بيم
چه غه‌م و غوسسه‌ی قه‌دیم ئازاد بيم
فه‌قه‌ت هه‌یف ئی‌ده‌ن ئاغای سوخه‌ندان
کاشکه‌ تۆم نه‌ دیا له به‌ند زیندان
که‌سی چه (کفری) قه‌ید مه‌حبووسه‌ن
(دایم المدام) چه زه‌وق مه‌ئیسوسه‌ن
گاهێ نه‌ ئه‌فکار ئه‌هل و عه‌یاله‌ن
رۆژش چون هه‌فته‌ ماهش چون سه‌اله‌ن
گاهێ نه‌ خه‌یال خه‌لاسی ویشه‌ن
گاهێ نه‌ شادی گاه ده‌روون ریشه‌ن
ئه‌ر ماچی دره‌نگ ئامام به‌خزمه‌ت
که‌مه‌ر نه‌به‌ندم به‌وینه‌ی به‌نده‌ت
به‌خزمه‌ت ئامات واجبه‌ن فه‌رزه‌ن
شه‌رت غولامی وه‌ ده‌ینم قه‌رزه‌ن
چونکه‌ وه‌ گشت که‌س نییه‌نی قیاس
گه‌وه‌هر شوناسی چون (هه‌یاس خاس)
په‌ویه‌ی ئی دنیا وه‌ پا که‌رده‌نی
گه‌ره‌و چه (حاته‌م، ثانی) به‌رده‌نی
که‌سی عارف بۆ مه‌علووم عاقله‌ن
چ لازم وه‌ شه‌رح گوفتار و نه‌قله‌ن
ناو بی ناوک چه‌ تالع سییام
چه مال بابۆم، دوو سه‌اله‌ن جییام

پادشای شاهان بهردن مهزاقم
 فهلهک دان وه باد مال و تفاقم^(۲)
 چهی زمستانه نه بی زه خیره
 ترخینه و ساوهر تفاق و جیره^(۳)
 نه (یاغ) نه (سوغان) نه (دووز) نه سمباق
 گومانم نه بی بنه م وه بهر فاق^(۴)
 لهی جهژن شهریف لهی عید نه کبه
 تفاقم نه بی پی م بکه باوهر
 نه کولیچهی خاس پر شه ککه رم بی
 نه خه یار نه تورشی پر بی بهرم بی
 نه ناوک شامی نه له بله بیم بی
 نه قوژ نه خورمای محه لله بیم بی
 نه خو مله بهس نوک برشیام بی
 نه باسدوقه ی سهوز روژن تورشیام بی
 نه چه رهز روژ وه نه ش هوم بی
 وینهی قه رزداران وهخت رهوم بی
 به کجار نه هی دهست له گیان بیتار بیم
 په وکه له خزمهت زاتت فیرار بیم
 په وکه له خزمهت زاتت به عید بیم
 مه حرروم دیدار (ئاغا سه عید) بیم
 هه ر چی بکه روژن په ی شی ر جه نگی
 ضایع نمه بو له روژ ته نگی
 سه ر فیدا نه بو په ی (سه عید ئاغا)
 یاشا نه و سه ره بشو وه زاغا

(۲، ۳، ۴) لهو نامه یه ی که بو عه زیز عه لی ئاغا ی نار دووه نه م سخی خشته شیعه ره له ویتشدا بهرچاو ده که ون مانه وه بیان به چاک زانی.

یا ره ب ئی شه وکتهت دايم تا سه ر بو
 ئاغا ی خانه دان دوور له زه ره ر بو
 چونکه سه رداری له عاله م دیاری
 جای هانا و هاوار گشت که فته کاری
 منیش تا زنده م ناچی له ویرم
 له مه دح و سه نات نییه ن ته قسیرم
 به و شهرت مه دحت که م شیر شیرانگیر
 وهختی بهر لوای من نه که ی له ویر
 یه (خه لیل) واتهن ساحیب عه قل و فام
 نهختیار به تووه ن ئاغا یی نیکنام

نامه‌ی میرزا خلیل بۆ کوخا ئیبراهیم^(۱)

مه‌علووم بۆ چه لات کوخا (ئیبراهیم)
من عه‌بد تووه‌نم گشت وه‌خت و دائیم
ده‌ستت مه‌بۆسۆم مه‌که‌رۆم سه‌لام
هه‌ر چه یادمی (دایم المدام)
ئه‌ر خاتر تووم نه‌ که‌ردا په‌سه‌ن
ئیشی خرابم ئه‌کرد وه (حه‌سه‌ن)^(۲)
به‌لئی چیش که‌رۆن که‌می پر هۆشم
خاسی توو هه‌لقه‌ن نه‌ هه‌ردوو گووشم
به‌خته‌که‌ی (حه‌سه‌ن) یه‌که‌جار بتوون بی
ئه‌ندامی لایق ئاو توتوون بی
خۆشاو دارک سائیم له‌ گیانی^(۳)
هاته‌وه‌ سه‌ر خووی ئه‌و به‌خته‌ی دانی
ئه‌گه‌ر ده‌ریجی له‌م زمسته‌نه
لایق به‌ران بۆ چه‌ی تاوسته‌نه
(محهمه‌د سالح)^(۴) میسر (شاتری)
پی‌اوی ناردوی چه‌نی قاتری

(۱) کوخا ئیبراهیم (۱۸۹۱-۱۹۹۱ ز.) کوری سلیمان غه‌فووره، له‌ هۆزی داوده‌یه له‌ ئاوبی (قه‌والی) که‌ سه‌ر به‌شارۆچکه‌ی (کفری) یه‌ دانیشتوووه که‌ هاوسنووری هۆزی جافه، ئه‌م زاته پی‌اوئیکی پی‌اوانه و خاوه‌ن دیوه‌خان بووه، یه‌که‌یکه له‌ یاوه‌ره‌کانی میرزا خلیل، پینج کوری هه‌بووه (هیدایه‌ت، فرود، فایق، فازل، حه‌سه‌ن)، ئیستا هیدایه‌تیان له‌ هه‌مان گوند داده‌نیشی.

(۲) حه‌سه‌ن: کوری کوخا ئیبراهیمه، رۆژتیک میرزا خلیل بۆ دیدنه‌ی ده‌چیتته‌ خزمه‌تی کوخا ئیبراهیم به‌رێکه‌وت ئه‌و رۆژه کوخا له‌ ماله‌وه‌ نابێ، حه‌سه‌نی کوری به‌ساردییه‌که‌وه‌ پیشوازی لێ ده‌کات، رۆژی داها‌توو که‌ خلیل منه‌وه‌ر ئۆغر ده‌کا، کاک حه‌سه‌ن به‌خته‌یه‌ له‌ر و لاوازی پێده‌به‌خشی بۆیه له‌ شیعه‌که‌دا به‌توندی گله‌بی لێ ده‌کات.

(۳) زووتر له‌ کورده‌واریدا هه‌ر گیاندارتیک تووشی نه‌خووشی گه‌ری ببوایه، بۆ چاره‌سه‌رکردنی دارکی تووتنیان ده‌کولاند و به‌دۆشاوه‌که‌ی چه‌ند جارێک له‌شبان چه‌ور ده‌کرد.

(۴) محهمه‌د سالح: یه‌که‌یکه له‌ سه‌ره‌ک هۆزه‌کانی (جاف) به‌تیره (شاتری) بووه.

یه‌ک وه‌زنه‌ په‌وه‌ن کیه‌سته‌ن وه‌ به‌رتیل
ئه‌و به‌خته‌ی دانی بنی‌ری (خه‌لیل)
لایقه‌ به‌من شه‌کی مانگا قن
وه‌ رووی مه‌سه‌له‌حه‌ت به‌رۆشی وه‌ من
ئه‌گه‌ر نه‌یفرۆشی مه‌یلی بکا که‌م
ئیل (شاتری)^(۵) من بۆی ئه‌که‌م جه‌م
(رۆغزایی)^(۶) چه‌نی (یۆسوه‌ جانی)^(۷)
(هاروونی)^(۸) چه‌نی، تیپ (ته‌رخانی)^(۹)
ئیلجاری ئه‌که‌م وه‌ رووی (کفری) شار
سه‌راسه‌ر (کفری) ئه‌که‌م یه‌خته‌سه‌ر
کوخا نازانم له‌م قه‌ول و قه‌رار
په‌ری کام ئه‌قلیم من بکه‌م فی‌رار
ئه‌ر توو ته‌دبیری نه‌که‌ری وه‌ راس
له‌ ده‌ست (شاتری) نه‌بۆم خه‌لاس

(۵، ۶، ۷، ۸، ۹) شاتری، رۆغزایی، یۆسوه‌جانی، هاروونی، ته‌رخانی: ئه‌مانه‌ هه‌ریه‌که‌یان تیره‌یه‌کن له‌ هۆزی (جاف).

نامه‌ی خلیل منوهر بۆ عه‌لی ئاغا^(۱)

چه شه‌هر که‌رکووک ئه‌ی عالی نه‌سه‌ب
 چه خانه‌ی له‌که‌ی ئیسماعیل^(۲) له‌قه‌ب
 کاغه‌زی پهریم که‌رده‌بیت ره‌وان
 به‌حس بی وه‌فایبی (مه‌للا ئینجی خان)^(۳)
 وه هه‌م نوویسنابیت وه چه‌شم جادوو
 سه‌یرکه‌ر به‌روخسار نه‌ونه‌مان نوو
 بزانی چ ته‌وره‌ن حوسن و جه‌مالش
 چ وه‌زنه‌ن میزان عه‌قل و که‌مالش
 من وینه‌ی سه‌یاد سه‌یدگی‌ر ئاهوو
 په‌ری دیدنه‌ش که‌ردم جستو جوو
 وه له‌یل و نه‌هار پارێز مه‌به‌ردم
 ته‌ماشای روخسار (ئینجی) مه‌که‌ردم
 وه رۆژ چه‌ حوجره‌ی یه‌ک مه‌کته‌بخانه^(۴)
 به‌وینه‌ی به‌یغوش هه‌ر مه‌گرت لانه
 یه‌ک په‌شته‌مالی ته‌حه‌مر نه‌وه‌ردا
 مه‌پوشا وه بان روخسار و سه‌ردا
 غه‌یر چه‌ شاگردان میرزا نه‌دی رووش
 نه‌زانام چونه‌ن شو‌عه‌له‌ی ره‌نگ و بۆش

(۱) عه‌لی ئاغا کوری عه‌باس کوری ناسر ئاغا داودییه، دانیشتیوی ئاوابی (زندانه) بووه، که سه‌ر به‌قه‌زای (کفری)یه، دوو کوری هه‌بووه (عه‌زیز، که‌ریم).

سه‌رده‌سته‌ی شیعه‌که‌ وا ده‌ست پین ده‌کا (فرمودن میرزا محمد خلیل شاعیر/ سنه ۱۳۰۲)، ته‌م چامه شیعه له لایه‌ن ماموستا (شیخ محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی)یه وه بلاوکراوه‌ته‌وه، بروانه گۆقاری نه‌وشه‌فه‌ق - ژماره ۴ ته‌موزی ۲۰۰۳ی ز.

(۲، ۳، ۴، ۵) عه‌لی ئاغا نیازی وابوو (مه‌لا ئنجی خان) بخوازی، جا نامه‌ی بۆ خه‌لیل منوهر ناردوو که ته‌و رۆژه له شاری که‌رکووک له مالی (ئیسماعیل له‌کی) میوان ده‌بی تا ته‌ماشای بۆ =

ته‌و رۆژ که سه‌فه‌ر په‌ری کفری شار
 که‌ردم ته‌داره‌ک زاناشان ئیزهار
 واتم: (زوره‌خان)^(۵) شای سۆسه‌ن خالان
 هه‌مشیره‌ی^(۶) عه‌زیز^(۷) ساحیب که‌مالان
 (عه‌لی ئاغا) نوویسنان کاغه‌ز په‌ری من
 کیانانش وه ده‌و به‌ی زید و زامن
 واته‌ن ئامانه‌ت بوین (ئینجی خان)
 ئه‌ی گه‌وه‌هر شوناس هه‌کیم حالزان
 من چۆن (ئینجی خان) بوینۆم ده‌خیل
 ته‌دبیری بکه‌ر په‌ی (میرزا خه‌لیل)
 بزانی چ چونه‌ن چ ته‌ور غه‌زاله‌ن
 ته‌ئریخ عومرش چه‌ند هه‌فته‌ سه‌له‌ن
 قانۆن ته‌ده‌ب چ ته‌ور مه‌زانۆ
 ویش وه کام مه‌عشوق وه‌رین مه‌وانۆ
 وه عه‌قل و حیه‌له‌ی ئیختیفای پر هۆش
 وچه چه‌ ته‌به‌ق به‌ردارۆ سه‌ره‌پۆش
 چونکه‌ من ئیمشه‌و نی جاگه‌م ئیزهار
 سه‌حه‌ر به‌رمه‌شۆن په‌ری کفری شار^(۸)
 با‌دا بوینۆن دیدار دل‌به‌هه‌ر
 نه‌بۆ وه عه‌وقه‌ده چه‌ به‌ند جگه‌ر
 به‌لکه‌م مه‌دحش که‌م رۆژ و ماهو ساڵ
 په‌ی (عه‌لی ئاغا) وه‌سفش که‌م ئیرسال

=بکات و بزانی ئایا جوان و خان و مان و سه‌لار و ره‌وشت به‌رزه یان نا، خه‌لیل منوهر له رێگای (زوره) خانی ناشانیوه دیدنه‌ی ته‌و خاڤه‌ی کردوو که له که‌رکووکدا قوتابخانه‌ی هه‌بووه، ئنجا ته‌م شیعه‌ی بۆ عه‌لی ئاغا نووسیوه و تیایدا ستایشی مه‌لا ئینجی خانی بۆ ده‌کات.

(۶) هه‌مشیره: برا، یان خوشکی شیری، ته‌وه‌ی شیری ژنیک بخوات، له‌گه‌ل مندالی ته‌و ژنه‌ ده‌بته‌ برا.

(۷) عه‌زیز: نازیز، واته: زوره‌خان خوشکی شیری میرزا خه‌لیل بووه.

(۸) واته: من هه‌ر ئیمشه‌و لی‌ره‌م، سه‌ینه‌ی به‌ره‌به‌یان بۆ (کفری) ئۆغر ده‌که‌م.

(زوره خان) شنهفت وینهی (تههمینه)
 دهر له حزه فهرما به و نازه نینه
 (قهرداشن ئیووه یوقدر ئینجی خان)
 نییهن بشورۆ کهس دهست میهمان^(۹)
 (مه غریبدر گیتجدر، سو فی سه له وات)
 (ئیبیریقی قالددر پیشتمالی ئات)^(۱۰)
 (موسا فرمزن تویتک ئالنه سو)
 ساکه ئید شنهفت نه ونه مام نو^(۱۱)
 (طوعاً و کرهاً) شای سیمین به دهن
 گرت وه دهسته وه مه سینه و له گهن
 قه دهم له نجان که رد بی پهرده و حیجاب
 دهستم غوسلدا وه سابوون و ئاب
 وینهی ماهتاب بهر ئاما وه بهر
 سه رکیشا نه بورج خورشید خاوهر
 من که دیم وه چه م جه مال دل بهر
 شهوق شه عشه عهش عالم گرت نه وهر
 سه د سه لئی عه لام چه دم که رد جاری
 ئافه رین بو پهیت ئه ی جه مال داری
 نییهن چه که رکوک (میثل و ئه مثالش)
 وه عه قل و ئه دهب حوسن و جه مالش
 دل بهر دین بهر چه حوسنش ماتهن
 شه مع شاهپه سه ند شاخ نه باتهن
 (ره حمه)^(۱۲) که ردهن که چ پای زنج زهر دش
 (زوره خان) شه یدای لیموی بیگه ردش

(۹، ۱۰، ۱۱) واته: که خه لیل منه وهر و زوره خان ده چنه مالی ئینجی خان، برابیه که ی له مال ه وه
 ناب، زوره خان پیتی ده لئی وهره پیشه وه دره نکه ئه مه مالی خۆته مه سینه و ده ستشوره که بیته و ئا و
 بکه به دهستی میوانه که یا، ئه ویش به گویتی زوره خانی کردووه.
 (۱۲) ره حمه: یه کیکه له دراوسیتکانی ئینجی خان.

حوسنی هسه د خوار گرفتار شه ن
 گو لئی لیوی له نج قین و قار شه ن
 ئینجی هه مشیره ت که متریشه ن
 تاله^(۱۳) ئاره زوی دیدهی دینشه ن
 سو فی سه ومیعه ی خه لوه کیشیوه ن
 پر عیلم و ئه دهب یه ک ده رویشیوه ن
 ته ریه ت په زیر سه ول سیا چه م
 مه حروومه ن چه رووی مه رد نامه حره م
 ئه سپه رده ی بارگه ی دولدول سوار بو
 پاریز چه نه فه س فیته نه ی به دکار بو
 عوموم عاله م په ریش بریان بو
 سه رمه شق ده فته ر (عه لی گریان)^(۱۴) بو
 شه رت بو تا زینده ی ده ور زه مان بام
 سه نا گو ی عیسمه ت ئه و (ئینجی خان) بام

(۱۳) تاله: کورتکراوه ی ناوی (تالیب) ه، یه کیکه له دانیشتوانی که رکوک، دراوسیتی ئیسماعیل
 له کی بووه.

(۱۴) عه لی گریان: شاعیریکی چه وساووه ی ده قهری گه رمیانه به داخه وه تا ئه مرۆ شتیکی ئه وتۆ ده رباره ی
 ژبانی نه زاتراوه، ماموستا محمه د عه لی قه رداغی له گو قاری نه وشه فه ق ژماره ۴ دا و ا بو ی چووه
 گوایه کوری یوسف ناویکه.

نامه‌ی میرزا خلیل بو سمایل^(۱)

ئاغای داوده‌یی له دیتی ئهلبوسه‌باح

میرم دیبیری... میرم دیبیری
وه روتبه‌ی بوزرگ له عام دیبیری
سه‌ر له‌وح سه‌دره‌ی شاهو خونکاری
تۆ چه (خه‌لیل به‌گ)^(۲) یه‌ک و هه‌زاری
چه (محهمه‌د باقر)^(۳) تا وه (عه‌لی ئاغا)^(۴)
که‌س نام عه‌شره‌ت نه‌که‌رد وه زاخا
ئه‌وه‌ل جه‌نابت وه ناعیلاجی
دووهم (محهمه‌د)^(۵) میر (دوراجی)

شهرع پیغه‌مبه‌ر نه‌گرتن نه‌گۆش
ته‌عه‌ددا که‌ردن له جاجک فرۆش
مالّ جووله‌که و به‌قالّ و عه‌جه‌م
به‌وتینه‌ی حه‌لوا مه‌وه‌ردن وه دهم
راگه‌ی قافیله مه‌به‌ردن وه په‌س
ئه‌وه‌لّ زه‌عیفه ماوه‌ردن وه ده‌س
مالّی که وه غه‌سب ئه‌خذا که‌ی چه عام
کئی دی حه‌لالّ بو حه‌رام په‌ی ئیسلام؟
میرم کئی دیبه ئی به‌د پرائیبه
ئی بی ئه‌مری شهرع ئی ریسوائیبه؟
مالّ فه‌قییران باوه‌ری چون گورگ
که‌ره‌م به‌خشان که‌ی له ئاغه و بوزرگ
یه‌عنی (سمایل، حاته‌م ثانی)
ئیمیرۆ خوریا به‌ک (وه‌زنه) نانی
نیم وه‌زنه برنج شه‌ش (باتمان) ساوه‌ر
یه گشت خوریا به‌کئی ناکا باوه‌ر
نازانن خیییری وه‌ک دار په‌لکه
زیافه‌تی زولمه گشت مالّ خه‌لکه
میرم مه‌نشوریت ته‌گه‌ر وه‌ها بو
ئیسیم بوزرگیت حه‌یفه‌ن وه پا بو
ئه‌ر خیییری چه ره‌نج پای ئه‌سپه‌شتی بو
ئی خیره سه‌د جار کۆی که‌ولت تی بو^(۶)

(۱) سمایل ئاغا: کوری ئیبراهیم به‌گ کوری سمایل به‌گی داوده‌یه، ماوه‌یه‌ک له ئاوی (ته‌په‌چهرمگ) ی سه‌ر به‌قه‌زای (خورماتوو) دانیشتوو، له پاشاندا چوو ته‌ ئاوی (ئه‌لبوسه‌باح)، یه‌کێکه له سه‌ره‌ک هۆزه ناو‌داره‌کانی هۆزی (داوده) له ده‌قه‌ری گه‌رمه‌سێردا، ناوی له داستانه‌که‌ی جه‌نگی نیوان داوده و تاله‌بانیشدا هاتوو، له پاش خۆی رفه‌ت به‌گی کوری جیگای گرتوه، سمایل ئاغا زۆر خه‌لیل منه‌وه‌ری خۆش ویستوو، مۆله‌تی ئه‌وه‌ی داوه‌تی هه‌جوی هه‌ر که‌سیک بکات قه‌ده‌خه نه‌کری و که‌سیش لێی زویر نه‌بی ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر ئه‌وه‌ هه‌جوه له‌سه‌ر خۆشی بی.

(۲) خه‌لیل به‌گ ۱۹۱۰-۱۹۶۹ ی ز. کوری محهمه‌د کوری عه‌باس ئاغای داوده‌یه، ئاغای دیتی (توکن) بووه، له ناوچه‌ی گه‌رمیاندا، پیاویکی پیاوانه و چاونه‌ترس و کوردپه‌روه‌ر بووه، لایه‌نگری شوێشی شیخ مه‌حمودی نه‌مر بووه، دوو برای هه‌بووه: (حاجی صالح، فه‌تاح).

(۳) محهمه‌د باقر: یه‌کێکه له سه‌ره‌ک هۆزه به‌ناوبانگه‌کانی (داوده) له ده‌قه‌ری گه‌رمیاندا، باپیره‌گه‌وره‌ی (حه‌مه ئاغای دوراجیبه).

(۴) عه‌لی ئاغا: کوری عه‌باس کوری ناسر ئاغای داوده‌یه، دانیشتوی ئاوی (زندانه) بووه.

(۵) محهمه‌د: کوری خورشید کوری محهمه‌د باقری داوده‌یه، له سالی ۱۸۷۶ ی ز. له دایک بووه، له ئاوی (دوراجی) له ناوچه‌ی (کفری) دانیشتوو، پیاویکی زیره‌ک و وریا و پروناکبیر و شاعیر بووه، گه‌لێ جار دژ به‌ده‌وله‌تی عوسمانی به‌جه‌نگ هاتوو، بۆیه عوسمانیبه‌کان هێرشیان کردۆته‌ سه‌ر و قه‌لاکه‌یان له دوراجیدا داوته به‌ر توپ، ئه‌ویش ناچار هه‌ل‌دی و خۆی و جه‌نگاوه‌ره‌کانی له چیا‌ی (به‌مۆ) خۆیان هاشار ده‌دن. شاعیر له شیعه‌که‌یدا هێرشێ توندوتیژ ده‌کاته سه‌ر ئه‌م و خه‌لیل =

= به‌گ و سمایل به‌گ له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌زۆر باجیان له دێهه‌ره و ریتیوار و کاروانچیبه‌کان سه‌ندوو و به‌و ده‌سکه‌وته‌شیان داوه‌تی دۆست و پیاو ماقوولانیان کردوو، له سالی ۱۹۲۵ ی ز. دا مردوو.
(۶) واته: ئه‌وه که‌سه‌ی به‌مال و ده‌سکه‌وتی حه‌رام و ناوه‌ا خیر و چاکه ده‌کا، له خوام ده‌ویست بۆی سه‌دجار به‌خرابه تو‌مار بکرت.

ئىمسال بەتەقدىر (اللَّهُ أَكْبَرُ)
 له (طوزخورماتو) ئەو قەمەر پەرودەر^(۷)
 دىش چەنى فرزەند ھەردو بىيا بىن
 چون يەختەى جانى ھەردوو خىيابىن
 ئاغای (خورماتوو)، (محەمەد باقر)
 كاغەزى نوويسنا وە رەجاو خاتر
 وسولش پەرى (سەيىد حوسەين نام^(۸))
 نەوہى (سەى ئەحمەد)^(۹) ئەو عالی مەقام
 (خاتر مەخصوص ئاغای زەمانى
 بزە لازمدر جەللىل گولانى^(۱۰)
 سەرىعەن گوتىندر قوش قەنادىلە
 ميمى خەزانى (كذالك) بىلە^(۱۱)
 (ئەگەر گىيەلمەسە چارەمز يوقدر
 ھىچ قورقەمسون پارەمز چوقدر)^(۱۲)
 ئەمر (سەيىد حوسەين) بەگوش شەفتىن
 ھەردوو ھوربىزايىن وە راگە كەفتىن

(۷) قەمەر پەرودەر: يەككىكە لە دانىشتوانى شارۆچكەى (خورماتوو)، دۆست و ياوهرى خەللىل مەنووەر بوو.

(۸) سەيد حوسەين: كورى سەيد عەبدولقادرى سوور كورى شەيخ ئەحمەدى سەردارە، باوكى سەيد ئەحمەدى خانەقاىە، لە شارى كەركوكدا، خاوەنى تەكپە و خانەقا بوو، بەناو دارىكى پاىبەرزى سۆفىگەرى كوردى شارى كەركوك دەرژمىردىت.

(۹) سەيد ئەحمەد ۱۸۷۰-۱۹۵۲ى ز. كورى سەيد حوسەين كورى سەيىد عەبدولقادرى سوور كورى شەيخ ئەحمەدى سەردارە، لە بنەمالەى سەيدەكانى بەرزنجىيە، لە كەركوك خانەقاى ھەبوو كە تا ئەمڕۆ ئەو خانەقاىە ماوہ بۆيە ناسراوہ بەسەيد ئەحمەدى خانەقا لەگەڵ خەللىل مەنووەردا ناشنايەتى ھەبوو، پىياويكى پىياوانە و سەر راست و خزمەتگوزار، چاوتىر و نىشتمانپەرودەر بوو.

(۱۰، ۱۱، ۱۲) ئەم سەختە بەتوركىيە، واتە: (ئىمە پىيوسىيمان بەجەللىل گولانى و پورى خەزان ھەيە، لە پارە مەترسن، بەزووترىن كات بەبالتى پەلەوہردا بۆمانيان رەوانە بكەن!، چار نىيە دەبى ھەر بىن).

تەشريفمان ياوا وە (خورماتوو) شار
 (قەمەر) و فرزەند جە غەم بىن قورتار
 ئادەمىت كىاست لەو درەنگ وەختە
 (فەتاح بەگ)^(۱۳) من بىيەن وە يەختە
 نووسنايىت وە لای (محەمەد باقر)
 وە رووى ئىلتىجا و مننەت و خاتر
 ئەوہل پەى خاتر (ئىمام عەلى)
 سەلام بەو (باقر)^(۱۴) ئەو (مەللا وەلى)^(۱۵)
 (على العجلە) مالم فىسيایە
 (جەللىل)^(۱۶) بنىرن (فەتاح بىايە
 (سرىعاً) دەر دەست لازم بنىرى
 عىلاجى بکەن بۆ دەواى كىرى
 وە رەجاى ئەوان مننەت و ئىلحاح
 ئەو شەو سوار بىن پەى (ئەلبوسەباح)
 (فەتاح) چەو دەر دە كەردەبىن رەها
 (جەللىل) وات مىرم خەلاتم كووا؟
 وە تەدبىر تۆ (فەتاح) چەكمە دەلب
 دە جفتە ئىكرام جفتەيەكىش قەلب
 دووانى قولفدار يەكى بى مۆدە
 بەدەست و كەرەم (فەتاحە) كۆدە

(۱۳) فەتاح بەگ: ۱۹۰۸-۱۹۷۲ى ز. كورى محەمەد كورى عەباس ئاغايە زياتر ناسراوہ بە (فەتاح ناغا) يەككىكە لە سەرەك ھۆزەكانى داوود، لە دىبى (زندانە) دادەنىشت.

(۱۴) باقر: باوكى محەمەد باقرى داووبىيە، يەككىكە لە سەرەك ھۆزەكانى داوودى ژوور لە دەقەرى گەرمياندا.

(۱۵) مەللا وەلى: مەلای گوندى زندانە بوو.

(۱۶) جەللىل: براى مىرزا خەللىل، وا ديارە ناروويانە بەدواى فەتاحا بۆ ئەوہى ژنى بۆ مارە بکەن و مەلا وەللىش مارەيان بۆ بىرىت.

جاری با بووسی ئی نیک نامی
 جووله کهی خه یات (قلنج ئیسلامی) (۱۷)
 ساخته موسلمان هر له مالتانه
 خه بیات خامه ک چۆخه و شالتانه
 (عهزه) (۱۸) جووله که کهرده وی وه (قاله)
 چهنی ئه و (ئه لیاس) (۱۹) تفل سه ساله
 دوشنامی داوی وه قسه ور بابم
 به کجار چهی سه به ب جگر که بابم
 (جهلیل) نه و ده مدا دلش بوی تهنگ
 چهنی جووله که نییا بینای جهنگ
 حه رمت (خه جه) ی (۲۰) خان مال وه کیل
 دژمانی فره دابی وه (جهلیل)
 ئافه رین خاتوون فۆته پوله که
 غیره ت کیش جهنگ پشت جووله که
 به (عهزه) خه یات که ی بی وه خویشت؟
 که ی بی وه ئیسلام ته کیه ی ده رویشت؟
 به (عهزه) خه یات چ به ختی به رزه
 چه (ئه لبوسه باح) له ئیسلام فه رزه

(۱۷) قلنج ئیسلامی: قلنج: وشه یه کی تورکیه (شمشیر)، قلنج ئیسلامی: ئه وانه ی به زه بری شیر بوونه ته موسلمان.

(۱۸) عهزه: کابرایه کی جوو بووه، له دپی (ئه لبوسه باح) دانیشتووه له شیعره که دا وا ده رده که وی ئه م عهزه به له گه ل ئه لیاسی برای (میرزا خه لیل) دا که ته مه نی سی سالان بووه به جهنگ هاتووه و جنتیوکی فره ی به خۆی و باو باپیری داوه، بۆیه جه لیلی برایشیان له سه ری هاتووه ته وه لام و به گژی کابرای جووا چووه، خه جه خانی ژنی سمایل ئاغا پشتی جووه که ی گرتووه و گه لئ جنتیویشی به جه لیل داوه، جا شاعیر له شیعره که یدا به توندی گله بی له م خاتمه ده کات.

(۱۹) ئه لیاس: برای جه لیل و خه لیل منه ووه ره.

(۲۰) خه جه خان: ژنی سمایل ئاغا ی داودیه.

من کفرم نه کرد بیم وه مه همانت
 که چ که ردم که وچک لوقمه پی نانت
 یا ره سمتانه ن دوشمن وه میمان!
 یا که سه ندن لیم ئوجره یی هه ق نان!
 بیزار له مه کان (ئه لبوسه باح)
 تا مردن له زه م بابۆی (فه تاحم) (۲۱)

(۲۱) بابۆی فه تاح: مه به ست له محمه دی کوری عه باس ئاغا ی داودیه.

میرزا خلیل

نامه‌یه‌ک به‌ناوی حوسین ناویکه‌وه ده‌نوسن^(۱)

مامه‌ی غه‌مخوارم... مامه‌ی غه‌مخوارم
داد پرس نه‌حوالّ خان غه‌مخوارم
نازکیش ئومئید رووی رۆزگارم
نه جاگه‌ی پدهر تووی یار کارم
مه‌قبوول مه‌جلیس جه‌مع به‌گلهران
هامنشین به‌زم تیپ سه‌روه‌ران
مه‌رد هونه‌رمه‌ند ساحیب عه‌قل و فام
دانای دور په‌سه‌ند غه‌واس ئه‌ییام
پیران پر فام (ئه‌فلاتون) عقوول
(لوقمان) مه‌عریفه‌ت مه‌رغووب مه‌قبوول
نیازم ئئیده‌ن چه (رَبّ الْمُعین)
بمانی به‌شاد نه‌رووی سه‌رزهمین
عومرت وه شادی و فه‌رح و ته‌ویل بۆ
دۆستانت دلشاد عه‌دوت زه‌لیل بۆ
بالّ جبرائیل سایه‌بان‌ت بۆ
(إِنَّا فَتَحْنَا)^(۲) وه قه‌لخان‌ت بۆ
نه‌وینی زه‌ره‌ر چه‌دنیای فانی
پرانی ده‌وران وه کامه‌رانی
ئومئیدم ئئیده‌ن حه‌قم بسیینی
چونکه‌ توّ غه‌مخوار کاکه‌ حوسینی

(۱) له ناوه‌رۆکی هه‌لبه‌سته‌که‌دا وا ده‌رده‌که‌وی حوسین شکات ده‌باته‌ لای مامی که‌ گوايه (فاته‌ی) کچی لینی داوه‌.

(۲) إِنَّا فَتَحْنَا: ده‌سنیشانه‌ بۆ ئایه‌ی (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا) سووره‌ی (الفتح) ئایه‌ی ۱.

به‌فه‌رمووده‌ی ویت خودا بۆت پارێز
دوو بار قامیش ناردم وه (کارێز)
سه‌ریار و بن بار به‌سته‌بیم قاییم
چه‌نی ئامۆزام ئه‌و کاک برابیم
په‌وانه‌ که‌ردم وه (کارێز) دیار
(فاته‌ی) دوخته‌رت چه‌نه‌م شی به‌قار
واتش (حوسه‌ کۆر) سه‌سه‌ری سه‌گسار
ورچ مه‌میوون په‌نگ موّلك ئیران شار
په‌ی چیش نه‌شی چه‌نی قامیش بار؟
نه‌واکه‌ بابۆم چه‌نیت ببۆش کار
واتم: نه‌لۆم که‌ی زه‌ماوه‌نه‌ن؟
خۆ مالّ عه‌مۆم زۆر بی‌خواوه‌نه‌ن
ساحیب دوشمن له‌سه‌ر چوار پێگه‌
مالّ وه بی‌خواه‌ن نایلم وه‌ جیگه‌
دوو باره‌ واتش کناچه‌ت فاته‌
ماشائه‌للا ئه‌مسال حوسه‌ کۆر قاته‌
شیر هونه‌رمه‌ند ساحیب تفه‌نگن
دوشمن شکین مه‌رد رۆی جه‌نگن
عومرت نه‌میینی کۆر ناقۆلا
دوو چاو بازک مل مه‌کووی جۆلا
ئافه‌رینت بۆ مه‌رد زه‌مانه‌
دایک باوه‌ردا توّ وه‌ دوانه‌
هه‌زار ماشه‌ئه‌للا وه‌ی عه‌قل و فامه‌
مه‌رد غیره‌ت کیش تفاق مامه‌
عالم له‌ زه‌ره‌ر ئه‌و مه‌بو پارێز
حه‌یف نییه‌ ئیستا بچی وه (کارێز)

فه قیانه چهرموو فه ره جی بۆره
 هیچ عه بیی نییه که می شه و کۆره
 لایقت جاگه ی (خۆر نه وه زانه)
 تو خودا بمره تا جا و هه زانه
 ئافه رین حوسه پهری که مالت
 له (سمایل به کر) نییه نه مسالت
 کئی هه یه باچۆ حوسه کۆر کامه؟
 بی وه پاسه بان تفاق مامه
 عاره که ی عالم چاو چه رخی بایی
 ژیر چه پۆکه ی ژن ناو ئاوی
 مامه توخوا که ی، نه مه قسه یه؟
 نه مه حیکایه ت فاته و حوسه یه
 له ناو ئاوی وه قه شمه رمی کرد
 سه رمی تاشی سوار که رمی کرد^(۳)
 منیش له داخا گیانم نشته له رز
 کوته گئی به روو که فته وی له ئه رز
 واتم: قسه ی تو په ی من خه لاته
 ته نیا کوته گئی مالم وه فاته
 خۆ کفرم نه کرد وتم بترسی
 ئیتر چه ی دماله من نه پرسی
 جغارهم پر کرد نیشتم له سیوه ر
 دیم که خیزیا (فزاع الاکبر)
 فاته وه فیزاع کیشا هه له هه له
 گارانی نه دیه وه ده سدا وه چه له

(۳) نه م نیو باله ره وان بیتی به کی فولکلوری به ، نه مه به کیک به که سیکی ده لی که گالته ی پی بکات و
 حه یای به ری.

دهرچوو له ناو مال وه ک ژنی تورکمان
 به بی ناوژیکه ر بی داد و ئامان
 چمان په ی قه تلم سه نده بی فه رمان
 یا چون کۆزه ر کوت خه ریک چه خه رمان
 حاکم ده ستووری مالا وه گیانم
 گاه وه ته وق سه ر گاه وه ناو شانم
 ده ردی دایه پیتم فاته زه نگیانه
 که رده بیم وه په ن قه وم و بیگانه
 حه تا له بالی ماوی حه ره که ت
 مالا وه لاشم تیللا وه قووه ت
 مادام من چه لای تو نیم سه رفراز
 سه رم هه لئه گرم نه چم وه (بنغاز)
 چه ی ئاخه ر عومره با ده ربه ده ر بیم
 له داخ فاته هه ر قوور وه سه ر بیم
 نه مه وه مه زه ب کام که س دروسته؟
 فاته قه شمه ری بکا وه حوسه
 ئومیدم ئیده ن نه ی عه مۆی گیانی
 حه قم له فاته ی زالم بستانی
 نه گه ر نه ستانی حه قم ته ق^(۴) نه وه م
 ته حقیق چون هه نار شرین شه ق نه وه م
 ها واتم وه تو مامه ی سه ردارم
 رۆژ ته نگمه ن بی وه هاوارم
 به حوسین واته ن ده روون زولماته
 به شکاتشه ن چه ده ست فاته

(۴) ته ق نه وه م: شه ق ده بیم.

نامه‌ی مه‌لا خه‌لیل

بۆ وه‌ستای که‌لاشکه‌ر له کفری

مه‌خسوس سه‌لام بۆ وه‌ بئی ته‌ندازه
ئامما وه‌ لای من ئهو (قاله نازه)^(۱)
خه‌یلئ شکایه‌ت که‌ردش وه‌ ته‌لاش
چه‌ گله‌یی تو چه‌ غه‌در که‌لاش
ئینه‌ یه‌ک ما‌هه‌ن به‌لکه‌م زیاته‌ر
مه‌عته‌له‌ن فه‌قییر به‌گوفته‌ی سه‌روه‌ر
ئیزهار نه‌که‌ی ده‌ستکار خاست
په‌ی (قاله نازه)ی سییا لیباست
هه‌رده‌م ده‌ست مه‌نی تو وه‌ بان چه‌م
په‌ی کار که‌رده‌ش مه‌واچی نه‌عم
ئینه‌ وه‌فا و شه‌رت کیباران نییه‌ن
یه‌ مه‌یل وه‌رین چه‌ یاران نییه‌ن
چه‌ لایئ هامسا، چه‌ لایئ دۆسته‌ن
چه‌ لایئ ده‌رویش که‌شکوژ و^(۲) پۆسته‌ن^(۳)

(۱) قاله نازه: یه‌کیک بووه له دانیشتوانی شارۆچکه‌ی کفری له شیعره‌که‌دا وا ده‌رده‌که‌وی وه‌ستای که‌لاشکه‌ر، که‌لاشکه‌ی ئه‌می دواخستوو به‌یه‌ شکاتی هیناوه‌ته‌ لای مه‌لا خه‌لیل، مه‌لاش به‌م چامه‌ شیعره‌ داوای له وه‌ستا که‌ کردوو تا به‌خیرایی کلاشیکێ زۆر چاک و پوخته‌ی بۆ بچنی و به‌زوو‌ترین کاتیش پتی پسپیری چونکه‌ قاله به‌پێ خاوسی ماوه‌ته‌وه‌.

(۲) که‌شکوژ: توتیکلی گوتیزی هینده‌، ناوه‌که‌ی له دوو وشه‌ پیکه‌اتوو (که‌ش) یان (کیشتن)، (کوژ)یش واته‌: (شان) ده‌گه‌یه‌ن، دره‌خته‌که‌ له ولاتی هیندستاندا زۆره‌، سعه‌تکاری خۆی هه‌یه‌، به‌ته‌ری به‌ئامرازیکێ نووک تیژ ناوه‌که‌ی هه‌لده‌کوژ و ته‌نیا توتیکله‌که‌ی ده‌مپنیه‌ته‌وه‌ که‌ په‌ق و نه‌ستوووه‌ ئینجا به‌ره‌نگی ره‌ش بۆیه‌ی ده‌کات و له قایش ده‌سکی درێژی بۆ تاماده‌ ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی بکریته‌ شانه‌وه‌، جاران تا ساله‌کانی چلی سه‌ده‌ی پاربدوو سوڤی و ده‌رویش و هه‌ژاره‌کان له کوژیان کردوو و له جیاتی قاپ و کاسه‌ بۆ خواردن و خواردنه‌وه‌ به‌کاربان هیناوه‌.

(۳) پۆست = پیست: زووتر سوڤی و ده‌رویشه‌کان پیستی نازه‌لی خۆشه‌کراویان هه‌میشه‌ به‌کوژله‌وه‌ بووه له جیاتی رایه‌خ و به‌رمال به‌کاربان هیناوه‌.

چه‌ یه‌ک لا فه‌قییر بئی چاره‌ی هه‌ژار
فه‌قییر عه‌زیزه‌ن چه‌ لای کردگار
هه‌م سه‌واپته‌ن فه‌قییر ته‌سه‌للا
ئه‌جر ئه‌که‌به‌ره‌ن چه‌ قاپی ئه‌للا
هه‌دییه‌ی فه‌قییر خورمای بئی چنجک
ئه‌جر ئه‌بئی (جووچک دالده‌ وه‌ بنجک)^(۴)
چونکه‌ په‌ناگاش (میرزا خه‌لیله‌ن)
به‌نده‌ چه‌ی کاره‌ موتله‌ق که‌فیله‌ن
به‌ شه‌رع شه‌ریف که‌فیل خه‌سارم
مه‌بۆ بکه‌ری عیلاج کارم
که‌لاشئ که‌ری وینه‌ی پۆتین بۆ
ئه‌ر دوو رۆژ چه‌ نام وه‌حل و^(۵) طین^(۶) بۆ
چون جزمه‌ی (مووسل) بمانو سه‌ سال
نالبه‌ند چه‌ بانی فه‌ره‌س بکا نال
قبوولم نییه‌ن کارت چه‌توون بۆ
مه‌حکه‌م مورده‌به‌ع به‌رق بتوون بۆ
تیره‌ش وینه‌ی تار زولفان که‌توون بۆ
هه‌م شاگردانش شاور توتوون بۆ
ئه‌مجار مه‌علووم بۆ که‌لاش ده‌ست کرد
که‌لاش په‌نج تیر نه‌ پان و نه‌ گرد
به‌لئ به‌شه‌رتئ ئاو نه‌دۆ وه‌ ناو
چه‌ شار (کفری) بۆ به‌مه‌دح و چاو
سیرم به‌قه‌ر فه‌تیل وه‌ک باله
جاوئ جه‌دید بۆ په‌رئ کاک (قاله)

(۴) ئه‌مه‌ په‌نده‌ و به‌م شتپوازه‌ش وتراوه‌: (جووچک په‌لامار وه‌ بنجک).

(۵) وه‌حل: قور و قوراو، قور و چلپاو.

(۶) طین: قور.

پهړوش سفید بۆ تازهی تازه ساو
 بنپه‌رگ مه‌ره‌ز سی‌رم چه‌رم گاو
 لایق بۆ وه پای (می‌ر به‌یاتی) (۷)
 یا (غه‌وس گه‌یلان) بۆش وه می‌راتی
 چه‌رم (سلیمان) چه لاش می‌شین بۆ
 به‌لئ به‌شه‌رتی حه‌قش پی‌شین بۆ
 ده‌رویش (مینا) فه‌تح، فه‌توای کارش بۆ
 ده‌رویش (سمایل) نه‌ دی‌یارش بۆ
 (سه‌کینه خاتون) په‌رۆش که‌رۆ قه‌د
 (قادر) بکو‌تۆش وه مشت‌ه‌ی دووسه‌د
 (مه‌للا ئی‌براهیم) سه‌نا خوانش بۆ
 ئوستاد (۸) یه‌ک ده‌ست نی‌گه‌هبان‌ش (۹) بۆ
 (سولطان‌ه) بن په‌رگ په‌ریش برپ‌سو
 جه‌نابت سی‌رم په‌ریش بک‌یشو
 وه شه‌عر مه‌ره‌ز بسازه بن په‌رگ
 به‌لکه‌م له‌ خو‌شی ئه‌و که‌وش بکا ته‌رک
 (حه‌مه) حه‌یرانه‌ند تیره و په‌رگش بۆ
 (سه‌فه‌ر) بو‌ینۆش ک‌ززه‌ی جه‌رگش بۆ
 (غولام) بو‌ینۆش ببو سه‌ره‌گردان
 (به‌رک) بو‌ینۆش غه‌رق بۆ نه‌ ده‌ردان
 ئه‌ر ببو فه‌ردا تا وه نی‌مه‌ه‌رۆ
 نه‌که‌ری که‌لاش ئوستاد خو‌ش خو
 شه‌رت (می‌رزا) بۆ په‌رئ حی‌سابت
 تا دوما هو‌بم نه‌نوب‌سو ک‌یتاب‌ت

(۷) به‌یات: هۆزیک‌ی عه‌ره‌به، به‌شی‌کیان له‌ سلیمان به‌گ و کفری و خورماتوو نیشته‌جین و به‌تورکمانیش ئاخافتن ده‌که‌ن.

(۸) ئوستاد یه‌ک ده‌ست: ده‌سنی‌شانه بۆ وه‌ستایه‌کی تری که‌لاشکه‌ر که‌ شاره‌زا و ده‌س ره‌نگین بووه له‌ پیشه‌ی چینی که‌لاشدا.

(۹) نی‌گه‌هبان: پاسه‌وان.

پی‌ره گه‌له‌وان په‌رئ قه‌لاشی
 وه لای کاروانچی تووتن فه‌راشی
 خه‌وزر (عه‌لی) یه‌ن وه باشقه‌ی باشی
 بی‌خ بن د‌رک په‌یکو‌لی تاشی
 قوللابه‌ی د‌رک (ته‌په‌ی بین‌باشی) (۱۰)
 (قاله) زه‌لیل که‌رد وه‌ک که‌لب ناشی
 به‌وینه‌ی تی‌فلئ بگ‌یرو و‌رک
 عاجز بی له‌ ده‌ست په‌یکو‌ل و‌رک
 هه‌ردۆ قه‌ده‌مش گرت وه هه‌واوه
 مه‌واتت چه‌ نام ئه‌سکل سو‌تاوه
 ها واتم وه تو‌عه‌رز ئی‌ستید‌عام
 ئه‌ختیار به‌تووه‌ن (باقي والسلام)
 من (می‌رزا خه‌لیل) شو‌عه‌رای زه‌مانم
 دوعاگو‌ی ئوستاد (کفری) مه‌کانم

تاکه شیعریک

ئه‌وساکه بزانه‌هات
 سووری پراوه له‌ رووی ته‌ماته (*)

(۱۰) ته‌په‌ی بین‌باشی: گردیکه له‌ ده‌قه‌ری شارۆچکه‌ی کفریدا، په‌یکو‌ل و‌رکی زۆره.
 (*) له‌ رۆژی ۱۹۸۶/۱۱/۳۰ خوالی‌خۆشبوو سمایل کۆخا سه‌لیم قۆج‌اغلی که‌ پیاو‌یک‌ی ریش سپی و‌ قسه‌زان بوو بۆی گ‌ی‌رامه‌وه و‌تی: رۆژئ له‌ رۆژان خه‌لیل منه‌وه‌وه له‌ ته‌ک ئاغه‌ رۆسته‌می کاکه‌بیدا له‌ ئاوابی (عه‌ره‌بکۆی) یه‌وه ده‌چنه‌ سه‌ر د‌الیه (بیستان)، ئاغه‌ به‌بیستانه‌وانه‌که‌ ده‌لئ: کورم هه‌ندئ ته‌ماته بۆ مه‌لا خه‌لیل بچنه، ئه‌ویش هه‌ندئ به‌ناو بیستانه‌که‌دا ده‌گه‌رئ و به‌ده‌ست به‌تالئ د‌یته‌وه و‌ ده‌لئ: قوربان پرواتان هه‌بئ دانه‌یه ته‌ماته‌ی سوورم به‌رچاو نه‌که‌وت... داوای لی‌بور‌دنتان لی‌ ده‌که‌م، جا خه‌لیل منه‌وه‌وه ده‌ستبه‌جئ ئه‌و تاکه‌ شی‌عه‌ ده‌لئ، ئاغه‌ رۆسته‌م له‌ پاداشتی ئه‌و خسته‌ شی‌عه‌دا عاباکه‌ی سه‌ر شانی خو‌ی ده‌کا به‌خه‌لات و پی‌شکه‌ش به‌مه‌لا خه‌لیلی ده‌کات.

هه جوکردن

* شاعیرمان بهی سلكردنه وه گه لئ شیعری له بواری هه جودا داناوه و تیاياندا به توندوتیژی هیبرشی کردۆته سهر کاربه دهستان و ئاغا و دهره بهگ و کوخا دیکانی ئه و رۆژگار، جا ئه گهر دۆست و ناشنایی خۆیشی هه له و کاری نادروستی کردووی ئه م بهی سی و دوو به شیعهر هیبرشی کردۆته سهر و داوای لئ کردووه له و کرده وه خراپه دهست هه لگرتیت، جا له بهر ئه وهی مرۆقیکی ژیر و وریا و زانا بووه بۆیه جیی باوهر و متمانهی ناوداران و گهره پیاوانی ئه و سهرده مه بووه و زۆر جاریش له هه ندی کیشه و به ره یشدا پاویتیان پی کردووه و ریزیان لئ گرتووه، هه ره ها مو له تی ئه وه شیان داوه تی به ئاره زوی خۆی ره خنه بگری و هه جوی هه ر که سیک بکات رپی لئ نه گیری و که سیش لپی زویر نه بی، ته نانه ت هه جوی کاکه ییشی کردووه، مادامی ئه وان به دلکی فره وانه وه ئه و هه جو هیان پی خۆش بووه و قبوولیان لئ کردووه، ده بی ئیمه ش پی قایل بین و به ئه مانه ته وه ئه و شیعرانه ده قاده ق و هه کو خۆیان بلاویان بکه ینه وه، هه ره وه ها ده بی نه وه و خزم و که سوکاری هه ره که لئ له وانه ی هه جو کراون لیتمان دلگیر نه بن و پییان ناخۆش نه بی، چونکه ئه م جو ره شیعرانه له رووی ویتژی و رو شنبیری و میژوو وه فره سوودیان هه یه و هونه ر و لیها تووی شاعیریشی تیدا دهرده که وئ و ناوی ئه وانیش له لاپه ره بی گهرده کانی میژووی ناودارانی نه ته وه که ماندا تو مار ده کرت و بۆ هه تا هه تایه ده میتیته وه.

(عه ره بکوئی) نام جاگه ی سهرحه ده ن فه قه ت په ی (خه لیل) قه برو ئه لحه ده ن ئه هلش په ی فیتنه بییه ن وه بولبول ئالک نمه دان یه ک شه و وه (دولدول) په ری کۆرنانی چه عاله م به لی دالده نمه دان وه (ئیمام عه لی) گهر (ئیمام حوسین) ئاوراش بۆ وه ده و نمه دان په نه ش کۆتی نانی یه و ئه حمه ق ئه حمه قی ره زیل مه ردو ژهن وه (بنت الرسول) نمه دان یه ک چه ن یه ک قه مه ری وه قهرز وه سیدق و ئیخلاص نمه دان وه ده س (حضرة العباس) زه هدی چه لاشان وینه ی نوور عه یین دانه یی نمه دان وه ئیمام حوسه یین په ی یه ک کاسه ئارد به یان وه ی مه کان بی قه درو قیمه ت مه حرووم مه مانان مه کانی وه ی ته ور ئه هلش وه کار بۆ به جاگه ی غه زه ب دولدول سوار بۆ دووچار بۆ وه قه هر پاتشای که رمه دار بخیزو نه جاش گۆل زریبار

(١) له رۆژی (١٦/٢/١٩٧٨) ی ز. ئه م پارچه شیعره مان له خوالیخۆشبوو خاله ره حیم مه نه ی پینه دۆز به ده ستان هیناوه. شاعیر ئه م شیعه ری له داخ ئه وه هۆنیوه ته وه چونکه که سی له دانیشتوانی ئاوابی (عه ره بکوئی) ریزیان نه گرتووه و گوئی دریتیکیان پی نه داوه تا باره ناشه که ی بۆ ناش به ری که له ئاوابی (عه لیه سا) دا بووه.

(سه‌یید) و (باوه) لیش بی زهره ر بۆ
 ماباقی نیگوون زیر و زبهر بۆ
 به‌حس چه ئی‌دهن وه نه‌ت بۆ عه‌یان
 ده‌میلله‌ت چه‌نه‌ش گرتنه‌ش مه‌کان
 تیپیی (که‌وه‌له) تیپیی قه‌وم (له‌ک)
 تیپیی (تورکمان) یا (عه‌ره‌ب) به‌دره‌گ
 تیپیی (قه‌ره‌سه‌ن)، تیپیی (چۆلمه‌کی)
 تیپیی (ساله‌بی)، تیپیی (خیله‌کی)
 تیپیی (ئیرانی) وه رۆ ده‌ره‌ده‌ر
 تیپیی (کاولی) دۆم که‌لاشکه‌ر
 ره‌سیده‌ی نامه وه ته‌عجیل و تاو
 ته‌شریفت بشووتا وه ئاسیاو
 ئه‌و بار طه‌حین باوهر وه‌ی مه‌ئوا
 غیره‌ت بگیروتا په‌ی رۆژ ده‌عوذا
 شه‌ش قزناخ حونطه‌ په‌ری ئیراده
 حه‌ق ئاشه‌وانم له‌ پی‌شین داده
 پارهم ته‌سلیم که‌رد وه عه‌له‌ی خه‌مان^(۲)
 ئی جومعه‌ی وه‌رین خو‌ش وه‌خت زه‌مان
 (عه‌لی) ئه‌مرش که‌رد دوو رۆ بۆ مو‌لته‌ت
 مه‌هاریش په‌ریت یه‌ک شه‌و وه هه‌لمه‌ت
 من تو‌م چه‌ قه‌ومان وه‌عیلان زانا
 فه‌ریاد و هانام وه‌لای تو‌کیانا
 گشتتس مه‌شانی وه‌ چنگ سه‌پان
 بیان وه‌ فیدای محه‌مه‌د چۆیان^(۳)

(۲) عه‌لی خه‌مان: عه‌لی کو‌ری خه‌مه‌ کو‌ری غه‌یوللای قه‌ره‌سه‌نییه (۱۸۴۵ - ۱۹۱۶ ی.ز.).

(۳) محه‌مه‌د چۆیان: محه‌مه‌د کو‌ری چۆیان کو‌ری مه‌مووده (۱۸۹۰ - ۱۹۳۵ ی.ز.) ده‌ستی شیعر نووسینی هه‌بووه، دژ به‌رژیمی پاشایه‌تی بووه، ده‌زگایه‌کی ئاسیاوی له‌ گوندی (عه‌لیسه‌رای) =

من (میرزا خه‌لیل) شاعیری زه‌مانم
 ره‌حمه‌ت خوان رۆح ئوستا (چۆیان)م

= دروست کردوووه و خویشی بووه‌ته ئاشه‌وانی، له‌ شیعریکدا ستایشی ئاسیاوه‌که‌ی ده‌کا و داوایش له‌ خه‌لکی ده‌کا تا باره‌ ئاشه‌کانیان به‌رنه‌ ئاسیاوه‌که‌ی .

ئاسیاوی ئاردم بی عه‌بییه‌ن پاکتاو
 حازره‌ن دۆستان په‌ری باره‌سیاو
 مه‌تله‌به‌م ئی‌ده‌ن چه‌ ئاشناو یاران
 باره‌سیاو ویشان وه‌لامان باران

ئهم زاته‌ دۆستی گیانی به‌گیانی میرزا خه‌لیل بووه.

ههجوی شهحنه و نوکهرانی ئاغای (۱)

وهبئی نان و ئاب... وهبئی نان و ئاب
رهنج دوازده مـاـه وه بئی نان و ئاب
پاک درهوه کهردم چه تهـمـووز و ئاب
چه تاو گهرما سوچيام وهک کهباب
قرچهم کۆمهـل کهرد وهسهـد ئاخ و داخ
بهردم وه خهرمان وه شهـغـره و ولاخ
قرچهم گيیره کهرد وه پاگيیره و (۲) چان (۳)
شهـن کهردم پاخوا بئی سهـبرو وچان
کاتیکم زانا ئامایه چهند کهس
شهحنهـی خوپهـسهـن، فهـراش چهک وه دهس
چهند خادم زک شوپ چهندي مل قهوی
ههرکهس وه قوربان ئاغای وپيش مهوی
دهور گهندم داشان وپينهـی قهـلهـرهـش
(خوله) و (حوسهـکۆز)، چهنی (وهله رهش)
چارتهـی سهـغـيرم کهردشان بهش بهش
پهـی وپيشان بهردن مهردان پر غهـش

دیتـر چۆن نهـبۆم بهـکۆچهر شاران
چۆن نهـبۆم ههـژار بهـدهس بهـدکاران؟
چۆن نهـبۆم توورپه چه گـرۆی بهـدان
چۆن نهـکۆم دهـعوا ئارۆ نه مهـیدان؟
مهـواچان (میرزا) بئی مالهـن ههـژار
ئانه ههـژارهـن نهـزان و بهـدکار
فرزهـند (منهـوهـر) نی عان و دهـوران
نهـبۆ ملکهـچ گـرۆی زۆرداران
(خهـلیل) نی مهـنزل ئانه کۆچش کهرد
پهـی (تۆپز - ئاوا) بوخچه و پيـخهـف بهرد

- (۱) له رۆژی ۱۹۸۵/۴/۳ ی. ز. له حاجی مهجید رهمهزان یادگار وهرگیراوه، شاعیر له شبعره کهیدا بهسهختی هیرش دهکاته سهـر شهـحنه و پیاو و نوکهرهکانی ئاغای ئاواپی وهکو: (خوله و حوسه و وهله) که شکارتهکیان دابهش کردوه و زیاتر له نیوهیان بۆ ئاغای بردوه.
- (۲) (۳) پاگيیره وچان: زووتر جووتیارهکان بهتایبهتی ئهوانهـی دهسـنـهـرۆ بوون و نهـباندهـتوانی ئامرازی جهـنجهـر بکرن و خهرمانی پيـنگيـره بکهـن، ناچار بهـپاگيـره، یان: چان قرشه کهیان دهکوتا.
- * پاگيیره - بری و لاخیان رس دهکردو بهسهـر قرشه کهدا دهیان سووراندن تا بههۆی سمه کانیانه وه قرشه که دهکوتراو دهبووه پاخوا، ئهـمه ماوهـیهـکی زۆری دهوی تا بکوتری.
- * چان: چهند باوهشی گیای (مارگیر) یان (کونار) یان دههیناو بهچاکی دهیانپهسته کاند بهسهـریهـکاو بهگوربس مه حکمه دهیانپهسته ئینجا بههۆی دوو ولاخه وه له شیتوهی جهـنجهـر بهسهـر قرشهـی خهرمانه کهدا دهیانسووراند تا قرشه که به جوانی دهکوتراو دهبووه پاخوا.

ههجوی خالۆ مستهفای نهوتچی (*)

نامه‌ی نا ره‌واج پر جه‌ور و جه‌فا
وه نه‌زد نه‌فتچی خالۆ مسته‌فا
ئه‌ری هه‌ی ئه‌ختیار شه‌رت و قه‌سه‌م چه‌فت
به‌د زات و به‌د ته‌ور به‌د عه‌قل و به‌د ره‌فت
خالۆ ئیقبالت چه‌ تۆی قورپاو که‌فت
یاخود فریشته‌ت چه‌ خومخانه‌ خه‌فت
وه قووه‌ی قه‌سته‌م موشته‌ریت که‌رد زه‌فت
چون جاجک فرۆش وه‌های نه‌فت های نه‌فت
خالۆ تۆ ئه‌ختیار برپان گ ریشت
فه‌رج خه‌ره ره‌ش جلد قامیشت
تۆ که‌ ئه‌ختیار ده‌ور زه‌مانی
ده‌ستببر ده‌ور پییره‌ژنانی
یاخوا چه‌ دۆمی که‌متر بو پایه‌ت
سه‌گان په‌ی سه‌یران به‌یان وه‌ سایه‌ت
وه‌ی نه‌فته‌ چه‌ور که‌ر زه‌که‌رو خایه‌ت
یاخود بریژنه‌ش وه‌ قه‌ور دایه‌ت
هه‌رچه‌ندی که‌ردم نه‌فتت نه‌ سو‌زیا
وه‌ ئاور له‌ مپا دوو په‌نجه‌م چیزیا
چقله‌ ریش چرکن ریش به‌لم چه‌لتووک
مه‌یونچی (مووسل) هه‌لواچی (که‌رکووک)
سازنده‌ی سالان موغز سوقان پووک
هه‌نی مه‌وره‌شه‌ تۆ نه‌فت چرووک
هه‌رام به‌وینه‌ی نان و هه‌لوا وه‌ر
حازر به‌ر په‌ری (خه‌لیل منه‌ووه‌ر)

(*) له ۱۹۷۸/۲/۱۶ ی ز. له خالۆ ره‌حیم مه‌نه‌ی پینه‌دۆزمان وه‌رگرت له‌ دیتی (عه‌ره‌بکۆیی). له‌ رۆژی
۱۹۸۵/۹/۷ ی ز. بو‌چهند دیده‌ سالیکی تر له‌ هه‌مان دیدا خویندمانه‌وه‌ و سوودمان لییان بینی.

ده‌مه‌ته‌قیی نیوان چایی و قاوه^(۱)

یاران چاییه‌ن ... یاران چاییه‌ن
سه‌یر گه‌فتوگۆی قاوه‌ و چاییه‌ن
به‌زم مه‌قه‌ده‌مه‌ی کۆی گومراییه‌ن
مه‌عه‌ره‌که‌ی مه‌ساف به‌د هه‌واییه‌ن
ئیبته‌دا قاوه‌ی سیای پر نامووس
واتش: مه‌رحه‌با ئه‌ی چایی عه‌رووس
(دائم الاوقات) شه‌وان تا وه‌رۆ
جه‌رگم مه‌سزۆ من په‌ی حالۆی تۆ
بی قه‌در و قیمه‌ت مززه‌ی مه‌سته‌نی
نه‌فرین زبان خاس و گه‌سته‌نی
زنه‌گی (باطل) بی‌ه‌ووده‌ و یاری
نه‌فرین زبان گشت هه‌رزه‌کاری
خه‌رقه‌ی سه‌د نه‌وعه‌ دای وه‌شان خه‌لک
هیچ خیرت نییه‌ن وینه‌ی دار په‌لک
پارچه‌یی پیاله‌ت له‌ تۆی زه‌مبیله
ژه‌نان به‌ئاوت مه‌که‌ران مه‌له
قۆری و پیاله‌که‌ت ئه‌وه‌ن وه‌ باخان
زه‌بوونن نه‌ ده‌ست کۆنه‌ قه‌لتاخان
ئه‌ر رۆژی دووجار چایی نه‌که‌ن نۆش
بی زبان مه‌بان بی‌دنگ و بی‌هۆش
نه‌زله‌ی هه‌فت ساله‌ش مه‌یۆ نه‌ خروۆش
کی ئیجاده‌ش که‌رد له‌عنه‌ت وه‌ بابۆش

(۱) له‌ رۆژی ۱۹۷۸/۲/۱۶ ی ز. دا له‌ خوالیخۆشبوو خاله‌ ره‌حیم مه‌نه‌ی پینه‌دۆزمان وه‌رگرت.

گه لا چایی رويغش هه قده قرووش بۆ
ياخودا خوڤراکش وه مهرگه مووش بۆ
خه شم خه ليفه ی ئاخو زه مانه
یهک هۆقه شه کر وه ههفت قرانه
ها واتم وه توئه حوالان ته مام
جوابم بدهر (باقي والسلام)

وهلامدانهوی چایی بۆ قاوه:

چایی چۆن ژنهفت وه جهخت و وه جۆش
چون خه ر (خالس) ئاما وه خرۆش
واتش، گولخونچهی نام باخان منم
خاپووری خه رمان ئالتونان منم
(مشروب العافی) سوب ئیوار منم
قاوهی قه لب قیر ده ستت وه گونم
چهند سه د که لله قه ند ئاو یزان دارۆم
هه زاران وه ک تو غولامان دارۆم
قه تره یه زه هر ئه به خشی وه خه لک
ئه وه نده تاله یاغی دار په لک
تف له سه ر ده لله ی سه ر باینجانن
میوزم که رد وه نام هه ر چوار فنجانن
حوب کوهمن گشت دانه ی قاوه ت
پۆخم که رد وه نام هه م مه سته و تاوه ت
ئاته شت سه هان سه ر ئاته ش پووشه ن
هه ر چوار فنجانن وه دوو قرووشه ن
ئه وه نده وارده ننت شه للاق زه ووار
ئه ندامت بییه ن وه ته خته ده وار

من هام چه ته ریق زات (قادری)^(۲)
یادگاری پیر (شیخ شادری)^(۳)
عاره بان بهر په ریت مه راقه ن
رۆژی نه نوشتۆت (یوم الفراقن)
(نۆب نۆب یگول یا ئه بو زه هوه)^(۴)
عافییه عه له یک ئشرب گه هوه)^(۵)
دوو کوّم مه که فان وه ک که لب گه مال
ئینتزار مه وان په ری قاوه ی تال
چه توژ توّفان بوّی تس عه ره ب
نه مه ن چه لاشان ئاساری ئه ده ب
ها واتم په ریت ئه حوالان ته مام
ئه ختیار وه تووه ن (باقي والسلام)

(۲) قادری: ده سنیشانه بوّ حه زره تی شیخ عه بدولقادری گه یلانی (۱۰۷۷ - ۱۱۶۵ ی ز).
نارامگاکه ی له شاری به غدایه، زاتیکی سوّفی بووه و دانه رو پیری ریبازی قادرییه، ریبازه که ی له
ناو کورده واری خۆماندا بلاوه.
(۳) شادری: (شیخ الشاذلی أبو الحسن) کوپی عه لی کوپی محمه ده، له سالی (۱۲۵۸ ی ز) مردووه،
سوّفییه کی مه غریبیه، خاوه نی ریبازی (الشاذلیه) یه، له ئاخو توّخری ته مه نیدا چه وساندوویانه ته وه و
چووه ته ولاتی (میسر) و هه ر له ویش مردووه.
(۴) زه هوه = (زه هو)، به یه کیتی فیشالکه ری خوّ په سه ن ده وتری.
(۵) ئەم خشته به عه ره بی دارپژراوه، ئەمه ش و اتاکه یه تی: (جار به جاری ئه و فیشالبازه ده لئی ئافه رین بوّ
تۆ قاوه که ت نوّشکه).

شاعیر ههجوی ئینگلیز و

بهرگری له ههزارهکان دهکات (۱)

ئارۆ زهمانهی دهوور ئینگلیزه
 نیکان وه بیزه نایتیک عهزیه
 نه عزای (۲) مهجلمان گشت پشقل فروش
 هیچ نه زانان مهخووران بهجوش
 مه خوران بهجوش پهی قهتل فهقییر
 سه دانشان سهراڤان بهوینهی ههمیر
 خوایه ههتا کهی مهویم ههراسان
 دهریهدهر شاران وه دهس ناکهسان؟
 یارب ههتا کهی دهروومان خوون بۆ
 گرووی خاسانت دیل و زه بوون بۆ؟
 (خلیل) سهرمایهش شیعره ن یان دهفتهر (۳)
 بویه زه بوونه ن پۆ چه پۆ فیهشتهر

(۱) شاعیر له شیعره دا هیرش دهکاته سه رژی می پاشایه تی و ئینگلیزی داگیره ر.

(۲) نه عزای: کۆی (عضوه)، نه دام.

(۳) دهفتهر: مه بهستی شاعیر له کهشکۆل و کتیبی دهسنووسه، واته (به یاز) که له مانه زیاتر له مالی

دنیا هیچی تری شک نه بردووه.

ههجوی خانووه کهی له دبی عه ره بکۆبی (۱)

په ی بهخت نه گبهت په ی ره نهجه پۆبی
 نه من بارم کهرد وه (عه ره بکۆبی) (۲)
 وه گفت (عه لی ئاغا) و (۳) (کۆخا ره مهزان) (۴)
 وه نه م دان کهیل قوول بی چون قازان
 کهیل چ کهیل پیسه ن هه م (قووتر) !
 ئیراده م تال کهرد فری چه زۆتر
 مه ر (ئاغا پۆسته م) (۵) به یۆ چه (که رکووک)
 رزگارم کهرو نی هه وشه ی چرووک

(۱) نه م شیعره ی له سالی (۱۹۱۴ ی ز.) دا دارپژاوه، کاتیک شاعیر به کۆس کهوتووی و زه بوونی له شاری (کفری) یه وه دهگه رپته وه ناو هۆز و خزم و که سوکاری خۆی، نه و پۆزه ئاغه (سه ید پۆسته م) له مال نابیت (عه لی) ئاغای کوری به (کۆیخا ره مهزان) ده سپیری خانووبه کی بده نی، نه مبهش که ده پواته ناوی زۆر نارحه ت ده بی و نه م پارچه شیعره ی له سه ر ده نووسیت.

(۲) دبی عه ره بکۆبی ده که ویتته خواری داقوقه وه به (۱۵) کیلۆمه تریک، دانیشتوانی کاکه یین.

(۳) عه لی ئاغا کوری سه ید پۆسته م ئاغایه (۱۸۸۹ - ۱۹۵۹ ی ز.) یه کیکه له سه ره ک هۆزه کانی کاکه یی، پیاویکی سه ر راست و له سه رخۆ و هیمن و بیوه ی بووه. هه زی له ئاژاوه و ناکۆکی و خراپه نه کردووه، له پاش خۆی هه سامه دین ئاغای کوری شوینی گرتوه، نه م زاته له سالی (۱۹۳۴ ی ز.) له دبی عه ره بکۆبی له دایک بووه، پیاویکی سه ر راست و روو خۆش و به وه فا و قسه زان و کورد په روه، به یه کی له سه ره ک هۆزه کانی نه م پۆی کاکه یی ده ژمیردیت.

(۴) کۆخا ره مهزان (۱۸۶۸ - ۱۹۲۸ ی ز.) کوری یادگار کوری مسته فایه به تیره (قه ره سه نی) یه، له سه رده می پۆسته م ئاغادا کۆخای دبی عه ره بکۆی بووه، له شوژی بیستدا به شاری کردووه که له (۳۰/۶/۱۹۲۰ ی ز.) رووی داوه، پیاویکی چاوتیر و سه خی ته بیعه ت، وریا و زانا بووه، زۆر به نارام و دل گه وه بووه، هه زی له پیاوه تی و چاکه کردن کردووه.

(۵) ئاغا پۆسته م (۱۸۵۷ - ۱۹۱۹ ی ز.) کوری سه ید محمه د کوری سه ید ئیبراهیمه، به یه کی له سه ره ک هۆزه ناو داره کانی کاکه یی حسیب ده کرتیت، له ئاوی (عه ره بکۆبی) داده نیشت، هه ر خویشی له سالی ۱۸۸۵ ی ز. بناغه ی نه م ئاوی بییه ی به ناوی (پۆسته م ئاوا) وه دامه زاننده، له پاشاندا عوسمانیه کان نه و ناوه یان بۆ هه لپژارد چونکه گوندیکی (۳ - ۴) خیزانی له پیش نه مدا به ناوی (عه ره بکۆبی) بییه وه هه بو به (۵۰۰) مه تریک له خواری پۆسته م ئاواوه بووه، له پاش چهنه سالیکی نه وانیش گوتیا نه وه بۆ (پۆسته م ئاوا) به لام ناوی (عه ره بکۆبی) وه کو قیروزفت لکا بیته و ئیتر لیبی نه بووه وه.

خانی پر مارو عه قه رب و مووشه ن
 شه وان تا سه با گشت نه خرووشه ن
 میا و میا و پشیل چه چه سگان
 پاسه وان نه نان وه درازی شه وان
 هوشه که لاهن فری قه دیمه ن
 نه نجام که یل فری وه خیمه ن
 من (مه لاهه لیل) مه لا به زینم
 بزنان منیش جوه سوینم^(۶)

هه جوی همه گاوان^(۱)

دهک (همه گاوان) تن لوخت عوریا ن بای
 په ی لوقمه یی نان گه دای شاران بای
 تینگ تامه زرو ریسوای جیهان بای
 گیروده ی دوره خ نو قم نی ران بای
 وه ئانقه ست شکنای ده ست مانگا و باز
 دهک دهس بریا بای وه کاردو میقرارز
 مال ئاوی تۆ سه ر چه ویره گا
 وینه ی به یانقه شوش کونه هه وارگا
 دهنگ نا سازت یانه م ویران که رد
 ئایلم بی شفت وه بی عه یران که رد
 گومبه ر چه لام بی هوش سه ر ره ق
 نامه رد لووتی هه تیمچه نه حمه ق
 مه لعوون مه ردوود حیلله باز زه غه ل
 لووره لوور چیشته ن به وینه ی چه قه ل؟
 گۆشت مانگاوم هه ی یانه خه راو
 ئانه بی بهش بهش وه ده ست (زؤراو)^(۲)
 هه نی گاوانی وه ی ته ور نه که ری
 به کی تر وینه م پر جه ور نه که ری
 من په ری تۆمه ن نه ک ببای زه بوون
 وه ک گیای پوژمه رده وه ده م بای سه بوون

(۱) میرزا خه لیل ئه م شیعری دژ به همه گاوان وتوه له دتی عه ره بکۆبیدا، چونکه کاکای گاوان دهستی مانگا بازی میرزایی شکاندووه و بووه ته هوی سه برینی و دابه شکردنی گۆشته که ی به سه ر دانیشتوانی گونده که دا.

(۲) زؤراو (زؤراب): به ره گه ز سه ید بووه، به کیکه له دانیشتوانی گوندی ناوبراو، له قه سه ابیدا شاره زایی هه بووه و مانگا قاچ شکاوه که ی بز میرزا خه لیل سه ر بریوه.

(۶) جوه سوین: کابرایه کی جوو بووه له دتی ناوبراو داده نیشت، چونکه له و رۆژگاره گه لی جوو هه بوون له عیراقدا له پاشاندا گوێزانه وه بز ولاتی ئیسرائیل.

نهک خه لک ئاوايی چنهت بان بیزار
وهشی و قه هقه ههت بگیلۆ وه زار
یه (میرزا) واتهن پهی (حه مه گوان)
تا ویش دوور گیترو چه رای خه راوان

ههجوی سهید ئه حمدهد (۱)

هاوارهن چه دهس (ئه حمه) ی بی ئاین
دوو سپهش هه نهن به وینهی ماین
مه لوموی سوقان مه کهن به هانه
یانهی من بییهن وه قه ساوخانه (۲)
گرتهنم وه دهس یهک قامیش دراز
وه هه ی چخ هه ی چخ وه چه پ و وه پراس
هه ی داد هه ی بیداد نییهنش چارا
مه رده وه دگان چه قه ور برمارا

(۱) سهید ئه حمدهد کوری سهید عزیز مه له وانه، جوتیاریک بووه له دانیشتونانی ئاوايی عه ره بکۆبی. له
پۆژی ۱/۱/۱۹۷۵ ی ز. له حاجی مه جید ره مه زان یادگارمان وه رگرت.
(۲) ئه م خسته شیعه ره له دامینی ئه و شیعه ردها هه یه که له لای ئاغا رۆسته م گله یی و هاوار له دهست
خانوه که ی دهکات.

هه جوی تهنهنگه کهی شاوز^(۱)

سه یید سه روه... سه یید سه روه
سیلسیلهی سادات ره سوول سه روه
نه تیجهی نه سهب (حوسه بین حه یدر)
(که یکاوس کهی) شاه (ئه سکه ندر)
(جه مشید جهم جام، فره یدوون فره)
ساحیب گورز و (ره خش) نه وهی (زال زهر)
دایاخ داد پرس ئی به ندهی ئه سفهر
جای مه لجاو په نای مسکین و ئه فقهر
چه نی چوار نه فهر ته مام بیم ره فیهق
لوام وه دوکان (چه خماچی ته وفیهق)^(۲)
ئافهرین وه تو ئاغای سه رفراز
ئیحسان که ردی پیم تهنهنگ (شاوز)^(۳)
قیمهت تهنهنگ یارم (تومه ن) بی
ئالات نامش یهک یهک روبه ن بی

(۱) له رۆژی ۱۹۷۸/۲/۱۶ ی ز. دا ئه م شیعره مان له خوالیخۆشبوو خاله ره حیم مه نهی پینه دۆز به ده ست هینا که دانیشتووی ئاوابی (عه ره بکوویی) بوو، خاله ره حیم ده بیوت ئه م شیعره ی بو سه یید مسته فای سه یید خه لیل ناغا (۱۹۰۰ - ۱۹۳۷ ی ز.) نووسیوه، گوایه ئه م زاته تهنهنگه کهی خاله شاوزی کرپوه و به دیاری پیتشکهش به میرزا خه لیلی کردوه، هه روه ها خاله ره حیم فره رمووی ده سنووسیکی شاعیرم له لایبوو ئه م شیعره و به ده بیان چامه شیعری تریشی تیدا بوو به داخه وه له سه ره تای شه سه ته کانی سه ده ی رابردوو بهر فه وتان که وت.

(۲) ته وفیهق چه خماچی: سه نه تکاریکی ده سه تره نگینی کوردی که رکووکی بووه، به پیتشه ی چه خماچی ته ییه وه خه ریک بووه، چه کی چاک کردۆته وه و فیه شه کیشی هه لئواسیوه.

(۳) شاوز (۱۸۹۱ - ۱۹۵۱ ی ز.) کوری ئه حمه د کوری محمه د کاکه ییه، به تیره (جهنگی به گی) یه، ئه م جهنگی به گه برابه کی هه بووه به ناوی (مزه فره به گ) له کاتی خۆیدا له دتی (شه مامک) ی هه ولیتروه که وتوونه ته ناو هۆزی کاکه یی و له ده فهری گه رمیانی که رکوکدا ئیتر ماونه ته وه، ئیستا نه وه یان له دتی (تۆیزاوه) ی سه ره به (داقوو) نیشته جین، له م به مه ماله یه (لیوا جوامیر عه تیه شاوز) ناسراوه و رۆله یه کی کورد په روه ره.

بی شیش و قایش لوله ش بریا بی
قوناخش وه زه رب سیرم پیچیا بی
ئی تهنهنگ (شاوز) چه ن وه ده ماخه ن
چوار یه کش گولله ن باقی قه باخه ن
قیمهت هیستهر بالابانی بی
مه حکه م په ری شه ر (تاله بانی) بی
یه (خه لیل) واته ن وه سه د ده رد و داخ
چه ده س ئی تهنهنگ هه ر مه کی شو ناخ.

دهمهته قی نیوان میرزا خلیل و پاره

له پیتشا میرزا رووی دهمی دهکاته پاره و دهلی:

پاره‌ی په‌تیاره .. پاره‌ی په‌تیاره
 باعیس هه‌ر تووه‌نی پاره‌ی په‌تیاره
 شووم شه‌رانگیز شادی بیکاره
 غه‌دار غه‌زهب غه‌زای هه‌زاره
 ئیتبارت نه‌کرد له دنیا وه کس
 وهک^(۱) مار ئاوی ئه‌سوړتی له دهس
 مه‌رد وه نامه‌رد که‌ر نامه‌ردان وه مه‌رد
 خه‌بیس خه‌ر ته‌بع سککه‌ت بۆ وه به‌رد^(۲)
 نوقره‌ت وه هه‌دید یا وه ره‌ساس بۆ
 سککه‌ت په‌ی کووره‌ی هه‌ددان خاس بۆ
 یاشا نا ره‌واج نام شاران بای
 چون هه‌جه‌ر که‌فته‌ی سه‌ر دیاران بای
 کارخانه‌ی قه‌هه‌ار قه‌هر (جه‌یحوون) بۆ
 قالب‌ت نیگوون گه‌نج (قاروون) بۆ
 کوړ بۆ دوو دیده‌ی کوئه ئوستادت
 چونکه وه‌ی ته‌وره نیان بنیادت
 ره‌زبل و ریسوای روسیای جیهانی
 تابع وه به‌خیل ناکه‌س زه‌مانی
 عه‌دوی جوانمه‌رد ناسزای بی‌پرام
 تفو له چاره‌ت هه‌ر سویح و هه‌ر شام^(۳)

(۱) وهک: له دهسنووسه‌که‌ی سه‌ید وه‌هابدا نووسراوه (چون).

(۲) به‌رد: له دهسنووسه‌که‌ی سه‌ید وه‌هابدا نووسراوه (گه‌رد).

(۳) ئهم نیو خشته له دهسنووسه‌که‌ی سه‌ید وه‌هابدا وا تۆمار کراوه، (تف له چاره‌ت بۆ هه‌ر سوب تا وه‌شام)، ئیئمه ئه‌وه‌ی دهسنووسه‌که‌ی شاعیرمان وه‌رگرتووه.

تفو وه چاره‌ی ئیجاده کهرت بۆ
 کیمیا زهن دایم ره‌نج بی‌وه‌رت بۆ
 ئوستادت ره‌زبل سه‌گ پده‌ر بییه‌ن
 گه‌واد ده‌وران خیز ماده‌ر بییه‌ن
 قه‌باحه‌ت چه‌ قه‌بل قه‌دیم ئوستاده‌ن
 په‌وکه‌ جه‌نابت وه‌ی ته‌ور قه‌واده‌ن
 هه‌ر دهم چه‌کیسه‌ی یه‌کئ قه‌راری
 هه‌رده‌می له ده‌ست یه‌کئ فی‌راری
 به‌خیلان مه‌غروور چه‌بی شوماریت
 سه‌خیان مه‌قه‌وور چه‌ بی قه‌راریت
 سازنده‌ی سه‌گسار سفله‌ی بی وه‌فا
 شه‌رت بۆ من په‌ی تو نه‌ده‌روم جه‌فا
 تا وه ئه‌مر حه‌ق (یقسم الأرزاق)
 چون مورغ موفلیس نه‌که‌فی وه‌فاق
 بی مزده و مننه‌ت نه‌که‌فی وه‌ دام
 شه‌رت بۆ چه‌ تو بو‌روم سه‌لام

وه‌لامدانه‌وه‌ی پاره بۆ میرزا خلیل:

پاره ئی‌د شنه‌فت ئاما وه که‌لام
 وات میرزا خلیل (علیک السلام)
 گوفتارت قبوول مه‌سموع هۆشه‌ن
 چون گۆشه‌واره ئاوێزه‌ی گۆشه‌ن
 به‌لی عه‌فوت که‌رد بو‌اچۆم سه‌به‌ب^(۴)
 گۆشده‌ر وه گو‌فتار پاره‌ی بی ئه‌ده‌ب^(۵)

(۴) سه‌به‌ب: لای سه‌ید وه‌هاب نووسراوه (سه‌دا).

(۵) ئه‌ده‌ب: لای سه‌ید وه‌هاب نووسراوه (نه‌وا).

بوا چۆن پهریت^(۶) چه پاتا وهسههر
 پیم نهدهی سهلام مهکیشی زهره
 ههرکس بی قهدر وانۆم له جیهان^(۷)
 ئاخر سههره نجام مهبو په شیمان
 دایما موحتاج مهرد مه دیوونه
 نهنگوشت نیهادهی^(۸) ژیر سهر ستوونه
 خسوس که ئیسته^(۹) دهوران پاره
 بی پاره شیپیر بو دایم بیکاره
 دهور^(۱۰) عوسمانلی (ئوچیزون ئون ئوچهن)^(۱۱)
 بی پاره موفلیس هم^(۱۲) مایه پوچهن
 پاره رهوشه نی چهشم عاله مهن
 بی پاره بی قورب^(۱۳) سه دکه (حاته مهن)
 پاره شههنشای پرووی سهر زه مینه
 باعیس قووهی ئیمان و دینه
 نه جای (ئهخ) و (ئوخت)^(۱۴) فرزندهن پاره
 پدهرو مآدهر دلبنه ندهن پاره

سوخنه ره واجی وه حوکم پاره
 با جگیر باجی وه حوکم پاره
 ناههلان نههلن وه حوکم پاره
 موشکیلات سههلن وه حوکم پاره
 دینار دین بهردهن ئهغسوای ههزاره
 (رۆسته م) وه بی پوول مهبو بیکاره
 (لوقمان) بی فلوس عهقلش مهبو کم
 بی قورب و قهدرهن بی پاره ئاده م
 قازی بی پاره شهرع نه که ره
 مهلا بی پاره ئاذان نه ده
 سهیید سهر سهوز موشتاق پاره
 عوله مای پر عیلم ئیحراق پاره
 هفت دهولته موحتاج دیدار پاره
 سوفی بی پاره نه ئیستخوارهن
 حاجی بی فلوس نه شو وه حهج
 بی پاره پهریت^(۱۵) موشکلن فرهج
 پاره موشکیلان پیش مهبو ئاسان
 پاره ماوه ره قیپ خال خاسان
 پاره زیکرو فیکر عهوام و ناسهن
 موشتهری بی باک بایع که ساسهن
 پاره قیبله گای گشت ئه میرانه
 باعیسی فیتنه ی (رۆم) و (ئیرانه)
 زه مانه ی زه ندیق دهور ئینگلیزه
 پاره له پدهر یه کجار عهزیزهن^(۱۶)

(۱۵) پهریت: له دهسنوسه که ی سهید وه هابدا نو سراوه (بی پوول).

(۱۶) شاعیر مرۆفیککی نیشتمانپهروه ره بووه بۆیه دژ به ئینگلیزی داگیرکه ره بووه.

(۶) بواچۆن پهریت: له دهسخه ته که ی سهید وه هابدا نو سراوه: (پهریت بواچۆن)
 (۷) ئه م نیو باله له دهسنوسه که ی سهید وه هابدا وا تۆمار کراوه: (ههرکس بی قهدر من وانۆ نه جیهان)، به م جۆره شیعه که له نگ ده بی.
 (۸) نیهاده: دانان، مه به ست له شیعه که ئه وه یه که یه کۆ قه زار و نه دارا بی وه کو ئه وه یه هه میسه دهستی له ژیر بهردا بی و هیچی بی نه کری.
 (۹) خسوس که ئیسته: له دهسنوسه که ی سهید وه هابدا نو سراوه، (ئی دهوران ته مام).
 (۱۰) دهور: لای سهید وه هاب نو سراوه: (دهولته).
 (۱۱) ئوچیزون ئون ئوچهن: واته: (۳۱۳ ی ک.) = (۱۳۱۳ ی ک.).
 (۱۲) هم: له دهسنوسه که ی سهید وه هابدا نو سراوه (بی).
 (۱۳) قورب: نزیک، خزمی نزیک، لای سهید وه هاب نو سراوه (قهدر).
 (۱۴) ئهخ و ئوخت: لای سهید وه هاب نو سراوه (ئیبخوانت).

پاره له فهرزهند شیرینتر بییهن
 بی دینان وه پوول بی دینتر بییهن
 پاره ئیسلامش کهردن ته معکار
 وه پاره چند کهس بییهن گرفتار
 پاره هفت تبهق ئاو مارۆ وه بهر
 جودا مه کهرۆ فرزند چه پدهر
 پاره چند کهسان کهردن سه رنیگوون
 پاره چند کهسان^(۱۷) کهردن وه مه لعوون
 پاره چند کهسان چه دین کهرد بیور
 پاره هزاران کهردن موسه خهر
 پاره هفت دهولت مه دهرۆ وه شهر^(۱۸)
 پاره ماوه رۆ وه ئیمان زهره
 پاره ناکه سان مه کهرۆ وه کهس
 پاره نازداران ماوه رۆ وه دهس
 پاره هزاران کهرد هه ناسه سه رده
 مه رده ان کهرد وه ژهن ژهنان کهرد وه مه رده
 پاره چند کهسان بهری کهرد چه دین
 پاره زهر تال مه کهرۆ شیرین
 هه ر پاره مه بۆ مراد حاصل کهر
 تالب و مه تلووب وه یه ک واسل کهر
 هه ر پاره له نگه ر دین شه یته انهن
 باعیس پاره ناکه س توغیانه ن
 زه مانیه مه یۆ بکه ن شوماره
 عالم سوین بخوا وه دیده ی^(۱۹) پاره

(۱۷) چند کهسان: له ده سنوسه که ی سه ید وه هابدا نووسراوه: (هه زاران).

(۱۸) ئەم خشته یه له ده سنوسه که ی سه ید وه هابدا تومار نه کراوه.

(۱۹) دیده ی: له ده سنوسه که ی سه ید وه هابدا نووسراوه (سه ر).

قه سه م وه جو ققه ی جه نابی (لیره)
 به و زات قـرمـز به و بی نه زیره
 قه سه م بۆ وه مه رگ (مه جیدی) سفید
 وه سه ر سه ردار (ته هرائی) ره شید
 وه روح رو پیه و قه مه ری قه سه م
 هه نی کافیه ن سوین زیاد و کم
 میلله ت ئیسلام کهرد وه نه ساره^(۲۰)
 چون یه ک تالبه ن وه ئاچه و پاره
 چونکه نیشانه ی ئاخ زه مانه ن
 پاره زیکرو فیکر گشت موسلمانه ن
 تورک پی شینان واته نش یه قین
 مه نده ن یادگار نه رووی سه رزه مین
 (ئۆلمه سه قۆیننده پاره ئه ی بابا
 که ندی ئۆغلن سه نه ویرمه ز مه رحه با)^(۲۱)
 (یه عنی بۆش تۆربه ئیله دوتلمه ز ئات
 ئیسته رئیسه ن که ندی یوز یه رده ن ئات)^(۲۲)
 ئیسته زه مانه ی ده ور فلووسه ن
 چ وه خت غیره ت حه یا و نامووسه ن
 ده ولتیش وه ده ست حه یی داوه رده ن
 وه که سیش مه دۆ به ختیش یاوه رده ن
 گا وه ناکه سان مه دۆ مال و گه نج
 وه خانه دانان مه دۆ ده ردو ره نج

(۲۰) نه ساره (نه صارا): ئه وه ی له سه ر بیرو باره ی ئابینی مه سیحیه .

(۲۱، ۲۲) ئەم دوو خشته به تورکی وتراوه، واته: (ئه وه ی پاره و سه ره تی نه بێ کوری خو ی سلاوی لێ

ناکاو لیبی ناپرسیت، ئەسپ به توور که ی به تال ناگیرئ، حه ز ده که ی برۆ خۆت له سه د شوینه وه فریته

خواره وه!

قەدیم خانەدان خاتەر غەمەینەن
 زومرەى ئەحمەقان سەدر نشینەن
 (ئەبو فەیس قەرمز) ئەو دەل بەقال بین
 وە ساییەى پارە (مەودیر مال) بین
 لایق وە سەر تەخت زەرین شاھى
 تەمام بین لە عام سوخەن رەواھى
 سەبیدی وە (جید) (۲۳) بوزورگی وە مال
 خیزی و رویتی (۲۴) وە بەخت و ئیقبال
 بییەن وە (لوقمان) تیپ نەفامان
 گشت وە زەرب پوول خویری و لەگامان
 رەزىل و ریسوا (ئەبو مەجیدی)
 میوان قاو ئەدەن پەى روو سفیدی
 گەدا طەرد مەكەن وە نا ئومیدی
 بی نام و نامووس زومرەى حەدیدى
 سەگ کۆر مەحروروم چە نان حەرەم
 (قاروون) سیفەتان بی دەست و کەرەم
 بی عدل و عادل یەكسەر مونا فیق
 سەرداران بەخیل سەر جەردەى ساییق
 مەلا مەچەك بر دەرویش تەماعکار
 رەئیس موددەعی زالمەن غەددار
 یەكسەر وە فەلەك مەواچان وەلەك
 وە رووی لە تیفە عەرز مەكەن وە یەك

(۲۳) جید، کۆشش، راستی و دروستی.

(۲۴) رویت (رووت): رووت و قووت، ئەمەش واتای نیو خشتەكەیه: حیزی و رووت و قووتیش وە بەختە، ئەم پەندە خوالیخۆشبوو محەمدى خال بەم جۆرە بلاوی کردۆتەو: (حیزی وە بەختە)، بروانە ل/ ۱۸۴ پەندى پێشینان - محەمدى خال - چاپى دووهم چاپخانەى کامەرانی - سلیمانی/ ۱۹۷۱ی ز

(ئەفەندەم ئەگەر بنیادم یۆقدر
 عەزیزم ئەگەر غییرەتم یۆقدر) (۲۵)
 (گۆتیزم وە لەوکن گۆیتەم شلۆقدر
 بەس دەگیل قوربان قروشم چۆقدر) (۲۶)
 (تەحصیل ئموور بۆیلە یا پەرەم
 دەعوای بیستورمەم پارە ئیستەرم) (۲۷)
 (پارە وێرانلەر جوملە عاف ئۆلسون
 (پارە وێرمیان قورعە قاف ئۆلسون) (۲۸)
 ئەهل عەشایر ساحیب شمشیرەن
 روومی رويا رەنگ وە فەقییر فیترەن
 دە (۲۹) جار داد چە دەس تایفەى شەریر
 زولم و تەعەددا ئەكەن وە فەقییر
 تایفەى توغیان ساحیب شمشیرەن
 چە نام بازار وە فەقییر فیترەن (۳۰)
 غەنیم فەللاح بی دەسلەلاتەن
 زیکرو فیکرشان هەر باقیاتەن
 باقیاتشان نەبۆ تەمام
 روسییا بیان چە (یوم القیام)
 تایفەى جابر ماچان وە کارەن
 ئیجرا ئاتشان چە نام شارەن

(۲۵)(۲۶)(۲۷)(۲۸) ئەم خشتانە بەتورکی دارپێژراون و تیا یاندا بەناوی بەرپۆتەبەران و کاربەدەستانی
 پرۆتیمی عوسمانییەکانەو دەدووی و دەلێ: (گەرەم هەرچەندە بەد رەوشت و بی غیرەت و بی بناخەم،
 ئەى بەس نییە پارە و پوولم فرەیه، من بی پارە کار ناکەم، ئەوێ پارە نەدا بۆ سەربازی قافی
 دەکەین).

(۲۹) دە: لای سەید وەهاب نووسراو (سەد).

(۳۰) ئەم خشتەیه لە دەسنووسەكەى سەید وەهابدا نادیارە.

چه ئەتراف شار ههركهس پهی ویشهن
 كهس نمەزانۆ حكومەت چیشهن
 ئەری هەمی فیرقهی گشت پاره پەرست
 روسییا ببان چه (یوم الأست)
 (قه مەری) پدەر (قیران) براتان
 (مەجیدی) له شۆن گشت ئەقرباتان
 (کاولی) له لاتان زۆر وه حەییاه
 نەر وهک (دۆم) بان خییەر خودایه (۳۱)
 ئەگەر چون (قەرەج) بان کەمی خاسترەن
 وهک بیژنەنگ کەر بان بی وهسواسترەن
 هەنی کافییەن حیکایەت بەس بۆ
 حەرفی کافییەن نەر کەسی کەس بۆ (۳۲)
 (ئەفەندی شاران) هەزار میلله تەن
 نه چارهی ئەوشان باران قیلله تەن
 ئومییەدم هەنەن وه دانای داوهر
 رۆژ وه رۆژ ببوو بەد له بەد به تەر
 خوداوهند غەزەب بگیرو له عام
 دەور (ابن الوقت) سەردان له ئەییام
 قانون نیزام حوکم له تیفەن
 تەوقیف کەر دەی ئەمر شەرع شەریفەن
 بە دیدە ی پر سۆز حوکم موناجات
 بە دەرگای کەریم (قاضي الحاجات)

(۳۱) ئەم خشته له دەستۆسه کە ی سەید و دەها بیدا نییه .

(۳۲) ئەم پەنە بەم جۆرەش و تراوہ: (کەسی کەسە ئەلفیکی بەسە) ، . فەقی قادری هەمەوہ ندیش
 و توویە تی:

فەقی کۆتا کەر حیکایەت وەس بۆ

حەرفی کافییەن نەر کەسی کەس بۆ

- پروانە ل / ۱۲۱ دیوانە کە ی کە له سالی (۱۹۸۰ ز.) له چاپدراوہ.

یا رەبیبی عومەر پەری عەدل و داد
 یا عەلی پە ی جەنگ دوشمن کەر ئیجاد (۳۳)
 یا مەهدی و مەسیح زود بکەر ئیزهار
 رەواج دەن وه دین (أحمد المختار) (۳۴)
 وەرە دین باتل ئیسلام پامالەن
 نیشانە ی (سوفیان) ، چەرخ دەججالەن (۳۵)
 تا (میرزا) ساکن (کفری) مەکانەن
 دايم نه شه کواي وهخت و زه مانەن
 موخته سەر کەریم گفتوگۆی کەلام
 بەر محەمەد بۆ سەللات و سەلام

(۳۳)(۳۴)(۳۵) ئەم سێ خشته فەقی قادری هەمەوہ ندیش فەرموویە تی:

(یا حەق یا عومەر پەری عەدل و داد

یا عەلی پە ی دەف عەد و کەر ئیجاد)

(یا مەهدی و مەسیح زوو بکەر ئیظهار

رەواج دەن بە دین نەبی موختار)

(وەرە دین باتل، ئیسلام پامالەن

نیشانە ی سوفیان چەرخ دەججالەن)

پروانە ل / ۱۱۱ دیوانی فەقی قادری هەمەوہ ندی - مەلا عەبدولکەریمی موددە پریس و فاتیحی کوری
 - چاپخانە ی کۆری زانیاری عیراق - بەغدا / ۱۹۸۰ ی ز.

شاعیر هیئرش دهباته سهر پاره و نهوانه‌ی هه‌لپه بو پاره ده‌که‌ن

دادمه‌ن چه ده‌ست (لیره) ی قهرمزى (۱)
 (مه‌ئیسوس نه‌یلهدی عالی‌مه‌ده بزى) (۲)
 دادمه‌ن چه ده‌ست زات (مه‌جیدی) (۳)
 سوخه‌ن حاسل کهر لیش نا ئومیدی
 دادمه‌ن چه ده‌ست فره‌نگه (فره‌نگ) (۴)
 چه لای گه‌وادان په‌نگش به‌سته‌ن ژه‌نگ
 دادمه‌ن چه ده‌ست (روپیه) ی (۵) ئینگلیزی
 (مه‌غرور نه‌یلهدی) (۶) ههر پوخته و خیزی
 دادمه‌ن چه ده‌ست پوول (مه‌مدووحی) (۷)
 سه‌خی دوشمینی به‌خیله‌ن رووحی
 دادمه‌ن چه ده‌ست (جفته) ی (۸) ته‌هرانی
 سککهی شیر له پشت (۹) تورپه‌ی ئیرانی (۱۰)
 دادمه‌ن چه ده‌ست سککهی مه‌غشوشه (۱۱)
 (خالسه گپچه‌ر سه‌کیز غروشه) (۱۲)
 دادمه‌ن چه ده‌ست ماباقی فلووس
 (خالس) و (۱۳) رایج (۱۴) کارخانه‌ی عه‌رووس
 دادمه‌ن چه ده‌ست ده‌ور بی نامووس
 زه‌مانه‌ی زه‌ن خووی، په‌زبل و ده‌بووس

(۱) لیره: جۆره دراویکی زێپینی کۆنه.
 (۲) ئەم نیو خشته به‌تورکی و تراوه واته: (ئیمه‌ی له دنیا نائومید کرد).
 (۳) (۴) (۵) ئەمانه‌ش جۆره دراویکی کۆن.
 (۶) مه‌غرور نه‌یلهدی، ئەمه به‌تورکییه واته: (مه‌غروری کرد)
 (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) ئەمانه ههر هه‌موویان ناوی جۆره دراویکی سه‌رده‌می شاعیرن.
 (۱۲) ئەم خشته به‌تورکییه، واته: (شاعیر دادیه‌تی له ده‌ست دراوی مه‌غشوشه که جۆره پاره‌یه‌کی سه‌رده‌می عوسمانییه‌کانه و به‌رامبه‌ر به‌هه‌شت پوول بووه).
 (۱۳) (۱۴) ئەمانه‌ش دوو جۆری پوولی کۆن.

هه‌جوی حاجی جه‌میل و عیسا نه‌فه‌ندی (۱)

هه‌دیهم په‌ی ئاما چه حاجی (جه‌میل) (۲)
 قاولغ و چه‌خماخ (۳) یه‌ک دانه سه‌بیل
 تووتن شاور زه‌ردگ بی‌فه‌ر
 چه شکل ورده‌ی ته‌رس نی‌ره خه‌ر
 کیسه‌م بر ئاورد سه‌بیلیم پر که‌رد
 چه‌خماخ شانا (قاو) (۴) له بان به‌رد
 په‌ی وه‌نسه‌ی مه‌جلیس دوو نه‌فه‌س کیشام
 وه‌ک دوو که‌ل کا سینهم که‌رد وه‌زام
 سه‌بیل دام وه‌ده‌ست (عیسا نه‌فه‌ندی) (۵)
 ئیمجار ویت بگێر وه‌نه‌ش نه‌خه‌ندی
 دوو نه‌فه‌س کیشا چا دانه و دۆکه (۶)
 چه‌نی ورده‌ تر ده‌س که‌رد وه‌کۆکه
 واتم: نه‌فه‌ندی په‌نهم باچه راست
 ترخینه خاسه‌ن یاخود نان و ماست؟
 تووتن هه‌رزانه ئە‌گه‌ر په‌سه‌ندی
 سه‌یرکه‌ر حیسابت تپت به‌چه‌ندی؟

(۱) شه‌وی ۱۶/۱۷ ی تشرینی یه‌که‌می سالی ۱۹۷۸ ی ز. له خوالیخۆشبوو شاعیری میلیلی به‌رزۆی ئەحمه‌د کاکه‌یی به‌ده‌ستمان هیناوه، که به‌(به‌رزۆی په‌ری) ناسراوه.
 (۲) وه‌کو به‌رزۆی په‌ری پیتی وتین حاجی جه‌میل به‌ره‌گه‌ز زه‌نگنه‌ بووه و له شاری که‌رکووکدا دوکانی کرین و فرۆشتنی تووتنی هه‌بووه، له‌گه‌ل خه‌لیل منه‌وه‌ردا دۆستایه‌تی هه‌بووه و ناوه‌ ناوه‌ تووتنی به‌دیاری بو‌ ناردوووه.
 (۳) چه‌خماخ: ئەستێ و به‌رده‌ئه‌ستێ.
 (۴) قاو: پوشوی دار، له‌ته‌ک ئەستێ و به‌رده‌ ئەستێدا به‌کاردی.
 (۵) عیسا نه‌فه‌ندی: کاربه‌ده‌ستیکی تورک بووه له سه‌رده‌می عوسمانییه‌کاندا کابرایه‌کی زالم و غه‌ددار بووه، شاعیر له‌ چه‌ند شوپێتیکی تریشدا ناوی هیناوه.
 (۶) دانه و دۆک: داندۆک، گه‌نم و دۆ، که‌شکی وشکه‌وه‌ کراو.

واتش: (نیدهیم بنیادم پۆختەر)
 واتم: (ئەفەندی ئەمسالو چۆختەر)^(۷)
 (ئەرخەداش ئەگەر بنیادم پۆختەر
 عەزیزم ئەگەر غییرەتم یۆختەر)^(۸)
 وه له وکن بیر ئاز گویتم شلۆقتەر
 بەس دەگیل قوربان قروشم چۆختەر)^(۹)
 یه (خەلیل) واتەن ئەدارۆ خیلاف
 عوله‌مای دەوران کەردەن ئیعتراف

دەمەتەقیی میرزا خەلیل و بیرەژن پەری^(۱)

- میرزا دەفەرمی:

سینەى سیاھت چون ساجەگەرى^(۲)
 قامەتت^(۳) چون ورچ ناو گەل لەنگەرى^(۴)
 سینەت چون ساجەن جەو لە ناو برشیا
 دوو مەمەى زل زل دۆ لە ناو ترشیا

(۱) پەرى كچى جاسم بەرزنجییه، بیوژنیکی بەسالاجوو بووه، خاوەنى سى مندال بووه، یه كۆ له وانه شاعیری میللی خوالیخۆشبوو (بەرزۆی پەرى) یه، ئەم ژنه خەلیل مەووردی خۆشویستوو بەلام ئەو بەپێچەوانەوه هەزى لێنه کردوو، دەگێرناوه رۆژتیک میرزا بۆ دیدەنى دەچیتە مالبان، لەوکاتەدا پەرى خان تەشتیكى له پیتش دایه و هەویر دەشیلێ، له پاش خۆش و پیتش و بەخێرھاتن پەرى پیتی دەلتی: ئەرى میرزا تۆ زۆر بەسەر ئەم و ئەودا هەلەدەدەیت هەز دەکەم شیعریکیش بەسەر مندا هەلەدەى چونکە من تۆم خۆش دەوى، میرزاش بەم جۆرە هێرشى دەباتە سەر و هەجوى دەکات، پەرى خانمیش بەتوورەبیبیەوه وەلامى دەداتەوه خەریک بووه گونگى هەویر بەناو چەوانى میرزایا.

(۲) ساجاگەرى (ساج): سیل.

(۳) قامەت: لەش، بالا.

(۴) لەنگەرى: پان و پۆر، قاپی درێژو گەوره، سینى.

دەرویش غەیبوللا سەلیم قۆچاغلێ (۱۸۹۵ - ۱۹۷۱ ز) ئەم چامە شیعەرى بەم جۆرە لەبەر کردبوو:

بۆ بیرەژن پەرى

بالات بەوینەى كە نوى گلینە
 لووتت بەوینەى سەلکە ترخینە
 زولفت پیتچنان چون پیتچ گورتس
 مالان مەگیلی چون بزەى چلتس
 سى و دوو دگانت چون دەمەتەورەن
 سەدا و ئاوازت چون سەپای خەرەن
 مەمکت دۆدانە دۆ تیدا ترشاو
 سینەت ساجەكوت دان تیشدا بژاو
 دەمت بەوینەى ناخوړ كەران
 مەدح كۆیت كەرۆن هەى باوان ویران؟

(۷)(۸)(۹) شاعیر ئەم سى خشتەبەى بەتورکی بەزمانى عیسا ئەفەنبیەوه داناوه ئەمەش و اتاكانیەتى:
 (من چی بلتیم؟ بناخەم ناتەواوه و غییرەتیشم نییە و بى رەوشتم بەلام بەس نییە پارە و پوولم
 زۆرە)، ئەمە لە چەند شوێنیکی تریشدا هاتوو.

لووتت ترخـيـنـه زولف وینهـی رهـشـکه
 پهـنـجـهـت مـیـخ داریـن سـک وینـهـی مـهـشـکه
 دـهـس وینـهـی مـهـتـر هـق دـهـم وینـهـی پـاچـه
 کـۆلـات شـیـرینـهـن (پهـری) تـۆ وـاچـه ؟
 نـهـر دگـان مـاچـی وینـهـی دـهـمـه بـیـل
 رـوومـهـتـت سـیـان وینـهـی مـالـهـخـیـل
 نـهـر چـهـمـت مـاچـی یـهـکـجـار کـز کـۆرـهـن
 نـاش دـهـسـتـت تـالـهـن نـان دـهـسـتـت شـۆرـهـن
 تـهـمـبـهـل و تـهـرـالـ بـی هـۆش و بـی ویر
 هـهـر دـهـم تـورـشـیـایـه لـه دـهـسـتـت هـهـویر
 پـهـریم وـاچ (پهـری) مـاچ تـۆ وـهـچـهـنـد
 کـۆلـات شـیـرینـهـن مـن کـهـرۆش پـهـسـهـنـد ؟

- پهري له وهلامدا دهلي:

(پهري) دا جهواب وات (ميرزا خهليل)
 چهـمـم جـوانـهـن عـهـقـلـت بـی قـهـلـیـل
 مـن وـه عـاـزـهـوـی بـالـا بـهـرـزـان بـیـم
 شـاگـولـی عـهـشـرـهـت نـام نـیـلـاـخـان بـیـم
 رـوومـهـتـم گـولـنـار شـهـو قـم وینـهـی هـۆر
 پـهـریم عـاشـق بـی گـهـنـجـان هـهـمـه جـۆر
 دگـانـان وـرد وـرد مـهـدـرـهـو شـایـهـو
 تـای زولف و هـک پـهـیـحـان مـهـگـهـشـایـهـو
 مـهـمـان شـهـکـره سـیـو سـهـر گـۆنـام پـر خـال
 دـهـسـتـم نـهـرم و شـل پـهـنـجـه و هـک شـمـشـال
 سـیـنـهـم چـون بـلـلـور بـی عـهـیـب و عـارـبـی
 هـهـزـاری و هـک تـۆ دـل پـهـیـش بـیـمـار بـی
 نـارۆ مـن پـیـیـرم دـیـده پـر نـهـم
 قـامـهـتـم خـهـمـهـن تـۆ مـهـکـهـی زهـم

نـهـر نـهـو سـابـیـیا پـهـریم مـهـو یـای شـیـت
 و هـس بـکـهـر زهـمـم نـهـو نـهـو ی لـیـت
 بـا یـهـک گـوـنـدک چـهـی هـهـویر رـهـق
 نـهـدۆ و هـ فـهـر قـت مـهـژگـت کـهـرۆن شـهـق

- میرزاش له وهلامدا دهفهرمی:

نـهـتـرس هـهـویر پـهـنـهـش دـام سـهـهـلام
 و اتـم. دـهـخـیـلـهـن نـهـکـهـریم بـهـدـنـام
 مـن چـیـشـم و اتـهـن حـورمـهـی پـر حـورمـهـت
 پـهـوسـه تـوورـه بـیـت مـهـیۆ دـهـنگ گـرمـهـت
 هـهـنـی بـا و هـس بۆ گـفـتـۆگـۆ (پهري)
 مـیـرزا هـهـتـا مـهـرگ تـۆشـهـن لـهـنـگـهـری.

ههجوی حهكیم محهمهد نووری

دهرویش مهنشووری.. دهرویش مهنشووری
 لهی عهسرو عهییام ئوستای مهنشووری
 (ئه رستۆ) ئیدراک (لوقمان) دهستووری
 لایق به خزمهت شاه (فهغفووری)
 تۆم كهرده وه حهكیم (محهمهد نووری)^(۱)
 نه زانام وه سستا تۆیش كوونه قووری
 قابیل وه شاتر (به هرام گووری)
 خسوس باشحهكیم ئینسانئ قووری
 روبای^(۲) بهد ئوغر بهد پهنگ و بووری
 بیدهنگ بیدهسلات، ههم تۆسه شۆری
 تۆم كهرده وه حهكیم (محهمهد نووری)
 نه زانام وه سستا تۆیش كوونه قووری

پهی عالهم شاباز^(۳) پهری من بووری
 بی حوكم و بی عهقل بی فام و زۆری
 گون وینهی جهره زک وینهی هووری^(۴)
 بکوت له سهده نوع مه بهرد له (..ووری)^(۵)
 وه رۆژ كه م بینا وه شه و شه و گووری
 ئوجره تته كه م بو سه رۆژ ته تۆری
 ئیسمت نه خانه وه ستای گون قووری
 خاس قوورت خاس كهرده تپت وه گووری
 خووت كهرده وه حهكیم (محهمهد نووری)
 نه زانام وه سستا تۆ كوونه قووری
 په (میرزا) واتهن سات مه هجووری^(۶)
 موشكلش كهفتهن پهی حهكیم نووری

(۱) محهمهد نووری: ئەم زاتە لە دهقەری كفریدا بووه، له ناوه پۆکی شیعه دهكهدا وا دهرد دهكەوئ له بواری پزیشکی و نهشته رگهری میلییدا شاره زایی هه بووه، به داخوه وه سه ر گوزه شته یمان بو روون نه بووه وه.
 (۲) روبا: رپوی، له كورده واریدا نه ریتیککی با و هه په ده لئین. ئەگه ر له کاتی ئوگرده له سه ر پتگا رپویت بوو به توشه وه ئەوه ئوگره كهت سه ر به خیره، لیره دا شاعیر ههجوی دهرویش حهكیم (محهمهد نووری) دهكا و به رپوییه کی بهد ئوگری له قه له م دهدا، چونكه په کئ له منداله کانی ناساغ ده بی و ده بیاته خزمه تی ئەم پزیشکه میلییه وه کو ده لئ:

(وه ئەمر قودرهت حهیی بی زه وال
 ژه نان فهوت مهوت مه ندهن سه مندال
 په کیشان سه قهت په کیشان دوخته ر
 په کیشان دوو سال تفلیه ونه شیروهر)

وا دهرد دهكەوئ ئەم دوکتۆره ده ره قه تی ده ردی منداله که ی نه ها تووه بو په لئی په ست بووه و به شیعه ره وه هه جووی ده کات و پئی ده لئ: (پزیشکی قوور چون ده توانئ قوور چاک بکاته وه)، وه کو پتیشینان وتویانه: (که چه ل تیمار که ره بوایه تیماری سه ری خۆی ده کرد).

(۳) شاباز: بازی سیی، نازناوه بو پیاوی که له م بێرد.
 (۴) هو: ئاغل، جو ره جه و الیککی گه وره ی په کتاییه.
 (۵) ..ووری: ئەم وشه په له ده سنو سه که دا پیتیککی لئ سواوه و بو مان ساخ نه کرایه وه.
 (۶) مه هجوور: دوور که وتنه وه، جیا بوونه وه.

میرزا ھەجوى سەیدىك دەكا^(۱)

غوتەى بەحر مەوج.. غوتەى بەحر مەوج
 غەواس ئەبحار غوتە خوردهى مەوج
 فەزای فەرھەوار سەر فەساد فەوج
 ئەوسا ئەختەرت سەعد مدرا نہ ئەوج^(۲)
 زەمیرت یەك بی ئیستابی وە زەوج
 پەى سەھو سەلام من مەكەى وە گەوج
 گوايا واتەبیت (میرزا) بی ھۆشەن
 بەوینەى ماھى زەر^(۳) (سەم)^(۴) نۆشەن
 غایەلەى ختوور ھا نہ ئەفھامش
 پەوکە پەرى من سەھوون سەلامش
 خىرو شەر سەبید وە سەرت قەسەم
 بەحەق توربەت رەسوول ئەکرەم
 من چە ھەواو زەوق (الْحَمْدُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ)^(۵)
 پەى ئیدارەى نەفس خاک وە سەرمەن
 تۆدەغدەغەى فیکر عەشق مەجازیت
 پەى یەك مەجیدى نہ ئەب نا رازیت
 قافلەى دەروون عەشقت وە حەرا
 مەجیدى ئەلقا بەحەوش سەرا
 وەختەن نہ ھیجران عەشق قرمز پۆش
 چون بۆتەى زەرگەر بجۆشى بەجۆش
 وەختەن وە قووەى عیلم سادارى
 ئیجرا کەرد شروت مورغ بالدارى

(۱) بەداخەو لە شیعەرەدا روون نەکراوەتەو تاخۆ ئەم سەیدە کى بوویى وا شاعیر ھەجوى دەکا.
 (۲) ئەم نیو خشتە ئەمە واتاکەبەتەى، (ئەوسا ئەستیرەى بەختەو ەرىت لە ئاسماندا دەدرەوشایەو).
 (۳) (۴) زەر، سەم: ھەردوو وشەکە مانای زەر دەگەبەنن.
 (۵) الحذر من: ئاگادارم.

وہختەن وینەى (قەیس) ستاج ھاموون
 یا وینەى (کۆکەن) کوشتەى بیستوون
 وەختەن فرنقەى ریجالت کەى شکەست
 وینەى (شیخ سەنعان) ترسای بت پەرەست
 ئەر نہبۆ طەعنەى واتەى رۆژگار
 (قاپونى قیروب ئیترسن فیرار)^(۶)
 وینەى کەبۆتەر پەرەز جانی
 تا بەقەدەمگای (زوبید ثانی)^(۷)
 وینەى دەرویشان دەھرى بیى شیت
 یا وینەى (کەرەم) ئاھیر بشو لیت
 برا تۆ غازیت کەرەدن وە لیبرە
 زەکەرت پەى زەوق کەرەدن تەمیرە
 ھەرسات چە نہزمى فیکرت چون (مەجنوون)
 مەگىرى سەنتوور^(۸) مەدى لە قانون
 برا من فەقیر کاسب و رەنجبەر
 خەرىک وە تاقم فیشەک پر کەر
 ئیدارەى تەعییش (مضایق الحال)
 خەرىکم بەدەرد عەپال و ئەطفال
 گاهى پەى کیسوت گاهى پەى مەعاش
 مالدارى ئەمسال ئەبۆ بەلاش

(۶) ئەم نیو بالە بەتورکى دارپىزاو، ئەمەش واتاکەبەتەى: (دەرگاگە دەشکینى و ھەلدى).
 (۷) زوبید ثانی - زوبید کچى جەغفەرە و ھاوسەرى خەلیفەى عەبباسى ھاروونە رەشیدە کە کچى
 مامیەتەى و دایکى ئەمىنە، لە سالى ۸۳۱ ی ز. مردوو، وا دەگىرنەو زۆر نازدار و خان و مان
 بوو، لیبرەدا مەبەستى شاعیر ئەویندارەکەى ئەو سەیدەى لە جوانیدا بەم زوبیدەى شوپھاندوو،
 ئەمەش واتای خشتەکەبە: (دەتەوئ بەوینەى کۆتر بەدى لە شەققەى بال و بەرەو لای دلدارەکەت
 زوبید خان برۆى)؟
 (۸) سەنتوور: سەمتوور، ئامىرتیکى مۆسیقاہ.

من که کاسبی تهوق ته ختم بو
هه نی هه وهس کوا سەنگ وه به ختم بو
(میرزا) وه سه نعت کاسبی رام بو
هه نی حەقشەن سه هو سه لام بو

هه جوی همه مهردانی نأشهوان

دانشتووی دیی تۆپزاوه^(۱)

که روژن شکایهت پهری هامفهردان
چه قه هر فه له ک غه رقم چه دهردان
(سلام علیک) ئه ی (حه مه مهردان)
که یوانۆت بمری ببای سه رگهردان
داخل بای وه جه مع هه ناسه سهردان
ئاورائیت وه نام ئایلم وهردان
چون خودا منش په ی تو کهرد زه لیل
په ی عه تای رزقم بییه نی وه کیل
با ئنسافت بو ئه ی ئین به خیل
چوار کهس سه (کاوج)^(۲) حه ق مه کو قه بیل؟
شهرت بو من یانهت بگیری وه نیل
داد به روژن وه لای (ئاغا سه ی خه لیل)^(۳)
چه به یین حزوور (سه یید) و (باوا)^(۴)
ئیسستینطاق ئه وین له (تۆیز - ئاوا)^(۵)
چونکه تو مانع رزق (خه لیل) ی
ئاشهوان باش هه م مال وه کیلی

(۱) شاعیر ناو نیشانی شیعه ده که ی به زمانی تورکی وا دارێژاوه: (دگیرمانچی حه مه مردان حقه غزدر)،
واته: ئه م غه زه له دهره قی حه مه مهردانی ئاشهوانه.

(۲) کاوج: قسناخ، جوژه پیاویتیکی دارینه بو کپین و فرۆشتنی دانه وێله.

(۳) سه ی خه لیل ئاغا (۱۸۵۶ - ۱۹۳۲ ی.ز.) سه ره ک هۆزی کاکه یی و دانیشتووی ئاوا یی تۆپزاوه
بووه، له شویتیتیکی تردا باسما کردووه.

(۴) باوا (باوه = بابا) بنه ماله یه کی وه جاخزاده ن له ناو کاکه ییدا، خاوه نی ته کیهن.

(۵) تۆپزاوه: له سالی ۱۹۰۳ ی.ز. به سه رو کایه تی سه یید خه لیل ئاغا بیناکراوه، دانیشتوانی کاکه یین،
نزیکه ی (۱۵۰) مالییک ده بن، سه ر به شارۆچکه ی (دافوق) ه له ده قهری که رکوکدا.

میرزا گلہی لہ ہوزہکھی و ہجوی ژنہکھی دہکا

یاران بہرحقہق.. یاران بہرحقہق
دۆستان دیندار یاران بہرحقہق
بشنہوان ئەحوالّ ماجہران موغلہق
بہعید بیم چہ خہیر وہ شہر بیم مولحہق
یہک ژہنیم واستہن شیت کەللہ شہق
شاگردہن چہلاش (عہوج بن عہنہق)
وہ توند و تیژی وینہی شامی لہق
وہبالّ و باہوو بہوینہی لہقلہق
وہعقلّ و کەمالّ تہمامہن ئەحمہق
بہفیکر و بہفام کەر و کەللہرہق
ہەرکەس بوینۆش مہواچۆ سہدہق
دایہی ئالّ و^(۱) جن دوو دیدہی ئەبلّہق
ئەسلّش شوانہن مہلعوون موتلّہق
وہ رەنگ فہقیرہن گفتوگو نہستہق
شہو چہ نہزہرش دلّم کەردہن تہق
نہفس و دلّ مہردہن پەہی کار ئیرہق^(۲)
بالّاش دام نہگہز نہرای حیلہ و فیل
قامیش (نہوجوول) یاخود چون دارتیل^(۳)
موختہسہر باچی تہعریف خاسش
دوازدہ زہرعششا پەری کراسش
ئەویش بہریان بۆ چیت مووسلّی
قایم و قووت نہقش گولگولی

(۱) ئالّ : لہ کوردہواریدا بہجنۆکھی شہپخوازی دہزانن، جا ہەر ژنیکی زہیستان تووشی نہخوشی

دہروونی بیوایہ وایان دہزانی ئالّ لیتیداوہ، زۆر جار ئەو ژنہ لہ ترسانا یا شیت دہبوو، یا دہمرد.

(۲) کارئیرہق: مہبہست لہکاری جووت بوونی ژن و پیاوہ.

(۳) واتہ: بالّای دریتژ بووہ.

ئەر من حەقدار بیم حەقم کەفت وەکار
شەرتی مەکەری بەشەری ئیقرار
تۆپ و چەقچەقەہی دارو ژیر دارت
گشتش مەوری چە کونای وارت
تاکە تۆبەت بۆ تا وەرۆی مەحشەر
نەوی وە مانع رزق ہیچ بەشەر

چه ته عننه و ته عزير هيچ نيبه ن باکش
 ئيمجار بکه رۆن مه دح خوراکش
 قاوه لتي سويحش سه کولپره ی گهرم
 خاتوون مووه رۆش به سه د نازو شهرم
 په ی نيمه پۆژه حورمه ی بي چاره
 وه دوو کولپره مه کۆ ئيداره
 شام ئيسواره ش چوار عه ده د خويز
 يا چه نى روهۆن يا چه نى دويز
 وه سه لتي و وشكى نمکه رۆش نو ش
 بو وه زه قنه بووت هم وه مه رگه مووش
 دوخته ري دارۆ وينه ی به چه ورج
 زک شوپرو پهنگ زهره چه هره لۆچ و چرچ
 عومرش نه ته تريخ هه شت عه ده د سالهن (٤)
 غه نيم نانه ن، خورما زه والهن
 ئه ر يه ک ده قيقه نان ليش ببۆ که م
 نرکه ش مه يا وۆ وه خاک عه جه م
 يه چ سالي بي به ختم نيشت چه هه ر
 يه چۆن بيم دوچار ئى دا به و دوخته ر (٥)
 به ختي چه نه زه ل سيبا چاره بو
 له عننه ت بکه ر ليش با ئاواره بو (٦)

(٤) واته: ته مهنى كچى ژنه كه ي (٨) سالان بووه.

(٥) واته: ئه م ژنه ي بيوه ژن بووه، چونكه له شعره كه دا وا در ده كه وي كچي كيشي هه بووه، له شيعريكي

تردا رووني ده كاته وه كه ناوى ئه م ژنه ي (حه نيف) بووه، به نه ته وه ش توركمان بووه.

(٦) ئه م خشته شيعره له فولكلوردا به م جوړانه هاتوه:

به ختي نه نه زه ل سيبا چاره بو
 ده ستى ليمه ده با ئاواره بو

يان:

به ختي نه نه زه ل سيبا چاره بو
 تف له نوورش بو با ئاواره بو

يه گشت نه چاره ي (ماچۆ) (٧) زبان بي
 (خه ليل) گرفتار ئى دوو جوان بي
 دوو سالهن وه ئه مر پادشاي جه ليل
 چه نام عه شهره ت بيانئى زه ليل
 گشت بان وه فيداى يه ك لوتى عه جه م
 يه كى يه ك فلقي پيم نه كه رد كه ره م
 ته ره سى نه چلك چاره شان وارۆ
 (خه ليل) وئيش خاسه ن سه ئايل دارۆ
 ته معشان ئيد بي تائيفه ي ره زيل
 ئايلم په ي فلقي ته وشان كه م زه ليل
 نامه ردى عه شهره ت چه عام ديياره ن
 پيرشان پوه له ن ده ليلشان پاره ن
 كناچه ي وئيشان مه وروشان چون هه ر!
 وه به يع بازار وه سى ليه رى زه ر
 فريشته م وته ن روو له نه گبه تم
 بارو بووم كه فته ن وه سه ر عه شه ره تم
 هه ركه س كه مه رد بو چه نوتفه ي ئه سيل
 به زه ئيش مه يو وه حال (خه ليل)
 يه (خه ليل) واته ن مات بي ده سه لات
 واجبه ن په ريش سوورانه و خه لات

(٧) ماچۆ له ده قهرى گهرمه ستردا به دياليكتى (گۆزان) ده ليين (ماچۆ)، شاعير ليتره دا مه به ستى
 هۆزه كه يه تى (كاكه يى) كه به م شتوازه ئاخافتن ده كهن، چونكه له پاش مردنى ژنه كه ي له (كفرى) يه وه
 ده گه رپته وه ناو هۆزه كه ي و ژنيكى ده ده نى، له پاش ماوه يه ك ئه ميشيان ده مرئى، ئينجا بيتوه ژنيكى
 ته مبه لى توركمان ده هينئى، كاكه ييبه كان بو جارى دووم ژنى ناده نى، هۆكاره كه شى ده گه رپته وه بو
 ئه وى كه خاوه نى سى مندال بووه، بو به ئافره تان بيتى رازى نه بوون، جا شاعير له داخانا به م جوړه
 گله بى و هه جوى هۆزه كه ي و ژنه توركمانه بيتفه ركه ي ده كات.

کۆر قهردی په سمه ن مهردی زه مانه ن
 کوسکه شی (۴) مایه ی شوریا خورانه ن
 ته مع ته زیحات ئونسا و موزه ککه ر
 فه سادی زیکره ن چه له فظ به شه ر
 ئەحمه قی ته لای ده ست ئەفشارییه ن
 دانیان چه ده ور نا دیارییه ن
 قه لیلی ئینساف سنف به شه ره ن
 مروه ت سه رنیگه ون به حر بیده ره ن
 (قه زا) و (ولایه ت)، (ناحیه) و دیهات
 ته مام چۆل بییه ن چون مه رگ و ئافات
 شاران شیویان بی وه شاگه ردان
 فه قیر که فت وه به حر په ژاره ی ده ردان
 به شه شی (۵)

 موباره کت بوئی ده رد و به لا
 موسته حه قه نی به ینی به ینه لا
 (ره شاد) (۶) به جاگه ی (حه مید) (۷) مه وانه
 قه در عافیه ت ئیمجار بزانه
 ئیجمار بییه ن وه سه ر ئەسلیحه ی فه رنه گ
 قاتل عالم (قابض) ه ن رۆی جه ننگ

(۴) کوسکه شی (قوزکه شی): مه رایبی کردن، ماستاو ساردکردنه وه بو سته مکاران، به و که سانه دهوتری
 که له پیتاوی به رزه ودهندی خویان لای دهسته لاتداران مافی خه لکی پیتیل دهکن.
 (۵) لیته وه دهفته ره که په ریه کی لی ون بووه له گه لیدا نزیکه ی (۲۸) خستی لی فه وتاوه.
 (۶) ره شاد: سولتان ره شاد سی و پینجه مین شای ولاتی تورکیا بووه، له سالی (۱۹۰۸ ی ز.) له پاش
 سولتان عه بدولحه مید دهسته لاتی پاشایه تی گرتوته ده ست.
 (۷) حه مید: مه به ست له سولتان عه بدولحه میده، له سه رده می عوسمانییه کاندای شای تورکیا بووه تا
 سالی (۱۹۰۸ ی ز.).

ئه وه ل (ئینگلیزی) (۸) دوازه فیشه کوه ر
 (فه هیر) و (۹) (مه سقوف) (۱۰)، (مارتیلی) و (۱۱) (ماوزه ر) (۱۲)
 (په نجتیر) و (۱۳) (سه تیر) (۱۴)، (یه کتیر) و (۱۵) (هورقان) (۱۶)
 جاران کی چه خه و یانه به رد گومان
 به سایه ی جه ناب (مه عدل) و (۱۷) (ماوزه ر)
 تفه ننگ (حوسکه) (۱۸) بییه ن وه ده ست خه ر
 (مارتلی) کارخانه ی (مارده مین) شکو
 نامشان نییان وه (فلقه مه رۆ)
 مه قبول مه رغوب ده ور (حه مید) ی
 یه کیش مه ده ریو وه په نج مه جیدی
 (مه که نزی) (۱۹) مه رکه ز مه قبول خوشپه و
 نامشان نییان تفه ننگ (ترحه و)
 حوسکه په ریشان په نجش بی به ریاد
 بی وه ته قاعود (مووسل) و (به غداد)
 چه مولک رۆمی و ئولکه ی ئیرانی
 یه کیش مه ده ران وه ده ته هرانی
 که س نام (حوسکه) نما رۆ وه ویر
 گشت بی وه لووله ی پاوه ند بارگیر
 وه سایه ی (په نجتیر) گولله ی دوور ئەنداز
 مه قطوع بییه ن رزق جه میع تفه ننگساز
 وه سایه ی جه ناب (مه عدل) و (ماوزه ر)
 تیپ (چه خماخچی) بی وه چه قوکه ر

(۸)، (۹)، (۱۰)، (۱۱)، (۱۲)، (۱۳)، (۱۴)، (۱۵)، (۱۶)، (۱۷)، (۱۸)، (۱۹) ئینگلیزی،
 فه هیر، مه سقوف، مارتیلی، ماوزه ر، په نجتیر، سه تیر، یه کتیر، هورقان، مه عدل، حوسکه،
 مه که نزی): ئەمانه هه ر هه موویان ناوی جوژه کانی تفه نگی جارانه که هه نوکه له م رۆژگاره دا باویان
 نه ماوه، چونکه چه کی باشترو نوئ هاته کاپه وه.

عەرب پاپەتی بولەند چون بە عییر
 (تَرَكَ الحوسكه شائيلون په نجتير)
 مەعلووم نیشانەى ئاخىر زەمانەن
 قەتل و كوشتارەن ئادەم قىرانەن
 ظههور فيتنهى (يَوْمَ المحشر)ەن
 دەوران ئاخىر ئاشووب و شەپەن
 نمەبو ئەنجام ئى حەرب و كوشتار
 ئىسلام فەنا بى گ سوزيا وە نار
 (عَسَّكَر الدَّوْلَة يدورون الموت
 يَشْحَذون خُبز يقولون لَهُم فوت) (٢٠)
 (كُلَّهُم عُرِيان مِثْل العنكبوت
 خَرَّ بنوصك كَاغز بانقَبوت) (٢١)
 عەشایر غەرقەن نە غوسسەى غەمان
 نازك جەوانان چەمدان جون كەمان
 حاكم غەدر و زولم كەردەن وە زەمان
 (بو گوین ئىستەرم بىن كىلۆ سەمان) (٢٢)
 جارئ (سەرمانە)، جارئ (كەرمانە)
 جارئ (رەشەبگىر) زولم زەمانە
 گاه (موبايەعە) گاهئ (ئەسنافى)
 (عوسمانيلرن بودر ئىنسافى) (٢٣)
 (ئومەر رالەرن يۆقۇدر ئىكرافى
 نە شەرتلەرى وار وە نە كەلامى) (٢٤)

(٢٠)، (٢١) واتە: (سەربازەكانى دەولەت گىمەرگ دەخۆن، هەر هەمووبان وەكو جالجالۆكە پرووت و
 قووتن و سوآلدەكەن)، ئەمەى بەسەربازەكانى عوسمانى و توو، ئىنجا هەلدەچى و جىئۆتىكى خراب
 بەكاغەزى بانق دەدا كە مەبەستى لە پارە و پوولە كە هەمىشە خەلىل مەووەر لىي بىبەش بوو.
 (٢٢) ئەمە بەتوركيبە واتە: (ئەمرو هەزار كىلۆ كام لىت دەوئ)
 (٢٣)، (٢٤)، (٢٥)، (٢٦)، (٢٧)، (٢٨) ئەم خستە شىعەرمانە بەتوركى دارىژراون، واتە: « ئەمەىە
 پىاوەتى و وىژدانى توركە عوسمانىبەكان، سەردارەكانىيان چاوتچۆك و بى شەرت و پەيمان، ئەگەر =

(ئۆغـروندە ياپ فـهـتـح هـهـزاره
 يا بىر ئافەرىن يا بىر جـغـارە) (٢٥)
 (بىن حاتەم ئۆلمش هەم ئەبو زەهوو
 ئىكرامى نەدر بىر فنجان قەهوو) (٢٦)
 (بونلەردەن غەبىرى يۆقۇدر ئىكرامى
 نە والىسندە نە قاتىمقامى) (٢٧)
 (بىن ئافەرىن گوتىندر بازارە
 ئون گوین گىزدەرسە و ئىتمەز بىر پارە) (٢٨)
 مەگەر مەرحەمەت شای بىكەسانكەس
 وەرنە وە زاهر كار شىيەن چە دەس
 مەعلووم بو چەلات ئەى (ئوستاد خورشىد) (٢٩)
 يەك مەقسودىم هەن وە تۆمەن ئومىد
 چوار سالىن چەى مولك گرتەنم قەرار
 نامام بەخزمەت جەنابت يەكجار
 بەقايەى چوار سال مەندەن چە سەرت
 مەعلوومت كەردم بو خەبەرت
 ئىمرو ئامانم چە (تۆپىزاوا)
 مەتلوووم ئىدەن پەى يەك نماوا
 نماوئى درىژ يەك كەسى تەكمىل
 تۆو پرووى ئىكرام بەدەر وە (خەلىل)
 بەرەگن لایق سوورەت نەقشەن بو
 بەوینەى چۆخەى چىن و ماچىن بو

= بىت و هەزار ئىشىيان بو راپەرتى، يان ئافەرىنىكت دەكەن، يان: تاكە جگەرەبەكت پىشكەش
 دەكەن، لە بەخشندەبىدا بەدەم خۆى كردوو بە (حاتەمى تەى) بەكردەوش فنجانە قاووبەكت
 پىدەبەخشى، لەمانە زىاتر نەپارىژگارو نە قايقام دەهندەبىيان لى نابیى، هەزار ئافەرىن بەرە بازار و
 دە رۆژىش گرىدە يەك پوولىكت بو ناكات» .
 (٢٩) ئوستاد خورشىد: پىشەسازىكى لىتھاتووى دەستەنگىن بوو، لە ئاواى (زەنقى) كارگەى هەللاجى
 هەبوو.

سافیش به وینهی له وح بللور بۆ
 قایمو قهوی نه واکه شوپ بۆ
 به وینهی دوشه گ قورنهش قهوی بۆ
 پر نه قش چون جاجم زاماو وهوی بۆ
 مورهبهع نه تهرح سوفرهی فه قیر بۆ
 لایق وه نیشتهی (میر) و (وهزیر) بۆ
 رهنگش سفید بۆ نه قشش سیاو بۆ
 قایمو قهوی نه واکه بۆ
 چون لیفهی (که رکوک) مه تین و گهرم بۆ
 چه لۆکه و چۆخه نه زیاتر گهرم بۆ
 نه واکه غماوهی واور نه نداز بۆ
 ته نکیش چه تهرح توکل پیماز بۆ
 ناپوختهی نارپیک شاگرد که رده بۆ
 عاره بان بهر په ریش مه رده بۆ
 (سهی یوسو) (۳۰) بوینۆش بکیشۆ چه سرهت
 (قه مه ر) (۳۱) بوینۆش بوچۆ ره حمهت
 (خه لیل) (۳۲) بوینۆش وه دلگه رانی
 هه ر دوو ده ست بدۆ وه سه ره زرانی
 غماوهی مه قبوولۆ دۆسته انه ی جانی
 به وینهی ده ستکار (ئوستاد قوریانی) (۳۳)

(۳۰)، (۳۱) سهید یه سوو، قه مه ر، ئەم دوو که سه دانیشته وری ئاوی (زه نقری) بوونه که ئاوییه کی
 کوردنشین کاکه بییه له ده قه ری (دافوق) ی (که رکوک).
 (۳۲) خه لیل کوری عه باس زه نقرییه، پیسه وه رپکی هه للاح بووه، له هه مان ئاوییدا کارگه ی هه للاحی
 هه بووه.
 (۳۳) ئوستاد قوریانی: پیسه سازیکی (هه للاح) ی به ناویانگی ده قه ری گه رمیان بووه.

عاقل بوینۆش ببۆ وه لیوه
 شه یدای شکلش بۆ نه و (ئوستاد سیوه) (۳۴)
 دوشمن بوینۆش دلش که ره ق ته ق
 دۆست وه ماشائه لالا بوچۆ سه ده ق
 چه مو لک (ئیران) نه گه ر چه (توران)
 چه ئاوه دانی نه گه ره چه ویران
 هه ر که سه بوینۆش قه ریب نه ر به عید
 ره حمهت بکیانان په ی (ئوستاد خورشید)
 وه عده ی دوو ساعهت بکه ریش ته کمیل
 غماوهی نه قشین په ی (میرزا خلیل)
 یا چه ده م که وه وان (۳۵) یا له چنگانه (۳۶)
 یا له مه مال دۆست یا له بیگانه
 یا ده ستدرازی (۳۷) یا مال هه لال
 ئۆم پیاده ن راگه م نه که ره ی به تال
 یا مال فه قیر یا له ده ولته مه ند
 بسازی په ریم غماوهی په سه نه ند
 وه عه قل ته دبیر بکه ر تیروپشک
 نه بو راگه ی (مه لالا) که ره ی وشک
 ئیدعام ئیده ن بلی وه (ئیران)
 ئی مو لک (که رکوک) بکه ره ی ویران
 تفوو نه چاره ی زه مه انه ی چرووک
 خیر خاسم دی نه خاک (که رکوک)

(۳۴) ئوستا سیوه: پیسه سازیکی هه للاحی زۆر شاره زا و ده ستی نه گین بووه له ده قه ری گه رمیانی
 که رکوکدا.
 (۳۵) ده م که وان: نه و ورده به ره گنه یه که له ده م که وانی هه للاح ده میتیته وه له کاتی هه للاحیدا.
 (۳۶) چنگانه: واته - له به ره گنی خه لکی سه رو چنگم بۆ ده ره یته و لبادیکم بۆ دروست بکه.
 (۳۷) ده ستدرازی: ده ستدزی (دزی)، شاعیر ئەم قسانه ی ته نیا بۆ گه پ و پازاندنه وه ی شیعه ره که
 بووه، نه گینا هه میسه دزی نه و جۆره په وشته خراپانه بووه.

رزقم نه تۆپراغ^(۳۸) (که رکوک) بییهن کهم داد و ده خالته به مولک عجهم ئهر چه ولتی نه دهم کارم ته مامهن ژهن واستن پهی من نیجا حهرامهن با بلون به مولک مه ئوای ئیرانی ژهنی بوازون وه بیست تههرانی ئهر بیوه ئهر دوخت نهو جا ههرزانهن گشت دیده ئاهوو بالآ بهرزانهن دوو سالهن وه ئهمر پادشای جهلیل چه نام (ماچۆ)^(۳۹) مه مانی زهلیل غیرهت عه شرت چه عام دیپارهن پیرشان پوولهن دهلیلشان پارهن به کسه ر بی هیمهت چون لوتی عجهم به کی یهک فلقی^(۴۰) پیم نه کهرد که ره م چه فتی نه توی چلک چاره شان وارۆ (خه لیل) ویش خاسهن سه ئایل دارۆ سه ئایل من ها چه توی یانه ناکه سان چه نیم ها چه به هانه سه رمایه ی عومرم ئی سه ئه ولادهن زهرپه ی خاترم وه ئه وشان شادهن طه معشان ئیده ن تایفه ی ره زیل ئایلم په ی فلق ئه وشان که م زه لیل یا خود قاوشان دی من وه بی دریغ یا خود ههر سه شان سه ر بوری وه تیغ

(۳۸) تۆپراغ: وشه یه کی تورکیبه ، خاک، خۆل.

(۳۹) ماچۆ: مه به ست له هۆزی کاکه بییه که به ماچۆ (گۆزان) ئاخافتن ده که ن.

(۴۰) فلقی: کینا په یه بوژنی به ته مه نی په ککه وتوو.

ته ئریج عومرم یاوان وه چل سال دیم وه دیده ی ویم سه ژهن و سه مال وه ئهمر فه رمان حه یی بیزه وال ژهنگه ل فه وت مه وت مه ندهن سه مندال خۆزگه من (جهرد) و^(۴۱) (هه مه دوهن)^(۴۲) بیام له مولک قه ددووس من بی ژهن بیام حوکمه ت په ی قه تلم بنالا به قه ست دامان (ئیسحاق)^(۴۳) بگرتام وه ده ست ئهر سه د که (جفید)^(۴۴) چه دین بیوه ر بی غیره تش له قه وم (ماچۆ) خاسته ر بی په ی نامووس ویش غیرهت مه نمانا وه چل لیهره ژهن په ریم مه سانا یاده ست وه دامان مه ردی (دۆم) بیام بیباک چه حوکمه ت (والی)^(۴۵) رۆم بیام سیلسیله ی دۆمان مه که رد ئیلجاری مه رد خاسشان تا کۆنه قاری گشت ده ست وه مشته میل به جهنگه وه نمه هاشتن من دل وه ته نگه وه مالی یه ک قران وه بی قال و قیل ژهنی مه واستن په ی (مه لا خه لیل) مه علوومه ن (ماچۆ) ره زیل ده ماغه ن چه (دۆم) و (جفید) یه کجار ئالچاغه ن

(۴۱)، (۴۲) جهردو، هه مه دوهن: دوو کابرای جوو بوون له ده قه ری (داقووق) دا.

(۴۳) ئیسحاق: کوری ئیبراهیم پیغه مبه ره.

(۴۴) جفید: کابرایه جوو بووه له ناوچه ی (داقووق).

(۴۵) والی: وشه یه کی تورکیبه ، واته: پارێزگار.

کناچهی ویشان مه‌وروشان چون هەر
 وه به‌یغ و بازار وه‌سی لیـــــره‌ی زهر
 کناچه‌ش نازدار خوـــــنچه ده‌هانه‌ن
 سه‌نعه‌تش هیتزم، کۆمه‌ی سه‌هانه‌ن
 بلۆ وه (حواوی دیره‌کان) (٤٦) ئارۆ
 ئاقه‌ره‌ی هه‌ری کۆل هورمه‌دارۆ (٤٧)
 بئ تییق و فاقه‌ن ته‌مام هه‌ژاره‌ن
 په‌ی بابۆش په‌نجبه‌ر هه‌م هیتیاره‌ن
 وه‌یه‌ک ده‌قیقه هه‌ر له‌سه‌ر چنجک
 هه‌وشی پر مه‌کۆ چه‌ پووش و بنجک
 قانیعه‌ن وه به‌رگ لانک و هه‌لاوه
 یه‌عنی هه‌ریوه‌ن وه چوار پاوه
 نه‌ ته‌ون نه‌ ته‌شی ئه‌و نه‌دییه‌ن وه‌چه‌م
 په‌ری خه‌باتی ته‌مام ها نه‌شه‌رم
 خودای عاله‌میان گیانش بستانۆ
 نه‌زانۆ چه‌ن چه‌نی مه‌شـــــانۆ
 چه‌نام عه‌شه‌ره‌ت کناچه‌ی برنجی
 تارانـش (٤٨) لووان تلیش گـــــجی
 چون هه‌ر سه‌قا (٤٩) په‌ری ئا و مه‌لۆ
 سه‌نعاتش هۆلنه‌ن هیتنه‌ن هه‌م مه‌لۆ
 نه‌مسالش نییه‌ن چه‌ رۆم و عه‌جه‌م
 عه‌قل و مه‌عریفه‌ت چه‌ لاش که‌رده‌ن په‌م

(٤٦) حاوی دیره‌کان: ده‌شتیکی راستییه ده‌که‌وئته‌ نیوانی ئاوابی (تۆپزاوه) و (عه‌ره‌بکۆبی) یه‌وه له ده‌قه‌ری (داقووق) دا.

(٤٧) ئەم خشته‌یه له‌و شیعره‌شدا هه‌یه که‌ شاعیر سکا‌لای خۆی لای ئاغه‌ رۆسته‌می کاکه‌یی ده‌کا و ده‌رده‌للی خۆی له‌ لا هه‌لده‌رێتی، مانه‌وه‌مان به‌په‌سند زانی.

(٤٨) رانش: له‌ ده‌ستنه‌وسیکدا نووسراوه (ده‌نه‌ش).

(٤٩) سه‌قا: ئاوکیش.

له‌عنه‌ت نه‌ چاره‌ت نه‌ونه‌مام نۆ
 تفـــــوو نه‌و پاره مه‌ده‌ریۆ وه تۆ
 خـــــه‌زینه‌ی باوه عـــــه‌زیز دایه
 یاخودا که‌س چه‌ سات نه‌وئینۆ سایه
 چون (دۆم) و (قه‌ره‌ج) ره‌نگت سیاه‌وه‌ن
 جا (مه‌لا خه‌لیل) هه‌رت بئ ئاوه‌ن
 نه‌ که‌مالداره‌ن، نه‌ جه‌مالداره‌ن
 نه‌ سه‌نعه‌تکاره‌ن وه نه‌ مالداره‌ن
 به‌و ئینه‌ به‌ره‌ تۆ وه (کفری) شار
 چه‌ به‌ین عاله‌م ویت بکه‌ر وه عار
 (ئۆغلانی چراغ ئیتمش دائیسی
 ئالمش ئۆزیچون به‌رداخ ئه‌یسی) (٥٠)
 ده‌عبایی وه‌ی ته‌ور لازم نییه‌ن پیتم
 چه‌ شار (کفری) مه‌زانان من کیم
 به‌نده‌ شه‌خسی بيم به‌وئینه‌ی مه‌له‌ک
 (قورالدینی) بيم شامی بئ په‌ته‌ک
 ئەمسالم نه‌وی چه‌ (ألبوعلک) (٥١)
 وه‌زات فه‌له‌ک مه‌ه‌واتم وه له‌ک
 ئیسته‌ته‌ خه‌ریکم چه‌ (تۆپز ئاوا)
 سه‌رسامم چه‌ به‌ین (سه‌یید) و (باوا)
 چه‌نی به‌خت ویم مه‌که‌ری داوا
 بزائم نه‌ردم وه کـــــالا یاوا
 بیـــــدام چه‌ ده‌ست چه‌رخ چه‌پی گه‌ر
 سه‌ر مه‌کۆ (٥٢) وه پا، پا مه‌کۆ وه‌سه‌ر

(٥٠) ئەم خشته‌یه به‌تورکییه، واته‌: کوره‌که‌ خالی لای خۆی کردووییه به‌شاگردو به‌رداغی چاکیشی بۆ کړیوه.

(٥١) ألبو علك: تیره‌یه‌کی عه‌ره‌بن له‌ هۆزی (العبيد) له‌ ده‌وره‌یه‌ری قه‌زای داقووق نیشته‌جین.

(٥٢) مه‌کۆ: ده‌کا، واته‌: ئەم دنیای خوارو خبیچه‌ مرۆقی هیچ و پووج به‌رز ده‌کاته‌وه و خانه‌دان و پیاو ماقولانیش بۆژه‌و ژێرده‌س ده‌کا.

هەرکەس چە عەشرەت (ماچۆ) بۆ مەقەر
(نعوذ باللە) حالش مۆ ئەفقەر
جییا ئەمە کۆ شەب نە تۆی شە ککەر
مەبۆ وە رە فەئەق گاووان و رە نەجەبەر
پە ی خە رجی ئایل چە سە ئال نە هات
ئەر ژە نئە نە بۆ تە ونکەر و خە یات
دە نە گ زایە لئە ی زە مە ش ب ز پۆ یو
وە تە یخ دە بان پەر چە ش بۆ پۆ یو
رۆ سە یی ای رۆ تە بئە ی بە زم باوان بۆ
ئە ی ف تە ی ر ای بە د کەر ر ای سە راوان بۆ
خە وا بکا (خە لیل) ئە وە نە وینی
ئەر مۆ سە لمانە حاشا لە دینی
ئانە لای قە ش تە لاق و شە قە نە
بابۆ کۆ ی ئاسن دایە مە فەرە قە ن
با کۆ تا بۆ تە عریف (ماچۆ)
ئە گەر عاقە لئە ی لە مۆ لکی لاچۆ
کۆ تاکەر سوخە ن جە نە گنامە ی ئە وان
خە لیفە و شاگرد هە وادا کە وان
تە مام گۆ ش بە دە نە گ سە دای تۆ شانە ن
خە یل یو وە ن پە ی تۆ ئارە زو و شانە ن
سە بە ب فە قە ی ر ی ئە یان وە لات
بشە وان کە ی تە ب چۆ ن قە نە د و نە بات
(باقی والسلام) دوو ئۆ س تە ی ئە سە یل
غە ی رە تئە بکە ن پە ی سوخەرە ی (خە لیل)
کە ی تە ب کۆ تا بی مە نیش چوار مە شقی
دە م دۆ ش مە ن تە ن پەر کە م لە فە شقی

یارە ب هە یچ کە سە ی وینە ی مە نە بۆ
تالە ش چە ئە فە س سۆ و ن دۆ ی و جە نە بۆ
بە خە تە ش سە ر نە ی گۆ و ن چای (۵۳) بێ یە نە بۆ
مۆ ح تە ج کە سە س پە ر ی ژە ن نە بۆ
یا حە ق بە حە جە ت شای دۆ ل دۆ ل سوار
هە ر کە سە ی مە کە ی دە ر مە نە د و هە ژار
بۆ وە زە ش غە ریب مۆ لک (مە غریب) شار
چە نام (ماچۆ) نە کە ی گە ر ف تە تار
یاران هە م سە ران قە و م پەر غە ی رە ت
بگە ی لئە ی دنیای هە ف تە و دوو مە ی ل لە ت
ئە ی قە ب ال وە ی ش مۆ و م تالە ی پە ر گە نە د
نە ی یە ن نا پە ی دان بە وینە ی بە نە د
فە ر ی ش تە م و تە ن رۆ و لە نە گە ب تە م
بارۆ ی و م کە ف تە ن وە سە ر عە ش رە تە م
هە ر کە س کە مە ر د بۆ چە نۆ ت فە ی ئە سە یل
بە زە ئیش مە ی یۆ بە حە ل (خە لیل)
چە ی قە ر بە ی دارا وە هە و او هە وە س
بارۆ ی و م کە ف تە ن وە سە ر چوار کە س
حە ق ئە ر جە م هە ن سە ل چە سە ل فە ی ش تە ر
یە کئە ی بابۆ مە ن ئە و سە برادەر
ئە وە لئە ی ب تە ی د ا چە ی قە ر بە مە و جۆ و د
بابۆ ی بۆ ز ر گم ئە و (ئۆ س تە د مە ح مۆ و د) (۵۴)

(۵۳) چا: چال.

(۵۴) ئۆستاد مەحمود: پێشە سازێکی هەللاجی کوردی بەتەمەن بوو، دۆستایەتی لەگەڵ خەلیل مەنەووەردا بەتەن بوو بۆیە شاعیر ئەمی بەباوکی خۆی زانیو، دانیشتیوی دیتی «تۆپزاو» بوو، سەردەمی کیش لەدیدی (زەنقەر) نیشته جێ بوو.

دووهم (حهسهن)هن^(۵۵) وه عهين زاهر
 سييهمين برادر (علي بن ناسر)^(۵۶)
 چه هارهم (كهريم، بن نوستاد مهحموود)
 پهري ئي بهنده هل مهكهن مهقسوود
 نهر سهده كه زهمان زور پهريشانهن
 نوميد بهنده چه لاي ئيشانهن
 ئيحسان بهنده واجبهن ئيمجار
 ئاداش كهران پهيم (وبلاتكرار)
 ئيكرام مهردان مهبو وه يادگار
 شايع مو شوهرهت نهرووي روزگار
 دهستئ بشكئ و چهلهن وه گهردهن
 مهواچان فالان ئي كاره كهردهن
 منيش تا زهندهم نمه شووم چه وير
 چه دوغاي خيرى نه دارون تهقسير
 يهك كاسه يئ تاو ههركهس بكهم نوش
 ههق ئه و تاوه ناكهم فهراموش
 نه مولك (عيراق) چه لاي سهروهران
 نه جوملهي مهجليس ميرو به گلهران
 ئيسمشان وينهي (شهنامهي روستهم)
 بكهرون به فهدرد بوانون وه دم
 ههني كافيهن شكايهت بهس بو
 ههرفئ كافيهن نهر كهسئ كهس بو^(۵۷)
 عهقل و مهعريفهت نمه كو پاره
 (العارفون يكفيهم الأشارة)^(۵۸)

(۵۵، ۵۶) هسهن، ناسر: نه مانه دانيشتوي دئي (زهنقر) بوونه.

(۵۷) نه مه دهستيشانه بو نم پهنده: (كهسئ كهسه ئهلفيكي بهسه) - پروانه ل/ ۳۴۸ ي پهندي

پيشيناني شيخ محهمه دي خال - چاپي دوهم - چاپخانهي كامهران - سليمانئ/ ۱۹۷۱ ي ز

(۵۸) نه مه پهنديكي عهريبيه كه هه مان واتاي پهنده كورديه كه ي سهروه دهدها.

ياران ماجه راي (خهليل) بي تهمام
 بهر (محهمهد) بو (صلوات وسلام)
 يه (ميرزا) واتهن مات بي دهسلات
 واجبهن مهردان بكهراش خهلات
 يه (خهليل) واتهن ماتو غه مينهن
 ئيسكان نه قليم (كهركووك) زه مينهن

سهر به رزی و نه فهس پاکی شاعیر

مهلا خه لیل له بهر نه وهی هه می شه لایه نگره هه ژاران و پیاو چاکان بووه و ناره زووی له چاکه و پیاو ته تی بووه و قسه ییشی له کهس قبول نه کردووه و هه ر کارتیکی ناره واو ناشرینی بهرچاو که وتبێ ده سبه جی به شیعره وه هیرشی کردۆته سه رو هه جووی کردووه، جا هه ندی له به دره وشت و ناله باره کانی ده ورو به ری ئاغا سه یید رۆسته م (۱۸۵۷ - ۱۹۱۹ ی.ز.) دژ به شاعیر وه ستاون، گوایه هانی جوتیاره کانی داوه دژ به ئاغای ناوبراو، ئاغایش که ئه مه ده بیستی به کئی له نۆکه ره کانی ده نیژی به دوایا تا له پیشیدا ئاماده ده بییت، به لام شاعیری نه فهس بهرز و ده روون پاکی به جهرگمان (مه لاخلیل) رازی نابیت و به توندو تیژی وه لّامی نۆکه ره که ده داته وه و ده لّی:

وه واردهی گوشت و برنج ئاشنا نیم
 وه قاپی ئاغا من شارهزا نیم
 په ری نانی چه ور نه بۆم نهزان
 نه بۆم غولام هه م سووک و هه رزان
 ویت لاوهر چه لام حیله باز، ئه فسوون
 (هذا مو من شغلي أيها المجنون)
 گهر نه ناسیم ها په نه ت واچی
 مه لا خه لیلیم په ی من چی ش ماچی؟
 هه تا مه نده نان نه رووی سه ر بیسات
 نمۆم وه خادهم هه یهاته ن هه یهات
 داخم له جیاتی که ری خه لاتم
 مه که ره ییم نه بله چونکه چه لاتم

* کابرای نۆکه ره ده گه ریتته وه لای ئاغا و وه لّامی شاعیری پی راده گه یه نی، ئه ویش دووباره ده نیژی به دوایا، که ئاماده ده بییت لیتی ده پرسی، شاعیر ئه و تاقمه درۆژانه به درۆ ده خاته وه و کتوپر ده ستوه یه خه به م شیعره وه لّامی ده داته وه:

گهر وه ته مانی ده وران برانی
 په ریم بیناکه ره به ک گه وه خانی

که ریش وه مه کته ب په ری ئه تفالان
 ده رۆم ته علیمشان فری وه ره وان
 گهر نه تاوی (ئاغا سه ی رۆسته م)
 واز چه نه م باوهر مه ژنه وه به سته م

* وه کو ده گپرنه وه ئاغا رۆسته م خه لیل منه ووهری خو ش و بیستووه و ریزی لی گرتووه، له هه ر کیشه و به ره به کدا راویژی پی کردووه، له دیوه خاندان هه می شه به لای دهستی راستی خو یه وه دایناوه، بۆیه لیتی زویر نه بووه و داواکاریه که شی بۆ به جی هیناوه و قوتابخانه ی بۆ ئاماده کردووه، ئه ویش وانه ی به مبرد منالان و لاوانی ئاوابی (عه ره بکۆی) وتۆته وه، جیی نیگه رانی و داخه ته مه نی ئه و قوتابخانه یه کورت بووه و له ته نیا سالتیک تینه په رپوه، له پاشاندا شاعیر مان له گزیران و نۆکه رانی ئاغا زویر ده بی و بۆ ئاوابی (تۆزاوه) مال ده گویتزیتته وه، وه کو له شیعی (هه جو ی شه حنه و نۆکه رانی ئاغا) دا و توویه تی:

(خه لیل) نی مه نزل ئانه کو چش که رد
 په ی (تۆیز - ئاوا) بوخچه و پیخه ف به رد

میرزا خلیل ھەر بۆ گەپ ھەجووی ژنان دەکات^(۱):

ژەن پەنج شەش رەنگەن ژەن پەنج شەش رەنگەن
ئەى بوسللمانان ژەن پەنج شەش رەنگەن
تییپ بوسللمان تیپى فەرەنگەن
تییپ مەجووسی تەبیعت تەنگەن
ئەر لەوانە بۆ ئەویش وە نانی
نەبۆ وە نەسیب هیچ بوسللمانی
نەک رەش چا و زاق تیکە بجایى
سەرکا لە کولین نەوا کەس بايى
سفید بى عەقل حەق فامش سەندەن
لاسەى سە رۆژە چە یانە مەندەن
نەک سوور چا و کال گۆنای سغرى پان
دیرخیژۆ نە چەم دوشمن مەهمان
نەک دیزەى دەلال زک شۆپو دەم گرد
گەشتیل و خۆرى سەگ ھەویری برد
نەک زەرد و باریک دەم پان و چاوخەر
تەمبەل و تەرال لە ئیش کاس و وپ
بە عزتکیان ھەیە ئەچن مال وە مال
ھەر لەیەک مالى یەک فیتنە و ئەحوال
بە عزتکیان ھەیە وە ھەلەداوان
ھەیتى خەسووران ھەیتى وە باوان
بە عزتکیان ھەیە ھەویر تورشیایە
دایم سەر شکیا و تی ھەلدریایە

(۱) شاعیرمان ئەم شیعەى لە سەر بابەتى (تەرجیع بەند) ھەر بۆ گەمە و پیکەنین و زەوقى ناومەجلیس نووسیو، ئەگینا رەنگ و کورتى و درێژى بالا هیچ لە ناستى ژنانى ھۆشیار و زانا و رەوشت جوان کەم ناکاتەو، کە شاعیر خۆیشى لە شیعەرە کەدا ئەمە ئیسپات دەکات لە گەل رێزمان بۆ ھەموو ژنان.

بە عزتکیان ھەیە خەفۆک و خاویر
دایم ئەرمى وەک کـوتە تاویر
ئەر لەوانە بۆ ئەویش وە نانی
نەبۆ وە نەسیب هیچ بوسللمانی
تف لە و کولەکان دەست و پارێخن
دەم و چا و نەشۆر چون گیسک سیخن^(۲)
بە عزتکیان ھەیە کەو دەى^(۳) کولگیرەن
دایەش جاش قاتر بابۆش^(۴) بارگیرەن
بە عزتکیان ھەیە دەم تەر و گوستاخ
پای بوسللمانان ئەژەنن وە زاخ
بە عزتکیان ھەیە فیتنەى ھەفت شارە
ساحیب ئیفتیرا و عار و عەبیارە
ئەر لەوانە بۆ ئەویش وە نانی
نەبۆ وە نەسیب هیچ بوسللمانی
بە عزتکیان ھەیە ئەبو بەیداخە
وە زاهر حورە باتن ناساخە
بە عزتکیان ھەیە زۆر کەلەلەرەقە
وە سورەت ئالتوون سیرەت مەفرەقە
بە عزتکیان ھەیە زۆر ھەلەواشە
غەنیم سفەرى سوقان و ئاشە
بە عزتکیان خەریک فیعل نا مەقبوول
وە دەم خۆى ئەکا وە (بنت الرسول)
بە عزى ھەلەخەن شیتن ھەمیشە
ھەلەلە و فیزاع کەردەن وە پیشە

(۲) سیخن: لاواز، لە دەسنووسە کەى سەید و ھابدا نووسراو (ریخن) کە بەمە سەر واکەى لەنگ دەبێ.

(۳) کەو: رەنگى شین، لە دەسنووسە کەى سەید و ھابدا نووسراو (کۆنە).

(۴) بابۆ: باوک، لە دەسخە تە کەى سەید و ھابدا نووسراو (باو) کە ھەمان مانا دەبەخشێ.

ئاخىر زەمانەن^(۱)

ئاخىر زەمانەن ... ئاخىر زەمانەن
ياران نىششانەى ئاخىر زەمانەن
نيزاع عەشرەت جوملەى جىھانەن
(تايىف الملوک)، (رۆم) و (ئىيرانەن)
فرزەند وە بابۆ بى موراغەتەن
رەعیە وە سەردار بى ئىتاعەتەن
بى فەرقلەن چون يەك بەین ژەن و مەرد
ئەر مەرد باچۆ گيان ژەن مەواچۆ دەرد
شىخ بى كەراملات مەلا موقلاجى
دەرویش كەم زىكرەن وە ناعىلاجى
شەرع (محەمەد) بىيەن سەرنىگۈون
رەواجەن فەتواى نىزام و قانۈون

(۱) سەر دەستەى شىعەرەكە و تۆمار كراوہ: (يا خير الحافظين): مەبەست لە خوايە كە يەككى تر نىيە لە و چاكتەر بىناريزىت.

شاعىر لە شىعەرەكەدا ھىرش دەباتە سەر رۇئىمى عوسمانى و دامودەزگاكانيان و دەلى: (ئەم كۆنە پەرىستانە ئەمەن و ئاسايشيان نە پاراستووہ، وەكو فىرەون و ھامان زولم و زۆر لە خەلكى دەكەن، زۆرەى ھۆزەكانى ولانئىشيان داوہ بەگژ يەكا، تەننەت لەناو كۆمەلدا نەرىتى گەورە و بچووكيان پىشپىل كەدووہ، كەسپىش بەگۆرەى قورئان و شەرىى محەمەد پىغەمبەر (د.خ) پەفتار ناكات و پەحم و بەزەبىشيان لە دل نەماوہ، دراوسى خىانەت لە دراوسىكەى خۆى دەكات، خەلكى ھەمىشە لەگەشت و سەيران و شەوق و زەوقى مەجازىدان، بەجەخت لە ھەلپەى كۆ كەردنەوہى پارە و پوول و سەرۈت و مالدان، دزو تالانچى و پىاو خراب زۆر بوونەتەوہ، موسلمانەكان رىتى خودايان ون كەدووہ، لەسەرتاسەرى جىھاندا شەپو شۆر بەرپا بووہ، لە پاش شام كۆرى شەونشېنى لە مالان و ديوەخانەكاندا نامىتىن، عوسمانىيەكان باجى سەرانە و كەرانە بەزۆر لە ھاوولانئىيان دەسىتىن، لاوہكانىش بۆ سەربازى قاف دەكەن، ئاخ بۆ مېرىكى چاۋ نەترس و ھەقپەرەدەر بىتتە سەر تەخت و تاقىمى پىاو كوژو دز و درۆزنان لە ناو بەرى و بۆ خەلكى نازادى بەرپا بكات و ھەژاران لە چىنگ كۆپتەرەوہى و ستەمكارى رزگار بكات، ئىنجا شاعىر پىشېنى دەكا و دەلى: رۆژى دى پىاو دەكەوئىتە ژىر دەسەلات و فەرمانى ژن، خەلكىش ئاينيان بەدىنار دەفرۆشن ... ھتد.

وہ بەعزى ماچان حورمەتلى حورمە^(۵)
تەسلىمت مەبۆ وەچەنگى خورمە
بەعزىكىيان ھەيە بۆياغ رىشېنە
زەلام چۆكدەر و تىلا وەشېنە
بەعزىكىيان ھەيە مەراق وەتىكە
تەسلىمت مەبۆ ھەر وە يەك فىكە
بەعزى وەك پشى كورەى وە تاوہ
دايم ھەر خەرىك مىاو مىاوہ
بەعزىكىيان ھەيە مەراق وە مالە
لە ھەزار يەكى ساھىب كەمالە
بەعزىكىيان حورە گەتوگۆى تالە
بەعزىكىيان ھەر وەك مائىن وەفالە^(۶)
بەعزىكىيان مەغرور عاشق جەمالە^(۷)
خەنە و سورمەسپىن خەرىك خالە
مىردش ناشرىن پىش نىيەن رازى
خۆى پارە ئەدا ئەگەر بىخوازى
بەعزى تازە بووك كۆنە رققازەن
مەراق وە ئاواز تەموورە و ساژەن^(۸)
ھەر سەووزەى بىم زەرد خودا پەسەندەن
مەر خودا بزائۆ قىمەتش چەندەن
ئەر وەك سەووزە بۆ مولك جىھانى
ھەر بۆ وەقىسمەت گشت بوسلمانى
يە (خەلىل) واتەن بەندەى كەمتەرىن
ھەر كەس بشنەفۆ باچۆ ئافەرىن

(۵) حورمەتلى حورمە: رىزۆ قەدر، واتە: ھەندى ژن ھەن زۆر رىزدارن.

(۶)، (۷) ئەم دوو نىو بالە لە دەسنوسەكەى سەيد و ھابدا نىيە.

(۸) تەموورە و ساژ: دوو نامىرى مۆسىقاي فۆلكلورىن، سەركەكانيان خى و دەسكەكانيان درىژە.

گوم بییهن ئیجرای عه دل و عه دالهت
سهردان له عالهم زولم و زه لالهت
هامسا وه هامسا مه کو خیانهت
نهمه ندهن ئه رکان ئه من و ئه مانهت
حه دیس نا مه سمووع گشت سه رفرازه
عالهم له سه یران لوتی و په ققازهن
ئه ره له مه جلسی بوانان قورئان
فیرار مو نه وجا مه خلوق زه مان
ره حم ئیسلامی نهمه ندهن له ده ور
زالم وه مه زلوم مه کو زولم و جه ور
غیرهت مه ردی نهمه ندهن له عام
هه رئیس مه رسمی مه ندهن چه ئیسلام
حه دیس نه بی ته سدیق بی ته مام
فه رمان^(۲) له حه دیس شای (خیر الانام)
مه یو په ی ئومهت یه ک ده ور و زه مان
فیعلشان چون فیعل (فیرعه ون) و (هامان)
زه ن وینه ی قیبله مه که ران ته و اف
دینشان دیناره ن بی درو و گه زاف
قورئان مه وانان مه که ران نماز
فیعلشان به دهن ته مام حیله ساز
وه په سمن ئیسلام مه و اچان پیشان
خوداوه ند غه زه ب مه گیرو لی شان
وه خستی وه ی ته ور بو ئومهت پر سزا
خوداوه ند پیمان مه مانو جه زا
چه فسق و فه ساد چه بی په حمی عام
به ره که ت له ئه رز هورگیریان ته مام

(۲) فه رمان: فه رمویه تی.

حه دیس قانونه ن^(۳) فه لاجان تاغی
سه لا بوهرین مل که چان باغی^(۴)
قه تل ئیسلامان ئه وه ن بسیاره ن
له هه ر ئه ترافی^(۵) قه تل و کوشتاره ن
له گشت ئه قلیمی هه ر فه تاره ته ن
هه ر حه رب و زه ربه ن قه تل و غاره ته ن
(زه نگاباد)، (جریه)، (قه ره بلاغ)، (شمار)
(پالانی) و (سنجه ر) نه رووی رۆزگار^(۶)
(داوده) و (قارسن)، (زه نگنه) و (زنه شار)
(کفری) له نا وراست قه لای سه وزه وار^(۷)
له خه وف جه رده که س نییه ن وه که س
ئه تراف شارش^(۸): گشت لوان وه به س
عه شایر ده مار شارستان که نده ن
نامووس و ئیتبار^(۹) تورکمان نهمه نده ن
شه ونشین نییه ن چه (بَعْدَ الْعِشَا)
دریغنا چه کو ن ئه و (یوسف پاشا)^(۱۰)
(میرلیوا) چه کو ن غیرهت بنمانو؟
حه ق مه زلومان یه ک یه ک بستانو

(۳) حه دیس قانونه ن: واته - له و سه رده مه دا ته نیا قسه و قسه لۆکیان کردوه به یاسا که شاعیر پیتی
پازی نه بووه.

(۴) ئه خشته شیعه له ده سنووسه کانی مه لاهه یاس و سه ید وه هابدا نییه .

(۵) ئه ترافی: له ده سخه ته که ی سه ید وه هابدا نووسراوه، (ئه قلیمی)، له م حاله ته دا وشه که دووباره
ده بیته وه چونکه له خستی دووه مه دا هه میسان هاتوه .

(۶)، (۷) ئه م دوو خشته یه له ده سنووسه کانی مه لاهه یاس و سه ید وه هابدا نییه .

(۸) شارش: له ده سنووسه که ی سه ید وه هابدا نووسراوه (شاران).

(۹) نامووس و ئیتبار: له ده سنووسه که ی سه ید وه هابدا نووسراوه (ئیتبار و نامووس)

(۱۰) یوسف پاشا: سه رداریکی تورکی سه رده می عوسمانییه کانه .

پهیدا بو وینهی قهزای ره بانی
 پهی قهتل و غارته شای (تاله بانی)
 به قووهی نیزام هم ئیستر سوار
 وه توپ قه لاشان که ره یه ختسه سار
 کوا (سمایل پاشا)ی^(۱۱) ساحیب عه دالت
 سه رو مالشان به ره وه غارته؟
 گشت پشقل فرۆش مه حسوس سوارهن
 نیشانهی ئاخیر روی رۆژگارهن
 ئه تراف عیراق بییهن یه ختسه سار
 عالم ها چه زولم مه که ره فریرار
 جارئ (سه رانه)، جارئ (که رانه)
 جارئ ره شبگییر زولم زه مانه
 جارئ (شه خسییه)، جارئ (ئینسافی)
 (عوسمانیله رن بودر ئینسافی)
 یاران بزائن ئاخیر زه مانه
 عالم چه تمع وینهی شهیتانه^(۱۲)
 ئایل هفت سالت مه که ره ته لاش
 ها چه وه لوله کاسبی و مه عاش^(۱۳)
 زالمان غه ددار مه زلووم زه لیلهن
 بی پاره سه رسام سهخت سه فیلهن^(۱۴)
 توججار ته معکار کاسبان موحتاج
 پاره دار له عام هه رفشه ن ره واج^(۱۵)

(۱۱) سمایل پاشا: ناودارتیکی تورکی عوسمانییه.

(۱۲) ئه خشته یه له ده سنوسه کانی مه لا عه باس و سهید وه هابدا نا دیاره.

(۱۳) ئه خشته یه له ده سنوسه کانی مه لا عه باس و سهید وه هابدا پاش و پیش کراوه له پیتش "۱۶"
 خشت تۆمار کراوه، ئیمه به گوێرهی ده سنوسه کانی شاعیر له جیگای خۆیدا تۆماران کردن.

(۱۴)، (۱۵) ئه دوو خشته یه له ده سهخته کانی مه لا عه باس و سهید وه هابدا تۆمارنه کراوه.

نه جای (ئه خ) و (ئوخت)^(۱۶) فرزه ندهن پاره^(۱۷)
 پدهر و مادهر دل بیه ندهن پاره
 پاره وینهی سهنگ ته مام بسیارهن^(۱۸)
 فه قییر و زهنگین تالب وه پاره ن
 جاران چل (چه رخی) بوهردای گومان
 مهواتن فلان عه نقان له جیهان
 ئیسته هه رکه سی یه کجار هه ژاره
 وه هه زار لیسه ره^(۱۹) نماچۆ پاره
 ئیمجار بیین وه سهیر عاره بان بهر
 بی شهرم و شهوال لنگ رووت و بیفه ر
 عه ره ب پایه تی ئه وهن وه کاره
 (ترك السبیل یشرب جگاره)
 هه رکهس له عه ره ب بچی وه ناو شار
 چه دوکانداران چی زئی کۆ بازار
 (أني أبو جاسم هم أبو زهوة
 أشرب چای ورق ماأشرب گهوه)^(۲۰)

(۱۶) ئه خ و ئوخت: له ده سنوسه کانی مه لا عه باس و سهید وه هابدا نووسراوه (ئیبخوانت).

(۱۷) ئه خشته شیعره له چامه شیعه که ی (پاره ی په تیارد) شدا دووباره کراوه ته وه.

(۱۸) ئه خ نیو خشته له ده سنوسه کانی مه لا عه باس و سهید وه هابدا بهم جوژه دارتیزاوه: (پاره نه عالم
 ئه وهند بسیارهن).

(۱۹) لیبه: له ده سهخته کانی مه لا عه باس و سهید وه هابدا نووسراوه (قران)

(۲۰) شاعیر لیبه دا به دهم عه ره بیکی لادتی فیشالبازه وه به عه تارتیک ده لئ: (من باوکی جاسم و نازو
 جوامیترم، چای ده نوشم و قاوه ناخۆمه وه، گه لا چایی (ده رمان چایی) چاکم لیت ده وی، ئه م شه که ره
 هی (عه روس) واته: (روس) نییه، بۆیه خراپه و پوولی ناهیتن، به رماخی ئه سته موولی
 کارخانه ی چاکم بو دابینه که، ئیشی به غاییم ناوی، چونکه ئه وه ی بیکیشتی حالی شر ده بی)، ئینجا
 شاعیر هه جووی عه ره به که ده کات و ده لئ: (دهک عومرت نه میتنی عه ره بی لنگ رووت) ده برۆ قاوه
 بخۆروه، وای ئیرزائیل به رتیه به گیانت بکیشی، تو جاران سواری و شتر ده بووی و ئاوی بیرو نانی
 جۆت ده خوارد ده برۆ ئه ی کوپی هیچ و پووج سبیلیک و به رماخیکی که رکوکی هه لگه، زووتر =

شەكەرى عەرووس ئەبو فنجانی
 وەرەق خالدار كار (كیرمانی) (۲۵)
 تاقم كارخانە نەوی زەرلی زەر
 چایی ناخوا پیتی قەوم دۆینە خۆر
 (حەمە وەیس) (۲۶) قوریان جاران تۆ وە قەرد
 كەم كەم ئەخواردت میز مانگا زەرد
 خوشاوی پشقل نە جای چایی بوو
 دەماخت مەغرور زۆر هەوایی بوو
 ناوی جگاره چی بوو نەتزانسی
 كەری وە كار بووی ورچی بەرانی (۲۷)
 ئیستە پاره تۆی كەردوو کەللەرەق
 فییری وە شەرەت قاوو وە جای وەرەق
 بەعید بوو لە رەسم پیاویتی و پیا
 کیرت لە کوز نیرەکەرت چیا (۲۸)
 ئاگرم لە قەور باوکت بەرداوه
 ئیوارە چایی وەرەق نەمماوه
 ئەسلت مەعلووم بوو عەشرەتت بی خیر
 تایفەئە حمەق پەلەکوت وە کیر (۲۹)
 تاقم حازر کە وە منیش هاتم
 بینه میسقالی میز دایکە فاتم
 لە شۆن وەرەق بیکە وە قووری
 هەلیقۆرینە تیرت بەگۆری

(۲۵) کیرمان: ناوی ناوچه و شارێکە لە خوارووی رۆژھەلاتی ئییران، لە دەسنوسەکەئە سەید وەهاب بووئە (گەرمیانی).

(۲۶) حەمە وەیس: بە کێکە لە سەرەک تیرەکانی ھۆزی جافی ئەو رۆژگارە.

(۲۷) ئەم خشتە بە لە دەسنوسەکانی مەلا عەباس و سەید وەھابدا تۆمار نەکراوە.

(۲۸) ئەم خشتە بە لە دەسنوسەکەئە سەید وەھابدا نەئوسراوە.

(۲۹) ئەم خشتە بە لە دەسخەتەکەئە سەید وەھابدا تۆمار نەکراوە.

چارەگۆی وەرەق تەرس بارگییـر بۆز
 ورد ورد بیکوتە وە دنگ لە ناو ھۆز
 بیکە وە قامیش لە شۆن سبیل
 تووتن یازوغەن ھەر بخۆزبیل
 خاک وە سەر تیپ ئەفەندی سەرا
 ھەنی بیـدەنگ بن نەکەران ھەرا
 ئەر عارشان بۆ (ئەبو فیس قەرمز) (۳۰)
 ئیتر جغارە نۆرائی ھەرگەز
 چونکە مۆرۆش عارەب و جافان
 ھەنی تەرک بکەن گەزاف و لافان
 جغارە و چایی تەمام کەران تەرک
 ھەنی نەنۆشان تا وە رۆژ مەرگ
 گاووان و شوان، بەری و بەرانی
 جغارە ئەخۆن وەکو عوسمانی

(۳۰) ئەبو فیس قەرمز: مەبەست لە تورکە، چونکە ئەو جۆرە فیسانە (تەقیلە) ھی تورکە.

هه جووی چه نعان^(۱) ناویک

چه نعان به قوربان جاران تو چه هۆز
که م که م مه واردت میز خه ره بۆز
میز خه ره بۆزت مه که رد وه جه زوه
مه دات وه یا با چه باتی گه هوه

شاعیر له م تاکه شیعره یشدا وتوویه تی...

ئه و ساکه زانیم (کفری) کاوله
ئه عزای مه جلیسمان (قۆجه شاوله)^(۲)

دهمه ته قبی خه لیل منه ووه و شیخ ره زای تاله باننی^(۱)

* له سالی (۱۹۷۱ ی ز) دا چند چامه شیعره ی کمان له سهید بورهان^(۲) به ده سهینا که بریتین له دهمه ته قبی نیوان دوو شاعیری کلاسیکی، له شیعره کاندایه توندو تیژی هیرش ده که نه سهه یه ک، له ده سنوو سیتیکی کوندا تو مارکراون، به ده دست و خه تی شاعیر محمه د^(۳) چۆبانی کاکه یی له سالی ۱۳۴۷ ی ک. نووسراون، گوایه شیعره کان هین شیخ ره زای و خه لیل منه ووه رن، جا ته گهر بیت و به وردی لییان وردینه وه به جوانی بۆمان ده رده که وئ ئه و شیعرانه ی که دراونه ته پال شیخ ره زای له به ره می ئه و ناچن، جا ره نگه خه لیل منه ووه ر، دژ به شیخ ره زای و وره به رز کردنه وه ی کاکه یییه کانی ئه و رۆژگار ه ئه م کاره ی کردین، ئه مه له تۆله ی ئه و شیعره نار ه وایه ی شیخ ره زای که وتوویه تی: (بابان باشنده بیر باقمان یه شیل وار) ... هتد.

که تیایدا کوپرانه هه جووی کاکه یی کردوه و له دیوانه که یدا بلا و کراوه ته وه، ئه مه نه ک ته نیا رای ئیمه یه به لکو رای هه ندی له روونا کبیران و شیعره دۆستانی شیخ ره زای شه، هه ره ها ئه م شیعرانه له کاتی خۆیدا نه ک ته نیا به ده سستی شیخ ره زای نه گه یشتون به لکو له ناو چوار چیه ی کاکه یی گه رمیانی که رکوکدا نه چونه ته ده ره وه و نه بینه راون. به هه رحال هین شیخ ره زای بن یان یه کیتی تر ئیمه ئه وه مان به چاک زانی لیته دا به ئامانه ته وه بلاویان بکه یینه وه چونکه له بواری لیکۆلینه وه ی ئه ده ب و رۆشن بیدا سوودی تاییه تی خۆیان هه یه به تاییه تی له بواری هه جوودا که له م با به ته شیعرانه مان که من.

(۱) شیخ ره زای (۱۸۳۵ - ۱۹۱۰ ی ز.) کوری شیخ عه بدول ره حمانی تاله باننیه، به کوردی و تورکی و فارسی شیعره و توه، زۆریه ی به ره مه کانی تیر و په لار ها ویتشته (هه جوو)، دیوانه که ی بۆ چه ندین جار له چاپ دراوه.

(۲) سهید بورهان (۱۹۱۱ - ۱۹۷۶ ی ز) کوری سهید ره شهید ئا غایه، ناوداریکی ئاینپه ره وه ی کاکه یییه، له شاری که رکوک داده نیشته، دۆستایه تی له گه ل مه قام و شیعره دا هه بووه، له سالانی (۱۹۷۴ - ۱۹۷۵ ی ز.) به شداری له شۆرشه ئه یلولی مه زندا کردوه.

(۳) محمه د چۆبان (۱۸۹۰ - ۱۹۳۵ ی ز.) ئه م زاته خۆشنوو و شاعیر بووه، نازناوی (که ساس) ی بۆ شیعره نووسین هه لیزاردوه، خه لکی شاری که رکوک، شیعره به شپوه زاری (گۆران) نووسیه، پروانه کتیبی شاعیر و ناودارانی کاکه یی - هه رده ویل کاکه یی ۱۹۹۰ ی ز. بۆ سه رگوزه شته و به ره می ئه م شاعیره.

(۱) چه نعان: کابرایه کی عه ره ب بووه له ده قهری دا قووق خۆی به ده م سپی زانیوه، زۆر حه زی له نو شکردنی قاوه بووه.

(۲) ئه م قۆجه شاوله (جوو) بووه، کراوه ته ئه ندامی ئه نجومه نی شاره وانی کفری، شاعیر ئه مه ی پین ناخۆش بووه، جا به و تاکه شیعره نار ه زایی خۆی ده رپیه. ئه م خسته شیعره زۆر که س له دانیشتوانی کفری له به ریا نه و له کاتی پیتوستدا وه کو په ند به کاری دین.

شیخ محمه د خال به په ندی پیتشینانی زانیوه بۆیه له کتیبه که یدا (په ندی پیتشینان) که له سالی ۱۹۷۱ ی ز. دا بلاوی کردۆته وه له لاپه ره (۵۵) به م جوهری بلا و کردۆته وه (ئه و جا بزانه کفری کاوله ... نازای مه جلیسی قۆجه شاوره).

شیخ رهزا له ریگای خه لیل منه ووهره وه

هه جووی کاکه یی دهکا...

کاک (خه لیل) گویدهر وهی گفتارانه
 بوچی په ریت شوون و نیشانه
 (کاکه یی) رهزیل چۆن بییمه لاتان
 چۆن به پیتی خۆم بچمه ناو داوتان؟
 هه رکه ده بینم له زومره ی ئیوه
 بیهوش ده کهوم شیت ده بم لیوه
 چونکه سیفاتان پیسه ناشیرین
 هه رکه سی بگرن ده یژهن له خوین
 له یادم ناچی منیان گرت به داو
 منیان سنک کرد وهک هه یوان بو ناو
 تا منیان برده دیوان (سه ی خه لیل)^(۱)
 ئه ر تو نه بوایه ی زۆر ده بووم زه لیل
 به کی به تیلایه کی به خه نجه ر
 به کی ده ست به چهک به کی به نیشته ر
 به کی ده ست به پهت بو گهرده نی من
 لاجۆ لاجۆ بوو بو پاوه نی من
 ئیتر چۆن نه کهم من زه م کاکه یی
 چۆن دهر نه هیتم دوو چه م کاکه یی
 ئیتر چۆن نه کهم غه زای کاکه یی
 ئیتر چۆن نه گرم قه لای کاکه یی

(۱) سهید خه لیل (۱۸۵۶ - ۱۹۳۲ ز.) سه رهک هۆزی کاکه یی بووه له سه رتاسه ری عیراقدا، له ناوایی توپزاوه داده نیشته، له چه ند شوپنیککی تریشدا ناوی هاتوه.

خۆ جهنگی مهیدان ناوایی لاسین^(۲)
 له یادمان ناچیت گشت ده ست به فاسین
 به بالته ی ده م پان ده ده بین له سه ره تان
 سه ر بی به دوو که رت ناهیلین که ستان
 ئیوه چۆن کردتان شه به یخوونتان
 قه ربه ی (تاله بان)^(۳) غه زای کردتان
 ئییمه دوو قه دجار ده سینین حه قمان
 جه رگتان ده برین به تیر خه ده نگمان
 گوندی سه ی خه لیل (توپزاوه) ی ناوه
 خشتی ناهیلین ده یکه ن که لاه
 چه ند که سه ته کی له، ناتوپز ناوا
 سه وقی ده که یین بو فه ندی سه را^(۴)
 ئه فه ندی سه را سه ی وه له ی ناوه
 زۆر درنده یه زولمی لا باوه
 ده یه وئ به زۆر هه ر به خـوـرایی
 خاکمان داگیرکا بو قه وم کاکایی
 ده با بزانی تا گـوـرـو ئه لـحـه د
 ناگا به ناکام گه ر بی به سه ره ده

(۲) لاسین (لاشوم): شوپنه واری شاریکی کۆنی مه سیحیه کانه، ده که ویتته خۆرناوای داقوقه وه به (۸) کیلومه تر، له ناخرو ئۆخری سه ده ی نۆزده هه م کاکه بییه کان و تاله بانیه کان به دوو قۆلی ناوه دانیان کرده وه، له پاشاندا له سالی (۱۹۰۳) ی ز. هه میسان بووه ته وه که لاه، هه نوکه ته نیا ناسه واره که ی ماوه.

(۳) قه ربه ی تاله بان: مه به ست له ناوایی (لا سین) ه، دانیشتوانی بریتی بوون له (کاکه یی) و (تاله بانی)، له سالی (۱۹۰۲) دا له سه ر زه وی و زار هه ندی شه رو ئاژاوه که وته نیتوانیانه وه و له پاشاندا ناشت بوونه وه.

(۴) فه ندی سه را: مه به ست له سه یید وه له د کوری سه یید محمه د کاکه بییه و برای سه یید خه لیل ناغایه له چه ند شوپنیککی تر دا ناوی هاتوه.

مه واچه (رهزا) خه يالاش خامهن
شيعرو گفتارش قسه ش بئ تامهن
خه يلى قه هرم ههن جه رگم كه واوهن
عه ينم پړئيشه ن وئنه ي شه تاوهن
پوژئيكى مابئ شيخ له م دنيايه
ره گى كاكه يى له بن فه وتايه

نامه ي ميرزا خه ليل بو شيخ رهزا

رهزاي تالهبان ... رهزاي تالهبان
هؤش باوهر وه سهر رهزاي تالهبان
مه له وه مه يدان چهنى نه زانان
ويت مه دهر قه له م چهنى ناكه سان
مه وهر وه دوژمن په ي توّمهن فرزه ند
مه وهر وه خاوهن گفته ي ناپه سه ند
كاكه يى شيرين ، شيرينتر چه قه ند
وه چى په ي راستى زوانت كه رده ن به ند
دياره ن ويت كه رده ن وه پياو ئه غيار
هم تانه مه دى چه دوستان و يار
كى ديبه ن (رهزا) عه شرت سهر انسه ر
ببو وه خه راو نه راگه ي خه ته ر؟
تو چه مت كوورن نييه نت به سه ر
وه بئ ديده نى مه شانى كه مه ر
چهنى (تالهبان) وه زات داوهر
براين هه ردؤ لا خه يال پيس لاوهر
شيخه نى نوكه ر په ي مال و پاره
په وكه خيتابت دائيم وه قاره
درؤ و چروكيت وه پيشه كه رده ن
په ناهت وه لاي ناكه سان به رده ن
كردارت په ي عام وه ك هؤر ناشكاره ن
گردين مه واچان رهزا به دكاره ن
حه يفه ن په ي مه ردم په ي جيفه ي دنيا
نى دنياى ره وشه ن وئش كه رؤ روسيا
نه سيحه ت(خه ليل) خاس بكه ر نوشت
نه وا كاكه ييان بوران گوشت

نامه‌ی شیخ ره‌زا بۆ خه‌لیل منه‌ووهر (*)

ته‌ی هاپۆ خه‌لیل بژنه‌وه قسه‌م
ئه‌حوال کاکه‌یی بۆت به‌یان بکه‌م
سوێلیان درێژردین ته‌خت و پان
ده‌لیتی جنۆکه‌ن هاتوون له‌ ئاسمان
بی نوێژ و کافر ئاینیان نییه
باشه و خراپه‌ هیچ لایان نییه
هه‌قی کاکه‌یی غه‌زایه‌ به‌خوا
هه‌موویان فه‌وتکه‌ی ببن به‌ریسوا
حوکم (ره‌زا) بیته‌ گهر له‌م سالانه
وايزان کاکه‌یی هه‌مووی تالانه
ناهیلتم که‌سیان بجوولیتته‌وه
زنجیریان ده‌که‌م سه‌ر بلیتته‌وه

وه‌لامی خه‌لیل منه‌ووهر بۆ شیخ ره‌زا (*)

(ره‌زا) نه‌واچی وه‌ یاران خه‌راو
نه‌رۆژ فه‌ردا رووت مه‌بۆ سییاو
هه‌نی تۆیه‌ت بۆ (ره‌زا) به‌د مه‌واچ
وه‌ گشت میقرازی ریش ویت مه‌قاچ
ویت سه‌نگین بگێر وه‌ک میترد دورناس
نه‌ک به‌ی غه‌مگین، زه‌بوون و که‌ساس
هه‌م چه‌ نام دۆستان جاگه‌ت بیۆ له‌ق
نه‌ک کوگی خه‌مان دلته‌ که‌رۆ ته‌ق
قسه‌ی ساغ وچه‌ خاس که‌ره‌ش مه‌وزوون
پاک و بی لاف بۆ سافتر چه‌ ئالتوون
ویت وه‌ هامراز به‌د قه‌ه‌وا مه‌که‌ر
چه‌نی فاسقان ویت ریسوا مه‌که‌ر
چه‌ند ده‌فعه‌ن ماچی ویت نه‌زان مه‌که‌ر
ویت شیته‌ و شه‌یدای نام شاران مه‌که‌ر
جیهان مه‌زانۆ کاکه‌یی مه‌رده‌ن
گردین دامان پاک جه‌مین بیگه‌رده‌ن
که‌س وه‌ گه‌ته‌ی تۆ باوه‌رش نییه‌ن
گشت چه‌ ره‌بابه‌ت گوشتش برییه‌ن

(*) شاعیر له‌ شیعه‌که‌یدا داوا له‌ شیخ ره‌زا ده‌کات خۆی نه‌کا به‌هاوړی گروپی درۆزن و به‌دره‌وست و هه‌رزه‌کاران، گولله‌ش به‌تاریکییه‌وه نه‌نیت و ئیتر قسه‌ی پرپووجیش به‌کاکه‌یی نه‌نیت، ئینجا ده‌لی: (ئه‌گه‌ر ده‌لیی خاوه‌نی سمیلین به‌لێ وایه، ئه‌مه‌ش خه‌لاتی خواجه داویه به‌پیاوان، ده‌ پروانه ژنیک سمیلی هه‌یه، وا ده‌رده‌که‌وێ تۆ نامانناسیت، ده‌ وه‌ره‌ رۆژی بیه به‌میوان و له‌ نزیکه‌وه ناشامان به، پروانه ئیمه‌ چه‌ند ریز له‌ میوان ده‌گیرین و خزمه‌تی ده‌که‌ین، ئیمه‌ ده‌زانین خه‌لکی به‌قسه‌کانت باوه‌ریان نییه‌ و گوێبان له‌ ده‌نگی ره‌بابه‌ت برپوه، زورنات بی ئاواز و ته‌پلیشت له‌ مه‌قامه‌وه دووره، ئه‌و ده‌نگه‌ ناسازانه‌ت جه‌رگی ئیمه‌ و خه‌لکیان بریندار کردوه).

(*) چه‌ند خسته‌ شیعه‌ریکی ئه‌م چامه‌ شیعه‌ره‌مان لێرده‌ا تۆمار نه‌کرد له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ دابونه‌ریتی ئه‌مڕۆدا ناگونجی.

خه لیل منه ووهر جاریکی تر هه جووی شیخ رهزا دهکات

چم زاق لووت پان چناکسه دراز
وهچی مه لوولنی وینهی سپه باز
سپه باز بدی پهنهش خوشکهنان
مه بۆ وه ناشنا تا بمانۆش گیان
به لام توئه وهند دور چه وه فانی
په ری دۆست ویت پر نه جه فانی
نان بدی پهنهت گهر رۆیه سه جار
مه که ریش زایه هم مه دیش هاشار
مه واچی هه رگزه نه دیه نم وه چه م
یه ک ریزه نانت نه لوان وه شکم
چیشهن مه زه پنی وینهی نیره خهر
ده وه سهن باره عه قل و هۆش وه سه ر
زه ره زه ره زا په ی زه رو پارهن
ره زا په ری زه نه یار بیزارهن
وه رۆ مه وانۆ قورئان چه میراو
وه شه و هان چه توئی ناکهس ناپیاو
چه نی شه و دزدان یا وه ریش خاسهن
په ی هه رامواره خه یلی که ساسهن
وه رۆ چه لای عام فری خوا ناسهن
به لام نه راستی که ردهش په لاسهن
وتیشو ره فیکش په ی نان و که وا
وتیشان به د که ردهن که ردهی نارها
ره زا عارت بۆ ئی هه رفه وه سه ن
هه رف نا دروست په ری کهس مه شه ن

زورنات بی ناواز ته پلت بی مه قام
خه لکان چه ده نگش جه رگشان مه بۆ زام
گفتارت خامه ن خه یالت به تال
که للهت فاریغه ن وه کو زرکی تال
په ی چیش ده ماغت په وسه به رز بییه ن؟
مه یلت په ی به دی پیشه و فه رز بییه ن
ساحیب شوارین خه لات ئیللان
دانش وه میردان په ی ره مز و نیشان
گه ره نه زانی بله لای ژهنان
بزان سمیلش هه نه ن که سییشان؟
کهس هه د نه دارۆ غه زامان که رۆ
جه نگ و عه داوه چه نیمان که رۆ
درۆ خاس نییه ن زبان ویت بگه ز
ویت که ردهن وه لووت په ری نارها گه ز
ئیمه جه میعه ن یه ک دهس و دلین
هه م ره وشه ن ده روون له وینهی گولین
ئه گهر نه داری باوه ر و ئیمان
رۆیی چه لامان بوهر وه میمان
بوینه حورمهت خاس بناسه مان
وه سه ن مه شه انه دووره که مه ران
(خه لیل) هه تا که ی ته نبیهت که رۆ
چه ده م شییران خه لاست که رۆ

داستانه شیعر

داستانی شهیدبوونی سدید نه‌حمه‌دی به‌رنجی^(۱)

ئیب‌تیدا به‌نام (پاتشای سه‌مه‌د)
بواچۆن داستان قه‌تل (شیخ نه‌حمه‌د)^(۲)
شه‌ممی چه‌ته‌عریف نه‌و زات سه‌روه‌ر
مه‌بو بنویسوون به‌نه‌زم وه‌ده‌فته‌ر
دادمه‌ن چه‌ده‌ست گه‌ردوون گه‌ردان
به‌عزئی سه‌رئه‌فراز، به‌عزئی سه‌رگه‌ردان
به‌عزئی مه‌رد که‌رده‌ن وه‌روبا‌ه پیر
به‌عزئی زه‌ن که‌رده‌ن وه‌ساحیب شمشیر
به‌عزئی غه‌رق که‌رده‌ن وه‌خه‌زینه‌ی مال
به‌عزئی پۆشان نه‌و به‌خه‌رقه‌ی شال
به‌عزئی چه‌ته‌ریق ئیسلام مه‌طرووده‌ن
به‌عزئی نه‌ده‌عوای (شمر) و (نه‌مرووده‌ن)
به‌عزئی ها چه‌سه‌ف (شداد بن عاد)
به‌عزئی گوم که‌رده‌ن راگه‌ی عه‌دل و داد
به‌عزئی هانه‌ی زولم زه‌وال و زه‌ره‌ر
به‌رشییه‌ن نه‌زیکر (الله اکبر)
به‌عزئی موشته‌غیل فیسق و فه‌ساده‌ن
نه‌رای بی‌دینی غه‌درش زیاده‌ن

(۱) شاعیر ناوونیشانی داستانه‌که‌ی وا داناره: (بیان مقتل سید احمد برزنجی در شهر موصل)، واته:
ده‌ریاره‌ی کوشتنی سدید نه‌حمه‌دی به‌رنجی له‌شاری موسل دا).

(۲) شیخ نه‌حمه‌د: کوری شیخ سه‌عید کوری شیخ محمه‌دی به‌رنجیییه، خۆی و باوکی و شیخ
مه‌حموودی حه‌فید دوای شوپرسی تورکه لاه‌کان له‌سلیمانیه‌وه‌دور خراونه‌ته‌وه‌موسل له‌پۆژی
دووه‌می جه‌ژنی قوریان له‌سالی (۱۳۲۶ی ک. د) به‌رامبه‌ر به‌(۱۹۰۸ی ز.) خۆی و شیخ سه‌عیدی
باوکی و چه‌ند پیاویکیان به‌ده‌سیسه‌ی کاربه‌ده‌ستانی تورک له‌شاری موسل شه‌هید کراون و شیخ
مه‌حموودی نه‌مریش ده‌ریاز بووه.

به‌عزئی چون (یه‌زید) نه‌رووی پۆزگار
گوزه‌شته‌ن چه‌هه‌ق دین دان وه‌دینار
تایفه‌ی توغیان (سلیمانی) شار
تووتن فرۆشان، گشت تازه‌توجار
زبان زه‌م فشان حه‌رف به‌د که‌لام
بی‌حوجب و حورمه‌ت بی‌نامووس و نام
زیکر زیانشان دوشنام عه‌رزه‌ن
له‌فظ فه‌حش ئالوود چه‌لاشان فه‌رزه‌ن
نییه‌ن چه‌لاشان حه‌یا وه‌ئیمان
سفرن نه‌سه‌نه‌د ئاداب و ئه‌رکان
نه‌و پۆژ (کاک نه‌حمه‌د) شیخ پر سیفات
به‌فه‌رمان هه‌ق که‌رده‌نش وه‌فات
ره‌ونه‌ق نه‌دارۆ شار (گولعه‌نبه‌ر)
کاشکه‌ به‌وینه‌ی موک (شاره‌زه‌ر)
به‌قووه‌ی پیران مو‌عجیزه‌ی (حه‌یده‌ر)
سه‌رازیر بی‌یا چه‌پا تا وه‌سه‌ر
خه‌زینه‌ی غایب نه‌رووی پۆزگار
نه‌جای خه‌زینه‌ی قه‌رار داد بی‌مار
گول به‌رشی نه‌تۆی باغ (ئیره‌م) دار
مه‌ندن به‌خاکش ده‌سته‌ی خه‌س و خار
کارش وه‌ی ته‌وره‌ن گه‌ردوون پر گه‌رد
مه‌یدان مه‌ده‌رۆ وه‌زومه‌ری نامه‌رد
نیعمه‌ت مه‌ده‌رۆ وه‌که‌لب کیبار
ده‌ولته‌ت مه‌ده‌رۆ وه‌جه‌مع حیمار
ئه‌هل (گولعه‌نبه‌ر) بی‌رای بی‌ته‌توار
تایفه‌ی توغیان توجاران شار

جهم بين چهند نه فەر بچ رهحم و ئينساف
 په ي موټک (به غداد) کيشان ته لغوراف
 يه ک ته لي ديگر به (مووسل) ماوا
 ته لکاري کهردن سوب تا خوراوا
 چهند ته لغورافني په ي (باب عالي) (۳)
 په ي (شيخ الاسلام) (۴)، (ميرليوا) و (۵) (والي) (۶)
 مه علومو بوليتان روئه سايي روم (۷)
 شار (سليمانی) ته مام بو وه دوّم
 دوّميش له ئيمه خاستره يه کجار
 چه خه رج و خاوه ي شيخان زوردار
 يه کسه ر ته له ف بوو فه قير و هه ژار
 زه لزه له ي سستم زولم نا هه نجار
 مه ستانان نه عشار کوډه دووباره
 سه ر کوللي په سي په نج قيران پاره
 دادمان نه ده ست زولم (شيخ سه عيد) (۸)
 نه راگه ي راستي حقيقيه ت به عيد

(۳) باب عالی: ديواني سولتانی عوسمانی.

(۴) شيخ الاسلام، سه رۆکی هه موو موفتييه کان، سه رناوه بو ئه و زانا ئاينيه ي که شه رعی هه موو دانيشتواني ده ولته دکات.

(۵) ميرليوا: پله ي (ليوا) له سوپاي عوسمانيدا.

(۶) والی: پارتيزگار

(۷) روم: مه به ست له ولاتي تورکيايه.

(۸) شيخ سه عيد: باوکی شيخ نه حمده و شيخ مه محمودی حه فيده، له سالی (۱۹۰۸ ی ز.) دا له گه ل شيخ نه حمده ي کوري له شاري موسل شه هيد کراون، جا ليره دا ته نيا شاعير خوی به رپرسياره له ودي که ئه و زاته و شيخ مسته فاي نه قيب و شيخ مه عروفي به رنجی به زوردار داوه له قه لثم و گله بيشيان له ده ست ده کات، جا تکا له نه وه کانيان و سه رجه م به مه الیه سي بيده کاني به رنجی ده که ين ليتمان نيگه ران نه بن چونکه داستانه شيعره که نزیکه ي (۱۰۰) سالی تک له مه و به ر و تراوه و له رووي داستان نووسين و دارشتني رووداوي ميژوويي و هونه ري و که لتوورييه وه گه لي =

هه يفه ن جا نشين قوتب زه مانه (۹)
 دماي (کاک نه حمده) دنيا ويرانه (۱۰)
 دادمان نه ده ست ئه و (شيخ مسته فا)
 فه قير فه نا کهرد وه زولم و جه فا
 دادمان نه ده ست (شيخ مه عرووف که ر) (۱۱)
 غه دادرو زالم، زولم و سسته مگه ر
 شار (سليمانی) و نه ترافي يه کسه ر
 ويران کهرد ته مام چون باد سه ر سه ر
 (دوکان) و (سورداش) تا وه (شاره زوور)
 وه نار غه درش سووزا بي خاپوور
 دايم هانه جوش چون (شار زه نبوور) (۱۲)
 ئوجاخ (کاک نه حمده) ئه و که رده نه ش کوور

= سوود به خشه بوئه ئيمه ش ده قاوده ق وه کو خوی به ئاماناته وه بلاويان ده که ينه وه له پيناوي بوورژانه ودي که له پووري نه ته وه نازيزه که مان، هيومان سوود به خشيه تي.

(۹) قوتبي زه مان: ده سنيشانه بو کاک نه حمده ي شيخ (۱۲۰۸ - ۱۳۰۵ ی ک.) کوري شيخ مه عروفي نوډيه، ئاراماگه ي له به کي له ژووره کاني مزگه وتي گه ره دا به له سليمانی.

فه قي قادري هه مه وه ندي ده رباره ي ئه م زاته مه زنه فه رمويه تي:

(مه علومه ن جه لاي زومره ي عه زيزان

کاک نه حمده ي شيخ ئه و (قُطْب الزَّمان)

بروانه کوّمه له شيعري فه قي قادري هه مه وه ندي - ل/۳۳.

(۱۰) شيخ مسته فا کوري شيخ مه حمده کوري کاک نه حمده ي شيخه، له سالی ۱۹۱۲ ی ز. مردووه، له ناو خه لکيدا به (شيخ مسته فاي نه قيب) ناسراوه.

(۱۱) شيخ مه عرووف که ر: کوري شيخ مه حمده کوري کاک نه حمده ي شيخه، باوکی حه بسه خانی نه قيبه، ناسراوه به (مارفه که ر)، له سالی ۱۹۱۵ ی ز کوچي دوايي کردووه.

(۱۲) شارزه نبوور: چهند چاله نه وتیکه له ده قه ري که رکووک، جه مپوريشي پيده لپين، گونديکيش له نزیک چاله نه وته کانداهم ناووه هه يه، به عسييه کان ويرانيان کرد، (زه نبوور) به عه ره بي يانی (زه ره واله) سه رگوزه شته يه که ئه فسانه ده رباره ي ناوي ئه م گونده هه يه، ده لپين گوايه شيخيکی ئايني له ويډا هه بووه هه ردوو گوئي بووه ته شاره زه رده واله بوئه ئه و ناوه يان لپناوه.

له دیوان رۆژ مه حـشـهـر وێردنه
 فه قیر سه رگه ردان ولاتان که ردهن
 عاقیبهت هه به له دنیا مردن
 کئ شیخی دیوه وه زه مان کردن
 نان ئیجاره (۱۳) که ی ئه وئ حه لال
 ئیجاره تاعهت دین ئه کا به تال
 هیچ میللهت نا کا ئه م به دراییه
 ئه ی بی ئه مری شهرع ئه ی ریسواییه
 (کا ک ئه حمه د) شیخ (جنة المكان)
 ئه و که ی ئه کردی طه مع وه ئینسان
 ئه مان ئه ولاده ی شیخ که بیـرن
 هه ر له وه سواسه ی زولمی فه قیرن
 ده ولت ئه م زۆره که ی ئه کا قبوول؟
 نه ره وای خودان نه شهرعی ره سوول
 زاتی شاهانه ئه ر نه کا ئیمداد
 شار (گولعه نبه ر) ته مام بو به ریاد
 ئیمه ش گشتمان مه حزوون و مه ئیووس
 به بعهت و تابع مه که ین وه (عورووس)
 چند ده فعه وه ی ته ور لایحه ی ئه حوال
 کیشان ته لغوراف نویسان (عه رزو حال)
 تا ئاخر فه رمان هات له (ئه ستامبوول)
 شیخان سه وق ببۆ په ی شار (مووسل)
 به ئه مر و فه رمان زات شاهانه (۱۴)

(۱۳) ئیجاره: کرئ، به که سیک دهوتریت زوی و زاره که ی به کرئ، یا به نیوه یی بدا به که سیک دی تا بیکتلی.

(۱۴) زاتی شاهانه: مه بهست له خوای مه زنه.

فه رمان (عورووس) که رین ئیختیار
 خه لاس بین نه دهست شیخان زۆردار
 وه (تحت المحفوظ) (۱۵) وه ئیستر سوار
 تاکه داخل بین به (مووسل) دیار
 چند موددهت نه و جا گرتشان قه رار
 نه مورافه عه ی مه سئوول ئیخبار
 نه ئیستینطاق دین، نه مه حکوومییهت
 نه جه رح شاهید نه حه پس حوکمهت
 سه ربهست مه گیلان گشت وه نیمه عاف
 مه نظوور جه واب ئه مر ته لغوراف
 رۆژی به ئه فسوون موسلاوی په لید
 نه تیجه ی نوتفه ی ناپاک (یهزید) (۱۶)
 سیلسیله ی سه گسار بێشنجی مه زههب (۱۷)
 سه بیات (۱۸) سوننی بی دین و ئه دهب
 پر مه کرو دهست پر شوم عه ییاران
 دوشمن ئایین وه چه هار یاران (۱۹)
 سازان به ک بوهتان توهمهت و که ذذاب
 ده رحه ق شیخان سه عادهت مه تاب
 به واسیته ی کیذب دروغ و بوهتان
 جۆشان به کردار ئال (أبو سوفيان)
 وینه ی (ئیبن و سه عد)، (شمر) به کردار
 جۆشیان په ری ئه تباع ئه طهار

(۱۵) تحت المحفوظ: واته: به ناگاداری.

(۱۶) یهزید: کوری موعاویه به له سه ر خیلافهت له گه ل حه زره تی حوسیندا به جهنگ هات و کوشتی.

(۱۷) بېشنجی مه زههب - واته: مه زههبی پینجه م.

(۱۸) سه بیات (ثبات): خۆراگرتن، نه گزین.

(۱۹) چه هاریار: مه بهست له چوار مه زههبه سه ره کیبه کانه: (شافعی، حه نه فی، مالیکی، حه نه لی).

به زهر ب قمر مهی ماوه زهر تفهنگ
 دنیا وه شیخان ئاوه ردن وه تنگ
 کیشان پهی مهساف سهیف و قه داران (۲۰)
 دهسدان وه خه نجهر، خه نجهر گوزاران (۲۱)
 پهیدا بی شـویش بانگ واوه یلا
 زاهیر بی ده عوای رهزم که ره لا
 تبپ عومهری ئیسلام بهرحهق
 ئهوانیش جویشان تایفهی ئهحمهق
 خه نجهرو وه پروهپ ماوزهپ بهکف
 خـیزا واوه یلائی (اضرب، لاتخف)
 ئاغای عومهری غورا وه پرووی قار
 بهلهفظ عهره ب ئاما بهگوفتار
 (أقتلوا سادات أهل العلومه
 انی مسـئول من الحکومه) (۲۲)
 بهگوفتهی ئاغای عومهری میللهت
 جویشیان پهری شیخان وه ههلمهت
 نیشانهی مهحشر چه ئید ئیعلامه
 ئیسلامان نهقهسد ئههل ئیسلامه
 نهچههار جانیب خرۆشان وه قار
 گرتن ئیحاطهی شیخان چون ههسار
 نار عه داوهت چه مابهین گرا
 بهقوهی مهسهک ئیفک و ئیفتیرا
 ئههل مووسلی ئاوه ردن هجووم
 نیشانهی مهحشر ئه و رۆژ بی مهعلووم

(۲۰) قه داران: کۆی (قه داره) یه، غه داره، جوړه شمشیریکه کورت و دهم پانه.
 (۲۱) خه نجهر گوزاران: خه نجهر بهدهستان، خه نجهر وهشینهکان.
 (۲۲) سهیبده زاناکان بکوژن و مهترسن، له لایهن میریبهوه من بهرپرسم.

بهوینهی تهگرک رهساس وه بیحهده
 ریزان وه ئهندام زاتی (شیخ ئهحمهده)
 نه تهرسان نه خهوف دیوان مهحشره
 گرتن وه نیشان ئهئیممهی ئهظهه
 چون تاو تهرزه نه فسهسل بههار
 ریزنان رهساس تایفهی غهدهدار
 دلشان جویشیان تایفهی مورتهده
 کهردشان دهسپرئ پهری (شیخ ئهحمهده)
 ههچهنده رهساس مهشانان بیحهده
 تهئیسیر نمکهرد هیچ وه (شیخ ئهحمهده)
 بهقوهی ئیعهجاز سهیبده سادات
 چه یومن نفوس پیران پری ذات (۲۳)
 یهکی چه و رهساس نهبی کاریگره
 خهریک بین چه کار مووسلی کافه
 چه و دهم (شیخ ئهحمهده) وهبی ترس و بیم
 گرت وه دهستهوه کهلامی قهدهیم (۲۴)
 ئاما بهمابهین کهردش ئیلتیجا
 وه پرووی (تهضه پروع) فری کهرد رهجا
 پهری دهفع شهپ کهردش ئیلتیماس
 فایدهش نهبی بهقهوم وهسوواس
 میخ ئاهه نین نمهشو وهسهنگ
 وه بی مهغزچ سوود، مهفهووم فهرهنگ (۲۵)
 بهزهر ب چۆمباق ئاهه نین میگبار
 واران وه ئهندام شیخ ساییه دار

(۲۳) ئه نیهو خشته واته کهی وایه، (بهسایهی نوفوس پیرانی پری زاتهوه).
 (۲۴) کهلامی قهدهیم: مهبهست له قورتانی پیروژه.
 (۲۵) واته: یهکی میتشکی نه بین هیچ زانیاریبهک وهرناگری.

نه كهردن حيجاب چه (رب المعين)
 چه ذات ره سوول (فخرالمسلين)
 نه ته رسان نه خهوف سي جزمه ي مه جيد
 تايفه ي ناكهس ناپاك په لييد
 تپي خروشان چه مهيدان كين
 قورتان شان سه ند، كو بيان وه زه مين
 (شيخ نه حمه د) چه ني، چه ند نه فخر مه قبوول
 بي خه تاو گونا ه كهر د شان مه قتوول
 واسل وه ره حمه ت (رب المجيد) بين
 داخل به دهه فته ر جه مع شه هيد بين
 چه يو من نفووس سادات عه زيم
 كه فت نه (مووسل) شار زايله ي پر بيم
 چه ندي چه عه سكه ر (سليمان ي) شار
 موخليس ته كيه ي سادات كي بار
 مه وجود بين نه و جا ديشان ئي فه ساد
 جو شان خروشان ئامان وه ئيمداد
 ده مار غيره ت نه هل (گولعه نبه ر)
 مه غزو ئيست خوان شيران سه روه ر
 جو شيا په ري نه خذ ئينتت مقام
 خروشان نه و ده م شيران پر سام
 مووسلي چه ني زه بتيه ي عه سكه ر
 ئامان وه هه مدا^(۲۶) مدران به رابه ر
 نه هه ر دوو جانيب جو شا نار جه نك
 شريقه ي به گلوق، ته راقه ي تفه نك
 بي وه زايله ي زه لزه له ي مه حشه ر
 يا مو حاره به ي ره زم (هه فت له شكه ر)

(۲۶) ئامان وه هه مدا: هاتن به يه كا.

نه هالي چه ني عه سكه ر ستپزا
 لاشه نه مهيدان چون گه لا رپزا
 نه خهوف نه و جه نك پر خهوف و سته م
 (والي) بي په نهان نه گو شه ي هه رهم
 (كاتب، نوفووس) له گيان بي بيزار
 (قايمقام) لوا وه بيخ عه م مار
 له خهوف و ده هشه ت مه له رزا چون بيد
 (نه مر ئيتدي قاو ئو ئونسون كليد) (۲۷)
 (نويه چي دورسون دامه دن يوقارو) (۲۸)
 (قويمون كيمسه چقسون ديشارو) (۲۹)
 (نه جهل مووسلي، قوساق تك قي ردي) (۳۰)
 (بينبashi قاچدي دؤلابه گيردي) (۳۱)
 (يوزباشي) (۳۲) فيرار لوا وه ئيمام
 (جه زاره ئيسي) (۳۳) شي په ري هه مام
 (موده عي عموم ديوار يو ق مينه) (۳۴)
 (ده هشه تده ن گيردي بير) زير زه مينه (۳۵)
 قازي له قورنه ي زوقاق شاران
 په نهان بي له ترس خه نه جهر گوزاران

(۲۷) نه مه به توركييه، واته فه رمان ي دا ده رگا دابخري و كليل بدرئ.

(۲۸) واته: يا پاسه وانه كان له سه ر خانوه كه راوه ستن.

(۲۹) قومبون = (قويميون): مه هيلن، ديشارو. ده ره وه، واته: مه هيلن هيج كه سيك ده رچيته ده ره وه.

(۳۰) نه جهل: مردن، كو تايي به ته مه ني هه رگيانداريك، قوساق: رشانه وه، نه خو شي رشانه وه، تك:

وه كو، قي ردي: شكندن، واته: نه خو شي رشانه وه توو شي مووسلاو بيه كان بووه و شكاون.

(۳۱) بينبashi: نه فسه ري تاجدار (رأيد)، كه سه ر كر دايه تي هه زار سه ر باز ده كا، واته: نه فسه ره

تاجداره كه هه لات و له دؤلابدا خو ي هاشاردا.

(۳۲) يوزباشي: نه فسه ري سخ نه ستيره دار (نه قيب)، كه سه ر كر دايه تي سه د سه ر باز ده كا.

(۳۳) جهزا ره ئيسي: (رئيس محكمة الجزاء)، سه رو كي دادگاي سزاكار.

(۳۴) موده عي عموم: (مدعي عام)، داواكاري گشتي. يو ق: نييه، مينه (مين) سوار بوون.

(۳۵) ده هشه ت: به تاو، به په له، سه ر ليشيواو، گيردي: چوونه ژوره وه، بير: يهك، ژماه ي (۱)، زير:

زير، واته: واسه ري ليشيوا چووه زير زه مينيكه وه.

فهقئ مەرگ ویش مهواست وه ئاوات
وهفیس قمرزان نه مهند دهسهلات
ئیمام و خه تیب نه گۆشه ی مهسجید
مهشغوول بین به زیکر پادشای مهجید
دایره ی رهدیف سینف نه فنهندی
ویشان په نهان کهرد له پشتی کهندی
ئهو رۆژ رۆژی بی کهس نه بی وه کهس
برا وه برا نه بی فیه ریاد رهن
دوو سوپای عهزیم داخل بین وه ههم
بی وه په ستاخیز نه وینی وه چه م
هه رچهند بۆری زهن (ئاته ش گهش) (۳۶) به جۆش
مه دا له بۆری، کهس نه شنهفت به گۆش
فرزهند وه ئیمداد پدهر نه یاوا
گولله ی مارتلی جگهر مهشکاوا
جای هاناو هاوار دهست برهن نهوی
بگیر و بکوش کهس وه کهس نهوی
کهس نه بی وه کهس چون رۆژ مهحشر
برا چه برا نه بی باخه بهر
شریقه ی (۳۷) به گلقت، تهراقه ی میگیار
گیزه ی (۳۸) ماوزه ر نهو مهیدان کار
قازه ی (۳۹) مه که نزی نهو مهیدان جهنگ
نه موک (مووسل) چون تۆپ مه دا دهنگ
له شلپه ی (۴۰) خه نجهر ده بان دوو دم
غهرق مه بی نه جهرگ مهرد مه کهرد عه دم

(۳۶) ئاته ش گهش: ئاته ش: ئاگر، ئاگری گهش، زووتر بۆ نیشانه ی شه ر یا جه زن یا ره مه زان
له شوینیکی به رزدا ئاگریکی گه شبان به ریا ده کرد، له ده سنوو سیکدا نووسراوه (ئاته ش گهس).
(۳۷)، (۳۸)، (۳۹)، (۴۰) شاعیر به جۆری وا باسی جهنگ و ده سنیشانی گیزه ی گولله و دهنگی
چه که کانی کردوه ده لپیی خۆی سه ریا ز بووه و له ده بیان جهنگدا به شداری کردوه.

مه غلووبه کربا ههر کهس په ری ویش
داخل بین وه یهک وینه ی گورگ و میش
رووی ههوا چه دوود بارووت بی سییا
چهند قه یسه ری و کۆشک بی وه توتیا
بی وه هه ی بگیری دهنگ قال و قیل
چمان که ژنیا (سوور ئیسرافیل)
ئهو رۆژ تا وه عه سر جهنگ و کوشتار بی
چون ده عوای (یهزید) ئال ته طهار بی
(مووسل) مه هجووم بی، بی وه نهینه وا
بی وه قه تلگای ئال (مسته فا)
ئهو رۆ به فه رمان حه یی (لاتخف)
دوو سه د کهس مه قتوول نه ههردوو ته رف
تایفه ی سادات مه جزوون و مه قتوول
یا ره ب ئی زولمه چون مه بۆ قبوول
داشان له بۆری راحهت دوور سه دا
دوو سوپای عهزیم له یهک بین جودا
چه دهنگ پایدۆست ههم (عه رشدهن گیری) (۴۱)
لوان وه قشله عهسکه ری میری
تایفه ی شیخان نه وه ی نیکنام
ته دبیرشان کهرد په ری ئینتیقام
ههر چند ئیستیدعا داشان به والی
وه (شیخ الاسلام)، وه (باب عالی)
فایدهش نه بی هیچ نه دین چاره
نه وه ره جای (جیدد) نه قووه ی پاره
عاسی بۆ میللهت ئاغه و نه هالی
نه دارۆ ده سلات (موشیر) و (والی)

(۴۱) عه رشدهن گیری: واته - دهنگی گه یشته عه رش.

خۆ حوکم پۆمی نه عام دییاره
 مه غدووران پامال دهوور غه دداره
 (عوسمانیلهرن بودر ئیکرامی
 نه شه رتی واردر وه نه که لامی) (۴۲)
 (یۆقدر ئیجرائات) تا (باب عالی)
 نه له سه ره عه سه که نه خو له والی (۴۳)
 (ئو غه رونه یاپ فه ته حه زاره
 یا بیر ئافه رین یا بیر سیغاره) (۴۴)
 (بین ئافه رین گه رونه بازاره
 ئون گوین گیز دیره سه و ئیتمه ز بیر پاره) (۴۵)
 ته حسین بو پهری حوکمه ت عه جه م
 عاسی فه نا که رد به قامه ی دوو ده م
 به حوکم قورئان مه که ران عه مه ل
 زه رپه یی چه شه ر ع نه داران خه له ل
 حوکم ش له عاله م بییه ن ئاوازه
 سه ره وه قه نه ره، له ش وه ده روازه
 کو تا که بین سو خه ن پهری مه علومی
 دادمه ن چه ده س حوکمه ت پۆمی
 ئاخه ر سیل سیله ی سادات نه عزه م
 نه تباع نه ولاد په سول نه که ره م
 دیشان ئیجرائات نییه ن چه حوکمه ت
 ناچار ده خاله ت به ردن وه عه شه رت

(۴۲)، (۴۳)، (۴۴)، (۴۵) ئەم خه شتانه به تورکین، واته: ئەمه یه چاوتیری عوسمانیه کان خاوه نی قسه
 و په یمانی خو یان نین و هیچ کاریک به رینا خه ن، ته نه نه ت سه ره عه سه که ره پارێزگارو سه رکرده کانی شیان
 وان، ئەگه ر بیته و بو به ره زه و نه دی ئەوان هه زار کاری قورس و گه رنگ راپه رپینی، یا ئافه رین بیته
 ده که ن، یا تاکه جگه ره به که ت ده که ن به خه لات، جا ئەگه ر هه زار ئافه رین به رته بازارو ده پۆزیش
 گه رده ی که س تاکه پوولیکی پینادا. له شیوه ی ئەم خه شته شیعرانه له داستانی نیره گورگه که و ئەو
 چامه شیعره شی که داوای ژن ده کا هه میسان ها تووه.

نامه یی نویسنان وه (تاله بانى)
 كوچ كه ردن نه مولك (مووسل) مه كانى
 نامه یی نویسنان وه لای (شیخ حه مید) (۴۶)
 نامه یی بو ذات (حه مه ده خورشید) (۴۷)
 نامه یی دیگه ر پهری (هه مه وه ن)
 نه سل که یانیان نه وه ی فیله ته ن

(۴۶) شیخ حه مید: کوری شخ عه بدولعه زیز کوری شیخ نه حمه دی تاله بانیه، له دتی (ئاو باریک)
 دانیشتووه، سوارتیکی ئازاو چاونه ترس بووه، به یه کئ له سه ره که هۆزه به ناو بانگه کانی کوردی
 ده قه ری گه رمیان ناسراوه، له سالی (۱۹۲۱ ی ز.) کوچی دوایی کردووه، له پاش خو ی شیخ
 عه بدولوه ابی کوری جیگای گرتوته وه، ئەم زاته له کاتی پاشایه تیدا ئەندامی په رله مان بووه، جا
 جگه له میرزا خه لیل منه ووهر شیخ ره زای تاله بانیش باسی ئازایی و جوامیری شیخ حه مید ده کاو
 ده فه رمی: (حه یده ری که رپاره یا خود خالیدی ئیبنی وه لید رۆسته میتکه رۆژی ده عوا به یینه ئلا
 حه مید). پروانه ل (۶۹) ی دیوانی شیخ ره زای تاله بانى - عه لی تاله بانى / ۱۹۴۶ ی ز. به غدا.

(۴۷) حه مه ده خورشید (۱۸۷۶ - ۱۹۲۵ ی ز.) کوری حه مه ده باقری داو بییه ناسراوه به (میری
 دوراجی)، له ده قه ری گه رمیان له دتی (دوراجی) دانیشتووه، به کیته که له سه ره که هۆزه
 به ناو بانگه کانی داووه، جگه له زمانی دایکی فارسی و عه ره بی و تورکی به قسه و نووسین زانیوه،
 وه کو ده گه ر نه وه پیاویکی نیشتمان په ره ره و کورد دۆست بووه، دژ به رژی عوسمانی و ئینگلیزی
 داگیرکه ر بووه، کاتی خو ی عوسمانیه کان هیرشیان کردوته سه ر و قه لاکه یان له ئاوی (دوراجی)
 داووته به ر تۆب، ناچار خو ی و جه نگا وه ره کانی هه لدین و خو بان له چیبای (به مۆ) هاشار ده دن،
 شایانی وتنه له سه ره ئه رکی خو ی قوتابخانه یه کی له گونده که یاندا دروست کردووه و مامۆستای به رزی
 بو هیناوه وه کو مامۆستای به ناو بانگ (کاکه حه مه ی حاجی سه یفوللا)، هه ره ها دۆست و یاوه ری
 شیخ مه حمودى حه فید بووه، له بواری شیعریشدا تا راده یه ک شاره زایی هه بووه و به ره مه میشی له
 پاش به جیماوه، ئەمه ش کو یله یه که له شیعره کانی:

رۆژگاریته که ئەکه م به ندی گرووی بیباکی خۆم
 واسه رم سوورما له رووی ئیدراکی خۆم
 ئەموت ئایا گفستی نه رم نابری پۆلای دلان
 یا له شیوه ی میهره بانى بئ به هایه و که م برشت
 یا خود پیشه ی خزمه گوئ ناداته خزمی (فی المثل)
 خزمی تو سه رکرده یان قاروونه وا ئەبوت به قه وم
 له م خوا ی مووسایه هه رگیز نابئ ترس و باکی خۆم
 له گویره که ی خو مالى ناگیرئ به گای چالاکی خۆم

قورب يهك ههفته دوو ههزار سوار
 ئامان وه ئيمداد شَيخان سالار
 موهه ييا بين شَييران سهرحه د
 پهري ئينتيقام خوون (شيخ نهحمه د)
 (شيخ مهحمود) (٤٨) وينه ي (فلامه رز زهري)
 جوشييا په ي خوون قيساس پدهر
 سوب سهحه نه وهقت شوعاي شهفهق گوون
 وه (سليمانى) شار داشان شه به ي خوون
 گرتن ئيحاطه ي شار (گولعه نيهه)
 شريقه ي مارتلى عالم مهكه رد كهري
 هاريه (هۆرتمان) نه مهيدان جهنگ
 سه داي (مهكه نزي) چون توپ مه دا دهنگ
 ناله ي (ماوزهري) نيشت وه رووي فهلهك
 (الحذر) مهوات چه سه ما مهلهك
 روسته مه مانه وار وه تووران ديار
 شار (گولعه نيهه) كه ردن به خته سار
 بي وينه ي روژي چون روژ مه حشه ر
 برا چه برانه بي با خسه بهر
 ناله ي مهردو زه نيشت وه رووي سه ما
 زريكه ي تيففلان بانگ واوه يلا
 شه يتان شه رجو حازر بي چه بهين
 چون جهنگ زه ربر په ي خوون حوسه ين

(٤٨) شيخ مهحمود كوري شيخ سهعيد كوري شيخ محمه د كوري كاك نهحمه دي شَيخه ، له سالي
 (١٨٨٤ى ز.) له شاري سليمانى له دايك بووه ، زورجار بو به دهست هيتانى مافى رهواي كورد
 بهله شكريكي زوره وه چوه به گز رثيمي عوسمانى و پاشايه تيدا ، له روژي (٩/١٠/١٩٥٦ى ز.) له
 نه خوشخانه ي حه يدهرى له به غدا كوچي دوايي كردووه و به جه ماوه ريكي زوره وه تهرمه كه يان
 هيتاوه ته وه سليمانى و له مرگه وتي گه ورده له په ناي باوك و باپيره يدا سپارده ي خاك كراوه . له
 داستانه كه ي جهنگنامه ي سهفه ر به ردا به دريژي باسي ژيانيمان كردووه .

مهحه لله ي توجار (سليمانى) شار
 سه دو په نجا نهفس چه گيان بي بيزار
 لاشه ي به د گويان كهفت وه رووي زه مين
 قرمز بي گه ريك (كانى) (٤٩) و (دهرگه زين) (٥٠)
 خوون به د به خستان جاري بي له ئه رز
 شار (گولعه نيهه) له رزيبان وه له رز
 له (كانى ئاسكان) تا وه (سه رشه قام) (٥١)
 رهش بي له بارووت ئه رز و (سه طح) و بام
 كاري كه ردشان وه هه رمي خوړان
 مهر جهنگ روسته م له (مازينده ران)
 دوو مهحه لله ي خاس له كه نار شار
 سوژان وه ئاهير چه سه رتا به وار
 عالم هه راسان په شَيويا نه خاب
 چون جهنگ (روسته م) با (ئه فراسياب)
 يهك بولوك نيزام سوار بي په ري جهنگ
 چه ني عه شايه ده سدان وه تفهنگ
 تا وه دوو ساعهت نه به ردو جهنگ بي
 مه عه كه ي مه ساف شَيرو پلهنگ بي
 به ئه مرو فه رمان ئه و سالار روڤم
 داشان له بوڤي كه ردشان هجووم
 نه هه ردو و جانيب (الامان) خيژا
 گولله ي مارتلى چون ته رزه پيژا
 ئاخه ر عه شايه په ري ده فق كار
 له خه وف حوكمهت كه ردشان فيرار

(٤٩)، (٥٠)، (٥١) كانى ئاسكان و ده رگه زين و سه رشه قام: سَي گه ريك له شاري سليمانى ، وا
 ده رده كه وي شاعير ئاشنايي له گه ريكه كانى سليمانيش هه بووه .

راهی بین وه راه شییران سهرحده
 یهک وه سهد سانان خوون (شیخ نهحمده)
 نهما ههر شهوی مهخسوس نیهانی
 مهیان وه شهو دهرپه‌ی (سلیمانی)
 چارو په‌نج توجار مه‌که‌ران مه‌قتوول
 چه یومن نفووس سادات مه‌قبوول
 ههرچه‌ند نه‌هالی مه‌که‌ران فه‌ریاد
 تهل په‌ی (نه‌سته‌موول)، داد په‌ری (به‌غداد)
 فایده‌ش نیه‌ن که‌س داد پرس نیه‌ن
 (تایف الملوک) که‌س وه که‌س نیه‌ن
 دوو مه‌حه‌لله‌ی خاس له سلیمانی
 له (سه‌رشه‌قام) نام (کانی ئاسکانی)
 ههر یه‌ک یه‌ک قولله نوقته‌دان قه‌رار
 نی‌زام نزه‌چی چه سووب تا ئی‌وار
 نه‌من و ئاس‌سایش بریان نه‌و نه‌تراف
 ههر رۆژ ئیستیدعا، کوتوب، ته‌لغوراف
 پاره‌ی تو‌جاران ته‌مام بی تاراج
 دان وه ته‌لغوراف، هیچ نه‌وی عیلاج
 ههرکه‌س چاه که‌ن بو‌په‌ی نه‌هل ئی‌سلام
 ویش مه‌گنۆ وه چاه ئاخر سه‌رئه‌نجام (۵۲)
 کی‌تان دی ویل بو‌نه‌ه‌راگه‌ی راسی؟
 هیچ گوم نه‌بو‌خرابی و خاسی
 به‌ویت راجیع‌ه‌ن شه‌ر بو‌نه‌و سه‌واب
 ئاته‌ش نه‌فروزه‌ن ویش مه‌کو‌که‌باب (۵۳)

(۵۲) نه‌مه‌په‌نده و واتاکه‌شی وایه: (نه‌وه‌ی چال هه‌لکه‌نێ بو‌برای موسلمانان له نه‌نجامدا خۆی تیی
 ده‌که‌وی)، پیشینان له‌م باره‌یه‌وه و توویانه: (چال هه‌لکه‌ن هه‌میشه له چالایه)، یان (هه‌رکه‌سی چال
 بو‌یه‌کی هه‌لکه‌نێ خۆی تیبده‌که‌ویت).
 (۵۳) نه‌م خسته‌ش په‌نده که‌ ده‌لئ: (چاکه و خراپه بو‌خۆت ده‌گه‌ریته‌وه، نه‌وه‌ش به‌ناگر یاری بکات ههر
 خۆی ده‌سووتی و ده‌بیته‌که‌باب).

مه‌سه‌لی واته‌ن پی‌ش‌شینان پی‌ش
 مه‌بو‌وه‌ه‌راگه‌ش ههر که‌س که‌رده‌ی ویش (۵۴)
 یاران، هامسه‌ران، سیا به‌خته ویم
 گرفتار ده‌ست ئیبنولوه‌خته ویم
 ته‌مام کاسبان بی که‌سب و ته‌عتیل
 ده‌ور به‌ئجوجه‌ن، (سوور ئیسرافیل)
 ده‌وران (ده‌ج‌جال)، (دابیه‌الأرض)ه‌ن (۵۵)
 ههر رۆژ به‌نه‌وعی عه‌لامه‌ت به‌رزه‌ن
 ئینقراز سال، فی‌تنه‌ زه‌وره‌ن
 ده‌ور ئاخ‌ره‌ن (ینفخ الصوور)ه‌ن
 چه گشت نه‌ترافی ههر فه‌تاره‌ته‌ن
 ههر هه‌رب و زه‌ریه‌ن قه‌تل و غاره‌ته‌ن
 کاروانچی و کاسب مه‌عتنه‌ن نه‌کار
 ته‌یر نه‌رووی هه‌وا نه‌دارۆ گوزار
 دارا و نه‌دارا وینه‌ی یه‌ک مه‌اتنه‌ن
 دنیا نه‌عالم زه‌نگ و زولمه‌تانه‌ن
 چه خه‌وف عه‌شره‌ت (طایف الملوک)
 مه‌ر نی‌زام وه راه بشۆ وه بولووک
 نه‌ویش وه قووه‌ی توپ کارخانه
 عه‌سکه‌ر وه کاروان ببۆ ره‌وانه
 مه‌ریاد بی‌جان (۵۶) بشۆ وه راهان
 نه‌مین بو‌نه‌ده‌ست گرو‌ی گوم‌راهان

(۵۴) نه‌مه‌ش په‌نده که‌ ده‌لئ: (هه‌رکه‌سی کرده‌وه‌ی خۆی دپته‌ریتگی).

(۵۵) دابه‌الأرض: و لاخی سه‌ر زه‌وی.

(۵۶) باد بیجان: بای بیگیان، واته: ته‌نیا با ده‌توانی بی‌په‌روا بروات و له‌ده‌ستی سه‌ربازه‌کانی
 عوسمانی رزگاری بی.

وهرنه وه هيچ پهننگ نه داران عيلاج
 هم مال وه تالان، هم سه وه تاراج
 وهرنه هيچ ميللهت نه داره هونه
 تهنها وه راگه بکه ره گوزهر
 يا حهق، يا عومه پهره عه دل و داد
 يا عه لي په ي جهنگ دوشمن که نه ئيجاد (٥٧)
 يا مه هدي و عيسا زود بکه نه ئيظهار
 ره واجدهن وه دين (نه حمه د موختار) (٥٨)
 وهرنه دين باتل، ئيسلام پامالنه
 نيشانه ي (سوفيان)، چه رخ (ده جاله ن) (٥٩)
 به ته و فبيق حهق پادشاي نه حه د
 ته مام بي کيتاب (قه تل شيخ نه حمه د)
 بهر نوور جه مال (رسول الانام)
 هه زاران هه زار سه لات و سه لام
 يه (ميرزا) واتهن دور زولماتهن
 شه کوا خوان سال دور نه هاتهن
 هه روه ها به ده ست تاي فسه ي په لي د
 شه هيد بي نه وده م ذات (شيخ سه عيد)
 که فت وه رووي زه مين نه و ذات مه قبوول
 بي خه تاو گونا ه که ردشان مه قتوول
 رو حش داخل بي به په وزه ي ريزوان
 بي وه هامنشين حووران و غيلمان
 لازمهن شينئ بکه ره ون په ي تو
 مه رحووم مه قتوول (شيخ سه عيد) م ره

(٥٧)، (٥٨)، (٥٩) نه م سن خسته يه له چامه ي ده مه ته قتي ميرزا خليل و پاره دا دوپات کراوه ته وه،
 مانه وديان زياني نييه .

سالار سه روه ر سه عيدانم ره
 شه هزاده ي شه ريف شه هيدانم ره
 خانه دان زاده ي ره ي ئه يمام ره
 مه نشوور مه علووم ميسر و شامم ره
 سادات بي سايب ته كيه ي غه وسم (٦٠) ره
 مه قتوول دوشمن وه بيكه سم ره
 خاديم علووم، عه له مدارم ره
 سايب نه ركان ره زگارم ره
 دوچار به لاي بي عه ده دم ره
 (شيخ سه عيد) م داد (شيخ نه حمه د) م ره
 سايب که رامات پر نه سرارم ره
 موخبير چه باطين، هم ئيزهارم ره
 (أبو المساكين) پر ئيش فاقم ره
 (أظهر من شمس) رووي ئافاقم ره
 سه ييد سادات پر ته عه بم ره
 عيززو شه ره ف به خش پر نه ده بم ره
 ذات (شيخ نه حمه د)، نامدارم ره
 مه قتوول مه حزوون (مووسل) شارم ره

(٦٠) غه وس (غوٹ): ده سنيشانه بو شيخ عه بدولقادري گه يلاني که به غه وسي گه يلاني ناوبانگي
 دهر کردووه .

داستانی جهنگنامه‌ی سه‌فهربره^(۱)

ئه‌لبیسه‌ی (ساری)^(۲) یه‌ک ره‌نگ پۆشاشان
قۆنده‌ره‌ی سیاو که‌ردن وه پاشان
ئه‌سوود و ئه‌بره‌ش عه‌شه‌م و ره‌نگ زه‌رد
مات و بی ده‌سه‌لات کیشان ئاه سه‌رد
په‌ی (سه‌فهره‌لک) جیهاد بین جه‌له‌ب
ته‌مام شین وه شکل مه‌یون (حه‌له‌ب)
تیپ ته‌گه‌ ریش گشت بین وه ساده
ره‌وان بین وه راه سوار و پیاده
زیره‌ی خاتوونان وه بانگ و ئاواز
بی‌کس بی ده‌سه‌لات بی سایه و بی ناز
(توفاحه) و (۳) (سومحه)^(۴)، (ئه‌ستیره) و (۵) (دینه)^(۶)
وه شین و زاری داشان چه سینه
(گولخونچه) و (۷) (حه‌چله)^(۸)، (ساراو) و (۹) (لیلو)^(۱۰)

(۱) به‌داخه‌وه شیعه‌که له پیش و پاشه‌وه‌ی زۆری لێ بزر بووه، به‌دوورودریژی باسی رووداو‌ه‌کانی
جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م ده‌کا که له سالی (۱۹۱۴ ی. ز.) به‌ریا بووه و له سالی (۱۹۱۸ ی. ز.)
کۆتایی پێهاتوو. شاعیر شیعه‌که‌شی به‌شێوه‌یه‌کی هونه‌ری به‌زمانیکی ساده‌ی داریژراوه، به‌هه‌قیقه‌ت
داستانیکی میژوویی به‌نرخ و به‌سووده به‌تایبه‌تی بۆ شاری که‌رکووک و ده‌رووبه‌ری که ئه‌مه بۆ
یه‌که‌مجاره‌ لی‌رده‌ا بلاو ده‌کرتیه‌وه، بێ گومان شاعیر رووداو‌ه‌کانی ئه‌و جه‌نگی له ده‌قه‌که‌دا
به‌چاوی خۆی بینیه‌وه و به‌وردی نیگاری بۆ کیشاوین، لی‌رده‌ا ده‌توانین بلێین شاعیر ده‌وری په‌یامنیری
بینیه‌وه. شاعیر جگه‌ له‌م داستانه‌ی داستانیکی تریشی ده‌ریاره‌ی کاره‌سات و رووداو‌ه‌کانی ئه‌و جه‌نگه
به‌ناو‌نیشانی (داستانی ره‌شگیر) هه‌و داناهه.

(۲) ساری: وشه‌یه‌کی تورکییه، ره‌نگی زه‌رد، ئه‌لبیسه‌ی ساری: به‌رگی زه‌رد، به‌رگی سه‌ریاره‌کانی
عوسمانییه‌کان زه‌رد بووه.

(۳)، (۴)، (۵)، (۶)، (۷)، (۸)، (۹)، (۱۰) ئه‌مانه‌ کچ و ژنی جووه‌کان بوونه له دێی (عه‌ره‌بکۆبی) له
ده‌قه‌ری (داقووق)، کاتی باوک و براکانیان بۆ به‌ره‌کانی جه‌نگ بردوو ئه‌مان شینیان بۆ گێراون و
به‌کۆل بۆیان گریاون.

وه (شالۆم)^(۱۱) شیره، وه (شولوومی)^(۱۲) رۆ
وه چۆبی و چه‌مه‌ر نازک نه‌مامان
کافر وه حالشان مه‌وی موسلمان
یاران لازمه‌ن ده‌وران ته‌مام بۆ
کۆ دی (موسایی) فه‌قییر نیزام بۆ؟
کۆ دی (مه‌نیشی) ده‌س دۆ وه تفه‌نگ
وینیه‌ی (هه‌مه‌وه‌ن) روو بنۆ به‌جه‌نگ؟
کۆ دییه‌ن (ناحووم)^(۱۳) جه‌ولان دۆ فه‌ره‌س
تفه‌نگ ماوزه‌ر بگێرۆ وه ده‌س؟
کۆ دی (شولوومی) چه‌شه‌ر نه‌ کۆ خۆف
هجووم دۆ به‌تیپ ئینگلیز و مسقۆف؟
ئێ حوکم جه‌به‌ری کۆ دیش نه‌ ئه‌ییام
جووه‌ود جه‌نگ که‌رۆ په‌ی ئه‌هل ئیسلام
به‌ئه‌مه‌ر فه‌رمان پادشای جه‌بار
جیهاد ئه‌که‌به‌ر چه‌ عام بی ئیظه‌ار
وه (سه‌فه‌ر به‌رلک) جیهان گرفتار
بی وه ره‌شگیر سیغار و کیبار
غیره‌ت غایب بی چه‌ غیره‌تداران
مه‌رگ موفاجات خیزا چه‌ شاران
هیمه‌ت هه‌وا به‌ست په‌ی ئه‌وج ئه‌فلاک
مه‌ردان بۆ هیمه‌ت زه‌نان سه‌ر نه‌ خاک
ته‌لیسم غیره‌ت مه‌ردان بی نیگوون
نوقم نیهان بی چون گه‌نج قاروون
(ئه‌فلاتوون) ئیدراک چه‌لاش بی فیرار
(لوقمان) چه‌ حیکمه‌ت عه‌قل ویش بیزار

(۱۱)، (۱۲)، (۱۳) شالۆم و شولوومی و ناحووم سێ بابای جوو بوونه له ده‌قه‌ری (داقووق) له ئاویی
(عه‌ره‌بکۆبی).

(حاتهم) سه‌خایی به‌رشی چه یادش
 یاوا به‌فـــه‌له‌ک داد و بی‌ دادش
 هه‌رک‌ه‌س په‌ری ویش که‌فته چاره‌سه‌ر
 بی‌زار چه حـــه‌یات وه‌طهن دهره‌ده‌ر
 نه‌مه‌ند ئیعتیبار نه‌ پرووی سه‌رزه‌مین
 نه‌ په‌حم ســـیلله نه‌ دین و نه‌ زین
 چه‌ خه‌وف ئیعدام قه‌تل وه‌ی خه‌به‌ر
 خیی‌زا چه‌ عاله‌م فی‌زاع (الأکبر)
 فه‌نغوارف فه‌وت بی‌ نه‌توی چایخانه
 بی‌یی‌هن وه‌ لانه‌ی ماله‌ دیوانه
 بی‌ به‌رسته‌خیز عه‌یش و نوش به‌تال
 ئی‌ده‌ن ئیبتی‌دای خروح ده‌ج‌جال
 تیپ (قورال‌دین) چایی و عه‌ره‌ق نوش
 فی‌رار بین چه‌ شار وینه‌ی باده‌قوش
 چه‌ خه‌وف حوکمه‌ت که‌ردشان فی‌رار
 چه‌ قه‌ریه و دیه‌ات گرتشان قه‌رار
 فه‌قی‌ر فی‌رار بی‌ لووا په‌ی هه‌ردان
 شه‌ریک شی‌وه‌ن هه‌ناسه سه‌ردان
 فه‌للاح فه‌نا بی‌ کاروانچی بی‌کار
 به‌ریا بی‌ نه‌هات فه‌قی‌ر و هه‌ژار
 گوشاد بی‌ دهرگای زولم و زه‌لاله‌ت
 نیهان بی‌ نومره‌ی عه‌دل و عه‌داله‌ت
 سه‌راسه‌ر عاله‌م که‌فت وه‌ زاری و شین
 بی‌ وه‌ (یوم‌ المحشر) نه‌ پرووی سه‌ر زه‌مین
 بی‌ داد و بی‌شـــو خیی‌زا (الأمان)
 سه‌د فه‌ریاد چه‌ ده‌ست حوکم (ئه‌له‌مان)

مسکین و فه‌قی‌ر ته‌مام بی‌ مه‌لوول
 یاره‌ب چه‌ دهرگات یه‌ چۆن بۆ قـــبوول؟
 توج‌اران تالان دوک‌انان دهره‌س (۱۴)
 بی‌ وه‌شا گه‌ردان که‌س نه‌بی وه‌ که‌س (۱۵)
 ئه‌سه‌ردا چه‌ عام جه‌بر و زولم و زوور
 خانه‌ی فه‌قی‌ران ته‌مام بی‌ خاپوور
 فه‌ره‌وودو یه‌غما سه‌راسه‌ر مالان
 به‌وینه‌ی چه‌پا و به‌ردشان وه‌ تالان
 زایه‌له‌ی زاری فه‌قی‌ر و مسکین
 یاوا به‌گه‌ردوون چه‌رخ هه‌فته‌مین
 یه‌ک مه‌ردئ نه‌وی به‌یۆ وه‌ ئینساف
 په‌ی (باب عالی) بدۆ ته‌لغ‌وراف
 به‌لکه‌ وه‌ ئه‌لطف پادشای و دوود
 ره‌حمئ چه‌ سو‌لتان باما به‌وجود
 وه‌ی ته‌وره به‌ریاد نه‌بی مـــیلله‌ت
 نه‌یی ره‌زبل نه‌هالی و عه‌شهره‌ت
 نه‌ز وه‌ کۆ که‌فت نه‌و قورره‌ت دینان
 (قۆیناغ ئیچانله‌ر) (۱۶) قه‌نه‌ف (۱۷) نشینان
 (حاتهم) سی‌فنه‌تان سه‌خی ته‌بیعه‌ت
 قانون شوناسان شی‌ران شه‌وکه‌ت

(۱۴) دهره‌س: له‌ ده‌سنووسه‌که‌دا نووسراوه‌ (دهره‌ست) ئی‌مه‌ ئه‌وه‌مان به‌جوانتر زانی که‌ له‌ دیوانه‌که‌دا تو‌مارمان کردووه‌.

(۱۵) که‌س: له‌ ده‌سنووسه‌که‌دا نووسراوه‌ (که‌سب)، ئی‌مه‌ ئه‌میانمان به‌په‌سه‌ندتر زانی.

(۱۶) قۆیناغ: ناوی جو‌ره‌ عه‌ره‌قیکی رووسیه، ئیچان: وشه‌به‌کی تو‌رکییه‌ واته‌: (نوش)، خوارده‌وه‌، هه‌وایه‌ فۆلکلۆری کوردیمان هه‌یه‌ له‌ ناوچه‌ی که‌رکووکدا له‌ ساله‌کانی سییه‌کان و چله‌کانی سه‌ده‌ی رابردوودا زۆر باوی هه‌بوو به‌ناوی (هه‌ی ناغه‌ و ناغه‌ و ناغه‌ ... بۆم تیکه‌ له‌و قۆیناغه‌).

(۱۷) قه‌نه‌ف: قه‌نه‌فه‌.

دایاغ داد پرس جـــــمع ههژاران
 موتهغه للیبهی قاتل قورتاران
 ئاغا و ئهفهندی مهردان مهنشور
 لیره مهبهخشان جاران چون مهنقور
 ساحیب دیوانان مولک (که رکوک شار)
 هیمهت ههراجدان چه (قاری بازار)^(۱۸)
 ئهوهل هه ریه کیش چون (رۆسته م زال)
 ئیمرۆ گوزهشتهن چه عهرز و جهمال
 چه ترس ئیعدام بهدل پر ئهندیش
 دهست نییا هه رکهس وه رووی تاج ویش^(۱۹)
 حکومهت چون گورگ میللهت بی وه میش
 زاهر بی بازار سهودای که شا کیش
 زولم و زهبتیییه رهواج ئهییام
 حوکم (قه ره قوش) مغانا وه عام
 جه ندرمه جه لاد (قابض الارواح)
 غهنیم مسکین فه قیر و فه للاح
 زابت زبانی^(۲۰) شار بی وه شههر
 عهشایر سه رسام په تیاک و زهره
 پارهی لباد و تلوع و گوریس
 به کسه سه ندهشان په ی غورای ئینگریز
 نه چه هه هه ترف بی وه زه لزه له
 سه دای ره شبگییر رۆرۆ و وه لوله

(۱۸) قاری بازار: ئه مه به زمانی تورکییه، یانی: (بازاری ژنان)، بازارێکی میلییه له شاری کهرکوکدا.
 (۱۹) ئه م نیو باله له و پهنده وه هاتوه که دهلی: (دهست بگره به کلای خۆتوه با نهییا)، واته: هه قت به سه ره هه چه وه نه بی و بیدهنگ دانیشه، ئه م پهنده له کاتی بیدهسه لاتیدا دهوتری.
 (۲۰) زابت زبانی: واته ته نیا به ناو ئه فسه ره وه له ناوه رۆکدا هه یج نییه، ئه مه به ئه فسه رێکی نهزان و گه لۆ دهوتری.

(یوز باشی (غه نی)، چه پاغ پاره سی
 عهشایر فیرار یۆقدر چاره سی)^(۲۱)
 حوکم ئاله مان عالهم کهرد به رباد
 حوکمهت چه پاره ی ریشوهت بی دلشاد
 (فیس قمرمز دیدی بودر دیرلک)
 کاشکه طول چیکسیون بو سه فه ربه رلک)^(۲۲)
 (نایلق)^(۲۳) و مه عاش ئیمه بی قه لیل
 سه نده ووق پر بکه یین چه پاره ی به رتیل
 نه که ردن هه یا چه هه یی جه ببار
 په ی قه تل فه قیر بین وه که لب هار
 ئه وه ن که ردن غه در فه قیر و هه ژار
 پاره ی ریشوهتی ناما وه شومار
 (مووشی)^(۲۴) عه تار بی بایع بی به سیر
 بی وه باش چاوهش چه تیپ عه سه که
 (ئیسحه ق)^(۲۵) بۆیاغچی نام شاران بی
 ئینتیزار وه رای کورد و کاران بی
 کریا وه عه سه کهر (ئۆنجه ئیش گۆردی)^(۲۶)
 زابتنه ن چه نام (ئالتنجی ئۆردی)^(۲۷)
 (کبریل)^(۲۸) چون گه مال چه سه ر دوکان بی
 چه مه رای هیلکه ی بی وه ژنان بی

(۲۱) چه پاغ: (جیبایه)، خه رج و باج، سه رانه، ئه م خسته یه به تورکییه، ئه مه ش واتا که یه تی: (له ترسی نه قیب (غه نی) و وه رگرتنی خه رج و باج، ناچار خه لکی هه لانتن.
 (۲۲) ئه م خسته ش به تورکییه، واته: فیس قمرمز وتی: (ئه مه نه مره، خۆزگه ئه م سه فه ربه ره درێژه ی ده کیشا). (۲۳) نایلق: مانگانه.
 (۲۴)، (۲۵) مووشی و ئیسحه ق: دوو کابرای جوو بوونه.
 (۲۶) ئۆنجه ئیش گۆردی: ئه مه به تورکی یانی: (ئه وه نده ئیشی بیینی)
 (۲۷) ئالتنجی ئۆردی: به تورکی یانی (سویای شه شه م).
 (۲۸) کبریل: بابایه کی جوو بووه.

ئېستا دوو نيشان ديارهن چه بالاش
يوز باشى (وارن)^(۲۹) نيهن ئەمسالاش
(قوئل ئەغاسى (موردهخائى) و^(۳۰) (باروخ)^(۳۱)
ئىسلامى سوپگەر كهلب ئىبن تاتوخ)^(۳۲)
(مووشى) ماوزهړ مهگيترؤ وه دهس
چه شوون (زمال، يركب بالفرس)
گيزهى دوور ئەنداز مهشنه وو بهگوش
بهرمه شو چه لاش تهمام عهقل و هوش
چه كونج خهيمه و يش مهكهرؤ مات
دهخيل يا (عوزير) هاوارهن (تهورات)
يا سهيفه تورپه^(۳۳) ئەبو كهرامات
(أحفظني من الرصاص الافات)
(شوعه) و^(۳۴) (ئەليه شاع)^(۳۵)، (هاروون) و^(۳۶) (سهيوون)^(۳۷)
ساحيب مهسنه دن (ئەلبياھ) و^(۳۸) (ساسوون)^(۳۹)
(لوقا) و^(۴۰) (يوحننا)^(۴۱) گشت بين وه چاوش
سادق دهولت چه قورنهى قاوش
(تاميرنامرن هم ساحيب فلووس)^(۴۲)
پهوكه خروج كهرد (ئينگريز) و (ئەرووس)

۲۹) يوز باشى وارن: يوز باشى (نهقيب)، وارن ناوى ئەفسه ركهيه، واته: نهقيب وارن بى هاوتايه.
(۳۰)، (۳۱) موردهخائى و باروخ: ئەمانه (جوو) بوونه و ههردوو كيشيان سهرتيپ بوونه له سوپاي
عوسمانيه كاندا، باروخ كورپ (تاتوخ)ه.
(۳۲) واته: كبريل و موردهخائى و باروخ جنبو خراب به موسلمانان دهدهن.
(۳۳) سهيف: شمشير، شير، تورپه: مؤر، داخمه، واته: خاوهنى شيرى داخمه داركه دهنيشانه بو
ئيمامى عهلى و زولفقه قاره كهى، شاعير داوا له حهزرتى عهلى دهكات له دهر د بهلا و تازار و
ئەشكه نجه بيبا ريتي.
(۳۴)، (۳۵)، (۳۶)، (۳۷)، (۳۸)، (۳۹)، (۴۰)، (۴۱) ئەمانه هه هه موويان (جوو) بوونه و لهو
سهرده مهدا بوونه ته كار به دهست له ريزى سوپاي عوسمانيدا.
(۴۲) ئەمه واتاي نيو خسته كهيه: (گه و رهى فه رمانده كه ساحيبى پاره و پوله).

كافيران ئىسلام دين وينهى بهنجوج
پهوكه چوار دهولت وهنش كهرد خروج
ئيمرؤ بچوشؤ زهبتيهى ده مزير^(۴۳)
بشو پهري حه رب تيپ چاكهت شر
ئيمرؤ مهكته بلى نه كه رهؤ گوريز
برارؤ ده مار مسقؤف و ئينگريز^(۴۴)
ئيمرؤ ته قاعود بخرو شو به جهنگ
مهيدان وه كوففار باوه ران وه تهنگ^(۴۵)
با ئيمرؤ (مووشى)^(۴۶) بهو ميزانه وه
(ئيسحق)^(۴۷) بهو (دووكه ج)^(۴۸) بوياغ خانه وه^(۴۹)
(باروخ) بهو چه كوش ئالتونچيه وه
(كبريل) بهو ئه رشوون به زازچيه وه
بكه ران فه تحى نه راگهى جيهاد
ئاسار كوففار بده ران وه باد
خه زينه خالى به رباد بى قووهت
عه ساكر فيرار فه نا بى هيمهت
كار بى پركار ئيجرا كهرد^(۵۰)
موحتاج بى وه خه ير ئيعانهى ميللهت
ئينه سه لته نهت سل..... ن^(۵۱)
زومرهى فه قيران ته مام ناشادهن

(۴۳) ده مزير: ئەمه رهوان بيبه كى فولكلور بيه به يه كى دهوترى به قسه زال بى به سه ر كه سىكى تر دا.
(۴۴)، (۴۵) شاعير ليره دا داوا له خوتندكاران و فه رمان به ره خانه نشينه كان دهكا دژ به ننگليز و
داگير كه ران راپه رن.
(۴۶)، (۴۷) موشى و ئيسحق: ئەمانه جوو بوونه، له ريزى سوپاي عوسمانيه كاندا دامه زراون.
(۴۸) دووكه ج: وشه يه كى توركييه (گه لا كوت، گه لا كوتك).
(۴۹) بوياغ خانه: خمخانه، له كاتى رهنگ كردنى كه لويه لدا خمچيه كان به گه لا كوت دهيكوتن بوئه وهى
به چاكي رهنگ بگرئ.
(۵۰)، (۵۱) ئەو شوپانهى كه نوخته دانراون شاعير خؤى به به تالى هيشتوويه تيه وه.

غهنی پر طمع موفلیسان هالیک
 به گله ران به رشین چه رهویه و سالیک
 فه للاح فه قیر وه پولتی مالیک
 حوقه ی حه یسیهت (۵۲) وه یهک مه تالیک (۵۳)
 سه رداران گوزه شت گشت چه سه روه ری
 باتمان غیرهت وه نیم قه مه ری
 حه میهت فیرار ناموس بی پامال
 دهوران بی وه دهور به ئجوج و ده ججال
 عه شایر موحجاج وه خورمای زه هدی
 ئیده ن نیشانه ی ظهور مه هدی
 کاسبان ته مام بی که سب و ته عطیل
 نزدیکه ن وه عده ی (صوور أسرافیل)
 سه وق بی عه شایر ته ستر سواران
 نه لبیسه زهردان (۵۴) چون بادو باران
 وه حوکم جه بری بی گونا و ته قسیر
 (ته حصیل ئیتدیله ر) (۵۵) ته ستر و بارگیر
 به ریا چه عه شرهت بارگیر و ته ستر
 (بونله ر سه قه تدر جه بری ساغ ئیسته ر) (۵۶)
 نه هار بی وه لهیل به هار وه زننار
 تابادی به هه شت جه هه ننه م بی شار

(۵۲) حه یسیهت (حه یسیهت): حه یا، ئاپروو.

(۵۳) مه تالیک: پارهی هه ره بچکۆله ی دهورانی عوسمانی.

(۵۴) نه لبیسه زهردان: زهردپۆشه کان، بهرگ زه رده کان.

(۵۵) ته حصیل ئیتدیله ر، به ده ستیان هیتنا.

(۵۶) خشته شیعه که به تیکرا ماناکه ی وایه: (ئه م هیتستر و بارگیرانه ئیفلیج و که نه فتن ده بی هی ساخ و چاک په یادکه ن).

نه مه ند چه عه شرهت قسراغ و بارگیر
 ئیمجار چه عه ره ب سه ندشان به عیر
 نه به عیر هاستن نه دهن و سه خه ل
 فه رزی په ی عه ره ب ئیعلان... (۵۷)
 (روبیته) و (۵۸) (بنعیز) (۵۹)، (عیس) و (۶۰) (ئه لعه زه) (۶۱)
 ته مامی سه رسام ئامان به له رزه (۶۲)
 واتن فیراری په ریمان فه رزه
 (ولک أهزموا جاكم مفرزة) (۶۳)
 (سائر عَلَيْنَا حَرَامٌ هَلْ دِيرَةٌ
 يَا قَوْمِ أَهْزَمُوا عَلِيَّ الْجَزِيرَةَ) (۶۴)
 (ماقال من جد شیوخ الأرشاد
 یجی سَلَطْنَتِ مَلِكِ الرَّشَادِ) (۶۵)
 (يُسِيرُ مَحْشَرٌ وِيلٌ لِلْعَبَادِ
 ظَهْرُ الْفِتْنَةِ كَثِيرُ الْفَسَادِ) (۶۶)
 ته دبیر عه ره ب وه ی ته ور بی نه کار
 ئیمجار بیین وه به حس غه در (که رکوک) شار

(۵۷) ئه شوینه نوخته مان داناون شاعیر خۆی به به تالی هیتستویه تیه وه.

(۵۸) روبیته (روبیته): گوندیکه ده که ویتته باشووری قه زای (داقووق) هوه به بیست کیلومه تریک، دانیشتوانی عه ره بن له هۆزی (به نی عز).

(۵۹) بنعیز: گوندیکه به ناوی هۆزی (به نی عز) هوه ناو نراوه ده که ویتته خوارووی (داقووق) له ده قه ری گه رمیاند، زووتر دانیشتوانی (کاکه بی) بوون و پیتیان دهوت (سمماقه).

(۶۰) عیس (عیث): هۆزیکه ی عه ره بن له ناوچه ی تکریت و سامه را نیشته جین، ناوچه که یان دهشتیکه راستی لماوییه.

(۶۱) ئه لعه زه: هۆزیکه ی عه ره بن (ئه لبومحه مه د) یشیان پچ ده لپن له م شارانه دا بلاو بوونه ته وه: (به غدا، به عقوبه، مووسل، حیلله، په مادی، که رکوک).

(۶۲)، (۶۳)، (۶۴)، (۶۵)، (۶۶) ئه م خشته نه به عه ره بی ئه مه ده گه یه نن: (دانیشتوانی روبیته و بنعیز و هۆزی ئه لعه زه و تیان: له ده س زولم و زۆر و تالان و برۆی رۆتی عوسمانی با له م ناوچه یه دوور بکه وینه وه و به ره و جه زیره برۆین، ژیان و گوزه رانمان تال و ناخۆش بووه، ئه و په رانه ی که =

(که رکوک) بی مه رکه ز په ی ئوردی جه دید^(۶۷)
 سهوق بی عه ساگر چه شاران شه دید
 مزگهفت و خانان قشله و سه را پر
 نه مه ند چه عه مار یه ک چاکه تی شر
 فیس و بی گولنه نگ دریا و عه سکه ر
 پانتی ئۆلی نه مه مند بکه ربه و نه وهر
 ئوربه ی سه د ساله وخت (تقی الدین)^(۶۸)
 کۆنه ی داریزای نه عانی وهرین
 دریا و عه سکه ر به وینه ی خه لات
 وهر روع عه سکه ر نه که رد کیفایات
 ئیمجار مشوورته په ی چه پا و شار
 تا قمی عه سکه ر پۆلیس و موختار
 تهوق زهره نه مل قانوون چاوشان
 بهرشین و باسغون یانه ی دلپیشان
 ئه وه ل په ی (قۆریه)^(۶۹) قه رار دان ته دبیر
 هجووم دان و مال زهنگین و فه قیر
 بازار و قوناخ (که رکوک) بی ویران
 به غما چون چه پا و سه رجه د ئیران

= پینموونیان کردین به دروستی و راستی پیمان رانه گه یاندین که (مه لیک ره شاد) بیته سه رحوکم
 ده بیته رۆژی حه شر چونکه فیتنه و ئاژاوه و سته مکاری به ریا ده بی - ئا ئه مه بوو ته گبیر و رای
 عه ره په کان).

(۶۷) و ا دهرده که وئ مه لیک ره شاد که (۳۵) همین پاشای سه رده می عوسمانییه کان بووه و له سالی
 (۱۹۰۸ ی ز. له پاش سولتان عه بدولحه مه مید ده سه لاتی حوکمی گرتنه ده ست که رکوک کی کردۆته
 مه لبه ند بۆ سه ربازه کانی تورک، جا خه لیل منه وهر دژی رژی می عوسمانی بۆگه ن بووه بۆیه هه مهیشه
 دژیان راوه ستاوه و ناوه ناوه ش به شبعره وه هپرشیان ده کاته سه ر.

(۶۸) تقی الدین: سه ردارتیکی کۆنی تورک بووه، له سالی (۱۲۹۳ ی ک.) ئه م و عومه ر پاشای
 دیاربه کر هۆزی ئاکۆیان تالان کرد.

(۶۹) قۆریه: گه ره کیتیکی کۆنی شاری که رکوکوه.

چه ند ئه سپ و ئه ستر چه ند قاپ و قاچاغ
 دۆشه گ و یۆرغان گلیم قازاخ
 چوندی و عه سکه ر سه راسه ر مالان
 وهر حوکم جه بیری به ردن وهر تالان
 عالم چه شادی ویش بی نا ئومید
 سه د خوژگه به حوکم (پادشای حه مه مید)^(۷۰)
 شادی و شیوه ن یه ده وران غه مه ن
 غه م په ی فه قیران وهر خه روار جه مه ن
 جیهان گشت سه رسام چه مه ری و کۆسه ن
 شاران مونتسه ظه ر ئه مر پایدۆسه ن
 پایدۆست چه ئه گه ر ئه شعار ئاخه ر
 عه سکه ر جه م که رده ن به وینه ی ئاخه ر
 نه قه هید قیوود نه ئازادی بی
 نه سه دای شهوق و نه دلشادی بی
 مه گیلان وینه ی گاو بی گاو ان
 بی نان و ته عین بی گونوا و تاوان
 یه کسه ر سه رسه ری چون گاو ره مه
 هه ر یه ک یه ک داغی^(۷۱) دریا ن چه مه مه
 نه ته دبیر عه قل نه جای فیرار بی
 نه خاب و راحت نه شه و قه رار بی
 چه به عد یه ک ماه خه ریک و خه جل
 عه سکه ر سهوق (ئۆلیدی)^(۷۲) په ی شار مووسل

(۷۰) پادشای حه مه مید: سی و چواره مین پاشای سه رده می عوسمانییه کانه، له سالی (۱۹۰۸ ی ز.

له سه ر حوکم دابه زی و مه لیک ره شاد جیگای گرته وه.

(۷۱) داغ: مۆری داخدار.

(۷۲) ئۆلیدی: وشه یه کی تورکییه، واته: بوو.

وہبی زہخیرہ و تفاق و ئرزاق
 چون تہیر موفلیس زہلیل بۆ نہفاق
 وہ برسی و لوختی وہ (ئاج) و (۷۳) موحتاج
 یاوان بہ (مووسل) گشت وہ ناعیلاج
 رۆژی وہ دوو نان پەری ئییدارہ
 یەکی پەہی سہباح (۷۴) یەکی ئیوارہ
 چەند رۆژ وہی دەستوور وہ عەسکەر ئیحسان
 تاکہ تەمام بی ئەو ئرزاق و نان
 ئەوسا چەو دما چەند گونییہ تەحیین (۷۵)
 مەند پەہی عەساگر سوپای موسلمین
 زابتان (۷۶) زانان زیاد وریا نان
 تەدبیری دیگەر کەردن دەرمان
 (ئیدارہ ئیتەمز ئیتەمەک و تەحقیق
 ہەر بیر ئەفراہہ بیر ئاوج دہقیق) (۷۷)
 (بۆیلە ئۆلمەز سە ئیتەمز ئیدارہ
 یاخوود ویرەلوم بیر غروش پارہ) (۷۸)
 (ئەمر نا لایق شایع و عەسکەر)
 (قوماندە) دریا پەہی جەمەع نەفەر (۷۹)
 زابت وہ بۆری (۸۰) کەردن ئیشارەت
 شادی بی وہ شین پەہی ئی بەشارەت

(۷۳) ئاج: وشە یەکی تورکییہ، واتە: برسی.

(۷۴) سہباح (صہباح): بە یانی، سہینی.

(۷۵) تەحیین (طەحین): ئارد.

(۷۶) زابتان: کۆی زابت - ئەفسەر.

(۷۷)، (۷۸)، (۷۹) ئەم خشتانہ بہ تورکین ئەمەش و اتاکانیانہ: (ہەر یەکی یەک قسناخ ئاردیان پیدرا، بہ راستی ئەمە بہ شیان ناکات، ہیچ نەبەن دہبەن پارەشیان بدیتتی، ئەگینا ئیدارہی پیناکری، ئەم فەرمانہ نارہوایہ لہ ناو سەربازەکاندا بلاو بووہوہ کە دہیانہوئی خەلکی بۆ سەربازی کۆیکەنہوہ).

(۸۰) بۆری: بۆقی.

ہەر رۆژ مەشتی ئارد ئەهل ھەق نەناس
 بەوینہی قاویت (۸۱) زات (خدر ئەلیاس)
 داشان وہ عەسکەر نہ جاگہی ئرزاق
 بولوک و (۸۲) تاقم دہمش مەند بہ تاق (۸۳)
 تەدبیرشان کەرد موحەممەع عەسکەر
 ھەرشەو فیرار بی (یوز ئەللی نەفەر) (۸۴)
 دہشت گرتن نەوہر وینہی عەنکەبووت (۸۵)
 خەلاس بین چە رزق قووت لا یەمووت
 ھەر یەک یەک نامە مەنویمان وہ تاب
 پەری زابتان عیتاب و خیتاب
 وہ لەفز تورکی مەنویمان بیجا
 چە نام خەیمە مەگوزاشتن بہ جا
 (ئیسەت حقاقتن ئاز عەساگر چۆخ
 سەفەر یەرلکە ئیقتیدارمز یۆخ) (۸۶)
 (چرووک سویتزنسز وەزەن ئیدەر یوز یۆخ) (۸۷)
 قەبر باوکتان پرتە کەین چە یۆخ (۸۸)
 ئیمە وہی حالہ نەدارین قەرار
 زابت مزگانی گشت کەردین فیرار

(۸۱) قاویت خدر ئەلیاس: قاویت (قاوت) ئاردی دانەوینہی برژاو، جاران لہ کوردەواریدا نەریت و ابوو بۆ مرزو گەیشتن بہ ئاوات قاویتیان دہکرد و بہ ناوی قاویتیی خدر ئەلیاسەوہ بہ سەر دۆست و دراوسیدا دہیانہ خشییہوہ، خدر ئەلیاس یەکتیکە لہ پیغەمبەران، لەلای کورد بەخدر زندە ناسراوہ، لہ قورئانی پیرۆزدا ناوی ھاتوہ.

(۸۲) بولوک: تاقم، دہستە.

(۸۳) تاق: والا، واز (تاک).

(۸۴) یوز ئەللی نەفەر: تورکییہ واتە: سەدو پەنج نەفەر (کەس).

(۸۵) عەنکەبووت: جالجالۆکە، کاکلە مووشان.

(۸۶)، (۸۷) ئەم خشت و نیوہ بہ تورکی دارپژراوہ واتە: (ئیمە توانای سەفەر بہرمان نییہ (جیھاد)، سەد جار بلتیت و بۆیان بخوینتی، قسە ی قەلب و بچ نرخی بەلایانہوہ رەواجدارترە.

(۸۸) یۆخ: وشە یەکی تورکییہ واتە: (گوو) پیسی مۆف.

ئىنە مەنوبىسان يەكسەر نە چادر
 تا زابت ببۆ شكستته خاتر^(۸۹)
 چە زەرف^(۹۰) دە رۆژ، نەفەر دوو ھەزار
 چە موڭك مووسل چە راھ بېن فېرار
 نوسفى چە تەشنە چە راھ بېن شەھىد
 نوسفى ھەم نەجوع چە رۆح نا ئومىد
 چەند كەس وە پەساس كرىا سەرنىگون
 چەندى چە غوربەت شاران توون وەتوون
 بولوك و تاقم، تابور مەند خالى
 داد چە زابتان تىپ عوسمانلى
 داد چە خائىنان حورمەى ئەستەمبول
 چلماس و قەشمەر زەوزەوات مەقبول
 ساحىب بابوج دىشداشە پەمە
 چىت عەزىزىە بەياز مەرحەمە
 (پەقلەواو فېرنى قەسلىە ئىچان
 دەولتە خائىن دۆشەگە سىچان)^(۹۱)
 (مەئموور مىللەت مەزھەبن تاتار
 ئىمانن بىرىوك قارىوزە ساتار)^(۹۲)
 ھەسپەتم ئىدەن چەلاى خاس و عام
 كەس وە (فېس قىرمز)^(۹۳) نەواچۆ ئىسلام

(۸۹) شكستته خاتر: دلتزوير، خەمبار

(۹۰) زەرف: ماوہ.

(۹۱)، (۹۲) ئەم خشت و نىوہ بەزمانى توركى و تراوہ ئەمەش و اتاكەيەتى: (پاقلەواو فېرنى و قلىان
 ئاوييەخۆرە خائىنەكان، مىز بەسەر دۆشەگە كانىان دەكەن. دەم سىپەكانى مىللەتیش مەزھەب و
 ئانىيان فېداوہ و ئىمانىشان بەكۆلچى شووتى فرۆشتوہ).

(۹۳) فېس قىرمز: تەقىلەيەكى سوورى درىژە لە بەرگنى ساوياو ئامادەكراوہ، توركان لەكاتى
 عوسمانىيەكاندا لەسەريان دەكرد، واتە: كەس بەعوسمانىيەكان نەلچى موسلمان.

نە ھەرف ئىنساف نە مەيل مروەت
 نىيەن چە لاشان سىلەى مەرحەمەت
 مەنىشىن چە نام سەرايى چون سەگ
 وە رووى لە تىفە مەواچن وە يەك
 (ئەفەندەم ئەگەر بنىادم يۆقدەر
 ئەغام ئەگەر بەن غىرەتم يۆقدەر)^(۹۴)
 (گوتىزم وەلەوكن گوتىتم شلۆقدەر
 بەس دەگىل قورىان غروشم چۆقدەر)^(۹۵)
 (تەحصىل ئموور جەبەرن يا پەرەم
 دەعوا بىتورمەم پارە ئىستەرم)^(۹۶)
 زومرەى زابتان ساحىب شمشىرن
 چەنام بازار وە فەقىر فېرن
 غەنىم فەللاح بى دەسەلاتەن
 زىكر و فىكرشان ھەر باقىياتەن
 خۆ باقىياتشان ئەبۆ تەمام
 دەك رووسىيا بان چە (يوم القىام)
 داد چە زابتان سەرمەست رىشووت
 خائىنان دىن دەولتە و مىللەت

(۹۴)، (۹۵)، (۹۶) ئەم خشتانە بەزمانى سەربازىكى عوسمانىيەوہ بە توركى و تراون: (ئەفەندەم

ھەرچەندە بەدرەوشت و بىن غىرەت و بىن بناخەم بەلام ھەرچى فەرمانىكم لە فەرماندەوہ پىن بگا
 دەستبەجى پىتى ھەلدەستم، بەدەعوا ھەلتاسم و پارەيشم دەوى).

رۆيشتنى ھۆزە كوردەكان بۆ بەرگريگردن لە نيشتمان دژ بەئینگليزي داگيركەر لە ناوچەي بەسرە و فاوودا (۹۷)

ئەمير دين عەسكەر نەمەند چە قووەت
ئيمجار پەي ئيمداد نويسنان وە عەشرەت
تورپەي تەلغوراف (بۆيلە چالەندي)
(عەشائير ئيمداد بەسرە ئالەندي) (۹۸)
نە جەمەع عەشرەت تەلەب بى (تەوفيق) (۹۹)
(مير داودە) جەناب (ناميق) (۱۰۰)
بى وەسرە دەفتەر جەمەع عەشرەتان
بخيژۆ بەحەرب ميللەت ميللەتان
ئاما بە (كەركوك) ئەمر و تەلغوراف
(قورلدى مەجليس ھەيئەت و كەششاف) (۱۰۱)
خەبەردار كەردن سەردار عەشرەت
نەوہى (عەلى ئاغا) (۱۰۲) شير پىر شەوكتە

(۹۷) شاعير ئەم ناوئيشانەي بەفارسي وا تۆمار كردووہ، (بەجھاد رفتن عشايران)، واتە: (رۆيشتنى ھۆزەكان بۆ جەنگ كردن لە پيتناوى ناين)دا.

(۹۸) واتە: ميرى سەربازەكان لە شارى بەسرەوہ بروسكەيەكى نارد تا ھۆزەكان بەفريايان بكەون، چونكە سەربازەكانيان لە بەرەي جەنگ بەرامبەر بەسوپاي ئينگليز ھەرەسيان ھيتا).

(۹۹) تەوفيق: كورى مەنسور كورى محەمەد عەليیە، لە سالى ۱۹۰۵ز. لە ئاوايى حەوتەغارى مەنسور ھاتووہتە جيھان، يەكئيك بووہ لە سەرۆك ھۆزە بەناوبانگەكانى ھۆزى داودە، پياويكى نيشتمانپەرورە و سوارىكى بەجەرگ بووہ، لە سالى ۱۹۹۵ى ز. ئەمرى خواى كردووہ، لەپاش خۆى مەدحەتى كورى جيگاي گرتوہ، ئەميشيان لەسەرەتاي سالى (۲۰۰۵ى ز.) دا كۆچى دوايى كرد.

(۱۰۰) ناميق ئاغا: كورى عەلى ئاغاى داوديیە، لە سالى ۱۸۴۱ى ز. لە داىك بووہ، يەكئيكە لە سەرەك ھۆزە ناسراوہكانى داودەي باشوور، لە دىتى حەوتەغارى عەلى دادەنيشت لە دەقەرى (داقووق)، ئەم زانە وەكو باسى لىتوہ دەكەن پياويكى چاوتير و سوارىكى ئازا و بەجەرگ بووہ، لە سالى (۱۹۱۵ى ز.) لە جەنگى جيھانى يەكەم بەشدارى كردووہ و لە شەيبە لە خوارووى شارى بەسرە شەھيد كراوہ.

(۱۰۱) واتە: بروسكە و فەرمان بەكەركوك گەيشت و كۆرئىكيان بۆ روونكرندنەوہى باروودۆخەكە بەست و سەرەك ھۆزەكانيان ئاگادار كردووہ.

(۱۰۲) عەلى ئاغا: باوكى ناميق ئاغاى شەھيدە.

پەوسەدا جەواب (أضح) وە حوكمەت
(ئاوہت ئيسترەم يەدى گوين موھلەت) (۱۰۳)
بساژۆن تفاق عەشرەتم مەوجود
(حەربەگيدارغ بيەون مەعبوود) (۱۰۴)
يە راگەي بەھەشت كەي راي نەھاتەن
ئەرس (۱۰۵) شەھادەت وە نەم خەلانەن
ھەركەس ئيسلام بۆ ئومەت رەسوول
فەرمووہى رەسوول مەكەرۆ قبوول
چە حەج ئەفزەلتەر پىر فەيزو رەحمەت
فەرزەن پەي غەزا نەقل و حەرەكتە
مەمنونم وە حەرب (بالرأس والعين)
پەرى ئينتايقام (ئيمام حوسەين)
مەسموع بى گوفتار مەرد پىر ئسوول
ئەھالى و مەجليس كەردشان قبوول
ئەوسا چەو دما رەئيس سالار
كەردش تە دارەك پەي غەزاي كوففار
جەنگى سواران دريا نە دەفتەر
شيران شەرجووى پلنگ ئەژدەر
موھەببەيا كەردش پيياادە و سووار
بارخانەي ئەرزاق چەندى ئەستىربار
چەند خەيمەي سفيد ئەلبيسەي گران
چەند ئەسپ نەجىدى چەندى ماديان
نالبەندى كەردش عەشرەت موكەمەل
پەرى غەزاي دين بى باك نە ئەجەل

(۱۰۳) ئەم نيوہ بالە شيعرە بەتوركيیە، واتە: (ناميق ئاغا داواى ماوہى حەوتى رۆژى ليكردووہ بۆ

ئەوہى خۆى ئامادە بكات تا بەچەند سوارىكەوہ لەو جەنگەدا بەشدار بن.

(۱۰۴) واتە: خوا يار و ياوەر بى بەرەو بەرەكانى جەنگ دەرۆين.

(۱۰۵) ئەرس (ئەرت): ميرات.

ئەوسا چەو دما چون (كەيخوسرەوشاھ) يەك يەك خەرج راھ بەخششا وە سوپاھ حازر بى شىيران شەرجۆى پىر ھىمەت مونتەزر وە ئەمر فەرمای حكومت ئەو دەل تىپ سوپاى (داودە) زىان سەردارش (نامىق عەلى ئاغا) عەيان رەئىس عەشرەت وىنەى (كەيخوسرەو) فەرما كە (شەو پەنگ) زىن كەران وە دەو (حەسب الفەرمودە) ى زات زەمانە (شەو پەنگ) بركيشان جە تەويلەخانە ئاوردەن وە بەر ئەسپ^(۱۰۶) بەحرىوار زىن زەبەرجەد كەردەن ئوستتوار موكەمەل يەراق كەردشان تەيار ئاوردەن وە پيش رەئىس سەردار پادا نە رىكاب سووار بى وە زىن بەردش نام پاك (رب العالمين) رزەن ماوەزە دەردەم بەست چەپشت كارخانەى فەرەنگ حازر كەرد نە مشت جەنگى سوواران ئازموودەى كار سووار بىن وە زىن دوو پەنجما سووار پەنجما پىيادەى شاتر تىژرەو موكەمەل سىلاح كەفتن نە جىلە و زىرەى زەنگ زەرد بارخانەى ئەرزاق مەياوا بەگۆش بىستتوون رىواق بەيداغ ئەخزەر كەردشان وە پا مەكتووب وە ئايەت (نصر من الله)

(۱۰۶) ئەسپ بەحرى وار: جۆرە ئەسپىكى زۆر جوان و نايابى دەريابى خەيالىيە.

(نصر من الله وفتح قريب)^(۱۰۷) حەق فەتھ جىھاد بکەرۆ نەسبى راھى بىن وە راھ وە تەعجىل و تاو پەى رەزم بەسرە و موچارەبەى فاو ژەنيا (تەپلىباز) ھورگرتن عەلەم سەدای سەلوات ياوا وە ھەفتەم^(۱۰۸) دووھەم تىپ لەشکر (رفعت بەگ)^(۱۰۹) مەنشور شىيران شەرجۆ مەردان پىر زوور تەمام موسەللەح گشت خەنجەر گوزار جەنگى دليران ھەفتاد نامدار سووار بى وىنەى فلامەرز يەل بى خەوف نە دەعوای بى باک نە ئەجەل جەولاندا وە ئەسپ ئەژدەھى پىرتا و پەى رەزم (بەسرە) و موچارەبەى (فاو) جەنگى دليران عەرسەى كارزار سووار بىن لووان شىيران شكار دوو تىپ سەردار شىيران پىر قىن راھى بىن وە راھ پەى (بەغداد) زەمىن

(۱۰۷) ئەم شىعەرە دەستىشانە بو ئەم ئايەتە پىرۆزە (وأخري تحبونها نصر من الله وفتح قريب) سورة

الصف الآية (۱۳)

(۱۰۸) ھەفتەم: مەبەست لە حەوت تەبەقەى ئاسمانە.

(۱۰۹) رفعت بەگ (۱۸۹۵ - ۱۹۶۱/۷/۱۲ ز.) كورى ئىسماعىل بەگ كورى ئىبراھىم ئاغاى داودىيە. يەكئىكە لە سەرەك ھۆزەكانى داودە لە دەقەرى كەركوكدا، لە جەنگى جىھانى يەكەم لە شىعەو لە شۆرشى بىست (۱۹۲۰) بەشداری كردووە، يەكئىكە لە يادەرانى خەلىل مەنووەر، لە دىي (ئەلبوسەباح) دادەنىشت، لەگەل شىخ مەحمودى حەفیدا دۆستايەتى ھەبوو، پىاوتىكى پىاوانە و سەر راست و نىشتمانپەرەو بەر بوو لەسالى (۱۹۲۰ ز.) لەلایەن رۆژىمى پاشايەتییەو ھە گوندەكەيانىان سووتاند لەبەر ئەو ھى لەشۆرشى بىست بەشداری كردووە و ھەمىشە دژى ئىنگلىزى داگىر كەر بوو.

سه ماه وهرنه جمع جیهادی ئیسلام (نامیق) و (رفعت) بی سهره مهادام مه نزل به مه نزل نه گرتن قهرار تاکه داخل بین به (مه رکه ز) (۱۱۰) دییار یاوان بهو مه حال جای سفید هسار (۱۱۱) فهوج فهوج تیپ تیپ پهیا بین بهوار خهیمه سفید رهنگ وه پا (۱۱۲) کهردشان بهیداغان نه دهور چادر بهردشان پهی رهم کوففار تهمام ناماده قهرار گرتشان تیپ بهگزاده ئیمجار چه (که رکوک) بهیان کهم خه بهر خیزا پهی غهزا سوپای (هفت لهشکه ر) سووهم تیپ لهشکر (خانهقا) مهنشور سهردار (سهی نهحمه د) (۱۱۳) مه عرووف و مه ذکور جهنگی سواران تهمام سلاحدار مهردان نه بهرد دوو په نجا (۱۱۴) سوار

(۱۱۰) مه رکه ز: مه لهنه د، مه بهستی له شاری بهغدا به که له سهردهمی عوسمانیه کانداه مه رکه زی ئیداره ی عیراق بووه.

(۱۱۱) سفید هسار: دیوار، دیواری دهوری قهلا، شووره، مه بهست له شووره دیرینه که ی شاری بهغدا به، سفید هسار شووره و دیواریکی خه بالیه له شانامه ی فیرده وسیدا ناوی هاتووه.

(۱۱۲) وه پا: بهریا

(۱۱۳) سه یید نهحمه د: (۱۸۶۷-۱۹۵۲ ی ز.) کوری شیخ حوسه بین خانه قای ئال سهرداره، له بنه ماله ی سه ییده کانی بهرنجه یبه، له شاری که رکوک داده نیش، پیاویتیکی وریا و ژیرو تازا و چاو تیر و نیشتمانه روه ر بووه، له خواترس و به تاین بووه، هه ر له که رکوکدا خانه قای هه بووه که تانه مرۆ نهو خانه قایه ماوه، له ناو کومه لدا به سه یید نهحمه د خانه قا ناسراوه، یه کیتکه له ناو داره کورده کانی نهو رۆژگاره ی که رکوک، له سالی ۱۹۱۵ ی ز له شه ری شعیه به شداری کردووه له خوارووی عیراق دژ به ئینگلیز بهریا بووه، سه ر به شوړشی شیخ مه حمودی نهر بووه و دۆستایه تیشی له گه لدا به تین بووه، له پاش خۆی شیخ حوسینی کوری (۱۹۱۲-۱۹۸۴ ی ز.) جیگای گرتووه تهوه.

(۱۱۴) دوو په نجا سوار: واته سه د سوار.

(ئالتمش) (۱۱۵) پیاده ی چالاک تیژدهو کهفتن نه جیله و نهو عالی نهسه و سوار بی سه یید بهرنجه نهسه ب مهنشور ئه پیام بهو (الافقر لقب) وینه ی (ئهسکه ندهر) بشو به زومات جه ولاندا وه ئه سپ په ی ئاب حه یات راهی بی وهره وه ته عجلیل و تاو په ی رهم (به سره) و موحاره به ی (فاو) ژهنیا ته پل یباز هورگرتن عه له م سه دای سه له وات یاوا وه هه فتمم چاره م تیپ لهشکر سادات سه نگی ن نه سل بهرنجه (شیخ حوسامه ددین) (۱۱۶) سوار بی وینه ی (سه عد بن وه ققاس) سه یید سه روه ر پاکیزه ی ئیخلاس په نسه د پیاده ی مؤمین موتته قی کهفتن نه جیله و په ی غورپرای شه قی راهی بین وه راه دل یـران دین یه کسه ر روو نیان وه (به غداد) زه مین

(۱۱۵) ئالتمش: وشه یه کی تورکیبه واته: شهست، ژماره ی (۶۰).

(۱۱۶) شیخ حوسامه ددین (۱۸۸۹ - ۱۹۶۶ ی ز.) کوری عومه ر کوری که سه ری بهرنجه یبه، دانیشتووی شاری که رکوک بووه، سؤفیه کی به ناوبانگی رۆژگاری خۆیه تی، خاوه نی ته که یه قادری و به ده یان خه لیفه و ده رویشی هه بووه، پیاویتیکی نیشتمانه روه روو چاو تیرو میوان دۆست بووه، له ژبانییدا ئه م سن کتیه به له بواری سؤفیه گه ریدا به زمانی تورکی داناوه: (مناقب الطالبانیة، رساله حول التصوف، مدائح الدرویش)، له پاش خۆی شیخ عه بدولکه ری می کوری له هه فتاکانی سه ده ی رابردوو له چاپی داون، شه ش کوری هه بووه، ته نیا شیخ سه فا و شیخ بورهان له ژبان ماون و له که رکوک ده ژین خوا ده ست به بالیا نه وه بگری، وه کو له شیعه ره که دا هاتووه شیخ حوسامه ددین به (۵۰۰) ده رویشه وه له جهنگی جیهانی یه که م له شه ری شعیه به شداری کردووه.

ژەندن تەپڵ و دەف هورگرتن عەلەم
 سەدای سەلەوات یاوا وە هەفتەم
 پەنجەم تیب لەشکر نەوێ (شیخ سەعید) (۱۱۷)
 (شیخ مەحمود) (۱۱۸) وێنە (خالد بن وەلید)
 پادا نە پیکاب سوار بی وە زین
 چەنی نەوێت مەرد دلێران دین
 راهی بی وە راه بەور بی نەزیر
 وە سەدای تەهللیل غەلغەلە تەکبیر
 ژەندن تەپڵ و دەف هورگرتن عەلەم
 سەدای سەلەوات یاوا وە هەفتەم
 نەکەردش

 دەعوای تاج و تەخت چە هەفت کیشوهرن
 ئیبلیس ئاشووب وە وە پا کەهرن

(۱۱۷) شیخ سەعید: باوکی شیخ مەحمودی حەفیدە.

(۱۱۸) شیخ مەحمود: کوری شیخ سەعید کوری شیخ مەحمەد کوری کاک ئەحمەدی شیخە، لەسالی (۱۳۰۲ی ک.ه) بەرامبەر بە (۱۸۸۴ - ۱۸۸۵ی ز.ه) هاتووێتە جیهان، زانست و زانیاری لە چەند زانایەکی ئەو سەرەدەمە وەرگرتوو، فارسی و عەرەببەشی زانیو، لەسالی (۱۹۱۹ی ز.ه) دا حکومەتی کوردی لە سلێمانی بۆ ماوەی حەوت مانگیک دامەزرا و شیخ مەحمود پاشای بوو، لەهەمان سالی دا دژ بە سوپای ئینگلیز وەستاو دیسانەوێ شەری لەگەڵ ئینگلیز کردو لە دەربەندیخان بریندار کراو بەدیل گیراو دوور خرایوێ بۆ هیندستان، لەدوای سێ سالی ئاوارەیی و دوور خراوێیی گەڕانیدیانەوێ سلێمانی و حوکمدارییان بۆ ماوەی پێچرێچر پێ بەخشی، لەسالی (۱۹۳۰ی ز.ه) دا شۆرشێکی تر بەسەرکردایەتی شیخ بەریا بوو لە ئەنجامدا لە ۳۱/۵/۱۹۳۱ی ز.ه شیخ بۆ شاری ناسریه دوورخرایوێ و لەسالی (۱۹۳۳ی ز) گۆتزارایوێ بەغدا، لەسالی ۱۹۴۸ی ز.ه دا پرووی لەگوندەکەیی خۆی (دارەکەلی) کردو هەر لەوێ مایوێ، تا لە بەرواری (۹/۱۰/۱۹۵۶ی ز.ه) دا لە نەخۆشخانەیی حەیدەری لە بەغدا ئەمری خۆی کرد و تەرمەکیان هێنایوێ سلێمانی و لە مژگەوتی گەورە سپاردەیی گۆل کرا ... خوا لە گوناھی خۆش بی و بەبەهشتی بەرین شادی بکات.

(۱۱۹) بەداخوێ دەلێم دەفتەرە دەسنووسەکە لێرەوێ چەند لاپەرەیهکی لێ ون بوو، نایا چەندی لێ رویشتووێ ئەوێ مەگەر هەر خوا خۆی بزانی...

فەلەک چە فەتوای فەرمان سەرەن
 دنیا چون دادای (۱۲۰) دێو ئەخزەرەن
 زەممانەیی زەبوون زۆر بەرەن
 دەوران ئاخەر ئاشووب و شەپەرەن
 شادی بی دینان شەهەد شەکەرەن
 زەوق دینداران کـوورەیی ئەخگەرەن
 هەدم سەد زەبت شای (ئەسکەندەرەن)
 ئەو سەدە وە پرووی (یەنجووج) سەنگەوێ
 فەتوای (محیدین) (۱۲۱) شیخ سەرورەن
 دەمیوێن دنیا وەبی لەنگەرەن
 وە ئەمرفەرمان (علام الرموز) (۱۲۲)
 زۆر (زوحاک شا)، جە عامدا برووز
 چە تەئربخ سـال (ئوچ یوز ئوتوز) (۱۲۳)
 حیساب رۆمی چە نوسف تەمووز
 ئیمداد ئیسلام بی وە (ئالمان)
 چە روبع مەسکوون بی وە (الامان)

(۱۲۰) دادای دێو ئەخزەر: نەنک، یان: دایکی دێو و درنجی شەپ خواز.

(۱۲۱) شیخ محیدین (۱۱۳۳ - ۱۱۹۳ی ک.ه) کوری شیخ حەسەن گلە زەرەدی و لەبەنەمالەیی ساداتی بەرزنجییە، لەپاش مردنی باوکی مالی گۆتزاروێتەوێ بۆ ئاویی (قوولە) لە (بازیان) لە دەقەری (چەمچەمال) و لەوێ دوو سالی ماوێتەوێ، ئینجا چوو بۆ ناحیەیی (قەرەحەسەن) و لە دێی (تەمبەز ئاوا) دانیشتوو، لەپاش سێ سالی مالی گۆتزاروێتەوێ بۆ شاری کەرکووک و ئیتر بەتەواوی لەوێ نیشتەجێ بوو، شیخ محیدین سوۆفی و کوردیکی بەناویانگی شاری کەرکووک، پیاویکی داناو رۆشنبیر بوو، لە ژباڕیدا (۷) کتیبی لە بواری ئابندا داناوێ که تا ئەم رۆژگارە دەسنووسن و لە چاپ نەدراون، لەسالی ۱۱۹۳ی ک فەرمانی بەزدانی بەجێ هێناوێ و لە گۆرستانی شیخ محیدین لە (کەرکووک) سپاردەیی خاک کراو.

(۱۲۲) علام الرموز: ئەو زانایەکی که لە رەمز تێدەگا و شی دەکاتەوێ، ئەوێ لە رەمز و نەینی شیعر تێدەگا و بەناسانی بەشێوێهکی ریکۆتیک شی دەکاتەوێ و بەجوانی ماناکانی لیک دەداتەوێ،

(۱۲۳) ئوچ یوز ئوتوز: ئەمە بەتورکی واتە سێسەدو سێ، ژمارەیی (۳۳۰)، سالی (۳۳۰) رۆمی، ئەمە حیسابیکی تورکییە و ناسراوێ بە (السنة المالية).

چه سوب تا ئیوار کیشیا ته لغوراف
 زیره‌ی مه‌کینه په‌ری گشت ته‌تراف
 عه‌سکه‌ر عه‌تیق سابق (به‌دهل) ده‌ر
 (به‌قایا) و (موعین)^(۱۲۴) دریا نه‌ ده‌فته‌ر
 تیپ (موسسته‌حفیظ)^(۱۲۵) چهنی ئیستبدال^(۱۲۶)
 ئیحتیات په‌دیف قه‌ید بی وه‌ ده‌رحال
 (سن یگرمی)^(۱۲۷) تا وه‌ چل و په‌نج
 په‌کسه‌ر گه‌رفتار بادو ده‌ردو په‌نج
 بی موعایه‌نه‌ی^(۱۲۸) سه‌قه‌ت و چرووک
 سه‌وق بی سه‌راسه‌ر به‌شار (که‌رکووک)
 نه‌ (به‌دهل) قبوول نه‌ خود (ئیسترجا)
 نه‌ په‌شوه‌ت نه‌ ره‌حم سیله‌ی ئیلتجا^(۱۲۹)
 ناسار ئاده‌م چه‌ عام هورکه‌ه‌ینا
 بی عه‌فو موعین په‌ی عه‌سکه‌ر سه‌نیا
 نه‌ په‌رسان چه‌ عه‌رض چه‌ حال مه‌غدوور
 چه‌ندین خانه‌دان یانه‌ش بی خاپوور
 زیره‌ی نازداران چه‌ یانه‌ بی‌کسه‌س
 بی قووت و قنیات چون ته‌یر قه‌فه‌س
 واوه‌یلای تفلان ته‌مام خاک وه‌سه‌ر
 مه‌گه‌ره‌وان نه‌ هه‌جر باب و براده‌ر

(۱۲۴) موعین: یارمه‌تیدان، نه‌و سه‌ریازه‌ی که‌ بو‌دایک و باوکی تاقانه‌یه و له‌ خزمه‌تی سه‌ریازیدا عاف ده‌کړئ.

(۱۲۵) موسسته‌حفیظ: پاریزگاری کردن.

(۱۲۶) ئیستبدال: گۆرینه‌وه، گۆرینه‌وه‌ی هه‌ر شتی به‌شتیکی تر.

(۱۲۷) سن یگرمی: تورکییه، واته: له‌ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه تا (۴۵) کران به‌سه‌ریاز.

(۱۲۸) موعایه‌نه: نه‌وه‌ی به‌چاو ده‌بیرئ.

(۱۲۹) ئیلتجا: په‌نابه‌ر، په‌کئی په‌نا ده‌باته لای گه‌وره‌یه‌کی خو‌ی.

نه‌چه‌هار ته‌تراف خیی‌زیا چه‌مه‌ر
 بی به‌ره‌ستاخی‌ز چون (یوم المحشر)
 سی و په‌نج ده‌ولته‌ت به‌غه‌ه‌یر...^(۱۳۰)
 نیشتن نه‌ رووی ته‌خت وه‌ عه‌دل و وه‌ داد
 هیچ کام وینه‌ی نه‌و نه‌که‌رد گومراهی
 بی رانی و دانش نه‌که‌رده‌ن شاه‌ی
 کار بی پر کار ئاوه‌رد وه‌ مه‌یان
 وه‌ سایه‌ی مه‌جلیس میر مه‌بعوسان^(۱۳۱)
 وه‌ختی که‌ (ره‌شاد) نه‌ ته‌خت که‌رد جلوس
 ریزا چون (حاته‌م) په‌ی شوهره‌ت فلووس
 تیپ مه‌کته‌بلی فیرقه‌ی بی خیران
 پوشت و نه‌ده‌بسز (ئین و گویت ویران)
 (قزقیافه‌تلی)^(۱۳۲) لووتی و له‌گامان
 قلنج نه‌ گه‌ردن په‌یره‌زن سامان
 هه‌ر په‌ک ده‌ لیره‌ ته‌عین که‌رد مه‌عاش
 نه‌لبیسه‌ی چۆخه‌ ته‌رزاق وه‌ به‌لاش
 وه‌ سه‌ مه‌جیدی قوونده‌ره‌ چه‌ پاش
 قوونده‌ره‌ش نه‌ دیبه‌ن ته‌جداد و باباش
 زه‌بتیه‌ی پیاده‌ی خویره‌ی بی عه‌مه‌ل
 دایه‌ی (ئال) و (جین) کوور که‌رو شهل
 ته‌عین که‌رد (ئایلق) سیانزه‌ مه‌جیدی
 به‌تال که‌رد بازار (عبدالحمید)ی

(۱۳۰) شوین خاله‌کان شاعیر خو‌ی به‌به‌تالی هیشتنوویه‌تیبه‌وه.

(۱۳۱) مه‌بعوسان: کو‌ی (مه‌بعووت): نوینه‌ر

(۱۳۲) قزقیافه‌تلی: نه‌و کورانه‌ی که‌ جل و به‌رگی کچان ده‌پوشن، زووتر زور شوریه‌ی بوو کوریک

به‌رگ یان کراسی کچان بیوشئ.

خوږی ولاتان خوږزه و غهواره
 بی ږسم و نوفوس کهرد وه سه ییاره
 فه رماندا په ری زه بتییه ی سواره
 (نایدۀ نالسونلهر دۆرت لیـره پاره) (۱۳۳)
 زابت ته قاعود گوفته ی بی دهسه لات
 موحتاج موفلیس لات ئین لات
 نیشن وه راحهت چه یانه شان مات
 سهندن په ی ویشان مه عاش وه دوو قات
 کوږ سلیمانی چه کونج یانه
 وینه ی باده قوش ته کل ئیعانه
 دوو قات ته لبیسه ی (یازلِق) (۱۳۴) زمستان
 کییانا په ری چه باده مهستان
 وه کوږه عهسکه ر (عبدالحمید)
 ئیحسان کهرد (تایلق) روع مهجید
 عهسکه رهن قووهت میللهت ئیسلام
 عهسکه ر ها نه هر ب چه سوب تا وه شام
 زه بتیه راحهت، ها نه سای سیوه ر
 زه کهر مه ته قنۆ (۱۳۵) چه شام تا سه هر
 چایخانه و قواوه یاتاغشانان
 نو شان شه راب ناو با غشانان
 ئه وان که ران قه بیز (ساری) لیـره ی زهرد
 عهسکه ر بکیـشو جه فاو جهنگ و دهر د
 یه که ی بی به شه رت ئینساف مه عدوول
 یا حهق نه دهر گات یه چۆن بو قبوول؟

(۱۳۳) ئه م نیو باله به تورکییه، واته: (مانگی چوار لیـره پاره وه ریگرن)

(۱۳۴) یازلِق: هاوینه.

(۱۳۵) زه کهر مه ته قنۆ: کپړ ده ته قینئ، کینا په به بو مروقی ته مه بل و نه کارا.

چل ملوین فیشتهر پوول جه دیدی
 گشت ته مغزاده ی (۱۳۶) (عبدالحمید)
 په وسه دا فه رمان پاد (۱۳۷)
 سوزان وه ئاهیـر گهر دش شی وه باد
 سکه ی عه تیقش مه نسوخ کهرد چه نام
 ئه مر خوږییهت ږه واجدا وه عام
 زه ریدا نه وره شو مه عدهن سفید
 به عه کس عادهت، (شا عبد الحمید)
 دمای خوږییهت که ردش ئینتیزام
 جووله که و کافر کریا وه نیزام
 قه ید بی نه ده فته ر تایفه ی یه هوود
 (مووشی) و (مه نشی)، (دانیال) و (داود)
 (سلیمان) و (ساسون)، (حیقل) و (حایم)
 (شاهول) و (شوعه)، (فیر) و (فیرایم)
 (ئه برام) و (ئیسحقه)، (شلومی) و (شالووم)
 یه کسه ر جه م که ردن گشت چه نی (مالووم)
 پسکوول که بیـران چیت بازک پووش
 به زازو عه تار جه مع شه راب نووش
 وه حوکم شه دید ئه مر بینباشی
 به ردن به قشـلـه (ریتزان گویتزیاشی) (۱۳۸)
 به وینه ی ناخر جه هوود دان نه وه ر
 ئاوردن وه جه خت ئوستادی به ربه ر
 په ی عار عیـبرهت قه لب قه لاشی
 زولفشان برین ریششان تاشی

(۱۳۶) ته مغزاده: مؤردار، داخمه دار.

(۱۳۷) شاعیر خو ی شوین خاله کانی به به تالی هیشتووه ته وه.

(۱۳۸) گویتزیاشی: چاوی ته ری فرمیسکاوی.

ئیرادهی سولتان شای ساحیب سهربر
 پهیدایی گولبانگ سه‌دای ره‌شبگیر
 ئیعدام عیراق به‌رشی به‌ر قهرار
 په‌ی سه‌وق و دهرده‌ست په‌ی قه‌تل و کوشتار
 مه‌ئموور میلله‌ت (عیسا ئه‌فه‌ندی)
 ساحیب مه‌فره‌زه‌ی ده‌ولت په‌سه‌ندی
 وه‌کیل دهرده‌ست عه‌شره‌تان بی‌داد
 نه‌مولک (که‌رکوک) تا قه‌شقه‌ی (به‌غداد)
 ههر شه‌و نا غافل په‌ی به‌خت نه‌گه‌ت
 شه‌به‌یخوون مه‌دا وه‌سه‌ر یه‌ک عه‌شهرت
 چوار دهر قهریه مه‌داشان هه‌سار
 مه‌که‌ردشان زولم، فه‌قییر و هه‌ژار
 شه‌وئ بی خه‌به‌ر په‌ی ره‌نجه‌رۆیی
 شه‌به‌یخوونشدا وه‌ (عه‌ره‌بکۆیی)
 یاوه‌ر بی چه‌نیش سه‌د نه‌فه‌ر سوار
 جه‌ندرمه‌ی جه‌للاد به‌د به‌خت غه‌ددار
 ئه‌تراف قهریه گرتن چون هه‌سار
 وه‌ر له‌ سوپ سه‌حه‌ر یه‌ک سه‌عات شه‌وگار
 چه‌کورپه‌ی ئه‌ستر شه‌هنه‌ی مادیان
 چه‌ مه‌کر و حیله‌ی به‌دی عادیان
 ئه‌هالی قهریه بی خه‌به‌ر چه‌کار
 دیشان ئی به‌لاو ماجه‌رای بسیار
 تیپتی چه‌ کادان تیپتی چه‌ عه‌مار
 تیپتی چه‌ ژیر خان ویشان که‌رد پیوار
 تیپتی پشه‌قلدان تیپتی چه‌ باخچه
 تیپتی چه‌ خه‌رمان چه‌ پاخواو قرچه

یه‌کسه‌ر په‌نه‌هان بین وه‌ چار نا چار
 بی وه‌ هه‌ی بگه‌یر کهریفت و فیرار
 په‌یدا بی سه‌دای رۆرۆی وه‌لوه‌له
 فه‌ریاد و فه‌غان بانگ و زه‌لزه‌له
 سواران ئه‌تراف قهریه گرت مه‌حکه‌م
 پیاده‌ش هه‌جوم وه‌ زولم و سته‌م
 داخل بین وه‌ نام قهریه بی قهرار
 بی وه‌ ئه‌لئامان سیغار و کیبار
 یه‌ک (طرفه‌ العین) په‌ی ره‌نجه‌رۆیی
 سه‌د نه‌فه‌ر گرتن چه‌ (عه‌ره‌بکۆیی)
 وه‌ سه‌تره و (۳) چۆماغ قۆناخه‌ تفه‌نگ
 دنییا وه‌ مه‌زلووم ئاوردن وه‌ ته‌نگ
 وه‌ زه‌رب قهریباچ دار و ده‌گه‌نه‌گ
 رۆرۆی فه‌قییران یاوا وه‌ فه‌له‌ک
 فه‌ریاد و زاری فه‌قییر و مسکین
 یاوا به‌گه‌ردوون چه‌رخ هه‌فته‌مین
 وه‌ ئه‌مه‌ر فه‌رمان ئه‌و ئه‌بو قلیج
 کۆر و که‌چه‌لان سه‌قه‌ت و ئیفلیج
 سه‌بیلچی و به‌قال حایج (۴) و هه‌للج
 گاوان و شووان ره‌نجه‌به‌ر و موحتاج
 نه‌جاری و توجاری سه‌راج و سه‌پان
 به‌گ و به‌گزه‌ی مسکین میلله‌تان
 تفل نه‌و ره‌سید گه‌نج و ئه‌ختیار
 قۆل به‌ست بین ته‌مام نه‌که‌ران فیرار

(۳) سه‌تره: له‌ ده‌سنووسه‌که‌ی سه‌بید و هه‌ابدا نووسراوه: زه‌رب

(۴) حایج: جۆلا، له‌ دیوانه‌که‌یدا به‌هه‌له‌ نووسراوه چایچی.

(دۆم) و (زورناچی)، (عهجهم) و (عهرهب) مهحبوسوس بين تهمام وه خهشههم و غهزهب (كورد) و (تاوغلى) قههوم و بېگانه سهوق كهردن تهمام پهى ديوانخانه (ئهلبو محهمهد) هم بى^(۵) يهختهسار په نجا نهفه رشان كريا گرفتار ئهوانيش ئاممان وه برا رۆيى داخل بين تهمام وه (عهرهبكۆيى) قايى ديوانخان مهحكهم كهردن بهست نۆهتچى مدرا تفهنگ نه رووى دهست ياساغ كهردشان نۆش تاب و نان ديوانخان گهرم بهوينهى زيندان ههلم ههناسهى (عهرهب) و (كراد) بى وه گهه رده لول نه به ردهش باد چه دوود دوخان جفاره و سهبيل مهحبوسان مهلولول چون كۆر و زهليل روخسهت نهوى كهس سهر بارۆ وه بهر وهقت بى چه گهرما شهق بهرۆ بهشه زهبتيهى زالم چون (تهكوئوغلى^(۶)) غوران وه مهحبوس (هايدى كهلب ئوغلى^(۷)) مهواتن چاوهش روخسهت (ئيد كههرم) (ديدى ئهناز بير بير سيكههرم)^(۸)

(۵) بى: له دهسخه تهكهى سهبيد وه هابدا نووسراوه كريا

(۶) تهكوئوغلى: ناوى كاربه دهستىكى عوسمانى بووه.

(۷) هايدى كهلب ئوغلى: توركييه، يانى: ياللا دهى كورى سهگ.

(۸) ئهم خسته به كوردى و به توركى تيهه لكتيش كراوه، واته، به چاوهشيان وت مؤلهقان كههرم كه، ئه و به جيتوى خراب وهلاميانى داوه ته وه.

وه زهره قههچى مهدان چه مهحبوسوس پا مال بى ههياو ئابروو و ناموسوس (كىمسه گوئرمه دى بوغه در فه ندى)^(۹) ئه ئامان چه دهست (عيسا ئه فه ندى) چه (عهره بكۆيى) پهيدا بى مهحشهر ئاييل و ژه نان خاك مهكهرد وه سهر ريشوهت و رهجا هيج ناما وه كار به غه ير چه رۆ رۆي فه رباد و هاوار زايه ئه ي مهحبوسوس په شىوى خهرا و كيشيا شهريه و كونه و جام و ئاو نان ئاما په رى هه بس ره شبگير ته نديرى و ساجى هه لاتی و فه تير چه ههلق هيج مهرد نان نه لوا بهوار مه گهر ئه ده بسز يه تيمچه و بى عار سه د خۆزگه مهوات چۆخه ئيپه گان په رى عه جه مان كلاو ديپه گان (ئه لالا دۆندرسون ئه شبو ده و رانى كاشكه ئۆلسايدغ بزده ئيرانى)^(۱۰) (سهى رۆسته م) فه رما وه ته عجيل و تاو باران وه مه جليس ياپراخ و پلاو نه (كورد) نه (عهره ب) نهوى نه مهيدان نه كهفت وه دهست په ي ئه جزاى دهرمان

(۹) ئهم نيو پاله به توركييه، واته: هيج كهسيك ئهم غه در و زولمه ي نه پرسي.

(۱۰) ئهم خسته به توركييه، واته (له خوام دهوى ئهم ده و رانه سه ره و خوار بكا، خۆزگه ئيمه ش ئيرانى بوونايه)، چونكه له كاتى ره شبگيردا ئيرانييه كانيان نه ده برده بهر كانى جهنگ بۆيه شاعير خۆزگه ي به ئيرانييه كان خواستوه.

تیپ عهجهمان وه کهیف و دهماغ
حازر بین پهی سهوق پلاو و یاپراخ
وه سینی و سهحن مهکیشان پلاو
جهرگ مهحبووسان رومی بی وه ئاو
سیتسه د جار هاشا چهی زیندهگانی
خوزگه وه (سوتین، همه کهیانی^(۱۱))
ههردوو سهرتازاد نیمه بهدول بین
ههردوو باش فراه (زهبتیه) گیل^(۱۲) بین
من ههم پهریشان نهحوال موکه ره
بیداد بی ئیمداد بی چارهی نهفقهر
فیرار بیم چهنی چل و دوو نهفقهر
زهلیل بیم وه دهست زابت و عهسکه
خوزگه فهوت بیام چه (حهسن قهتیف^(۱۳))
یا (جهراد)^(۱۴) بیام نهمرۆ یا (نهسیف^(۱۵))
عهمارئ حونتیه یا تاخم بییا
وینهی (جهمشیدشا) دهماغم بییا
یا سهقهت بییام یا که ریش سفید
وهی تهور چه دنیا نهویان نا ئومید
فیکری چه دهروون کهردم موکه ره
کیانام زود تاما په ریم یهک میزه

(۱۱) سوتین همه کهیانی: کابرایه کی جوو بووه له دتی عه ره بکوئی داده نیشته.

(۱۲) گیل: له دهسنووسیتی مالا عه باسدا نووسراوه (کول)

(۱۳) حهسن قهتیف: ناوی گوندیکه له گهرمه سیردا.

(۱۴) جهراد کوری عه جیل ناویکه، کابرایه کی عه ره بی پیر و که نهفت بووه، یه کیک بووه له دانستوانی ناوایی عه ریکوئی.

(۱۵) نهسیف: کابرایه کی عه ره بی پهک که وتوو بووه له ناوایی عه ره بکویدا.

میزه ری سفید به وینهی مه رمه
ئیسمش (مه جیدی) مه شهوور وه جهنگه
چهنی جهمانی میزه کهردم جفت
تهمام شیم وه شکل سوئی چه مزگفت
وه سهه سفید بیم وه بهدول بۆریم
سوئی سلیمانی ساف مه رده شو ریم
ساعه تی چه خهوف نهرواح نازیز
مه حکم سهه بهستم به وه دهعبای ته میز
وینهی دهرویشان نه دهستم ته سبیح
مه شغوول بیم وه زیکر وه توئی فهسیح
تهمام مهحبووسان سیغار و کیبار
قه هقه ههی خهنده ئاوردن وه کار
دوود دهروونم به رمه شیا چه داغ
میزه چه سهه رم چون به رده چه خماخ
یهک شه خسی واتش: ئهی (میرزا خلیل)
یه پهی چیش ئیمرو عه قلت بی قهلیل؟^(۱۶)
وهی زاته ماچان (عیسا نه فندی)
ئینسافش نییهن چه سته مهندی
ئهه باچی ره فیق وه حی جبرلم
وه (رجال الغیب) چلتهن ده لیل^(۱۷)

(۱۶) ئهم نیوخشته له دهسنووسه کهی سه بیید وه هابدا بهم جو ره دارپژاره: (پهی چیش تو نارۆ عه قلت بی قهلیل).

(۱۷) دهلین: گوایه چل پیای چاک ههه همیشه له غه بیدان، هه ره موویان له یهک شتیه دان، ئه گهر مرۆقی به ئیمان له رۆژی تهنگانه دا هاناو هاواریان بۆ به ری به نه مری خوا فریای ده که ون و به نهینی دهستی به زه بی و یارمه تی بۆ درپژ ده کهن، له ناو شارۆچکهی (تاوغ) نه زرگایه کیان هه یه به ناوی (نه زرگای چلتهن)، خه لکی ئه و شاره و ده ورویه ری ده چنه ته وافی و با وهریان بی هه یه.

نهر باچی نائیب واعظ تهعلیمم
 نهولادهی رهسـوولّ ذات نهسـیللم
 سی جزمه‌ی قورئان بکهری نهزیه
 بوانی چه پیش نه‌میر عهسکه‌ر
 ببی به وهلی تووه کهرامات (۱۸)
 فائیده‌ش نییه‌ن نه داری نه‌جات
 می‌زهر بکیانه تو پهری حه‌ره‌م
 فه‌قه‌ت حه‌ولّ ده په‌ی ته‌پله‌ی عه‌جه‌م
 ته‌پله وه ته‌نیسا بنه‌ره وه سه‌ر
 نه‌یو وه کار سه‌د هه‌زار می‌زهر
 می‌زهر بوینو چه سه‌رت (عیسا)
 ئینسافش مه‌لو وه توّی (کلیسا)
 دووه‌زار می‌زهر سوّفی بکه‌ر جه‌م
 ببو وه قوربان یه‌ک ته‌پله‌ی عه‌جه‌م
 ها واتم وه توّ نه‌حوالان ته‌مام
 نه‌ختیار وه تووه‌ن (باقی والسلام)
 (من که شنه‌فتم له له‌فظ نه‌و پیر
 چمان هه‌ردوو پام دریا له زنجیر) (۱۹)
 من که شنه‌فتم ئی له‌فظ ده‌غلّ
 می‌زهر پی‌چنام نیام وه به‌خه‌لّ
 چه خه‌وف روّحم عه‌قلّم ببی که‌م
 زود کیانام وه مالّ (سه‌ی عه‌لی زه‌مزم) (۲۰)

(۱۸) نه‌م نیو‌باله له ده‌سنوسه‌که‌ی مه‌لا عه‌باسدا وایه: (وه هه‌زار نه‌نواع بکه‌ی که‌رامات).

(۱۹) نه‌م خسته له ده‌سنوسه‌که‌ی سه‌بید وه‌ه‌ابدا نادیاره.

(۲۰) سه‌بید عه‌لی زه‌مزم: کوری سه‌بید وه‌لی کوری سه‌بید مسته‌فای کاکه‌بیه و ناوی دایکی (زه‌مزم) ه، له نه‌ودی میری سووره، ئیستا نه‌وه‌کانی له شاری که‌رکووک نیسته‌جین.

خه‌لاسم که‌روّ نی جای سته‌می
 بکیانو پهریم ته‌پله‌ی عه‌جه‌می
 ده‌ستم دامانت داد هه‌ر ئیم‌جاره‌ن
 می‌زهر فه‌وتیان ته‌پله وه کاره‌ن
 ناغای ئیرانی نه که‌ردش قسوور
 کیانا پهریم یه‌ک کلاوی بوور
 کلاو نه‌رم و ساف وینه‌ی (ئیپه‌ک) بی
 قه‌دیم و قه‌وی قوول چون دیبه‌گ بی
 کوّلکن و چلکن چینک و جوناخ بی
 پهری گه‌نم و جوّ یه‌ک نیم قسناخ بی
 وه شادی و فه‌رح زه‌وقم خرّوشا
 کلاو نیام وه سه‌ر دوو گوّشم پوّشا
 چمان که شووشه‌ی گولاو بیم شاپان (۲۱)
 ته‌مام شیم وه شکل لوّتی (کرماشان)
 تورانی ته‌پله بنوّ وه رووی سه‌ر
 ره‌نگش موّ ته‌بدیل وه‌ک قازانپاکه‌ر
 ئیرانی (دالفیس) بنوّ وه که‌له‌له
 چمان عه‌نته‌ره‌ن (۲۲) ها نه توّی گه‌له
 ئیم‌جار ببین وه به‌حس (ئاغه سه‌ی روّسته‌م) (۲۳)
 عاجزوو مه‌حزوون ده‌روون پر نه غه‌م

(۲۱) شاپان: له کوردیدا نه‌م واتانه‌ی هه‌یه، زله، شه‌په‌لاخ، (۲) دارده‌ستی نه‌ستوور، ژاپوون، ره‌نگه شاعیر نه‌مه‌یانی مه‌به‌ست بی، واته: گولاوی کارخانه‌ی ژاپوونی.

(۲۲) عه‌نته‌ر: کوری مام هه‌یاسی کاکه‌بیه، دانیش‌تووی ناوایی (عه‌ره‌بکووی) بووه، هه‌میشه شوانکاره و خاوه‌نی مه‌رومالات بووه، برای ده‌رویش نه‌زهری کاکه‌بیه (مام نه‌زهر).

(۲۳) ئاغه سه‌ی روّسته‌م: ناغای دبی عه‌ره‌بکووی بووه، له شوّتیکی تردا باسی سه‌رگوزه‌شته‌یمان کردووه.

قهرارش نهوی مه‌گیلا دهم دهم
 گاهئ چه ئافتاب گاهئ چه حه‌ره‌م
 گاه چه دیوه‌خان گاه چه سای سی‌وه‌ر
 راحه‌تش نهوی ده‌روون موک‌ه‌دده‌ر
 ساعه‌تی مه‌نشت چه لای قوماندان
 گاه فیکر عه‌مار گاه قه‌هر زبندان
 گاهئ مه‌واتش: یا (رب الق‌دیر)
 چۆن مه‌بوئه‌نجام ئی کار و ته‌دبیر
 تیپ تیپ ره‌جاچی مامان وه خزمه‌ت
 مه‌که‌ردن ئیلحاح ئیسترجا و مننه‌ت
 ئاغه موک‌ه‌دده‌ر ده‌روون پر چه دهر
 جه‌مع ره‌جاچی یه‌ک یه‌ک گرد مه‌که‌رد
 (ره‌مزی به‌گ) (۲۴) چهنی (ئاغا سه‌ی خه‌لیل) (۲۵)
 په‌ی حال عه‌شره‌ت سه‌رسام و سه‌فیل
 به‌هجه‌ت و (۲۶) وه‌هاب (۲۷) چهنی حوسین به‌گ (۲۸)
 ده‌ماغ به‌ردشان وه ئه‌وج فه‌له‌ک
 (مه‌جید) (۲۹) ئه‌فه‌ندی بن جومعه ئاغا
 وه‌خت بی مه‌حبوسان که‌ره‌ۆ وه زاخا
 (ره‌مزی) دیش ئاغه ته‌مام غه‌مبارهن
 بی ئیسترراحت هه‌م بی قه‌رارهن
 مه‌قه‌هورهن چه قار زه‌مانه‌ی سه‌فیل
 ئه‌کل و شورب ئه‌و بییه‌ن وه سه‌بیل

(۲۴) ره‌مزی به‌گ: کاربه‌ده‌ستییکی میری سه‌رده‌می عوسمانییه‌کان بووه.

(۲۵) ئاغه سه‌ی خه‌لیل (۱۸۵۶-۱۹۳۲ه‌ ز.) کوری سه‌یید محه‌مد کوری سه‌یید ئیبراهیم ئاغایه، له
 دینی تۆپزاوه داده‌نیشت، سه‌ره‌ک هۆزی کاکه‌یی بووه له سه‌رتاسه‌ری عیراقدا.

(۲۶)، (۲۷)، (۲۸)، (۲۹) به‌هجه‌ت، وه‌هاب، حوسین به‌گ، مه‌جید جومعه ئاغا: ئه‌مانه له‌و
 سه‌رده‌مه‌دا فه‌رمانبه‌ری میری بوونه.

هیچ عه‌شره‌ت وینه‌ی (عه‌ره‌بکۆیی) نام
 ته‌سلیم نه‌ویه‌ن ئیش (بوکه‌ده‌ر) (۳۰) زه‌لام
 ره‌ئیس عه‌شره‌ت بی‌گفته و که‌لام
 وه بی ئیسترجا ئیلحاح و ئیبرام
 قه‌طع ئولفه‌ت که‌رد نه‌جه‌میع مه‌ئموور (۳۱)
 مات و موک‌ه‌ده‌ر نیشتن وه مه‌قه‌هور
 (مودیر ره‌مزی به‌گ) ته‌مام ته‌واسا
 روو که‌رد وه جانب (ئه‌فه‌ندی عیسا)
 (عه‌رز ئیستی به‌گم بو خانداندر
 بو به‌خشی زاتدر ساغه یه‌ماندر) (۳۲)
 ره‌ئیس عه‌شیره‌ت ئه‌سه‌له‌ن سادادتر (*)
 ئه‌ولاد ره‌سوول پر (موع‌جیزاتدر) (۳۳)
 (سه‌خواه‌ت میثلی بو عیراقته یۆق
 شوهره‌ت ئیسمی هه‌ر مه‌وقیعه‌ده چۆق) (۳۴)
 ره‌ئیس زه‌ر به‌خش (حساته‌م ثانی) (**)
 شه‌جیع و شه‌فییق (یۆقدر ئه‌قرانی) (۳۵)
 (ئه‌بوله‌ساکین ساحب که‌ره‌مدر)
 مه‌شه‌هور و مه‌علووم رۆم و (عه‌جه‌مدر) (۳۶)
 (به‌شقه ره‌ئیس ئیله بو ده‌گیل قیاس
 باق هیچ زاتنده‌ن ئه‌یله‌ر ئیلتیماس) (۳۷)
 (قیر قزاننده قه‌ینات عه‌شره‌تته‌ن
 ئاته‌شده یاندر قومو میلله‌تته‌ن) (۳۸)

(۳۰) بوکه‌ده‌ر: تورکییه، واته (ئه‌ودنده).

(۳۱) ئه‌م نیوخشته له ده‌سنوسه‌که‌ی سه‌یید وه‌هابدا واهاتوه: (قطع الفکر که‌ردن نه‌جه‌میع مه‌ئموور)
 (۳۲)، (۳۳)، (۳۴)، (۳۵)، (۳۶)، (۳۷)، (۳۸)، (۳۹)، (۴۰)، (۴۱)، (۴۲)، (۴۳)،
 (۴۴)، (۴۵)، (۴۶)، (۴۷)، (۴۸)، (۴۹)، (۵۰) ئه‌م خشته‌ن به‌زمانی تورکی و تراون =

مه‌خو من گرفت قریه سن ئەسیر
 قه‌تعییه‌ت ئۆلمه‌ز زاتنده‌ن دلگیر (۳۹)
 (واجبدر سه‌نه‌ ته‌رک سته‌می
 عاجز ئەیله‌مه‌ ئاغه‌ روسته‌می) (۴۰)
 (عه‌دله‌ن ئیجابه‌ن حه‌قانیه‌تله‌
 شه‌رعنه‌ن ئسوله‌ن ئینسانیه‌تله‌) (۴۱)
 (عه‌دله‌ن ئەمرئیت یا عالی جه‌ناب
 نه‌ شیش ئازلسون نه‌ یانسون که‌باب)*** (۴۲)
 (عه‌دله‌ن هه‌ر یه‌رده‌ ئۆلمشدر زهور
 نه‌ ده‌وله‌ت زهره‌ر نه‌ میله‌ت مه‌غدور) (۴۳)
 ساکه‌ ئید شنه‌فت (عیسا ئەفه‌ندی)
 (ئه‌شبو ته‌دبیری چۆق چۆق به‌گه‌ندی) (۴۴)
 روو که‌رد وه‌ جه‌ناب (مه‌جید جه‌باری)***
 واتش ئەی کاتیب چه‌ عام دیاری (۴۵)
 تو کاتیبه‌نی نه‌ عام خه‌به‌ردار
 (بیلرسون ئسول مه‌غدور و غه‌ددار) (۴۶)
 ته‌فریق که‌ر یه‌ک یه‌ک مه‌کتووم و فیرار
 به‌قایا و ره‌دیف گه‌نج و ئەختیار (۴۷)
 هایدی گیت چابوک ئال ور قه‌له‌مه‌
 به‌یان ئەیله‌گیل ئاغه‌ روسته‌مه‌) (۴۸)
 (موژده‌ی بیشاره‌ت قه‌لبنه‌ دۆلسون
 مه‌علووم ئەختیار بیر بیر عاف ئۆلسون) (۴۹)
 توکوز جووقله‌رعمووم مه‌عافدر
 ئانجاق بو قه‌ده‌ر بو ئینسافدر (۵۰)

=ئهمه‌ش ماناکانیانه: (ره‌مزی به‌گی فه‌رمانبه‌ر به‌عیسا ئەفه‌نی فه‌رموو گه‌وره‌م ئەم ئاغایه
 سه‌بییدیکی خانه‌دان و سه‌رک هۆزه، هیج گومانیکی خراپه‌ی لی به‌دی ناکری، نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌ و
 خاوه‌نی موعجیزاته، له‌چاوتیری و به‌خشنده‌بیدا نمونه‌یان له‌ عیراقدان زۆر که‌مه‌، ناوبانگی هه‌موو

(مه‌جید ئەفه‌ندی) که‌ردش ته‌مه‌نا
 (سمعا و طاعاً) سه‌رش چه‌مننا
 ئاما وه‌ دما ده‌سدا وه‌ کاغه‌ز
 واتش (سه‌ی رۆسته‌م)، (هیج ئۆلمه‌عاجز) (۵۱) (*****)
 وه‌ حه‌قانیه‌ت بی عه‌یب و قسوور
 جودا مه‌که‌ری غه‌ددار چه‌ مه‌غدور (*****)
 ئید واتو ده‌رده‌م کاتیب مه‌علووم
 نویسنا فیرار به‌قایا و مه‌کتووم

شوئینیکی گرتۆته‌وه، له‌ ده‌هنده‌یی و چاوتیرییدا حاته‌می دووه‌مه‌، له‌نازایی و میهره‌بانیدا بی هاوتایه،
 خاوه‌نی به‌خشش و باوکی هه‌ژارانه، له‌ عه‌جه‌م و رۆم دا (ئیران و تورکیا) ناسراوه، پروانه: ئەو
 به‌هیج جوژیک نا پارێته‌وه، پێم وایه‌ هه‌موو هۆزه‌که‌ی له‌ناو مه‌نجه‌لی قیردا بکۆلینی و به‌ئاگریش
 هه‌موو خه‌لکی بسووتینی و نۆکه‌ر و دانیشستوانی گونده‌که‌ی به‌دیل به‌ری ئەم لیمان دلگیرو زویر
 نایی، مادامی وایه‌ بیلاوینه‌وه و دلزویی مه‌که‌ و ده‌س له‌ سته‌مکاری هه‌لگره، به‌پیتی هه‌قیقه‌ت و
 مرۆقاییه‌تی و شه‌رع و عه‌داله‌ت ده‌بی فه‌رمان بده‌ی نه‌شیش بسووتی و نه‌که‌باب، تو له‌ هه‌رشوین و
 ده‌قه‌ریکدا ده‌سه‌لاتت بووه‌ کاریکی وات ئەنجام داوه‌ نه‌ده‌وله‌ت زه‌ره‌رو زیانی لی که‌وتوو نه‌یش
 میله‌ت مه‌غدورو سته‌می بینیه‌وه، عیسا ئەفه‌نی ئەم ته‌کبیرو رایه‌ی زۆر به‌دل بووه، بۆیه‌ رووی
 کردۆته‌ به‌پێژ مه‌جید جه‌باری و فه‌رموویه‌تی: تو نووسه‌ریکی شاره‌زاو ناسراوی، ئاگات له‌ که‌ سانی
 سته‌میده‌ و سته‌مکار هه‌یه، ده‌ زووکه‌ ده‌س بده‌ قه‌له‌م و پیر و لاوه‌ گیراوه‌کان و هه‌له‌ها تووه‌کان نازاد
 که، موژده‌یش بده‌ به‌ئاغا روسته‌م و ئاگاداری که‌روه‌ که‌وا مندال و گه‌وره‌ نازادبوون.

(*) ئەسله‌ن سادادتر: له‌ده‌سنوو سه‌که‌ی سه‌بیید وه‌هابدا نووسراوه (ئه‌ولاد ئەطهاردر).

(**) ئەم نبووخشته له‌ ده‌سنوو سیکه‌ی مه‌لا عه‌باسدا نووسراوه: (ساحب دیوه‌خان حاته‌م سانی)

(***) ئەم په‌نده له‌ کوردیدا به‌م جوژانه‌ هاتوووه:

کاری بکه‌ نه‌شیش بسووتی نه‌ که‌باب.

کاری بکه‌ هه‌ر بۆ سواو.. نه‌شیش بسووتی نه‌ که‌واو.

(*****) مه‌جید جه‌باری: نووسه‌ری له‌شکره‌که‌ی عیسا ئەفه‌نی بووه.

(۵۱) هیج ئۆلمه‌عاجز: تورکییه، واته‌ (هیج زویر مه‌به).

(*****) ئەم دووخشته شیعره له‌ ده‌سنوو سه‌که‌ی سه‌بیید وه‌هابدا نادیاره.

تەفریق كەرد تەمام گەنج و ئەختیار
 ئیـرانی ئازاد توران^(۵۲) گـرفتار
 مەلوول و سەقەت تەمام بی ئازاد
 فەقیـر و هەژار^(۵۳) چە غەم بی دلشاد
 هەشت نەفەر فەللاح وەبی دەرد و غەم
 ئەو رۆژ خەلاس بین وە تەپلە ی عەجەم
 ئەو رۆژ چەو دما نەگرتش قەرار
 (عیسا ئەفەندی) شی پە ی (تاوغ) شار^(۵۴)
 نە پەرسا چە خەوف سوجاغ و ساوغ
 تەشریف خـیـرش یاوا وە (تاوغ)
 تەمام مەحبووسان دەست بەستە ی زەلیل
 پە ی مـولـک (تاوغ) ئەو بەردش وە دیل^(۵۵)
 ئەو وەل وە سایە ی پادشای جەببار
 ثانی چە نوفووس پەسوول موختار
 ثالث چە هیممەت (ساحیب زوالفقار)
 داماد عەزیز پەسوول نازدار
 رابع چە فـهـیز زات هەشت و چوار^(۵۶)
 هەر دوانزەش ئازاد نە رۆژ شومار
 خامس وە سایە ی ئەفەندی چە شار
 یەعنی (سە ی وەلەد)^(۵۷) رەئیس سەردار

(۵۲) توران: مەبەست لەوانە یە کە لە سەردەمی عوسمانییەکاندا لە ژێر دەسلاتی تورکیادا بوون.

(۵۳) هەژار: لە دەسنووسە کە ی سەیبید وە هابدا نووسراوە (مسکین).

(۵۴) ئەم نیو بالە لای سەیبید وە هەب بەم جۆرە داریژراوە: (عیسا ئەفەندی داخل بی وە شار).

(۵۵) ئەم نیوخشته لە دەسخەتە کە ی سەیبید وە هابدا بەم جۆرە هاتوووە: (بەردن پە ی تاوغ چون کۆرۆسە فییل)

(۵۶) هەشت و چوار: مەبەست لە دوانزە ئیمامی مەعسوومینە کە ئەمانەن: (ئیمامی عەلی، حەسەن کوری عەلی، حوسین کوری عەلی، زەینە لعابەدین، محەمەد باقر، جەعفەر سادق، مووسا کازم، عەلی رەزا، محەمەد جواد، عەلی هادی، حەسەن عەسکەری، مەهدی مونتەزەر).

(۵۷) سە ی وەلەد (۱۸۵۰-۱۹۱۷ ی.ز.) یەکیکە لە سەرەک هۆزەکانی کاکەیی، لە ئاواپی (زەنقە) دادەنیشت، لە شوێنێکی تر لە داوینی ئەم دیوانەدا باسی سەر گوزەشته بیان کردوووە.

سادس چە غیرەت میر شەو کە تدار
 یەعنی (سە ی خەلیل) ئاغای سایەدار
 سابع چە هیممەت زات غیرە تدار
 یەعنی (سە ی رۆستەم) میر پرقەرار
 ثامن وە پەجای میسر وە فادار
 یەعنی (رەمزی بەگ) موذیر سالار
 نۆهەم بەگوفتە ی (مەجید ئەفەندی)
 کاتیب مەنشووور حوکمەت پەسەندی
 (عیسا ئەفەندی) بەر لوا چە قار
 میرزا خەلیلش چە بەند کەرد قورتار
 هەزار ئافەرین وە ی حوکم و فەرمان
 تەحسین بو وە ئەمر زات قوماندان
 سەد بارە کەللا وە ی زۆر و شەو کەت
 ئافەرین مەئموور دەوڵەت و میللەت
 یا شا تا خەیلی وە شاد بمانی
 وە عومر طەویل وە جاویدانی
 تا چەند موودەتێ شاد و خەندان بای
 وینە ی (ئەسکەندەر) ساحیب قران بای
 (یوماً فایوماً) پوتبەت کەبیر بو
 موحتاج دەرگات میسر و وەزیر بو
 بال جـبـرـائـیل سـایـەـبـانـت بو
 (انا فتحنا)^(۵۸) وە قەلخانەت بو
 تا خەیلی زەمان وە شاد بمانی
 برانی دەوران وە کامەرانی
 یە (خەلیل) واتەن وە دل پەسەندی
 مەدح ناعیلاج (عیسا ئەفەندی)

(۵۸) انا فتحنا: دەسنیشانە بو ئەو ئایەتە ی کە دەفەرمی: (انا فتحنا لك فتحا مبينا) -سورة الفتح -الآية ۱.

داستانی جهنگی نیوان داوده و تالهبانی^(۱)

ئیبیتیدا به نام حهیی (ذوالجلال)
 ئاگادار چه غهیب رۆژ و ماھوسال
 ققاد قسه یوم بینای لایه زال
 پادشای شاهان بی میسل و میسال
 حاکم عادل به خشندهی گونا
 واحد یهک زات حهیی بی ههمتا
 رازق ریززاق موتلهق لاریب
 (رحیم الرحمان) پادشای بی عهیب
 ئەمجار به تەو فیهق حهیی لایه نام
 گۆش دەن بەداستان دنیای نا تەمام
 بەلێ هە یاران ساحیب عەقل و هۆش
 داستانی ماچۆم لاری بدەن گۆش

(۱) شاعیر ناویشانی شیعره‌که‌ی به‌فارسی وا درێژاوه: (شهنامهء داوده با تالبانی) واته: شانامه‌ی داوده و تالهبانی... ئیمه ئه‌و ناویشانه‌مان به‌جوانتر زانی که خۆمان به‌کوردی بۆمان داناهه. له ناوه‌رۆکی شیعره‌که‌دا وا دهرده‌که‌وێت هۆی به‌ریابوونی جهنگ له نیوان داوده و تالهبانی‌دا ده‌گه‌رێته‌وه سه‌ر تاقمی تالانچی له هۆزی داوده که‌چهند میگه‌لێکی ئاوابی (ئاوباریک) یان به‌تالان برده‌وه که دانیشتووانی سه‌ر به‌شیخ حه‌میدی تالهبانی بوونه، ئه‌وانیش ده‌ستیان داوه‌ته‌ چه‌ک و به‌دواینا رۆیشتوون له پاش جهنگ و ته‌ق و تۆق تاژده‌که‌نایان وه‌رگرتوه‌ته‌وه‌ بۆیه شاعیر خۆی پیتی نه‌گیراوه و جلّه‌وی له ده‌ست ده‌رچوووه و له شیعره‌که‌یدا هه‌ندێ جار به‌توندی هێرش ده‌کاته سه‌ر هۆزی داوده چونکه خه‌تاکه له‌مان بووه، ئیمه له کاتیکدا ئەم داستانه شیعره ده‌قاده‌ق وه‌کو خۆی بلاوده‌که‌ینه‌وه مه‌به‌ستمان خزمه‌تکردنی که‌له‌پووری نه‌ته‌وايه‌تی و ده‌رپینی توانا و هونه‌ری خه‌لیل منه‌وه‌وه‌ری شاعیره له داستان نووسین و درشتنی باس و پرودای میژوویی له چوارچێوه‌ی شیعره‌دا ئه‌گینا له هه‌لچوون و تووره‌یی و تیر و توانج و زیاده‌پۆییدا پشتگیری شاعیر ناکه‌ین، شایانی و تنه هۆزی داوده و ئه‌و هۆزه‌کانی تری کورد چ له گه‌رمیان و چ له کۆیستان خاوه‌نی میژووی پر له خه‌باتی خۆیان دژ به‌داگیرکه‌رانی کوردستان، رۆله‌ی وایشیان تیدا هه‌لکه‌وتوه‌ ناویان له لاپه‌ره بی گه‌رده‌کانی میژوودا تا هه‌تا هه‌تایه به‌ پرشنگداری ده‌میته‌وه.

مه‌دح شه‌هنامه‌ی شیخی (تالهبان)
 چه‌نی (داوده) بکه‌رین به‌یان
 بکه‌رین ته‌عریف شی‌ران بی‌باک
 جه‌نگ (تالهبان) (داوده) ی ناپاک
 خه‌بیس مه‌غروور بی په‌روا چه‌حەق
 راگه‌ی حەق نه‌ناس که‌رو که‌له‌ره‌ق
 بی په‌روا چه‌ خه‌وف نایه‌ی قورئانی
 مه‌شغوول فیهتنه‌ چه‌ی دنیای فانی
 ره‌ئیس سالار ئه‌و (سمایل به‌گ)^(۲)
 گومرایی حیل‌ه‌باز شووم به‌د فه‌ک
 دایم ها نه‌ فیکر ئاشووب و فه‌ساد
 تاکه‌ (تالهبان) بده‌رۆ وه‌ باد
 تا نه‌بۆ ره‌زای پادشای جه‌ب‌بار
 وه‌لگێ نه‌دره‌خت فه‌یۆ به‌وار^(۳)
 ئاخ‌ر (سمایل) فیهتنه‌ که‌رد وه‌ پا
 ته‌له‌ب که‌رد ده‌رده‌م فراوان سوپا
 هه‌ر له (هه‌فته‌ غار) تا وه‌ (زندانه)
 ته‌له‌ب که‌رد له‌شکر خویش و بیگانه

(۲) سمایل به‌گ: کوری برايم به‌گ کوری سمایل به‌گی داوده‌یه، سه‌ره‌ک هۆزی داوده‌ بووه، له دتی (ته‌په‌ چه‌رمگ) ی سه‌ر به‌شارۆچکه‌ی (خورماتوو) دانشتوه، شه‌ش کوری هه‌بووه: (فوتاد، مه‌جید، مه‌حمود، رفعت، حوسین، حه‌سه‌ن) له پاش خۆی رفعت به‌گی کوری جیگای گرتوه‌وه.
 (۳) ئەم شیعره له فۆلکلۆری کوردیشدا به‌م جۆره‌ هاتوه‌:

بی ئەمر خودا نمو هیچ کاری
 وانه‌وه‌رۆ وه‌لگێ نه‌ داری

ئەم شیعرانه‌ له‌و نایه‌ته‌ قورئانه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌ که‌ ده‌فرمێ:

(وما تَسْقُطُ مِنْ وَرْقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ) سورة الأنعام - نایه‌تی/ ۵۹.

ټه وه لى (سالىح) (٤) ټه و (لوتفى) ټاغا
 په رى (تاله بان) د هرون پر داغا
 دوو هم (گه نجه بهگ) (٥) مهرد نا سه فا
 لوتى سووهمين (ته حمه د مسته فا)
 (موسا) و (٦) (عهزى) (٧) ټه و (عهباس ټاغا) (٨)
 به لكه م (تاله بان) بكنه وه زاغا
 دوو سه دو په نجا سووار به لى
 هه فتاد پياده ده ست وه مارتلى
 تىپ تىپ خرؤشان ټه هل به گزاده
 ټامان وه هه مدا سووارو پياده
 كه ردن وه شه بخوون وه له نيمه شه و
 سوار بين وه ټه سپ سه گلاوى و عه به و
 پؤشان به رگ جهنگ يه كا يه ك به قار
 تا وه (ټاوباريك) نه كه ردن مه دار
 سه ران چه قه ريه ي (گل) و (ټاوباريك)
 به ردن وه تالان به و شـه و تاريخ
 ويتى (شېخ حميد) (٩) ته مام بى وه پهن
 مهردانه ده ستوور حه ق خو مان سه ن

(٤) سالىح كورى لوتفى كورى ناسر ټاغاى داوده يه، له دى لوتفى ټاغا) داده نيشت كه سهر به شارؤچكه ي (نه و جلول) ه له ده قهرى گه رميانى كه ركوكدا، به داوده ي ژوور ده ژميردريت، ټم ټاوايبيه كاتى خو لوتفى ټاغاى باوكى به ناوى خو به وه ټاوه دانى كردؤ ته وه، سالىح ټاغا له ده وروبه رى سالى (١٩٠١ ز.) ټه مرى خوداى كردووه، سى كورى له پاش به جى ماوه (مه نسوور، ناسر، كه ريم) له پاش خو لوتفى مه نسوورى كورى جى گاي گرته وه.

(٥) گه نجه بهگ: كورى برايم بهگ كورى سمايل بهگى داوده يه، له ټاوايى (شوړاو) ي محمه د غه ربب داده نيشت، خاوه نى ديوه خان و قؤناخ بووه، به سواريكى ټازاو به جه رگ ناسراوه، له ده وروبه رى سالى (١٩٠٣ ز.) كوژراوه، دوو كورى له پاش به جى ماوه (به هجه ت، محمه د)، له دواى خو لوتفى ټينجه بهگى براى جى گاي گرته وه.

(٦)، (٧)، (٨) موسا، عهزى، عهباس ټاغا: ټه مانه وه چه ي ټاغاكانى داوده ن.

(٩) شېخ حميد: كورى شېخ عه بدولعه زى كورى شېخ ټه حمه دى ټاله بان ييه، له ده قهرى گه رميان له =

روونيان وه راه مهردان مه نشوور
 ياوان وه جائى مه زره عه ي مه زبوور
 چونكه گرت به بين ټه و راگه ي نه هات
 ديشان نه و ده شته فراوان زورات
 چون سالى (يوسو) گراني و قه حات
 مه شغوول بين ته مام وه ټه كل زورات
 مالى تالانى كه رديشان نه وير
 وه رين له زورات به گزاده و فه قير
 نه وده م قاسدى پر جه ورو سزا
 خه به ر به رد وه لاي (عه زه ي شېخ رها) (١٠)
 واتش كه يا شېخ سه ردار عه شره ت
 ټوميد ټيمداد مه رد پر غيره ت
 خه به رت نييه ن وه ي شه و تاريخ
 به ردن وه تالان ران (ټاوباريك)
 چه ورم (شېخ عه زى) شنه فت ټى خه به ر
 دوودش خييزيا چه كا پؤل سه ر
 مهردانه ده ستوور نه كه رديش درهنگ
 سواريى وه ټه سپ ده سدا وه تفهنگ
 چهنى (شېخ مه جيد) (١١) سواريى وه قار
 روو نيىان وه راه به و تاريخه تار
 شوون ستووران رچ سوواران
 هورگرتن لوان چون بادو باران

= دى (ټاوباريك) داده نيشت، له داستانه كه ي شه هيد بوونى سه بيد ټه حمه دى به رنجى به دريى باسما ليوه كردووه.

(١٠) عه زه ي شېخ رها: (عه زى كورى شېخ رها كورى عه بدولعه زى ټاله بان ييه) برازاي شېخ حميدى ټاله بان ييه، له ناوچه ي بنا رگل داده نيشت.

(١١) شېخ مه جيد كورى شېخ رها كورى شېخ عه بدولعه زى ټاله بان ييه، له ناوچه ي (بنا رگل) داده نيشت.

وهختی (شیخ عزیز) نیگا کورد چه دور
 دیا دی وه چه (داوده) ی مه غرور
 هیچ نه بین وه تنگ رای هاتو نه هات
 مه شغول بین ته مام وه نه کل زورات
 ساکه ئیدش دی شیخ پر هونه
 چون شیر جهنگی روو کورد وه له شکر
 په یاپه ی تفهنگ ئوردش وه کار
 ئهیر باران کورد دلیر نامدار
 نه چه پ و نه راست له شکر دا وه هم
 وه ست وه (داوده) غه و غای پر سته م
 گاه وه مه که نزی کارخانه ی زه مان
 گاهی وه قومه ی (علی ته کبه ر خان) (۱۲)
 ئهیر باران کورد نه و مهیدان جهنگ
 دنیا وه دوشمن ئوردش وه تنگ
 ئه هل (داوده) سه رسام بین چه کار
 هه ریه ک په ی ویشان وه زین بین سوار
 ده ستدان وه تفهنگ نه پرووی ده ست و برد
 خو اردن زورات بی وه قوزه لقورد
 داشان وه همدان نه و مهیدان کار
 کله لله چون ته رزه پیزنان به وار
 خیزا چکا چاک چون پوژ غه زا
 (داوده) چهنی (عه زه) ی (شیخ ره زا)
 ناله ی مارتلی نیشته وه پرووی گه ردوون
 بی وه نه فخر سوور نه و مهیدان دوون

(۱۲) علی ته کبه ر خان: یه کیکه له سواره به جه رگه کانی شیخ حمیدی تاله بانی، وه کو باسی ده که ن
 پیاویکی تازاو چاو نه ترس بووه.

یه ک چه (تاله بان) له رزیا چون بیید
 ده رده م خه بهر بهر وه لای (شیخ حمید)
 ماجه رای نه حوال چه پیا تا وه سه ر
 عه رز کورد به خزمته سالار سه روه ر
 نه وده م (شیخ حمید) سالار سه رهنگ
 که رده ش ئیراده ی هه وای ره زم جهنگ
 نامه یی نووسنا وه جه خت و ده وان
 ره وان کورد وه لای سه رداران خان
 قاسدی هه نی وه خاتر خواهی
 په ری (شیخ له تیف) (۱۳) ده رده م کورد راهی
 قاسدی هه نی ته و شیخ (تاله بان)
 په ربی (شیخ مه حمود) (۱۴) بکه رده ش ره وان
 به ته و فیتق حه ق پادشای عه تووف
 نامه یی هه نی په ری (شیخ مه عرووف) (۱۵)
 به ئه مر فه رمان سالار سه رهنگ
 حازر بین ده رده م مه رده ان پرووی جهنگ
 ته وه ل بی (ئه مین قادر زلیخا) (۱۶)
 چهنی ته و (سالح) (۱۷) شیر کینه خوا
 هه رده و مه نشوور بین نه و مهیدان جهنگ
 یه کئی ته ژدیها و یه کئی چون پالهنگ

(۱۳) شیخ له تیف کوری شیخ سه مه د کوری شیخ عه زیزی تاله بانی به.

(۱۴) شیخ مه حمود سه نگووری: ئاغای دئی سه نگوور بووه له ده قه ری گه رمیاندا.

(۱۵) شیخ مه عرووف: یه کیکه له شیخه کانی تاله بانی.

(۱۶) ئه مین قادر زلیخا: یه کیکه له سواره تازا و به جه رگه کانی شیخ حمیدی تاله بانی له ناوی

(بنارگل) دا.

(۱۷) سالح کوری غه فووری زاله، یه کیکه له جه نگا وه ره کانی شیخ حمیدی تاله بانی.

سوووم ئه و (فهرج) (۱۸) ئه ولادهی (ئهمین)
 نادیره ی زه مان ساحیب قاروقین
 چه هارم مهنشور ئه و (حه مه ره زا) (۱۹)
 دايم هانه کار تاشوويه و قه زا
 په نجهم مه علوم بی (ئه وره حمان ته مر) (۲۰)
 مه رد که لله رهق به وینه ی ده مر
 شه شه نامدار بی هم (ئوستاد کاکه) (۲۱)
 نه رۆژ ده عوا خه یلی بیباکه
 هه فته م بی (جاسم) (۲۲) نه وه ی (فلامورز)
 حازر بی نه و جا چون کۆه ئه لبورز
 چهنی فرزندان (عه زیز) و (۲۳) (غه فوور) (۲۴)
 (محهمه ره شید) (۲۵) شیرانه ده ستوور
 ده هم (شیخ له تیف) چهنی (شیخ عه زیز)
 (شیخ مه حمود سه نگوور) مه رد شه ر ئه نگیز
 (شیخ قادر) (۲۶) چهنی ئه و (شیخ محیددین) (۲۷)
 هم (کاکه حه مه ی) (۲۸) ئه ژدیهای پرقین

(۱۸) فهرج کوری ئه مینه: یه کیتکه له جهنگاوه ره کانی شیخ حمیدی تاله بانئ.

(۱۹) حه مه ره زا: یه کیتکه له سواره کانی شیخ حمیدی تاله بانئ.

(۲۰) ئه وره حمان ته مر: یه کیتکه له سواره به جهرگه کانی شیخ حمیدی تاله بانئ.

(۲۱) ئوستاد کاکه: یه کیتکه له سواره کانی شیخ حمیدی تاله بانئ.

(۲۲) جاسم فلامورز: یه کیتکه له چه کداره کانی شیخ حمیدی تاله بانئ.

(۲۳، ۲۴) عه زیز و غه فوور کوری جاسم فلامورز، یه که پیاو و جهنگاوه ری شیخ حمیدی تاله بانئ

بوونه.

(۲۵) محهمه ره شید: جهنگاوه رتیکی تاله بانیه.

(۲۶) شیخ قادر کوری شیخ عه بدلره حمان کوری شیخ ئه حه مه دی تاله بانیه، ئه م زاته پرووناکیبیر بووه و

گه لئ شیعی به زمانی تورکی وتووه.

(۲۷) شیخ محیددین کوری شیخ ئه حه مه دی تاله بانیه.

(۲۸) کاکه حه مه کوری که ریم ئاغای تاله بانیه.

چهند مه رد دیگه ره مهنشور مه یدان
 نه زانام ئیسمش بکه رۆن به یان
 سوار بین وه ئه سپ یه کایه ک وه قار
 وه تاو ته عجیل که ردشان یه لغار
 یه ک (ترفه العین) چون باد قه زا
 یاوان وه ئیمداد (عه زه ی شیخ ره زا)
 دیشان سه ف به سته ن ئه و سوپای عادی
 ئاهییر بارانه ن چه ده شت و وادی
 چه ناله ی تفه نگ چه هاژهی فه ره س
 بوکش بوکشه ن که س نییه ن وه که س
 (شیخ عه زیز) بیکه س وه ته نه ها مه نده ن
 دوشمن ئیحاته ی ئه ترافش سه نده ن
 به لئ (شیخ له تیف) نیگای له شکر که رد
 کیشا نه ده روون هه ناسان سه رد
 ئه سرش ئه سه ر که رد خرۆشا وه قار
 ئاما وه یادش (تاها) و (۲۹) (شیخ جه بار) (۳۰)
 واتش: خو دایا چ ته وره ن ککارت
 هه رده م په ی یه کئ هه نه ن بازارت
 کوانئ (شیخ تاها) کوانئ (شیخ جه بار)؟
 کوانئ (شیخ سه عید) (۳۱) شیرکارزار؟
 شوکرانه م به تو پادشای بیباک
 هه ر سه نامراد سپاردی وه خاک
 دايم کار تو هه ر جه فاو جه وره ن
 بوینه حالم ئیمرۆچ ته وره ن

(۲۹)، (۳۰) تاها و جه بار بران و کوری شیخ سه مه ده کوری شیخ عه زیزی تاله بانئ له (بنارگل)

دانشتوون که سه ره به ناحیه ی قادر که ره مه.

(۳۱) شیخ سه عید: کوری شیخ سابیر کوری شیخ ماری تاله بانیه له ناوچه ی (بنارگل) ژباوه.

سوپای (داوده) پۆشان دهشت و دهر
 ئههل (تاله بان) خامۆشه ن یه کسه ر
 ئید بی گفتوگۆش نه وهی (شیخ ئه حمده) (۳۲)
 په نا بهرد وه زات (واحد الاحد)
 گاه زاری مه کهرد وه دیدهی نه مبار
 گاهئ مه نالا نه دهرگای جه مبار
 نه و ده مدا (ئهمین قادر زلیخا)
 مهرد رووی نه بهرد شیپرکینه خوا
 واتهی (شیخ له تیف) شنهفتش به گوش
 ره م کهردش چه لاش یه کسه ر عه قل و هوش
 واتش: (شیخ له تیف) مه زانی چیشه ن؟
 قه سه م وه یه زدان بی هه متا ویشه ن
 سه رم هانه رای (شیخی تاله بان)
 جان فیدا مه که م وه دیده و وه گیان
 مه گیره هه ره ج چه ته قدیر حه ق
 کارش وهی ته وره ن پادشای مو تله ق
 زه هر فیراقش وه کئ نه نۆشا؟
 بهرگ قه لاخیش وه کئ نه پۆشا؟
 فایدهش نییه ن ئی شین و زاری
 ئی زایه لهی سه خت ئی بی قه راری
 مه علووم بو وه تو مهرد پر هونه ر
 فایدهش نییه ن ده عوا چه سه نگر

(۳۲) شیخ ئه حمده (۱۷۸۰-۱۸۴۱ی ز.) کوری مه لا مه حموودی زهنگنه کوری یوسفه له دئی
 (تاله بان) له ناوچهی چه مچه مال دانیشتووه، خاوهنی تهکیه بووه، باپیره گه وره ی بنه ماله ی
 تاله بانیه کانه. له ده سنووسه کهدا نووسراوه (حمد)، ئیمه پیمان وایه نووسه ره که ئه لفه که ی له یاد
 کردین، چونکه راستیه که ی ئه وه یه که ئیمه نووسیومانه.

بو تا چند که سی مهرد سه همناک
 مهرد رووی مه ساف چه ند سووار چالاک
 بشین وه دمای ئه و مال و تالان
 با نهوین وه په ند عیبه رت سالان
 به لکه م به ته و فیق فهرد فه ریاد ره س
 ئه و مال و تالان با وه رین وه په س
 نه وده م (شیخ له تیف) شنهفتش خه بهر
 قینش جۆش ئاورد نه کاپۆل سه ر
 هه ی کهرد به مه رکه ب ئه سپ سیاره نگ
 غورا وه یاران سالار سه ره هه نگ
 واتش ئه ی یاران ئیم جار نه به رده ن
 ئیمرۆ دیاره ن کامین که س مه رده ن
 مه ردی و نامه ردی ئیمرۆ دیاره ن
 مه ردان جهنگی ئیمرۆ وه کاره ن
 ئید که شنهفتن مه ردان رووی جهنگ
 ده ست به رده ن په ری مارتلی تفهنگ
 ئه وه ل (شیخ له تیف) شیپرکینه خوا
 دوهم ئه و (ئهمین قادر زلیخا)
 سووهم ئه و (سالج) وینه ی شیپر نه ر
 چه هاره م (فه ره ج) مه رد پر هونه ر
 نه جائئ هه نی ئه و (ئوستا کاکه)
 نام شه جیعه ش نه عالم تاکه
 هه م (حه مه ره زا) خه یلی چه و به ته ر
 نه وه ی (فیله ته ن) یه عنی شیپر نه ر
 شه ش نه فه ر سووار هه ر یه ک چه لائی
 حه مله به رده شان چون ئه ژدی هائی

ئەهل (تالەبان) شەش نەفەر سوار
 داخل بىن وە پەزم (داودە) بەقار
 ئاوردن وە كار تەفەنگ ماردەم
 كەفت وە پرووی مەيدان غەوغای پۈستەم
 نە هەردوو تەرەف هەي بوکش خييزا
 كەلەلە چون تەرزە وە زەمىن ريتزا
 خييزا رەستاخييز چون (يوم المحشر)
 كەسى چە كەسى نەبى با خەبەر
 نەودەم (شيخ له تيف) خرۆشا پەي كين
 روو نىيا پەي تىپ (داودە) بەقين
 وینەي (جيهانبەخش) قينش جۆش ئاورد
 دەست بەرد پەي تەفەنگ درندەي نەبەرد
 كيشا نە دەروون نە عەرەتەي گران
 سەرسام بىن چە سام (داودە) ي دەمان
 وە بانگى بلند (شيخ تالەبان)
 واتش: ئەي ياران ليتان بو عەيان
 منم (شيخ له تيف) مەرد پۈ هونەر
 جەللاد قاتل (داودە) يەكسەر
 ئەهل (داودە) شەفتن خەبەر
 خرۆشان پەي جەنگ بەرشين لە سەنگەر
 روو نىيان پەي جەنگ هەر يەك چە لائى
 كەردشان دەعوای رووم (الغزائى)
 گرتن چوار ئەتراف (شيخي تالەبان)
 خييزا گرمەگرم ئەو رۆ لە مەيدان
 نالەي مارتلى عالەم شكوا
 سەدای هەي بوکش بەگەردوون ياوا

(شيخ له تيف) چون شير درندەي شكار
 پەياپەي تەفەنگ ئاوردش وەكار
 روو نىيا پەي جەنگ وینەي شيرمەست
 سەحراو كەش و كۆيەكسەر بەرد نەبەست
 قييزەي مارتلى عالەم كەردش كەر
 شيران چە بيشە مەشكاوا جگەر
 نە تۆزو غويار نە گرمەي پا نال
 چە نالەي شيران بى وە قيل و قال
 نەودەم پەيدا بى سالار سەرهەنگ
 يەعنى (شيخ حميد) ئەژدېهەي پرووی جەنگ
 دياردا چەنى هەردوو فرزندان
 (عەزىز) و (۳۳) (جەلال) (۳۴) چون باد و باران
 سە مەرد جەنگى يەك چە يەك بەتەر
 دوو تەن پەسەر بى يەكئەم پەدەر
 نەودەم (شيخ حميد) شير پۈ كەمال
 واتش فرزندان (عەزىز) و (جەلال)
 بکەن تەماشای (داودە) ي ناپاک
 سەدای مارتلى مەشوو وە ئەفلاک
 رووی هەوا پۆشان نە تۆز و غويار
 برا چە برا نىيەن خەبەردار
 بابۆتان فيدا ئەژدېهەي بيتباک
 رەوان بۆن چەنى چەند مەرد چالاک
 كاری بکەرن وە زەرب تەفەنگ
 دنيا وە دوشمن با وەرن وە تەنگ
 وەي تەور بجۆشن نە پرووی كارزار
 هەر شەهنامە بو نە پرووی پۆزگار

(۳۳، ۳۴) عەزىز و جەلال كۆرى شيخ حميدى تالەبانين.

ئىد كە شنهفتن چه له فظ پدهر
 ههه كهردن وه ئهسپ دوو شپير پسهر
 بهكئ (جهلال) بى نهوهى تههمهتهن
 بهكئ هم (عهزىز) وئنهى (رؤببتهن)
 روو نىيان پهه تىپ (داوده) بهقار
 تفهنگ ماردهم ئاوردن وهكار
 ئهوهل بهتووفىق بىناى لايهزال
 بكهريه تهعريف مهردى^(٣٥) (شىخ جهلال)
 (فلامهرز) دهستوو روو كهردش پهه جهنگ
 دهست بهردش پهريئ فيشهك و تفهنگ
 كارخانهه فهرهنگ ئاوردش وهكار
 ئاهير باران كهرد وئنهى بهرق تار
 تىپ تىپ سويا شكهستش وههم
 گاهئ وه قومه گاهئ وه ماردهم
 گاهئ وه قومهه (عهلى ئهكبهه خان)
 ئاهير باران كهرد چون شپير غوران
 ئهسلان ترسا چه خهوف گهله
 (داوده) رفنامله وه مله
 چه مهيدان كار بى وه زهله
 نه سام (جهلال) بى وه وهله
 نه بهكلال ههنى (عهزىز شىخ ههميد)
 دوشمن چه خهوفش له رزا وئنهى بىد
 وه تهها سوار روو كهردش پهه جهنگ
 ئاوردش وهكار تهلىعهه فههنگ
 له عهسهه مهيدان ههه چهند مهجوشا
 دوشمن له دهستش شهريهت مهنووشا

(٣٥) مهردئ: له دهسنوسهكهدا نووسراوه (مهرد) لهم حالتهدا كيش و ماناى شيعهكه لهنگ دهئ.

گاهئ مهكيشا نهعههتهه گران
 گاهئ نه مهيدان ئهسپ مهدا جهولان
 هههچهند له سهنگهه مهشانا تفهنگ
 ئههل (داوده) مههه بى خاترتهنگ
 سنحش وه دهسال فيشتتهه نه يوا
 دوشمن چه رهزمش جههركش مهشكاوا
 كارئ نمانا ئهه و رؤژ نه مهيدان
 هههچ كهس نه كهردهن تا دنيا بىيان
 ئافهريه (عهزىز) بههه شپير ئهژدهه
 نهوهى (فيلهتهن) شپير پهه هونهه
 كارئ نمانا (جهلال) و (عهزىز)
 وهخت بى (داوده) بكههان گهورئز
 بهكسهه دان وه باد تىپ بههگزهه
 چهلاشان ههه بى سوار و پياده
 (داوده) واتن: چون بى ئى بهلا
 راي نهجات نيهه وهلا وه بيللا
 بهك وه بهك واتش عهشهرت غيرهتهه
 نيهه راي گورئز وادهه سيرهتهه
 نهوهى (شىخ ههميد) كارئ نمانا
 حهق كوئنهه و نو بهك بهك ستانا
 مهجروهان هيلاك كهس نيهه وهكهس
 نيكى ناهمان بهرشى وه عهه بهس
 بو تا ههه كهسهه بوئرين سهه وگههه
 وه بهزدان پاك بهكتاي خوداوههه
 نه ههه چوار ئهتراف ئيحاتههش كهريه
 بهلكهه بهههوعئ چارههش بوهريه

سه و گه نند واردشان ته مامی کول جه م
 حه مله دان په ری تفه ننگ مارده م
 نه هه ر چار جانب خرۆشان وه قار
 گرتن ئیحاته ی (جه لال) چون حه سار
 کارخانه ی فره ننگ ئاوردن وه کار
 وارا وه ئه ندام شییر کارزار
 (جه لال) به و ده ستور روو نییا وه جه ننگ
 ئاوردش وه کار مارتلی تفه ننگ
 خرۆشا په ی جه ننگ ئه ژدیهای سه رکه ش
 زه مینش پر که رد چه دوود ئاته ش
 چه دوود دوخان کارخانه ی فره ننگ
 هه وای بی تاریک وینه ی سییا ره ننگ
 چون شه و ده بجوور که س نه بی وه که س
 برا وه برا نه بی فیه ریاد ره س
 نه و ده م (شیخ حه مید) ئیدش دی وه چه م
 غورا وه یاران وه توند و ستمه م
 واتش ئه ی یاران هیچ مه که ن ته قصیر
 به لکه م (داوده) باوهرین وه گیییر
 یاران شنه فتن ده ستدان وه تفه ننگ
 حه مله که ردشان به وینه ی پله ننگ
 داخل بین به جه ننگ (داوده) ی ناپاک
 چه زه رب مارتلی بی وه چکا چاک
 نه وده م (شیخ حه مید) روو که ردش وه سه ف
 خییزا تراقه نه هه ردوو ته ره ف
 سه دای مارتلی نیشت وه رووی گه ردوون
 گوره ی مه که نزی عالمه که رد زه بوون

چه گوره ی فیشه ک مه ردان پر کین
 ئاما وه له رزه سه حراو سه ر زه مین
 ئه هل (داوده) چه کار (حهمید)
 نه قار غییره ت له رزان وینه ی بید
 سه غییر و که بییر هوریزان نه جا
 هجووم به ردشان نه رووی عه رسه گا
 یه که سه ر جله وریز ته مام وه یه که جار
 گرتن چوار ئه تراف (حهمید) چون حه سار
 وه ستن نه ئه عزاش به رق ئاته شبار
 دنیا وه (حهمید) بی وه ته ننگ و تار
 (شیخ له تیف) نه و ده م ئیدش دی وه چه م
 چه قار دوشمن سییا بی چه غه م
 غورا وه یاران شییر کینه خوا
 ته لب که رد وه پیش (ئهمین زلیخا)
 نه یه ک لای هه نی (سالح) وینه ی شییر
 هه م (فه ره ج ئهمین) زنده ی دلیر
 هه م (حهمه ره زا) و ئه و (ئوستا کاکه)
 نه روژ ده عوا یه که جار چالاکه
 (ئهوره حمان ته مر) (۳۶) ئه ویش به و ده ستور
 حازر بی په ی جه ننگ شییرانه ده ستور
 راهی بین په ی جه ننگ شه ش ته ن هونه رمه ن
 مدران موقابل وه سوپای دوشمه ن
 نه هه ر چوار ئه تراف که ردشان هجووم
 ئاوردن وه کار جبه خانه ی رووم
 بی به واده یلای بانگ بی شومار
 که لله چون ته رزه رتیزا به وار

نه جائی هه‌نی مه‌ردی (شیخ‌حه‌مید) دوشمن چه سامش له‌رزا وینه‌ی بید نه جائی هه‌نی (شیخ‌مه‌حموود سه‌نگوور) (عه‌زیز شیخ‌ره‌زا)، (رۆسته‌می) ده‌ستوور نه جائی هه‌نی ئەو (شیخ‌م‌حیدین) هه‌م ئەو (شیخ‌قادر) ساحیب بوغزوقین نه لائی هه‌نی ئەو (کاکه‌حه‌مه) نه یه‌ک لا (حه‌سه‌ن) (۳۷) هه‌م (مه‌حموود ئامه) (۳۸) ما باقی مه‌ردان ئەهل (تاله‌بان) جو‌شیان په‌ی جه‌نگ (داوده) ی ده‌مان روو که‌ردن په‌ی جه‌نگ ته‌مام وه یه‌ک‌جار گرتن چوار ئە‌تراف (داوده) به‌قار به‌رق خو‌ش ئاهیر تفه‌نگ ماردەم سه‌د‌اش و‌یبارا نه‌ چه‌رخ هه‌فته‌م یه‌کی یه‌ک مه‌ردی داوده‌ی ده‌مان نه‌ عه‌سه‌گای جه‌نگ ئە‌سه‌شدا جه‌ولان وه (حه‌مه‌کووچه) (۳۹) مه‌نشوور بی چه‌ عام خه‌بیس مه‌غروور گومرای نا ته‌مام نه جو‌ش جه‌نگ بی به‌د خووی کینه‌خوا دی وه چه‌م (ئه‌مین قادر زلی‌خا) ده‌ست به‌رد وه تفه‌نگ (داوده) ی ده‌مان (ئه‌مین زلی‌خا) ش ئاوورد وه نیشان ئاهیردا وه نه‌ش که‌ردش سه‌رنیگوون (ئه‌مین) سه‌لامه‌ت ئە‌سه‌پش بی زه‌بوون

(۳۶)، (۳۷)، (۳۸) ئه‌وره‌حمان ته‌مر، هه‌سه‌ن، مه‌حموود ئامه جه‌نگاوهری شیخ‌حه‌میدی تاله‌بانین. (۳۹) حه‌مه‌کووچه‌ی داودی: پیاویکی ئازاو نیشان شکین بووه، یه‌کیکه له جه‌نگاوهرانی هۆزی داوده، له‌م شه‌رده‌دا به‌ده‌ستی س‌ال‌ح غه‌فوور ز‌ال‌ کوژراوه.

ویش چه‌نی مه‌رکه‌ب غه‌لتان بی نه‌خاک مه‌ند وه پ‌ی‌یاده ئەو کورد سوار چالاک (س‌ال‌ح) ئ‌ی‌دش دی قه‌هرش جو‌ش ئاوورد هه‌ی که‌رد وه فه‌ره‌س چون شی‌ر نه به‌رد نه که‌ردش دره‌نگ مه‌رد بی ئە‌ندیش که‌له‌ی م‌ارده‌م هه‌وادا په‌ریش کارخانه‌ی فه‌ره‌نگ نه که‌ردش خه‌ته‌ر نیشته‌ وه رووی که‌له‌ش چه‌ولاش که‌رد گو‌زه‌ر غه‌لتان بی چه‌ خاک نوتفه‌ی (الخناس) گیاندا وه داوه‌ر به‌زه‌رب په‌سه‌ساس چه‌و دما (س‌ال‌ح) شی‌ر بی ئە‌ندیش ئە‌سه‌پ و ئە‌سه‌لی‌حه‌ش ئاوهردش په‌ی ویش سه‌ر تا پا عوریان که‌فت وه رووی مه‌یدان ئەهل (داوده) خرۆشان به‌گیان نه هه‌ر چوار جانب هجووم که‌ردشان په‌ی (تاله‌بانی) حه‌مله به‌ردشان خ‌ی‌زا گرمه‌ گرم ناله‌ی کارخانه ئاهیر که‌فت نه جه‌رگ خویش و بیگانه ناله‌ی مه‌که‌نزی عاله‌م که‌رد خاپوور خ‌ی‌زا واوه‌یلا وینه‌ی نه‌فخ سوور نه گو‌ره‌ی په‌سه‌ساس بی به‌ واوه‌یلا که‌س وه که‌س نه‌بی چون رۆی (که‌ربه‌لا) نه‌جو‌ش جه‌نگ بین ئەهل (تاله‌بان) ناگاه په‌یدا بین سه‌رداران خان تیپ‌ی چه‌ سوار تایفه‌ی خانچی مه‌ردان نامدار سوار و تفه‌نگچی

ٺهولَ بي (حه مه) ي ٺهو (كه ريم ٺاغا)
 پهري (داوده) دهروون پي داغــــــــــــا
 دووهه م بي (عه زيز) سووهم بي (غه فوور)
 (محه ممد ره شيد) شيرانه دستوور
 په نجمه م بي (قادر) ٺهولاد سه رههنگ
 نه رڙ م مهيدان به وينه ي پلنهنگ
 شه شه م بي (سالح) ٺهو (غه فوور زاله)
 چهلای خوداوهند بولنه ٺيقباله
 شه ش مهرد جهنگي چون شير بيباک
 داخل بين وه رهزم (داوده) ي ناپاک
 به تاوو ته عجيل نه کهردن درهنگ
 دست بهردن پهري فيشهک و تفهنگ
 ماباقي مهردان ٺهل (تاله بان)
 روو نييان په ي جهنگ (داوده) ي ده مان
 نه هر چوار جانب حمله ٺاوردن
 تيب به گزاده ٺيحاته کهردن
 بي به واوهيلاي بانگ بي شومار
 کهله چون ته رزه مه پرتزا به وار
 چهناله ي ماردهم کارخانه ي فه پهنگ
 دنيا بي زولمات وينه ي شه وه زهنگ
 چه گوره ي فيشهک مه که نزي بي پرام
 ٺادهم و حه يوان مه کهرد قه تل و عام
 قيژه ي عهرووسي خهيلي چه بهد تهر
 مهرد نهرووي مهيدان مهشکاوا جگهر
 نه عه رسه ي مهيدان بي وه رستاخييز
 ناگاه (داوده) په کسهر کهرد گوريز

مسکين و فه قير تيب به گزاده
 فيرار بين ته مام سوار و پياده
 هه رچهند حه يوانات ٺهل (تاله بان)
 به زور بهرده بين (داوده) ي ده مان
 چه فهزل خالق فهرد فهرياد رهس
 ٺهل (تاله بان) ٺاوردن وه پهس
 هورگيلان وه پهس به فه تح و دلشاد
 تايفه ي دوشمن عومرش شي وه باد
 ته مام بي داستان جهنگ (تاله بان)
 به گفته ي مهلا (شاعر الزمان)

میرزا سکالای خوی لای ئاغه رۆسته می کاکه بی^(۱) دهکا و دهرده دلی خوبی له لا هه لده رپیتی. ۱۳۳۶ ک. بهرام بهر به سالی ۱۹۱۸ ی ز.

داستان

سه یید ئه کره م.. سه یید ئه کره م
سیلسیله ی سادات ره سوول ئه کره م
نه تیجه ی نه سه ب (حوسین) ئه زله م
پیشه وایی پیر شای (رۆم) و (عه جه م)
سه ردار سالار سه در ئه سه کهنده ر
دایاغ داد پرس نی به نده ی که مته ر
چراغ جه دید چه کۆگای عه تیق
شه هزاده ی شه ریف شه جیع و شه فیق
مه قبول مه جلیس جه مع به گله ران
هامنشین به زم والی و سه روه ران
(روسته م ثانی) ساحیب تیغ و ره خش
(حاته م) دهوران ره ئیس زه ر به خش
خانه دانزاده ی نه جابه ت ته توار
مه نشوور مه علوم نه رووی رۆزگار
(ئه فلان تون) ئیدراک (ئه رستۆ) عقوول
جای مه لجاو په نای مسکین و مه لوول

(لوقمان) مه عرفه ت (که یخوسره و) هیممه ت
مه رد رۆی ئافاق پرسام و هه یبه ت
عالمه دو عا گۆی سفره و خوانته ن
(باب العشا یر) دیوه خانته ن
جوانمه رد جه مع جومله ی جیهانی
(اظهر من شمس)^(۲) نه رووی زه مانی
بابۆی مسکینان زات خانه دان
وه (أبو الفقیر) مه شهوور نه جیهان
یاره ب شه و که ته ت دائیم تا سه ر بۆ
سه ردار عه شره ت هه ر بی زه ره بۆ
تیغت موسه لله ت فه رق ئه عدا بۆ
فه تح و نه سه ره ته ت به موده عا بۆ
(یوما فیوما)^(۳) روتبه ت که بیر بۆ
موحتاج ده رگات میرو وه زیر بۆ
فه تح دوشمنان لیت بۆ موباره ک
ئاگادارت بۆ ئایه ی (ته باره ک)^(۴)
نامت وه سه ر مه شق مه رد مه یدان بۆ
ده ستگیرت نوفوس شاه مه ردان بۆ
وجودت سیحه ت خاترت شاد بۆ
دوشمننت وه به رق به لا به رباد بۆ
نه وینی زه ره ر نی دنیای فانی
برانی دهوران وه کامه رانی

(۱) ئاغا رۆسته م (۱۸۵۷-۱۹۱۹ ی ز. کوری سه یید محمه د کوری سه یید ئیبراهیم) ی کاکه بییه ، له گه ل سه ییده کانی به رزنجیدا یه ک ده گرنه وه ، به یه کێ له سه ره ک هۆزه به ناویانگه کانی ئه و سه رده مه ی کاکه بی ده ژمیردیت ، له ئاوی (عه ره بکۆبی) داده نیشته ، پیاویکی به جه رگ و ئازاو نه ترس بووه ، ده سته ی شاعیران و مه لار رۆشنییرانی خۆش ویستووه ، له سالی (۱۹۱۵ ی ز.) له ته ک شۆزه سواره کانی شیخ مه حمودی حه فیدی خزمیدا له جه نگی شه یبه له خواری عیراق دژ به سوای به ریتانیای داگیرکه به شداری کردووه ، دۆستی خه لیل منه ووه ر بووه .

(۲) اظهر من شمس: واته: له رۆژ دیارتر.

(۳) یوماً فیوماً: رۆژ له دوا ی رۆژ.

(۴) ته باره ک: ده ستنیشانه بۆ ئایه ی (تبارک الله) ، واته پاک و پرچ ، خوا ئه م وشه یه ی بۆ ستایش و

سه رسوپمان فه رمووه .

تا خه یلئی زه مان هه ر سایه دار بای
 په ری مه زلومان^(۵) تو پایه دار بای
 بال (جبره ئیل) سایه بانت بو
 دوعای گه نجه لعه رش^(۶) وه قه لغانت بو
 دوعای ئی به نده وه ئامین ئامین
 قبوول بو چه باب (رب العالمین)
 ئیده ن ئیشتی کای ئی به نده ی زه لیل
 عه رز ئیستیدعای ئی به نده ت (خه لیل)
 به ته قدیر حه ق گه ردوون گه ردان
 حه ره مم فهوت بی مه ندم سه رگه ردان
 چه نی سه ئه تفال مه نده نم بیکه س
 به غه یر چه زانت نییبه ن فه ریاد ره س
 کافر بوینۆم وه ی حال حه زین
 ئیمان ئیسلام مه که رو ته لقین
 بیست و یه ک ماهه ن هام چه خزمه تت
 مه منوون ئیحسان لوتف و شه فه قه تت
 شه فیعت ره سوول (یوم الجزا) بو
 حه یی بی زه وال چه نت ره زا بو
 به رلوام چه قه هر مات و مه ئیوسات
 ئه حیا بیم چه ئه کل شورب و مه لبوسات
 مه منوون مه شکوور مو عطی مننه تم
 دوعا گوئی ره ئیس ناغای عه شره تم
 چه ی بیست و یه ک ماه چه (عه ره بکوئی)
 یاوام وه سه فا غه مانم روئی

(۵) مه زلومان: کوئی مه زلوم، له ده سنوو سیتیکی مه لا عه باس نووسراوه (فه قیران).
 (۶) دوعای گه نجه لعه رش: له ده سنوو سیتیکی مه لا عه باس نووسراوه (أنا فُتحتنا).

ئینه یه ک ماهه ن غه م شادیم مالان
 ته شت و سفره ی من که فت وه ده ر مالان
 هه ر روژ یه ک مالئی نه راگه ی یه زدان
 په ری ئه تفالان به نده مه که ن نان
 قه ریه بیزار بی چه سوخره ی ئیمه
 خیر که رده ن نی جا وینه ی جه ریمه
 ئه جرو سه وابه ت نی جاگه دووره ن
 جیهان نه دیدم (ینفخ الصوره ن)
 زار زه بوونم بی چاره ی زه لیل
 په ری یه ک ژهنی مه نده نم ته عتیل
 تو ناغای ره ئیس چه حال ناماده
 حه یفه ن سوواران ببان پیاده
 ئیستیدعام ئیده ن چه کارسازی
 چه (ماچۆ) زبان ژهن په یم نه وازی^(*)
 دووسالنه به نده ئامام وه ی وه ته ن^(۷)
 نه دیم یه ک میردی بخوړۆ وه ژهن
 نه دیم یه ک میردی بخوړۆ شو به جو ش
 فیزع ژهنی نه شه فتم وه گو ش
 ژهنشان وینه ی خاتوون شار دیم
 ژهن نه ئیسراحت مه رد هه م نه کار دیم

- میرزا له م باره یه وه گفتوگو له گه ل پیره میردیکدا ده کات و ده لئی:

په رسام چه پیروی ئینه چ حالنه
 عه یش سه فای مه رد ئی جاگه تالنه؟

(*) نه وازی: له ده سنوو سه کانی مه لا عه باس و سه بیید وه هاب نووسراوه بوازی.

(۷) ئه م نیو باله له ده سنوو سیتیکی مه لا عه باس حیلمی به م جوژه دار پێژراوه: (ئینه دوو ساله ن ئامام بی
 وه ته ن).

مهردان بئ دهنگه نژنهان گوريزه
مهردان چون روبا نژنهان دهنگوزه
مامه تو به عشق نه نيبا و ئيمام
خاس حالييم بکهر (باقي والسلام)

پيره ميترده کيش بهم جوړه وهلامی ميرزا ده داتهوه:

پيردا جه و ايم چه کام ولا تي
چمان که غه ريب ئي سهر بيساتي؟
واتم: ئه ي مامه سه رمايه ي جانم
سابيق من ساکن (کفري) مه کانم
واتش: ئه ي فرزند بشنه وه خه وه
نه حوالئ ته توار ئي جاگه يه کسه
په ريت بواچون ته مام موکهره
عيبره ت بگيره په ي روژ خه ته
دوخته ر په ي شه وه هر مه نده ن نا ئوميد
مه حرووم مه غدور پرچشان سفيد
ته مام جاهي لشان په ي نژنهان فل
عومر شان يا وان وه (ته نريخ) چل
نه هل موقتته در مه ر نژنهان بوازو
فه قير په ر ئي نژنهان مه نده ن تامه زرو
نه ر وه که رامات ببو به وه لي
مه بو بنه راش وه (ساج عه لي)
خاترو ره جا ئيلحاح خه ساره
مه بو په يدا که ي بيسه ليره پاره
بده ري وه نژنهان يانه ت که ي به تال
بگيري وه ده س يه ک عاساي سوال
نيشانه ي سنعه ت گشت کناچه شان
بواچون په ريت عه لامه تشان

کناچه ش خه يات فه قيرن بئ فه ن
چه نش سوزنه ن نه يش تالئ به ن
خه ياتي ئه ويش چه نيمه روئ شه ق
مه ر سوئ سوزن نه وسا که رو فه ر ق
چه سالي جاري په ر ئي که يف وه شي
په ي وريس ئاو پل مه ده و ته شي
چه ته رتيب ته ون نه و بئ خه وه رهن
ماچو: په ر ئي نوور چه مم زه رهن
بلو وه (حاوي دي ره کان) (۸) ئارو
ئاقه رهي هه ر ئي کول ورمه دارو
بئ تيق و فاقه ن يه کجار هه ژاره ن
په ي بابوش ره نجبه ر هه م هيتياره ن
عومرش نه ته نريخ سه سيازده ساله ن (۹)
بلووخ نه وييه ن يه کجار مناله ن
واوتله ته ل ته ل پرچش که رد چه رمه
يه کجار فه قيرن پر ه يا و شه رمه
په ي چه نه بازي ماچي بولبوله ن
مائين موعه ننه ک کيسه چه مله ن
خه ريک خه رمان خزمه ت گوزاره ن
هه رکسه س بوازوش تال حش ياره ن
خولاسه ي که لام وه بئ چر و فر
يانه ي نه و زاما مه گيران چه قور

(۸) حاوي دي ره کان: ده شتي کي راستييه ده که ويته نيوان ناويي (توپزاوه) و (عه ره بکوئي) هوه له
خوژناواي (داقووق) به (۱۰ کم) ه، نزرگايه کي لييه به ناوي (ئيمام سه رپراجه)، ناوه که ي له م زاته وه
هاتووه، چونکه (ديره) له زماني گاورد ئيمام، يان: شه خس ده گه يه ني، زووتر تا هه فتاکاني سه ده ي
پيشوو نه م حاوييه ته نيا بو له وه رگاي ئاژال ته رخان کرابوو.
(۹) سه سيازده سال: = (۳۹) سال.

تا ههزار قران مهستانان چه نهو
 روژش مهکه ران وه شه و گار شه و
 چه يانه ي بابو دوخته ر بو جيبيا
 په ي زاما مارو سه عهدهد نه شيا
 نه وه ل يهک جاجم نيمداشت کولکن
 يهک بزن قسسر نماوه ي چلکن
 چه ئيد زياتر يهک قشروش پاره
 نه دهو وه نه ش نهو بي کدرداره
 ئي هه رسه نه شيا وه بازار به ره
 هه رسه نميژو يهک عهدهد لي ره
 هه ني کافييه ن ئينه په ي زاوا
 دهک زاوا يانه ت هيچ نه بو تاوا
 زاوا که حالش وه ي روژه ياوا
 چ قدار چه ني ژهن که رهو داوا
 يهک دهغه نريان وه (ساج عهلي)
 نه ر جار ان هار بو ئيستته مو وه لي
 چ قدار ته لاق به بو وه زوانش
 که درش مه گيرو مو وه قوربانش
 سه به بش ئيدهن نه گه ره هوشيار ي
 ژهن سه لامه تن نه رووي دارکاري
 ها واتم وه تو حيكايه ت ته مام
 نه ختيار وه تووه ن (باقي والسلام)
 من که شنه فتم چه له فظ نهو پير
 چمان هه ره دو پام دريا له زنجير
 تا وه دوو ساعه ت شيم نه فيکر وير
 سه رسام بيم چه کار ئي دام و ته زوير

نه ر بييام ساحيب سه دوخت دلگير
 نه سيبم مهوي ئي لو تکه و هه نجير
 به رمه شيم يه کجار نه جامه ي فه قير
 چه (عه ره بکو يي) مهويم به وه زير
 به لي چ فايده من دهسته پارچه م
 بي والي و بي ژهن هه م بي کنا چه م
 وه ئيفتاده ي حال وه ديده ي پر نه م
 ده خاله تم که رد وه ئاغه روسته م
 به وينه ي خهسته يه کجار بي حال م
 بي پاره و بي پوول بي ئاچه و مال م
 چه قه ره فه له ک کارم ته مامه ن
 ژهن واستن په ي من ني جا هه رامه ن
 روخسه تم بدو وه لوتف و که ره م
 چه ني دوو ره فيق بشوم وه عه جه م
 داخل بوم وه مولک ماواي ئيراني
 ژهن ي بوازوم وه بيست ته هراني
 نه ر بي و نه ژن بو نه و جا هه رزانه ن
 ديده چون ئاهوو بالا به رزانه ن
 سه جان نه لجيم هان چه تو ي يانه
 ناکه سان چه نيم هان چه به هانه
 هه يا و عيسمه تم لوا وه تالان
 موحتاج قاري قه لتاخ سالان
 گيايي به خت من بييه ن سه په لکه
 مه عشو قم (هه مين^(۱۰) مام نه حمه د وه لکه)

(۱۰) هه مين: وا ده گير نه وه خاتو هه مين بي و نه ژني کي به ته مه ن بو وه، هه زي کردو وه شوو به ميرزا بکات به لام نه م نه بي و نه بو وه.

ژهنی بیكەس بۆ بئی دایه و باوك
 فیر بۆ وه نهغمه‌ی (قه‌تار) و (۱۱) (لاوك) (۱۲)
 بچرۆ وینه‌ی چریكه‌ی چه‌كاوك
 لایق وه (خه‌لیل) په‌ی (یه‌سو ساوك) (۱۳)
 هه‌نی ئەو لایق نه‌بۆ وه هه‌یچ كه‌س
 ده‌ك فه‌له‌ك قاپی یانه‌ت بۆ ده‌روه‌س
 په‌ی شه‌خسێ هه‌نی بېم وه موشته‌ری
 چه (عه‌لیسه‌را) (۱۴)، (ئامۆژن په‌ری) (۱۵)
 بالا چون به‌یداغ سه‌ووره‌ت له‌نگه‌ری
 سه‌ ئایل دارۆ په‌ی ره‌نج بی‌وه‌ری
 وارسش نییه‌ن سه‌ تفل زه‌لیل
 وه ناخپه‌ر (په‌ری) دریا وه (خه‌لیل)

(۱۱) قه‌تار: مه‌قامی‌کی کوردی ده‌قه‌ری گه‌رمیانه، سۆزێکی به‌تین و پر له‌ بلیسه‌یه بۆ دل و ده‌روونی
 ئەویندارانی سه‌رمه‌ست، مۆزی ره‌سه‌نایه‌تی فۆلكلۆری کوردی پێوه‌ دیاره، به‌ره‌چه‌له‌ك ده‌چیته‌ سه‌ر
 مه‌قامی (حیجاز)، پاشکۆی مه‌قامی (ئه‌للا وه‌یسی)یه.

(۱۲) لاوك: بریتیه‌ له‌ چه‌ند مه‌قامی‌کی خۆش و دلگیر، تابه‌ته‌ به‌کوردی باکووره‌وه، به‌زۆری ده‌رباره‌ی
 شه‌رو شوێش و نیشتمانیه‌په‌روه‌ری ده‌دوێ.

(۱۳) یه‌سو ساوك (۱۸۳۱-۱۹۰۹ ی.ز.) ناوی یوسف کورێ جه‌مال کاکه‌یییه، ناسراوه
 به‌ (یه‌سو ساوك)، شاعیری‌کی دلته‌ری ئەو رۆژگار به‌وه، کۆمه‌لێ شیعری به‌شێوه‌زاری ماچۆ (گۆران)
 له‌ پاش به‌جێ ماوه، له‌ پارچه‌ شیعری‌کدا وتوویه‌تی:

نازیز چه‌ په‌نیر شیعرم وه‌شته‌رن
 نه‌شه‌هدو شه‌ککه‌ر هه‌م شیرینه‌رن
 نه‌ چیه‌گه‌ی عوسمان به‌قیمه‌تره‌ن
 نه‌ خونچه‌ی وه‌هار هه‌م ناسکتره‌ن

(۱۴) عه‌لیسه‌را: گوندی‌کی کاکه‌یی نشینه، ده‌که‌وێته‌ خۆرنشینی شارۆچکه‌ی داقوقه‌وه به‌ (۱۲) کیلۆ
 مه‌ترێک.

(۱۵) په‌ری: کچی جاسم به‌رنجییه، به‌بیتوه‌ن کۆشی منداله‌کانی به‌خێوکردووه، دایکی شاعیری میلیلی
 به‌رزۆری په‌رییه، ئەم ژهنیان داوه به‌میرزا خه‌لیل به‌لام ئەو نه‌یویستوووه به‌ئامۆژنی خۆی زانیوه‌ واته
 (مامۆژن)

ئێ چوار ئا چوار جه‌معه‌ن مه‌ بۆ هه‌شت
 ده‌ك (خه‌لیل) ئیقبال به‌ختت بۆ به‌رگه‌شت
 مه‌گه‌ر (سه‌ی رۆسته‌م) نیمه‌ی ئەملاکش
 وه دالیه‌و خه‌رمان وه ئاب و خاکش
 ببه‌خشۆ وه نه‌ت ته‌مامی یه‌کسه‌ر (۱۶)
 په‌ری نه‌فه‌قه‌ی نان هه‌شت نه‌فه‌ر
 وه‌رنه‌ توچه‌ کۆئی سه‌ه‌ودا چه‌ کۆ
 ئێ مامه‌له‌ی مه‌زاق نا په‌یدا چه‌ کۆ
 چه‌ند مه‌عشوق هه‌نی په‌ی من زه‌رووره‌ن
 به‌عزێ چه‌ نزیک به‌ عزێ چه‌ دووره‌ن
 چونکه‌ من شه‌ربه‌ت ئیقبالم شووره‌ن
 یا قاری قه‌لتاخ یا دیده‌ کۆره‌ن
 یا ته‌رک دنیان یا خود جلفه‌ره‌ن
 یا قاری قه‌دیم قوللار قه‌رانه‌ن
 یاخود جه‌ره‌زه‌ن یا کاسو و په‌ن
 یا خود قایشباز کوه‌په‌ گه‌رانه‌ن
 یا چه‌رخ فه‌له‌ک (بو لانقوچ بووران)
 یا قه‌دیم قه‌ه‌واد قاپوده‌ دووران (۱۷)
 (یا سورمه‌لی گوێز کاغه‌د بۆباغی
 ئەبو طه‌نطه‌نه‌ بازار ئەیاغی) (۱۸)
 (چلیس چلماس قاپوله‌ر چناغی
 فه‌رق ئیلمیان یاقون ئیراغی) (۱۹)

(۱۶) ئەم نیوخشته‌ له‌ ده‌سنوسه‌که‌ی سه‌یید وه‌هابدا نووسراوه: (ببه‌خشۆ وه‌نم وه‌ بێ ده‌رده‌سه‌ر).

(۱۷)، (۱۸)، (۱۹)، (۲۰)، (۲۱)، (۲۲)، (۲۳)، (۲۴)، (۲۵) ئەم خشته‌ شیعرا نه‌ به‌تورکی وتراون
 تیاپاندا به‌کورتی گله‌بی له‌ به‌ختی خۆی و ئاغا رۆسته‌م ده‌کات و ده‌لێ له‌م ده‌قه‌ره‌دا ژنیکی چاک و
 زه‌ریفه‌م به‌ده‌ست ناکه‌وێ که‌ به‌دلی خۆم بێ و بێ به‌هاوسه‌رو هاوژبانم، پیره‌ ژنیکی په‌ک که‌وتووی
 وام ده‌ده‌نێ که‌ خۆی پێ خزمه‌ت نه‌کری، یان ژنیکی کوێر و شهل، یان منجرو چه‌قه‌چناوه، یان: گر=

(فەلەگ بەختىمە) (*) ئورمىش بەرداغى
 چا شورتمىش بەنا سول ئىلە صاغى) (۲۰)
 (ئۆرد و گىتردى گىوگىلن ئىراغى
 قەطع ئۆلدى بەنا بىر ئىيو دەياغى) (**)(۲۱)
 (نەسىب قىسمەت ساحب كەرەمدەن
 ھىمەت شەفەقەت ئاغا رۆستەمدەن) (۲۲)
 (كاتەب ئەزەل يازسە قەلەمدەن
 ئۆلۈرسە ((خەلىل)) چقار بو غەمدەن) (۲۳)
 (شادمان ئۆلۈر نەيلى ھەرەمدەن
 مەمسەكدر (***) ئەلدە مولك عەجەمدەن) (۲۴)
 (قارى ئاسارى قەطع ئۆلدى غەمدەن
 ھىچ قەحات دەگىل چەقەل بو چەمدەن) (***) (۲۵)
 ساكن بەر (خەلىل) چەنى دەرد وىت
 چەنى ناكەسان وىت مەكەر وە شىت
 ئەو كەس كە خانەى تۆش كەردەن خاپوور
 ھەم موقتەدىرەن بىكەرۆش مەعموور
 چ وەقت شادى زورنا و پىكتەن
 چمان نەوشاتر نە تۆى سىكتەن
 ھەنى كافىيەن نام كەس نا چى
 زىانت بوپ بەمەوداى قىچى

= خۆرى زەرەرمەندى بى كەلكم بۆ دەسنىشان دەكەن، تەنبا مەگەر ئاغا رۆستەم بتوانى كىشەكەم بۆ
 چارەسەر بىكات و ژىتىكى پوختەم بۆدابىن بىكات، ئەگىنا ناچار دەبم بىچمە ئىران و لەوئى ژنى بخوازم.
 (*) بەختىمە: لە ھەردو دەسنوسەكەى مەلا عەباسدا نووسراو: (بقرىمە).
 (***) ئەم نىوخشستە لە دەسنوسەكانى مەلا عەباس بەم جۆرە ھاتووه: (ازدى ارندى كوكلكمك ياغى).
 (***) مەمسكدر: لە دەسنوسەكەى سەبىد و ھەب نووسراو (مكرر).
 (***) ئەم خشستە دەسنىشانە بۆ ئەو پەندە كوردىبەى كە دەلتى (چەم بى چەقەل نابى).
 (۲۶) عىسمەت: لە دەسنوسەكەى سەبىد و ھەبدا نووسراو (عىسمەت).

ئەر بى دەنگ نەوى رىشت مەپاچى
 زەم ژەن مەكەر وىنەى زورنا چى
 ھەياو عىسمەتت (۲۶) لوا وە تالان
 موحتاج قارى قەلتاخ سالان
 (قارىلەر سۆيىلەر بەختىمىز يوقدر
 خەلىل ئەيودر ئوشاغى چوقدر) (۲۷)
 (ئەگەر ئۆلمازدى بو ئوچ ئوشاغى
 گوروردى بزەن قوجاغ سىجاغى) (۲۸)
 (ئەمما بى فائىدە بىلدمىز ئىراغ
 كىمدر بىسلسون بىر ناخر ئوشاغ) (۲۹)
 ئىنە مەواچان قەلتاخان دى
 چمان كە خەلىل بى وە فەحل شى
 (ئەگەر زەكەرمە چالسىە يوز ئارى
 ئەگەر ئەكەم ئۆلۈرسەدارى) (۳۰)
 ئەگەر قونام گىدرسەكارى
 بوندەن بەتەرى يا پارسە قارى) (۳۱)
 (زەمھەر بىر ئىدەر بەنا بەھارى)
 حاشا وە لىللا چەى نەوعە قارى) (۳۲)
 ژەن ئى زەمانە گشت بنىاد پۆخەن
 ماچان فلان كەس فرزەندش چۆخەن
 مەعلووم لايقىشان تەلاق و شەقەن
 بابۆكۆى ئاھن داىە مەفرەقەن

(۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲) ئەم خشستە شىعرانە بەتوركى دارپىزاون ئەمەش و اتاكانىانە: (ژەنەكان
 لە نىوان خۆياندا دەلتىن: خەلىل پىاوتىكى چاكە بەلام خاوەنى گاگەلى مندالە، ھىچ ژنى ناتوانى
 ھەلسى بەخزمەتكردىيان، ئەگەر و انەبواىە شوومان بى دەكرد و باوھشىمان گەرم دەكردو، وادەزانن
 خەلىل بووئە ئەسپەشى، جا من زەردەوالە بچزنى بەزەكەرمەو و نانىشم شامدارى بى و مېوانىش
 بىسەرى تفتىم بۆ بىتىن، ژنانىش لەمە زىاترم پىبىكەن و بەھارى شادىشم لى بىكەن بەدۆزەخ من لەو
 جۆرە ژنە بى كەلك و پىر و پوچانە ناخوام).

خودایه خه لیل نهوه نهوینی
 ئه ر موسلمانه حاشا له دینی
 سه رمایه ی عومرت ئی سه نه ولادهن
 زه ره ی خاترت وه نه وشان شادهن
 یه کیشان ئیمان یه کج دینتهن
 یه کیشان قیبله ی سه ر زه مینتهن
 ته ئریخ عومرت یاوان وه چل سال
 دیت وه دیده ی ویت دوو ژهن و دوو مال
 وه نه مر قودرهت (۳۳) حه بی بی زه و آل
 ژهنان فهوت مهوت مه ندهن سه منال
 یه کیشان سه قهت یه کیشان دوخته ر
 یه کیشان دوو سال تفلیه ون شیر وه
 ماده ر و پده ر براده ر بی ساخ
 ئی سه تفلم هه ن چه نی دهر د و داخ
 قاریم په ی خزمهت ئیشان لازمه ن
 چ وه قهت وه عده ی عه یش و نازمه ن
 ئه ر ژهنی نه سیل مه که ری ته له ب
 نا په یدان تا شام (۳۴)، یه مه ن و حه له ب
 ئه ر قیمه تش که ی وه پاره و (ذهه ب)
 چه دوو عه شیرهت په یت مه بو سه به ب
 نه وان نه سیلن نه شه ه دم بیللا
 خانه دان حور به ینی به ینه لالا
 یا دوخته ر دوّم وه یاکه چاوه ش
 وه زه رب پاره بگیتر چه باوه ش

(۳۳) قودرهت: له ده سنووسه کانی مه لا عه باسدا نووسراوه (فه رمان)

(۳۴) شام: له یه کج له ده سنووسه کانی مه لا عه باس نووسراوه (شار).

هه نی کافیه ن (۳۵) مه که ر قال و قیل
 نییه ن چه دنیا زه عیفه ی نه سیل
 ئه ر هه نی چه توخم (خدر منه ووه ر) (۳۶)
 هه ر په نجی مه دی چه نی ئیشان دهر
 چه ی دوو نه سنافه مه وینی پایه
 ئینشانه لالا ره نجت مه لو وه زایه .

(۳۵) کافیه ن: له ده سنووسه کانی مه لا عه باس نووسراوه (موشکلنه ن).

(۳۶) منه ووه ر ناوی دایکی باوکی شاعیره، واته دایه گه وره به تی، ده لئین کاتج دایکی ده مرئ شاعیر

مندال بووه و نه نکی به خیتی کردووه بۆیه به (خه لیل منه ووه ر) ناسراوه، هه روه ها باوکیشی به (خدر

منه ووه ر) ناسراوه، چونکه نه ویش به مندالی باوکی ده مریت.

داستانی گورگه هارهکه (۱)

ئیمجار بیتین وه بهحس سنف ئەمیران
نیره گورگ هار (کفری) کهرد ویران
چه فهوق گونبه (۲) (بابا شاسوار) (۳)
قزلهر قهلعهسی مهنشورهن ههسار
چه نالهی سهه دای توپ قایهچی
چه دوود دوخان کوورهی گۆزهچی
چه مهشق مهیدان تهعلیم نیزام
چه مابهین شار (شاسوار ئیمام)
چه م وینهی چه ناغ بهرقان کهردهوه
چنگ دههانش سهه هان بهردهوه
نه عهده تهی نه ههنگ کیشا وه دهرحال
شاهین شهشدانگ چون باد شهمال
دهمدا وه ههمدا زیرنا وه زار
هه ره که تش کهرد وه قین و وه قار
ئاما وه زه مین چه فهوق کوهسار
پر تاف پادا چون باد بالدار
هجووم هاوهرد وه ههملهی پلهنگ
چه م کاسه ی پر خوون ناخوون ئەلماس رهنگ

(۱) له سهردهمی عوسمانییهکان و پیش جهنگی جیهانی یه کهم بهچهند سالتیک نیره گورگیتی هار لهسه ر شاخه کانهوه هیرشی کردووه ته ناو شاری (کفری) یهوه و زهرد و زبانیکی زۆری بهخه لکه که داوه، میرزا خلیل ئەو کارساته ی بهوردی له چوارچیهی ئەم داستانه شیعهردا تومار کردووه. ئەم داستانه شیعه ره لهسه ر دهسنووسیکی سه بیید وه هاب و دوو دهسنووسی مهلا عهباس حیلمی وه رگیراوه.

(۲) گونبه د: گومه ز.

(۳) با با شاسوار، یان: باوه شاسوار: پیاو چاکیکی کوردی کاکه بییه. له دهووبه ری سه دهی نوپه می کۆچیدا ژیاوه، ئارامگاکه ی ها بهسه ر لوتکه ی چیا ی باباشاسواره وه له کفری.

وه شه وکته چون شیر وه سه ر چون بز او
وه هه یبهت چون ورچ وه قامهت چون گاو
کلک چون که لاف درفش وینه ی سیخ
دندان چون خه نجه ر ئینگلیزی تیخ
ههوا بهست وه هه ی گورگ کوهستانی
تا باب سوقاق رووی سلیمانی
چه وهخت سه حه ر شو عای (زولمتار) (۴)
پر تاف پا دا نییره گورگ هار
یهک (طرفه العین) وه ههمله ی ئه وه ل
وه یهرد چه خانه ی ئەو (سه فه ره شهل) (۵)
وه ههمله ی دووهم تاودا وه تاوش
وه یهرد چه خانه ی ئەو (عه لی باوش) (۶)
وه ههمله ی سیههم ئه وه ده عبا ی دیجله
وه یهرد چه خانه ی ته کیه ی (میم نه خله) (۷)
وه ههمله ی چوارهم چون تیر و باران
یا باد باران (۸) یا ئاهه نگران
بروسکه ی غه زه ب غه زای سه د هه زار
ته شریفش یاوا وه مه یانه ی شار
زیرنا وه زار قهرمز بی چاوی
ئیمجار بیتین وه سه یر ئەو (عه باس واوی) (۹)
بیلتی بوستانچی گرته وی وه دهست
ئاما په ری گورگ وینه ی فیله مهست

(۴) زولمتار (ظولمتار): تاریک و نووتک.

(۵)، (۶) سه فه ره شهل و عه لی باوهش، له دانیشتوانی شاری کفری بوونه.

(۷) میم نه خله: ژنیککی سه بیید بووه و خاوه نی ته کیه بووه له شاری کفریدا.

(۸) باران: لای مهلا عه باس نووسراوه: (بالدار).

(۹) عه باس واوی: بابایه کی کوتیار بووه له دانیشتوانی شاری کفری، بههزی بیلته که یه وه چوار په نجه ی گورگه که ی قرتاندووه.

شیرانه ئاسا وه غه زه ب خوری
 بیلی هه وادا چوار په نجیه ی بری
 وه رچل مه جروح کلک کهرد کلاف
 وینه ی موباریز مدرا چه مه ساف
 دوو (۱۰) نه فهر چه نه هل ولات مووسل شار
 یهک یهک زامدار کهرد نیره گورگ هار
 سه نه فهر سه یید ساحیب کهرامات
 دهف ژهن و شیش ژهن چه تایفه یی لات
 ههر سه وه یهردن چه راگه ی بازار
 وه دهست به لای گورگ گ بین گرفتار
 قاوو قهوا قووی (۱۱) قورت و غولغوله
 چه شار (کفیری) بی وه وه لوه له
 (قاری و ئوشاق قاچدیله دامه
 کیمی جامیعه کیمی حه مامه) (۱۲)
 (قورد قورقسندنه کیمسه نه یاقده
 دوره بیلمازدی بیره ز سوقاقدده (۱۳)
 قانیمقام به گه ئیرشدی خه بهر)
 (مه علوموز ئولسون نه ی عالی نه زهر (۱۴)
 بیر قودورمش قورت ئولمش ئاشکار)
 چه ند نه فهر ئیسلام (ئیتمش زه خمدار) (۱۵)
 (عیلاجی یوقدر عیجل چاغردور
 به رازه به نزه میسل سغردور) (۱۶)

(بهگ نه مر نه یله دی چا غرسون ده لال
 ههر کیم بو قورتی نه یله رسه قیتال) (۱۷)
 (ههم شوهره ت ئولسون گیندینه بو ئیش
 قانیمقام به گدهن بیر لیره به خشیش) (۱۸)
 (گیه لسون قه بز ئیتسون یازم ژورن ئالی
 به لکه قورتولسون بوندهن نه هالی) (۱۹)
 وه نه مر نامر جارچی کهفت وه شار
 عالهم خرؤشا په ری گورگ هار
 گورگ په ری بازار پی چنا کلک
 یاوا وه دوکان نه وه به قبال خلک (۲۰)
 هه و جارچی چه دهر ب دوکانش قهرار
 هه وادا په ری نیره گورگ هار
 کهفت له گهردنش تا پشت شانش
 هه نجنا ده مار گوشت و سوقانش
 نه بی کارگیر نه کهفت وه رووی نه رز
 به قبال بازار ته مام نیشت وه له رز
 نه عره ته ی نه ههنگ کیشا وه رووی حال
 شاهین شه شدانگ چون باد شه مال
 (عهلی محه مده) (۲۱)، نه وه عه جه م که یال (۲۲)
 بی خه بهر چه کار ههم (فارغ البال)

= هاشار داو به شیکیشیان به ره و گه رماو (حه مام) رویشتن، نه م هه واله یان به (قانیمقام) راگه یاند و
 پیتیان وت: نه م گورگه به لایه که بو خوی، نه م نه ده زله ده لینی نوکه له به راز، یان: گایه، نه ویش فرمانی
 دا ده لاتیان ناماده کرد و له بازاردا جار درا نه وه ی گورگه که بی گیان بکات نازاییبه کی گه وره ده نویتنی
 و لیره یه کیشی ده که بین به خه لات.

(۲۰) خلک: له بازار ی کفریدا دوکانی به قالی هه بووه، نه میش بو کوشتنی گورگه که هه ولی داوه و
 هه و جارچیکی داوه ته ناو شانیا به لام کاریگه نه بووه و نه ی کوشتووه.

(۲۱) عهلی محه مده عه جه م: ده لپن گوایه دوکانیکی عه للافی هه بووه بو کرپن و فرؤشتنی دانه ویتله له
 ناو بازاره که ی کفریدا، گورگه که برینداری کردووه.

(۲۲) که یال: جوړه پیتوانیکی دارینی خره بو کرپن و فرؤشتنی دانه ویتله به کاری دپن.

(۱۰) دوو: له دهسخه ته که ی سه یید وه هاب نووسراوه: (ده).

(۱۱) قاو و قهوا قووی: هه راو هه ریا، غه لبه غه لب. له دهسخه ته که ی سه یید وه هاب نووسراوه: قاوه قاوی.
 (۱۲)، (۱۳)، (۱۴)، (۱۵)، (۱۶)، (۱۷)، (۱۸)، (۱۹) نه م خشتانه به زمانی تورکی هه نراونه ته وه،
 به کورتی نه م هه ش و اتا کانیانه:

(گه وره و بچووک نه ویران له بازار بپننه وه له ترسی گورگه که هه لاتن هه ندیکیان خوی له مزگه وت =

گورگ شکاری یاوا وه عهجهم
 دهستش چون تهوان دهردهم بهرد وهدهم
 چه تهو گوزهر كهرد چون ئاههنگهري
 تا یاوا وه لای تهو (خهدر بهدري) (۲۳)
 تهویش مهجروح كهرد تهو درندهی هار
 یاوا وه فرزهند تهو (ئهحمهده تهبیار) (۲۴)
 ئهه نهناسیش (ئهمیر) چاوش بی
 زهبتیهی پیاده قورنهی قاوش بی
 تهویش مهجروح كهرد گورگ قمرمی
 (هیتهی (۲۵) ئهحمهدهن) بیر كوچك قزی
 (سوقاق ئیچنده) (۲۶) مهكهردش بازی
 گورگ زامدارش كهرد پهی بهچهبازی
 چه تهو گوزهر كهرد وه داد و دهوان
 یاوا وه دوختهه (كودرین) (۲۷) باخهوان
 وه چنگال چنگ وه زهره ناخوون
 گونای گولنارش قمرمزهرد چه خوون
 قهمبره جولهنین، بیر كوچك قزی
 بۆیننده مونجوخ كومهك قمرمی) (۲۸)

(۲۳) خدر بهدري: یه كیتكه له دانیشتوانی كفری گورگه هارهكه برینداری كردوو.

(۲۴) ئهحمهده تهبیار باوكی (ئهمیر چاوهش)ه، چاوهش زووتر له ریزی پۆلیسدا پلهی (عهریف) بووه، له شیعرهكهدا وا دهردهكهوی گورگه كه ئهمیشی بریندار كردوو.

(۲۵) هیتسه كچی ئهحمهده ناویكه، به تهمهه من منداڵ بووه و له كۆلاندای بۆ خووی لهگهڵ دهسته خوشكه كانیدا یاری كردوو له پر گورگه درندهكه دی بهسه ریانایو برینداری دهكات.

(۲۶) سوقاق ئیچنده: له ناو كۆلان.

(۲۷) كوردين: له كفریدا ئیتره گورگه هارهكه كچی ئهمیشی زامدار كردوو.

(۲۸) ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶) ئهم خشته شیعرا به زمانی تورکی داریژراون و =

(ساچنده ساجیاغ باشه تیل قورمه
 كوئیسكنده سوخمه باشنده تورمه) (۲۹)
 (قۆلنده قۆلباق ئهلنده بورمه
 بهناقده ئاولك گوئیزنده سورمه) (۳۰)
 كهمه ربهند باریك چون توول عه رعه ر
 (ئهیاغده خرخال) چه سیم ئهنوهر (۳۱)
 دهست (وه بیلازك، بۆین) وه خشل
 قامهت وه قهباي قمرمی و (یه شیل) (۳۲)
 (ئۆلاشدی ئونه) گورگ (به رازی)
 دهست (غه زه بیله طوتی بوغازی) (۳۳)
 (حه لقومن طوتی ئه یله دی مه جروح
 به ره قۆینجه ئه یله دی بی روح) (۳۴)
 (وه فسات ئه یله دی ئۆنازك به دهن
 قورت طوتی ئۆگوین سی مهرد و دوو ژهن) (۳۵)
 (کیمن باشنده کیمن ئهلندهن
 کیمن بوغازدهن وه سه قالدندن) (۳۶)
 ناگیا په ری بهخت شووم نا شه ریف
 سه عید ئه فهندی کاتیب ره دیف) (۳۷)
 (چارشوه گیله دی خه به رسز) چه کار
 حهمله بهرد په ریش نیتره گورگ هار) (۳۸)
 گرت له كهمه ربهند کاتیب سه را
 زه لزه له خیی زه وه هه را هه را) (۳۹)

=له گهڵ كوردییه كهدا تیهه لکیشی كردوو ئهمهش به كورتی ماناكانیانه: (قهمبره جولخه كه دانیشتوی كفری بووه، كچیکی بچكۆلانهی زۆر جوانی هه بووه، ئه و پۆژه ئهم كچۆله یه به جوانترین بهرگی ئالا و والا و بازنگ و خرخال و ملوانكه و تارای رینگامه و سوور و سپیایو رازابوووه، گورگه هارهكه درپدانه ملی تهو ناسك و نازدارهی برد به دهما و له شوئینی خویدا بی گیانی كرد، هه ره له و پۆژهدا سی پیای و دوو ژنی تریشی بریندار كرد).

(۳۷)، (۳۸)، (۳۹)، (۴۰)، (۴۱)، (۴۲)، (۴۳)، (۴۴)، (۴۵)، (۴۶) هه میسان ئهم خشته =

ئەفەندی سەرسام ۋەى كار و خەبەر
 ئەل بەرد (بەيلەندە بولەدى ۋەپروەر) (٤٠)
 ئەل وردى باقىدى يۆقىدور خەنجەر
 ئەمما سەعات ۋار(نەبەلە سون زەرەر) (٤١)
 (فەقەت جىغاره قوتوسى مەوجود
 توج قەلەم دويت بەيلەندە مەفقود) (٤٢)
 سەرسام بى (دیدی بو قورت تریا ئیت)
 (قوناغدە قالدی توج قەلەم دويت) (٤٣)
 (چالدم بونن ئاغزى ئیچنە
 لایق کوئیربەردم گیندی سوچنە) (٤٤)
 (بیرسىی دیدی بونە سوئیلەرمى
 ئەفەندەم بونە دويت نیلەرمى) (٤٥)
 (بو بىر بەلادەر هەق ئیتتمش کەرەم
 نە یاپار بونە بىر دويت قەلەم) (٤٦)
 ۋە قوربانم باى حورمەى (ئەستەنبوول)
 خانم ئەفەندی زەوزەوات مەقبوول
 ساحیب بابوج دیشداشە پەمە
 چیت عەزىزىە بەیاز مەرحەمە
 پەقلەۋا فرنى (قەسلىە ئیچان) (٤٧)
 ۋە قوربانم باى (دیۋارە سىچان) (٤٨)

=شيعرانەى بەتورکىيەكى سادە و ئاسان وتووہ و دەفەرمى: (سەعبە ئەفەندی كە لە فەرمانگەى
 مېرىدا نووسەرى بەدەك بووہ، بى ئەۋەى لەم كارەساتە ئاگا بى لەۋى بەدشاشە و بابوج بەبى چەك
 نامادە بووہ، لەپەر گورگەكە هېرشى بۆ دەبات و دەكا بەناو قەدىا، خەلكى بەھەرراۋھوربا پرزگارى
 دەكەن، ئەۋىش تەنبا قەلەمدان و كاتىمىر و قوتوۋىەكى جگەرەى بىن بووہ، جا لە ترس گىبانى خۆى
 قەلەم حېرەكەى تى گرتووہ و بەغار ھەلاتووہ، خۆى و فېسە قەرمزەكەى دەكەونە ناو قور و چلپاۋەوہ،
 خەلىل مەنەۋوہ بەتەۋسەوہ ھەندى ھەجوۋى دەكات. . ھتد.

(٤٧) ئىچان: خواردنەوہ.

(٤٨) دىۋارە سىچان: مېزكردن بەقەد دىۋاردا، كە نەرىتى سەگە.

خولاسەى كەلام ئەفەندی گەزى
 (چامورە دوشدى) (٤٩) فېس قەرمى
 يەك دەست و يەك پان ئەفەندی جايى
 پلكىا لە قور ۋەك مانگەى زايى
 چە زەرب ھەببەت سەگسار سەفدور
 فېس ئەفەندی كەفت ۋە ناو قور
 (ئوربەئەيلەدى) (٥٠) لە پرش قوروا
 غولغولە خىزا ۋەك بەرازە راو
 (سلىمان زولفە) (٥١) ئاما چە سەردا
 گورگش دى ۋە چەم دەس چە دەم ۋەردا
 مەردانە دەستوور بى خەوف و جگەر
 (ئۆلاشدى قورته چالدى بىر خەنجەر) (٥٢)
 (چالدى بەيلە ئويچ زەرب زەرەر) (٥٣)
 سە زەرب كارى يەك لە يەك بەتەر
 ئەعزاۋ ئەندامش چە يەك ھورۋەشان
 پشت و پەھل و و پا، دەست و دەفەو شان
 ۋە مەوداى خەنجەر جەرگش ھوردېرى
 رىشەى بەند جەرگ ۋە مەودا برى
 كەردن ئافسەرىن ئەھالى بازار
 ئافسەرىن بۆ پەيت ھەزاران ھەزار

(٤٩) چامورە دوشدى: كەوتە ناو قورەوہ.

(٥٠) ئوربەئەيلەدى لە پرش قوروا، واتە: كەلوپەلەكەى بوو بە قورپاۋەوہ و راجەئەكا.

(٥١) سلىمان زولفەى دەلۆ: خەلكى شارى كفرى بووہ، ۋا دەگىرەنەۋە پىاۋىكى ئازا و بەجەرگ بووہ،
 خەلىل مەنەۋوہ رىش ئەم شايەتسەى بۆ دەدا، بەھۆى خەنجەرە دەبانە كوردىيەكەيەوہ مەردانە گورگە
 ھارەكەى لە ناو بازارى كفرىدا كوشتووہ و خەلكەكەش بەۋپەرى رىزەوہ سوپاس و ئافەرىنىان كردووہ
 و بەپىاۋىكى ئازا ناۋبان بردووہ.

(٥٢، ٥٣) گەبىشت بەگورگەكە و بەھەموو توانايەكىيەوہ سى خەنجەرى كارىگەرى ئالكاندووہ بەپشت و
 ناۋشانبا.

مەردى (سليمان) مەنشور بى نە عام
 بى وە خەلات پۆش چەلاى قائىمقام
 ئەووەل موزدە بى (ليبره) ى نەويدى (۵۴)
 (ئاخر ويردیلەر ئىكى مەجىدى) (۵۵)
 (عوسمانىلەرن بودر ئىكرامى
 نە شەرتى وارد وە نە كەلامى) (۵۶)
 (ئوغرونە ياپ فەتەح ھەزارە
 يا بىر ئافەرىن يا بىر جغارە) (۵۷)
 (بىن ئافەرىن گوندر بازارە
 يوز ئىل گىزدىرسەو ئىتمەز بىر پارە) (۵۸)
 (بونلەردەن غەيرى يوقدر ئىكرامى
 نە والىسندە نە قائىمقامى) (۵۹)
 (سليمان) مەنشور نە (كفرى) شارەن
 قاتل وە حەشى دىندەى ھارەن
 يە (خەلىل) واتەن مات و غەمگىنەن
 ئىسكان وە تەن (كفرى) زەمىنەن.

(۵۴) نەويدى: موزدە، لە دەستخەتەكەى سەبىد وە ھاب نووسراوہ (نەویندى).

(۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹) ئەم خشتە شىعرانەش بەزمانى توركى و تراون ئەمەش پوختەى ماناكانيانە،
 (عوسمانىيەكان لە پىشا موزدەيان جاردا ئەوہى نىرە گورگە ھارەكە بكوژئ لىرەبەكى دەدرىتەن، كە
 كوژرا لە جىياتى لىرەكە دوو مەجىدىيان كىردووە بەخەلات، ئەمەيە پەيمان و دەھەندەبى رزىمى
 عوسمانى، نە شەرتىيان ھەيە و نەيش پەيمان، ئەگەر لە پىناوياندا ھەزار كارى گىرنگ راپەرتىنى، يان
 : ئافەرىنىكت دەكەن، يان: تاكە جگەرەبەكت دەكەن بەخەلات، ئەگەر سەد سال بگەرپى تاكە پولىك
 ناكات لەمەيش زياتر پىساوہتى و چاوتىريان لى نابىنرەت نە لە قائىمقام نەش لە پارىزگار).
 بەھەقىقەت خەلىل مەنووەر زۆر چاك ئەو رزىمە بۆگەن و چەپەلەى ناسىوہ كە نىزىكەى سى سەد سال
 ھەموو گەلانى عىراقىيان چەوساندووەتەو بەتايىبەتى گەلى كوردمان، ئەم چەند خشتە لەو چامە
 شىعەرەشدا دووپات كراوہتەو كە بەناونىشانى (خەلىل مەنووەر داواى ژن دەكا) دارىزراوہ.

داستانى چاوشەكان و كوڭخا ئەو رەحمانى دەلۆبى (۱)

كوڭخا چەند چاوشەش.. كوڭخا چەند چاوشەش
 ئىمىرۆ دىم وە چەو پەنج وشەش چاوشەش
 تىپى وە ھەرا تىپى وە خاموش
 گلىم و جاجم گرتوین وە باوش
 تىپى وە زورنا تىپى وە دەھۆل
 يەك تىپى وەك خىرس ئەكرد بۆلەبۆل

(۱) ئەو رەحمان (عەبدولرەحمان): كورى سليمان كورى ئەحمەدى دەلۆبە، وەكو خزم و كەسوكارەكەى
 دەگىرنەوہ پىياويكى نەترس و جوامىر، چاوتىر و كورد دۆست و نىشتىمانپەروەر بووہ، كوڭخا و رىش
 سىپى دىنى (كارىز) بووہ، شەش كورى لە پاش بەجىماوہ (فەرمان، سالار، سالىح، سەمەد، مەھمەد،
 حەمىد)، حەمىدىيان لە شۆرشى بىست بەشدارى كىردووە لە كفرى لە جەنگدا شەھىد بووہ. دىنى كارىز
 (۱۵۰) مالىك دەبوون، دەكەو پتە رۆژئاواى قەزاي كىفرىيەوہ بەپىنج كىلومەترىك، ئاوەكەيان لە
 كارىزەوہ ھەلدەقولى و بەناوى دىيەكەدا تىدەپەرى بۆيە ئەم ئاوەيان لىتى ناوہ، ھەر ھەموو
 دانىشتوانى لە ھۆزى دەلۆن، لە ھەشتاكانى سەدەى رابردوو بەعسىيە ئەفەلەقىيەكان كاوتىيان كىرد، لە
 پاش پىرسەى ئازادى لە سالى ۲۰۰۳ى ز. شوكر ئاوەدان كرايوہ لە سالى (۱۳۲۶ى ك.).
 بەرامبەر بە (۱۹۰۸ى ز.) لەسەر دەسلەتدارى لە ناوچەكەدا ناكۆكى دەكەو پتە نىوان ھۆزى دەلۆ و
 تىرەى گەلانى (جەلالى) جافەوہ، كوڭخا عەبدولرەحمان فەرمان بەدانىشتوانى (كارىز) دەدا بۆ
 ئەوہى ھەر نىرىنەيەك كە تەمەنى لە (۱۸) سالان تىپەرىبوہ تا (۶۰) سالان تەفەنگ ھەلگىرئ ئەوہش
 چەكى نىبە دەبى بەزوتىر كات بەدەستى بىتىن، لە ئاوايىبەكەدا چەند ھونەرمەندىكى كوردى ھەزار
 و بى ئەو ھەبوون لە كوردەوارىدا بە (چاوشەش) ناسراون، لە شايى و زەماوئەندەكانى كفرى و ئەو
 گوندى و تىكرى دەقەرەكەدا دەھۆل و زورنايان بۆ خەلكى دەزەنى، جا ئەم تاقمە چاوشەشەش وەكو
 دانىشتوانى ئاوايى كەوتەن بەر شالاوى تەفەنگ كرىن ئەگىنا دەبى لە ئاوايىدا كوچ بەكە ئەمەش
 ناوەكانىيانە (سمايل، كازم، عەزىز، سالىح) ئەمانىش وا بەچاك و پەسەند دەزانن بچەن (كفرى) و
 ھاوار و شكاتى خۆيان بەرنە لای مەلا خەلىلى شاعىرو دەردى دلى خۆيانى بۆ ھەلرەتەن بۆ ئەوہى
 چارەسەرىكىيان بۆ بدۆزىتەوہ، چونكە شاعىرمان لەگەل كوڭخا عەبدولرەحماندا پەيوەندى و
 دۆستايەتىيەكى بەتىنى ھەبووہ.. مەلا خەلىل بەو ھونەرمەندە رەشو رووتانە گەلى دلى دەسووتى و
 بەزدى پىياندا دىتەوہ و كىشە و بەرەكەشىيان ھەر لەو رۆژەدا لە چوارچىوہى چىرۆكە شىعەرىكى
 رەنگامەى مىژوويىدا دارىزراوہ و بۆ كوڭخاى ناردووە، ئەویش بەخوتەندەوہى ئەم شىعەرە گەلى دل
 خوش دەبى و لەبەر خاترى شاعىر لەچەك كرىن لىيان خۆش دەبى.

واتم: ئەلسەھلام تىپ چاوشسەھل زورنا كىر خەر دەھۆل كاسەكەھل وتم: قەومەكان بۆچى غەمبارن؟ تەشرىف سەفەر راي (كفرى) شارن ئىمرۆچ خىرە نىيە دەماختان؟ چمان شەورنگ نشتىە لە باختان واتشان: (خەليل) شوعەرەي زەمان دادمان لە دەست كۆخا ئەورەحمان لەي وەختە لىمان بىيە وە ورك يەقەمان گرتىيە وەكو تودرك وە حوكم جەبرى دلمان تەنگ كەت لىمان ئىدەئاي ئەخذ تەفەنگ كەت ئەوشت وەي سائە خوتان قەردار كەن تەفەنگ ناسىين لە (كارىز) باركەن ئىمجار نەھاتى بەخت رەشمانە بۆيە لەي رىگە پەنج و شەشمانە ئىتر نازانين چ خاك وەسەر كەين؟ دەس وە رووى دامان كام رەنج بىوەر كەين ھەناسە سەردىن ئىمجار بەردەلبەرد ئىستە كى پىمان مەدەرۆ دەسقەرد؟ يە چەند وەختىكە سوور و مۆر نىيە نە لە نزديك و نە لە دوور نىيە سەگ حالى لە حال ئىمە خۆشترە ئىشمان لە بەلم كاجۆ بۆشترە كەمى ھاو مالى بى خەرجى پارە (قوت لا يموت) ئەكەين ئىدارە

ئەگەر بار ئەكەين ئەوين وە بەدنام ئەوين وە رىشخەند واتەي خاس و عام ئەگەر بار ناكەين بنىشين بىدەنگ پارەمان نىيە بەدەين وە تەفەنگ وەي تەورە ئىمە گشت سەرگەردانين غەرق پەژارەي بەحەر دەردانين خو تۆئەزانى ئىمە (دەلو) (۲) نين خەبەردار لە كار ئى تان و پۆنين نە (تالەبانى) لە عام مەنشورين نە (زەنگە)، نە (جاف) نە خود (جىوور)ين نە (دۆم)، نە (توركمان) نە خود (بەيات)ين بىدەنگ و بىسەنگ لە (كارىز) ماتين نە جەھەنەمىين نە خود جەنەتى نە لە رەحمەتىن نە خود لە عنەتى چاوش فەقىر سەر و پاپەتى مسكين و مەزلووم ھەفتاد مىللەتى سەرو كەرمان ھەس ئەراي رۆژ تەنگ بەدەين وە لىرە بۆ پارەي تەفەنگ لىرە لە بازار (كفرى) ورد بکەين تاوستان قەرچە وە چە گرد بکەين؟ بازارمان كەساس سەرمايە سەنگەن زورنامان فیشەك، دەھۆل تەفەنگەن (سمایل) وات: خەليل، گۆشدرە وە حالم ئى تەنھا گلىمە، بى لە ناو مالم

(۲) دەلو: ھۆزىكى كوردن، لە كفرى و دەوروبەرىدا نىشتەجىن، لە (۱۰) تىرە پىنك ھاتوون بۆيە ئەم ناوھيان بۆ داناو.

ئىنە سەر ئەنداز ژىرو بانم بى
 دۆشەك و يۆرگان زمستانم بى
 ھەنى پەرى چىش دلم نەبۆ تەنگ؟
 بەمەى وە (كفرى) دەمەى وە تەنگ
 كى قبوول ئەكائى زولم عەزىم؟
 نانجىخ ھەر بكا ھەفت قران و نىم
 منالەكان بىر با لە سەرمايى
 دادمان لە دەس كۆخاى ئاوايى
 لە زەرب سەرما پشتيان بوت پەق
 ئەلبەت دوعايان گەت وە قاپى حەق
 كافىر بوينۆم وەى حال حەزىن
 ئيمان ئىسلام مەكەرۆ تەلقىن
 تا ئىستە ئى رەنگ نامان وە ريمان
 ھىچ كەس ئى زولمە نە كەردەن پيمان
 چاوش فەقىر (دبىلەنجى) زەليل
 يە كەى مروەتەن ئەى (مىرزا خەليل)؟
 بى چارەى مەزولم بى دەنگ و سەدا
 قۆخا وە ئىمە ئەكەت تەعەددا
 (بوخسولۆ) قەردار فەقىر و گەدا
 ناتوانىن كە قەرز خۆمان كەين ئەدا
 لە پىگەى (دەلۆ) گيان ئەكەين فيدا
 كۆخايش وە ئىمە ئەكەت تەعەددا
 ئەلبەت خوداوند حەبى لامەكان
 حەقمان ئەسىنى لە (عبدالرحمان)
 وە شكارتهى (خدر ئەلىاسم) (۳) بکە
 لە دەست ئى غەدرە خەلاسم بکە

(۳) خدر ئەلىاس: يەككە لە پىغەمبەران، لە ناو كورده وارىدا بە (خدر زنده) ناوى دەرکردووه، زووتر جوتيارەكان شكارته يەكيان بۆ دەکردو لەپاش ھەلگرتنى خەلەوخەرمان ئەو شكارته يە كە بەزۆرى =

كازم وەت ھەسم ماخەرى وە فال
 خواردگ و خەفتگ چوار پەلى خىرنال
 رەفلىق ھامپراز راگەى چۆلمە
 حەممال زورناو ھەم دەھۆلمە
 نە جاگەى ئاسياو مولك و باخمە
 ھەم مینەجاخ و (۴) سىكە جاخمە
 لە ترس كۆخا لەى ئاشوب جەنگ
 ھاوردم لە شار بىدەم وە تەنگ
 دەھۆل ھەلگرم پشتم ببۆ پش
 داد بوەم وە باب بىناى بىئەندىش
 لە قورسى دەھۆل ناوشانم بوت شەق
 ئەلبەت دوعاى من گەت وە قاپى حەق
 دەرويش عەزىز وەت: ئەى يار غەمخوار
 دارۆن لە دنيا سە بزن و سە كار
 لە خەوف كۆخا پەى نامووس و نەنگ
 لازم بفرۆشم بۆ پارەى تەنگ
 داممان لەبەر وە چارو نا چار
 مال و منالم كوردن شىن و زار
 كەفتن وە شوئم وە باو دەخىل
 حەتا وە ئاسياو ئەو (حاجى خەليل) (۵)
 وە ئاھو زارى خاك كەردن وە سەر
 زاىەلەى فەغان وە چۆپى و چەمەر

=گەنم بوو بەسەر ھەژاران دەیانەخشىبەو، ئەم نەرىتە بۆ ئەو ئەنجام دەدرا تا خوا لەبەر خاترى
 خدرى زنده بەزەبى بەو خەلكە داىبىت و باران ببارى و سالەكەى ھات بى.

(۴) مینە جاخ: توركییه، سواربون.

(۵) حاجى خەليل: كاپرايەكى ئاشەوان بوو، ئاشەكەش نزىك دىبى كارىز بوو.

(عوتیشه) ^(۶)ی نازکه ئالتوونه (ئینجی) ^(۷)
 وهک به چکه به راز له ناو کونجی
 وه ئاهو زاری بزنی لاونان
 جه رگ سه رزمین گهر دوون تاوانان
 باوه بی بزنی شین و رۆمانه
 لهم تاوستانه دهه و دۆمانه
 تو بزنی تهوهی تهیفرۆشی له شار
 ئیمه وه بی دۆ تهوین دهغه زار
 وتم: تهی رۆله بچن وه دما
 فایدهی نییه شین و واوه یلا
 بابۆت وه قوربان کۆخای ده لۆبی
 ئیوه (کول) ^(۸) بمرن گشت له بی دۆبی
 لهم تاوستانه دهه متان بوت رهق
 تهلبهت دوغاتان گهت وه قاپی حق
 سالح وهت: چه بکهه نییه عیلاجم
 دارۆن له ههرهه سه کۆنه جاجم
 وه زات یه زدان پادشای کهریم
 ههریه کیی ناکا پهنج قران و نیم
 چلکن و کولکن پیس و په لاسن
 بی قه درو قییمهت بو په تک خاسن
 له ترس کۆخا له فرته نهی جهنگ
 لازم بفرۆشم بو پارهی تفهنگ
 منالیل بمرن با له سه رماایی
 دادمان له دهه ست کۆخای ئاوی

(۶، ۷) عوتیشه و ئینجی: ناوی کچه کانی دههۆل ژهن عهزیز چاوه شه.
 (۸) کول: هه موو، گشت.

فهسل زمستان حالمان بوت شهق
 تهلبهت دوعامان گهت وه قاپی حق
 ساله ^(۹) سه عید وهت: ساحیب که شکۆلم
 من هیج شک ناوهم غهیر له دههۆلم
 چه نی یهک زورنای خه نجهه رپشتم
 سه بهب وه رزقم ههه خه رجی مشتم
 (الحکم لله واحدا القهار)
 هه راجیان ته کهه ئیمرۆ له بازار
 من خولک کۆخا نایه رم وه تهنگ
 ههردوو ته فرۆشم بو پارهی تفهنگ
 با که وچک شکیا و کاسه مان کهل بوت
 رزق و رۆزیمان وه بال مهلهل بووت ^(۱۰)
 لهم غه در ناحهق دلتم که ردهن تهق
 تهلبهت دوغای من گهت وه قاپی حق
 تهلبهت خوداوه ند حه بی لامه کان
 حه قمان ته سینیت له (عه بدولر حمان)
 وه شکارتهی (خدر ته لیاسم) بکه ^(۱۱)
 لهی غه در ناحهق خه لاسم بکه
 واتم: تهی یاران بهس بکهن فهغان
 من ته چم وه لای کۆخا (عه بدولر حمان)
 بی دهنگ بن هه نی دلتان نه بو تهنگ
 خه لاستان ته کهه نه سینن تفهنگ
 به لئی به شه رتی حالداشم بکهن
 له شایی تورکمان شاباشم بکهن

(۹) ساله: کورت کراوهی ناوی (سالح) ه، یه کیکه له چاوه شه کان.

(۱۰) ته مه به یه کیکه هه ژار دهوتری که وتیبته سهه ساجی عه لی.

(۱۱) واته: له بهر خاتری شکارتهی خدری زنده بمبه خشه.

واتشان: (خه لیل) قوچ و قوربانیم
 هه رچی تو باچی بهنده فه رمانیم
 هه رچی به رماي قبول مه که رین
 نه مرۆ فه رمانت به جا ما وهرین
 خزمه تکاره نیم وه رووی ئیلتیجا
 فه قهت بو ئیمه خاس بکه ره جا
 وتم: بنیشن ئیترمه خرۆشن
 هه تاکه من تیم ئه شیا مه فرۆشن
 ده ردهم هوریزام خودام که رد وه یاد
 چووم وه لای کوخا وه داد و بی داد
 چه ته قدیر هه ق کوخا له شار بی
 ده رد چاوشیل نه و رۆژ تیمار بی
 لوام به خزمهت کوخای پر نه سه ب
 سه لامی که ردم وه ره سم نه ده ب
 عه له یکدا جه و اب کوخای پر فه هام
 قیام که رد فه رما به و بنیش چه لام
 نشتم له خزمهت مه رد نه حیب با
 که ردش ته واضع لوتف مه رحه با
 واتش که خیره نهی (میرزا خه لیل)؟
 نهی ته شریف تو نییه نه بی ده لیل
 واتم: نهی کوخای هه قدار فه رزم
 مه قسووی دارۆن گو شه ده ره وه عه رزم
 ده ست ته عه ددات نا وهرده نه وه ته نگ
 وه زۆر له چاوهش نه سیینه تفه نگ
 ئی زولم و زۆره کی نه کا قبول؟
 نه جاتت بدا خودا هه م ره سوول

کی چاوهش دییه وه تفه نگه وه
 شی رانه بچی وه رووی جه نگه وه؟!
 کی چاوهش دییه وه سه نگه ره وه
 له رۆژ مه یدان وه خه نجه ره وه؟
 کی چاوهش دییه وه سه لاجه داری
 له رۆژ ده عوا خه نجه ره گوزاری؟
 کی چاوهش دییه که وش وه پاشه وه
 چاوهش شی رینه وه شاباشه وه؟
 چاوه رپی قروش شایه و فه راشن
 وه ته مای خوراک ملوموی ناشن
 بو خه رجی شایه ده روون چون قاون
 چاوه رپی لوقمه ی تورشی و پلاون
 تفه نگ ده ستشان ته حقیق ده هۆله نه
 خه مائینشان له ریگه ی چۆله نه
 خه نجه ره قه دشان زورنا چون سیکه نه
 فیشه گلغشان هه م ورده پیکه نه
 ته مه له و لوتی ده ور زه مه انه
 کی لوتی دییه وه جببه خانه؟
 ئومیدم ئیده نه عافیان بکه ی
 یازوغه نه تالان سافیان بکه ی!
 چون نه وان وه من که رده نه ئیلتیجا
 منیش وه جه ناب تو مه که م ره جا
 ره جای من ئیده نه دلته نه بو ته نگ
 مه سینه لی شان تو وه زۆر تفه نگ
 ها واتم وه تو عه رزو ئیستیدعام
 (الامر منك باقی والسلام)

كۆخا وات: چونكه مهكهى ئىلتىجا
 پەرى چاوهشان تۆمهكهى رهجا
 نیازم ئىد بى سافىيان بكم
 لازم ئى دهفعه عافىيان بكم
 ئەر چاوهش غه ددار ئه گهر زه لىل بۆ
 عافشان پهى خاتر (ميرزا خه لىل) بۆ
 تامام وه گوفتار واتم ئهى كۆخا
 خه لاتم كهردى دوو عهباى چۆخا
 ئافه رىن به تۆهه زار (ماشاللله)
 (حاتم سانى) سه د (جزاك الله)
 عومرت به شادى و فه رح ته وىل بۆ
 دۆستانت دلشاد عه دوت زه لىل بۆ
 بالّ جبرائىل سايه بانى بۆ
 (انا فتحننا) وه قه لّخانى بۆ
 (يوما فيوما) روتبه ت زىاد بۆ
 دوشمىنت وه به رق به لا به رىاد بۆ
 نه وىنى زه ره ر جه دنياى فانى
 برانى دهوران وه كامه رانى
 دو عام كه رد به زات كۆخاى زه مانى
 واتم بمانى به ششادمانى
 تامام وه دما من به خه ندانى
 واتم چاوه شان بدهن مزگانى
 نه خوش بىن ده رمان (شافىتان) كه رد
 من چه لاي قۆخا عافتان كه رد
 چاوشىل مابىن.. چاوشىل مابىن
 ئىتر مه سىنن تفهنگ و مابىن

موترب مه غرور چه خۆتان بابين
 دايم وه طه مع تىكهى خۆرايىن
 تفهنگ پهى يه كى چه كهس نه ترسو
 ئه حوالّ شايى توركمان نه پرسو
 خواردگ و خه فتگ سىوه ران سهنگ
 كى ئىوه ديبه له مه يدان جهنگ؟
 له ناو ئىوه هه ر كا زم خاسه
 سوار ماخه ر سه ر وه قه راسه
 ماكه ر كه وه چوار په لى نالّ كه ن
 هپمان شه و مايه شه لته به تالّ كه ن
 ئىوه مه يلتانه وه كۆرو كزى
 فپىرن گشت شه وى وه قرچه دزى
 شه لته كه ت بپه ر به نه وه به رم
 دوكان قورست وه قو بىن خه رم
 شه لته كه ت بپه ر به نه وه بانى
 ده مت وه بن گون جه وه ل خسيانى
 وه زىره ي زورناى زه رورتان قه سه م
 وه شاباش چرىن مه نقورتان قه سه م
 وه مالّ غاره ت چۆلتان قه سه م
 وه سه داي سوب خىز ده هۆلتان قه سه م
 ئه ر ئىوه ئىمداد پشت (كارىزن)
 له قه زاو به لاي دنيا پارىزن
 (گه لالى) بو بىنى چاوهش وه تفهنگ
 ئىتر را ئه كا فرسهنگ به فرسهنگ
 (كاولى) له لاتان فره وه حه يايه
 ئه ر وهك و (دۆم) بن، خىرى خودايه

ئەر چون (قەرەج) بان كەمى خاسترەن
 وەك بېژنگ كەر بان بى وەسواسترەن
 قوڭخا وازىپەرە عافىيان بكة
 مەئمور مەيدان جافىيان بكة
 ئەو رۆژ كە بىناى جەنگ شىران بۆ
 نالەى (مارتلى) دەنگ دلىران بۆ
 (دەلۆ) و (گەلالى) نە مەيدان جەم بۆ^(۱۲)
 با لە رووى مەيدان چاوشىل كەم بۆ
 گشتشان جەم كەر وىنەى تىپ قاز
 ھەر دەھۆل لىدەن وىنەى تەپلىباز
 بدەن لە دەھۆل لە مەيدان شەپ
 سەر خۆش بۆ شىران لە ناو سەنگەر
 وە زەمزمەى حەرب بدەران لە كووس
 زەمىن چون ئاتەش ھەوا ئابەنوس^(۱۳)
 خرۆش (دەلۆ) بدەران پەى جەنگ
 عافشان بكەر نەسىن تەفەنگ
 تايغەى چاوش نە دەور ئەيىام
 بى باكن لە خەرج وىرگى ھەم نىزام
 زات شاھانە عافشان كەردەن
 تەمەتتوع نادەن تا رۆژ مەردەن
 نە (خەرج خەرمان) مېرى و مولكانە
 نە (سويغ) و^(۱۴) (رويغ)^(۱۵) تاپۆى زەمانە

(۱۲) لەم خىستە شىعەردا وا دەردەكەوى ناكۆكى لە نىوان ھۆزى دەلۆ و تىرەى گەلالى جافدا پەيدا بۇو،
 بۆيە دەلۆيىبەكان كەوتونەتە خۇيان بۆ چەك كرىن.

(۱۳) ئابەنوس (عەبەنوس): دارىكى رەش و رەقى بەنرخە، واتە: زەمىن وەك ئاگر و بابەكەشى رەش
 ھەلگەرئى (رەشەبا) بەتاو و پىر لە دووكەل.

(۱۴) سويغ: لە حەوت يەك.

(۱۵) رويغ: لە چوار يەك.

نە (رەسم ئەغنام)، جەزاي (سەرانە)
 نە (شەخسىيە) شەپ ئەخز (كەرانە)
 بى خەوف و باكن لە خەرج مېرى
 ھەر لە يەك سالى تا مەرگ و پىرى
 عافن مەعافن سفيرن ھەلىسن
 وەك گاوموسا^(۱۶) وىشان مەلىسن
 بى باكن لە لەوم لە تىرە تانە
 كەردەى عالەمەو بەردەى ئەوانە^(۱۷)
 لە كونىيەى نوفووس تەزكەرەى عەسكەر
 قەيد نىيەن سفيرن چاوش لە دەفتەر
 كەسى كە لە قەيد سولتانى نەبۆ
 خەرج بدەى دەولت عوسمانى نەبۆ
 (خارج المىللەت) رووى سەرزەمىن بۆ
 كى بۆ چەنىشان وە ھامقەرەين بۆ
 ئەگەر بىاوان وە روتبەى شاھى
 ھەر ھان لە خەيال شەوق گەداهى
 ھەركەس چەنىشان كەرۆ ئىستىنطاق
 وىش مەكۆ وە پەن نەدەور ئافاق
 تۆتەمعدارى وەى شىو، وەى رەنگ
 وە زۆر لە چاوش بسىنى تەفەنگ
 ھىچ گەوھەر وىت مەدەرە وەسەنگ
 چاوش لە حەشرا ناسىنى تەفەنگ

(۱۶) گا و موسا: دەنىشانە بۆ گايەكەى موسا و بەنى ئىسرائىل كە لە قورئاندا دەفەرمى: (واذ قال
 موسى لقومۃ ان الله يامرکم ان تذبح بقرة قالوا اتخذنا هزواً أعودُ بالله ان اکون من الجاهلین)
 الآیة ۶۷، سورة البقرة.

(۱۷) ئەم نىبو خىستە پەندى پىشىنانە، واتە دەستەيەك ئىش دەكەن و ماندوو دەبن خىر و بىرەكەيان بەر
 تاقمىكى تر دەكەوى بى ئەوئى تىپايدا ماندوو بن.

زەحمەتەن زۆرەن ئى حوكم و فەرمان
مومكەين نمەبۆ تا ئاخىر زەمان
هاواتم وه تۆ عەرزو ئىستىدعام
(الامر منك باقى والسلاام)
(كاتب الحروف) مبرز خەلىلم
پەى غەدر چاوش يەكجار زەلىلم

داستانى كۆخا حەسەن سەلىمان غەفوور گەلابادى (۱)

كۆخاى ھونەرمەن.. كۆخاى ھونەرمەن
كۆخاى حەق پەرىست نەوھى ھونەرمەن
دانای دور شوناس داد دلپەسەن
دامەندەى شىران چە ھەزار و ھەن
خانەدان زادەى تايغەى شىران
مەنشور مەعلوم (ئىران) و (توران)
(عەرەب) چەنى (تورک)، (كورد) و (وھن) (۲) زبان
(موشبەع) چە رزق ميوھى سفەرە و خوان
عالم دوعا گۆى سفەرە و خوانتەن
(باب العشاير) ديوەخانتەن (۳)
دەرويش موخلس خودا شوناسى
بى لەوم و غەيبەت عەوام و ناسى
وېت پارىز مەكەى چە رزق حەرام
شەب و رۆژ نە زىكر (حەبى لايەنام)
يارەب دەرويشى (حەسەن) تاسەر بۆ
سەلىمان زادە دوور لە زەرەر بۆ

(۱) كۆخا حەسەن كورى سەلىمان كورى غەفوور دادوھى گەلابادىيە، كۆخا و دەمراستى دىيى (گەلاباد) و (قەوالى) بوو، ئەم دوو گوندە دەكەونە دەقەرى زەنگابادى (كفرى) يەو، دەگىر نەوھ ئەم پىاوه ناشتىخواز و ھەمىشە لايەنگرى ھەزاران بوو، رووخۆش و زوبان شىرىن، دژ بە پىياو كوژ و دز و درۆزن بوو، دوو كورى لە پاش بە جىماوھ (ئەحمەد، ئىبراھىم). شاعىر ئەم داستانەى لە سالى (۱۳۲۶ى ك.) بەرامبەر بە سالى (۱۹۰۸ى ز.) داناو، سەرباسەكەشى بە فارسى بەم جۆرە داړشتوو: (داستان كۆخا حەسەن گلابادى داوھە قوالى پسر سلیمان غفور منشور است)، واتە: داستانى كۆخا حەسەن گەلابادى داوھە قەوالى كە بە كورى سەلىمان غەفوور بەناو پانگە.
(۲) وھن: كورت كراوھى ناوى ھۆزى (ھەمەوھن)ە، شاعىر لە شوئىكى تردا دەلى: (بە عنى جەنابى ئەمىن ناغای وھن).

(۳) واتە: دەرگای ديوەخانەكەت ھەمىشە لە رووى ميوان والاىە.

وه شادمانی عومرت زیاد بۆ
 دوشمنت وه بهرق بهلا بهرباد بۆ
 بال جبرائیل سایه بانته بۆ
 (انا فتحنا) (۴) وه قه لځانته بۆ
 نهوینی زهره چه دنیای فانی
 برانی دهوران وه کامه رانی
 (بعده) ئیده ن ئیستیدعای سوخن
 نامام به خزمته تو (کوڅا هسه ن)
 پهنج شهب و پهنج روژ من وانام کیتاب
 نه دیوه خانته تهی عالی جه ناب (۵)
 به لوتف و کهره م ئینعام ئیحسان
 فهرمات سه بر کهر تا به یه و کاروان
 کاروانیش ناما هیچ نه دیم خه لات
 (احسان الجدید) (۶) کاورپ چهلالت
 قبوله ن چیزئ عه تای (هسه ن) بۆ
 به لئ به شه رتی ههر دلپه سه ن بۆ
 به ویت فهرمانته تهی زات ته سیل
 کاورپ لایق حه قه ن پهی (خه لیل)
 ئه ر ئیکرام ته کهی کاورپ خاس بۆ
 مه علوم مه نشور با عالم ناس بۆ
 نه و اچلوسیای ساحیب بازار بۆ
 دهماغ و دهم گهر (۷)، دم (۸) دهغه زار بۆ

(۴) انا فتحنا: دستنیشانه بۆ ئه م نایه ته پیروزه (انا فتحنا لك فتحاً مبیناً)، بروانه سورة الفتح
 الآیة / ۱.

(۵) عالی جه ناب: تهی جه نابی پایه بهرز.

(۶) أحسان الجدید: به خشینئ نوئ، خه لاتئ نوئ.

(۷) گهر: بچووک، خراب.

(۸) دم: کلک، دمه می مهر (دونگ)

چلئیس و چلئمن له گیان بیزار بۆ
 قاورمه ش موحتاج روژ بازار بۆ
 تازه گوج کریای ههم ناوک ته ر بۆ
 بی به ره گن بۆ به غایه ته له ر بۆ (۹)
 وه ره سه م کولی تا عون ده رچوی بۆ
 گوشت وینه ی رتیوی بی پیم و دوی (۱۰) بۆ
 چه راگه گورگان لیم ببان پاریز
 وه سه لامه تی نه شو وه (کاریز)
 به نام هه ن (۱۱) که روژ وه به خته ی دانی
 مه تلهم ئیده ن کوڅای زه مانئ
 خزمه تش که روژ به خاتره خه ستان
 په ری قاورمه ی روژ زمستان
 خوریش بکه روژ وه به تییه ی نازک
 یه ک ته خته ی سفید یه ک ته خته بازک
 پیمش وه سابون ره وغه ن کورخته
 بکیانی په ریم کاورپ به خته
 نه سه ب مه علوم بۆ وه ک ته سپ عه به و (۱۲)
 نالکش بکیان نوژده حوقه جه و
 کاور وه بی جه و من ته رای چه مه (۱۳)
 بی شعیرییه ن قاورمه م که مه
 خو تو ته زانی من که ی ته میرم؟
 نه باش کاتیم وه نه مودیرم

(۹) ته م خشته یه له دیوانه چاپکراوه که یدا نییه.

(۱۰) دوی: دونگ.

(۱۱) به نام هه ن: نیازم وایه.

(۱۲) عه به و: ناوی جوژه ته سپتیکی ره سه ن و چاکه.

(۱۳) ته رای چه مه: بۆ چیمه.

کاسبکارم مه لای فه قییرم- (۱۴)
 (دایم المدام) هه رهای نه ویرم
 شاعیرئ بئ شهوق هه م بئ شه عییرم
 بی ران و مایین هه م بئ به عییرم
 وه نه ت مه علوم بو کوخای زه مانای
 کاوړو شه عییر هه ردو بکیانای
 من (میرزا خلیل) کفری مه کانم
 دوعا گوئی ده ولت ته و خانه دانم

به گه یشتنی ته و چامه شیعه به دهستی کوخا حه سنی گه لادی، یه کسه ر کاوړیک ده کا
 به خه لاتئ میرزا و بوی په وانه ده کات، له نه نجامدا وا درده که ویت (میرزا خلیل) ته و
 کاوړه ی به دل نه بوو بیت بویه جاریکی تر به شیعه وه ده فهرمی:

هامسه ران (۱۵) وه په ن. . هامسه ران وه په ن
 بزائن ئیمسال من چوئن بیم وه په ن
 چوئن بیم وه داستان له دوست و دوشمه ن
 چوئن خه لاتم که رد ته و کوخا (حه سهن)
 به خته یئ دا پیتم یه کجار دانی بی
 چون ته خته ی مه رمه ر شلکه ی رانی بی
 دوی قه وی هه راش شگیر شایین
 قاتر نه یه گرت مه گه ر وه مایین
 به سله مه ی به هار هه م گورئس بر بی
 په نج حوقه ی (۱۶) (کفری) (قوړیغ) ی (۱۷) خر بی

به سه د درده سه ر هاوردم وه شار
 له بی خه رجییتی بردم وه بازار
 وتم نه یفرؤشم سه لته م نه مایه
 زاتهن هه رقیمه ت سه لته و عه پایه
 نه وده م نه فسه ندی ده لالی چری
 (گیه ل بونی گیتزر) (۱۸) وه تورکی خوری- (۱۹)
 حازربین نه وده م جهمع ده لالان
 گردبین نه ده ورم ساحیب که مالان
 هه ر چوار ده لالان یه ک چه یه ک به ته ر
 (سولتان) و (سه لمان)، (سه فهر) و (قه مبه ر)
 دوو که س له دما دوو که س که فته پیش
 به خته دان نیشان به ردن کیشای کیش
 تاکه به ردشان وه ناو بازار
 وه سه د ره زاله ت وه چار نا چار
 هیلاک بین نه مهنه د تاب و توانا
 هه رچوار وه جارئ (لاحول) شان وانا
 جه مین چه عه ره ق ته مام قرمزی
 چرین له مه یدان (گیه لدی بیر قوزی) (۲۰)
 (هه ر کیمن واردر جورته ت نه شئه سی
 بونده ن نه علا یوق قش زه خیره سی) (۲۱)
 ئیمجار به قالی خیزا چه دوکان
 بو به خته ی دانی نه وه ل دا ته کان

(۱۸) گیهل بونی گیتزر: تورکییه وهره نه مه گریده.

(۱۹) لیره وه لاپه ریه ک له ده سنوسه که فه وتاوه له گه لیا نریکه ی (۱۳- ۱۴) خشتی لی ون بووه.

(۲۰) گیهلدی بیر قوزی: رسته یه کی تورکییه، واته: وا بهرختیک هات.

(۲۱) نه م خشته به تورکییه واته (هه رکه سیک جورته تی هه یه بابیکری له مه باشتر نییه بو تازووقه ی

زستان) یانی بو قاورمه که زوتر له کورده واریدا نه نجام دهدرا.

(۱۴) نه م نیو باله له دیوانه که یدا تو مار نه کراوه، دووم بالیشی به نارپیکی له چاپدراوه.

(۱۵) هامسه ران: کوئی هامسه ر- (۱) هاوسه ر- بریتیه له ژن و میترد، (۲) دوست، یار، لیره دا
 مه به ست له واتای دوومه.

(۱۶) هوقه ی کفری: ده کاته یه ک کیلو و چاره گتیک که هوقه ی نه سته مبولئی پی ده لئین.

(۱۷) قوړیغ: وشه یه کی تورکییه، دونگ.

سهير كهرد بهو شگير شهك شه مهوري (۲۲)
 (ديدي بهن و يردم سه كيز قه مهوري) (۲۳)
 وتم: نايف رروشم تالان و باده
 شه كه ني ره كه ي دتي (گه لآباد) ه
 به وينه ي تانجي نه ر قهم ره سه نه
 خه لات و نيكرام كو خا (حه سه نه)
 يا خودا خو شيم بوت وه چه مهوري
 نه ر ئي به خته بهم وه هه شت قه مهوري
 دووباره ده لال چري به ف ر ياد
 مال ف ه ق ي رهن كي دارو زياد
 چون نه هل بازار شنه فتن ناو زهم
 جهم بين چه ده ورم جووله كه و عه جهم
 چون موقاته عه ي قه ريه ي (به يات) بي
 يا نيجاره ي زهم دتي (زه نگابات) بي
 موشته ري سه ف سه ف جهم به ستن چه لام
 من بيم وه تاغا نه وان چون غولام
 ناگاه عه تاري موسايي مه زه هب
 يه عني جووله كه ي بي دين و نه دهب
 خي ز ا چه دوكان تاما وه زمين
 نامش مه نشور بي (شوعه ي بنيامين)
 تاما وه زمين چه فه وق دوكان
 چري وه دوو كه س به له فز عومران- (۲۴)

(۲۲) شه مهور: ناوي هوژيكي كو چه ري عه ربه ، به زوري گوزه رانيان له سه ر به خيو كر دني نازه له .
 (۲۳) واته: من هه شت قه مريم پيداوه .
 (۲۴) شه مهور: ناوي هوژيكي كو چه ري عه ربه ، به زوري گوزه رانيان له سه ر به خيو كر دني نازه له .

أذا... اربع ساعات- (۲۵)
 أني يودّي خروف بتـورات) (۲۶)
 نه يله ر گيه لدم يا غلتي موشته ري
 هذا الخروف أني يشـتـري)
 (تعالوا مورته قاي (۲۷)، ساسون (۲۸) حوره
 شوفو هل تلي ماهو عنصوره)
 (أذا معلم قال مو عنصوري
 اني اعطيهم تسع قمـري)
 جووله كه واتش، نه رجم ها چه لات
 به خته كهره م كهر بووه م وه ته ورات
 نه ر مالوم وتي بو نيمه خاسه
 نو قه مهوري خشت (۲۹) له من بناسه
 وتم نايف رروشم تالان و باده
 شه كه ني ره كه ي دتي (گه لآباد) ه
 له بيست و په نج ران نه مه په سه نه (۳۰)
 خه لات نيكرام كو خا حه سه نه

(۲۵) شه مهور: ناوي هوژيكي كو چه ري عه ربه ، به زوري گوزه رانيان له سه ر به خيو كر دني نازه له .
 (۲۶) واته: من هه شت قه مريم پيداوه .
 (۲۷) شه مهور: ناوي هوژيكي كو چه ري عه ربه ، به زوري گوزه رانيان له سه ر به خيو كر دني نازه له .
 (۲۸) مورته قاي و ساسون: ناوي دوو كابر اي جوون و هه ر دوو خشته كه به عه ره بييه كي ساكار
 دار پيژراون واته: (وه رن مورته قاي و ساسون نيوه نازادن شه به ر خه بيينن. نه گه ر ماموستا فه رموي
 شه مهور: ناوي هوژيكي كو چه ري عه ربه ، به زوري گوزه رانيان له سه ر به خيو كر دني نازه له .
 (۲۹) خشت: ريكيويينك، بي كه م و زياد.
 (۳۰) شه مهور: ناوي هوژيكي كو چه ري عه ربه ، به زوري گوزه رانيان له سه ر به خيو كر دني نازه له .

ئەيگەم وە كەشكەك بۆ (شەيخ الكرخي) (٣١)
 قەتەنەن نايفرۆشم من وە دوو چەرخى (٣٢)
 دام وە جوولەكە بەردش وە تەورات
 وەختى كە ئا ما (ئوچ بچوق سەعات) (٣٣)
 (سۆيلەدى مەيرزا چقەدى گومانى
 بۆ عونسورەدر ئىستەمەم ئانى) (٣٤)
 واتش برادەر جەرگ ريشمەن
 يە خۆ تەريفەن (٣٥) پەرى چيشمەن
 ئەرگا شير (٣٦) بيبا جينس (٣٧) عونسرى (٣٨)
 ئىستا ئەمدا پىت بە نۆقەمەرى
 فايدەى نەوى ئەوئەندە وسىيام
 مالم كاؤل بى مردم و پسىيام
 دووبارە دەلال ئامما بە فەرياد
 مال فەقىرەن كى دارۆ زياد
 ناگاہ عەجەمى جەغفەرى ئەركان
 شيعە مەزەبى ئەسل (لورستان) (٣٩)

(٣١) شەيخ الكرخي (شەيخ مەرووف الكرخي) ئەبو مەحفۇز مەرووف بن فەروز، يا (فەيرووزان)ە،
 دەرگەوانى ئىمامى عەلى كورى موسا پەزا بوو، لە سالى (٢٠٠٠ى ك.) ئەمرى خواى كردوو و لە
 بەغدا لە گەرەكى (كەرخ) بەخاك سپىرداوه.

(٣٢) چەرخى: جۆرە پولىتىكى كۆنە.

(٣٣) ئوچ بچوق سەعات: بەتوركييه واتە سى سات و نيو.

(٣٤) ئەم خستە بەتوركييه، واتە: (وتى مەيرزا ئەمە گومانى لى دەكرى كە چاك نەبى).

(٣٥) تەريف (طريف): ناسك، تازە، نوئى.

(٣٦) گاشير: مانگای شيردار.

(٣٧) جينس: رەگەز.

(٣٨) عونسر (عنصر): لەشى لاواز، ئەسل.

(٣٩) لورستان: هەرتىمىكە لە كوردستانى ئيران، دانىشتوانى كوردى لورين، زۆرەيان شيعە مەزەبن،
 هەندىكىشيان ئەهلى هەقن (كاكەبى).

ئامما بەگوفتار واتش برادەر
 نەزرى كەردمە تۆبكەر باوهر
 كاورى لايق دووتۆپ جاود
 ببەخشم وە خىر (دوكان داود) (٤٠)
 ئەگەر كەرەم كەى ئەجرى عەزىمە
 پارەم تەهرانى سفيد چە سىمە
 بەختە يەك قران پر پۆستىيه
 حەزرت (داود) عەجەم دۆستىيه
 وتم نايفرۆشم تالان و بادە
 شەكە نىرەكەى دىي گەلابادە
 چون ئەسپ بە دەو (٤١) زنجير كە بەنە
 خەلات و ئىكرام كۆخا حەسەنە
 پەى سالى هەنى مەبو وە بەران
 ئىستە چۆن بىدەم من وە يەك قران
 ديسان هەم دەلال چرى بەفرياد
 مال فەقىرەن كى دارۆ زياد
 ناگاہ نەو دەمدا ئاشپەزى خىزا
 حاجى كفتەچى وە تاو هورپزا
 واتش: ئى بەختە چىيه چ باسە؟
 كەللەى بۆگىپەى دەست من خاسە
 بەس بدەر بەويت تۆرەنج عەزىم
 بستانە چە من دەقەمەرى و نيم

(٤٠) دوكان داود: داود - ناودارىكى پايەبەرزى سۆفيگەرى ئەهلى هەقە (كاكەبى)، نەزرگەى ها
 بەلاپالى چىيايەكەو دەكەويتە ژوورى سەرىيل زەهاووه بەچەند كىلومەترىك، سالانە بەهەزاران
 كاكەبى لە عىراق و ئيرانەو دەچنە زيارەتى، وا دەرەكەوى كابرأى شيعە مەزەب وىستويەتى لە
 رىگای ئەم زاتە مەزەنەو دلى خەليل منەووەرى كاكەبى نەرم بكا تا كاوړەكەى بە هەرزان پى
 بفرۆشيت.

(٤١) ئەسپى بەدەو: ئەسپى خىرا و تىژرەو.

که‌لله و جگه‌ری ئە‌که‌م وه مه‌حشی
 مابا‌قی گۆ‌شتی ئە‌که‌م وه تورشی
 سه‌حۆ‌قه سو‌ماق ئە‌چی له کیسه
 ئانجاغ ئە‌خوری ئە‌ی گه‌ر پیسه
 منیش فه‌قی‌رم کاسبم مو‌حتاج
 به‌لکه دوو بی‌چوو (٤٢) لێ‌ی بکه‌م قازانج
 نه‌وده‌م وه حاجی ئاما به‌زه‌ییم
 ئە‌خز که‌ردم لێ‌ش ده‌ قه‌مه‌ری و نیم
 به‌خته دام وه‌نه‌ش ئە‌و رۆژ بی وه سه‌یر
 واتم: (هاک ودی هم شایف الخیر) (٤٣)
 چوار قه‌مه‌ری و نیم دام وه ده‌لّان
 ما (٤٤) شه‌ش قه‌مه‌ری قرۆش سالان
 من چهنی (جه‌لیل) (٤٥) وه ته‌عجیل و تاب
 ئە‌و شه‌ش قه‌مه‌ری دامان وه که‌باب
 سه‌ نانی‌ش سه‌نین له پاره‌ی و تیمان
 وه سه‌رت قه‌سه‌م ئانجاغ تیر بیمان
 ئە‌لیاس (٤٦) برام زاری که‌رد به‌کسه‌ر
 په‌نجپاره (٤٧) نه‌ما بدا وه شه‌کر
 یازوغم په‌ی تو کۆ‌خای گه‌لابه
 وه زه‌هرم بی‌یا من ئی که‌بابه
 نه‌هاتام وه لای حاتمه‌ی چون تو
 هه‌نی چه‌ی دما هه‌ر نه‌سی‌حه‌ت بو

(٤٢) بی‌چوو: جو‌ره پۆ‌لیکی سه‌رده‌می شاعیره.

(٤٣) ئە‌مه به‌عه‌ره‌بییه واته: (ها بیبه و خیری لی بیینی).

(٤٤) ما: مه‌ند، مایه‌وه.

(٤٥، ٤٦) جه‌لیل و ئە‌لیاس: برای خه‌لیل منه‌وه‌رن.

(٤٧) په‌نجپاره: جو‌ره پاره‌یه‌کی ئە‌و رۆژگا‌ره‌یه.

(هرکس به خانهء زانت بیاید
 ته‌ویه بکند دیگر نیاید) (٤٨)
 ئافه‌رین کۆ‌خا هه‌ر یه‌ که‌ره‌مه
 که‌ره‌م وه‌ک که‌ره‌م خان عه‌جه‌مه
 مه‌گه‌ر (هه‌مه‌وه‌ن) (٤٩)، (شوان) و (٥٠) (جه‌باری) (٥١)
 (دزه‌یی) و (٥٢) (پشده‌ر) (٥٣) ئاغای دیباری
 (که‌وه‌له) و (٥٤) (زه‌نگنه) (٥٥)، تا وه (شیخانی) (٥٦)
 (به‌رزنجه) و (٥٧) (بیان) (٥٨)، تا (تاله‌بانی) (٥٩)
 له مو‌لک (کفری) تا (سلی‌مانی)
 (به‌غداد) و (به‌سه‌ره)، تا (هه‌مه‌دانی)
 که‌ره‌مه‌ی وه‌ها ئە‌که‌ن سه‌ساوی
 قو‌ر وه (گه‌لابه) تو‌های له ناوی
 نه‌ نه‌وع به‌شه‌ر نه‌ خود قه‌وم جن
 ئی ده‌رده‌سه‌ره که‌سه‌س نه‌دا وه من
 دل‌ت نه‌ ته‌مع دنیایی غه‌رقه‌ن
 شه‌ب چهنی شه‌که‌ر چه‌لات یه‌ک فه‌رقه‌ن
 هه‌فت ساله‌ی (یوسو) (٦٠) لیت نه‌دابی سه‌ر
 که‌ره‌م که‌ردی پی‌م به‌چه‌ک تانجی گه‌ر
 خۆ‌که‌لله‌ی بارگیر نه‌ویه سه‌د قیران
 گه‌رانی نه‌ویه خه‌له‌ بوت گه‌ران

(٤٨) ئە‌م خشته به‌فارسییه، واته: (ئو که‌سه‌ی ته‌شریفی بیته ماله‌که‌تان ئیتر تو‌به ده‌کات و بپرای بی
 پروتان لی ناکات).

(٤٩)، (٥٠)، (٥١)، (٥٢)، (٥٣)، (٥٤)، (٥٥)، (٥٦)، (٥٧)، (٥٨)، (٥٩) ناوی هۆز و تیره‌ی بنه‌ماله‌ی کوردن له
 کوردستانی عیراق.

(٦٠) یوسو - کورتکراوه‌ی (یوسف)ه، هه‌فت ساله‌ی یوسو: ده‌سنیشانه بو ئە‌و گرانی و نه‌هاتییه‌ی که
 له کاتی یوسف پی‌غه‌مه‌ردا حه‌وت سالی خایاند، واته به‌کۆ‌خا حه‌سن ده‌لی بو ئە‌وه‌نده ده‌سنووقاو
 و چاوچنۆکی ده‌لّی گرانی و نه‌هاتییه‌که‌ی سه‌رده‌می یوسف پی‌غه‌مه‌رت هاتۆ‌ته سه‌ر.؟

له چوار سهعات رڼې من وه چکاچهک^(۶۱)
 نه زیه تم کی شا چهنی توتکه سهگ
 لاغر و لاواز بڼ خوری و بڼ که لک
 سه رتاپا (مه لیان)^(۶۲) له گهنه و له چلک
 دهست و پا باریک له قور او مه نده
 له شاری (کفری) هیچ کهس نه سه نده
 رهنج فهر هادی خانم خه راب بی
 سه رمایه ی رهنج نان و که باب بی
 شهرت بولای دما تا وه رڼ مهرگ
 (شه هنامه) خوانی من بکه رڼ تهرک
 برنج بکوتم بکه م قور کوری
 گوانی بکه م چهنی جفتیاری
 ته و بهی نه سه و حی با وهرڼ وه دم
 ههنی تهرک که رڼ (شه هنامه ی رڼ سه تم)
 واتم خانه دان کوهنه ی نه عزمی
 وه به خشنده یی وینه ی حاته می
 من خو مه زه ننه ی (سلیمانم)^(۶۳) وات
 خانه دان ئین خانه دانم وات
 من واتم وینه ی کوخا (غه فوری)^(۶۴)
 په ی عالم (حاته م) په ری من کووری^(۶۵)
 قه م هری پدهر قیران براته ن
 مه جیدی له شون گشت نه قریب اته ن

(۶۱) چکاچهک: کیشاکیش، راکیشانی هه رشتیک به هیلاکه ت.

(۶۲) مه لیان: وشه یه کی عه رده بیبه واته پر.

(۶۳) سلیمان کوری غه فوره و باوکی کوخا حه سه نه که شاعیر داستانه که ی بو نووسیه.

(۶۴) غه فوره: باپیره ی کوخا حه سه نی گه لاد بیبه.

(۶۵) ئەم خشته شیعره له ده سنوو سیکدا وا داریژراوه: (میرزا مه زنده ی کوخا غه فوره که رد... بویه به دوو دهست چاو ویش کور که رد).

به زات بیچوون (حی ذو الجلال)
 ته ئریخ عومرم یاوان وه سی سال
 نه و رڼ که که فتم وهی ده ور پیسه
 پارهی جه نابت نه نیام له کیسه
 (حسه ن) چون (حاته م) له عام دیار بی
 وه فیته نه ی یه کی په ریش بیکار بی^(۶۶)
 به فیتنه ی فه سساد به گو فتار خه لک
 له ههن^(۶۷) میرزا بی وه دار په لک^(۶۸)
 ههنی کافیه ن (خه لیل) نه وانو
 قه در زه ر خاس، زه رگه ر مه زانو^(۶۹)
 یه (خه لیل) واتهن وه په شیو حالی
 په ی (کوخا حه سه ن) کوخای (قه والی)

(۶۶، ۶۸) ئەم دوو خشته له دیوانه که بدا تومار نه کراوه.

(۶۷) ههن: ئاست.

(۶۹) ئەم نیویالنه په نده، واته: قه در ی زیری چاک ها به لای زیری نگه ره وه، ئەم په نده له فولکلوردا وایش وتراوه: (قه در ی زیری به لای زیری نگه ره وه).

ئەو شاعىرانەى شىعەريان بۆ مىرزا خەلىل نوسىووه،
يان لە بەرھەمەكانىاندا ناويان ياد كەردووه

نامه‌ی سالح دهردوونی* بۆ میرزا خه‌لیل

خه‌لیل منه‌ووهر.. خه‌لیل منه‌ووهر
(سلام علیک) خه‌لیل منه‌ووهر
هیچ خه‌وفت نییه‌ن چه (یوم‌المحشر)
چه نرکه‌ی نیران نا ئیره‌ی سه‌قه‌ر
قسه‌ی (شوخی) و (فه‌ره‌ج)ه‌کیتر میخ
هه‌جوو زه‌مشان که‌رده‌بیت دربخ
مه‌که‌ری غه‌یبه‌ت مه‌خلوقات یه‌کسه‌ر
ریسواشان مه‌که‌ی نه‌ دنیا وه‌ده‌ر
یازوغه‌ن په‌ی تو (نه‌سیم)ی سیف‌فه‌ت
وه موسلمانان مه‌که‌ری غه‌یبه‌ت
ته‌واضع بکه‌ر تو نه‌پرای خه‌ودا
تا رۆی قیامه‌ت نه‌بی روسیا

مونا‌جاتی که‌ر ته‌ رووی پی‌غه‌مبه‌ر
دا شیفات وازۆ چه (یوم‌المحشر)
منیش نه‌ ئه‌وه‌ل غه‌یبه‌ت مه‌که‌ردم
ته‌وبه‌ی ئی‌خلاس‌ی وه‌ یه‌قین که‌ردم
چه که‌رده‌ی وه‌رین من په‌شیمان بيم
غه‌یر چه نه‌دامه‌ت مه‌حسولتی نه‌دیم
نه‌سیحه‌ت واجب په‌ری (کل) ئیسلام
عه‌رز که‌ردم وه‌ تو (میرزا)ی خو‌ش که‌لام
گرفتار گیر چنگ که‌ردوونی
بشناسه‌ به‌نده (سالح دهردوونی)

(*) سالح دهردوونی: له‌ ناوه‌رۆکی شیعه‌که‌دا واپوون ده‌بیته‌وه‌ خه‌لیل منه‌ووهر به‌شیعه‌وه‌ زۆر به‌تون‌دوتیژی هه‌جوی شوخی‌خان و فه‌ره‌ج ناوتیک و ئه‌م و ئه‌وی کردووه‌ بۆیه‌ سالح دهردوونی له‌م شیعه‌یدا نامۆژگاری ده‌کات تا له‌و جو‌ره‌ شیعه‌رانه‌ ده‌ست هه‌لگریت، به‌لام به‌داخه‌وه‌ تا هه‌نوکه‌ نه‌ وه‌لامه‌که‌ی مه‌لا خه‌لیل بۆ سالح دهردوونی و نه‌ش ئه‌و شیعه‌رمان به‌رچنگ که‌وتوو که‌ هه‌یرشی کردووه‌ته‌ سه‌ر شوخی و فه‌ره‌ج، هه‌روه‌ها سه‌رگوزشته‌ی ئه‌م شاعیره‌شمان به‌لاوه‌ شاراوویه، ئیمه‌ پیمان وایه‌ خه‌لکی ده‌قه‌ری گه‌رمیان بووبین و له‌ ده‌ورویه‌ری شارۆچکه‌ی (کفری)دا ژیا بئین. شایه‌نی وتنه‌ چهند شاعیره‌تکی تریشمان به‌م ناوه‌وه‌ هه‌یه‌ به‌لام نازناوی (دهردوونی)یان هه‌لنه‌گرتوو، ئه‌مه‌ش ناوی ئه‌و شاعیره‌یه‌ :

- مه‌لا سالحی ئاهی (۱۲۶۲- ۱۳۲۴ی.ک.).
- مه‌لا سالحی ته‌ره‌ماری (۱۲۶۵- ۱۳۴۰ی.ک.).
- مه‌لا سالحی هه‌ریق (۱۲۷۱- ۱۳۲۷ی.ک.).
- مه‌لا سالحی هه‌یده‌ری (۱۲۷۱- ۱۳۴۰ی.ک.).
- مه‌لا سالحی مه‌لا ئه‌حمه‌دی سورنج (۱۲۷۲- ۱۳۲۰).
- مه‌لا سالحی سه‌لاره‌وند - ئه‌میان ئه‌هلی هه‌ق بووه‌ و خه‌لکی کوردستانی ئیترانه‌.

خه‌ندانم زوبیید

خه‌ندانم زوبیید.. خه‌ندانم زوبیید
که‌لیم کان گول، خه‌ندانم زوبیید
سه‌ردار سه‌رتیپ په‌ندانم زوبیید
فه‌رح به‌خش کۆی زیندانم زوبیید
شیرین نه‌رمه‌ن فه‌ره‌ادم زوبیید
غه‌مخوار داد پرس فه‌ریادم زوبیید
بینایی دیدهی دنیاو دین زوبیید
قیبله‌ی سولاله‌ی (فخرالدین) زوبیید
ئومیید دنیا و قیامم زوبیید
باعیس وه سوجده‌ی سیامم زوبیید
دل گوشاد که‌یف گریانم زوبیید
کۆی ده‌روون پر هه‌وون بریانم زوبیید
ئه‌ی خاس خاسان خال‌خاسم زوبیید
ئه‌ی هه‌مده‌م ده‌رد دورناسم زوبیید
ئه‌ی وه‌فا په‌زیر زه‌مانم زوبیید
ئه‌ی په‌وشه‌نی عه‌ین چه‌مانم زوبیید
ئه‌ی کاغه‌ز کیشوه‌ر پیم یاوان زوبیید
ئه‌ی سه‌ول ساوای سه‌راوان زوبیید
ئه‌ی موژده‌ چوون وه‌حی خه‌للایم زوبیید
لاته‌شبه‌یه خورشید ئافاقم زوبیید
ئه‌ی من فیدات بام هه‌زار جار زوبیید
هه‌ر سوپ هه‌ر زه‌مان تا ئیوار زوبیید
چوون یاوا کاغه‌ز که‌لامت زوبیید
چون وه‌حی نازل ئیله‌هامت زوبیید

بۆسام وه دوو له‌ب شادان بیم زوبیید
غه‌م په‌فته‌ی په‌های بادان بیم زوبیید
هه‌م نه‌و رۆ مه‌جنوون سیفاتم زوبیید
عه‌بد دوعاگۆی وه‌فاتم زوبیید
بالا سه‌ول ساف زه‌مانم زوبیید
باعیس ته‌فریق غه‌مانم زوبیید
ئه‌ی من جام کام په‌رویزم زوبیید
شیرین نه‌سحاب شه‌ودیزم زوبیید
ئه‌ی من وه قوریان خالانت زوبیید
به‌فیدای هه‌رشه‌و نالانت زوبیید
ئه‌ی دیدهم هه‌یران دیدارت زوبیید
ئه‌ی که‌هرم که‌یران نه‌فکارت زوبیید
ئه‌ی نه‌جای که‌ومان خویشانم زوبیید
ئه‌ی هه‌مده‌رد دل ریشانم زوبیید
ئه‌ی من شادی و زه‌وق ئیقراره‌ن زوبیید
مه‌حبووس که‌رکوک هه‌ژاره‌ن زوبیید
ئه‌ی من..... نه‌مین^(۱)
نازدارم نازک‌پیش عه‌زیم نه‌مین
نه‌رستۆ عقوول ته‌مییزم نه‌مین
سوخن چه‌شه‌که‌ر له‌زیم نه‌مین
بالا نه‌ونه‌مام نه‌وه‌الم نه‌مین
نه‌جاگه‌ی نه‌وراد خه‌یالم نه‌مین
مه‌جنوون غه‌مخوار دوجه‌یلم نه‌مین
شه‌یدای شه‌وق و شین په‌ی له‌یلم نه‌مین
فه‌ره‌اد سانی^(۲) شای چینم نه‌مین
شه‌یدای شوپرو شه‌وق شیرینم نه‌مین

(۱) نه‌و شرتنه‌ی نوخته‌مان داناوه له ده‌سنوسه‌که‌دا نالزازه و بۆمان نه‌خویندراپه‌وه
(۲) سانی (ثانی): دووه‌م.

جانى جان دادهى جه مینم ئەمین
 شهیدای بانووان (هه‌رسین)م ئەمین
 قیبله‌گای وه‌راست یه‌قینم ئەمین
 باعیس ئیمان و هه‌م دینم ئەمین
 شه‌مع و شه‌وچرای دیوانم ئەمین
 باعیس ته‌فریق غه‌مانم ئەمین
 (قره‌العیون) چه‌مانم ئەمین
 نادیره‌ی ده‌وران زه‌مانم ئەمین
 کاتیب نوسخه‌ی خالانم ئەمین
 هه‌ر شه‌و نه‌هیجران نالانم ئەمین
 دلّ پر چه‌میحنه‌ت رۆزگار ئەمین
 چه‌به‌ند که‌رکووک گرفتار ئەمین
 بئ تو نه‌مه‌نده‌ن قه‌رارم ئەمین
 لاجیوه‌رد بییه‌ن روخسارم ئەمین
 بئ تو شه‌ب و رۆژ غه‌مبارم ئەمین
 بئ تو چه‌حه‌یات بئزارم ئەمین
 ره‌وشه‌نی قه‌لبم غویاره‌ن ئەمین
 قالب ئەعزام بیماره‌ن ئەمین
 ته‌عام نه‌ده‌ه‌ن چوون ژاره‌ن ئەمین
 نه‌جم نه‌حسی چه‌رخ ده‌وواره‌ن ئەمین
 زوبی‌ده‌ زویر مات و غه‌مینم
 دايم دو‌عاگۆی سه‌یید ئەمینم

گریانی^(١) له کونجی به‌ندیخانه‌دا ده‌رده دلّی خوویی بۆ میرزا هه‌لده‌پێژئ...

مه‌ر مروه‌ت چه‌لاش بار که‌رده‌ن خه‌لیل
 سه‌یلاب دیدهم جار که‌رده‌ن خه‌لیل
 بئ خه‌به‌ر چه‌ ئاه و اوه‌یلم خه‌لیل
 بئ ئاگاه وه‌ ئاه په‌ی له‌یلم خه‌لیل
 من ده‌ست به‌ست ته‌وق زیندانم خه‌لیل
 وه‌ دیده‌ی ئە‌عدا خه‌ندانم خه‌لیل
 (گریانم) کۆی به‌زم ناشادم خه‌لیل
 (قاف چه‌قه‌له‌کی به‌غدادم خه‌لیل)^(٢)

(١) گریانی: ئەم شاعیره‌ خه‌لکی ده‌ورویه‌ری (کفری)یه، ماوه‌یه‌ک له‌ ئاویی (زه‌رداو) دانیشتووه‌ وه‌کو خۆی ده‌فه‌رمئ: «چونکه‌ من به‌ده‌خت تالع‌ سیاو بيم.. ده‌ستاوده‌ست که‌فته‌ی موک (زه‌رداو) بيم»، ئەم شاعیره‌ ناوی (عه‌لی کوری یوسف)ه، به‌ناوی گریانییه‌وه‌ شیعری داناوه، وه‌کو میرزا خه‌لیل له‌م نیویاله‌ شیعره‌دا وتویه‌تی (سه‌رمه‌شق ده‌فته‌ر عه‌لی گریان بۆ)، جگه‌ له‌ کوردی به‌تورکی و فارسیش شیعری داناوه، بۆ ماوه‌ی چه‌ند سالیک له‌ به‌ندیخانه‌ی که‌رکووک و به‌غدادا زیندانی کراوه، به‌لام تا ئە‌مرۆ هۆی به‌ندکردنه‌که‌یمان بۆ ساغ نه‌بووه‌ته‌وه، شایانی باسه‌ له‌ گۆشه‌ی یه‌کێ له‌ به‌ندیخانه‌کانی به‌غداده‌وه‌ چه‌ند نامه‌ شیعریک بۆ میرزا خه‌لیل ده‌نوسئ و تیاياندا به‌کلپه‌ی ده‌روون و به‌هه‌ستیکی به‌تینه‌وه‌ باسی ئیش و تازاره‌کانی خۆی ده‌کات و ده‌رده دلّی بۆ هه‌لده‌پێژئ و داوای ئە‌وه‌شی لێده‌کات خه‌می رزگار بوونی بۆ بخوا چونکه‌ خه‌لیل منه‌ووه‌ر وه‌کو له‌ پینشا ئاماژه‌مان بۆ کرد به‌لای ناوداران و پیاوماقوولانی ئە‌و رۆزگاره‌ی ده‌قه‌ری گه‌رمبانه‌وه‌ پێز و حورمه‌تی تابه‌تی خۆی هه‌بووه، بۆیه‌ عه‌لی گریانی په‌نای بۆ بردووه، به‌داخه‌وه‌ تا هه‌نووکه‌ سه‌رگوزشته‌ی ئە‌م شاعیره‌مان بۆ روون نه‌بووه‌ته‌وه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می خه‌لیل منه‌ووه‌ردا ژیاوه‌ و دۆستایه‌تیشیان به‌تین بووه.

(٢) واته‌: منیان قاف کرد و له‌ به‌ندیخانه‌ی قه‌لای به‌غدادا به‌ندکراوم.

میرزا خلیل دهبهوی به نزا و پارانیهوه له چه زهتی عهلی، گرتوووهکان له بهندیخانهی
که رکووک پرگار بکات^(۱):

یا شاه مهردان شای دولدول سوار
حهیدەر که پرار ساحیب زولفه قار
قه شه مشای^(۲) دلیر، سهبع سویحانی^(۳)
دهر کیشای قه لعهی خه ییبهر مهکانی
موعجیزات مه نشور بن نه بو تالب
یا نه سه دوللا^(۴) ته میر غالب
(أبو الحسنین)^(۵) خواجایی قه مبهر
داماد^(۶) نازدار زات پیغه مبهر
(قاتل الکفار) وه لیوللاهی
چه دهر گای خودا ره جا ره واهی
به عشق ره سول نه بیی مه ننان
ره جا کهر نه باب عه زیم سویحان
پهی ته خلّیس به ند زومرهی به ندییان
نه حباب و دۆستان چه که رکووک مهکان
ره بابان چه قهید زیندان ناری
دوعات چه دهر گای خودا بو کاری

جاریکی تر گریانی له بهندیخانهوه داد و هاوار بو میرزا دهبات:

با چه یادت بام.. با چه یادت بام
میرزا گاه به گاه با چه یادت بام
با قه ریب قه هر شوهری ئادت بام
تا ره سید شهوق شین و دادت بام
وه نامه ی نهواز فه رحه واریمکه
دهوای ئاه وه ئاه دهرده کاریمکه
ته سه للا وه تاو هیجران واریمکه
قه تره پائی به زم سۆزه ی ناریمکه
ده خیل میرزا با چه یادت بام
قه ریبه ن یاوای شین و دادت بام
ئینشائه للا چه ته رح (بیژهن) زه مانی
ره ها بوّم چه فه رق زار زیندانی
قه سه م وه قووه ی شیر یه زدانی
مه ستانۆن ئیحقاق (میرزا) و (گریانی)
میرزام وه قوربان غه ریب دادت بام
قه ریبه ن یاوای شین و دادت بام

-
- (۱) شاعیر سه دهسته ی شیعه که ی به تورکی وا توّمار کردووه: (محبوسلر ایچون سوبلیدیکم مناجاتدر)
واته: وتاره کهم دوعا و نزایه بو بهندییهکان
(۲) قه شه مشا: پاشایه کی ئازاو دلیری کوئی ئیرانه، له شانامه دا ناوی هاتووه.
(۳) سهبع سویحانی: شیری خوا، نازناوه بو چه زهتی عهلی.
(۴) نه سه دوللا: شیری خوا، نازناوه بو ئیمام عهلی.
(۵) حسنین: ده سنیشانه بو چه سهن و حوسینی کوری ئیمامی عهلی، ابو الحسنین: (بابی چه سهن و
حوسین) واته ئیمامی عهلی.
(۶) داماد: زاوا.

میرزای ئەفراوان^(۱) .. میرزای ئەفراوان
 فەتوای ئەفزل فام ئاھ فەریادان
 شەھد شیرین شەوق (شاپووری) ی زادان
 بێ خەبەر چە حال فەنا (فەریادان)
 فیدای دیدەت بام میرزا خەلیل
 چیرۆ مەرحەمەت زارو زەلیل
 شەوق مەحروروم موهر بەزم کامانەن
 مەحروروم دیدار لەیل فامانەن
 دل تەقەللای ئاھ کۆنە زامانەن
 سەیلاب دیدەم جار دامانەن
 ئەڕی هەی غەددار میرزا خەلیل
 چەند سەلەن مەحبوس^(۲) زارو زەلیل
 قاف قەلەعی قەھر نییەن نیهایەت
 نەدارۆن تاقەت شەرح حیکایەت
 لازمەن عەفوم (فیها و جنایت)
 غەیر چە تۆ پەیی کێ کەرۆن شیکایەت
 کافییەن روحم میرزا خەلیل
 چە فەرق زیندان زارو زەلیل
 من واتم تووینی جان و جگەر پار
 زیکرت مەوانام هەر سووب تا ئیوار
 نامەیی نیک و بەد ئیعلان و ئەسرار
 فاش کەردم پەرتیت باتن و ئیزهار

(۱) ئەفراوان: کۆی (فەرد)، تاک.

(۲) شاعیر ئەم شیعرەیی لە کونجی بەندیخانەدا تۆمار کردوووە و تیایدا روونی دەکاتەووە کە لەو کاتەدا بۆ چەند سالتیک لە بەندیخانەدا ماوێتەووە.

دەبا وەس بۆ زولم میرزا خەلیل
 من حەس زیندان زارو زەلیل
 لازمەن میرزام زەمان سازم بای
 شەوق و شەرفسواز پێزەیی پارم بای
 ئەنیس و موونس کۆی مەجازم بای
 کامل و حامل کیش نازم بای
 گۆشەدەر وەیی گوفتار میرزا خەلیل
 زەلیل زیندان زارو زەلیل
 ئینشائەللا پەهای کۆی ئەفغان مەبۆم
 شاد شەوق و زەوق وە جانان مەبۆم
 فەرەح فەزاوار هەم فەرەحان مەبۆم
 چون زادەیی^(۳) (کەنعان)^(۴) وە خەندان مەبۆم
 (گەریان) و بوریان زارو زەلیل
 موشتاق میلان^(۵) میرزا خەلیل

(۳) زادە: پۆلە، منال، دەستنیشانە بۆ حەزەرەتی یوسف.

(۴) کەنعان: شوین و زیدی حەزەرەتی بەعقوب پێغەمبەر و کوردەکانییەتی (د.خ) کە فەلەستینی ئیستا دەگریتەووە.

(۵) میلان: ۱- دیدار، چاوپێکەوتن ۲- مالدەر.

خه لیل یا کهریم.. خه لیل یا کهریم
مه حفوز بای به ئیسم یا خودای کهریم
به شق شایی شاهان (رحمن الرحیم)
دوور بای نه ئافات هم نه خه وف و بیم
تا چه ندئی ئه بیام عومرت دراز بو
نیشانهی شادیت هر وه دلواز بو
ئومید هه نه به زات یه کتایی بی هه متا
مه حفوز بای نه چه رخ چه واشه ی دنیا
ئیسیم شه جیعت نه عالم بهرز بو
هه ردهم وه رهنگی، رهنگی سه د تهرز بو
حه رفت موسه لتهت فه رقت ئه علا بو
دایم مه دح تو به موده عا بو
تالعت نه بورج سلیمانی^(۱) بو
سلیمان سیف فته جاویدانی بو
شادیت چه نی زولف نازک نه و حال بو
شه مامه ی ده ستت دوو لیموی کال بو
ئه ولیا دهسته گیر پیر ره نمتا بو
(سبع المثانی)^(۲) حیفز بالات بو
ته ئریخ عومرت بیست^(۳) و نو حه رف بو
به لئی نه ته قواو تاعه تدا سه رف بو

(۱) سلیمان (۹۷۰-۹۳۵ پ. ز) کوری داووه، له سه ده ی پیتش زابین بووه ته پیغه مبه ر، زور ژیر و دانا بووه.

(۲) سبع المثانی: ده ستنیشانه بو (سورة الاخلاص) که بریتیه له (۷) نایه تی پیروز.

(۳) بیست و نو حه رف: ژماره ی پیتته کانی عه ره بی (۲۸) پیتته نه ک (۲۹)، به گویره ی پیتی هیجا له پیتی ئه لفه وه هه ر پیتتیک ژماره یه کی بو دانراوه، بو نمونه پیتی ئه لف ژماره (۱) ه، ئینجا هه ر پیتتیک (۱) ژماره ده روا ته سه ره وه تا ده گاته پیتی (ی) کوی ژماره کان ده بنه (۱۰)، ئینجا لیتره به دواوه هه ر پیتتیک (۱۰) ژماره ی ده خریتته سه ر تا ده گاته (۱۰۰)، ئینجا هه ر پیتتی (۱۰۰) ژماره ی دیتته سه ر تا ده گاته (۱۰۰۰).

واته: شاعیر ئاوات ده خوازی ته مهنی میرزا خلیل له هه زار سال تیبه ر پیتت.

به عده هو ئیده ن میرزای دوور شوناس
داناو موده ببیر گشت عه وام و ئه لناس
تایا نه زانام حـالت چ ته وره ن
که یفت دلشاده ن یا خود نه جه وره ن
ئه گه ر به تا قی چاخه ن^(۴) دروستی
(ئه ندوه وعَم شفا یات هستی)^(۵)
تا که ئی به نده (مسرور القلب) بو
جه واب بکیانه وه خزمه ت جه لب بو
به عده هو میرزای کان فه رد که مال
(ئامینه ی)^(۶) به نده ی شیرین ماه جه مال
هاشته ن به جاگه دنیا ی بی وه فا
ماچان کۆچش که رد په ی (دار البقا)
ئینه سه رۆژهن وه ئه مر حه کیم
نازدار باوان گیان که رده ن ته سلیم
ئیسیتیدعاش ئیده ن به نده ی که مته رین
به حورمه ت پاک (خستم المرسلین)
کان که مال فه رد سلامه تکار بو
مه حفوز نه ئافات پرووی رۆزگار بو
منیش شوکرانه ی (رب الجلیل) م
ئه ر سه د نی ده مـدا زارو زه لیل م

(۴) جاخ: که یف خو ش، به زه وق.

(۵) ئه ندوه: خه م، په ژاره، شیفایات: کوی شیفا، هه ست بوون، نیو باله که به فارسییه، واته: ئه گه ر

که یف خو ش و به خته وه ر بی، بی خه م و له ش ساغ ده بی.

(۶) ئامینه: شاعیر له شیعره که یدا باس له مردنی ئه م خانمه ش ده کات که ۳ رۆژه کۆچی دوا بی کردووه،

به لام پروونی نه کردۆته وه تایا خزمیه ته ی یا خو شه ویستی بووه.

گریانی له بهندیخانه دا په ژاره ی خوی بو میرزا خلیل د درده بریت:

زبان کـۆتـاهـم.. زبان کـۆتـاهـم
(خه لیلیم) زه لیل زبان کـۆتـاهـم
زه بوون و زه عـیـف او وهیلا و واهم
مه حبووس مه زلوم (ئوچ قه لعه) ی^(۱) چاهم
ساعه تم سالتی سالم سه د سالتن
مورغ شه فافم بی په رو بالهن
ئومیـد ئیـمداد به زمم به تالهن
په ی عـهـرز ته حـوالـه زبانم لالهن
وهـرنه فـیـدات بام من دادگـاهـم
مه حبووس مه زلوم (ئوچ قه لعه) ی چاهم
مورغ.....^(۲)

(۱) ئوچ قه لعه: نه مه به تورکییه واته: (سج قه لا)، ناوی بهندیخانه به کی به غدایه له سه رده می عوسمانییه کاندای.
(۲) لیږه ده سنووسه که زوری لی ون بووه و له گه لیدا گه لی شیعری فه و تاوه.

دیسان له گریانی شاعیره وه بو میرزا خلیل:

برای ته ییام.. برای ته ییام
..... دور ته ییام^(۱)
بی رحم و مروه ت نه داده ی کامم
نه یاوای فه ریاد وه عده ی مه رامم
وه دهم براده ر وه دل ته غیـارم
بی خه بهر چه تاه هانا و هاوارم
قه مـهـری ته حباب چه رخی دۆستـهـن
قران سه لته نه ت بهرگ و پۆستـهـن
مادییان نه جای دلـسـۆزانتـهـن
گۆشدار تاهـنگ کۆی هۆزانتـهـن
ئینه گشت چه داغ هیجران و غه مهـن
هه رچی مه واچی هیمان پیش که مهـن
رووتم عـوربانم به ند زنجـیـرم
خه ریک شه ریک ناله ی نه فیـرم^(۲)
چونکه جای ئومیـد هم فه ریاد می
فه ره ح فه زا به خش کۆی بیـدادمی
به زمم به راتم شه وقم نیگـوونـهـن
لیباسم خه رجم هه رسه سه مووتـهـن
بکه ر عیلاج، گشت دهر دانم بای
وه سه ردار زه وق هامفه ردانم بای
تاکه ی (گریانم) به ند زیندانم
دوعای ده ولـه تخوان برای زه مانم

(۱) نه و شویتانه ی نوخته مان داناون له ده سنووسه که دا کوږیوونه ته وه.
(۲) نه فیـر: ۱- ناله و شیوهـن، ۲- که له شاخ بو تی توراندن.

برا وهسەنگ بای.. برا وهسەنگ بای
 غەددار هەمی بەدبەخت وه سیا سەنگ بای
 بئ ئینساف تۆنی دل تار و تەنگ بای
 گیروهردهی گەرداب رۆم و فەرەنگ بای
 حەوالە وه ئاھ حەپس چاهم بای
 زەلیل زنجیر واوهیلاهم بای
 گرفتار زار (رەحمە) (* خانم بای
 گیروهردهی گریه‌ی کۆی جانانم بای
 دەک وهسفتە ساف نا دیبیری بای
 وینەمی من چە کۆی بئ قەراری بای
 خۆ من چوون مەحبوس وه زیندانهوه
 دل ئاھ وه ئاھ (رەحمە) خانەوه
 زالمی چوون تۆ یادم بکەرداری
 وه یەک فاتیحە شادم بکەرداری
 من تۆم وه ئەعلا کول قەومان زانام
 فەریادم، دادم وهلات کییانام
 من کەردی وه کۆی ئاھ نەدامەت
 دەک شەرمندە بای تا رۆی قیامەت
 شەب و سویح و شام کارم گریان بۆ
 تا مەحبوسەمی ویم وه کۆی بریان بۆ.

(*) رەحمە: بۆمان ساغ نەبووه ئایا ئەم خانمە ژن یا کچی شاعیر گریانییه.

یا غەوس گەیلان شیخ عەبدولقادر
 سەردار شیخان کەرەمەت زاھر
 یا گەوہەر کان دور بئ هەمتا
 بەگرۆی خاسان هەر تۆی پیشەوا
 (تاج العارفین)^(۲) قوتب هەر تەریق
 (غوٹ الأعظم)^(۳) دور دەریای عە قیق
 نەسل محەمەد پیر دەستەگیر
 سەبید و سولتان خواجایی فەقییر
 ماھو خورشید و فەلەک حەیرانتەن
 عەرش حەق مەنزڵگەمی جەولانتەن
 چەو شەو میعراج نەبییی هودا
 چە حەد سنوور (سدرۃ المنتها)^(۴)
 خیتاب کەرد وهنەت سالار کەونەین^(۵)
 واتش ئەمی فرزەند غەوس (ثقلین)^(۶)

(۱) شاعیر ناوینشانێ شیعرەکەمی بەتورکی بەم جۆرە داریژاوه (تکرار میرزا خلیل طرفندن مناجات)،
 واتە: دوویاتکردهوهی دوعا و نزای میرزا خلیل.

(۲) تاج العارفین (تاج): کلاوی پاشایان، واتە تۆ گەورەمی زانا و داناکانی.

(۳) غوٹ الأعظم: فەریادریه‌سی مەزن، دەسنیشانە بۆ شیخ عەبدولقادری گەیلانی.

(۴) سدرۃ المنتها: لە دەستنووسەکەدا بەهەلە نووسراوه (صدر المنتها): ئەمە دەسنیشانە بۆ (میعراج)
 کە محەمەد پیغەمبەر (د.خ) لە تەک جبرائیلدا بەرەو بارەگای پەروردگار رۆیشتن، کە گەیشتە ئەوی
 پیغەمبەر چوو ژووورەوه و جبرائیل لە بەردەرگا وهستا و فەرموی ئەمە سنوورمە، ئەگەر بێمە
 ژووورەوه بەنووری خودا گر دەگرم، جا بەو سنوورە دەلین (سدرۃ المنتھی) هەرۆه‌ها ناوی درەختیکیشە
 لە بەهەشتدا، یە لە لای راستی عەرشە.

(۵) (سالار کەونەین): (سالار: گەورە، کەونەین: دنیا و ناخیرەت) مەبەست لە پیغەمبەرە (د.خ) کە
 گەورە و راپەری موسلمانانە لەم دنیا و لە رۆژی ناخیرەتدا.

(۶) غەوس (ثقلین): غەوس: (فەریادریه‌س، ثقلین: مەبەست لە ئینس و جننە، واتە مرۆڤ و جنۆکە.

بۆسا جه بينت وات يا وهلهدى
 دۆشدهر وه قهدهم نوور سهرمهدى
 دۆشت بهمهحميل^(۷) قهدهم نهبيى
 قهدهمت شامل دۆش ههر وهلى
 پهى رههاى ئهرواح زادهى پييره زال
 ئاماي نهخرۆش پهرواز داي وه بال
 لوای بهحزور عيزرائيل تهمام
 چه ههفتهمين عهرش ئاماي وه كهلام^(۸)
 سهندووق قابييز شكناي وه قهدهم
 سهده ههزار ئهرواح بهبي زباد و كهه
 بهحوكم فهركان شاي (رب العباد)
 يهك يهك ئهرواحان چه بهند داي نازاد
 نهتيجهى حوسين^(۹) ستوون بهغداد^(۱۰)
 وهخت تهنگمهن بياووم وه داد
 ئهولادهى نهسهب (رسول الله) هى
 چه دهركاي خودا رهجا رهواهى
 بهعشق رهسول حهبيب سويحان
 رهجا كهه نه باب رهحيم و رهحمان

(۷) مهحميل: بارههنگر.

(۸) واته: (يا شيخ تو توانيت بجيتهه ههوتهم تهبهقهى ئاسمان و گياني سهده ههزار بهندى له چنگ
 ههزهرتى ئيزرائيل نازاد بكهى، بۆيه داوات لي دهكهه گريانى و سهرحهه بهنديهكاني كهركوك رزگار
 بكهى)، وهكو ئهوهيه بلتيت: تو ئه وههموو گيانهت له دۆزهخدا نازاد كرد، ئهى بو ناتوانى ئهمانهمان
 له گرتووخانهدا بو رزگار بكهى؟

(۹) حوسين: له دهستنوسهكهدا نووسراوه (حهسهن) له راستيدا حوسينه، چونكه شيخ عهبدولقادرى
 گهيلانى له نهوهى ههزهرتى حوسينه نهك ههسهن.

(۱۰) ستوون بهغداد: ستوون، ئهستوون، كوئهكه، دهستنيشانه بو شيخ عهبدولقادر كه نارامگهكهى له
 شارى بهغدايه.

پهى تهخلتيس بهند زومرهى بهندييان
 ئهحباب و دۆستان چه كهركوك مهكان
 رهها بان چه قههيد زيندان زارى
 دوعات چه دهركاي خودا بو كاري
 دوعاي ههردوتان وه ئامين ئامين
 قبوول بو چه باب (رب العالمين)
 يه (خهليل) واتهن (كفرى) ئيسكانهن
 دوعا گۆي تهخلتيس ئههل زيندانهن.

ههيسان له گريانييهوه بو ميرزا خهليل: (۱)

تهنها دانهيى پهى بهخت چهمهرى
 ناگاه كهفت وه نام بار موشتهرى
 لايق بيم وه بار لوام شار وه شار
 عومر عهزيم ئيمجار بي خهسار
 چونكه من بهدبهخت تال سيواو بيم
 دهستاو دهست كهفتهى مولك (زهرداو)^(۲) بيم
 چونكه تال رهش ئهوقات تال بيم
 خهريك عهمار (فارس بهقال) بيم
 بهويتهى ئهسيير دهست بهستهى ديل بيم
 لايق وه نهزهه (ميرزا خهليل) بيم

(۱) ئه شيعره له پيشهوه زۆرى لتي فهوتاو.

(۲) زهرداو: دوو ئاوايى بهم ناوهه ههيه (زهرداوى ژور، زهرداوى خواروو)، دهكهونه نيوانى
 (قههتهپه) و (كفرى) يهوه، دانيشتوانيان كوردن، وا دهردكهوى گريانى ماوهيهك له يهكى لهم
 گوندا نهدا نيشتهجن بووه.

روشنی چشم جهانم آه خلیل است خلیل (*)
 خانهء امن امان من خلیل است خلیل
 کوه کافوکیف شوقو شورشو شاد حزین
 زوقو طوق جوئی جان من خلیل است خلیل
 رحم اخوانی وقوربانی خصوصاً الفتم
 دفتر صافی صفاهای زمان من خلیل است خلیل
 گریه کن (گریان) وهشکوا از خلیل خالویت
 عاقبت گوهر کیانی من خلیل است خلیل.

گریانی به زمانی نورکی له گهل خلیل منوهر ددا ددهوی:

خلیلم دو خلیل بین عداوت عدوی جار اولمز
 خیال ایتمة خراب اولسه خلیلم یار غار اولمز
 فروغی آتش ابو اگر یوز جلدلوت گلسه
 ایکیسن جمع ایدوب هر دایله بردم مدار اولمز
 رجامز مصلحت ایلر کوگل سیوانی سلطاندر
 حقوقی فکر ایدن آدم شرعا عیب عار اولمز
 دروغلیسه ایدن آه ای برادر فکروته یاندم
 نهان اولمز او حیلله گوزلرندن آشک جار اولمز
 (گرینی) کوی کوکلندن سیون برجان جانانی
 آنک شستم شکوفندن خلیلم خلقسدار اولمز

(کاتب الاشعار).. (کاتب الاشعار)
 کان کوی که مال (کاتب الاشعار)
 برای پر فهیم زهکیی و وهفادار
 سه رمه شق جه دوهل رهم رۆزگار
 نه تیجهی نه سبب سه یید سادار
 به عیید نه بالای زوبه یید نازدار
 نیم رۆ چه قووهی تولوع سه حهر
 چه وهقت (ضحاح) چهنی یهک عه سکه
 کیانایی پهی من شیرین نامه یی
 مه زمون مه رقووم چون شه مامه یی
 ته حریر ته مهیر تار ته نبوروار
 گرفتم به دهست نامه یی پر نه شعار
 خه یلی موتالهی مه زمونش که ردم
 شنه وای حرروف مه تعوونش که ردم
 وانام سه راسهر وه جه رگ پر زام
 چوکدام وه زانو بی گفته یی که لام
 مه حزوون مه حررووم سینف به شه ر بی
 ته قدیم به ده عوای رۆژ مه حشهر بی
 خوسووس ئی به نده وه نائومییدی
 یه عنی موحتاجه ن پهری مه جیدی
 وه یا خود مه دیوون مه رد مه ئیووسه ن
 یه کجار ئیحتیاج پاره یی مه حبووسه ن

(*) شهوقی: ناوی سه یید نه مین کوری سه یید سه مینه، خه لکی (کفری) بووه، له سه رده می خلیل منوهر ژباوه، شیعی به دیالیکتی گوران وتووه، نازناوی (شهوقی) بووه.

(*) ههروه کو خوی به شکسته ی فارسی تو مارمان کردن بوئه وهی خوینه ری نهو زمانه لیبی بگات.

نازیز! بفرکه یه رهفتار نییهن
 یه رهفتار وهخت سوب ئیوار نییهن
 یه عهقل نهزان نوقسانیش نازتر
 یه عنی (سهی ئه مین)، گیبه ندرسون که رتر
 ساحیب پاره در ئه بو فلووسدر
 مه نشوور مه عرووف هم پیر نامووسدر
 بزورگ به خشندهی ئابا و ئه جدادهن
 (دایم المدام) مه ردیش وه یادهن
 خوسووس که بابوش سه یید سه مینهن
 وه به خشندهیی چه عام موینهن
 دهست سه خاوهت که ردهن وه که رهم
 شییهن نه مه قام حیکمهت حاتم
 بابوت ئه وه که سهن شوهرت شیعارهن
 دوکانش چه نام کفریی بازارهن
 وه به خشندهیی چه عام دییارهن
 زیکر و فیکر ئه و نام بینش پارهن
 وهختی بواجو مه تالیک هانی
 جاری مه بو ئا و دهمش چون کانی
 قه مه ریی پدهر، قپان براشهن
 مه جیدی له شون گشت ئه قریباشهن
 تههرانیی له شون دین موینهن
 مه جیدی له جای سه یید ئه مینش
 له زپرهی مه نقوور خودا شوکرشه
 بیچوو له ته نخوای زیکر و فیکر شه
 شه خسی چه نه وهی به قالدزاده بو
 چه مش وه حیللهی عالم ناده بو

یه ک سهوزی نیمداشت بوه سو وه سه
 په ری ئیعتیبار عالم سه راسه
 سه ییدی په ری یه ک یارم قپان
 سه د قه سه م خوور بو به خودا و قورتان
 ته شبیه بو وینهی لوتی کرماشان
 مه چه ک عالم بوور چه شان
 ئه فعالش وه ته ور نه ئافاق تاق بو
 شه قیی و شه قاوهت شون ئه رزاق بو
 گورگ پسهرش چون به خشنده بو!
 یه عه جب عالم پییش نه خه نده بو
 ئه و به قالدزاده نا لایه ق وه حه رف
 نا مه قبول چه نیش ئه وقات که ری سه رف
 جینس ویت بشناس من جینس تو نیم
 ئینس ویت بشناس من ئینس تو نیم
 ئه بو مه جیدی من موحتاجت نیم
 نه وهی جه دیدی من له باجت نیم
 ئه ی تازه کیسه من ره فیقت نیم
 عه قلت خه سیسه من شه فیقت نیم
 ئه ی عه قل تاراج من چه ئه وان نیم
 خو راک (بولاماج!) من چه ئه وان نیم
 ساحیب که رهم من چه ئه وان نیم
 ئه ی لوتی عه جه م من چه ئه وان نیم
 ئه ی عه تاداده من هامفهردت نیم
 ئه ی به قالدزاده من هامده ردت نیم
 ئه ی عه قل قه لیل من چه ئه وان نیم
 ئه ی پدهر ره زیل من چه ئه وان نیم

ئەى نەگبەت دەلىل من چە ئەوان نىم
غەمخوار (خەلىل) من چە ئەوان نىم
مەحرۇوم مەئىووس من چە ئەوان نىم
مەحكۇوم مەحبۇوس من چە ئەوان نىم
بەخشندەى فلووس من چە ئەوان نىم
ساحىب نامووس من چە ئەوان نىم
من چە ئەوانەم ئەى (قورة العين)
تەكەللوم مەكەن وە زەوج (خصيتين)
من چە ئەوانەم نامشان دىيارە
ئەسلەن موحتاج نىم وە ئاقچە و پارە
خەرجىبى ئى بەندە مەخسوسەن وە يەك
وہ زاتى وىنەى مىر سولتان بەگ
وہ زاتى وىنەى رەئىس عەشرەت شوان
عەتەى كەرەم فەرزە بەئەوان
نەك بەوینەى تۆكىسە جەدىدى
وېت نىشان مەدى وە يەك مەجىدى
وہ ساحىب كەرەم نامش نىهادە
خوتتۆ مەعلومى ئەى بەقالزادە
(كاتب الحروف) چە زەوق بەعیدى
يە نووسنا لە داخ عەتەى مەجىدى.

فہرہ نگوی

له بهر ئه وهی شاعیر گه لێ وشه ی (ماچۆ) و لوری و کرمانجی ده قه هری گه رمیانی به کاره ییتاوه که زۆریه یان له م سه رده مه دا به کار ناهینرین و به لای خوینهری ئه مپرووه نامۆن و لیتی ناگهن، ههروه ها گه لێ وشه ی عه ره بی و تورکی و فارسی شی تیدایه که خوینهری ئه مپرووی کورد به ئاسانی لیتیان ناگهن، ناچار هاتووین ئه م فه ره هه نگۆکه مان به م قه واره یه بۆ ئاماده کردووه، ئیتمه لپه رده ا نه هاتووین هه موو مه عنایه کی وشه کان لیک بده ینه وه، ته نیا ئه و مانایانه مان تو مار کردووه که شاعیر له م دیوانه دا مه به ستی بوون، ده ستنیشانی ئه وه شمان نه کردووه ئاخۆ ره سه نی وشه که خو مالتیبه، یان: له ره سه نیکی تره، به پیوستیشمان زانی هه ندی وشه، یان: شیعرمان له داوینی کتیبه که دا لیکداوه ته وه، به تایبه تی ئه وانه ی عه ره بی یان تورکین.

(د)

نازمووده: تاقییکراوه، (ئه زممووده)،
ته جره به کراو.

ئاسا: وهکو.

ئاستانه: ده رگا، قایی.

ئه ستاموول: (ئه سه ته مبول): شارکی گه وره یه له تورکیا، زووتر پایته ختی ئه و ولاته بووه، ئاستانه شیان پی و تووه، له سالی ۱۹۲۲ی ز. شاری ئه نقه ره له جیاتی ئه میان بووه به پایته خت.

ئاش: (۱) چیشت، (۲) ئاسیاو.

ئاشپه ز: چیشتلینهر.

ئاشوب: په شیبوی و ئاژاوه.

ئاغاز: سه ره تا، ده سپێکردن.

ئافات: ده رد و ئازار، به لا و په تا.

ئافاق: (۱) ئاسۆ، (۲) ولات، مه مله که ت.

ئاقتاب: رۆژ، هه تاو، خۆر.

ئاقتاو: رۆژ، هه تاو.

ئاقچه: سکه که له زێر دروستکراو، پارچه ی زێر.

ئاقه ره: ئه وه نده، هه نده.

ئا: ئه و

ئاب: (۱) ئاو، (۲) مانگی ئاب، یه کیکه له مانگه کانی سالی زایینی.

ئابادی: ئاوی.

ئاب حه یات: ئاوی ژبان، ئاوی خدری زنده، گوايه هه ر که سیک نۆشیکا ئیتر بۆ هه تاهه تایه ده ژێ.

ئابه نووس، (عه به نووس): داریکی ره ش و ره قی به نرخه.

ئات: (۱) ئه سپ، (۲) فریدان.

ئاته ش: ئاگر، ئاور، ئاهیر.

ئاته ش ئه فرۆز: ئه وه ی به ئاگر یاری بکا، ئاژاوه گیتی.

ئاج: برسی.

ئاده م: یه که م مرۆف، باوکی نه وه ی مرۆف، باوه گه وره ی هه موو مرۆف.

ئارۆ: ئه مپرو.

ئاری: زه رده وه له.

ئال: خیزان، خانه دان.

ئالک: جه مه جۆی ولاخی یه ک سم.

ئالووده: گیرۆده.

ئال: ئه و فریشته شه ر خوازه یه که ژنی زه یستان ده خنکیتی، جا خزم و که س و کاری ژنه که له ترسی ئال ئیشکی بۆ ده گرن.

ئالا: (۱) به یداغ، (۲) به رگی بوو که له ی منالان.

ئالچاغ، (الچاق): پیسه که، نزم.

ئام: هاتن، (ئام وه ی وه تن)، یان: (ئامۆشۆت ناکه م).

ئاما: هات.

ئامات: هاتنت.

ئاماج: (۱) نیشان، (۲) ئامانج.

ئانه: ئه وه.

ئانی: ئه وه.

ئاوباریک: ناوی گوندیکه ده که ویتته ئه و په ری بناری گله وه، سه ر به شارۆچکه ی (قادر که ره م) ه له ده قه ری که رکوک، یه کیکه له گونده کانی تاله بانێ، له هه شتا کانی سه ده ی رابردوو به عسییه کان ویرانیان کرد.

ئاور: ئاگر.

ئاورایی: ئاورایی، برسیتی.

ئاورزه نفیشه ک: فیشه که به ند، فیشه گلغ.

ئاوه ردش: هینای.

ئاوێزه: هه لواسین، چلچرا، هه ر شتیکی هه لواسراو.

ئاھو: ئاسک، مامز.

ئاھن: ئاسن.

ئاھه نگه ران: کۆی ئاھه نگه ر، ئاسنگه ر.

ئاھه نگه ری: ئاسنگه ری.

ئاھه نین: ئاسنین، هه ر شتیکی له ئاسن دروست کرابێ.

ئایل: مندال

ئایلق: مانگانه

ئایینه: ئاوینه

ئوتلاغ: له وه رگا، میرغوزار، میزگ.

ئوحد: ناوی چیا به که ده که ویتته باکووری شاری مه دینه به (۴کم) ه، له سالی (۶۲۵ی ز.) شه رپکی تیا به ریا بووه له نیوان موسلما نه کان و بی باوه ره کانی به نی قوره بش.

ئوخ: بخوینه

ئوریه: که ل و په ل

ئورتاغ: شه ریکی، هاو به شی له مالدا.

ئورمش: لیدراو

ئوستوار: مه حکه م

ئولکه: مه لبه ند، مه یدان

ئویز: روخسار، روو.

ئه بره ش: ئه سپی ره نگ سوور که خالی سپی تیدابێ.

ئه بو به کر: (أبوکر الصدیق): عه بدولتلا ی کوری ئه بی قوحافه ی قوره یشه (۵۷۳ - ۶۳۴ی ز.) یه که م خه لیفه ی راشدینه و یه که م که س بووه که باوه ری به ناینی موسلمان هیناوه، له مه دینه کۆچی دوایی کردووه.

ئه بوسوفیان: باوکی خه لیفه (موعاویه) یه، له پیشا دژ به موسلمانان بووه و زۆریش له

پروویان پراوه ستاوه و به جهنگ هاتووه، له
ئه نجامدا بووه ته موسلمان، له سالی
(۶۵۲ی ز.) مردووه.

ئه بو طه نطه نه: فیشال کردن، سینه راپه راندن.
ئه تقیبا: کۆی (تهقی)یه، پارێز کردن، دووره
په ریزی له خراپه و حه رام خواردن.
ئه توار: په وشت و کردهوه.

ئه جزا: کورتکراوهی ئه جزاخانهیه، ده رمانخانه.
ئه جناس: کۆی (جینس): ئه و شتهیه که له
چهند جوژه شتیک پیک هاتیب وه کو:
جینسی گیاندار که بریتیه له ئاده میزاد
و هه موو خاوهن گیانیک.

ئه حقه ر: بچوو کتر، نزمتر
ئه حمه د ئاغا: (۱۱۰۰ - ۱۱۷۰ی ک.) ئه م
شاعیره ناوی میر ئه حمه د کوری سمایل
به گی زهنگنه یه، خه لکی ئاوابی
(قه یتسول)ی سه ره به شاری
(که رکوک)ه، به ره مه کانی به دیالیکتی
(گۆزان) دارێژاوه.

ئه حمه د کۆر: ناوی ئه حمه د کوری شیخ
محهمه دی موکریانییه، به ئه حمه د کۆر
ناسراوه، له سالی (۱۱۹۳ی ک.) له
دهوروبه ری (سنۆ) له دایک بووه و له
سالی (۱۲۷۸ی ک.) له ته مه نی
(۸۵) سالییدا له دهوروبه ری بۆکان
کوچی دوابی کردووه و له گۆرستانی
(عه یناره) دا به خاکیان سپاردووه،
شيعره کانی به شیوه زاری کرمانجی خواروو
وتوووه.

ئه حمه ق: نه قام.
ئه خته ر: (۱) ئه سته یه، (۲) به خت و

چاره نووس.

ئه خگه ر: سکل، پارچه ی ناگر.

ئه دغه م (ئه ده هه م): ئه سپی ره ش.

ئه ده بسز: بئ شه رم.

ئه را: بۆ (ئه رای رۆژ ته نگ).

ئه راگیل: هه لوه دا، ئاواره، هه رده گپی،
هه رده و پیل.

ئه رث: یاسا.

ئه رج: نرخ، په لو پایه، حورمه ت.

ئه ره نگ: ناوی دیویتیکی جادوو گه ری
ئه فسانه بییه، گوايه له گه ل رۆسته می
زالدا ژیاوه و له ئه نجامدا رۆسته م
کوشتوو یه تی.

ئه رسته ز: کوری تالیسه، فه یله سووفیتیکی
یۆنانییه، به زبیره کی و وربایی ناسراوه،
فه لسه فه که ی له گه ل ئایندا ده گونجی.

ئه رقه م: ماری بازک، ماری به له ک، ماری ره ش
و سپی، ماری پلپلباز.

ئه رووس: رووسیا، ولاتی رووس

ئه ره ج: مه چه ک، جومگه

ئه زه ل: هه میشه یی، ئه وه ی سه ره تاو دوابی نییه،
هه ر بووه هه ر ده بی، پیشینه ترین.

ئه ژده ر: ئه ژدیها یه کی خه یالییه، گوايه ناگر له
ده می ده رده چی...!

ئه ژدیها ی سه رکه ش: ئه ژدیها ی یاخی، کینایه یه
بۆ سواری ئازا و به جه رگ

ئه ستر: هیتسر، قاتر.

ئه سته نبسول، یان ئه سته مبول: پروانه
ئاستامبول.

ئه سحاب که هف، (أصحاب الکهف): حه وت

که سه ی بت په رست بوون له پاشاندا
باوه ریان به عیسا پیغه مبه ر هینا و هاتنه
سه ر ئاینی مه سیح، له به ر زولم و زۆری
ده قیانوس (داقیوس) ئیمپراتۆری
رۆمانی - سه ده ی سی یه م له
ئه شکه و تیکدا خۆیان شارده وه و نووستن
و له دوا ی (۳۰۰) سال له خه و
هه ستان، سه گتیکیشیان له گه لدا بوو
ناوی (قیمتیر) بوو، ئه م رووداوه له
قورتانی پیرۆزدا باس کراوه.

ئه سحاب: کۆی (ساحب): خاوه ن، یار، دۆست.

ئه سر: فرمیسیک

ئه سرین: فرمیسیک

ئه سفه هان: پارێزگایه که له ولاتی ئیران

ئه سفیا: پاک، چاک، بئ گونا ه.

ئه سه که نده ر: کوری فیلیپۆسی ئیمپراتۆری
مه که دونه ی بووه، به له شکریتیکی چل هه زار
که سییه وه هیرشی برده سه ر ده ولته تی دارا
له (۳۳۱)ی پینش زابین، له جه نگی
گۆگامیل له نزیک هه ولیتر سه رکه و توو
ده ولته تی ئیرانی رووخاند و ناگری له
ئه سته خر به ردا به سه ر هه موو رۆژه لاتی
کۆندا زال بوو تا گه یشته رووباری سه ند
له هیندستان.

ئه سناف: کۆی (سنف)ه، جوړ، شیوه.

ئه سنافی: باج، زه ربیه.

ئه شک: فرمیسیک.

ئه شه گ: که ر، گویدرێژ.

ئه غوا: ری لئ ونکه ر، ئه وه ی سه ر له خه لکی
ده شیوتنی و پیره سمیان لئ تیکده دا.

ئه غیار: بینگانه، بیانی.

ئه فراسیاب: کوری په شه نگه، له سه رده می
که یانیه کانی ئیراندا پاشای توران بووه،
به فه رمانی ئه م سیاوه حش کوژرا.

ئه فزه ل (ئه فضه ل): باشتر، چاکتر، به رزتر له
زانیا ریدا.

ئه فشار: زۆر کردن، ته قه لاکردن.

ئه فغان: فه ریاد، ناله، زاری، ئاه.

ئه فلالتوون: فه یله سووفیتیکی به ناویانگی
سه رده می یۆنانییه کان بووه، به زبیره کی و
وربایی ناسراوه.

ئه فلادۆست: سوانکه ر، ده رۆزه که ر

ئه لبورز: ناوی زنجیره چیایه کی به ناویانگه له
ئیران.

ئه لبو سه باح: گوندیکه ده که ویتسه ژوو رووی
خوړناوای شارۆچکه ی (خورماتوو) وه وه
به (۷کم)ه، زۆریه ی دانیشتوانی داوده ن.

ئه لبو محه مه د: گوندیکی کورد نشینی
کا که بییه، ده که ویتسه خوارووی قه زای
(تاوغ) وه به (۱۸) کیلۆمه تریک، بری
خیزانی عه ره بیسی لئ نیشه جییه، له
هۆزی (ئه لبو عه ززه) ن.

ئه لقاء: نیازی که دیتسه خه یال و زهینی
که سیک، خسته نه روو.

ئه لوه دا: هه لوه دا، سه رگه ردان و ئاواره.

ئه نار: هه نار.

ئه نداز: وه شاندن، به کتی شتی بۆ یه کتی
بوه شتی، یان: تینی بگری وه کو: گولله،
تیر، به رد... هتد.

ئه ندام: له ش.

ئه ندۆ: خه م، په ژاره، که سه ر

ئەندىش: (۱) بىر كۆرۈنۈش، (۲) ترس.
ئەندىشە: پروانە ئەندىش.

ئەنشاس: راگە ياندان.
ئەنف: لووت، كەپپو.

ئەنكىر و مونكىر (نەكىر و مونكەر): دوو
فرىشتەن لەسەر گۆرى ھەر مردوويەك
نامادە دەبن و پرسیار لە مردووەكە دەكەن
لە كار و كردهوى سەر دنیای دەپرسن.
ئەنگۈشتەن: ئەنگۈستىلە.

ئەوشان: ئەوان.
ئەوشت: دەلتى.

ئەولاد: كۆى (و لە دە)، منال، پۆلە.

ئەولیا: كۆى (ولە)، پىساو چاك، پىساوى
خا.

ئەيووب: يەككە لە پىغەمبەرەكانى بەنى
ئىسرائىل، بە نارامى و سەبەر و خۆراگرى
ناسراو بەرامبەر بەنەخۆشى و لە
دەسدانى مال و سەرۋەتەكەى.

ئەبى: چاك، باش.
ئى: ئەمە.

ئىبرام: تكاو پارانەو.

ئىبراھىم: (ئىبراھىم خەلىل)، لە پىناوى خواو
ئائىدا وىستى ئىسماعىلى كۆرى بكا
بەقوربان و سەرى بېرى، خوا بەزەبى پىدا
ھات و بەحەزەرتى جبرائىلا بەرائىكى بۆ
نارد لە جىياتى كۆرەكەى سەرى بېرى،
نەمروودى ستەمكار خەرمانى دار و
ھىزمى كۆكردەو و ئاورى تىبەرداو
ئىبراھىمى فېدايە ناوى، بەئەمرى خوا
ئاگرەكە بوو بەباخچە و گولزار.

ئىبن و سەعد: ناوى عومەر كۆرى سەعدە،
سەركردەيەكى سەريازى بوو لە سوپاى
موعاويەى كۆرى سوپان، بەفەرمانى ئەم
حەزەرتى حوسەين بەدەستى شەركۆزراو
سەرەكەيان بۆ يەزىدى كۆرى موعاويە
برد.

ئىبەگ: ئاورىشەم

ئىتمش: كۆرۈۋىتەتى.

ئىتمەز: ناك

ئىجتىناپ: دوور كەتتەو.

ئىحاطە: ئابلۆقە

ئىحسان: چاكە كۆرۈش، بەخشىن.

ئىحقات: داواى ھەق كۆرۈش.

ئىحيا: كۆى (ھەى) يە، زىندوو،
زىندوو كۆرۈنەو.

ئىد: ئەمە.

ئىراغ: دوور.

ئىراق: عىراق، ولاتى عىراق.

ئىرەم: ئەو باخچە يەكە كە شەدداد كۆرى عاد
بەناوى بەھەشتەو دروستى كۆر.

ئىزھار (أظهار): دەرختەن، ئاشكرا كۆرۈش.

ئىسان، (ئىنسان): مەرۆف.

ئىسپەر: زىق، زە، سەركەواى لە ئاسن ھۆنراو،
لە كاتى جەنگدا لەبەر دەكۆر.

ئىستىراج: تكا، پارانەو.

ئىستىخارە: داواى چاكە و خىر كۆرۈش.

ئىستىخوان: ئىسك، ئىسقان.

ئىستىخوار: پروانە ئىستىخارە.

ئىستىنطاق: دەمەتەق، دىالۆك.

ئىسحاق: كۆرى ئىبراھىم پىغەمبەرە (د.خ).

ئىشان: ئەمانە.

ئىشانەن: ئەمانە يە.

ئىغماز (ئىغماض): چاۋ چۈنە خەو، بىن
ھۆش، دەبەنگ.

ئىفتادە: پىرى پەككەوتو.

ئىفتىرا: بەدزۆ تاوان بۆ كەسىك دروست
بكۆر.

ئىفك (الافك): درۆ.

ئىقبال: (۱) بەخت، تالھ، (۲)
پىشوازى كۆرۈش.

ئىلتىجا: پەنا بۆرۈش، خۆ ھاويشتەن بەخت بۆ
رەزگار بوون لە كارەساتىك.

ئىلتىماس: تكا، داوا، خۆزگە.

ئىلجار: گەلەكۆمەكى، ھەرەۋەزى خىزما،
ھەماھەنگى.

ئىلھاج: زىاد لە پىتوبست داواى شتىك كۆرۈش.

ئىنساڧ: بەرپا بوونى دادپەرۋەرى.

ئىنعام: بەخشىن، خەلات، موۋچە.

ئىنقراز (ئىنقراض): بىنر، قى، شۆنەۋار بىراو.

ئىنە: ئەمە.

ب

باب: (۱) باۋك، (۲) دەرگا.

بابا: (۱) باپىرە، باۋە گەۋرە، (۲) بەتور كىش
ماناى (باۋك) دەگە يەنى كە شاعىر
بەكارى ھىناۋە.

بابان: بىنەمالە يەكى ناسراۋى رەسەنى كۆرۈش.

بابۆ: باۋك.

باتمان: كىتەنە يەكە بەرامبەر بەشازدە كىلۆ و
نىو.

باطىل: بىن كەلك، ناراست، ناھەق.
باطىن: نەپتى، شاراۋە.

باج: (۱) پىتاك، خەرج، ئەو پارەى كە پىساوى
مىرى لە خەلكى دەستىن، (۲) سەرانە.

باجگىر: باجئەستىن، باجۋەرگەر.

باجچە: بلى.

باد: (۱) با، ھەوا، (۲) بىن (موبارەكش باد)
ۋاتە: پىرۆزى بىن.

بادان: بەبا كۆرۈش.

باد سەرسەرى: باى ساردى بەتەۋىژم، باى تىب و
بەھىزى ساردوسرى.

بادە: شەراۋ، مەى.

بادەقوش: بەيانقوش، كۈنە پەپو، كۈندە بوو.

بارۆم: بەپىنم.

بارى: بەپىنم؟

بارىم: بەپىنم؟

باز: مەلى راۋچى بەناۋبانگە، بازى بىرىان.

بازك: بازگ، بەلەك، دوو رەنگ.

بازى: يارى، كايە.

بازيان: شارۆچكە يەكە سەر بەشارى سلىمانى،
دەكەۋىتتە سەر شەقامى سلىمانى و

كەركوك، (۲۴ كم) لە سلىمانىيە ۋە
دوورە.

باسغون: ھىرشى كىتورى.

باسدوقە: كۆپەى گلېنە، گۆزەى رۆن و دۆشاۋ
ۋ ترشى.

باشقە: بىن ۋىنە.

باشقەى ئوستادان: مامۇستاي مامۇستايان.

باعىس: ھۆ، سەبەب.

بالە: شتومەكى نامادەكراۋ، تايە لەبار.

بالتين: سهرين.
 بام: (۱) بيم، (۲) بان، سهربان.
 باما: بهاتايه.
 بانوو: خانم.
 باوه: (۱) تيره به كي وه جاخزاده ي ناسراوي
 كاكه بيبه، (۲) باوك.
 باوه رين: بيتين.
 باوه شاسوار، يان (بابا شاسوار): نارامگاي
 پياو چاكيكي كوردي كاكه بيبه، ها
 به سهر لوتكه ي كيوتيكه وه به سهر شاري
 كفيريدا ده رواني به لاي ژووربه وه، له
 ده وروبه ي سه ده ي نويه مي كوچي ژباوه،
 له داويني شاخه كه دا گوپرستانه هه يه وه
 له ژير پيشيدا (قشله) ي پوليس هه يه،
 هه ووه ها له سهر لوتكه كه ناسه واري
 سه نگره يكي ميژوو بيه به (قزلهر
 قه لعه سي)، ناوبانگي ده ركردوه، واته:
 قه لاي كچان.
 باهوو: بازوو، بال.
 باي: ببي.
 بايي دهو: باي پرهيز، باي شه مالي تير
 بس المصير: خراپترين شويتن و جيگا له
 دوزه خدا.
 بدو: بدا.
 برادر: برا.
 برمارا: ده رده كه ن.
 برپژنه ش: بپريژه.
 بزاو: گوپره كه.
 بستنام: بستينم.
 بسيار: زور.

بشو: بروا.
 بشوم: (۱) بروم، (۲) بشورم.
 بكه روم: (۱) بكا، (۲) بكه م؟
 بكه ره ش: بكه.
 بگير: بگره.
 بگيروت: بتگرئ.
 بگيلو: بگه رئ، وه رگه رئ.
 بگيلئ: بسووريم؟
 بلمئ: بروين.
 بلو: بروا.
 بلوور: جوړئ شوو شه ي جواني نه ستووره.
 بله: برو.
 بلي: بروم؟
 بلتيره: بلتسه، گري ناگر.
 بمانم: بمينم.
 بمانئ: بميني.
 بنغاز: شاريكه له ولاتي ليبيا.
 بنه ره: دايني.
 بوازون: بخوازي، داوا بكا.
 بوانان: بخويتن.
 بواندئ: بخويتن.
 بوت: ببين.
 بوته: ده فرتيكي بچكولانه يه زيترگه ره كان زيتري
 تيدا ده توينه وه.
 بوخارا: شاريكي گه ووه به له ناوه راستي ناسياري
 ناوه راستدا كه شاري نيمامي بوخاربيه.
 بودئ: بين.
 بوور: (بوړ) رهنكي سسي نامال زهد، رهنكي
 شه ككهر، ده سنيشانه بو رهنكي ته پله ي
 عه جه م.

بوران: دوزينه وه.
 بوردي: بپرن.
 بوريان: برين، زام.
 بوړين: بخوين.
 بوزورگ: مه زن، گه ووه.
 بوئس: ماچ.
 بو عه لي سينا: نه بو عه لي حوسه ين كوري
 عه بدوللا (۹۸۰-۱۰۳۷ ي ز.)
 فه يله سووف و پزشكيكي موسلمان
 بووه، زياتر له (۱۰۰) به ره هه مي
 جوړاوجوړي له ياساو فه لسه فه وه
 پزشكيكه دا هه بووه، له يه كي له
 ده سنووسه كاندا له جياتي (بو عه لي
 سينا) نو سراو (عبو علينا).
 بولان: ليلكردن.
 بولوك: ده سته، تاقم، پري.
 بوله ند: بلند، بهرز.
 بوهتان: بوختان، بوختيان.
 بوهرين: (۱) بكه ين، (۲) ببه ين.
 بووه زه ش: فرتيده.
 بوياغ: (۱) رهنكي ده رمان، (۲) گو به ن،
 نازاوه گيران.
 بوياغ خانه: خم خانه، نه و شوينه ي به ن و كه ل و
 په لي تيدا رهنك ده كه ن.
 بويله نوله زسه: وانه بين.
 به تهر: خراپتر.
 به تيه: پارچه يه كي ناسكه بو عه باي هاوينه
 به كاري.
 به جه ر: (۱) گولميخ، بزماري به پيچ، (۲)
 برين، تاشين، هه رشتيكي نووك تيژي
 كاريگر.

به چه: بيتچوو، به چكه
 به چه بازي: مندالي چه توون و نارحه ت.
 به حر بيتدر: ده سنيشانه بو مرؤقي بي په ناو
 بيكه س.
 به حس (به حث): باس.
 به د: خراب.
 به دره: قه زايه كه له شاري (كسوت) نزيك
 به سنووري تيرانه، به رامبه ر به شارؤچكه ي
 (مه ران اي تيرانه).
 به دكار: مرؤقي خراب، نه وه ي خراپه ده كا.
 به دنام: به دناو، نه وه ي ناوي به خراپه ده رده چئ.
 به دن: له ش.
 به رئاوهرد: ده ربه يتنا.
 به رپاق: بريقه دار.
 به راو: زه وي ناوي، به رامبه ري ديم.
 به ربه ر: سه رتاش.
 به رق: برووسكه، چه خماخه ي هه ور.
 به رنجه: شارؤچكه يه كه سه ر به شاري سليماني،
 سه بيه ده به رنجه يه كان له م شارؤچكه يه وه
 نازناوي (به رنجه ي) يان به ده ست هيتناوه
 كه شوين و زيدي شيخ عيسئي باپيره
 گه ووه يانه.
 به سره: پاريزگايه كي گه ووه يه له خوارووي
 عيراق، له بواري نه وت و خورمادا
 ده و له مه نده.
 به رشي: ده رچوو.
 به رگه شت: كلؤل، به ده بخت.
 به رلووا: ده رچوو، رزگاري بوو.
 به رلوواي: ده رچووي؟
 به روم: ببه م؟

په لاس: پارچه بهرې کون، پارچه رېشمالي بېن کلهک.

په لک: درختيکي کيوي بېن بهر، له سهه رځي چهه و رووبار دهروي.

په ليد: پيس، ناپاک، چلکن.

په نجپاره: جوړيکه له پاره کون.

په ند: (۱) ناموژگاري، (۲) فيل، کله کبازي.

په نهم باجه: پيتم بلن.

په نهان: ناديار، پيوار.

په هلو: لا، که ناري سينگ و زک.

په ي: بو.

په ياپه ي: (۱) بېن پسانه وه، (۲) هم موو، گشت.

په يت: بوټ.

په يتان: بوټان (په يتان باري)، واته: بوټان بهيتم؟

پيچ: پوچهل، هيچ و پوچ.

پير: (۱) پيري ته ريقه ت، (۲) مروټي به ته مهن.

پيران: کوي پير، پروانه پير.

پيروزه: بهرديکي رهنگ ناسماني به نرخه، له مه عدهن دروست ده کريت، به زوري بو نه قيمي نه نگوستيله به کار دهه نيري.

پيسه: روټه، منال

پيوار: ناديار

ت

تاب: (۱) هيز و توانا، (۲) لار، خوار

تابور: تيب، ريز (فيرقه).

تابيع: پيروه، نهو که سه يه که سه به که سيکي تره.

تا پو: قه باله، قه واله.

تاته: باوک، باب.

تاجي: تاژي، تانجي.

تار: (۱) ناواره، (۲) تاريخ، (۳) ناميړيکي موسيقايه، (۴) تاله موو.

تاراج: تالان، چه پاو.

تار و مار: تيتک و پيتک، له ناوچوو.

تاعون: ناوي جوړه درميکه تووشي مروټ دي.

تاعه تگوزاران: کرنوټ، نهوانه ي ملکه چي ري و ره سي نايين.

تالاو: دهر و خهم و په ژاره ي زور.

تالغ: بهخت، تاله، ئيقبال.

تاله: پروانه تالغ.

تاله بانې: تاله بان، گونديکي بچوکه ده که ويته

پشت رووباري (روټخانه) وه له ناوچه ي (چه مچه مال)، شتيخه کاني تاله بانې له م گونده وه هاتون و به ره گه زيش ده چنه وه

سهه مه لا مه حمودي زهنگه نه، به مالهي تاله بانې له شاري کهرکوک و ده قه ري

قادر کهرم و داقوق و خانه قی و کفري و قهره حه سهن و کويه دا نيسته جيټن.

تاوس: مه ليکي رهنگاو رهنگي جوانه.

تاوغ (داقوق): قه زاي داقوق سهه به شاري کهرکوک.

تاها (طه): يه کيکه له ناوه کاني حه زره تي محمه د پيغه مبهه (د.خ).

تايف الملوک (طايف الملوک): نهو داروده سته يه ي که سهه به پاشان.

ترخيته: دويته.

تفهنگيچي: (۱) چه کدار، (۲) تفهنگساز.

تويراغ: خاک، خول.

توپز- ناوا: (توپزواه) - گونديکي کاکه يي

کور دنشينه، ده که ويته خور نشيني

داقوقه وه به (۹کم) ه، له سالي (۱۹۰۳ ي ز.) ناوه دان کراوه ته وه.

توتيا: کل، خولي زور ورد.

توخم: توو، توخم.

تور: کوري فهريدون کوري جه مشيد شايه، ناوي له شانامه ي فيرده وسيدا هاتوه.

توران: ولا تي تورکيا، زووتر نهو شوټانه ي له ژير ده سه لاني عوسمانيه کاند ا بووه

پيټياندهوت - توران.

توريه (توريا): تووره که.

تورفه: هه شتيکي تازه پيغه يشتوه.

تورمه: تارا، جوړه سهه ريوشيني ناو ريشمي زور ته نکه دهر ي به سهه بوکا.

تورپه (طورپه): (۱) نهخش و نووسيني سهه دراو، (۲) نيشانه.

توشه: توشه، توټشو، نان و زادي ريگه.

توکسز: بېن موو.

تولوع (طلوع): دهرچون، هه لاني روژ.

تومن: تومان، پاره ي ئيرانييه.

تون وه تون: توناو تون، به يه کجاري فهوتان و ئاسه وار نه مان.

ته به سوسوم: بزه، بزي سهه رليو.

ته پله: کلاوي لباد، جوړه کلاويکه هه لاجه کان له بهه رگن ناماده ي ده که ن، زووتر به زوري

ئيرانييه کان به کاريان هيتاوه بو يه له ولا تي ئيمه دا به (ته پله ي عه جه م) ناو

ده بري.

ته حقيق: ليبرسي نه وه.

ته خليس: پاک و بېن گهر د کردنه وه.

ته دارهک: ته داروک، ته دارک، ناماده کردن، شتيک له جياتي شتيکي تر دابنري.

ته رال: ته مبهل، سست و بيکار.

ته رجيع به ند: له زاراه ي زانياري و جواني و رازاوه بييدا شاعير له شيعره که يدا

خشتيک، يان نيو بال دووپات ده که ته وه.

ته رس: قه سهه قول، قه سهه قول، پيسي يهک سم.

ته رفه تولعه ين (طرفة العين): چاو پورکاندن.

ته ريف (طريف): ناسک، تازه و نو ي.

ته زه روع (تضرع): ملکه چي و پارانه وه.

ته سبيح: (۱) ته زيبح، (۲) وتني (سبحان الله)، ياد کردني خوا، زيکر و پارانه وه

له خوا.

ته سهه للا: سهه بووري.

ته شريف: خو به زل پيشاندان، خو ده رخسان.

ته شنه: تينوو.

تهق: (۱) ديق، نه خوشي سيل، (۲) دهنگي رهق وه رهق که وتن، دهنگي توقين وهک

ته قه ي گولله، (۳) شهق (تهق نه وه م). تقي الدين: سهه راريکي کوني تورک بووه، له

سالي (۱۲۹۳ ي ک.) نه م و عومه ر

پاشاي ديار به کر هوزي ئاکويان تالان کرد.

ته گرک: ته رزه.

ته ل: ته له فون.

ته لا: زير.

ته لاش: کوشش، ره نجهدان بو به ده ست هيتاني شتيک.

ته لغوراف: برووسکه.

تهلقين: بېر و هوښدان به ناخافتنی که سېک.

تهلمه غار: ناوايييه که سهر به شاری که رکوک،

ده که ویتنه باشووری شاروچکه کی (تازه

خورماتو) هوه به چهنه کیلو مه تریک،

زووتر زوری دانیشتوانی کاکه یی بوون.

تهلیسم: نوشته و جادوو.

تهن: لهش، به دهن.

تهنخوا: کوتال، مالی بازرگانی، دهسمایه.

تهواسا: تاساو، وروگیژ

تهوان: توانا، هیت.

تهوبه ی نه سووح: دهسه لگرتن و پاش

که زبونونه له گونا و کاری خراپه کردن

بو یه کجاری.

تهور: جوړ، شپوه، رهوش، نه نداز.

تهورات: نه و کتیبه پېروریه که خوی مه زن بو

موسا پیغه مبهری دابه زاند.

تهوفیق: سهرکه وتن، سهرخستن.

تهوهس: ناوی جوړیکه له تووتن.

تههران: شاریکی گوره و پایته ختی ئیرانه.

تههرانی: پولیکی کونی ئیرانییه.

تههمینه: کچی میر (سه مهنگان) ه، دایکی

زورابه و ژنی روسته می زاله، له

شانامه ی فیرده وسیدا ناوی هاتوه.

تههمه تن: نازناوی روسته می زاله که له

شانامه ی فیرده وسیدا به قاره مانیکی

زه به رده دست ناوی هاتوه.

تهی: گهړان و سوورانه وه.

تیر نه نداز: تیر نه ناز، تیر هاویژ، که سی که تیر

له که وان ده هاوی.

تینگ: تینوو.

ج

جا: شوین.

جابر: (۱) سته مکار، زالم، بې مروهت، (۲)

ئیسک سوک.

جاری: رهوان، ههرشتیک له روښتندا بې.

جاف: هوژیکه به ناویانگی گه وره ی کورده،

زووتر کوچه ری بوون.

جاگه: جینگه، شوین.

جالینوس: (۱۳۱-۲۰۱ ی ز.) زانایه کی

پزشکی به ناویانگی یونانییه، له شاری

روما مردووه.

جام: (۱) شووشه، (۲) ناوینه، (۳) کاسه.

جاماسی (جاماسب): فه یله سوفیکی ئیرانییه،

له هندی ریوایاتا به کوری دانیال

پیغه مبهری ناو دهبه، کتیبیکی

به ناویانگی له بوری پنددا هیه به ناوی

(جاماسنامه).

جان: گیان.

جانی: زانایه کی جادو گه ری به ناویانگی

شیرازییه.

جاو: جانگ، ته نراوی جوړا له ده زوه لؤکه.

جاوید (جاویدان): مانه وه، پایه دار.

جاهیل: لاو، نه وجوان.

جبرائیل: نه و فریشته یه کی که و قورثانی پېرورزی

هینایه خواره وه بو حه زه تی محه مه د

پیغه مبه ر (د.خ)، سهرؤکی هه موسو

فریشته کانه.

جبور: ناوی هوژیکه عه ربه.

جریه: ناوی گوندیکی کونه له ناوچه ی کفریدا.

جفید: (۱) کابرایه کی جوو بووه له دهقه ری

شاروچکه ی (داقووق)، (۲) بې باوهر،

بې ئیمان، زه ندیق.

جک: جگ، میچ، قاب.

جلفر: شیتوکه، گه لحو، مرؤقی هیچ وپوچ،

گوئی نه در به هه موسو شت.

(جَنَّةُ الْمَأْمُورِ): یه کیکه له به هه شته کانی خوی

گه وره.

جوانمرد: (۱) جوامیر، نازا، (۲) چاوتیر.

جوجوقلار: مناله کان.

جوؤق جوؤق: تیپ تیپ، پؤل پؤل.

جوققه: نه قشی سهر زپړ، نه قش و نیگاری سهر

دراو.

جوهورد: جوو، یه هوودی.

جوښ: کول، قولتی ناوی گه رم.

جوناخ: چه ناغ، بریتیه له ده فریکی گلیته ی

بجووک، پیشه ی گوزه کاره کانه.

جهراد: کولله.

جهرد: نه و زهمینه کی گیای لی ناروی.

جهزوع: بیتامل، بې حه وسه له.

جهفا: بیهووده، بې نرخ، به تال، ههرشتیک

که لک و سوودی نه بې.

جهلابی: ناوی (نه بو حه سه ن عه لی کوری

عوسمان کوری نه بو عه لی) یه، یه کیکه

له نووسه ران و زانایانی سه ده ی

پینجه می ئیرانی.

جهلد: چاپوک.

جهم: کؤ.

جهمشید جهم جام: جهمشید کوری ته هموسه،

یه کیکه له شاهه نه فسانیه کان،

چواره مین شاهه نشای پيشدادییه کانه،

به پیتی شانامه حهوت سه د سال

فه رمانپه وایی کردووه، جه ژنی نه ورورز

له لایه ن نه وه وه بنیادنراوه، جامیکی

نه فسانه یی هه بووه گوايه نه م جامه

نه خسه ی هه موسو جیهانی تیدابووه، یان:

هه موسو جیهانی له ناو نه و جامه دا دیوه جا

له بهر نه وه یه (جامی جیهان نوما) و

(جامی جیهان بین) پیشیان بې و تووه.

جهمشیدشا: پروانه جهمشید جهم جام.

جهمجهمه: کؤکردنه وه، هوئی کؤکردنه وه.

جهمع: کؤ.

جهمین: توپل، ناوچه وان.

جهندرمه: پزلیسی تورکان.

جهنگی: جهنگا وهر.

جهو: جو، یه و.

جهور: سته مکردن، گومرا، له ریگه ی راست

لادان.

جهولان: تاو، سوخوردن به ههر چوار ده وردا.

جهیحوون: ناوی پروباریکه دریتی ی

(۲۵۴۰م) ه، له شاخی پامیر له

هیندستان هه لده قولتی و به ناو ناسیای

ناوه راستی ولاتی یه کیتی سوقیه تدا

تینده پیری و ده رژیتنه ناو ده ریای ئورال،

ئیسنا (نه مودریا) ی بې ده لپن.

جیدد: کوئش، راستی و هه قیقه ت.

جیره: موچه، به شه نان و بزبوی رژانه.

جیفه: لاشه ی گه نیو، ده ستیشانه بو ته ماح و

مالی دنیا.

جیلوه: (۱) درخستن، پیشاندان، نواندن،

(۲) ناز و عیشه.

جیلو: پیشه‌نگ، پیش‌په‌و.

جینان: کۆی (جه‌ننه‌ت)ه، به‌هه‌شت.

جیهان‌ئەفرووز: (۱) رووناک‌که‌ره‌وه‌ی جیهان، خۆر، (۲) ناوی شوۆره‌ ژنیکی ئەفسانه‌یییه.

جیهان‌به‌خش: پالەوانیکی سه‌رده‌می کۆنی ئیرانه، له‌ شانامه‌ی فیرده‌وسیدا ناوی به‌نازایی و نه‌به‌ردی هاتوه.

چ

چاخ: ساز و ناماده‌کراو.

چار: چوار، ژماره‌ی (۴).

چارته: شکارته.

چامر: قور.

چان: چەند باوه‌شی گیای مارگیر، یان کوناریان ده‌هینا و ده‌یانچه‌سپاند به‌سه‌ر یه‌کدا، ئنجا به‌گوریس و چەند پارچه‌ دارتیک ده‌یانبه‌ست، به‌هۆی دوو گا، یان گوئی درتیز جوتیاره‌کان خه‌رمانیان پی گێره ده‌کرد و ده‌یانکوتا.

چاوچه‌رخ: خیتل.

چاوشه‌یل: چاوشیل، چاوشه‌کان.

چاه: چال.

چاه‌غه‌بغەب: چالی چەناگه.

چخ: چخه، وشه‌یه‌که بو‌ده‌کردنی سه‌گ به‌کاردی.

چراغ: (۱) چرا، (۲) به‌تورکی مانای (شاگرد) ددها، شاعیر به‌کاری هیناوه.

چرکن: چلکن، پیس.

چر و فی: بیانوو، هیچ وپوچ.

چرووک: قه‌لب، بی‌نرخ.

چکاک: دهنگی به‌یه‌ک‌چوونی چەک وەکو

شمشیر و خه‌نجەر و گورز له‌ کاتی جه‌نگ

یان مه‌شقدان.

چلماس: چلتیس، چاوچنۆک بو‌خواردن، نه‌وسن.

چلوسییا: بی‌هینز و لاواز، لاوازی به‌هۆی نه‌خۆشیییه‌وه.

چلتیس: چلتیز، نه‌وسن.

چمان: چما، بۆچی، له‌به‌رچی؟

چنگال: قولابی له‌ ناسن.

چۆخ: زۆر.

چۆغان: گیایه‌که وه‌ک ئەسپۆن که‌ف ده‌کا، جاران وه‌کو ساوین که‌ل وپه‌لیان پی ده‌ششت.

چۆماغ: کوته‌ک، میکوت.

چۆماق: کوته‌ک.

چوونه‌ن: چۆنه.

چه: (۱) جه، له، ژه، (۲) چی، کاکه‌یی له‌ عیقادا به‌شپۆه‌یه‌کی گشتی به‌نوسین و ناخافتن (چه) به‌کاردیتن نه‌ک (جه) هه‌روه‌ها شاعیریش له‌ ده‌ستتوسه‌که‌یدا ئەمه‌ی په‌چاو کردوه.

چه‌مچه‌مال: قه‌زایه‌کی کوردنشینه، سه‌ر به‌شاری که‌رکوکه.

چه‌پاو: تالان.

چه‌پگه‌ر: ئەوه‌ی به‌خواروخیچی ده‌گه‌ری، ده‌سنیشانه‌ بو‌ ئەم دنیا‌ی بی‌ وه‌فایه.

چه‌توون: ناراست و تووش، دل‌په‌ق، زه‌حمه‌ت.

چه‌رمه: سپی، چه‌رموو.

چه‌شم: چاو.

چه‌قماچی: تهنه‌نگساز (چه‌خماچی).

چه‌کاوک: په‌له‌وه‌ریکی دهنه‌خۆشه، کلاوکوره.

چه‌کمه: جزمه، که‌وشی تا ئەژنۆ.

چه‌ل: ده‌ست هه‌لنه‌گرتن، یه‌کی ده‌ستی بشکی به‌په‌تیک یان پارچه‌ قوماشیک ده‌بیه‌ستن و هه‌لیده‌واسن تا چاک ده‌بیته‌وه.

چه‌له: کورت‌کراوه‌ی (چه‌لاک)ه، داری میوه‌ ته‌کاندن.

چه‌م: (۱) چاو، (۲) کانی، (۳) چه‌ماو، خوار.

چه‌مچه: که‌وچک.

چه‌مدان: چه‌وت بووه‌ته‌وه، لار بووته‌وه.

چه‌مه‌ری: جوۆره‌ ئاوازیکی لاواندنه‌وه‌ی فۆلکلۆرییه‌ به‌ده‌هۆل و زورناوه‌ پیتشکه‌ش

به‌مردوو ده‌کری له‌ کاتی رتپوره‌سمی ناشتیدا.

چه‌ن: (۱) ده‌ری، (۲) چه‌ند.

چه‌ناغ: ده‌فرتی گلبینه‌ی بچوکه، پیشه‌ی گۆزه‌کاره‌کانه.

چه‌ناق‌قه‌لا: (جنان قلعه)، شاریکه‌ ده‌که‌ویتنه سه‌ر ته‌نگه‌به‌ری ده‌رده‌نیل له‌ ولاتی تورکیا، له‌ کاتی خۆی شه‌ریکی گه‌وره له‌م شاره‌ به‌ریا بووه له‌ نیتوان ئینگلیزه‌کان و تورکه‌کان، کوشتاری ئەم جه‌نگه‌ گه‌بشته‌ سه‌د هه‌زار سه‌رباز، له‌ ئەنجامدا تورکه‌کان سه‌رکه‌وتن.

چه‌نگ: چنگ.

چه‌نه‌ت: لیت.

چه‌نی: (۱) له‌ته‌ک، (۲) چۆن؟

چه‌نیم: له‌ته‌کم، له‌گه‌لم.

چه‌و: چاو.

چه‌هار: چوار، ژماره‌ی (۴).

چه‌هارم: چوارم.

چه‌هره: چاره، روخسار.

چیر: ژیر.

چیز: شت، هه‌رشتیکی بی‌گیان.

چیزی: شتیک.

چیش: (۱) چی، (۲) چیه.

چیشه‌ن: چیه.

چیگه‌ی عوسمان: لیره‌ی عوسمانی، زیری سه‌رده‌می عوسمانی.

چینک: چینی، جوۆره‌ ده‌فرتی قورینی جارانه.

ح

حاته‌م‌ته‌ی: کوری عه‌بدو‌ل‌لای تاییه، ناو‌داریکی عه‌ره‌ب بووه، له‌ دوا سه‌له‌کانی پیتش ئیسلامدا ژیاوه، به‌چاو تیری و ده‌هده‌یی ناوی ده‌رکردوه. حاجه‌ت: پیتوستی، نیاز، شتیک که‌ پیتوست بی.

حافظ (حافظ شیرازی): ناوی شه‌مه‌ده‌ین محه‌مه‌ده، یه‌کیکه‌ له‌که‌له‌ شاعیره‌کانی ئیران، به‌ره‌مه‌کانی شاکار و مه‌زنن، له‌ سه‌الی (۷۹۱ ی ک) له‌ شیراز کۆچی کردوووه و هه‌ر له‌ ویتیش سپاردی گل‌کراوه، ئیستا ئەو شوینه‌ پیتی ده‌لین (الحافظية).

حایج: جوّلا.

حوب: دۆست، عه‌شق.

حوجب: پۆشین، ده‌به‌رکردن.

حورمه: ئافره‌ت، ژن.

حورمهت: پۆز و قه در.

حوسكه: جوړه تفهنگيكي جارانه.

حوسه: كورت كراوهى ناوى (حوسين)ه.

حوسهين: حوسين كورپى حه زره تى (عهلى)يه - (٦٢٥-٦٨٠ ى ز.) له شارى كه ربه لا سپاردهى خاك كراوه، له سه ر خيلافت له گه ل يه زىدى كورپى مورعاويه تيك چوون، له نه نجامى جهنگيكي خويناوى سهخت و خوژ له كه ربه لا رووى دا حوسين به ده ستنى شمركوژرا و يه زىد به خه ليفه مايه وه.

حونهين: شيوپكه ده كه وپته نيوان مه ككه و تائيفه وه، له سه رده مى محمه د پيغهمبه ر (د.خ) تيايدا جهنگ له نيوان موسلمانان و بى باوه ره كاندا روويداوه، له ناكامدا موسلمانان سهر كه وتن.

حه ديدى: بنه مهاله يه كى عه ربه ن له كه ركوو ك داده نيشن، زووتر گاميشيان به خپو ده كرد.

حه ديس نه قدهس: حه ديسى قودسى كه فه رمايشى محمه د پيغهمبه ر (د.خ).

حه را: كراوه، پان و پۆز.

حه ريق: (١٨٥١-١٩٠٧ ى ز.) ثم شاعيره ناوى سالح كورپى مه لا نه سرو للاى (زتيويه)يه، زتيويه ناوى گونديكه له ناوچه ي شارى سليمانى.

حه ريم: كه بيانو، ژن.

حه سار: حه وش، شووره.

حه سه ن: كورپى ئيمامى (عهلى)يه، له (مه دينه) به خاك سپي دراوه، له سالى (٤١ ى ك.) له پاش كوشتنى باوكى

بوو به خه ليفه مى موسلمانان بو ماوهى

(٦) مانگ و (٥) روژ، له پاش نه و

مورعاويه بوو به خه ليفه.

حه سه ن كه نو ش (ميرزا حه سه ن جنونى): به نه ته وه كورده له هوژى (ده لوى)يه، له سالى (١٨٤٠ ى ز.) له داىك بووه له سالى (١٨٩٤ ى ز.) مردووه، شاعيريكي ناسراوى سه رده مى خوژى بووه، كچيكي هه بووه به ناوى (پيروز)، جگه له وهى شاعير بووه، نافرته تيكى ژير و وريا بووه، ثم خانمه له سالى (١٩١١ ى ز.) فه رمانى يه زدانى به جى هيناوه.

حه ق: (١) خوا، (٢) راستى.

حه له ب: پاريزگايه كه له ولا تى سوربا.

حه نا: خه نه.

حه مى: (١) زيندوو، (٢) مار.

حه يى بى زه وال: خوا كه هه ر خوژى نه مه ر.

حه يده ر: نازناوى حه زره تى ئيمامى عه ليه، چواره م خه ليفه مى موسلمانان.

حه رس: رك و توورپى.

حه يل: حه وسه له، تامل، سه بر.

حه يلله: شارتيكه ده كه وپته خوارووى عيراق.

خ

خاب: خه و.

خا تر ته نگ: دل ته نگ، زه بوون.

خا تر خواهى: (١) به ناره زووى خو م، (٢) نه ويندارى.

خا تر غه م: خه م بار، دل زوير.

خا ج: خا ج، سه ليه مى سه يحيه كان.

خا ر: (١) چقل، درك، (٢) بيگانه.

خا س: باش، چاك.

خا سان: كوژى خا س: چاك.

خا سيران: كوژى (خا س): دو ران دن.

خا كستر: خو له ميتش، خو له كه وه.

خا لد بن وه ليد: خا لد كورپى وه ليد كورپى نه لموغيره ي نه لمه خزوميه، له سالى (٢١) ى كوژى به رامبه ر به (٦٤١-٦٤٢ ى ز.) مردووه، يه كي كه له نه سحابه كانى محمه د پيغهمبه ر (د.خ)، پيغهمبه ر نازناوى (سي ف الله) ى داوه تنى له به ر نه وهى سواريكي نازاو نه ترس بووه.

خا لس: شاروچكه يه كه سه ر به شارى (به عقوبه).

خا ناى قويا دى: (١٠٨٣-١١٦٨ ى ك.) زانايه كى تاينى و شاعيريكي پايه به رزى كورده، به ره مه كانى به زورى به شيوازى (گو ران) له قالى چير وكدا دارپژاوه وه كو:

(خوسره و و شيرين، يوسف زليخا، له يلا و مه جنون، نه سكه نده ر نامه، حه وت به ندى خانا، ديوانى خانا)، له سالى (١١٥٣ ى ك.) ده ستنى به نو سيني به ره مه شاكاره كه ي (شيرين و خوسره و) كرده وه.

خا نه: مال، كه يل.

خا نه قا: ته كيه، سو فيگه.

خا و تر: خه و برده وه، نيوان بيدارى و خه و.

خا يه: خا يى، هيلكه.

خا تور: كوژى (خه ته ر): بقه.

خا در نه لياس: ناوى يه كي كه له پيغهمبه ران، به ناوبانگه به خدرى زنده، له لاي موسلماناندا پيغهمبه ري كه هاو رپى موسا بووه، قورنان ناوى هيناوه، له لاي سو فيبيان و ده رو تيشان پايه و پله يه كى بل ندى هه يه.

خا دى: خو و، ره وش، ناكار.

خا رس: (١) و رچ، (٢) يه كانه ي به راز، (٣) لاسار و گوژى نه بيس.

خا روس: كه له شير، كه له باب.

خا رش: هاوار، هه راوه و ربا.

خا رينه: كشته كى سى يا چوار تالى، ده مى جه والى پى ده به ستن.

خا وا ج: ماموستا، مه لا، گه و ره.

خا و ر دگ و خه فتك: خا و ر دن و خه وتن، بو مرو، يان: ولاخى ته مه ل به كار دى.

خا و ر زار (خا و ر سار): زه بوون، كز و لا واز، زه ليل.

خا و تن: ناوچه يه كه له تورك ستانى سه رو و، به ناوبانگه به جوړه ناسكيكي زور جوان.

خا و ده: (١) به چووك، (٢) خا و ر دن.

خا و ر ما تو و: ناوى قه زا يه كه له سه ر ريگاي كه ركوو ك و به غدا، (٩٥ كم) له كه ركوو كه وه دو و ره، به (دو و ز) (دو و ز) خا و ر ما تو و) يش نا و ده برى، زوريه ي دانيش توانى كور دن.

خا و ر نه وه زان: كيتوى خور نه وه زان له نيوان هوژى دا و ده و تاله بانيدايه، ده كه وپته خا و رو وى نا و ايبى (قه والو) به (١ كم) ه، له سه ر

رۆخی زتی (ئاوه سپی)یه، به‌هاوینان
خۆش و فیتکه.

خوسرهو: خوسرهوی دووهم، یا خوسرهوی
په‌رویز، نه‌وهی نه‌وشیروانی داد په‌روهه،
پاشایه‌کی خاوه‌ن شکۆ بووه، له
سه‌رده‌می محمه‌د پیغه‌مبه‌ر (د.خ)
بووه، مێردی شیرینی ئه‌رمه‌نه، زۆر
ده‌وله‌مه‌ند بووه، خاوه‌نی خه‌زینه‌یه‌کی
گه‌وره‌ی مجه‌وه‌رات و زێر و پارو پوول
بووه.

خۆش‌خوان: ده‌نگ‌خوش، گۆرائیبه‌یژی ده‌نگ
له‌بار.

خۆشناو: ناوی جوان، ناودار.

خۆشناو: (١) ناوی هۆزێکی کورده له ناوچه‌ی
شه‌قلاره و هه‌ریر نیشه‌جین، (٢) ناوی
جۆریکه له تووتن، (٣) ناوی جۆری
ترتی ره‌شه.

خولاسه: جه‌وه‌ری هه‌موو شتییک.

خوون: خوین.

خونکار: خوینیژ، پیاو کوژ.

خه‌بیس (خبیست): ده‌غه‌ل، چه‌په‌ل، پیسکه.

خه‌ده‌نگ: تیر، ئه‌وه‌ی به‌که‌وان ده‌یه‌اوێژی.

خه‌ر: که‌ر، گوێ درێژ.

خه‌رامان چین: (١) ژنێکی زۆر جوان و نازدار
بووه، خه‌لکی ولاتی چین بووه، له
شانامه ناوی هاتوه.

(٢) خامه شوخ و شه‌نگه به‌لاره‌له‌نجه‌کانی
ولاتی (چین) له فۆلکلۆر و ئه‌ده‌بیاتی
کوردیدا به‌خان و مان و شوخ شه‌نگ
ناویان هاتوه، که ژنانی ئه‌و ولاته‌مان
به‌رچاو که‌وت بینیمان وانیه‌ و ژنی

کورد گه‌لج له‌وان جوان و شیرینترن.
خه‌رقه: بالا پۆشی ده‌رویشی.

خه‌رمه‌ن: خه‌رمان.

خه‌س: خاس، باش، چاک.

خه‌سته: نه‌خۆش، ده‌رده‌دار.

خه‌شم: توورپیی، قار، غه‌زه‌ب.

خه‌فت: خه‌وت، نوست.

خه‌لیفه: راسپارده‌ی شیخی ته‌ریقه‌ت له
بریکاری شیخ.

خه‌م: (١) غه‌م، که‌سه‌ر، (٢) چه‌ماو.

خه‌نا: پیتکه‌نهن.

خه‌ندان: خه‌نهن، پیتکه‌نهن.

خه‌یلج: فره، زۆر.

خَیْرُ الْأَنْامِ: باشترین خولقنده، مه‌به‌ست له
محمه‌د پیغه‌مبه‌ره (د.خ).

خیردمه‌ند: ئاقل، هوشیار، ژیر.

خیبیا: یخدانی و شتر.

خیز: خۆ‌ناشکرکردن، خۆپیشان‌دان.

خیزا: هه‌لسا، به‌رزبووه‌وه.

خیزیا (خیزا): هه‌لسا، به‌رزبووه‌وه.

خیسال: کۆی (خَصَلت)ه: باسی هه‌لس و
که‌وتی که‌سیک به‌چاکه.

خیش: خویش، خزم و قه‌وم و قیله.

د

دائی (دابئی): خالۆ

دابئی: دابوو

داج: شه‌وه‌زه‌نگ، زۆر تاریک.

داد خواه: داد به‌ر، ئه‌وه‌ی له که‌سیک یارمه‌تی
ده‌خوازی تاقیای بکه‌وی.

دارپه‌لک: دره‌ختیکی بی‌به‌ره له ره‌گه‌زی
چناران.

دارک: ده‌مار و لاسکه تووتن.

داروو: ده‌رمان.

دارۆ: هه‌یه‌تی.

دارۆم: هه‌مه، هه‌یه‌تم.

دارۆن: هه‌مه، هه‌یه‌تم.

داره‌ین: کینایه‌یه بو دنیاو ناخیره‌ت.

دالفیس: فیس، ته‌قیله‌ی دریزی سوور له
به‌ره‌گنی ساویاو، کلاو سووری تورکان.

دام: داو، تۆز.

داماد: زاوا.

دامه‌نده: وه‌چه، پاشماوه.

دانش: دانایی و ئاگاداری، هه‌ستکردن.

داوده: هۆزێکی کورده، دانشتووی گه‌رمه
سیرن.

داوه‌ر: دادوه‌ر، کینایه‌یه بو خوا.

دایاخ: جه‌وسه‌له، ئارام، سه‌بر.

دائِمُ الْأَوْقَاتِ: هه‌میشه.

دایم المدام: هه‌میشه، هه‌میشه و هه‌رده‌م.

دراز: درێژ.

داری: گه‌مه‌شامی (زورات).

درث: دروشم، نیشانه.

دروغ: درۆ.

دروغ‌زن: درۆزن، ئه‌وه‌ی به‌ده‌می به‌کیکی تروه
درۆ هه‌لده‌به‌ستنی.

دلگوشاد: دلخۆش، خۆشی و شادی.

دلواز: به‌زه‌یی، میهره‌بانی، په‌حم‌دار.

دما: دوا، پاش.

دنیاری: مالداری، ئه‌وه‌ی کۆشش و سه‌ودا ده‌کا

له پیناوی به‌ده‌سته‌پینانی بژیو و سامان،
دنیا‌داری.

دوازه بورج: دوازه به‌ش فه‌له‌ک که زه‌وی له
ده‌وریان ده‌سوورپه‌ته‌وه، هه‌ر کاتییک که
زه‌وی به‌کیکیان ده‌په‌ی مانگیکی
خورشیدی ته‌واو ده‌بین، به‌م پیتیه
بورجه‌کان دوازه‌ن به‌رامبه‌ر به‌دوازه
مانگ: (به‌رخ، گا، دوو په‌یکه‌ر، قرژال،
شیر، گوله‌گه‌نم، ترازوو، دوو‌پشک،
که‌وان، کار، دوولک، نه‌هه‌نگ).

دوچار: گه‌یژده، تووشبوو.

دوخت: کچ، دویت.

دوخته‌ر: کچ، کیش.

دوود: دووکه‌ل.

دورج: سندروقی بچووک، ئه‌و قوتووه‌ی بو
پاراستنی جه‌واهپه‌ر و خشل و گولاو و
شتمه‌کی تایبه‌تی بو ئارایش کردنی
ژنان به‌کار ده‌هینرئ.

دورسه‌نج: دورپیتو، مرواری کیش.

دورشوناس: ئه‌وه‌ی ناشنایی و زانیاری هه‌بێ له
مرواریدا.

دووز: (١) خورماتوو، ناوی قه‌زایه‌که له
ناوچه‌ی گه‌رمیان، پروانه خورماتوو،
(٢) خوی.

دۆش: شان.

دۆشاب: دۆشاو، دۆشاوی خورما.

دوشنام: جینیو.

دوکان: شارۆچکه‌یه‌که سه‌ر به‌شاری سلیمانی.

دووگه‌ج: گه‌لاکو‌تک، گه‌لاکو‌ت.

دولدول: ناوی ئه‌سپه‌که‌ی حه‌ززه‌تی ئیمامی

عه‌لییه، چوارهم خه‌لیفه‌ی موسلمانان.
 دولدولسوار: چه‌زرتی ئیمامی عه‌لی.
 دۆم: هۆزیتیکی کۆچهری کوردن، له پیشه‌ی
 که‌لاش چین و ئاماده‌کردنی چه‌قۆ و
 بیژنگ و قاپ و قاچاخی داریندا
 ده‌ستیتیکی رهنگینیان هه‌یه، هه‌میشه
 له‌به‌ر هه‌ژاری ده‌واره‌کانیان شو‌ئه‌یه بۆیه
 وتراوه: (کاریتیکی پێ کرد با به‌ده‌واری
 دۆمی نه‌کردی).
 دو‌ملک: ته‌پلی بچووک.
 دوون: نزم، خواره‌وه، سفله، بی‌فه‌ر، بێ مایه،
 هه‌یج و پووج.
 ده‌بده‌به: ده‌نگی ته‌پل و ده‌هۆل.
 ده‌بیر: نووسینگه.
 ده‌ججال: که‌سیکی ئه‌فسانه‌یی درۆزنه، گوايه
 پیش رۆژی چه‌شر به‌سواری که‌ریکه‌وه
 ده‌رده‌که‌وئ، گه‌لێ که‌س با‌وه‌ری پێ ده‌کا
 و دوای ده‌که‌وئ له پاشاندا محه‌مه‌دی
 مه‌هدی و چه‌زرتی عیسا په‌یدا ده‌بن و
 ده‌بکوژن.
 ده‌ر: (١) بده، (٢) ده‌رگا.
 ده‌ریه: لێدان.
 ده‌رده‌ست: ده‌سه‌بجی.
 ده‌رک: هه‌ست، تیگه‌یشتن، فه‌هم.
 ده‌رمه‌نده: داماو، داماک.
 ده‌روه‌س: ده‌رگای داخراو.
 ده‌ست ئه‌فشار: شه‌ریه‌تی ده‌ستکرد له‌ میوه.
 ده‌سپه‌س: فریاکه‌وتن.
 ده‌سیسه: فیل.
 ده‌غارا: شارۆچکه‌یه‌که‌ سه‌ر به‌شاری

(دیوانیه)یه له خوارووی عێراق.
 ده‌غده‌غه: ترس و له‌رز، ئالۆزانی هه‌ست و
 نه‌ست.
 ده‌غه‌زار: ده‌رده‌دار، نه‌خۆشی، ناساخی
 ده‌غه‌ل: (١) ده‌غل و دانه‌وتیله، (٢) گیای نامۆ
 له‌ناو ده‌غلدا، (٣) فیل‌باز، ده‌ستبێ،
 خراپ، نادروست.
 ده‌قیق: ئارد.
 ده‌گه‌نگ: گه‌لا کوت.
 ده‌لب: هه‌راو، به‌رگ و پیتلاوی گوشاد.
 ده‌لق: به‌رگی ده‌رویشی.
 ده‌له: قۆزی قاوه.
 ده‌للی: شیت.
 ده‌لیل: رابه‌ر.
 ده‌ماغ: (١) زه‌وق، شادی، که‌یف‌سازی، (٢)
 لووت.
 ده‌مان: زه‌مان، وه‌ختان.
 ده‌مر: ئاسن.
 ده‌مساز: دۆستی زۆر نزیک.
 ده‌مه‌ی: ده‌یده‌م.
 ده‌نگوز: به‌راز، وه‌راز.
 ده‌نی (دنی‌ء): سووک، ناکه‌س.
 ده‌و: راکردن، غارکردن، به‌تیبێ رۆیشتن.
 ده‌وان: چوست و چالاک.
 ده‌وان ده‌و: راکردن به‌چوست و چالاک.
 ده‌هان: ده‌م، زار.
 ده‌هر: رۆژگار، زه‌مانه.
 ده‌هری: خودا نه‌ناس، ئه‌و که‌سه‌یه‌که‌ با‌وه‌ری
 به‌بوونی خوا نییه.
 ده‌هنده: به‌خشنده.

ده‌هن: ده‌م، زار.

ده‌یاغ: گولته، ئه‌وه‌ی پشتی پتیه‌ ده‌ده‌ی.
 ده‌یجور: تاریک، شه‌وی تاریک.
 ده‌یوس: بێ ناموس، ژن حیز، دویت.
 دی: (١) دیتەر، ئیتەر، (٢) بده‌م (قاوشان دی
 = قایان بده‌م).
 دییار: ولات، هه‌ریم.
 دیسه‌گ: جو‌زێ دنگی دارینه‌ چه‌لتووک و
 ساوه‌ری پێ ده‌کو‌ترئ.
 دیجله: ناوی رووباریکه‌ له شاخه‌کانی
 کوردستانی تورکیای ئیستا هه‌لده‌ قولێ
 به‌دیاره‌که‌ر و مووسل و به‌غدادا تی
 ده‌په‌رئ له‌ قورنه‌ له‌ خوارووی عێراقدا
 له‌گه‌ل رووباری فوراتدا تیکه‌ل ده‌بێ،
 رووباره‌کانی زێی گه‌وره‌ و زێی بچووک و
 سیروان و غازر و عزیم تیکه‌ل به‌دیجله
 ده‌بن.

دیراه‌ت: زانا، دانا.

دیرخیز: سست، ته‌مه‌ل.

دیره‌گ: دیره‌ک، ئه‌ستوون.

دیز: رهنگی ره‌ش، ره‌شی ئامال بۆر.

دیگه‌ر: هه‌ی تر.

دیله‌نجی (دیلانجی): سوالتکه‌ر، ده‌رۆزه‌که‌ر.

دین: (١) ئاین، (٢) دیتن.

دیوانخانه: دیوه‌خانه.

دیوانه: (١) بێ هۆش، شی‌تۆکه، (٢)

جال‌جالۆکه.

ر

رابعه‌ی عه‌ده‌ویه‌یه: شاعیریکی ناسراو و
 خواناس بووه، له‌ شاری (په‌سره) له

دایک بووه و هه‌ر له‌ ویش له‌ سالی
 (٧٥٢ ی ز.) کۆچی دوایی کردووه،
 نازناوی شه‌هیدی عه‌شقی خوابییان
 داوه‌تی.

راز: وتوویژی دۆستانه.

راگه: پتیه‌گه.

رام: ئارام.

راویار: ریتوار.

راه: پتیه‌گه.

راهی: رای، که‌سێ که‌وتیبته‌رئ.

رَبُّ الْقَدْرِ: خوای به‌توانا، یه‌کیکه‌ له‌ ناوه
 جوانه‌کانی خوا.

رَبُّ الْمَجِيدُ: خوای مه‌زن و خاوه‌ن شکو.

رَبُّ الْمُعِينُ: خوای فه‌ریاره‌س.

رزن: فیشه‌گلخ.

رسووم: کۆی (ره‌سم) داب و نه‌ریت، رێ و
 شوین.

رفباز: فه‌نباز، فیل‌باز، به‌دناز.

رموزن: می‌رده‌زه‌مه، دپه‌زه‌مه، جنۆکه‌ی پیاو
 ترسپین، بۆ مرۆقی دوو روو و دوو

زمانیش به‌کاردئ.

رۆ: رۆژ.

روبا: پتوی.

روبع مه‌سکون: چواره‌کی رووی زه‌وی که‌
 ئاده‌میزادی تیا ئه‌ژێ، زانستی ئه‌م‌رۆ

وای ده‌رخستوووه پینج به‌ش له‌ هه‌وت
 به‌شی کۆی زه‌وی ئاوه.

روبه‌ن: روبه‌ند، په‌چه، پینچه.

رۆبسته‌ن: پالنه‌وانیکی جوامیتر و نه‌به‌رد بووه،
 له‌گه‌ل رۆسته‌می زالای به‌جنگ هاتوووه،

له‌ ئه‌نجامدا رۆسته‌م ئه‌می کوشتوووه.

روپیبه: دهکا (۷۵) پولوی سهردهمی پاشایه تی
عیراق.

رۆژ: رۆژ.

رۆژه: پۆژوو.

رۆسته: کوری زال کوری سام کوری نهرمانه،
به فیله تهن و ته همتن و سه گزی ناسراوه،
له شانامه ی فیرده وسیدا ناوی
به پرسنگداری و به زه بهر دهستیکی بی
هاوتا هاتوو.

رووسییا: روو پرهش.

رۆم (رووم): (۱) ناوی ولاتیکی به ناویانگه
له سنووری شام، له بناخه دا ناوی
شاریکه له سالی (۷۵۳-۷۵۴) ی
پیش زایین دروست کراوه، به ناوی ئەم
شارهوه ئیمپراتۆرییه تیکی فراوان
دامه زرا، (۲) له کورده واریدا به ولات و
ته ته وهی تورکی عوسمانی ده لاین.

رۆمات: کۆی (رۆم)، پروانه رۆم.

رۆهۆن: رۆن.

رۆیهک: رۆژتیک.

رهۆن: رۆن.

رهخش: ناوی ئەسپه که ی رۆسته می زال،
ئەسپی زۆر چاک و په سن.

ره دیف: (۱) سه ریازی یه دهک، (۲) ئەو
که سه یه که له پشت که سیتی تره وه
سواری ولاخ بووه.

ره ساس: (۱) گولله ی تهنه نگ، (۲) قورقۆشم،
کانزایه کی نهرم و سپیبه.

ره ستاخیز: راپه رین، رۆژی حه شر.

ره سم: داب، ری و شوین.

ره سه نده: گه یشت.

ره سید: گه یشت.

ره شبگیر: هه موو که س بۆ شه ی ناردن، هه موو
لاوه کان بۆ جه ننگ ناردن که مووی سه رو

ریشیان ره شه.

ره فت: رۆیشت.

ره قاز: سه ما که ر، هه لپه رکیتکه ر.

ره قاس: پروانه (ره قاز).

ره م: رهو، راکردن، تۆران.

ره مه ق: دوا هه ناسه ی ژین.

ره نجووری: ناوی مه لا عومه ر کوری خالید به گی
کوری عومه ر به گی زه ننگه یه، نازناوی
(ره نجووری) یه، خه لکی دپی (گه راولی)
یه له ده قه ری ناوچه ی گه رمیانی
که رکووکدا، له ده رو به ری سالی
(۱۱۶۴ ی ک.) له دایک بووه و له
ده روو به ری سالی (۱۲۲۴ ی ک.)
ئهمری خوی کردوو، دیوانه شیعیکی
له پاش به جن ماوه، له سالی (۱۹۸۳
ی ز.) له لایه ن مامۆستا (محمه د عه لی
قه ره داعی) یه وه له چاپدراوه.

ره ند: (۱) ژنی جوان و شوخ و شه نگی مه رد،
(۲) پیایوی پیایوانه، میترخاس.

ره وغه ن: رۆن.

ره ها: به ره لالا، رایی.

ره ره وان دین: ئەوانه ی تاین دۆستن، ئەوانه ی
له سه ر په سم و ده ستووری تاین سوورن.

ره ههما: راپه ر، ئەوه ی رینموونی خه لکی ده کا.

ره هوان (ره هوار): ئەسپ، یان: هیتستی خۆش
رهو.

ره بب: گومان، دوو دلێ.

ریجل: پین.

ریژ: رازاندنه وه، قه شه ننگ.

ریژا: وه رین.

ریزوان: پاسه وانی به هه شت.

ریش: برین، زام.

ریشخه ند: گالته پیکردن، پین پیکه نین.

ریواق: (۱) هه یوان. (۲) کینایه یه بۆ ناسمان.

ز

زابت (ضابط): ئەفسه ر.

زاخ: ره نگی ره شی تیخ.

زار: ده نگی گریان، په ریشان و لی قه وماو.

زال زه: کوری سام کوری نهرمانه، باوکی

رۆسته می زال، ناوی له شانامه ی

فیرده وسیدا هاتوو.

زاغ: پروانه زاخ

زاما: زاوا.

زانوو: ئەژنۆ، زرائی.

زایف: لاواز، له ر.

زایه: ون، بز.

زایه له: ده نگی شین و گریان، ده نگدانه وه،

(زایله) شی پین ده وتری.

زبیل: زبیل.

زرانی: ئەژنۆ.

زرتیار: ده ریاجه، گۆل.

زگار: زویر، کز و که نه فت و دل به خه م.

زل: ته قه لالا، بریتی له حال په ریشانی

زنار: زینهار

زنج: چه ناگه.

زندانه (زنانه): ناوی شارۆچکه یه که له باکوری

ناوی (ته په چه رمه گ)، سه ر به قه زای

(کفری) یه، دانیشتوانی داوده ن، زووتر

دی بووه، ناوه که ی له (زیندان) هوه

هاتوو (به ندیخانه) که ناسه وار که ی

تاهه نو که ماوه، له سالی (۱۹۸۸) ی

ز.) به عسی کاولی کردو دانیشتوانیشی

ناواره بوون.

زنه شار: زهنگه باد، زهنگاوات، زهنگاباد.

زویید: کچی جه عفه ره و نامۆزا و ژنی خه لیفه ی

عه بباسی هاروونه ره شیده، ژنیکی شوخ

و شهنگ و خان و مان بووه، له جوانیدا

بین هاتا بووه، له سالی (۸۳۱) ی ز.)

مردوو.

زووخ: کیم و خوین تیکه لاو.

زووخال: خه لۆز.

زووخا: پروانه زووخ.

زولفه قار: ناوی شمشیره که ی حه زره تی عه لیبه

که پیغه مبه ر پینی به خشیه، باشترین

شمشیر بووه بۆیه و توویانه (لا فتی إلا

علی، لا سیف إلا ذوالفقار).

زوله یخای یه من: زولیتخا، له ئەفسانه ی

تاینیدا ناوی ژنی پوتیغاری عه زیزی

میسر بووه، ئەوه ی یوسف پیغه مبه ری

به پاره کری، زوله یخا عاشقی یوسف بوو

به لام یوسف مه یلی بۆی نه بوو، بۆیه

له لای میرده که ی بوختانی پیکرد

تاخستییبه زندانه وه له ئەنجامدا یوسف

له زندان رزگاری بوو له وکاته ی زوله یخا

پیر بوو بوو، رۆژی له سه ر پتی یوسف

داده نیشیت و به فرمیسک و پارانه وه

داوای لی کرد که لیتی خویش بی و
نیمانیشی به پیغهمبرایه تی هینا،
یوسف دعای بۆ کرد و گهنج بووه و
شویان به به کتری کرد، له قورئاندا باسی
ئهم پرووداوانه کراوه.

زهب: تووکنی قژن.

زهبتییه (ضبطیة): بهندی کاتی (توقیف
مؤقت).

زهبه رجهد: له رهگهزی (الومین-السید
الومینیوم) حسیب دهکرت، پهنگی
زهرد، یان: سهوزه، ههچه نده گرانیه هابه
بۆ جوانی گه لیتی شتی لی دروست دهکرت
یه کچی له وانه: زینی ئهسپ و ماینه.

زهجر: تهریق کردنهوه، پهشیمان کردنهوه.

زهخم: برین، زام.

زهده: نهنگ، عهیب.

زهه: زتی.

زهرفاقت: قوماشیک به پوله که ی زهردک، یان:
زتی پارا بیتهوه.

زهرداو: دوو دئی بهم ناوهوه له ناوچهی (کفری)
ههیه: زهرداوی ژووو، زهرداوی
خواروو، دانیشتوانی کوردن، له نیوان
(قهه تهپه) و (کفری) دان له نزیک
شارۆچکهی جهباره.

زهردهمار: ماریکی ژهراوی کوشندهیه.

زهرع (ذراع): (۱) باسک، (۲) گهز - جوژه
پیوانییکه بۆ کرین و فرۆشتنی کوتال
به کار دههتیئری.

زهړکش: به تاوی زتی سواخدراو.

زه ریر (ضهریر): نابینا، کۆر.

زهغه ل: زرنگی فیلباز، که له کبازی ژیر و وربا.
زهققوم: درهختیکی زۆر تاله، له دۆزه خدایه،
دۆزه خبییه کان له بهرکهی دهخۆن.

زهلال: زولال، ناوی پاک و خاوین.

زهله له: بوومه له رزه.

زه مابه ر: له سهر، بۆ.

زه مزه مه: دهنگ و ناوازی خویش.

زه ن: ژن.

زه ن شای ئیران (زه ندشا): لوتفی خان کوری
جه عهفره خانی زنده (۱۷۸۹ - ۱۷۹۴
ی. ز.) هه شته مین و دوا پاشای زنده کان
بووه، شاعیر و ئه ده ب دۆست بووه.

زه ن نار: پشتینییکه گاوردکان له پشتی دهکن.

زه نقر: گوندیکه دهکه ویتته خوژئاوای قه زای
(داق سوق) له دهقه ری کهر کوک به
(۱۵ کم)، دانیشتوانی کاکه بین، پیش
کاکه بییه کان زنده کان لیتی نبشته چی
بوونه، له نیوهی دووه می سه دهی نۆزدهم
دانیشتوانی تووشی نه خویشی رشانه وه
بوون، زۆریه یان گیانیان له ده سداوه،
ئهوانی تر له ترساندا پهویان کردووه،
خه لکی دهوروبه ری ئهم گونده و توویانه،
(زه نه کان قسپوون)، له پاش چهند
سالتیک کاکه بییه کان به ناوی (زه نقر) وه
ئاوه دانیان کردۆته وه.

زهنگ: تاریک، تاریک و نووتک (شه وه
زهنگ).

زهنگاباد (زهنگاوات): دهقه ریکی ئاوییه
دهکه ویتته بهشی ناوهندی دهسته راستی
سیروان، سهر به شارۆچکهی (قه ره
تهپه) یه، خاکیکی به پییت و بهرکه تی

ههیه، نزیکه ی چل ناوایی کورد نشینی
گرتوته نامیز، گه وره ترینیان (کوله جو) یه
که دهکه ویتته سهر ریکای جه له ولوا
که لار، هۆزی زهند له ناوچه دا ده ژین و
له نه وه و هچه ی که ریم خانی زهندن.

زهنگه: هۆزیکه گه وره ی کورده، به (ماچۆ)
ئاخافتن دهکن و له دهقه ری گه رمیانی
که رکوکدا نبشته چین.

زه نهق: زندهق، وره.

زهوار: ئه وهی ته وافی شه خس و گۆزی پیساو
چاکان دهکا.

زه ووال (زوال): نه مان، لاچوون، کورد و توویه تی
(زالم زه والیکت هه بی).

زه وزه وات: ناوکه و میوه و هه رشتی له و
بابه تانه.

زه هدی: جوړیکه له خورمای قه سب.

زه هر: ژهر.

زه یا: جوان.

زه یروزه به ر: ویران، کاول بوون، بریتی له حال
په ریشان.

زه یشت: ناشیرین، خراب.

زه ین: چاک، باش.

ژ

ژاناس: زانایی، دانایی.

ژهن: (۱) ژن، (۲) ژهنین، پاره نندن.

ذ

ذوالجلال: خاوهن شکۆ، مه زنی و پایه به رزی
خوا.

ذی ژوح: ئه وهی گیانله به ره.

س

سا: سیبه ر، په نا.

ساج: سیل.

ساج عه لی: له کورده واریدا په وان بیژییه که ههیه

ئه مه دهقه که به تی (که وته سهر ساجی

عه لی)، ئه مه بهیه کیکی ده لئین له

مامه له و سه و دادا زه ره ریکی زۆری

کردی، به راده به که سهر مابه که شی له

دهس دای، یان: به هه ژاریکی ده لئین خیر

پیتی په وای، جا ئهم په وان بیژییه له م

رووداوه وه هاتووه: (پۆژتیک حه سه ن و

حوسین که کوری نیمامی عه لین نه خویش

دهکه ون، پیغهمبر بریار ده دا عه لی و

فاتیمه و فه یزه ی کاره که ریان (۳) پۆژ

به پۆژووبن تا خوا شیفای نه خو شه کان بیان

بدات، نیمامی عه لی نه دارا و دهس نه رۆ

ده بی بۆیه ده چی ته لای جوویه ک و

چاره که که ویتنجی جو ی له لا به قه رز

دین، فاتیمه به ده ستار کردی به نار و

کردی به (۳) به شه وه، هه ر به شیکی بۆ

پۆژتیک له و پۆژانه ی به پۆژوو بوون سهر

له ئیواره ی یه که م پۆژ ئه و به شه ئارده

به ساج کردیان به نان و پیتنج کولتیدی لی

دهرچوو، پیش خوژئاوا هه ژاریک دای له

دهرگا و داوای نانی لی کردن، ئه وانیش

هه ر پیتنج کولتیره کان بیان پچ به خشی،

پۆژی دووه م هه تی سویتک هات و پۆژی

سییه میش دیلیک، ئه و سق پۆژه به بی

پارشیتو به پۆژوو بوون و له سیله که

به ولاره هپچیان بۆ نه ده مایه وه، به ئه مری

خوا حه سه ن و حوسین چاک بوونه وه و

خوای مه زنیش ئەم ئایه ته قورنانهی
 دهر یاره ی چاوتیری و دههیندهیی ئیمامی
 عه لی دابه زاند: (يُؤْفُونَ بِاللَّذرِّ وَيَخَافُونَ
 يَوْمًا كَان شَرَّهُ مُسْتَطِيرًا، وَيُطْعَمُونَ
 الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا
 وَأَسِيرًا، أَمَّا نَطْعَمَكُمُ لوجه الله لانريد
 منكم جزءاً ولا شكورا - سورة الأناسان
 - ئایه تی (٦، ٧، ٨).

ساجاغ: ساجاغ، گولینگه و پيشووی زین و
 مشکی، ناوی جوړی تووتنی نایابه.

ساحیب: خاوهن، یاوهر، دۆست.

ساحیب زولفه قار: خاوهنی زولفه قار که ئیمامی
 عه لیبیه «خوا لیبی پازی بیت».

ساخته: درۆ، بوختان.

ساری: زهر، پهنگی زهر.

سارا: دهشت.

سال یه سو: دهستیشانه بوئه و گرانی و
 نه هاتییه ی سه رده می حه زه تی یوسف
 پیغه مبه ر «خوا لیبی پازی بیت» که
 حه وت سالی خایاند.

سام: (١) ترسناک، (٢) کوپی نه ریمانیه و
 باپیره ی رۆسته می زاله، نازناوی
 گشتاسیه.

سافه: گومان.

ساوغ: سارد.

سایه بان: چه تر.

سپه: سه گ.

ستاج: ئاواره، ئه راگیل.

ستانا: سه ندی، وه ربه گرت.

سته مه ندی: سته مکاری.

سته مناک: سته مکار.

ستوون: ئەستوون، کۆله که.

سرسر: زبنده وه رتیکی په نگ قاوه بییه، به شه وان
 هه ر زیکه ی دی.

سفر: گا.

سغری: بچووک.

سغری جن: جنۆکه ی بچووک.

سفته: سووتاو.

سفید: سپی، پهنگی سپی.

سقله ت: سخله ت، سه رگه ردان، داماو، دوو
 دل.

سککه: پاره ی ورده که له کائزا دروست کراوه
 (دراو).

سلیمان: کوپی داوده، له سه ده ی پیش زابین
 بووه ته پیغه مبه ر، زمانی هه موو ئاژه ل و
 بالنده یه کی زانیوه، ئەنگوستیله یه کی
 هه بووه (ناوی ئەعه زه می) له سه ر
 نووسراوه، هه موو گیانداره کان له په له وه ر
 و ئاژه ل له ژبیر فه رمانی ئه ودا بوون،
 ته نانه ت میرووله و فریشته کانیش.

سلیمانی: شارتیکی قه شه نگه له کوردستانی
 عیراقی فیدرال.

سمکولی: نه خووشی سمی ئاژه ل.

سنجه ر: ناوی گوندیکی کۆنه له ده قه هری
 (کفری) دا.

سنج: ته مه ن.

سهنه و به ر: دره ختیکی بالا به رزه له چنار ده کا،
 گه لای درشت و سه وزی توخه، به ری له
 شیوه ی دلی به ر خه.

سسو: (١) ئاو، (٢) رۆشنایی، (٣) لا-
 لاکردنه وه.

سوب: به یان، سه به ینی.

سوحان: خوا، به پاکی یادکردنی خوداوه ند،
 وتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ).

سوب ختی: خویشاندان له به یانیاندا، هه ستان
 له خه وه به ره به یاندا.

سوب سه حه ر: به ره به یان، سپیده.

سوجاغ: گه رم.

سوچيام: سووتام.

سوخن: قسه، ئاخافتن.

سوور ئیسرافیل: شه ییووری ئیسرافیل، به پیی
 ئەفسانه ی ئاینی ئیسرافیل به کتیکه له
 سه رۆکی فریشته کان له شیکی گه وره و
 چوار بالی هه یه، له له وحدا هه موو
 ئیراده یه کی خوا ده خوینتیته وه، له رۆژی
 قیامه تدا شه ییوور لیته ده دا و مردوو ان
 هه موو هه لده ستنه وه، سی سال
 په یامنیتری نیوان محه مه د پیغه مبه ر و
 خوا بووه و وه حی بو هیناوه، ئنجنا
 جبرائیل هاتۆته جیگه ی.

سوور: (١) شایی و زه ماوه ند، (٢) پهنگی
 سوور.

سورخ: پهنگی سوور.

سوورداش: شارۆچکه یه که سه ر به شاری
 سلیمانی، ده که ویتته نزیک ریگه ی
 سلیمانی و دوکان، (٤٠ کم) ه له
 سلیمانیه وه دووره.

سوورومۆر: شایی و زه ماوه ند، وشه ی (مۆر)
 لیته ده تا نه یا له به ر سه رواو کیش به کار
 هینراوه وه کو: (کۆرومۆر، نان و مان،
 قه له م و مه له م) ... هتد.

سۆز: (١) که یف و خووشی، (٢) ته زووی

سه رما.

سوغان: پیاز.

سوفیان: ئەبو سه خه ر کوپی حه رب بن ئومیه یه،
 یه کتی بووه له بازرگانه گه وره کانی
 قوره یش و بزوتنه وه ی دژ به ئیسه لام،
 باوکی خه لیغه (موعاویه) یه که ده وله تی
 ئەمه وی دامه زراند، له گه ل پیغه مبه ر
 به جه نگ هات له جه نگه کانی (ئوحد) و
 (خه نده ق) دا، له پاشاندا بوو
 به موسه لمان، له سالی (٦٥٢) ی
 ز) مرده وه.

سوقات: خه لات، دیاری.

سوقات: کۆلان.

سوولتان: (١) خوا، (٢) گه وره، سه رکرده،
 فه رمان په روا.

سوولتان سه رمه د: شای هه میشه بی، مه به ست له
 خوایه.

سونگی: نێزه، کورته رم.

سووه م: سییه م.

سوهان: مه ورده، پرپه ند، مه وره.

سووزتسز: ئاخافتن، قسه.

سووله دی: وتی، فه رموی.

سوولله ر: ده دوین.

سه: سی، ژماره ی (٣).

سه با: سپیده، به یان.

سه به عی سه بیار: حه وته وانیه، حه ویراله.

سه بووک: سووک، دژ به قورس.

سه بوون: گه ره، شه را، بای چلله ی هاوینی
 گیاندار کۆژ.

سه بیل: سه بیل، نامرزی تووتن کیشان.

سه پان: بهر دهقانی، قه لمانسنگ.

سه حرا: دهشت.

سه حن: قاپ.

سه خه: گیتسک.

سه خی: چاوتیر، به خشنده، ده هنده.

سه دا: تاواز، دهنگ.

سه دهف: جانوه ریگی بچوکه له ناو تاودا دهژی، له شی له چهند پارچه یهک پینک هاتووه، ئەم پارچانه سه ده فیان پی ده لپین، چاکترین سه دهف ئەوه یه که سه ده فی مرواری پی ده لپین، ئەمه بریتیییه له وهی که جانوه ره که له ناو زگیدا ماده ده یهک پهیدا دهکا، ئەمه به دریتژی ریژگار ده مه یی و رهق ده بی، قۆبچه لی دروست ده کری.

سه را: زه ری، زه ری نیره کهر.

سه راف: ئەوه ی پاره و پوول ده گۆریتته وه.

سه رانه: باج، پیتاک له هه تاکه له مرۆف و ناژهل.

سه ره فراز: سه فرزاز، سهر بلند، شانازی کردن.

سه ره نانداز: سه ریوش، به رامبه رابه خ.

سه ره سه ری: بای توندوتیژی سارد.

سه ره کش: یاخی.

سه قل: لووس.

سه له وات: کۆی (سه لات) ه، نویت و پارانه وه له لایه نه بنده وه له خوا، ره حمه تی خوا بو بنده کان.

سه ره مه د: هه میسه، دايم.

سه رواز: (۱) سه ریا، چه کداری ده ولته، (۲)

سه ریژ، (۳) سهر ناواله.

سه ریر: تهختی پاشایی.

سه عد بن وه قاس: سه عد کوری وه قاسه،

سه هر کرده یه کی تاواو چالاکی ئیسلاسه،

دۆستیگی نزیکه محمه د پیغه مبه ره

(د. خ) له زۆریه جهنگه کاندای به شداری

کر دووه، شه ری قادسیه ی به ناویانگ له

ژیر فرمانده یی ئەمدا ئەنجامدراوه.

سه فدیر: نه ترس، به جهرگ، تاوا له شه ری.

سه فدور: بروانه سه فدیر

سه فه ره بلک (سه فه ره لک)، (سه فه ره ره):

که جهنگی جیهانی یه که م دهستی پینکرد

ده ولته تی عوسمانی له (۲/۸/۱۹۱۴ ی

ز.) جاری دا: (وا سه فه ره ره دهستی پی

کرد ئەوه ی سه ریازه با چه که هه لبرگرت)،

شاعیر له دوو چامه شیعدرا

به دورودریژی باسی سه فه ره ره و جهنگی

جیهانی یه که م دهکات، ئەم وشه یه

تیکه لی زمانی کوردی بووه و به مانای

نه هاهمهت و چوونی بی گه پانه وه

به کاردی.

سه قهر: دۆزهخ.

سه گسار: ناحهز، بیچم ناشیرین، جنتیوکه -

واته: وهک سه گ پیس.

سه گلای: ناوی جوړه ئەسپیکه ره سه نه.

سه م: ژهر.

سه مووت: پاشکۆی زین.

سه لته نهت: پاتشایی، حکومت.

سه نیر: شیاکه، سنیر، ریخ.

سه وگه ند: قه سته م، په یان.

سه ومه عه: خانه قا، په رستگا.

سه هان: ته پاله، ریخ.

سه همناک: ترسناک.

سه ییاد (سه ییاد): راوچی.

سه ییید موختار: سه روهری هه لپژارده، مه به ست

له محمه د پیغه مبه ره (د. خ).

سه یلاب: لاقاو.

سیا: رهش.

سیاتار: ره شیگی تاریک، رهنگی ره شی توخ.

سیاو: رهش.

سیاوه خش: کوری که یکاوس و باوکی

که یخوسره وه، یه کیکه له پاتشاکانی

کۆنی ئیران، به فه رمانی ئەفراسیاب

کوژرا.

سیدق: راست، راستگۆیی، راستی و دروستی.

سیرم: باریکه یه که له چه رم، دۆم و خه پاته کان

له چه رم و ریخۆله ی ناژهل دروستی

ده که ن و بیژنگ و سه ره ن و شتی تری

پی ناماده ده که ن.

سیرهت: ناویانگ، سومعه، واته: تاواپی و

خۆراگری.

سیف: (۱) شم شیر، (۲) سیو.

سیک: کیر، زه کهر.

سیلک: ره وشت.

سیم: زیو.

سینه: سینگ.

ش

شاپوور: (۱) وینه گره که ی نیوان شیرین و

خوسره وه، (۲) ناوی یه کیکه له

شاره کانی کۆنی ئیران.

شاطر: (۱) نانه وایی، (۲) پیاده ی زۆر به پی.

شاخنه بات: (۱) ناوی ژنیکی خه یالی

ئه وینداری جوانه، (۲) شه کری نه بات،

جوړه شه کریکی مینایی رهنگه.

شاره زوور: ناوچه یه که به رفراوانه له کوردستانی

عیراق، سه ره به شاری سلیمانیه،

خاکیکی به بیب و به ره که تی هه یه، ناوی

به شاره زه روو شاره زویلیش هاتووه، کاتی

خۆی تووشی گه لی بوومه له رزه و

ته قینه وه بووه.

شاره زه پی: پروانه - شاره زوور.

شاره زویل: پروانه - شاره زوور.

شاهه غفوور: نازناوی پاشاکانی ئەشکانیه کانه

له ئیرانی کۆندا، پاشایه کی چینیش

هه بووه به م ناوه وه.

شافی: شیف، چاره سه ره.

شاگه ردان: پاشا گهردانی، دنیای بی یاسا و پر

له تاواوه.

شام: (۱) ولاتی سوریا، (۲) سه ره له ئیواره،

(۳) خواردنی ژمی ئیواره.

شامار: ناوی گوندیکه له ده قه ری (زهنگاوات)

له نزیک کفری.

شانامه (شاهنامه): ناوی کتیبه که ی ئەبولقاسم

حه سه ن کوری ئیسحاق شه ره ف شای

فیردهوسی تووسیبه (۹۴۰ - ۱۰۲۰ ی

ز.) باس له داستانی ئەفسانه یی

شاهه نشاهان و پاله وانی ئیران ده کات،

چیروکیکی شیعری دریتزه، نزیکه ی

شه ست هزار خشته شیعره، زمانی

فارسی نوئ له وه وه دهس پیده کاو هه

به هۆی ئهوهوه زیندوو بووهوه.

شاو: ناوی جوړتیکه له توتوتن.

شاهباز: شاپاز، بازی سپی.

شاه بڼه نندیش: پاتشای بڼه ترس، مه بهست له خوايه.

شاه مهردان: دهستنیشانه بو حه زه تې ئیمامی عه لی.

شاهین: باز، مه لیکي سپی پراوکه ره.

شایی: پاره ی وده، پوول.

شای خیر ألانام: مه بهست له حه زه تې محمه د پیغه مبه ره (د.خ).

شای نه جه ف: مه بهست له حه زه تې علی بن ئه بی تالیبه که ئارامگا که ی له نه جه فدايه.

شرا با طهور: شه رابی پاک و خاوین، شه رابی مه عنه وی، ئه و شه رابه یه که له دور ژدا پیشکه ش به به هه شتیبه کان ده کری.

شکار: راو.

شکه ست: شکست، شکان.

شکه م: سک، ورگ.

شلکه: گوشتی نهرم و شلک، گوشتی رانی به رخی نهرم و شلک.

شمر: کوری زیلجوشنه، پاره ی سوپای مو عاویه ی کوری ئه بوسوفیان بوو، ئه م حوسینی کوری عه لی کوشت و سه ری بو یه زید برد.

شمشاد: دره ختیکی ژور جوانه، گه لاکانی هه میشه سه وز و بریقه داره، له دارستانه کانی ژوو رووی ئیران ژوری لیبه.

شنه فت: بیستی، گوپی لی بوو.

شوله: مه شخه ل، تیشک، شوق، رووناکی.

شووم: بیغه ری.

شومار: ژماره.

شوناس: ئاشنا.

شهب: (۱) شهو، (۲) زاخ، (۳) په نگی په شی توخ.

شه به یخوون: په لاماری شه وان بو سه ر دوژمن (شه به خوون) و (شه بخوون) یشی پی ده و تری.

شه حنه: (۱) حیلله، ده نگی ئه سپ و ماین، (۲) گزیر، بریکاری ئاغا، یان کوخا دئ، ئه و که سه یه که و شه قلی ها به ده سه وه و جیزی دانه ویله شه قل ده کا.

شه داد بن عاد: پاتشای ولاتی عاده، دروستکه ری (باخچه ی ئیرم) ه که و توویه تی ئه مه باخچه ی به هه شتی ئیره مه، له قورتاندا ناوی هه یه.

شه رانگیز: ئاژاوه چی، شه ر به رپاکه ر.

شه راو: شه راب، مه ی.

شه رئه نگیز: شه رانی، شه ر هه لگی ریتین.

شه رچو: ئاژاوه گپ، شه ره لگی ریتین.

شه رمه نده گی: شه رمه زاری.

شه ره فواز: زاراوه ده یه کی سؤ فیکه ریبه به مانای دیوانی عاشقانی خوا دئ.

شه شدانگ: هه ر گیانداریکی به هیتر و توند و مندی بی که م و کوری، ئیستری پشت پان و چوار په ل قه وی.

شه عشه عه: په راگنده بوونی نوور و تیشکی رۆژ.

شه فاف: هه ر شتییک له چه شنی شووشه، یان:

به لهور که له روویه وه ئه و دیوی بیینی.

شه فه قه: میه ره بان، دل سوژی.

شه فقیق: میه ره بان، دل سوژ.

شه قی: به ده به خت.

شه ک: گومان.

شه لته: په شکه ی کاکیشان.

شه م: مؤم، چرا.

شه مس ته بریزی: ناوی شه مسه دین ته بریزیبه،

یه کیکه له زانایان و شاعیره مه زنه کانی

ئیران، ماموستای جه لاله دینی رومی

بووه، دیوانه که ی به ناوی خو یه وه له

چاپدراوه، له نیوه ی سه ده ی حه و ته می

کوچی مردووه.

شه مسه: گوندیکی کورد نشینه، ده که ویته رۆژئاوی شاروچکه ی (خورماتو) و ده وه به (۵ کم) ه، سه ر به که رکوکه.

شه می: هه ندئ، تروسکه یه ک.

شه و چراغ: شه و چرا.

شه ودیز: ناوی ئه سپه که ی خوسره و شایه که

شیرینی ئه رمه ن شه و به سواری چووه

دیدنه ی فه رهاد له کتوی بیستوندا.

شه وره نگ: شه ورن.

شه وقی: به پیی که شکو له کانی میرزا خه لیل ئه م

شاعیره ناوی سه بیید ئه مین به هاریبه،

به ره مه کانی به شپوه زاری (گوران)

داریژراوه، پیم وایه خه لکی ده وری کفری

بی.

شه و که ت: شکو و پله ی به رز، خاوه ن جیگا و

شان.

شه وهه ر: شوو، ژنی میتردار.

شه هباز: پروانه - شاهباز.

شه هد: هه نگوین.

شه هریار: پاریزگار، گه وری شار.

شه هنامه ی روسته م: پروانه - شانامه.

شی: رۆیشت.

شیخ سه عدی شیرازی: یه کیکه له ئه دبیه هه ره

به ناویانگه کانی ئیسلامی ناین په و ره ی

ئیران، له سالی (۱۲۹۱ ی ز.) کوچی

دوایی کرده وه، له ناو خه لکیدا به شیخ

سه عدی ناسراوه.

شیخ سه نعان: دلداریکه له فۆلکلوریدا ده لئین:

موسلمانیکي خواناس بووه، له پیناوی

خوشه ویستیدا له ئاینی موسلمان

پاشگه ز بووه ته وه.

شیخ عه تار: شیخ فه ریده دین ئه بو حامد

محمه مد کوری ئه بی به که عه تار

ئهلنیشابوریبه، شاعیر و ئه دبیکي پایه

به رزی سؤ فیکه ری ئیرانیبه، له سالی

(۶۲۷ ی ک.) له غه زوی مه غؤل

شه هید کراوه.

شیخ نیزامی: به نه ته وه کورده، ناسراوه

به نیزامی گه نجیه یی، له سه ده ی دوازده می

زایین ژباوه، شاعیریکي پایه به رزی

سه رده می خو یه تی، له به ره مه

شاکاره کانی (شیرین و خوسره) ه، یه که م

که س بووه داستانی له یلا و مه جنوونی

به فارسی له چوارچیه ی شیعه ردا

داریژاوه، له رۆژگاری فه رمانه وایی ئه بو

موزه فه ر شیروان شادا بووه، له سالی

(۱۱۸۹ ی ز.) له هۆنینه وه ی بووه ته وه.

شیراز: شاریکه له ولاتی ئیران.

شیرانگیز: ئەو هی راوی شیر دەکا، بۆ پیاوی نازا و نەترس بەکاری دین.

شیر ئەژدەر: شیر وەکو ئەژدەها، کینایە بە بۆ پیاوی نازا و جوامیر.

شیر کارزار: شیر نازا و نەترس، کینایە بە بۆ سواری نازا و نەبەز.

شیر نەر: نیرە شیر.

شیری غورا: شیری بەجەرگ و نەترس.

شیروەر: شیر خۆز، ساوای بەر مەمەکان.

شیرین: دلەری خوسرەوی پەرۆیز بوو، له جوانیدا بی هاوتا بوو، بەشیرینی ئەرمەن ناسراوه، عاشقیکی تریشی هەبوو بەناوی فەرهاد، خوسرەو فەرمانی بۆ فەرهاد دەرکرد کێوی بیستوون هەلبکەن و کونی بکا، بەسەرھاتی ئەم عاشقانه له ئەدەبیاتدا رەنگی داووتەوه.

شیم: رۆیشتم.

شیپەن: رۆیشتوو.

غ

غارەت: تالان، چەپاو.

غازی: ئەو هی له پتی خوا له پیناوی ئاین شەر دەکا.

غالیب: (۱) سەرکەوتوو، (۲) زۆربوون، زیادبوون.

غایەلە: پڕوپوچ، بێرکردنەوه له هەر شتیکی خراب.

غوتە (غوطە): نوqm، نوqm خواردن له ئاودا.

غورا: خورین، لی خورین.

غوسسە: خەم، پەژارە.

غولام رەزا: غولام رەزاخانێ ئەرکەوازی، ئەم

شاعیرە ناوی غولام رەزا کورپی حەمەسەنی پشتکۆییە، له ئاخروئۆخری

سەدە دیواز دەهەمی کۆچی له دینی (سەرچفتە) ی نزیك پشتکۆی لورستان

هاتوو ته جیهان هەر له ویش ئەمری خوای کردوو، شیعەرەکانی بەدیالیکتی

گۆران وتوو.

غولغوله: هەراوهوریا، هاوارکردن بەدەنگی

بەرز، دەنگی کولاندنی ئاو.

غەبغەب: چەناگە، زنج.

غەزاجۆ: شەری ئاینی.

غەزال: مامز، ناسک.

غەفلەت: بێ خەبەری، بێ ئاگاداری.

غەمخوار: خەمخۆر، خەمبار.

غەمناکی: ناوی محەمەد کورپی ئەحمەد زەنگنەییە (۱۱۰۲ - ۱۱۹۷ ی ز.)،

خەلکی ئاوی (قەیتوول) ی سەر

بەشاری کەرکوکە، ئەم شاعیرە لە پیتشا

نازناوی زەبوونی بۆ خۆی هەلبژاردوو له

ئەنجامدا گۆربووتی بە (غەمناکی).

غەوارە: بێگانە، غەریب.

غەواس: ئەو هی له بن دەریا سۆراخی شت دەکا.

غەوس: (۱) فریاگوزاری، فەرپارەس، (۲)

نازناوی شیخ عەبدولقادری گەیلانییە

(۱۰۷۷ - ۱۱۶۵ ی ز.) مەرۆقیکی

خوێناس و سۆفییه کی پایە بەرز بوو،

رێبازێکی سۆفیگەری و دەوریشی له

کوردستاندا بەناویەوه هەیه.

غەیب: نادیار، نەپتیی.

ع

عادی: ئاسایی، شتی که بەلای کۆمەڵەوه باوهو ناسراوه.

عار: نەنگ، شەرم، عەیب.

عارف: (۱) دانا، زانا، خوێناس، (۲) ناوی

مەلا ئەحمەدی مەلا سەعیدی شاعیرە،

نازناوی (عارف) ی بۆ خۆی

هەلبژاردوو، بەدیالیکتی (گۆران)

شیعری وتوو.

عاسیان: کۆی (عاسی): یاخی.

عاقیبت: ئەنجام.

عان: کات (سەبی ئەم عانە دیمەوه لاتان).

عزرائیل: فریشتە ی رۆح کیشان.

عُلماء الأُسُرار: زانایان و پیاو چاکانی خاوەن

کەشف و کەرامات.

عِلْمٌ لَمْ يَزَلْ: زانایاری هەمیشەیی، دەستنیشانە

بۆ زانایاری و پایە بلندی خوای مەزن.

عورفی: ناوی جەمالەدین محەمەد کورپی

بەدرەدین شیرازییە (۱۵۵۵ - ۱۵۹۰ ی

ز.) شاعیرێکی پایە بەرز ی رۆژگاری

خۆبەتی، بەرەهەمەکانی له چاپدراون.

عورروس: ولاتی روسیا.

عوزیز: یەکیکە له پیتەمبەرانی خوا.

عوسمان: کورپی عەففان کورپی ئەبی عاسی

کورپی ئومەییە، له سالی (۵۷۷ ی

ز.) له مەککە له دایک بوو، سیتیەمین

خەلیفە ی راشدینە له پاش عومەر بوو

بەخەلیفە، له لایەن موسڵمانانەوه له

سالی (۶۵۶ ی ز.) کوزراوه.

عوشەرت: دۆستایەتی، تیکەل بوون، ژبانی

خۆش.

عوقبا: دواڕۆژ، رۆژی حەشر.

عومەر: کورپی خەتاب کورپی نۆفەیلی

قورەیشییە، له سالی (۵۸۴ ی ز.) له

دایک بوو، دووهم خەلیفە ی راشدینە، له

پیش ئەم ئەبوبەکر ی سدیق بوو

بەخەلیفە، له سالی (۶۴۴ ی ز.)

بەدەستی فەروزی ئەبولؤلۆئە ی ئیرانی

کوزراوه.

عەباس: حەزرتی عەباس چوارەمین کورپی

ئیمامی عەلی کورپی ئەبی تالیبە، له

سالی (۶۱ ی ک.) شەهید کراوه،

مەزارگاکە ی شاری کەربەلادایە.

عەبد: بەندە، غولام.

عەبدال: (۱) ئەلەودا، سەرگەردان، ئەراگیل،

(۲) مستەفا نەریمان له کتیبی (ئیبراھیم

خانێ دلۆ) دا - که له سالی (۱۹۸۶ ی

ز.) له بەغدا له چاپیداوه، دەلی: (ئەم

شاعیرە ناوی (خەلیل) ه و له هۆزی

داودەییە، بەشی له شیعەرەکانیشم

کۆکردۆتەوه، و دەگێرێنەوه ئەم شاعیرە

له نیوێ دووهمی سەدە ی نۆزدەهەم و

نیوێ یەکەمی سەدە ی بیستەم له

دەقەری (کفری) ژیاوه، شیعەرەکانی

بەشێوەزاری (گۆران) وتوو.

عەبلە: ئەبلە، نەزان، گەلخۆ، حۆل، گەمژە.

عەبەس: کاری بۆ سوود، کردنی شتیکی

سوودی تیدا نەبێ.

عەبەو: جۆرە ئەسپێکی چاک و پەسەنە.

عەتا: بەخشش، پاداش، خەلات.

عەجەم: کینایە بۆ ولات و دانیشتوانی ئیران.

عەرش: تەخت، بارەگا، ئەو شوێنەیه که پاشا و

سولتان لیتی دادەنیشن، ئەو شوپنەیه که خوا لیتی نیشته جیتییه.

عەرعر: داریکی بالا بەرزی جوان و شوخ و شەنگە.

عەرەسەگا: مەیدانی شەر.

عەرروس: (۱) بووک، (۲) رووس، (۳) جۆرە تەفەنگیکی رووسی کۆنە، لە کوردەواریدا پیتیان دەوت سیتییر.

عەرەبکۆیی: گوندیکی خویش و دلگیری کاکەیییە، دەکەوێتە خوارووی شارۆچکە داقوقەو بە (۱۲ کم)، بە عەسییە ئەفەلقیەکان بە نیازی تەعەرب کردنی لە ناخروئۆخری هەفتاکانی سەدەدی رابردوو پڕی خیزانی عەرەبیان لێ نیشته جی کردوو.

عەرەسات: کۆی (عەرەسە) یە، دەشتی مەحشەر، مەیدانی دوا رۆژ.

عەزم: مەبەست، پیراردان بۆ کردنی شتییک.

عەشەم: لەرو لاواز.

عەفەج (عەفەک): شارۆچکە یەکه سەر بە شاری (دیوانیە) لە خوارووی عیراق.

عەلەمدار: خاوەن ئالا.

عەلی: کۆری ئەبێ تالیب کۆری عەبدولموتەلیبە، لە سالی (۶۰۰ ی ک.) لە مەککە لە دایک بوو، ئامۆزا و زاوای محەمەد پیغەمبەرە، لە پاش کوشتنی عوسمان لە سالی (۶۵۵ ی ز.) بوو بە خەلیفە ی چوارەم که دوا خەلیفە ی راشیدیە، خاوەنی کتیبی (نەج البلاغە) یە، بە (حەیدەر) و (حەیدەرە لکەر پار) و (عەلی کەر پار) و (ئەبێ الحسنین) یش

ناسراوە، سالی (۷۰ ی ک.) بەرامبەر بە (۶۶۱ ی ز.) بە دەستی عەبدولرەحمانی کۆری مۆجەم کۆژراوە، مەزارگاکە ی لە شاری (نەجەف) دایە.

عەمار: ئەنباری دانەوێتە.

عەمۆم: مامەم.

عەنقا: هەر شتییک بە دەگمەن، خاوەن داراییەکی زۆر وەکو (ملبانیر).

عەوج بن عەنەق: دەلێن زەلامیکی ئەفسانەیی زۆر درێژ بوو، گواوە بە تیشکی رۆژ ماسی برژاندوو، بە کۆردی پیتی دەلێن: (حەوج بەنی لەق).

عەیار: بەراوردکردن و بەرامبەر کردنی شتییک لەگەڵ شتییکی تر بۆ ئەوەی تەواوی و ناتەواوی یا کەمی و زۆری دیار بکری.

عەیران: دۆ.

عەیش: ژبان، شادی و خویشی.

عیسا: کۆری مەریەمە، پیغەمبەری خواوە ئینجیلی بۆ دابەزیو.

عیسا ئەفەندی: ئەفسەر و کاربەدەستیکی عوسمانییەکان بوو لە دەقەری (داقووق) دا، کابرایەکی نالەبار و خراب بوو، خەلکی ئەو ناوچە یە فەرە چەوساندوو و تەو، شاعیر زیاتر لە جاری ناوی بە خراپە هێناوە.

عیسمەت: قەدەخەکردن، دووربوون لە گوناھ و تاوان.

عیسیان: یاخی، ئەوەی تەرکی عیبادهتی خوا ی کردوو، ئەوەی لە میری، یان باوک و دایک، یان: گەورە ی خۆی یاخی بوو.

عیشرەت: دلخۆشی، خوشگوزەرانی.

ف

فاته: کورتکراوی ناوی فاتیمە یە.

فاتیمە ی زهرا: کچی محەمەد پیغەمبەرە (د. خ) ناوی دایکی خەدیجە کویرایە، ژنی حەزرتی (عەلی) یە که ئامۆزای پیغەمبەرە، دایکی حەسەن و حوسینە، لە سالی (۱۱ ی ک.) لە مەدینە کوچی دوا یی کردوو.

فاش: ناشکرا، بلاوکردنەو.

فانی: نەبوون، لەناوچوون.

فاو: قەزایەکه لە باشووری شاری (بەسرە) نزیک بە سنووری (عیراق) و (کویت) ه.

فراق: قاپ و قاچاخ، دەفر بە گشتی.

فرزەند: کۆر، پۆلە.

فرسەنگ بە فرسەنگ: قۆناخ بە قۆناخ.

فرنقە: پاوەن.

فروخت: فرۆشتن.

فرنی: جۆرە خواردنیکە لە شیر و ئارده برنج ئامادە دەکری.

فری: زۆر، فرە.

فسان: پەراگەندە.

فشقی: پەین، زبڵ.

فل: بۆل، زۆر شەکتە و ماندوو.

فلامەرز: کۆری رۆستەمی زالە، یەکیکە لەو پالەوانانە ی که لە شانامە ی فیردەوسیدا ناوی هاتوو.

فەتھی: (۱۸۰۲ - ۱۸۸۳ ی ز.) ناوی مەلا عەبدولرەحمانە و نازناوی (فەتھی) یە، خەلکی شاری سلیمانی بوو، لە مەلاییدا مەلایە چاک بوو، جگە لە

چەند غەزەلیکی زۆرە ی بەرەمەکانی فەوتاو، لە شاری کفری مردوو.

فەتیل: فەتیلە.

فەخر: شانازی.

فەر: (۱) بەکەلک، (۲) جوانی، رەونەق، (۳) بەهرە.

فەریش: خزمەتکار.

فەرماوش: لەبیرکراو، لەبیرنەماو.

فەردا: سەینێ، دوا رۆژ، رۆژی حەشر.

فەرمان: فەرموویەتی.

فەرەس: ئەسپ.

فەرەنگ: ولاتی ئەوروپا.

فەریاد رەس: بەداد و هاوار گەشتوو.

فەریب: فیل، کەلەکباز.

فەرەح: خویشی، شادی.

فەرەیدوون فەر: شەشەمین پاشای زنجیرە ی پێشدادییە کۆری ئابتن و لەنەو ی (تەهمورس) ه، ئەم و کاوە ی ئاسنگەر زوحاکیان لەناو بردوو.

قەزا: پانتایی، پان و پۆر.

قەزاوار: شوپنیکە بەرفەرەوانی دلگیر، پانتاییەکی دلگر.

قەغان: نالە، هاوار.

قەقئ عەبدولقادر: کۆری رەسول کۆری جوامبیری هەمەوێندییە، لە سالانی (۱۲۶۶ - ۱۲۷۷ ی ک.) لە دایک بوو، لە سالانی (۱۳۰۷ - ۱۳۰۸ ی ک.) مردوو، شیعری بە شیبەزاری گۆران وتوو، خەلکی چەمچەمالە، بەرەمەکانی بەکۆششی خوالێخۆشبووان

مهلا عهبدولکه‌ریم موده‌رپس و فاتیح
عهبدولکه‌ریم له سالی (۱۹۸۰ ی ز.)
له چاپ‌دراوه.

فه‌لا: وهرزتر.

فه‌لاکار: بهو وهرزتره ده‌وتری که هه‌میشه
خه‌ریکی کاری کشتوکالییه.

فه‌له‌کزه‌ده: ئه‌وه‌ی له رۆژگاردادا گه‌لی ئیش و
نازاری بینیی.

فه‌نغوراف: قه‌وان، گرامافۆن، ئامرازیک
تۆمارکه‌ره.

فه‌نهر: چرادان.

فه‌هام: (فه‌هم)، دهرک پیکردن.

فیرده‌وسی: ناوی ئه‌بولقاسم حه‌سه‌ن کوری
ئیسحاق شه‌ره‌ف شای فیرده‌وسی
تووسییه (۹۴۰ - ۱۰۲۰ ی ز.)
خاوه‌نی به‌ره‌مه‌یکی شاکاری پرشنگداره
به‌ناوی (شانامه) به‌شیعره‌وه‌ باسی
شه‌روشۆر و پاشا و پاله‌وانه‌کانی ئیران
ده‌کا.

فیرعه‌ون: نازناوی شا کۆنه‌کانی میسره
(فیرعه‌ونییه‌کان)، بۆ بیای زالم و
سته‌مکار به‌کار دئ.

فیرقه: تیپ، کۆمه‌ل، ده‌سته‌یه‌ مروث.

فیس: ته‌قیله‌ی درێژی سوور له به‌ره‌گنی
ساویاو، ته‌قیله‌ی تورکان، فیس
قرمزیشی یی ده‌لین.

فیشار: زۆر و قورساییه‌یک به‌ره‌وه‌ هه‌ر شتییک
پروات.

فیشته‌ر: زیاتر، پتر.

فیله‌ته‌ن: نازناوی رۆسته‌می زاله.

ق

قائانی: میرزا حه‌بیبه‌لایه، له شاعیره هه‌ره
پایه به‌ره‌زگانی ئیرانه، دیوانه شیعریک
و کتیییکی له‌سه‌ر په‌خشان داناوه، له
سالی (۱۲۷۰ ی ک.) به‌رامبه‌ر
(۱۸۵۳ ی ز.) کۆچی دوا‌یی کردوه.

قابیل: شایسته.

قارسن: ناوی گۆندیکه له نزیک (قه‌رده‌ته‌په).

قاروون: ناوی بابایه‌کی به‌نی ئیسرائیله، له
سه‌رده‌می مووسا پیغه‌مه‌ردا ژباوه،
ده‌لین چل خانووی پر له زتر و جه‌واهتری
هه‌بوو، مووسا نه‌فره‌تی لیکرد و هه‌موو
خه‌زینه‌کانی چونه‌ ناخی زه‌یدا، له
کۆرده‌واریدا (گه‌نجی قاروون) ره‌مز و
نیشانه‌ی سامانی زۆر و داراییه‌.

قاری: پیره‌ژن.

قازاخ: زه‌ریف، په‌سه‌ند، خاوین.

قازانپاککه‌ر: مسگه‌ر، ئه‌وه‌ی قاپ و قاچاخی
مس پاک ده‌کاته‌وه.

قاژ: برۆ، ئه‌برۆ.

قاسد: نامه‌به‌ر، نامه‌وه‌ر، پۆسته‌چی.

قاضي الحاجات: ئه‌وه‌ی ناوات و ئامانجی
خه‌لکی به‌جی دین، واته: خوا.

قاف: (۱) کتیییکی خه‌یالییه، (۲) ناردنی
خه‌لکی بۆ سه‌ربازی.

قاف تا وه‌قاف (قاف تا قاف): کینایه‌یه بۆ
سه‌رتاسه‌ری جیهان.

قاوش: شوینی نوستنی به‌کۆمه‌ل، هۆلی
سه‌ربازان.

قامه: جۆره چه‌کیکی ساده‌یه له ناسن دروست
ده‌کری، له ره‌گه‌زی شمشیر و خه‌نجه‌ره.

قامه‌ت دال: پشت کۆم، پشت چه‌ماو له چه‌شنی
پیتی دال.

قاو: پووشووی دار.

قاو و قه‌واقووی: هه‌راوه‌ریا، غه‌لبه‌ غه‌لب.

قایشباز: فیلباز.

قران: جۆره پوولیکی ئیرانییه به‌رامبه‌ر به‌بیست
شاهی.

قرپاچ: قه‌مچی.

قرچه: قرشه.

قرمز: ره‌نگی سوور.

قرووش: قرۆش، ورده‌ پول، پاره‌ی ورده، ناوی
پولیکی عوسمانیییه، له میسر و چه‌ند
ولایتیکی دیکه ئیستاش به‌کاری ده‌بن.

قزله‌ر قه‌له‌سی: بریتییه له ئاسه‌واری قه‌لایه‌ک
له سه‌ر لوتکه‌ی کتوی (باوه شاسوار)
به‌سه‌ر قه‌زای (کفری) یه‌وه. وشه‌که
تورکییه، به‌مانای (قه‌لای کچان).

قزناخ: قسناخ، جۆره پتوانیکه له دار دروست
کراوه، بۆ پتوانه‌ی گه‌نم و جۆ و شتی تر
به‌کاریان هیتاوه.

قسراغ: ماین.

قشله: سه‌ربازخانه‌ی تورکان.

قلنج: شمشیر.

قلنج ئیسلامی: ئه‌وانه‌ی به‌زه‌بری شیر بوونه‌ته
موسلمان.

قلیج: شمشیر.

قوتب: پییری ته‌ریقه‌تی زۆر گه‌وره، پییری
ته‌ریقه‌تی پایه به‌رز.

قۆتر: پیس و چلکن.

قۆچان: قه‌واله، قه‌باله‌ی مولک.

قودس: (۱) پیره‌ز، پاک، پاک، باره‌گای خوا،
(۲) ناوی شاری ئیسلامی ئورشه‌لیمه.

قورالدین: خوا په‌رستان، گۆی ئاین په‌روه‌ران.

قورت: گورگ.

قورتار: قوتار، رزگار.

قورعه: نه‌سیب، به‌ش.

قۆز: گۆیز.

قوش: په‌له‌وه‌ر.

قوشچی: کۆترباز، ئه‌وه‌ی په‌له‌وه‌ر به‌خیتو
ده‌کات.

قول: به‌نده، غولام.

قولته‌غاسی: سه‌رتیپ، زاراوه‌یه‌کی له‌شکری
عوسمانیییه‌کانه.

قولزوم: ناوی ده‌ریای سووره (البحر الأحمر).

قوماندان: سه‌رۆک.

قومانده: فه‌رمان.

قومو: هه‌موو.

قۆریغ: دونگ، دم.

قۆیننده: باخه‌ل.

قه‌تران: ره‌نگی ره‌ش، ده‌رمانیکی ره‌شه له
کۆلاندنی داری سنه‌ویه‌ر به‌ده‌ستی دین.

قه‌تلگا: شوین و مه‌یدانی کوشتن.

قه‌حات: نه‌هاتی، گرانی، نه‌بوونی.

قه‌ددوس: به‌کیکه له ناوه جوانه‌کانی خوی
مه‌زن.

قه‌راسه: گوریسی سه‌ر به‌ئالقه بۆ بارکیشان.

قه‌رد: قه‌رز.

قه‌ره‌بالاغ: ناوی ئاواپییه‌که له ژوو‌رووی

قه‌ره‌خان (جه‌له‌ولا) به (۲۵)

کیلۆمه‌تریک، دانیشتوانی تاله‌بانین.

قه‌ره‌ج: خيالاتيكي گه‌رؤكن له‌سه‌ر پيشه‌ى ده‌فرى دارين و بيژنگ و سه‌ره‌ن و هه‌له‌ك و كي‌رد گوزه‌ران ده‌كه‌ن، شيپوزاتيكي تايه‌ته‌ى خوڤان هه‌يه پتي ناخافتن ده‌كه‌ن.

قه‌ره‌خه‌رمان: قه‌ره خه‌رمان، فه‌ريكه گه‌نمى برژاو، ده‌كړى به‌چيشت و ده‌خورى، خواردنيتيكي فؤلكلورى كوردبييه.

قه‌ره‌قوش: نازناوى پياويكي كاربه‌ده‌سته‌ى سه‌لاحه‌دينى ئه‌يووبى بووه.

قه‌زاته: رۆژنامه.

قه‌ست: نيازى كوشتن.

قه‌سد: پروانه: قه‌ست.

قه‌سلتيه: قليا‌نناوى (نه‌رگيله).

قه‌سه‌وت ده‌روون: دل‌ره‌قى، بچ‌ره‌حم.

قه‌قنه‌س: (١) قه‌قنه‌ز، بالدارتيكي خه‌يالتيه ده‌لئين ده‌خويى و بال لىك ده‌داو ناگر ده‌گړى و ده‌سه‌وتى، (٢) برىتى له شتى ته‌واو سووتاو، يان ره‌شى توخ.

قه‌لاخ: قه‌لاخى، ره‌شپوش.

قه‌لاش: (١) مرؤى سووك و بيكاره، (٢) قلىش.

قه‌لتاخ: پيستی ئه‌ستورى ده‌باخه‌راو بۆ پينه‌ى كه‌وش.

قه‌له‌خان: رووپوش و سنگ پوشيكي ئاسنى كوئنه، زووتر جه‌نگاوه‌ره‌كان له شه‌ردا به‌رگرييان پي‌ده‌كرد له تير و شير و خه‌نجهر.

قه‌له‌م دويت: قه‌له‌مى حبر.

قه‌له‌مكه‌ش: قه‌له‌مكيش، ئه‌وه‌ى به‌هوى قه‌له‌م

نه‌خش ده‌كړى.

قه‌مه‌رناز: (١) ده‌سنيشانه بۆ مانگ، (٢)

ناوى ژنانه، (٣) ناوى ئافه‌ره‌تيكي

خه‌يالتيه.

قه‌مه‌رى: پاره‌ى ورد، قوشه، پوول، شايى، فه‌تالى.

قه‌ناديل: بال، بالى په‌له‌وه‌ر.

قه‌ناره: سي‌داره، دارى پي خنكاندى تاوانبار.

قه‌نده‌هار: شاريكي به‌ناوبانگى ئه‌فغانستانه.

قه‌نديل: چرا.

قه‌والى: ئاوايييه‌كه له ناوچه‌ى (خۆزنده‌زان)ى بنارگل، سه‌ر به‌قه‌زاي (كفرى)يه، ئاوايييه‌كى خۆش و دلگه‌ره، دانيشتوانى كووردى داودن، ئه‌م گونده به (قه‌والو)يش ناوى براوه.

قه‌وس: كه‌وان.

قه‌ومه‌ل: قه‌وميل، خه‌مه‌كان.

قه‌ههار: (١) به‌هيتز، به‌توانا، (٢) په‌كيكه له ناوه‌ جوانه‌كانى خوا.

قه‌هر: (١) زال بوون، سه‌رکه‌وتن، به‌زاندن، (٢) كه‌سه‌ر، خه‌م و په‌ژاره.

قه‌هقه‌هه: قاقاي پي‌كه‌نين، تريق تريق پي‌كه‌نين.

قه‌يتاز: نارامگاي پياو چاكيكه له قه‌زاي خورماتوودا، دانيشتوانى ئه‌و شارۆچكه‌يه به (قيتاز به‌به) ناوى ده‌به‌ن.

قه‌يران: (١) جه‌نگه‌ى قوخه و تيژى نه‌خوشي (ئه‌م نه‌خوشييه چوار رۆژ قه‌يرانيه‌تى)، (٢) سه‌ره‌مه‌رگ.

قه‌يس: دلداره‌كه‌ى له‌يلايه، به‌مه‌جنوون له‌يلا ناسراوه، پروانه مه‌جنوون.

قه‌ينات: كولاندن.

قيساس: جه‌زا، سزا.

قيسمه‌ت: به‌ش، نه‌سيب.

ك

كارد: كيژد، چه‌قۆ.

كاريز: گونديكه ده‌كه‌ويته خورئاواى قه‌زاي (كفرى)يه‌وه، دانيشتوانى له هۆزى ده‌لۆن، له هه‌شتاكانى سه‌ده‌ى راپردوو به‌عس كاولى كرد.

كاسبان: كو (كاسب)، ئيشكه‌ر، سه‌وداكار.

كاشكه: كاشكا، برىا، خۆزگه.

كاكه: (١) برىا گه‌وره، (٢) وشه‌ى ريز له پياوان، (٣) ماچۆ زمانه‌كانى لاي خۆمان بۆ باوك به‌كارى ديتن.

كاكه‌يى: ريتازتيكى سوڤيگه‌رييه، له‌ناو جه‌رگه‌ى كورد و موستامانه‌وه هه‌لقولاوه و سه‌هري هه‌لداوه، له چه‌ند تيره و به‌ره‌بايىك پي‌ك هاتوون، تيره سه‌ره‌كويه‌كانيان ئه‌مانه‌ن: (سه‌بيد، باوه، مام، خه‌ليفه، يادگارى، شاهه‌ياسى، ئۆمى)، ئه‌مانه‌ش هه‌ريه‌كه‌يان به‌ده‌يان لق و پۆيان لى ده‌بيسته‌وه، ناوه‌كه‌شى ته‌نيا له وشه‌ى (كاكه)وه هاتووه، كه بۆ ريزلتيان به‌برا گه‌وره ده‌وتى، كه هه‌ريه‌كه‌يان به‌وى تر ده‌لى: كاكه.

كاكه‌يى به‌زۆرى له عيراق و ئيراندا هه‌ن، له عيراق نزيكه‌ى پي‌نج هه‌زار خيرانتيك

ده‌بن و له‌م شوپنه‌دا داده‌نيشن: (كه‌ركووك، داقووق و ده‌روبه‌رى، خورماتوو، كفرى، كه‌لار، خانه‌قى و ده‌روبه‌رى، مه‌نده‌لى، قازانيه، به‌غدا، سليمانى، هه‌له‌جه‌ى شه‌هيد و دپى هاوار و سه‌وتماله، هه‌ولير، كه‌له‌ك ياسين ئاغا و دپى سفيد، مووسل و ده‌روبه‌رى و ته‌لعفه‌ر. ئه‌م هۆزه له عيراقدا به‌ده‌يان نووسه‌رو شاعير و هونه‌رمه‌ند و رووناكبير و زانا و پياو ماقوولى تيدا هه‌لكه‌وتوه و له پيتاوى كورد و كوردستاندا به‌ده‌يان قوربانى و شه‌هيدان داوه.

كالا: قوماش، به‌رگ. (بضاعه)، شتومه‌ك بۆ فروشتن.

كام: (١) ئاوات، ئاره‌زوو، (٢) كه‌س.

كامين: كام.

كاوان: شاخان، چيبان.

كاوج: قسناخ، كپل، پيوانه‌ى دانه‌ويله له دار، نزيكه‌ى (٢٠كغم) گه‌م ده‌گړى.

كاولى: خياليكي كۆچه‌رى عه‌ره‌بيى گه‌ريده‌ن.

كاهيل: ته‌وه‌زل، به‌فيز.

كرماشان: پارتيگايه‌كى كوردنشينه له كوردستاني ئيران.

كفرى: قه‌زاي كفرى، سه‌ر به‌شارى كه‌ركووكه، زۆريه‌ى دانيشتوانى كوردن.

كلافچه: سه‌ره‌پوشىكي ئاوريشمه ده‌پيچرى به‌سه‌ره‌وه.

كلچ: خوڤين له تاژى و سه‌گ وه‌كو (چخه).

كليسا: په‌رستگاي مه‌سيحيه‌كانه.

کنا: کچی.

کناچه: کچ.

کۆپان: هاویشتن، فرپیدن.

کۆتا: کورت.

کۆده: (۱) کورت کراوهی (کۆدهک)ه: منال،

ساوا، ئهوهی ئهقل و رهوشتی منالانه

بج. (۲) پووشانه.

کورده مالان: ماله کوردهکان، رهشمال،

سیامال.

کۆرنانی: رژد، دهسنوقاو، رهزبل.

کورپه: دهنگی ئیستر و زهرهپی گوئی درپژ، ئهوه

دهنگ و شتهی بهلای مرۆقهوه ناخۆش،

یان: خراپه.

کوس: دههۆل.

کۆسار: چبای زۆر، ناوچیا.

کوسکهش: دهویت، بج ناموس، قورمساخ.

کۆکه: نازناوی فهراهاده، دلدارهکهی شیرینی

ئهرمن.

کۆگا: (۱) خانهدان، (۲) دوکانی وردهواله

بهسهربهکدا کراو.

کولاه: کللاه.

کولین: جیگهی نازووقه له رهشمالدا.

کۆ: کینو.

کۆم: پشت کوور، پشت چهماو.

کۆهسار: پروانه: کۆسار.

کۆههن: کۆنه.

کوئسک: سینگ.

که: (۱) هپرشکردن بۆ سههه دوژمن، (۲)

ئهوهی گوئی نایبستی.

که: بکه.

کهبۆته: کۆتر، کهمۆتر.

کهت: دهکا.

کهچ: خوار، ناتهواو، چهوت.

کهچبیلان: ئهوانهی شتی راست و دروست

بهخوار و چهوت دهبیلان، ئهوانهی

ناراستن.

کهرامات: کردنی کاری ئهفسانهیی ئهوتۆ جگه

له پیغهمهبران کهس نهیکردبج.

که: پیتاک له ههر تاکج له گوئی درپژ.

که: رهبالا: ناوی شارپکه له خوارووی ولاتی

عیراقی فیدرال، له ۱۰ ی موچه: رهمی

(۶۱ ک.) بهرامبهه به ۱۰ ی تشرینی

یه کهمی (۶۸۰ ی ز.) دا شه: رپکی

خوتناوی له لایه نایه نگرانی ئیمامی

عهلی و ئومهوی تیایدا پرووی دا له

ئهنجامدا حوسینی کووری عهلی و

فاتیمه زههرا کوژران و ههر له ویش

نپژران، که: رهبالا یه کهیکه له شوپنه

پیرۆزهکانی شیعه.

که: کرد: کردی.

که: ردشان: کردیان.

که: رکوک (باوه گورگور): شارپکی کوردنشینه،

له نهوتا زۆر دهوله مهنده، سهه

به کوردستانی عیراقی فیدراله له دهقهوی

گهرمیاند، زووتر پایتهختی شارهزوور

بووه.

که: رۆن: بکه.

که: ره: (۱) چاوتپیری، (۲) که: ره: و ئهسلی

دوو عاشقی تورکن، داستانیکی

به ناویانهوه ههیه و بۆ چه ندین جار له

چا: پدراوه، له ئهنجامدا ههر وهکو شیرین

و فهراهاد بهیهک ناگهن و بهو ئاواتهوه

سهه دهنبهوه.

که: ره: مدار: جوامپیر، چاوتپیر، خوا.

که: ری: (۱) بکه، (۲) بکه.

که: ریشان: که: ریش، جو: ریش قوماشی گه: زیبه.

که: ش: کیشتن، راکیشان.

که: شاکهش: کیشایکیش، راکیشان، کینایهیه بۆ

ئیش و ئازارو ده: ره: دهوی و ناخۆشی و

ههراوهویا و چهقهچهق.

که: شاکهش: بروانه: که: شاکهش.

که: فته: کار: له کار که: وتوو.

که: له: له: قهند: که: له: له: شه: کری پیکه: وه

چه: سپاوی درشت.

که: له: له: شق: سه: ره: سه: خت، که: له: له: ره: ق.

که: له: له: مه: به: ست له: چه: زه: تهی مووسا پیغه: مه: به: ره

که: له: ههر ره: ژیکدا هه: زارویهک وشه

له: گه: له: خوادا ده: دا، خاوه: نهی ته: وراتی

پیرۆزه.

که: مه: تر: که: مته.

که: مه: ر: (۱) پشتین، (۲) به: رد.

که: مه: ر به: ند: به: ستنی پشتین.

که: مه: نه: که: مه: یه: تی، که: مه: یی.

که: نه: دی: (۱) خۆم، (۲) که: نه: دوو.

که: نه: وی: که: نه: دوو، له: کورده: واریدا ژنان له: قووری

کال دروستی ده: که: ن، بۆ پاراستنی ئارد و

ساوه.

که: نه: ییز: که: ره: که: ر، ئه: و: نهی که: ئه: رکی

خزه: ته: کاری ده: بیتی.

که: وه: سه: ناوی پروبارپکه له: به: هه: شتدا.

که: وش: جو: ره: پیتاویکی جارانه له: چه: رم دروست ده: کرا.

که: ی: شا، نازناوی گه: وره: ترین پاتشایه، پاشای هه: ره: گه: وره.

که: یانیا: ن: کو: ی (که: ی) یه، پاشا.

که: ی: خوسره: وه: کو: ری سیاوه: حشه، سییه: مین

پاشای بنه: ماله: ی که: یانیه: یه له: گه: له

ئه: فراسیاب به: جه: نگ ها: تووه و

کو: شتوویه: تی، له: هه: راسب له: ترسی هه: لات

و چه: وه: کیتی ده: ماوه: ن و خۆی هه: شاردا.

که: ی: کا: وس: ده: یه: مین پاشای زنجیره: ی که: یانیه: یه.

که: ی: ل: خانوو.

کی: یانا: ناردی.

کی: یانایی: نارده: بووت.

کی: رام: کو: ی (که: ره: م) ه، به: خشین، چاوتپیر.

کی: ریفت: که: نه: فت، په: ک که: وتوو، که: له: لا.

کی: سه: وه: به: رگ، پۆشاک.

کی: شه: ور: هه: ریم، ده: وه: ت.

کی: بیل: ئاره: زوو: مه: مند.

کی: میا: ئه: کسیر که: بۆ ئاماده: کردنی زیر و شتی

به: نرخ به: کاری دین.

کی: میازان: زانای کی: میا، ئه: وهی کی: میا دروست

ده: کا، له: کورده: واریدا بۆ مرۆقی

ده: وه: له: مه: مند و خوا پیداون به: کاردی.

کی: نه: خوا: رقاوی، کی: نه: دار.

گ

گار: ن: گارام، دارده: ستی جوتیار.

گاه: جارئ.

گاه: گاه: جار به: جار.

گاؤ: گا، نیرہی مانگا.

گرتنم: گرتومہ.

گریانی: شاعیرتکی گہرمیانیبہ، لہدہوروپہری
قہزای (کفری) لہ سہردہمی میرزا
خہلیل منہوورہ ژباوہ، ماوہیہک لہ
بہندیخانہی بہغدا بہند کراوہ، لہ
بہندیخانہوہ چہند شیعریک بۆ میرزا
خہلیل دہنیرئ.

گفتہ: بہلین، قسہ.

گلاراو: نۆقرہ نہگرتن، بچ قہراری.

گل: ناوی ہۆزیتکی کوردہ لہ دہقہری
(بنارگل)ی گہرمیان نیشتہجین.

گلکۆ: گۆر، قہبر، کۆمہلہ خۆل.

گلیم: بہرہ.

گورز: جۆرہ چہکیتکی کۆنہ لہ دار و ئاسن
دروست دہکرا، سہرئ خریشیان بۆ نامادہ
دہکرد، لہ کاتی جہنگدا دہدرا بہسہر
دوژمندا، رۆستہمی زال گورزی ہہبووہ.
گورگین: بہکیتک لہ پالہوانہ کۆنہکانی ئیران،
لہ شانامہی فیردہوسییدا ناوی ہاتوہ.

گوریز: دوورہ پەریزہ، کەنارہگیری.

گوزەر: تیبہپوبون.

گوزہشت: تیبہپوبون.

گوزیدہ: ہہلباردو، پەسەندکراو.

گوستاخ: (۱) پوختہ، (۲) نازا و چاو نہترس،
(۳) بچ شہرم.

گۆش: گوئ.

گۆشوارہ: گوارہ.

گوفتار: قسہ، ئاخافتن.

گولئہندام: (۱) ئەو ژنہی کە قەد و بالایی لہ

جوانیدا وەکو گول دہنوئین، بۆ ستایش

بہکارئ، (۲) ناوی دلہرہکە ی بہرامی

گۆزہ، پروانہ بہہرام.

گولبانگ: بانگی بلند، دہنگی سہریاز لہکاتی

جہنگ و شہر و شۆردا.

گولچہرہ: (۱) ناوی خۆشہوویستہکە ی

نۆرہنگہ، (۲) ناوی ژنانہ، (۳) ئەو

ژنہی رۆخساری وەکو گول گەش و جوان

بچ.

گولشاد (گولشاہ): (۱) گولی گەش، (۲)

ناوی ژنانہ (۳) ناوی جۆرہ قوماشتکی

کۆنی جوانہ، مہبہستی شاعیر لہ

بہکارہیتانی ئەم وشہیہ لہ گولہ

گەشہکەبہ کە بہرۆخساری یارہکە ی

شوبہاندوہ.

گولعہنہر: لہ سہردہمی عوسمانیہکاندا بہ

شارۆچکە ی خۆرمال و تیکرای

شارہزوریان دہوت (گولعہنہر)، زووتر

کەرکووک پایتہختی شارہزور بووہ،

شاعیر ئەم ناوہی بۆ شاری سلیمانی

بہکار ہیتاوہ.

گولگیری: (۱) نامرازتکە لہ چہشنی قہبچی

واہ، بہزمانہکە ی مۆمی پیدہگرن، (۲)

ناوی جۆرہ تووتیتکی ہہلباردہی نایابہ.

گولنار: گولہنار

گومہر: گومہ، فرمان بہ دہکردنی کەس.

گومرا: رئ لئ بزر بوو، ئەوہی لہ دامو

دہستووری ناسایی لایدابچ، ئەوہی

باوہپی بہ ئاین و خوا نہبچ.

گوون: (۱) دووروو، (۲) گہون، گوینی

گونہد: گومہز

گونک: گونک، ئەنگوتک.

گونرہش: دہستیشانہ بۆ ئەو رہوانبیزیبہ

فۆکلۆریبہی کە دہلئ: (تووشی

گونرہشی خۆی ہاتوہ)، ئەمہ لہ رینگہی

گہپوہ بہیہکیتکی دہلئین کە تووشی ئیش

و ئازارتک ہاتبسی لہ لایہن

ستہمکاریکەوہ.

گەت: دہگا.

گەدا: سوالکەر، دەرۆزہکەر.

گەر: (۱) بچووک، (۲) خراپ، (۳) جۆرہ

نہخۆشیبہ کە تووشی پیستی مروژ و

ہەر گیانلہ بہریک دہبچ.

گەردی: گەشت، سۆراخکردن.

گەزاف: قسہی بچ تام و ناخۆش.

گەست: ناحەز، ناشیرین.

گەشتیل: گرچۆر.

گەلالئ (جہلالئ): تیرہیہکن لہ ہۆزی جاف.

گەلہ: مینگەل، ران.

گەلہوان: شوانی پەز و گاران.

گەنج: (۱) لاو، (۲) گنجینہ، خەزینہ.

گەنجوور: خەزینہ دار، خاوەنی گەنجینہ.

گەنجہلعرش: جۆرہ دوغایہکە وەکو بازووبہند

واہ.

گەوہەر: ہەموو بەردتکی بہنرخ وەکو ئەلماس،

یاقوت، پیرۆزہ، مرواری و شتی تر.

گیپہ: گیپا، کیپار.

گیچدر: درہنگہ.

گیس: پرچ، کەزی، پەلکە.

ل

لات: نەدار و ہەزار.

لاجیوہرد: لاجوہرد، بەردتکی بہ نرخ و زۆر

سەختہ، رەنگی ناسمانیبہ، دہکرتتہ

قاشی ئەنگوستیلہ، یان: دہیکەنہ تۆز و

لہ رەسم کیشیدا بہکاری دہیتن.

لارہیب: بیتگومان، زاراوہیہکی زانستی

فەلسەفہ بہ بۆ خوا بہکار دہیتن.

لاری: (۱) ناوی جۆزیکە لہ تووتن، (۲)

خواری، چەوتی.

لاس: شیاکە، ریح.

لاف: درۆ و فیشال، خۆ ہەلکیشان.

لاقرتی: گالتہ وگہپ.

لال: لال، پروانہ لہعل.

لوام: رۆیشتم.

لوانا: رۆیشتم.

لوتف: رەحم و بەزہیی، ناسکی، نەزمی

میہرہبانی، چاکی.

لۆتی: بہزمگپیری بہ زورنا و دہہۆل.

لۆدہ: ئەنباری کا.

لوقمان (لوقمانی حەکیم): فەیلہسوف و

بہندہیہکی حەبەشی بووہ، کەتووتہ ولاتی

فەلہستینہوہ لہ سہردہمی حەزرتی داود

پتغەمبەردا (خوالئی پازی بیت)، لہ

قورئانی پیروزدا ناوی بہزیرہکی و

زانایی ہاتوہ.

لۆمہ: سہرزہشت، سہرکۆنہ.

لہب: لیو.

لہبان: کۆی (لہب): لیو.

لہبلہبی: نۆک.

له ته: له ت، پارچه.

له تيف: نه رم و ناسک، ميهره باني.

له تيفه: قسه ی خوش و په سندن، قسه يه خوشی و گه مهي تيدا بي.

له تيفه خانه: نهو شوپنه يه که قسه ی چاک و په سندن و گه پ و خوشی تيدا ده کړئ.

له زيز (لذيذ): چيژ، تام، خوش.

له عل: لال، يه کيکه له بېرده به نرخه کان و رهنگی سووره وه کو يا قوت.

له فز: قسه، و ته.

له مپا: جوړه چراهی که نهو تيني کوته.

له نگ: شهل.

له نگه ر: خوړاگرتن و وه ستان له شوپنی سخته و بهر زاييدا.

له نگه ری: (۱) که له گه ت، (۲) سيني، قايی دريژ و گه وره.

له وح: ته خته.

له يلا: پروانه له يلی.

ليه ر: دراوی سکه که له زيړ.

ليلاو: ليبل، ليخن.

ليوا: (۱) ناودار، (۲) نالا، (۳) نيشانه.

ليوه: شيت، فيدار.

له يلی: کچی مه هدی عامر بيه، ناوی ژنيکی عه ربه، خوشه ويستی قه يسی عامری

بووه که ناسراوه به (مه جنوون) به لام باوکی ويستويه تی بيدا به کابراهی کی تر

به ناوی ئين سه لام، له يلا شووی پی نه کدر دوه و له داخی مه جنوونی

نه وينداری مـردوه، له پاش نهو مه جنوونيش کؤچی دوايي کردوه.

م

ماچان: ده لئين.

ماچو: (۱) ده لئ، (۲) له ناوچه ی گهرمياندا به دياليتکتی (گؤران) ده لئين (ماچو) نه م

هؤزانه ی کورد به ماچو ده دوپن: کاکه يی، زهنگنه، باجه لان، شيخانی، جموور،

شه به ک، روژبيانی، هه روه ها برا هه وراميه کانيشمان به م شپوه زاره ناخافتن

ده کن، شايانی باسه نه م شپوازه له گه رمه سيړدا زور وشه ی لوري گرتوته ناميز.

ماچون: (۱) ده لئيم، (۲) ماچو، واته به شپوه زاری ماچو ناخافتن ده کا.

ماچه: (۱) مه لئ، (۲) ولاخی می.

ماچی: (۱) ده لئیتی، (۲) ده لئيم.

ماخه ر: ماکه ر، گوئی دريژی می.

ماده ر: دايک.

ماديان: ماین، نه سبي می، نه سبي ماچه.

مارتلی: ماتلی، جوړه تفهنگيکی جارانه.

مارده م: جوړه تفهنگيکی کوته.

مارزه: مه هيلته.

مارو: ده هينتی.

مارووت: يه کيکه له ياوهرانی هارووت له بابل.

مازينده ران: ناوی ناوچه يه که له ژووری ئيران له ده وروبه ری دهریای (خه زه ر)، روسته می

زال که پاله وانيتکی زه به ر ده ده سستی ئيرانی بووه خه لکی نهو ناوچه يه يه،

له شانامه ی فيرده وسيدا ناوی هاتوه.

ماسه به ق: پيشوو، رابردوو.

مالام: مالتم.

مالوم: زانای ئايینی جوو.

ماله خيل: ره شمال، ده وارنشين.

ماما: ده هات.

مانگاقن: به که سيک ده وترئ قه له و کوکی چوارشانه بي.

مانگاو: مانگا.

مانه ند: وه کو.

ماوزه ر: جوړه تفهنگيکی جارانه.

ماوه رين: ده هينين.

ماه: مانگ.

ماهی: ماسی.

محرم الأسرار: نه وه ی له نه ينی غه يی شاره زايه، خاوه نی که شف و که رامات،

نه وه ی خوا زانایي ئايين و سو فیکه ری پی به خشيوه.

محمه مد: پیغه مبه ری موسلمانان (۵۷۱ - ۶۳۳ ی ز.) کوری عه بدوللا کوری

عبدولموتته لييب کوری هاشمه، له مه که که له پاش مردنی باوکی له دايک بووه، له

ته مه نی چل سالي دا په يامی خودای بو هاتوه، له سالی (۶۳۳ ی ز.) له مه دینه

نه مری خوی کردوه.

محمه مد ناغا: (۱۱۰۲ - ۱۱۹۷ ی ک.) کوری نه حمه د ناغای زهنگنه يه، خه لکی ناوایي

(قه يتسول) ه له ده قه ری گهرميانی که رکوکدا، نازناوی (زه بوونی) بووه، له

پاشا ده سستی له م ناوه هه لگرتوه و (غه مناکي) بوخوی هه لپژاردوه، پروانه

غه مناکي.

مراز: تاره زوی دل.

مروه ت: ئينساف، کاری په واکردن.

مزه: (۱) مزناش، (۲) نهو خوارنده که مهيه

که مه ی خوړان له ته که مه يدا ورده ورده ده يخن.

مسقوف: بي باوه ر، بي دين.

ملمومو: گه ران و بو نکردنی زه مين بو په يدا کردنی خواردن (ريوی ملمومو ده کا).

ممدران: راوه ستاوه.

مناليل: منداله کان.

مو: ده بی.

موياح: ره وا، هه لال.

مويا به عه: کړين و فروشتن به يه کتری.

موتله ق: نازاد، رزگار.

مودير مال: به رپوه به ری دارایی.

موراعه ت: پاريزگاری کردن له شتيک.

مورغ: په له وهر.

موژگان: برژانگ.

مووژه: برژانگ.

موسافر که ش: قوناغ، مالی زور به ميوان.

موسايی: نه وه ی له سه ر ئايینی (موسوسا) پیغه مبه ره، جوو.

موسول: پاريزگایه که له ژووروی عيراق.

موشبه ع: تير.

موشفيق: دلسوژی و ميه ره بانی.

موشير: راويژکار.

موعه ننه ک: ناوی جوړيکه له ماین.

موقلاجی: که له کباز، فيلباز.

موکه دهر: مات و مه لول، دلته نگ و خه مبار.

موناجات: پارانه وه و نیاز له ده رگای خوا، رازونياز کردن.

مونافيقي: دوو پروو.

مونتەفک: ناویکی کۆنی شاری ناسریهیه که دهکهویتیته خوارووی عێراق. مونیخ: موورو، میرگ، موورگ. مونهکر: کاری ناپهسه‌ند، کاری ناره‌وا، کاری خراپ. مونه‌ججیم: ئەستیره‌ناس، که‌سیک که زانستی له بواری ئەستیره‌دا هه‌بێ. مووه‌رۆش: ده‌یخوا، نۆشی ده‌کا. مووه‌رۆ (موۆرۆ): ده‌خوا. مووه‌کیل: وه‌کیل، بریکار. موهر: مۆر، داخمه. موهه‌ییا: ناماده. مه‌ئاب: جینگه‌ی گه‌رانه‌وه، جینگه‌ی هاتنه‌وه، ئەو جینگه‌یه‌ی که پێویسته‌ به‌سه‌ری بکه‌یه‌وه و به‌جیه‌وه ناوی. مه‌نجوور: به‌کرێگیارو. مه‌بۆ: ده‌بێ. مه‌بۆسۆم: ماچی ده‌که‌م. مه‌به‌ستان: ده‌به‌ستا. مه‌پاچۆ: ده‌پاچۆ، پاچین به‌قه‌بچی (مقه‌س). مه‌په‌رسۆ: ده‌پرسی. مه‌په‌رسه: مه‌پرسه. مه‌پێچم: ده‌پێچم. مه‌تاع: سامان، کالا. مه‌تالیک: پاره‌ی هه‌ره‌ به‌چکۆله‌ی ده‌ورانی عوسمانی. مه‌تاوئۆ: ده‌تاوئینیته‌وه. مه‌تعون: سه‌رزه‌نش، تانه. مه‌جنون: ناوی قه‌یسی عامرییه، دلداره‌که‌ی له‌یلای عامرییه که ناموزایه‌تی، زۆر

داوای کرد، به‌لام باوکی له‌یلا رازی نه‌بوو، ئەویش له‌ داخانا که‌وته شیعری وتن و که‌وته بیابان، خاوه‌نی داستانیکی فۆلکلۆری خۆشن، ده‌لێن له‌ سالی (٦٨٨ ی ز.) مردووه. مه‌جیدی: پولیتیکی زه‌مانی عوسمانییه. مه‌حاک: ئەمین مه‌حاک‌ی داوده‌یه، مامۆستا عه‌لاه‌دین سجادی له‌ میژووی ئەده‌بی کوردیدا ده‌لێ: ئەم شاعیره‌ ناوی مه‌حمود کوری ئەحمده‌ و له‌ ره‌چه‌له‌کدا زه‌نگنه‌یه، به‌لام به‌داوده به‌ ناوبانگه، له (١٨٧٥ ی ز.) مردووه، مامۆستا مسته‌فا نه‌ریمانیش له‌ کتییی شوێشی برابیم خانی ده‌لۆ - له‌ لاپه‌ره (١١) دا - ده‌لێ: مه‌حاک ناوی مه‌حمود کوری وه‌ستا ئەحمده‌ی کوری دارشاله‌یه، نازناوی (فنون‌ی) بووه له‌ ره‌گه‌زدا ده‌چیته‌وه سه‌ر هۆزی زه‌ند، له‌ناو داوده ژیاوه، له‌ سالی (١٢٩٥ ی ک.) به‌رامبه‌ر به (١٨٧٦ ی ز.) له‌ ناوایی (وارانی) مردووه. مه‌حجوب: به‌شهرم و هه‌یا. مه‌حرم: خزمی زۆر نزیك وه‌کو خوشک و دایک و پوور که بۆ یه‌ك مه‌حرم بن. مه‌حشی: جوړه‌ خواردنیکه له‌ گه‌لێ شت پێک هاتوه وه‌کو: گۆشت، که‌ره‌وز، نۆک، باینجان... هتد، هه‌روه‌ها شیخ مه‌حشیشی پێ ده‌لێن. مه‌حفوز: به‌خته‌وهر، به‌ختیار. مه‌حمیل: ئەوه‌ی له‌جیاتی که‌سێ شت هه‌لده‌گرێ.

مه‌دام: (١) هه‌میشه، (٢) نارام، ئۆقره‌گرتوو. مه‌دان: ده‌ده‌ن. مه‌دۆ: ده‌دا. مه‌ده‌رۆ: ده‌دا. مه‌رته‌به: په‌له و پایه. مه‌رد: می‌رد، پیاو. مه‌ردوود: هاتوچۆکردن. مه‌رده‌شۆر: مردووشۆر، ئەوه‌ی مردوو ده‌شواته‌وه. مه‌رکه‌ب: ئەوه‌ی مرۆف له‌ئوگردا سواری ده‌بێ وه‌کو: ولاخ و ئۆتۆمبیل و که‌شتی و فرۆکه. مه‌رکه‌ز: (١) مه‌له‌ه‌ند، (٢) ناوی شارۆچکه‌یه‌کی کۆنه له‌ خوارووی عێراق، (٣) ناوی دوو گوندی کوردنشینه سه‌ر به (خانه‌قی)نن، یه‌که‌میان - (مه‌رکه‌ز پاشا هه‌موود)، دووه‌میان (مه‌رکه‌ز فوئاد) به‌ ته‌نیشته یه‌که‌وه‌ن له‌سه‌ر سنووری عێراق و ئێراندان له‌ نزیك (هه‌وشته‌په)، (٤) ناوی گوندێکه له‌ ده‌قه‌ری (خورماتوو) ناسراوه به (قه‌لخانلووی مه‌رکه‌ز). مه‌زار: گوێخانه‌ی پیرۆز، زیاره‌تگا، مه‌رزه‌ل. مه‌زاق: (١) ئیشتیا، چێژه، (٢) گه‌مه، شوخی. مه‌زبور: ده‌سنیشانه بۆ شوپێنیک، یان: شتییک (نا له‌وی). مه‌سائی: ده‌ساوی.

مه‌سان: مه‌سینه، وه‌رمه‌گره. مه‌سانا: ده‌یکری، ده‌یخواست. مه‌سته: پارچه شووشیکه سه‌رئیکی تۆزی پان کراوه‌ته‌وه، قه‌وه‌ی پێ تێک ده‌ده‌ن له کاتی برشاندن له تاوه‌دا. مه‌سزۆ: ده‌سووتی. مه‌سعوود: به‌خته‌وهر. مه‌سیح: هه‌زه‌تی عیسا پێغه‌مبه‌ر (خوای لێ رازی بیت) له مه‌ریه‌می کیژدا خۆی نواندووه، له ته‌مه‌نی سی سالییدا ده‌ستی کردووه به‌بلاوکردنه‌وه‌ی بیروباه‌ری هیز و توانای خوا، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ گه‌لێ موعجیساتی هیناوه‌ته‌وه، له سێداره‌ درا، به‌لام له پاش سێ رۆژ هه‌لسایه‌وه و ده‌ستی کردووه به‌بلاوکردنه‌وه‌ی په‌یامی پێغه‌مبه‌ری، کلیسه‌ی دامه‌زاند، هه‌والی ژبانی عیسا و جه‌وه‌ه‌ری په‌یامی پێغه‌مبه‌ری له ئینجیلدا نووسراوه. مه‌ساف: کۆی (مصف)ه، جیبی ریزبوونی سه‌ربازان و مه‌یدانی جه‌نگ. مه‌شانان: ده‌وه‌شیتن. مه‌شانۆ: ده‌وه‌شیتن. مه‌شکاوا: شکاندن، برین. مه‌شی: (١) ده‌رۆشیت، (٢) ده‌رۆی؟ مه‌عه‌دل: جوړه‌ چه‌کیکی کۆنه. مه‌غریب شار: ده‌ستنی‌شانه بو ولاتی (مه‌غریب). مه‌فه‌رق: کانه‌یه‌که مس و قه‌لایی تێکه‌لاو ده‌کرێ و هه‌وجۆشی لێ دروست ده‌که‌ن.

مەقدەمە (مَقْدَم): نىيازى ئۇغرىكردن، يان: لە ئۇغرىگرەپانەو، كاتى ھاتن، كاتى پىن خستنه سەر زەوى.

مەقەر: جىڭگاي سەقامگىر، ئەو شوپىنەيە كە نارامى تىيادەگرى، بارەگا.

مەكتوم: شاردنەو، ھاشاردان.

مەكەران: دەكەن.

مەكەرىن: دەكەين.

مەكۆ: دەكا.

مەكۆشى: دەكۆشى.

مەكەكە: شارىكى پىرۆزى موسلمانانە لە ولاتى عەرەبى سەودىيەدايە، محەمد پىغەمبەر (د. خ) لەوئى لە داىك بوو، جىڭگايەكى بازىرگانى گىرنگ بوو، لە پىش ئىسلامدا، حەرەم كە برىتىيە لە كەعبە و بەردى رەش، ھەموو سالىك بەھەزاران موسلمانى ھەموو ولاتان بۆ حج پرووى تى دەكەن.

مەكەنزى: جۆرە تەنگىكى جارانە.

مەكەى: دەكەى.

مەكبانۆ: دەنپىرئ.

مەگرەوان: دەگرين.

مەگنۆ: دەكەوئ.

مەگوزەرۆ: تىدەپەرئ.

مەگىتلا: دەسورا، دەسوراپايەو.

مەلا پىرەوشەم: دەسنىشانە بۆ وەلى دىوانەى شاعىر (۱۱۶۰ - ۱۲۱۳ى ك.)، ناوى وەلىدە و بەتيرە مىكائىلىيە و لە ھۆزى جافە، شەيداي (شەم) بوو، دىوانەكەى بۆ چەند جارىك لە چاپدراو.

ھەرودھا شاعىرىكى تىرېشان ھەبوو بەناوى (مەلا پىرە)و، شىعەرى بەشپەزارى (گۆزان) وتوو، مخابن كە تا ئەمرو بەرھەمەكانى كۆنەكراو تەو و سەرگوزەشتەيشى ناديارە.

مەلا فەتاح جەبارى (۱۸۰۶ - ۱۸۷۶ى ز.) ئەم شاعىرە كورى سەبىد مستەفا كورى سەبىد ئىسماعىلى جانىيە، بەرھەمەكانى بەدىالىكتى (گۆزان) دارپىزاو، دىوانەكەى لەلايەن ھەردەوتىل كاكەبىيەو لە سالى ۲۰۰۵ى . ز بلاوكرائەتەو.

مەلا وەلەد خانى گۆزان (۱۱۲۷ - ۱۱۹۰ى ك.) ئەم شاعىرە كورى مەلا شەھاوى گۆزان، برى چىرۆكى جوانى دلدارى بەشىعەرەو نووسىو، بەرھەمەكانى زۆر تەپ و پاراوو شىرىن و پەوانن لە وانە: (شىرىن و فەرھاد، يوسف و زلىخا، لەيلا و مەجنون)، شىرىن و فەرھادكەى لە سالى (۱۱۵۰ى ك.) دا ھۆنپو تەو.

مەلۆ: پرە باوشتىك لە دەخلى دووراو.

مەلەك: فرىشتە.

مەننان: (۱) خوا، (۲) ئەوئى چاكە دەكا.

مەندە: مانەو.

مەنقور: جۆرە پارەيكى كۆنە.

مەندەلى: شارۆچكەيەكى كوردنشىنە، سەر بەشارى بەعقوبەيە.

مەنىجە: ئەو پىندارەكەى بىژەنە، ئەم دوو عاشقە داستانىكى فۆلكلورى بەناويانەو ھەيە و لە چاپشدرائە.

مەنىشى: ھۆزىكى كوردە، زۆرەيان لە دەقەرى (كفر ئاوەرى) سەر بەشارۆچكەى ئىسلامئابادى ئىيران نىشتەجىن، بەشىكىشىيان لە دەرووبەرى شارۆچكەى خانەقى كۆبوونەتەو.

مەمە: مەمك.

مەواتت: دەتوت.

مەواچ: مەلئ.

مەواچن: دەلئىن.

مەواچۆ: دەلئى.

مەواچى: (۱) دەلئى، (۲) دەلئىم.

مەواست: دەخواست.

مەوانۆم: دەخوتىم.

مەوانە: مەخوتىنە.

مەوت: دەبئ.

مەورۆشان: دەفرۆشن.

مەورەشە: مەفرۆشە.

مەوى: (۱) دەبئ، (۲) دەبوو.

مەھدى: ناوى محەمد مەھدى مونتەزەر كورى حەسەنى عەسكەرىيە، يەكئىكە لە چوارە ئىمامى مەعسومىن، بەناوبانگە بەمەھدى ئاخىر زەمان، گوايە رۆزى پەيدا بونى (دەججال)ى درۆزن ئەم و عىسا پىغەمبەر پەيدا دەبن و لە ناوى دەبەن.

مەھمان: مېوان.

مەھىنەتان: دەرد و نازار، خەم و پەژارە.

مەھيۆ: دئىت.

مەھراو (مىحراب): جىڭگەى پىشونىژ لە مزگەوتا.

مەيزا: خوتىندەوار، مەلا.

مىر سمايل: دامەزرىنەرى مىرنشىنى قەيتوولە، لە سەردەمى سولتان مورادى سىيەمدا، ناسراو بەمىر سمايل زەنگەنە، كاتى ھاوسەرەكەى دەمرئ شاعىرىكى نەناسراوى ئەو رۆژگارە بەپارچە شىعەرىكى خۆش دلئى دەداتەو و سەرخۆشى لئى دەكات، ئەمەش كۆپلەيەكە لەو شىعەرە:

مىر سمايل وەغەم... مىر سمايل وەغەم بەشق شاي شاھان وئىت مەدەر وەغەم (سەر بىكىش وە ديار زايبەلەو حەرەم ماچان چە باخچەت گولئى بىيەن كەم سەر تۆ خۆش بۆ وە قەندىل كۆو نەجاي نا گولە سەد گول مەبۆو.

مىرلوا: پەلى (لىوا) لە سوپاي عوسمانىدا.

مىزان: ترازو، ئەو ترازوئى كە لە دوارۆزدا چاكە و خراپەى ھەر مرۆڭىكى پىن دەردەكەوئىت.

مىزەر: شاشك، سەرپىچ، پىچى سەر.

مىسر: ولاتى مىسرى عەرەبى.

مىسل (مىثل): وەك.

مىش: مەر.

مىقراز: نىئوكپى، قەيچى، قاچى، مقەس.

مىكائىل: يەكئىكە لە فرىشتە خىرخوازەكان.

مىگبار: كوتەك، تۆپز.

مىمان: مېوان.

مىھمان: مېوان.

ن

ناب: شتی ریکوپیک، پاک و خاوین، بن غه ش.
ناپلیار: ناپوخته.
ناچیز: خویری، ناجسن.
ناخر: (۱) پهوه‌ی شهو به‌کیو، (۲) گاگل، گاران، گایهل.
ناحووم: کابرایه جوو بووه له دپی عه‌ره‌بکزی له ناوچه‌ی (داقوق) داده‌نیشته.
نادیر: نایاب.
نازر (ناظر): سه‌رکار، سه‌ره‌رشت، پاسه‌وان.
ناسور: ناسور، برین و دوومه‌لی ته‌شه‌نه کردوو.
ناف: ناوک.
ناگا: ناکو، کتوپر.
نالی: (۱۸۰۰ - ۱۸۵۶ ی.ز.) ناوی مه‌لا خدر کوری نه‌حمه‌د کوری شاه‌یس میکائیلییه، له گوندی (خاک و خول) له شاره‌زور له دایک بووه، شاعیریکی بلیمه‌ت و پایه به‌رزی کورده، دیوانه‌که‌ی بو‌چهن‌دین جار له چاپ‌دراوه.
نام: ناو.
نامای: (۱) نه‌هاتی، (۲) نه‌به‌ی.
نامدار: ناودار.
نما: نویت.
نمارو: ناهینتی.
نماز: نویت.
مانا: کردی، نه‌نجامی دا.
نماوا: نماوه، لباد.
نماوه: لباد.

نمه‌ز: نازانم.
نمه‌شو: نارپه‌وا.
نمه‌شی: (۱) ناروی، (۲) ناروی.
نمه‌ک: خوئی.
نمه‌که‌رو: ناکا.
نمه‌کوش: نایکا، ناکا.
نمه‌لو: ناروا.
نمه‌یان: نایه‌ن.
نمه‌یاوی: ناگه‌ی، پیناگه‌ی.
نمه‌یو: نایه‌ت.
نمیژو: ناهینتی.
نوقره: زبو، زیو.
نهبو: نه‌بی.
نرخش: ره‌نگ و شپوه‌ی دروستکراو به‌ده‌ست.
نرخل: (نرخیل): داری خورما.
نهدارون: نیمه، نیه‌تم.
نهدو: (۱) نهاد، (۲) نه‌ده‌م.
نهنانو: نه‌زانی.
نهنزد: لا، ناو، وه‌نزد، وه‌ناو.
نهنزه: نزله، هه‌لامه‌تی زور سه‌خت، سه‌رما بردوی زور به‌هیتز.
نهنزم: شیعیر، قسه‌ی کیش و سه‌روادار.
نهنزیر: وه‌ک، به‌رامبه‌ر، هاوتا.
نهنزیری (نهنظیری نه‌پشاپووری): محمه‌د کوری حوسه‌ینه له شاعیره‌کانی سه‌ده‌ی پانزه‌هه‌می کوچی ئیترانیییه، بو‌ولاتی (هند) کوچی کرد و ستایشی نه‌کبه‌ر و جیهانگیری کرد، له هه‌ندی شیعره‌کانیدا به‌ره‌له‌ستی عورفی کرد، دیوانه‌که‌ی بو‌چهن‌د جاریک له هند له چاپ‌دراوه، له

سالی (۱۰۲۱ ه.ق.) نه‌مری خوی به‌جی هیناوه.
نه‌نه‌فته‌ن: (۱) نه‌تبیستوه، (۲) نه‌بیستوه.
نه‌سل: نه‌وه، وه‌چه، وه‌چ.
نه‌سحدت (نصیحه): ناموزگاری.
نه‌سه‌و: نه‌سه‌ب، ره‌گه‌ز، ره‌گ.
نه‌سیم: عیما‌ده‌دینی نه‌سیم (۷۷۱ - ۸۲۰ ه.ق.) مرؤفیکی نازادی خوازی نازه‌ربایجانی به‌جه‌رگ و نه‌ترس بووه له شاری (سه‌له‌ب) زورداران به‌زندویتی پیستیان گردوه.
نه‌حس: شووم، به‌دغه‌ر.
نه‌سبب: به‌خت، ئیقبالی، تالچ.
نه‌غام: نه‌فام.
نه‌فرین: له‌عنه‌ت، جنیو، دژ به‌نافه‌رین.
نه‌که‌ریم: (۱) نه‌که‌ین، (۲) نه‌مه‌که‌ی.
نه‌م: شیدار، تهر، دل‌تیه، نم.
نه‌مانو: نه‌میتتی.
نه‌مروود: پاشایه‌کی سه‌رده‌می کونه، ده‌یوت: من خوام مه‌نجه‌نیقی بو‌ئیب‌راهیم خه‌لیل به‌ریاکرد، به‌نه‌مری خوا ئاگره‌که بوو به‌گولزار، له نه‌نجامدا می‌شوه‌له‌یه‌ک چوه‌ کونه لووتی و بوو به‌هوی مه‌رگی.
نه‌وا: ده‌نگ و تاواز.
نه‌وانه‌ن: نه‌یوتوه.
نه‌واچان: نه‌لین.
نه‌وادار: هه‌ر شتی ده‌نگ بداته‌وه، یان: سه‌دای هه‌بی.
نه‌واز: ناز، نازونوو.

نه‌وازی: نه‌خوازی.
نه‌واهی: کوژی نه‌هی، ری لیگرن، رینه‌دان.
نه‌وانی: نه‌بن.
نه‌وجوول: ناوی شاروچکه‌یه‌که له ده‌قه‌ری گه‌رمیان ده‌که‌ویته روزه‌لانی قه‌زای (خورماتوو) هوه به (۲۰) کیلومه‌تریک.
نه‌وره‌س: تازه هه‌لچوو، نه‌وجوان، تووله‌ک.
نه‌وره‌سید: تازه پیگه‌یشتوو، هه‌رزه‌کار.
نه‌وشاتر: نوشاتر، کانه‌زایه‌کی سپی زور تیژی گه‌رمه، مسگه‌ره‌کان له مس پاک‌کردنه‌وه‌دا به‌کاری دین.
نه‌وشیروان: پاشایه‌کی به‌ناویانگی ئیران بووه له دوا شاکانی به‌ماله‌ی ساسانی.
نه‌ویبان: به‌ریابوون، دامه‌زاندن.
نه‌ویدی: موژده، مزگینتی.
نه‌ی: (۱) ده‌زوو، (۲) قامیش، (۳) نه‌یه‌ی.
نه‌یجه: نه‌ی، قامیش.
نه‌ینه‌وا: شاریکی کونی سه‌رده‌می ئاشوورییه‌کانه و (تغلانفلاسر) پایته‌ختیان بووه، ته‌نیا ئاسه‌واره‌که‌ی ماوه که ده‌که‌ویته سه‌ر گردی (قوبنجیق) به‌رامبه‌ر به‌شاری (موسل) له کتیبی موقه‌ده‌سه‌دا ناوی هاتوه، هه‌نوکه نه‌ینه‌وا بووه‌ته نازناوی شاری (موسل).
نی: له‌م (نی جاگه = له‌م چیت‌گایه).
نیسار (نیشار): (۱) په‌راگه‌نده‌بی، په‌رش و بلاوی، (۲) نه‌و شتانه‌یه که به‌سه‌ر بووک یا هه‌ر که‌سیکی ترده‌کری له سه‌رده‌می خویشی و به‌ختیاریدا له

شیرینی و پاره و شتی تر.

نیعمه توللای فارس (نیعمه توللای کیرمانی):

ئه میر نوره ددین نیعمه توللای کوری میر
عه بدوللایه، شاعیر و شیخیکی
بهناوبانگی سؤفیگه ریبه، بهرهمه کانی
بریتین له شیعی سؤفیگه ریتی،
رتیازه که ی تا بهئه مرۆ له ئیراندا ماوه و
خهلکی پیپهوی ده کهن، له سالی (۸۳۴
ه. ق.) مردوه.

نیک: چاک، پوخته.

نیکنام: ئه وهی ناوی به چاکه ده چچی، ناوی
جوان و چاک.

نیگون: سه ره ونخوون، سه ره نخوون.

نیگه هدار: ئاگادار، خه بهردار.

نیل: خم.

نیمچه: نیوچه، ناته و او.

نیهال: دره ختی تازه هه لچوو، کینایه یه بۆ بالا
و قه دی کچانی تازه هه لچوو.

نیهان: په نهان، شاراه، نهینی.

نیهانگیر: نانگیر، به سه گیک دهوتری له پر
به نهینی په لاماری مهردم بدات.

نیبه: نیبه.

و

وات: وتی.

واتش: وتی.

واتم: وتم.

واته: قسه، واتا، گوتن.

واتهن: وتوو یه تی.

واچ: بلتی.

واچۆن: بلتیم.

واچی: بلتیم.

وار: خوار، باشوور.

وارا: باری.

وارۆ: ده باری.

وازۆ: بخوازی.

واسع: فره وان.

وارس: میراتگر.

وافر: زۆر، بیشومار.

والا: (۱) ده مکراره، روو کراوه، (۲) بهرگی

بوو کینی، هه ر قوماشیکی ته نک.

والی: پارێزگار.

والی: خوشک.

وامه نده: (وامانده)، به جیماو، ده رده دار.

واوړ: شوړۆل، شوړوړ، خراب.

واویله: نه خوشی بادی.

واهم: مه لول، زه بوون.

وتهن: خه وتوو.

ورمه دارۆ: هه لده گری.

ورک: په لپ، بیانووی منال.

وریا: بړا.

وریس: گوریس.

وسال: ناوی میرزا محمه د شه فیع شیرازییه،

ئه م شاعیره به میرزا کوچک ناوی

دهر کردوو، گه لئ شیعی جوانی هه یه

کاریگه ره به شیخ سه عدی و حافزی

شیرازی، له سالی (۱۲۶۲ ی ک.)

مردوو.

وسله: پارچه قوماش.

ولکه: مه لبه ند.

وهپا: بهریا.

وهت: وتی.

وهخیم: سهخت، دژوار.

وهحل: قوروقوراو.

وهحه: خوړین له گا و مانگا و گویره که و

گامیش.

وهردان: بهرداوه.

وهرده: خواردن.

وهردنه ی: خواردنه وه.

وهرز: بهرز، بلتند.

وهرم: خه و.

وهروه: ده مانچه.

وهره: بهرخ.

وهرس: وهرس، بیزاری.

وهربین: پیشین.

وهزنه: جوړه کیلیکه بۆ دانه ویله به کاردی که

ئه کاته یهک جه وال.

وهس: بهس.

وهسان: له کارکه وتن، ماندوو بوون.

وهسن: بهسه.

وهش: خوش.

وهققاز (وهققا): قورس، کیشانه یه که بهرام بهر

به هه زارو سه دو هه شتاو سی گرام.

وهکو: وهکوئ.

وهلوه: دهنگ و ههراوه وریا.

وههش: پیی.

وهوی: بووک.

وهی: (۱) بهم، (۲) نازار، بهلا.

ویارا: تیپه ری، گوزهری کرد.

ویت: تاقم، گرۆ.

ویت: خۆت.

ویر: بیر، یاد، فیکر.

ویرد: نزا و تکا، له خساو پارانه وه له ژتیر

لیوانه وه.

ویرده: تیپه ریون، رابردوو.

ویرگی: باج، سه رانه.

ویره گا: ئیواره.

ویتش: خۆی.

ویتیم: خۆم.

ویتیمان: کۆی (ویتیم): خۆم.

ه

هارووت: یه کیکه له خوا پیداوانی کۆنی بابل،
هارویتی مارووت بووه.

هاز: هیتز.

هاست: هیتشت.

هاله: خه رمانه ی مانگ.

هامان: وهزیری فیعه ون بووه، به کابرایه کی
زالم و سته مکار ناسراوه.

هامراز: دۆستی زۆر نزیک، ئه و دۆسته یه که
نهینی دلئ خۆتی بۆ ده لیتنه وه.

هامسا: دراوسی.

هامسه ر: هاوسه ر، بریتی له ژن و میترد.

هامقه رد: هاوړئ، دۆست.

هامقه رین: دۆستی گیان به گیانی.

هاملق: یاوه ر، هاوړئ، هاوتا.

هاموون: بیابان، دهشتوچۆل.

هانایه: به داد و هاوار گه یشتوو، ئه وهی
فریای یه کئ ده که وئ و دهستی یارمه تی

بۆ درتیز دهکا و له تهنگانه رزگاری دهکا.

ھۆر: ئاغەل، جۆرە جەۋالئىكى گەورە يەكتايە.
 ھورتمان: جۆرە چەكىكى جارائە.
 ھۆرتومان: كزن، دانەۋىلە يەكە بۆتو، گاي پىن
 قەلەۋ دەكەن.
 ھوردېرى: ھەلدېرى.
 ھوركەنيا: ھەلكەندرا.
 ھورگرتن: ھەلبانگرت.
 ھورگېريان: ھەلگېرا.
 ھورېزام: ھەستام.
 ھورېزن: ھەست، پاپەرن.
 ھوروشان: ھەلوشان.
 ھورېزان: ھەستان.
 ھورېزايىن: ھەستايىن.
 ھۆقە: ھۆقە، سەنگىكە بۆشت پىن كىشان.
 ھۆلە: گىرە.
 ھەمەيلا (ھوماي): ناۋى دلدارەكەى
 (ھەمايۇن) ە، داستانىكى خۆش بەزمانى
 فارسى بەناۋايانەۋە ھەيە، لە ئىران چاپ
 كراۋە، لە شانامەى فىرەدەۋسىش ناۋى
 ھاتوۋە.
 ھون: خوتىن
 ھوناۋ: خوتناۋ.
 ھوۋەيدا: ئاشكرا، ئەۋەى بەچاكى دەبىرىئ.
 ھوين: خوتىن.
 ھەجر: كۆچكردن، ۋازھىنان.
 ھەر: (۱) كەر، (۲) تەنيا، (۳) ھەمىشە.
 ھەر: قور.
 ھەراس: ھەراسان.
 ھەردە: (۱) زۆركان، دەشتى بەگەردولكە، (۲)

بىبابان، دەشتوچۆل.
 ھەرزەلاف: وتتى بىن سوود.
 ھەرەس: فرمىسك.
 ھەزاروھەن: دەلتىن: گوايە لە سالى ھەزار و
 ھەندىك دنيا كۆتابى پىن دى و دەبىتە
 رۆژى ھەشر.
 ھەس: ھەيە.
 ھەشتو چوار: مەبەست لە دوانزە ئىمامى بىن
 گوانايە، (۱۲) ئىمامى مەعصومىن كە
 ئەمانەن: ئىمامى ەلى، ھەسەن كورى
 ەلى، ھوسەين كورى ەلى،
 زەينەلعبادىن، محەمەد لباقر، جەعفەر
 سادق، موسا كازم، ەلى رەزا،
 محەمەد جواد، ەلى ھادى، ھەسەن
 ەسكەرى، مەھدى مونتەزەر.
 ھەفت لەشكر: داستانىكى شىعەرىيە بەناۋى
 شانامەى ھەفت لەشكر، باسى
 شەروشۆرى، پالەۋانەكانى كۆنى ئىران
 دەكات، يەكپىكە لە بەرھەمەكانى
 ئەبولقاسم ھەسەن كورى ئىسحاق شەرەف
 شاي فىرەدەۋسى تووسى (۹۴۰ -
 ۱۰۲۰ى ز.) ژباۋە.
 ھەفتە غار - (ھەوتە غار): پانتايىبەكە
 دەكەۋىتە خواروۋى رۆژھەلاتى داقوقەۋە
 بە (۳۰) كىلومەترىك، سىن گەورە دىيى
 گرتۆتە ئامبىز، ھەوتە غارى دارا،
 ھەوتە غارى ەلى، ھەوتە غارى توفىق،
 زۆرىەى دانىشتوانى ئەم ئاۋايىيانە
 داۋدەن.
 ھەركۆ: ھەركى.
 ھەفتاۋ دوو تەن: واتە (۷۲) كەس،

دەستنىشانە بۆ ئەو (۷۲) سوارەى كە
 لەگەل ھەزرەتى حوسىندا لە (كەربەلا)
 شەھىد بوون.
 ھەلەخەن: پىكەنەن بەتەلفىسى، گەمەكردن.
 ھەلەۋاش: ھىچ و پوچ، سەررەۋ، چەقەچناۋە.
 ھەمانە: ھەنبا، لە پىستى خۆشەكراۋى پەس
 ئامادە دەكەرى، بۆ تەپل و دەھۆل و
 پاراستنى شتومەك بەكاردى.
 ھەمتا: ھاۋتا.
 ھەمەۋەن: ھۆزىكى بەناۋايانگى كوردە، بەزۆرى
 لە دەۋرۋەرى چەمچەمال نىشتەجىن.
 ھەن: ھەيە.
 ھەنجار: ھەموار، رېكۆپىك.
 ھەنەن: ھەيە.
 ھەنى: ئىبتر.
 ھەۋلىر: شارىكى كۆنە لە كوردستانى عىراقى
 فىدرال.
 ھەياس خاس: (ھەياس دورناس) ىشى پىن
 ئىژن، ۋەزىرى سولتان مەحمود بوۋە،
 بەزىرەكى و دانايى و ورىايى
 بەناۋايانگە، دەلتىن گوايە كورد بوۋە،
 سولتان مەحمود تورك و پاشابەكى
 كۆنى توركستانە.
 ھەيكەرد: خورى.
 ھىت: جوت، كىلاننى زەۋى.
 ھىتبار: جوتبار.
 ھىتمان: ھىستان.
 ھىندستان: ۋلاتى ھىندستان.

ى

ياپەرەم: دەيكەم.
 ياتاغ: پىتخەف.
 يار: دۆست، ئاۋال، دلەبر، گول.
 يارم: نىو.
 يازلق: ھاۋىنە.
 يازوغ: مخابن، ھەيف.
 ياس: پرسە، تازىە.
 ياساغ: قەدەخە.
 ياسىن: (۱) ناۋى سورەتتىكە لە قورئانى پىرۆز،
 (۲) يەكپىكە لە ناۋەكانى محەمەد
 پىتخەمبەر (د. خ).
 ياغ: رۆن.
 ياقون: نرىك.
 ياكە: يان، ياخود.
 يانگە: جىگە.
 يانە: (۱) مال، (۲) ئەمانە.
 ياۋا: گەبىشت.
 ياونۆت: بتگەبەنى.
 يىخ: فەرمانە بۆ پروخاندن.
 يۆخسۆلو: نەدارا، دەسنەرۆ.
 يۆرغان: پىتخەف.
 يوز: سەد، ژمارەى (۱۰۰).
 يوزباشى: نەقىب، ئەفسەرى سى ئەستىرە.
 يوسف: كورى يەعقوب و ناۋى راحىلەيە، لە
 سەدەى (۱۳) ى پىش زاىبن ژباۋە،
 بەپىتى (تەورات) براكانى فرۆشتوۋيانە
 بەھەندى بازگان، لە پاشانا بوو
 بەۋەزىرى فىرەۋنى مىسر و بەرپۆبەرى
 ئازۋوقە لە برسىيە تىبەكەدا بەپىتى

قورتانیش براكانى خستيانه بيريتهوه
 بههوى هه ندى كاروانچييهوه يزگارى
 بووه، برديانه ميسر و فروشتيانه
 (پوتيفار) واته عهز يز ميسر، زليخا
 ژنى عهز يز گيرژدهى عهشقى يوسف
 بووه، بهلام يوسف دهستى له گه لدا
 تيكه له نه كرد، له بهر نهوه زليخا، لاي
 ميترده كهى بوختانى پيكره و خرايه
 زيندانه وه، له نه نجامدا له زيندان
 ده رجوو، بوو به وه زيرى فيرعون و
 يارمه تي به عقووب و بهنى ئيسرائيلى دا
 كه سينا بكن به مه لبه ندى زنده گانى.

يوك: كۆلج.

يَوْمُ الْجَزَا: رۆژى ئاخيرهت.

يوم العرصات: رۆژى حهشر، دوارۆژ، گۆره پانى
 رۆژى قيامهت.

يوم القيامة: رۆژى راپه رپن، دوارۆژ، رۆژى
 حهشر.

يوم المات: رۆژى مردن، رۆژى حهشر.

يومن: هيمهت، سايه.

يون: پوول، دراو.

يه: نه مه.

يه خته سار: كاول، ويرانه، خاپوور.

يه راق: چهك وهكو: شير و خه نجهر و تيركه وان

تفهنگ، تنانهت بهرگ و زيني نه سپيش
 ده گريته وه.

يه زيد: كورى موعاويه به، له سه ر خيلافهت
 له گه له حه زه رتهى حوسيني كورى عه ليدا
 تيك چوون و له نه نجامى جه نكيكى
 خوتناويدا له سالى (٦٨٠ى ز).
 حوسه بن كوژراو يه زيد بوو به خه ليفه.

يه سرب (يَسْرِبُ): ناوتيكي كوئى مه دينه
 مه وه وه ريه، له پاش هيجرتهى محمه مه
 پيغه مبه ر (د. خ) ناوى گۆراوه به م ناوه
 ئيستاي.

يه عقووب: يه كيكه له پيغه مبه ركانى خوا،
 باوكى يوسف پيغه مبه ره.

يه غما: تالان.

يه گانه (بيگانه): تاخانه، بى وينه.

يه ل: پالنه وان.

يه مان: خراب.

يه مهن: ولاتى يه مهنى عه ره بى.

يَنْفَعُ الصُّورَ: رۆژى حه شر كه ئسرافيل فوو
 به كه له شاخه كه يه وه ده كا و به ده نكي
 مردوه كان زنده وه ده بنه وه چا كه كان بو
 به هه شت و خراپه كانيش بو هه تاهه تايه له
 دۆزه خ ده ميئنه وه.

بۆ ئاماده كردنى ئەم فەرھەنگۆكە سوود لەم سەرچاوانە وەرگیراوە:

* فەرھەنگى هه نيه نه بۆرينه - هه ژار- ته هران / ١٩٩١ى ز.

* فەرھەنگى عه ميد - حه سه ن عه ميد - ته هران / ١٩٨٢ى ز.

* فەرھەنگى شيرين - فازل نيزامه دين - سليمانى / ٢٠٠١ى ز.

* المنجد فى اللغة والأعلام - بيروت / ١٩٨٦م.

* المعجم الفارسي الكبير - المجلد (١، ٢، ٣) - فارسى - عه ره بى - دكتور ابراهيم الدسوقى شنا -
 بيروت / ١٩٩٢م.

* فەرھەنگى ديوانى نالى - د. مارف خه زنه دار - به غدا / ١٩٧٧ى ز.

* فەرھەنگى ماچۆ - هاشم كاكه بى و هه رده وتيل كاكه بى - ده ستنوسه.

* هه روه ها له ليكدانه وهى وشه توركمانييه كان سوودم له شاعير سه بييد محمه مه دارتاشى كاكه بى
 وەرگرتوه، كه زمانى توركمانى به نووسين و ناخافتن زۆر به چاكي ده زانن.

دهستنووس و وینه

برنج بگنم بگنم فورکارک کاوالی بگنم چن حفت باریک
 توبه نصوحی باورون ودم هغه ترک کرون شهنامه رستم
 واتم خاندان کهنه اعطای وچنده وینه حاظمی
 من خوضنه ایمانم وات خاندان بن خاندانم وات
 من لوم وینه کوه اعفونک چ عالم حاظم بری من کورکب
 محمد سردران سراسر عیدک لورن کت افران من
 لهره علوی حداسکر لره له نای دکر و فکر من
 هغه کافین خلیس نوانو قدر زرخض زکر مزانو
 خلیس واتن ویو هالی
 ی کوه حسن نوضای قوالی
 نند ویکه نغم ویو
 پاره صبا نیا
 بیژن
 بیژن
 بیژن

- دهستنوسی ژماره (۱)

نیسلام و به هودد گبرومه جووسن علی جهی شادی قهید مچووسن
 نالای نیظام تغهنگ وده ستان چه دور قشله طاوور مه به ستان
 طه وقت به ییلغان رهنگ رهنگ نارستا ته علیم عسکر هوهلوی سرمه ستان
 صه رای گرمه ی طوب که پره ناوکووسن علی جهی شادی قهید مچووسن
 جووت جا هیلان له له ی رشه کک زره ی یو یله زن مه شو به فورک
 زره ی تغه نگان مشو وه سمرک نه عرش عه ظیم سه بر مکونه له ک
 زوره ی به نریان مات و مه یووسن علی جهی شادی قهید مچووسن
 (خه لیل) له م وه نه شلک دوو دیره ی نه سران
 وه ی هه سره ت که شی وه ی دلای غمگین
 بی سه بره سره بران لکری زه یی دور له که قیوا و گوشتی خه پشین
 علی ناغای ته جیل فوش قاهووسن چه یغن چهی شادی قهید مچووسن

 ماسدستای به پرت
 سادو تیا که رس دت وزان
 ط به پینی ته وصیه که تان نه ماسم رود نووس کرده وه بوت
 هیوارام جی ره زام زندیقان بیت
 بیژن
 حاج علی
 ۱۳۷۱/۱۲/۲۷

- دهستنوسی ژماره (۲)
- دستخه تی فاتیح مهلا عه بدولکه ریم موده ریس.

با پک شخص هفت بیم و مشتری
 پیم علی سل امون پر
 بالاد چون سیداع صورت لکری
 نعی ایل دامو پی سنج بوری
 وارنش نین نعی طفل زلیل
 و نایر پر ری و غلیل
 اچوار اچوار جمماً بوهنت
 دك غلیل اقبال تحت بوکنت
 مکرید بروم نصف اولش
 و دالیوفیان و ابوماکش
 به نچشونت تمام بکسر
 پر نفقه نان هنت نفه
 ریزه نوچه کو ای سورا چه کو
 ای مامله مرق نایید چه کو
 چند مشوق لهن پی من ضرورت
 بعضی چه نزدیک بعضی چه دورن

- دستنوسی ژماره (۴)
 - دستخه تی مهلا عه باس حیلمی کاکه بی.

اول سایه پارتای جبار
 نانی چه نفوس سولختار
 ناکت چه هنت صامینا الفقار
 ابو لکم هفیفه زات هنت چوار
 نامی و سایه افندی هنتار
 یعنی به ولد نیس سوار
 سار چه غنیت میر شوکتار
 یعنی به غلیل آفای بیسایه دار
 ابو لکم هنت زات غیردار
 یعنی به رشتم میر وفادار
 نامی و جای میر وفادار
 یعنی سزی دك میر سار
 نولکم بلفه مجد افندی
 کاتبی مشور هاکمت پند
 عیال خندی به لوا چه فار
 نیرا خلیان چه بند کرد قوتار

- دستنوسی ژماره (۳)
 - دستخه تی مهلا عه باس حیلمی کاکه بی.

تفت لو کولمان دستوارین دمو چاو نشور چون کسک شی
 بصلیان هیه کول کول کول دایش جاش قانر باوشی برکون
 بصلیان هیه دم زد کتاخ پای مسلمانان اشن و زراع
 بصلیان هیه فته هنت طاره صاحب افتراو عارو عیاره
 بصلیان هیه اویسی دنانی بنو ولکب، یحیی مسلمان
 بصلیان هیه ابو بساخ و ظاهر مژه باطن ناساخ
 بصلیان هیه نور کور و صورت التون سرت هفتو
 بصلیان هیه زور هله وان خنج سفره سقاو اش
 بصلیان خریک فعل نام قبول و دم خوی الکات و بنت رسول
 بصلیان هیه فن شیخ همیشه هاهلو قزاع کردن و پیشه
 و بعضی ماچان خرقای حره تسلیمت صو و چنگی خوره
 بصلیان هیه بو باخ رسنه زارم چو کدر و طلا و شیخ
 بصلیان هیه مراق و نیکه تسلیمت صو هریک نیکه
 بصلیان هیه پیشی کوره و تاوه داع هر خریک قیاد و یاده
 بصلیان هیه مراق و مالو یه هزار یکی صاحب کماله
 بصلیان هیه کفتوی تالا خند سورسین خریک خاله
 بصلیان هیه ناسرین پیشی نین زری خوی یاره ادا که جوازی
 بصلیان هیه تانه بود کور رقا زدن مراق و اواز شور و سازن
 بصلیان هیه بیع زرد خدا پسندن عرضا بزانیو قیمتی چندن
 بصلیان هیه سوزه بو ملک جهانی هریو وقت کشت بسمانی
 بصلیان هیه خلیل و اتن بنده کتوبنی هرکی بستند با چو افرونی
 قتل شد اسرار ملا خلیل بیت فقی لیدوم که کبر فلاح
 سیاه ~~بصلیان~~ ۱۹۰۴/۱/۱۷
 بصلیان ~~بصلیان~~ ۱۲۷۷ ه
 یاغید الحافظین
 الاخر زمانن یاران نیشانی اخر زمانن
 زاع عشرت جمله جهانن طاقت الملوک رومو ایرانن
 زنده و با بوی مرعین رعیه و کرداری اطلعتن

- دستنوسی ژماره (۵)

- دستخه تی سه بیید و ههاب کاکه بی.

طپ و کلان طپ و عمار	طپ و لو ویتان کرو پیوار
طپ پشگلان طپ و باغچه	طپ نزر خان و باو فاد و ترچ
یلر یزهان بیت بجاره ناچار	بی و هیه بیکر کرفت و فرار
بیله ای صدای رودی و لولک	فریاد فغان بانگ زلزله
سواران اطراف قریه کور و کلم	پیادش هجوم و ظلمو ستم
داخل بین و ناو قریه بی قرار	بی والا مان و فغان و ربار
یله طرفه العین بی رنج و روی	صد نفر کرتن بی جور و کوی
یله طرفه العین بی رنج و روی	صد نفر کرتن بی جور و کوی
در لارو چوماغ قوناق قنلق	دنیاد و مظلم آوردن و تلبازو
و ضرب بر باج دارو زلزله	رودی فقران یاوار و ستم
فریاد زاری فیر و نکیت	یاوا بلردون هرخ هفتمین
و امر فرمان ادا بو قلیج	کدر و کلان قطره ایلج
سبلیجی و بقال حاجو هلاج	کاوانو نوان رنجور و حجاج
نیار و تیار ارا بو سپان	بکو بکزاره نکین و ملتبان
طفل نورسید کنج و اختیار	قول بستن بین کدرای فرار
درد و زورناج و عجز و عجز	عیوس بین تمام و خشم و عجز
کورد و طاو غمی قور و بیچاره	سوق کردن تمام بی دیوارخانه
البوجور هم بی رنج و سار	بنجار نقرخان کریار و رفیار

- دستنوسی ژماره (۶)

- دستخه تی سه بیید و ههاب کاکه بی.

یا شیخ بود بستی غوس کیلا ۲- بواجته ذات شیخ و لیا بی
 بآیه کلام جزاء قاء ۲- بستی صورت سیالما بی
 چونکه اطاده رسول الهی جمعا بی خدا رجا دواهی
 بستی رسول حبیب سبحان رجا که نه باب پادشای زدن
 ضعیف مظلوم بود لکساد هم نجات غم هم حاصل مراد

به خلیل و تن مات غبارن

دعاگوی مرشد قره چیوارن

هامده زادیوشین من پی برای ویم با مله زاریوشین
 وزات بیچون رب العالمین خاویلیم حرامن نروی زرمین
 قومان جاحد نداران خبر خداوند سورش کوزن و چمر
 محمد حین امر خدش کرد احد مکیشوهناسان سرد
 من پی برای ویم تیمم نجر کن پی برام سیاه لباسم برکن
 هی قومان بیان وزاریوه ۵ وی کوس کفته دیاریموه
 محمد حین سرکردتم کرد فی دنیای فانی حال ویرتم کرد
 برای

- دستنویسی ژماره (۷)

یایله وین سروف کوه بیانک فریاد ستم ناکوه
 وانک نه با شیخ مانا صد مانا دار برس فریاد غمخه توانا
 او خدر غریزون رستم خری رستم علمتیت و خنجر تری
 ناموس بی یا مال ندی تلغار با او ایندیشی ایتمکین بار
 سالکاید سفت او شیخ زمان وت شور با خورن تکلیه طالبان
 چند مرد مندور هویرن و کار تیآن هل بدن تاو تلغار
 من نکات پرسی نیم بونا علیج تیآن هل بدن شق کرما بچی
 بصدر زالت طایفه الحق طردن کردن و رستم شق
 وز جرد رستم تقدای ذلیل جدی تلغار کردن زین
 پی خلیل و اتنخ سوری روزگار
 پر ی علمتیت کوفای تلغار
 اریل ردیفه بورینده برنجی ییزه با شیمی فتدووی انعم
 انتم در دوسه افه حله قتریم
 قوتله

- دستنویسی ژماره (۸)

۹) تکی رست مسوزیا چو ماشا موی
 نه هر جا اوز چوق یا شاموی
 هنی کافین یفتی بس بو
 حرف کافین ار کسے کس بو
 عقل معرفت غلو یاره
 العار خون یکنی الاشاه
 یاران ماجری خلیل بی تمام
 بر محمد بو صلوات سلام
 یه خلیل وقت مات عمیت
 سانی اقلیم کرکوک زمین
 ۱۳۵۰

- دهستنوسی ژماره (۱۱)
 - دستخه تی میرزا خلیل منه وودر.

۱۰) دوهم طلیشکر وقت بشور شیران شر جو مردن پوزور
 تمام مسلح کشت خنجر کذا ر جنگه دلیران بهقار نامدار
 سواری وینه فلا رزیل پنجوف نزعوا بی باک نه اجل
 جولا داواساژنای پرتاوی رزم بصومحاربه فاو
 جنگه دلیران عرضة کنارزار سوراین لون شیران شکار
 رو طیب سردار شیران پرتاین راهی پین وراه بی بغداد رفتن
 سته ماه ورنه جمع جهادی اسلام نافع وقت بر ضرر و سلام
 منزل غمزل نکوتن قرار تاکه داخلین عمرکز دیار
 یاون بو مجال اسفید حصار فوج طیب پیادین بود
 خیمه سفیدک ویا کردن ^{سپه سالار} چادرین بدور چادر برشان
 بی رزم لقا قلم اماره قرار کر نشان طیب کزاده
 ایجا چه کرکوک پنالم خبر خیرای غزای پایتخت لشکر
 سوم طیب لشکر خانقاه مشو سردار سید احمد معروف مزکور
 جنگه سواران تمام سلا ^{حدا} مردن نبرد رو پنجا سوار
 ۱۱۵۰

- دهستنوسی ژماره (۱۲)
 - دستخه تی میرزا خلیل منه وودر کاکه بی.

سزای طالبان :

هرش یاور و سر زای طالبان
مله و میدان چنی تنانان
وین مدر قلم چنی ناکسان
مور و زمین بید کورن فرزند
مور و قاون کفته تا پسند
کاکین شرمین ترینتر مه هند
و چنی بید راستی نوزاد کردن بند
دیارن وین کردن وینا و اختیار
هم تانف مدسه جدیدستان یار
کی دین و زاعشیرن سراسر
بیو و خراو نند لاکه خستر
تو جنت کورن نینف بصیر
وین دیدنی مشتانی کهر
چین طالبان وزانته داور
بر این هر دو نه خیال بیس لهر
شستن نوکر بید مالو پاره
پوکه خطا بیت دائم و قاره
در هر هر کیت وینته کردن
پناهت و لایحه ناکسان بردن
کردارته بید عام و له هر آشکارن
کردین مزایان لایحه کارن
صیف بید مردم بید صیفه دنیا
نی دنیا که هر شرف وینش کرد وینا
نهی خلیل نامی بیک نوتوشه
نوا کاکینان یوزان کوشه

محمد باقر
۱۲۴۷
۱۲۴۷

- دهستنوسی ژماره (۱۳)

- دستخه تی محمه د چوانی کاکه بی.

شو جمع بی و بطور ایراد که
بیش بونوش قد و شمت د که
بی وصل ککه دل لایراد که
میل محبت او شو زیاد که
ن عوتنه لب سوخته بکاکر که
آهانی طالع ختم سواد که
یزدای بکرتور ایدش معناد که
نه کفر مسکن بغداد ایجاد که
کاسه او بیت ریش بنیاد که
بر بر سردار بازو کد که
آواش رت که بعد نوش بهر که
اوسردنوش عمرش زیاد که
سوز نام و پور عیشم بر باد که
نیا و او وصل داه بیداد که

فرمودن برضا محمد خلیل شعر شسته

چه شهر لول ای عالی نصب
لکاغزی بریم کرده بیت روان
و هم نوسنا بیت و چشم جاها
بزان م طورن حسن جمالشی
من وینته صیاد صید کرا هو
و لیلی نهار پاییز مردم
در روزم چو بیک ملکب خانه
چه خانه لکه اسماعیل لقب
بخت یوفار ملا ابنی خان
بیر کربضار نونام نو
چه وزنی میزان عقل کما لشی
پر دیده نشی کردم جستجو
تاشی خسار ابنی نکر دم
بویته بیغوش هر مکت لانه
یک ایتهالی

- دهستنوسی ژماره (۱۴)

- ۱- ئەمىن ئاغاي شەرىف فەرەنگىزى ھەمەوئەندى.
 ۲- مەھمەد فەيسەل داغستانى - والى مووسل.
 لەگەڵ چەند كەسايەتییەكى ھۆزى ھەمەوئەند. وێنەكە لە سەردەمى
 عوسمانىيەكان لە سەرەتای سەدەى پێشوردا گىراوہ.

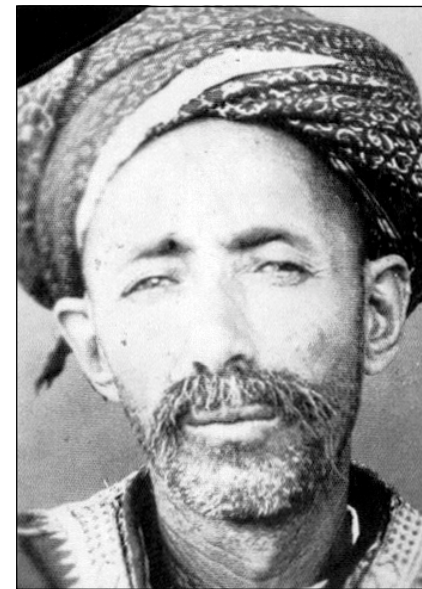

شەيخ مستەفا نەقىب

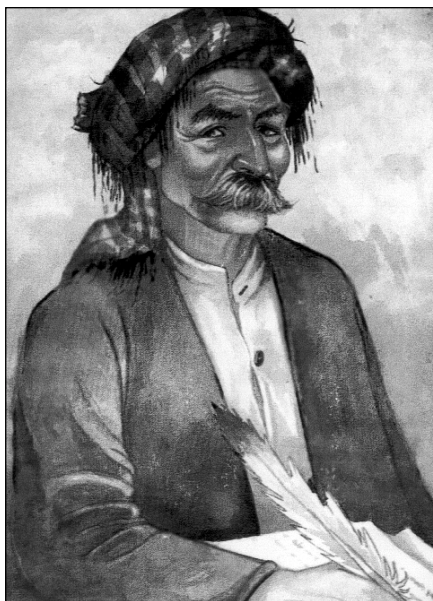
سەبىد وەھاب كاكەبى

570

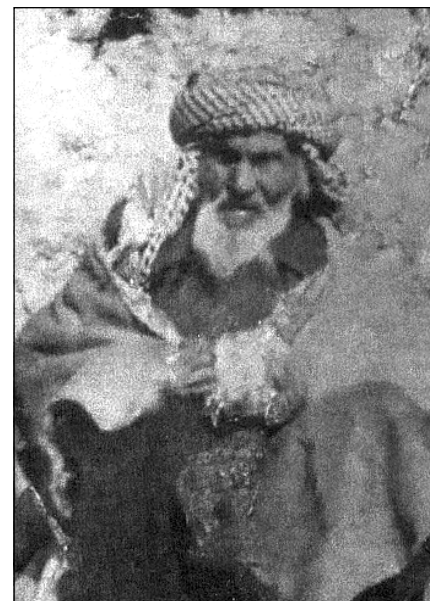

شەيخ مەھرووفى نەقىب (مارفەكەرى)

569

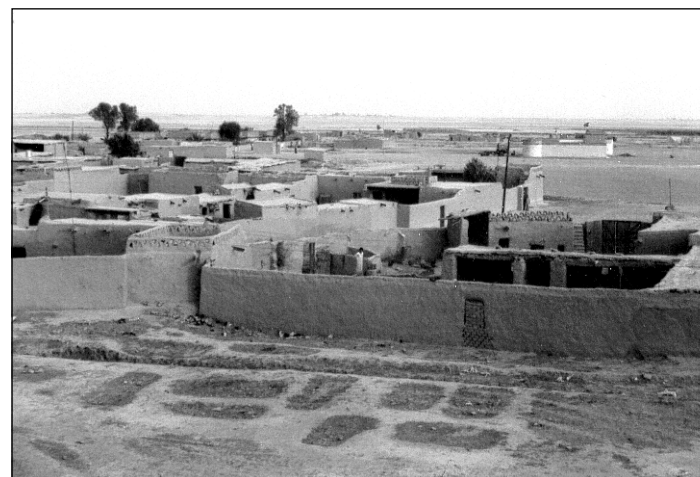
خەلیل مەنەوەر

كويتخا سەلیم قۇجاغلی

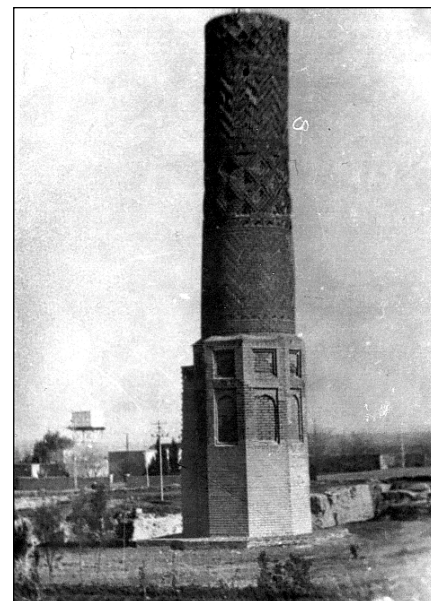
ناوەندی روژنبیری خەلیل مەنەوەر

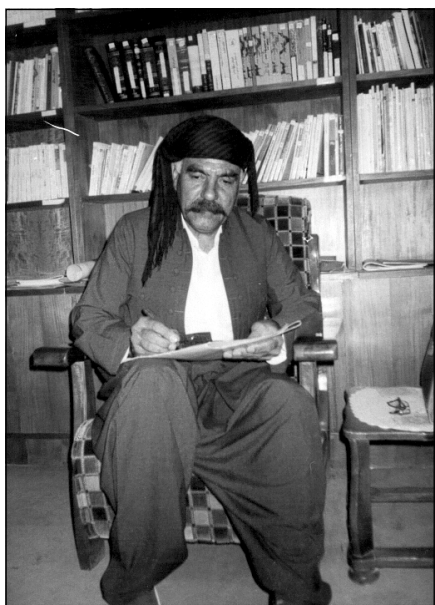
دیی تۆزراوە

سه‌بیید وه‌ده ناغای کاکه‌بی

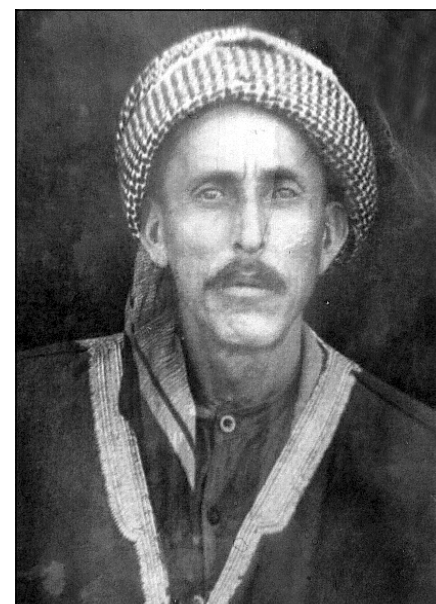

مناره‌کمی داقوق

ههرده‌ویتل کاکه‌بی

574

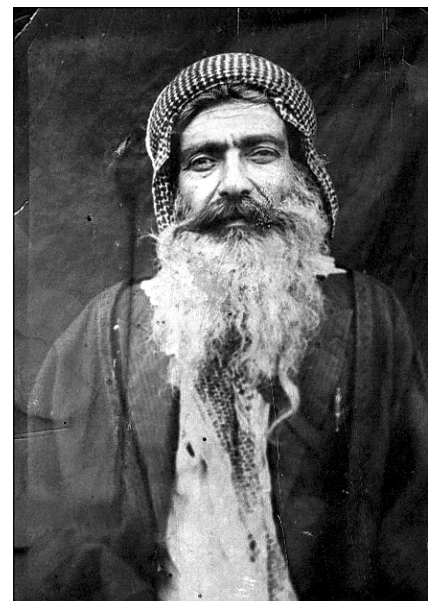

سه‌بیید عه‌لی رۆسته‌م ناغای کاکه‌بی

573

شیخ رزای تالهبانی

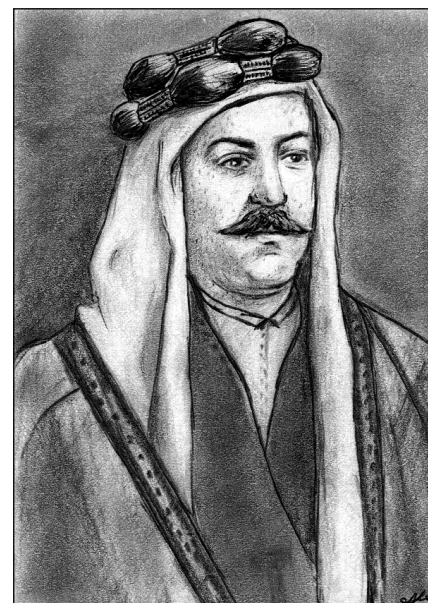

شاعیر مهلا عباس حیلمی کاکهیی

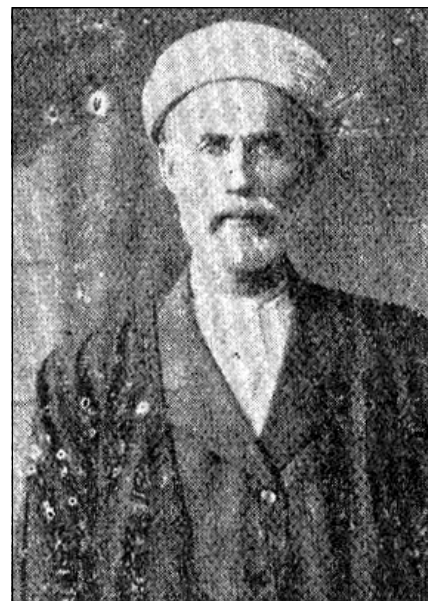
شیخ مهحمودی نهر

576

سهیبید خلیل ناغای کاکهیی

575

سه‌بیید تہ‌حمہ‌دی خانہ‌قا

دانیشتوان لہ‌لای راستہ‌وہ: جہ‌میل بہ‌گ پاشای بابان، کاپتن ار. اف. جارین
دادوہ‌ری سیاسی کفری، شیخ حمید تالہ‌پانی.
تہ‌وانہ‌ی وہ‌ستانون لہ‌لای راستہ‌وہ: کہ‌ریم بہ‌گی جاف، فارس بہ‌گی بہ‌یاتی،
مہ‌حموودی بہ‌گی دادوہ.
وینہ‌کہ لہ‌ سہ‌رہ‌تای بیستہ‌کانی سہ‌دہ‌ی رابردوو گیراوہ.

98	پرسه و کۆچکردنی فهقی قادری هه مه وهندی
102	لاوانده وهی شاعیر بۆ مه نیجه ی ژنی
104	جاریکی تر شیوهن بۆ مردنی مه نیجه خان
106	بۆ پیشه ساز خورشیدی کارگه چی و شیوهنی هه نیفی ژنی
113	ستایش و نه ورۆز
115	میرزا موژده ی به هار و نه ورۆز به خه لکی راده گه یه نی
117	ستایشی چایی
118	میرزا خه لیل ستایشی تووتنه که ی ده کات
120	ستایشی کۆخا ره مه زان
121	رۆیشتنی میرزا خه لیل بۆ خزمه تی خه لیل کارگه چی
123	میرزا خه لیل ستایشی پیشه سازه کان ده کا
126	ستایشی عه زیز ره مه زان و قادر ره نجبه ر
129	نزاو شیعی ئایینی
131	مونا جات به ده رگاهی (قاضي الحاجات)
136	میرزا بۆ حاللی خۆی له خوا ده پارێتته وه
138	ستایشی هه زه رت ئیمامی عه لی
139	میرزا نامه یه ک به ناوی خانیکه وه بۆ شیخیکی ته ریه قه ت ده نووسی
143	وه لامی شیخ بۆ خاتومه له ک جادر
155	کۆمه ئایه تی
157	وه سیه تنامه و ئامۆژگاری شاعیر
159	گله بی له خزم و خویش
161	شاعیر گله بی له به ختی خۆی ده کا
162	مه به ر به نۆکه ر
163	ده مه ته قیی شاعیر له گه لّ مردوویه کدا
164	میرزا خه لیل رۆن ده کری
165	یاران وه بی غه م
166	نامه ی میرزا خه لیل بۆ سه یید سه مین
169	میرزا داوای قه ره خه رمان ده کا

پیراست

5	پیشه کی
15	سه ره تایه ک
16	چۆن به ره مه کانی شاعیرمان به ده دست هینا
23	چی ده رباره ی خه لیل منه وه ر بلاو کرا وه ته وه
27	سه رگوزشته ی شاعیر
65	شیه ره کانی شاعیر
65	ئه وینه داری
67	چه کورده مالان
69	بۆ کچه کور دیک
70	میرزا به سه ر نازیه که یدا هه لده دا
72	شاعیر و مه نیجه خانی دل داری
75	شیرین ئه رمه ن دیم
78	شیرین جه مالت
81	میرزا و شاعیرکی تر بۆ ژنیکی شیه ره ده نووسن
81	چه ی شوعله ی شه مه
82	خه ندانم جه مه
84	له یل بی وه فا
85	خۆشه و بیستی
86	بۆ گولنازی دلخواز له سه لاحیه
88	نامه ی شاعیر بۆ یاره که ی
89	وه سه ر سه راوی
92	دووربینی و پیشبینی
92	میرزا خه لیل به م جۆره پیشبینی له ئاینده ده کا
94	دولگه
94	پرسه نامه

258	هه جووی خانووه کهی له دتیی عه ره بکۆبی
260	هه جووی همه گاوآن
262	هه جووی سه ییید نه حمه د
263	هه جووی تفه ننگه کهی شاواز
265	دهمه ته قیبی نیتوان میرزا خه لیل و پاره
275	شاعیر هیترش ده باته سه ر پاره و ئه وانه ی هه لپه بۆ پاره ده کهن...
276	هه جووی حاجی جه میل و عیسا ئه فهندی
278	دهمه ته قیبی میرزا خه لیل و پیره ژن پهری
281	هه جووی هه کیم محمه مد نوری
283	میرزا هه جووی سه یییدیک ده کات
286	هه جووی همه مه ردانی ئاشه وان
288	میرزا گله بی له هۆزه کهی و هه جووی ژنه کهی ده کا...
291	شاعیر گله بی له رۆژگار و هه جووی هۆزه کهی ده کا...
307	سه ر به رزی و نه فس پاکی شاعیر
309	میرزا خه لیل هه ر بۆ گه پ هه جووی ژنان ده کا
312	ئاخر زهمانه ن
321	هه جووی چه نعان ناویک
322	تاکه شیعریک
322	خه لیل منه وهر و شیخ ره زای تاله بانی
323	شیخ ره زا له رپگای خه لیل منه وهره وه هه جووی کاکه بی ده کا...
326	نامه ی میرزا خه لیل بۆ شیخ ره زا
327	نامه ی شیخ ره زا بۆ خه لیل منه وهر
328	وه لامی خه لیل منه وهر بۆ شیخ ره زا
330	خه لیل منه وهر جاریکی تر هه جووی شیخ ره زا ده کا...
331	داستانه شاعر
333	داستانی شه هید بوونی سه ییید نه حمه دی به رزنجی
353	جه ننگنامه ی سه فهر به ر
382	داستانی ره شبگیر، یان: سه فهر به ر
397	داستانی جه نگی نیتوان داوده و تاله بانی
417	میرزا سکالای خۆی لای ئاغه رۆسته می کاکه بی ده کا و درده دلّی خۆی له لا هه لده رپیزی

171	گله بی و هاواری میرزا له ده ست خانووه کهی
177	میرزا داوای خه لات ده کا
179	بۆ ئه وانه ی دانا و هۆشیارن
181	پیره ززی رۆژه کانی هه فته
182	له فیشه ک هه لوه س
183	چوار خشته کییه کان
187	شاعیر له به ندیخانه دا
189	میرزا خه لیل که شکۆلینک پینشکه ش به ئه مین ئاغای هه مه وه ندی ده کا
195	میرزا خه لیل له ده ستی رۆژگار سکالا ده کا
196	جه ننگنامه ی عه لی تیت و عه لی خدره له ک
203	نامه ی میرزا خه لیل بۆ سه ییید سه سه نی قه ره چیتوار
206	نامه ی مه لا خه لیل بۆ سه ییید وه له د ئاغای کاکه بی
212	نامه ی مه لا خه لیل بۆ جه نابی ئه مین ئاغای هه مه وه ندی
216	نامه ی میرزا خه لیل بۆ به ندرکراو عه لی ئاغای ته رجیلی له به ندیخانه ی که رکوک...
220	نامه ی میرزا خه لیل بۆ عه زیز عه لی ئاغا
223	نامه ی مه لا خه لیل بۆ به ندرکراو سه عید ئاغای داوده له به ندیخانه ی کفری
227	نامه ی میرزا خه لیل بۆ کۆخا ئیبراهیم
229	نامه ی خه لیل منه وهر بۆ عه لی ئاغا
233	نامه ی میرزا خه لیل بۆ سمایل ئاغای داودی له دتیی ئه لبوسه باح...
239	میرزا خه لیل نامه یه ک به ناوی حوسین ناویکه وه ده نووسی...
243	نامه ی مه لا خه لیل بۆ وه ستای که لاشکه ر
246	تاکه شیعریک
247	داشۆرین (هه جوو)
247	هه جوگره ن
248	هه جووی دانیشتوانی دتیی عه ره بکۆبی
251	هه جووی شه حنه و نوکه رانی ئاغا
253	هه جووی خالۆ مسته فای نه وتچی
254	دهمه ته قیبی نیتوان چایی و قاوه
257	شاعیر هه جووی ئینگلیز و به رگری له هه ژاره کان ده کا

431	داستانی گورگه هاره که
440	داستانی چاوه شهکان و کوخا ئه وره حماني ده لۆبی
454	داستانی کوخا حه سه ن سلیمان غه فوور گه لابی
467	ئه و شاعیرانه ی شیعریان بۆ میرزا خه لیل نووسیوه
469	نامه ی سالح ده ردوونی بۆ میرزا خه لیل
471	نامه ی مه لا خه لیل بۆ به ندرکراو سه یید ئه مین شه وقی له به ندیخانه ی که رکوک
474	گریانی له کونجی به ندیخانه دا ده رد دلئی خۆی بۆ میرزا خه لیل هه لده پێژی
475	میرزا خه لیل ده یه وی به نزاو پارانه وه له حه زه تی عه لی گرتوه کان له به ندیخانه دا رزگار بکات
476	جارتیکی تر گریانی له به ندیخانه وه داد و هاوار بۆ میرزا ده بات
477	گریانی و میرزا خه لیل و به ندیخانه
479	له گریانی شاعیره وه بۆ میرزا خه لیل
481	گریانی له به ندیخانه دا په ژاره ی خۆی بۆ میرزا خه لیل ده رد پێت
482	دیسان له گریانییه وه بۆ میرزا خه لیل
483	میرزا خه لیل وه لامی گریانی ده داته وه
484	خه لیل منه وهر بۆ به ندرکراو گریانی و تیکرای گرتوه کانی که رکوک لاله و نزا و تکا ده کا
486	هه میسان له گریانییه وه بۆ میرزا خه لیل
487	گریانی به فارسی ستایشی خه لیل منه وهر ده کا
487	گریانی به زمانی تورکی له گه ل خه لیل منه وهر دا ده وی
488	نامه ی میرزا خه لیل بۆ شه وقی شاعیر
493	فه ره نگوک
552	ئه و سه رچاوانه ی بۆ فه ره نگوکه که که لکی لی وه رگیراوه
554	ده ستنوس و وینه